

ص ۱۱۱

غلط

ص ۱۱۲

ص ۱۱۳

ص ۱۱۴

ص ۱۱۵

ص ۱۱۶

۷۰	۱۴	روجنوب مغرب شد	حرکت رو جنوب مغرب شد	۹۱	۱۴	علیهم الذله	علیهم الذله کبریا
۷۱	۱۳	واژین بعید	واژین بعید	۹۱	۱۵	چراکد	چراکه
۷۲	۱۶	فان یک فخر قیاس		۱۰۲	۳	جون	جبان
۷۵	۱۹	آن	او	۱۰۲	۸	برده	پردو با یا فارک
۷۷	۲۱	بیرد	بکیرد	۱۰۲	۱۵	منزل که برای ما	منزل که برای ما
۷۸	۶	غلت ایچیم	برای زن غلت ایچیم	۱۰۳	۱۰۳	لیمری	لیموی
۷۸	۱۰	افونس ریخت اریاک	افونس ریخت اریاک	۱۰۳	۱۷	یوالون سیم تمام تاج	یوالون سیم تمام تاج
۷۹	۱۶	آزین سو کرده و آزان	آزین سو کرده و آزان	۱۰۴	۶	بلیس	بلیس
۷۹	۱۷	دیح	دیح	۱۰۴	۱۰	قیمت	قیمت با سیم
۷۹	۲۱	ای جان عقل کل تم	ای جان عقل کل تم	۱۰۴	۱۹	تخل و طیرخ و توجشبه	تخل و طیرخ و توجشبه
۸۰	۴	سک شینک شیه بیه	سک شینک شیه بیه	۱۰۵	۱۱	سک	تخل
۸۱	۸	زما ورو و زید کر قزم	زما ورو و زید کر قزم	۱۰۵	۱۷	مدرک	مدرک
۸۲	۹	انما ضیره مذ غلط	انما ضیره جمع است	۱۰۶	۱۳	هشتاد	هشتاد
۸۹	۸	اللیل فی الکلمه قال	اللیل فی الکلمه قال	۱۰۹	۶	بجنوده ضم غلط	بجنوده یا کمر
۸۹	۱۰	بختری	بختری ضم حرف مضارع	۱۰۹	۱۷	بی	شبی
۸۹	۱۵	اذنی	اذنا بالفت است	۱۱۰	۱۲	می کوهند	می کوهند
۸۹	۱۵	وژاه	وژاه بفتح است	۱۱۲	۲	اژا و استنا	اژا و استنا
۹۰	۱۶	خنجه دام	خنجه دام	۱۱۳	۱۱	بختری	بختری باز و بجه
۹۳	۱۸	حرمی	حرفه	۱۱۴	۳	شیخ	شیخ یا باد شاه
۹۳	۱۳	چهارده درج	چهار درج	۱۱۸	۱	رضوی	رضوی یا ضا و بجه
۹۸	۱۰	یکی از طاعت است	دور ذی القعدة الحرام	۱۱۸	۱۱	گروه بود	گروه بودند
۹۸	۱۰	حاکم و مصر و شامت	واو بعد از حاکم زیاد است	۱۲۲	۶	اتاب	آفتاب

تخل و طیرخ و توجشبه

صفحہ سطر	غَطَّ	صحیح	صفحہ سطر	غَطَّ	صحیح
۱۷۳	۱۱	ازان چاہا	۱۸۳	۲	تیر کر اٹھ و اسم قاتلہ
۱۷۳	۱۷	کلا کاسے	۱۸۳	درجہ	وہنک لے قہقہا
۱۷۳	درجہ	اِنَّ اللہَ رَبُّکَ اللہُ الْکَرِیْمُ	۱۸۴	۷	بوارث
۱۷۴	۱۴	مطوی	۱۸۴	۸	علیہ السلام
۱۷۴	۱۵	حاف	۱۸۵	۷	کفافانے
۱۷۴	۱۶	انجناب	۱۸۵	۲۰	غواص
۱۷۵	۱۱	حاج حرکت کرے	۱۸۷	۷	از چندین بیان
۱۷۵	۱۵	جنوب مشرق	۱۸۷	۱۹	بریک
۱۷۵	۱۶	نزدیکی	۱۸۸	۱۴	عرض کردم
۱۷۵	۲۱	دو شنبہ شہر	۱۸۹	۱	علیہ السلام
۱۷۶	۱۵	قدری کہ را آدم	۱۹۰	۵	مرد فہید است
۱۷۸	۵	نجم شمس ان ابتدا	۱۹۰	۷	تدین را کر وید
۱۷۸	۱۲	یا کر	۱۹۱	۴	رسالت پناہ
۱۷۸	درجہ	بعضی از ایشان تا کم	۱۹۱	۶	آن مفتت
۱۷۹	۶	کرده	۱۹۱	۱۶	فرستاد
۱۸۰	درجہ	در شہید و ہجری	۱۹۲	۶	یوڈی
۱۸۰	ماشیہ	بکے	۱۹۲	۸	ظہر پکون
۱۸۰	۶	در غربے شمال	۱۹۲	۱۱	عبدانہ بن ابی بکر
۱۸۰	۱۱	شامے	۱۹۲	۹	یا تہمنا
۱۸۱	۲۰	اوردہ	۱۹۲	۱۰	یا تہمنا
۱۸۲	۱۳	مکت اشرف	۱۹۲	۱۱	مانہ

۱۲۲	سَطَر	غَلَطَ	صَحِيحٌ	سَطَر	غَلَطَ	صَحِيحٌ
۱۹۲	۱۳	دَلِيلُهُمَا	ذَلِيلُهُمَا مَالِغٌ	۲۰۲	۲	إِلَّا اللَّهَ مَالِغٌ
۱۹۲	۱۴	لَبَسَ	لَبِسَ	۲۰۳	۲	رَاحَت
۱۹۲	۱۵	عَصَام	عِصَام بِالْكَسْرِ	۲۰۳	۸	پول دادم
۱۹۳	۲	قَدَمِ	قَدَمُ	۲۳	۱۳	پیر مرد بادی داشت
۱۹۳	۳	أَمَّا	إِمَّا	۲۳	۱۴	مرد نیاید بدست
۱۹۳	۱۰	دَنُؤًا	دَنُؤُ	۲۳	۱۹	برحمت باز آید
۱۹۳	۱	وَاللَّهَ	وَاللَّهِ	۲۴	۴	چرا این
۱۹۳	۱۱	فَعَد	فَعَدَ	۲۵	۴	بفرستد
۱۹۴	۱۵	نَقُور	نَقُور و عدد دهم اَشْرَافُ	۲۸	۱۴	تا بگذرد
۱۹۴	۲	در چین کس	بر چین کس	۲۸	۲۱	کرسی نج
۱۹۴	۲	عسره مفرد	عسره مفرد	۲۹	۱۲	راست
۱۹۵	۱۵	عظیمی است	عظیم است	۲۹	۱۴	اصول
۱۹۶	۱	طول او سه	طول آن سه	۳۰	۱	فایده
۱۹۷	۱۶	زمان آنکه اندک و صاف باشد	زمان آنکه اندک و صاف باشد	۳۰	۱۳	چه تدبیر میکردند
۱۹۷	۱۸	باخته م	باخته ام	۳۱	۸	این دو
۱۹۷	۱۹	مردار	مرد از مرده یک نفر	۳۱	۱۱	کران بین
۱۹۸	۱۰	سمی لان علی سینه چپ	سمی لان علی سینه چپ	۳۱	۱۳	لمحافظ
۱۹۸	۱۸	کسیکه لولاک	کسیکه محاط لولاک	۳۱۲	۵	کسیکه زودتر
۱۹۸	۲۰	چشم و دل	چشم و دل	۳۱۲	۱۸	قایق با
۱۹۹	۱۱	دور دو طرف	دور دو طرف	۳۱۳	۱۵	از پستیلا شای
۱۹۹	۲۱	اثرم	برگشتم	۳۱۳	۹	وجیه

صَفْحَةُ سَيِّد	عَاط	صَفْحَةُ سَيِّد	عَاط	صَفْحَةُ سَيِّد	عَاط	صَفْحَةُ سَيِّد	عَاط
۲۱۴	۱۱	مقصر	مقصر	۲۲۵	۱۴	شمال	شمال
۲۱۵	۱۳	آن پسر دیوانه	آن دیوانه پسر	۲۲۶	۱۱	کیب	کیب
۲۱۵	۱۴	درد فغان شصت و پنج	درد و فغان شصت و پنج	۲۲۶	۱۸	جزیره	جزیره
۲۱۶	۵	غروب	غروب	۲۲۷	۳	کوچک است که بقدر	کوچک است بقدر
۲۱۶	۲۱	هفتاد و شش	هفتاد و شش	۲۲۷	۳	کوچک است که بقدر	کوچک است بقدر
۲۱۷	۵	کفل طول	کفل طول	۲۲۸	۳	ایند رطلی شدم	ایند رطلی شدم
۲۱۸	۱	بجبره	بجبره	۲۲۸	۱۲	که اگر بترکد	که اگر بترکد
۲۱۹	۱۹	اتوار سے	اتوار سے	۲۲۹	۷	خیلی آدم	خیلی آدم
۲۲۰	۱۱	آبادی از مصر	آبادی آن مصر	۲۳۰	۳	این قده	این قده
۲۲۰	۱۲	دقیقه	دقیقه	۲۳۰	۵	که باز میرا خفیند	که باز میرا خفیند
۲۲۱	۱۴	عقیق بوده است	عقیق بوده است	۲۳۰	۸	کس نپذیرفت اذو	کس نپذیرفت اذو
۲۲۱	۱۹	مکنشان	مکنشان	۲۳۰	۱۷	بین شمال مغرب	بین شمال مغرب
۲۲۱	۲۰	دقیقه	دقیقه	۲۳۱	۱	شمال مغرب	شمال مغرب
۲۲۲	۳	انشاء الله	انشاء الله	۲۳۱	۳	ود	ود
۲۲۲	۱۹	در سهای	در سهای خوب	۲۳۱	۲۱	الَّذِي يَعْبُرُكَ	الَّذِي يَعْبُرُكَ
۲۲۲	۲۱	مذهب عیسی	مذهب عیسی	۲۳۲	۶	بمسافت	بمسافت
۲۲۳	۵	درخت شل	درخت آن شل	۲۳۳	۱	سیر	سیر
۲۲۳	۶	مید بند	مید بند	۲۳۳	۲۰	غفور کردم	غفور کردم
۲۲۳	۱۲	سواره	سوار	۲۳۴	۱	والبشی المطلق	والبشی المطلق
۲۲۳	۱۵	دیگری	دیگر	۲۳۵	۲	فضای و سببی است	فضای و سببی است
۲۲۴	۱۷	وعدة زوجة	وعدة تزوجنه	۲۳۵	۱۵	کشم که هر چه	کشم که هر چه

صَفْحَة	سِفْر	عَلَط	صَفْحَة	صَفْحَة	عَلَط	صَفْحَة
۲۳۶	صَفْحَة عَلَط	۱۳۶	۲۳۶	۲۴۷	۱	بني اعتبار
۳۳۶	۱	۱۲۹۹ در تن ماشیه	۱۱۹۹	۲۴۸	۱	دولت سرار
۲۳۶	۲۰	زکات	دکات	۲۴۸	۱۵	یک ملت در تحکیم
۲۳۸	۴	خانہ انجبا	خانہ ایشان	۲۴۹	۱۰	بردارند
۲۳۸	۳	مادی دابت	مادی دانی است	۲۴۹	۱۳	وزرات
۲۳۸	۲۱	حالت است	حالتی است	۲۵۰	۱۲	ثبوت قول شیب
۲۴۰	۱	بسیان	میان	۲۵۱	۱۲	هشتاد و سه هجری
۲۴۰	۲	ودیس عمارت مختصر	والعصر	۲۵۲	۳	ودر تاریخ
۲۴۰	۱۹	انگیس آن	انگیس	۲۵۲	۱۳	بمخبر برود
۲۴۰	۱۶	که وزن کلوز یکانی	میان بر آن بچا	۲۵۳	۳	تاک را
۲۴۱	ارباب	سته خان	خته خان	۲۵۳	۱۳	اسلام کرده ترک
۲۴۱	۳	دیویم زیادتر	دیویم زیادتر	۲۵۴	۴	بقلیان
۲۴۱	۱۸	پهلوی	بچلو	۲۵۴	۸	دحلی
۲۴۲	۱۵	بآه	کمر	۲۵۴	۱۲	ان کل العرب
۲۴۳	۱	باهوش است	باهوشی است	۲۵۵	۱۷	وجود
۲۴۳	۹	ازمه	لازمه	۲۵۶	۱۵	از ابا له
۲۴۳	۱۰	متفرقه	متفرقه	۲۵۷	۲۷	ساختن آن بقیل
۲۴۶	۶	خرفت	خرف	۲۵۷	۱۸	عن اکرون من الکوین
۲۴۶	۷	محررم	محررم	۲۵۸	۱۹	وزمان سلطنت
۲۴۶	۲۱	مالم	مالم	۲۵۹	۴	از شمار
۲۴۶	۱۹	برخیزد	برخیزد	۲۵۹	۱۰	و غیره هم باشند

صفحہ سطر	غلط	صحیح	صفحہ سطر	غلط	صحیح
۱۰ ۲۵۹	داشته باشد شخصی	داشته باشد شخصی	۲۰ ۲۶۸	فناش از نو	فناش از نو
۱۴ ۲۵۹	استات	استات	۱ ۲۶۹	تاریخ نافعی است	تاریخ نافعی است
۱۹ ۲۵۹	محو	محو	۱۸ ۲۶۹	انجبا	انجبا
۲ ۲۶۰	بھذا	لھذا	۷ ۲۷۰	دین پاک کرده میگویم	دین پاک کرده میگویم
۲۱ ۲۶۰	وصف	وصف	۱۷ ۲۷۱	صرصری	صرصری
۱۷ ۲۶۱	وسید پاشا	در نزد سعید پاشا	۲۷۲	نفت پال کلباخی	نفت پال کلباخی
۲۰ ۲۶۱	آخری خاسته باشد	آخری خاسته باشد	۱ ۲۷۳	بند رو کچل	بند رو کچل
۶ ۲۶۲	قطع اندک	قطع اندک	۹ ۲۷۳	کیطراف آفاده دارد	کیطراف آفاده دارد
۱۴ ۲۶۲	بال کنند	بال کنند		بی اختیار بواپور کجاست	بی اختیار بواپور کجاست
۵ ۲۶۳	پایین	ببین بایم	۱۰ ۲۷۴	دادام کیسات	دادام کیسات
۲۰ ۲۶۳	داپور	واپور	۲ ۲۷۵	اجنه	اجنه
۲۱ ۲۶۳	شمار	کشتا شای	۱ ۲۷۶	چارابست که ارباب	چارابست که ارباب
۱۸ ۲۶۴	باسوش است	باسوش است	۱ ۲۷۶	وندالامر	وندالامر
۹ ۲۶۵	چون	چون	۲ ۲۷۶	بادوبسات	بادوبسات
۱۰ ۲۶۶	میرود	میرود	۱۰ ۲۷۶	ازان بعبد	ازان بعبد
۶ ۲۶۶	دریای سیاه	دریای سیاه	۱۵ ۲۷۶	بصحر افتاد	بصحر افتاد
۱۹ ۲۶۷	نخار	نخار	۲۱ ۲۷۶	قودی ری که	قودی ری که
۲۱ ۲۶۷	که داپور بجائی رسیده	که داپور بجائی رسیده	۹ ۲۷۷	دور آنجا باز بر واکوئا	دور آنجا باز بر واکوئا
۲ ۲۶۸	دھرا	دھرا	۲۱ ۲۷۷	پوستے	پوستے
۱۶ ۲۶۸	واپور ایم	واپور ایم	۱۱ ۲۷۸	شمدر	شمدر
۱۹ ۲۶۸	تخریص	تخریص	۷ ۲۷۹	تشریف برد	تشریف برد

میں نے یہ تصحیح کی ہے

تصحیح کی ہے

صفحه سطر	عَلَط	صحیح	صفحه سطر	عَلَط	صحیح
۲۷۹	۷	تین است	۲۹۲	۱۵	اعراب می کند
۲۷۹	۱۲	خانه بود	۲۹۲	۱۹	اعراب می کند
۲۸۰	۴	خیزد ششم	۲۹۲	۲۱	در سبز بود آسمان
۲۸۰	۱۲	و حاق	۲۹۳	۲	جزای او
۲۸۰	۲۱	مست	۲۹۳	۲	پسین باجم فارسی
۲۸۲	۱۵	واپور می ماند و دود	۲۹۳	۱۵	کاشش
۲۸۲	۱۵	برج الاول خدا بود	۲۹۴	۱۲	آد
۲۸۳	۵	ایقدر زهم ششم	۲۹۵	۱۶	آد
۲۸۳	۱۷	بجاسی او	۲۹۵	۱۸	سم انبار
۲۸۴	۱۱	ظار	۲۹۶	۹	آفسه
۲۸۶	۱	شامون	۲۹۶	۱۶	معمری بود که
۲۸۶	۱۳	امپراطو	۲۹۷	۱	ایکیا یا یا شاه تخت
۲۸۶	۱۶	کسای	۲۹۷	۲	حدین
۲۸۶	۱۸	یکماعت	۲۹۷	۶	امپراطور
۲۸۹	۲۰	محاوره است	۲۹۷	۱۷	دو ذرع دو ذرع
۲۹۰	۲۱	خوب نداند	۲۹۸	۱	بسیار قطعه قطعه
۲۹۱	۴	آن سلطان	۲۹۸	۲	می گذرد
۲۹۱	۱۵	آن مردی که در میان	۲۹۸	۲	بدریکور می شود
۲۹۱	۱۶	جزای این تیش	۲۹۸	۳	کادج
۲۹۱	۲۱	آن شکل بر لب	۲۹۸	۴	راه
۲۹۲	۶	دیوانه بود	۲۹۸	۵	مطرف

این دو صحیفه را با هم می خوانند
در جدول خطی شده است

این دو صحیفه

صَفْحَةُ سَطْر	غَلَطَ	صَحَّحَ	صَفْحَةُ سَطْر	غَلَطَ	صَحَّحَ
۲۹۸	۷	قدم	۲۱۰	۵	طوری غریب است
۲۹۸	۹	حار	۳۱۰	۱۵	خزقل بازو بزم
۲۹۸	۱۹	دغستانوان ضحی	۳۱۰	۱۹	دغستان آن ضحی
۲۹۹	۲۰	رسمان	۳۱۰	۲۱	رسمان با باده
۳۰۰	۷	چاکت بکند	۳۱۱	۴	باشند نفقه
۳۰۰	۱۲	ارامند	۳۱۱	۵	کند
۳۰۰	۱۶	نفع خواهد برد	۳۱۱	۱۳	با اسکندریک با دکت
۳۰۰	۲۰	کر بستر	۳۱۱	۱۴	حاجی غبانه
۳۰۱	۱	نزلش آنجا رفت	۳۱۱	۱۵	نزل
۳۰۳	۸	مخچه پوشش	۳۱۱	۱۷	بیکزاده
۳۰۴	۹	نمش	۳۱۲	۲۰	نال فرین
۳۰۴	۲۱	بیاد کوبه دین	۳۱۱	۲۱	حاسوس
۳۰۵	۲	راه است	۳۱۲	۵	رضامندی
۳۰۷	۱۷	دہات بزرگ	۳۱۲	۱۵	فنه ابغ
۳۰۸	۶	عصم	۳۱۳	۸	یوت
۳۰۸	۱۱	اشه راسیل اسکی	۳۱۳	۱۲	خیالند
۳۰۸	۱۲	بخردان	۳۱۴	۳	یاد
۳۰۹	۱	عزاده کاپک	۳۱۴	۴	چند
۳۰۹	۱۵	خوب میزند	۳۱۴	۶	ایکسی
۳۱۰	۲	قبرست	۳۱۵	۹	میس
۳۱۰	۴	مکت	۳۱۴	۱۰	نرخته

حرف می
نویسند

صفحہ نمبر	غلط	صحیح	صفحہ نمبر	غلط	صحیح
۳۲۴	۱۰	جا جرد	۳۵۱	۱۴	در پیجا
۳۲۴	۱۵	کہ روایت عثمانیہ	۳۵۲	۹	فضل خدا را کتب و زیر و زائد مذکور بقلم تبرک
۳۲۵	۱	مرحمت ازین	۳۵۲	۱۵	منہ نمود
۳۲۶	۱۲	حضرہ اندانہ	۳۵۳	۱	گفتہ
۳۲۶	۶	این دو مکان	۳۵۴	۱۳	بسیار
۳۲۵	۱	قاطر	۳۵۴	۱۵	کہ آب
۳۲۵	۴	رہ نوردان	۳۵۴		و جاری است
۳۲۵	۱۹	نیام	۳۵۴	۱۹	بکستان
۳۲۶	۳	اصول	۳۵۶	۱۱	مستمدی
۳۲۶	۴	تاریج	۳۵۶	۱۴	ازین
۳۲۶	۱۱	واقی لعل	۳۵۶	۱۹	از میان
۳۲۶	۱۹	و این مک	۳۵۷	۱۱	از ان کتب
۳۲۶	۲۱	کہ صحرا	۳۶۱	۱۲	صلی پیچید در بوجہ آن
۳۲۷	۶	خاقان بن			
۳۲۷	۱۰	خانچہ			
۳۲۷		چند شری			شعری از آن قسیدہ غزلہ
۳۲۷	۵	استام			استام در عمل
۳۲۹	۶	خواہد			خواہد
۳۲۹	۱۲	بزرگ شہناخ			ملوک باہیم
۳۳۰	۲۰	اسیر			اسیر
۳۳۱	۱	کرفت			کرفت او

9254

بسم خیرالاسماء

سده محمد و العسلوة مروض ای رباب انش اصحاب شش میدار و کس از بطن کس مطلق
اولا لالاب شد در دارا کلاه طراصا ما السع اعدان این سبب شریفه که مطر طای عالم رسید
حدوس کن حجر الاسود و کس عراقی کسکونی شد و این سبب تحقق گردید که در سینه ارکان بر مدیت الحاریم
طای ایامیه و قضا پیست جماعت خلافت اکنون که قریب نژاد پیست سال رجعت خضر خیرالاک
صلی علیه آله و سلم که است این سبب معلوم شده بود که در میان این دو فردین اختلاف قضا
سبب این شد که چون اهل لباد خلف از اهل پیست و جماعت شدند و مرکز هم زیارت شریف شود چون مطر
و مسلم انیان نیز از مال را اهل آن ملات آنچه خود و انیس بکرم کند و چون اسلام در کس حجر و مانی
مکه مت و پیست شد و لحد از ان و کس یکم است سلام دارا که چه در چهار کس اسلام پیست
و نعت دایره کم در طرف کس عراقی و شامی و طرف میراث حاد او میسر با نعت که مطلق فی آن و کس
چند گفتن شود میسکند در خاوی حجریه طواف گردانید شوط را از اطر فی نصف ایره که در ظرف سیرا
صلی پاورد و اسم آن و کس این ایام طلب مردم مذند و در کتاب سناک هم در کت ایام چند کس که کلاه
این قمر و ارکان تصحیح مرقوم شد و کمر و بطل که مرقوم داشتند نه رکن حجر الاسود و کس عراقی
معتبه اهل ست و جماعت کن حجر الاسود و جدالت و کس عراقی جبهه چنانکه مافانی در تحفه القهرین می گوید

بعضی مافانی را تحفه اقلی که کعبه سینه سید اقلید	حلی بچول یرم در سینه	دانش که آن خط است
یه ان خط اولی سغریه	بجان با و ساسو که خور و	که نزد پا و شاخ پا و سنا
چون مافانی نام که کاس خیر	اا اسار تحفه القهرین کس	دال ینا بر کس کین این ای
پنی محرش بلال کردا	ان سکت در خلاصه	بر کس کعبه نال کن
نوزت دین بر او نیل	یادرم طس از جنبه	یادرم قد مدیت نو
یاسری سیه حرف	ان سکت و کس کس سال	بر نقی نه اسس مکر و
قلان بر در بر کس کفر	اوبرا سبر ادراف	شامی یلیت و دراف

در شمال افق کسول است
قدر برادر و در جنوب است
در شرق افق کسول است
در غرب افق کسول است

در جنوب افق کسول است
در شمال افق کسول است
در شرق افق کسول است
در غرب افق کسول است

در جنوب افق کسول است
در شمال افق کسول است
در شرق افق کسول است
در غرب افق کسول است

در جنوب افق کسول است
در شمال افق کسول است
در شرق افق کسول است
در غرب افق کسول است

در جنوب افق کسول است
در شمال افق کسول است
در شرق افق کسول است
در غرب افق کسول است

منا بر مشهور و ما بر علامت و دلائل کئی علمای مشرقی و مغربی که در کتب جغرافیای خود
عراقی است و در کتب عراقی که در کتب می که حمادی که جغرافیای خود است که در کتب می
که در یک استجاری است اختلافی در میان قیاس نیست که استجاری و دشت کبک است از آن جهت
که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
میوان گفت که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
در میان او و کتب شامی و عراقی و شامی و عراقی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
و اینکه علامت شامی و عراقی و شامی و عراقی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
عراقی باشد که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
و شرق و وقت و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
برود و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
و جزایر عالیه که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
در طرف مغرب آن جزایر است آنجا را بعد و طول است و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
هم اختلاف گیر است چنانکه وقتی از روی عرض و طول نجات خواهد بود و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
معلوم کردیم معلوم شد که در تفاوت در عدد و فرسخ باین بلاد واقع شده است که در خارج طول
نیست و در بین قمر و طول مشرق و بلند که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
فرسخ باین بعد و در مشرق و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
که بعد از آن و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
که عمل است و قبل و زیارت که از اسلامیان است طول که معطره ابعاد و جهت درجه و درجه
معلوم کرده و در طول و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
تفاوت اردو که باید به صورت تقریباً در میان کتب معطره باشد حال آنکه طول و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی و شامی و عراقی

خواهد بود و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
عمرت است که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
شرق و غرب است که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
مطابق است که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
بجز الکلام از نوید علمای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
عالی نامده و تاین نامده که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
سرار و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
این پسندار که باین الکلام که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
شده و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
و بعد از کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
معلوم شد و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
نامده که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
شده و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
خود که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
الطوریس است که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
باید می باشد که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
که در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
سیکود و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
و صاحب کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
باین یکجه و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی
این یکجه و در کتب جغرافیای می که عراقی و شامی و شامی و عراقی و شامی و عراقی

در جنوب افق کسول است
در شمال افق کسول است
در شرق افق کسول است
در غرب افق کسول است

صفحہ سطر	عنا	صحیح	صفحہ سطر	عنا	صحیح
۱۴	۱۱	از غلبے قریہ			پسکریز را بیکد فدیخت و متاعیک کرا
۳۳	۱۴	باصد در بری اورد و شد سینه چا و در عرقا			و قطع حاصل کرد و وصول آن پسکریز را بخوری
۱۷	۱۴	تاشای پوزہ			و واجب عمل آنج اده وصول پسکریز را بخورد
۶۹	۵	شند منہ			و اجدہ شود خواه علی التاقیب باشد مخفی نماند
۱۰۳	۱۳	وقت			عبارت متن کتاب این سطر و غلط بود این سطر
۱۱۱	۱۴	یقین درست			برایے توضیح متلی شد
۱۱۸	۷	اعراب باوید			۱ زصید حرم است که
۱۲۴	۱۰	وند			۵ بعد از خواہد شد نوشته شود و خواہد شد
۱۴۸	۸	حمله دار			۱ که آن جناب است یغریب باشد و بعد از آن کج
۱۴۸	۱۸	و لای طرز و زبیدی ۱۴۹۲ خط بایکد که سطر			۵ و همچنین صید کردن ای و که هر جا باشد
۱۵۰	۱۷	بعد از خواہد شد			حرام است
۱۵۲	۱۶	و مرد و کلام غلط			۶ و در زکلفه در اقاد
۱۵۴	۱	و سمر متع و ج			۱۹ خیف
۱۵۶	۱۲	استماع حرام			۱۳ و در زدی لفظ در اقاد
۱۶۳	۳	بجیم اکتف پسکریزہ استاق یکد کیر بند			۱۷۵ بانکت
		یکد فدیخواہد بخورد و اجدہ بخورد و خواہد متاعیک کج			۵ قالجہ
		ببینی که واجب است از حق پسکریز را متاع			۱۷۹ و صید کند و البکدر
		و واجب حصول یقین بخورد آن پسکریز را			۱۸۱ رادہ که نشان معتقد در متن است باید بالا
		پس اگر آن پسکریز را بیکد فدیخواہد بخورد			متاع نوشت که متاع عالم و مافضا
		بخورد و خواہد خورد و در صورت خوردن اجدہ			۱۸۲ قریب الی اللہ بیع الیہ
		باشد و خواہد شد و متاعی صحیح نیست و اگر			۲۰ جای حضرت

صفحہ سیطر	غلط	صحیح	صفحہ سیطر	غلط	صحیح
۷ ۱۸۷	کرفتار کنم	کرفتاری کنم	۱۴ ۲۴۵	اصطرار در پردہ است	اصطرار سپردہ است
۱۷ ۱۸۷	چانچہ	کنتم چانچہ	۲۰ ۲۴۷	فرکستان کی قرہ سنی	فرکستان کی قرہ سنی
۴ ۱۸۹	یاقہ و قیرشان	یاقہ و قشر نیسان	۱۰ ۲۵۲	وزیر مختار مایہ کی کل	وزیر مختار مایہ کی کل
۷ ۱۹۱	نوشہ بدند	نفسہ کردہ بود	۱۵ ۲۵۲	آدم و طاق	آدم و طاق
۱۹۲	لفظ مجاورہ بعد از اہ رجب	لفظ مجاورہ بعد از اہ رجب	۱۱ ۲۱	ماکول	ماکول
۱۶ ۱۹۵	باین آتشہ کی کشت	باین آتشہ کی کشت	۹ ۲۴۸	آرجیاس	آرجیاس
۱۵ ۱۹۶	ایں کوزہ بخوانند	ایں کوزہ بخوانند	۱۱ ۲۱۹	یعنی مادشت و	یعنی مادشت و
۴ ۱۹۷	کہ عوام ہم بخور دراز	کہ عوام ہم بخور دراز	۷ ۲۲۰	در شمشاد پونزل	در شمشاد پونزل
۷ ۲۰	جل العرات	جل العرات	۱۶ ۲۲۲	بنظر غریب می آمد	بنظر غریب می آمد
۱۲ ۲۰۱	شریف عبدلہ	شریف عبدلہ		تلاش شد کہ دل	تلاش شد کہ دل
۴ ۲۰۷	آخر سطر را وہ کذا شد	آخر سطر را وہ کذا شد		کلاما کہ در کل	کلاما کہ در کل
	با او قرار منکر کر یا را و احوال	با او قرار منکر کر یا را و احوال		کلمات میقتضی است	کلمات میقتضی است
۱۷ ۲۱۳	مین کن	مین کن		کلمات میقتضی است	کلمات میقتضی است
۱۲ ۲۱۶	شش درع واپور از او کہ	شش درع واپور از او کہ	۲۰ ۲	بعد از ساد پس جاسق خان قمار است	بعد از ساد پس جاسق خان قمار است
۱۲ ۲۲۹	آدم عمارت	آدم عمارت		سایح رضا قلی خان جبارت	سایح رضا قلی خان جبارت
۱۰ ۲۳۲	معاودت	معاودت	۱۴ ۱۴	بعد از تفاوت ارد کہ گرم زماست	بعد از تفاوت ارد کہ گرم زماست
۱۹ ۲۳۲	آمن	آمن ام	۱۵ ۱۵	بعد از شیدا و قرا میرفت شیدا	بعد از شیدا و قرا میرفت شیدا
۹ ۲۳۳	بہل آورد	بہل آورد	۱۲ ۱۸	بعد از کوزہ یعنی ہمال آن کوزہ	بعد از کوزہ یعنی ہمال آن کوزہ
۱۳ ۲۳۳	از کالک پادہ شیم	از کالک پادہ شیم	۲۲ ۲۲	بعد از در لفظ - روز	بعد از در لفظ - روز
۱۰ ۲۳۴	اسایہ انا	اسایہ انا	۱۶ ۱۶	بعد از صراحتی لفظ شک	بعد از صراحتی لفظ شک
۵ ۲۳۴	کوئی بھی پیڑ پیر کر نہ	کوئی بھی پیڑ پیر کر نہ	۲۱ ۲۱	بعد از کہ لفظ بزرگ کے	بعد از کہ لفظ بزرگ کے

کتابت شد کہ دل

کتابت شد کہ دل

صفحه سطر	کلمات سِفطیشده	صفحه سطر	کلمات سِفطیشده
۲۹ ۱۷	بعد از کز لفظ ازدور افتاده بنویسد	۷۰ ۱۴	بعد از کز نشانی لفظ حرکت شستی افتاده
۳۲ ۵	بعد از امیراطور راضی لفظ نیکولای افتاده بنویسد	۷۱ ۶	بعد از کز شستی درایمی افتاده بنویسد
۳۳ ۴	بعد از جمعیت شهر لفظ از همه قریه افتاده بنویسد	۷۱ ۱۵	بعد از درختانی لفظ مشرقی افتاده بنویسد
۳۶ ۱۳	بعد از اعلام کرد که جناب پرس افتاده بنویسد	۷۱ ۱۹	بعد از افتاده لفظ بودند افتاده بنویسد
۳۸ ۱۵	بعد از قرائت لفظ بانایب افتاده بنویسد	۷۲ ۱۴	بعد از در کنار لفظ دریا افتاده بنویسد
۴۰ ۱۷	بعد از گویا چرخ لفظ کفست سیاه افتاده بنویسد	۸۱ ۱	بعد از و اگر کلمه آن افتاده بنویسد
۴۲ ۳	بعد از برای سفر لفظ دریا افتاده بنویسد	۸۱ ۶	بعد از مسافت کلمه میشود افتاده بنویسد
۴۴ ۲۱	بعد از کز لفظ غسل افتاده بنویسد	۸۴ ۱۹	بعد از از اسپه این وسط افتاده بنویسد
۴۵ ۴	بعد از تا سولم بفرج حرکت میشود از سولم		و پیرانه شریف غرض اسکندر زیارت که تجارت دارد
۴۵ ۴۷	بعد از طرف دیگر از بالای آن افتاده بنویسد		و عمارت دیگر در آن فرعی شکست میان باغ و حیات
۴۶ ۱۹	بعد از سوراخ لفظ کرده افتاده بنویسد	۸۶ ۲۰	بعد از قبل از لفظ حسد یو افتاده بنویسد
۴۶ ۲۰	بعد از ولی لفظ در اینجا افتاده بنویسد	۸۷ ۱۳	بعد از یک شمشیر لفظ اسپه بول افتاده بنویسد
۵۳ ۶	بعد از نیز لفظ قدری افتاده بنویسد	۹۰ ۱۵	بعد از علی لفظ آنچه افتاده بنویسد
۵۴ ۵	بعد از یکی لفظ از دیگری افتاده بنویسد	۹۰ ۲۱	بعد از عراقی لفظ بایم ذرع عراقی افتاده
۵۶ ۸	بعد از بمبار لفظ خاصه افتاده بنویسد	۹۲ ۳	بعد از ابرام لفظ علامات افتاده بنویسد
۵۷ ۱۰	بعد از زمره لفظ بزرگ افتاده بنویسد	۱۰۳ ۴	بعد از دیگر لفظ از ایمان نبود افتاده بنویسد
۵۷ ۱۴	بعد از که در لفظ مصمتان افتاده بنویسد	۱۰۳ ۹	بعد از تکه کلمه بمصر افتاده بنویسد
۵۹ ۱۵	بعد از کوه کلمه رسم افتاده بنویسد	۱۰۹ ۱۰	بعد از شد لفظ و غسل افتاده بنویسد
۶۰ ۱۳	بعد از ولایت کلمه بیشتر افتاده بنویسد	۱۱۰ ۱۲	بعد از ساحل کلمه طرف افتاده بنویسد
۶۵ ۱	بعد از کوه لفظ دارد افتاده بنویسد	۱۱۱ ۱۸	بعد از زیاد کلمه جسد افتاده بنویسد
۶۹ ۱	بعد از ولایت و لفظ کتاب افتاده بنویسد	۱۱۲ ۶	بعد از بار خیمه لفظ نفیس افتاده بنویسد

صفحه سطر	کلمات سیفطیه	صفحه سطر	کلمات سیفطیه
۱۸۰	۹ بعد از زلفظ در وسط بیت افتاده بنویسد	۲۰۷	۱۶ بعد از بود که اسپاب افتاده بنویسد
۱۸۰	۱۱ بعد از که که در افتاده بنویسد	۲۰۸	۱۲ بعد از که در که میان افتاده بنویسد
۱۸۰	۱۲ بعد از خدا و لفظ در منی افتاده بنویسد	۲۱۰	۱۳ بعد از عرفات و منی افتاده بنویسد
۱۸۰	۲۰ بعد از نیش که که افتاده بنویسد	۲۱۳	۱۳ بعد از شده که رقت افتاده بنویسد
۱۸۱	۱۷ بعد از روز که که بفر افتاده بنویسد	۲۱۶	۸ بعد از که لفظ از زیلع افتاده بنویسد
۱۸۲	۵ بعد از تمام که حضرت افتاده بنویسد	۲۱۸	۲ بعد از آبادی که دارد افتاده بنویسد
۱۸۴	۱۰ بعد از بی منی که این افتاده بنویسد	۲۱۸	۲۰ بعد از میل که مسافت افتاده بنویسد
۱۸۴	۱۳ بعد از کرده که که آید افتاده بنویسد	۲۱۹	۱۳ بعد از بخت که لفظ عرض افتاده بنویسد
۱۸۵	۵ بعد از ثمر که که در افتاده بنویسد	۲۲۱	۹ بعد از یکی که لفظ من افتاده بنویسد
۱۸۸	۱۰ بعد از صبی لفظ شریف افتاده بنویسد	۲۲۱	۱۰ بعد از که که سیح افتاده بنویسد
۱۸۸	۱۸ بعد از مردم لفظ چگونه افتاده بنویسد	۲۲۲	۶ بعد از باد که که قدیم افتاده بنویسد
۱۸۸	۱۹ بعد از میخورد که که بار افتاده بنویسد	۲۲۵	۱۲ بعد از بود که که ثانی لفظ که افتاده بنویسد
۱۹۰	۱۳ بعد از بخانه لفظ عثم افتاده بنویسد	۲۲۷	۲۸ بعد از کرده که که لفظ من افتاده بنویسد
۱۹۱	۱۶ بعد از بود که که عیسی افتاده بنویسد	۲۲۸	۸ بعد از شار الی لفظ هسم افتاده بنویسد
۱۹۴	۹ بعد از تمیزی که که در بیت افتاده بنویسد	۲۲۸	۱۳ بعد از وقده که که شب افتاده بنویسد
۱۹۴	۱۶ بعد از در آمد لفظ در تمام حسی افتاده بنویسد	۲۲۸	۱۸ بعد از صد لفظ ترکیب دن افتاده بنویسد
۱۹۹	۶ بعد از حرم لفظ مبارک افتاده بنویسد	۲۳۲	۶ بعد از آوا لفظ بفاس افتاده بنویسد
۲۰۰	۶ بعد از که لفظ و فاحش افتاده بنویسد	۲۳۵	۱۱ بعد از من که که در تنزل افتاده بنویسد
۲۰۰	۱۹ بعد از زکی که که کرده افتاده بنویسد	۲۳۷	۱۹ بعد از بر مرتبه که از دیگری افتاده بنویسد
۲۰۲	۱۰ بعد از آبادی که که زیاد افتاده بنویسد	۲۳۹	۱۳ بعد از واجب که که دین افتاده بنویسد
۲۰۳	۷ بعد از آنجا که که آدم افتاده بنویسد	۲۴۱	۴ بعد از آنجا که که زغال افتاده بنویسد

صفحه سطر	کلمات سیفیه	صفحه سطر	کلمات سیفیه
۲۴۱ ۱۲	بدا کرده اند که این طور افتاده بویید	۲۷۲ ۲	بدا کرده اند که ایم افتاده بویید
۲۴۸ ۱	بدازدولت که سپه افتاده بویید	۲۷۴ ۵	بدازدولت که معلوم شد افتاده
۲۵۰ ۲	بدا که با نالفت ملک خود را افتاده بویید	۲۷۵ ۶	بدازدولت که مته افتاده بویید
۲۵۱ ۵	بدازدولت که در حبس افتاده بویید	۲۷۶ ۱	بدازدولت که طول افتاده بویید
۲۵۱ ۱۰	بدازدولت که و احوال او افتاده بویید	۲۷۶ ۱۶	بدازدولت که در این چه کله افتاده بویید
۲۵۱ ۱۲	بدازدولت که مطابق تاج و تاجیری افتاده بویید		و پس از آن که یک دور پرس می کردیم
۲۵۱ ۲۱	بدازدولت که سپال افتاده بویید	۲۷۷ ۷	بدازدولت که ساشان افتاده بویید
۲۵۲ ۹	بدازدولت که درین افتاده بویید	۲۷۹ ۸	بدازدولت که در حاشیه بویید
۲۵۵ ۴	بدازدولت که با بیان افتاده بویید		و خودشان را با اختیار کرده است
۲۵۵ ۴	بدازدولت که مطلب افتاده بویید	۲۸۰ ۱۳	بدازدولت که چند روز است افتاده
۲۶۲ ۷	بدازدولت که نسبت به افتاده بویید	۲۸۱ ۱۶	بدازدولت که تحت افتاده بویید
۲۶۲ ۱۱	بدازدولت که بود افتاده بویید	۲۸۱ ۴	بدازدولت که در دست افتاده بویید
۲۶۵ ۴	بدازدولت که بود افتاده بویید	۲۸۲ ۱۹	بدازدولت که اجودان مخصوص افتاده
۲۶۶ ۲۱	بدازدولت که سرپال افتاده بویید	۲۸۳ ۶	بدازدولت که این افتاده بویید
۲۶۶ ۲۱	بدازدولت که هتم افتاده بویید	۲۸۷ ۱۳	بدازدولت که باز افتاده بویید
۲۶۷ ۹	بدازدولت که تاکنون افتاده بویید	۲۸۹ ۱۲	بدازدولت که ریاید افتاده بویید
۲۶۸ ۶	بدازدولت که و عرابه افتاده بویید	۲۸۹ ۱۴	بدازدولت که عباد الله افتاده
۲۶۸ ۱۶	بدازدولت که صحبت کردیم افتاده بویید	۲۹۱ ۴	بدازدولت که شکل افتاده بویید
۲۷۰ ۱۶	بدازدولت که ایم افتاده بویید	۲۹۶ ۱۳	بدازدولت که میان افتاده بویید
۲۷۳ ۹	بدازدولت که افتاده در حاشیه بویید	۳۰۳ ۱۵	بدازدولت که طرف افتاده بویید
	بدازدولت که بویید	۳۰۵ ۶	بدازدولت که حاسب افتاده بویید

صفحه	سطر	کلمات سقط شده	صفحه	سطر	کلمات سقط شده
۲۰۷	۲۱	بدر تفاوت کلمه بطهران افتاده بنویسد	۳۲۹	۱۳	بدر تفاوت کلمه نبوی افتاده بنویسد
۲۰۸	۱۱	بدر اسکی کلمه انظر پس افتاده بنویسد	۳۳۰	۶	بدر استحق میرزا انجید کلمه افتاده در حاشیه بنویسد
۳۱۱	۱۳	بدر اسکندریک انجید کلمه افتاده در حاشیه بنویسد			بدر فرعون کن الله و انظر علی تفسیر طایب
		رئیس سواران راه	۳۳۱	۵	بدر رستم لفظ فسه و ردین افتاده بنویسد
۳۱۳	۱	بدر دانی کلمه رشیدی افتاده بنویسد	۳۳۲	۶	بدر زاده دیم لفظ ارشتر آباد افتاده بنویسد
۳۱۵	۶	بدر سید لفظ شاطو سید افتاده بنویسد	۳۳۶	۲۱	بدر زین لفظ کتاب افتاده بنویسد
۳۱۷	۱۵	بدر شمس لفظ لیکن است افتاده بنویسد	۳۴۴	۸	بدر انجید لفظ مشرقی افتاده بنویسد
۳۱۷	۵	بدر شمس کلمه پشت افتاده بنویسد	۳۴۶	۱۴	بدر زمین شده است این وسط افتاده بنویسد
۳۱۷	۱۷	بدر پاره شود انجید کلمه افتاده در حاشیه بنویسد			و در عرض اختلاف میان استادان قیوم اهل
		و درست بطهران پس			بدر ایامی بنویست فیقت این محل است
۳۱۸	۱	بدر زان کلمه پاره افتاده بنویسد	۳۴۶	۱۹	بدر مالک کلمه محروپ افتاده بنویسد
۳۲۰	۱	بدر زیاده انجید کلمه افتاده در حاشیه بنویسد	۳۴۸	۱	بدر عبور کلمه جابرین افتاده بنویسد
		که سوار کرب می آمد	۳۴۸	۵	بدر از با هم کلمه در عمل افتاده بنویسد
۳۲۲	۹	بدر شبیه کلمه در قفس از افتاده بنویسد	۳۴۹	۶	بدر خواهد کلمه مستاید افتاده بنویسد
۳۲۳	۱۳	بدر دو قسا کلمه به افتاده بنویسد	۳۵۰	۱۱	بدر خنجر بر سوام و سوام افتاده بنویسد
۳۲۶	۱۵	بدر راه بار لفظ خانه افتاده بنویسد	۳۵۱	۳	بدر خاطر کلمه ساخته افتاده بنویسد
۳۲۶	۱۶	بدر رشت کلمه اشرف افتاده بنویسد	۳۵۴	۱۹	بدر کوه دست کلمه موسوم افتاده بنویسد
۳۲۷	۱۲	بدر چکنی این کلمات افتاده در حاشیه بنویسد	۳۵۷	۱۱	بدر اربط الی کلمه کتب افتاده بنویسد
		که در نزدیک کاروانسرا در خان کربانی کاظم کنی			بسم الله الرحمن الرحیم
۳۲۸	۱۵	بدر بود اول کلمه بست افتاده بنویسد			و القدر بنجا کلمه الحاج حاجه کلمه شمس
۳۲۸	۲۰	بدر بغروب لفظ که افتاده بنویسد			و انما الله بنجا الخ و قد بقا فاضل

در روزی بی تاریخ
ایستاده است
مجلس
کند از طبع
سیل
نزدیک
درین
نیز
مجلس
در بعضی
ایستاده
مجلس
در روزی بی تاریخ

صفحه	سطر	علط	صحیح	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۲۱	۵	لوگماند ترکی عثمانی است	۳۲۸	۱۲	اگر حیاتی بیت اشتباه نوشته شده		
		بمعنی نما محض باشد	۳۲۸	۲۱	بعد از اگر حیاتی کلمه باشد افتاده		
۹۴	۱۳	چهارده درونیت اشتباه نوشته شده	۳۲۹	۵	لفظ است تمام نیت ثبوت نوشته شده		
۹۶	۱۳	چهارده درجه	۳۲۸	۵	بعد از اتمام کلمه در عمل افتاده		
۱۰۳	۱۳	وقت نیت اشتباه نوشته شده	۳۲۷	۷	در این باب از نیت اشتباه نوشته شده		
۱۰۴	۱۳	وقت با قاف	۳۲۷	۹	بعد از در این باب که مباشران افتاده		
۱۳۷		اسطوانه خانه در سطر ۱۹ است نه سطر ۱۸	۳۲۵	۷	که در درجه سکوت		
۱۸۹		تبرش نشان سطر نهم است نه سطر چهارم	۳۲۵	۱۲	با سطر		
۲۲۵	۱۴	کلمه شمالی نیت اشتباه نوشته شده	۳۲۵	۱۶	محمد تی جان	محمد آقای برجان	
۲۲۶	۱۴	دقیقه شمال	۳۲۶	۱	زا کان ل	زا کان ل با اشتباه	
۲۳۲	۲۳۲	سیدل بحر	۳۲۶	۹	پیش از قول کلمه چگونگی نوشته شده		
۲۹۸	۱۹	دعستان نیت اشتباه نوشته شده	۳۲۶	۱۵	بعد از موسی که تویر نوشته شده		
۲۹۸	۱۴	دعستان نیت اشتباه نوشته شده	۳۲۶	۱۶	بعد از رونیه کلمه میقیم نوشته شده		

قَوْلَا قَدِيرٍ

عَالَمِ الْبَاقِي

الْحَمْدُ لِلَّهِ

1941

سفر محمد بن

بِسْمِ اللَّهِ

کتابخانه

فأولئك هم المجرمون

الحمد لله رب العالمين

بِأَيِّ حِثِّافَرَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۰۰

انہیں پھر ان کے

عَلَّامٌ غُيُوبٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تکامل و ترقی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طريق

21

وَالْأَنْبِيَاءُ

۱۱۱

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

هذه جارية من
موتى

المرکز و جود و ایستادگی

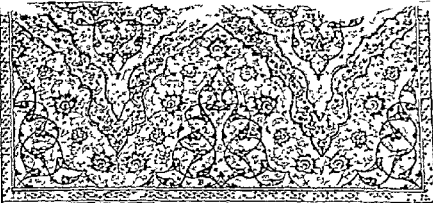
اعلیٰ

قد رفته قصاصت
شافقتی ایضا ایستادن ایضا ایضا
ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
ناصر الدین ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
تعالیٰ ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
نائل شدند لهذا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
و قوران ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا
فکر ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا

مختار ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا

و شیعین مابین ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا

المستدرک السویدی
عالمی ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا

ملا كتاب مذاكرة الشيل وكفاية الدليل

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

روز چهارشنبه صبح تعالیٰ العظمیٰ علیه السلام بحضرتی ساعت شانزده دقیقه از دست کذشته بطلال اول در بر عفر انبیا
حرکت کردم مطابق میت دوازدهم شعبان و جمالی بوقت بیستم بر سر کشته مسجدی بختیاری است که تیرین نصف انبیا
سینه یا زنده درجه و شانزده دقیقه است نوابی طالب تا بنزده چاه پل پلطنه سلطان احمد میرزا دام
آقا له العالی و سرکار حاجی غموسفالدوله میرزا حاجی بهاء الله و له سپاسان میرزا امام اب و دودا
بشایع آمدند و زمانی در آنجا توقف کرده و داع نموده روانه شدند از پیشکشا ذخیره روز و در آنجا

رو چارشنبه پنجم شعبان نزل کن بود شمع کاف بری قریاست که در شمال مغرب است
ملکات در این روز کن روادای وسیعی واقع شد است و محتوی بیست و نه تیران تیران است و طواری
و فرج است یک روز در کن او بر آن شد

سرمان

کوجا کچر سپاس یکصد ¹⁰⁰ کچر خدمت کا در کائن کچر سیراخر محمد خان یکیت

اگر با شے اور با بیکه فدا خانی سرخ متعلقه خزانہ عالی محمدی و باغی و دارالخانی زمین آباد ہوئی

عاجز میرزا ابن السلطان مستحکم بنام حسن قلیخان شیرجی بپادشاه بن السلطان محمد حسن خان بن ابوالقاسم حسینی خان بن
 شاه دست نیان بن محمد و یمن بن بن محمد قلیخان بن محمد قلی قاسمی قاجار از طایفه شاد باستان زیاده و تامل و احوال
 در تاریخ صفویه در احوال شاه اسماعیل اول شاه طماسب اول سلطان است و شاه اسماعیل اول محمد خان و الاغان
 حسین قلیخان ابدالی و قاسمی است و در دولت صفویه اسماعیل اول را می زن از طوایف است با جلود و سالک و کلاه و
 و غیره خیانت ظاهر شده و مورد خط سلطین شده اند از طایفه قاجاریه که مصدر خدات زن بود و از جنس
 بنار است و دم و بند و پستان قنداز پنج خلایق سرزده است و از کن یا سلیمانیه چهار فرسخ زیاده است و
 در غریبی کنی افق شده و در دو خانه کج که منسب او جبال است باید که شش پل است به خوبی دارد و در
 قریه کار و انباری بسیار خوبی ساخته اند که اکنون زیاده است و منزل تردد بین قریه و میان سلیمانیه است و خارج
 شاهانه مردم محمد شاه و قاجار چند مانع خوب حاضر فرموده اند که بفرستد آید و معرفت

کج حور و از کج

اوغلان

روز شنبه دهم شعبان هزار و غلخان تپه بود از سلیمانیه تا اوغلان تپه چهار فرسخ است و قریه شهر آباد
 فرسخ بطرف مغرب حرکت می شود و از تپه قریه آباد تا اوغلان تپه که یک فرسخست باین جنوب مغرب حرکت می شود
 چند روزی در اوغلان تپه و اوراق شد که قرار در طایفه ایار و او در حصه قریه بی سیالی است که
 جانب پسینی از جانب بایونق تپه و پسینو رحال این و تفرات

۲ و طاق

روز جمعه شانزدهم شعبان در اوغلان تپه اول محرابه جنگ از اوغلان تپه حرکت شد منزل اناراده میسین آباد
 که از توابع کارز نیست عاقان منقو قمبر حوب کرده سر در خوبی ساخته اند عاقله در خوبی دارد و ایوان پر
 اناراده ترکیه است اسم اناراده ابوالحسن اولاد حضرت صادق علیه السلام است از اوغلان تپه
 قریه بعد از حرکت باین شمال مغرب بود و از سدا آباد تا اناراده و بعد حرکت شد از چهار فرسخ زیاده است
 عرض این زمین بسیار آبادی بسیار است اناراده و از کتاب بحر الاساب عمده الکاتب فی نبال
 الی طالب مستوفی می کرد

کازیک

روز شنبه دهم شعبان ۱۲۹۲ از منزل حصار قریه بی و از اناراده میسین آباد تا حصار مغرب فرسخ است و قریه
 حرکت در مغرب بود و از قشلاق تا حصار که یک فرسخ نیست باین شمال مغرب حرکت شد و از قشلاق حصار

۱۲۹۲

کتاب
توضیح
در
اصول
فقه
عراق

۲ هوایر علق بود

از
توضیح
اصول
فقه
عراق

پیش است و در عرض شمالی می نهد و قیسه است و در طول پل نه درجه و بی خجسته گری پنج خجسته
ند و اقصی است و تحریف قدرش از جنوب مغرب نیست در جابت و خجسته خجسته و تحریف طلب نما
علاوه بشود و بی درج خواهد بود شب خجسته بیت بنظم من که قمارت نوبه شد منو و الله که کیشیم
براسطه سربا و در آن مجال نیست نشود و همراهان نیز که قمارت نوبه شد ناچار در و شب عروضا مضایق
در شب بخانه میرزا محمد علیخان کاسبی این دیوان ایدیم که شوق او با کیشیم نوبه شب کلف خوشی امل نماز و ذکر
کیف که از همه جده از صد می آبی آبی خواب و پستراحت با حرام شد و بعد تعالی روز چهارشنبه نیم
کردم ولی حالت کسالت و قناعت طوری بود که مجال از رفت خواب بزحمت پسین بود و بی محس کسالت و رفته
برنج چنان سخت و صبح بود که با پاسبان دفع عید و در کاه و رب لغت نالیدم **اللهم انعم عبدك**
الضعیف الذلیل می گفتم تا افضل التی انقلاب بنویسند کین فایات حالت قناعت نشان نشان بنویسند
شدم و از آن تب در نایس چپا می است روزیم و صبح و در می پاید که پار ابریزین تموی پنجم که در کم بود
و در کم با قیست نیدانم پس در کم کسالت بالعرض رفع خواهد شد یا خدا انکروه و در دیگریت و جناب الکلیت
محمود خان کاکم کیلان بن چند روز از پستاری و عشق خدای که تایی بخود و علمای علمای عیلام یکی در عیادت که تایی
عجالات است مضایقه باشند

رو پنجشنبه سیزدهم شهر رمضان المبارک که از دست پامیر باز یک ساعت و نیم مسافت از پامیر باز یک ساعت
و او در سلطانی یک ساعت و نیم مسافت بود و اگر شستی قاصد از نری دو ساعت مسافت است و مسافت مسافت کرد و
فستیم و نیکه از پامیر باز و اگر جیبای شای شدم خجاعت بغروب نین بود از نری که صلاح اهل جیبای
سلاطین است که در طرف آب و کی طرف و کجی باشد و یکجا طاد و آب شیبه بنجره تیان خواند در طرف جنوب
او خیره میان است و قیست که تقریباً بقصد شصت ذرع طول دارد و قنای پامیری و پسید ذرع است
و در آنری برج بسیار خوب طالی علیحضرت بنایون چند الله که با حله بنجره تیان است که طرف شرق طرف
شمال و در جابت و در شمال آب از دریا خجسته باغ کرد و در طرف شرقی خرابی بنایون است بیت ذرع و کج
مان است که آب دریا پامیری برج سلطان بنی برسد و در قنای برج سلطان بنی است و در ذرع است و پامیر

رواجی هم داشته و بعد بخت بخوار نگرینیت دارد که بخوار نگرینیت و در پوست است بیت هزار نفر مسلمان است
 و اکنون هم با کوهی کونید و خانقانی هم با کوه است معلوم نیست که برای ضرورت شراب یا این طور صحبت است
 با کوه جاش این خواهد بود عزیز این می زرد و کران با کوه بد حالی خیرش امروزه با طبیب هم نادر است
 القصد دیگر خبری با کوه بد طرف جنوب آمده است مسما به بی بی بیت که می گویند خواهر حضرت امام رضا علیه السلام
 و اما بی انجلی عفت و دارند در بارگاه اما بی انجلی عفت است القصد درین آنگاه خبری بخاری از شهر کشتی آید
 شد که شایزاده در میان این کشتی است یک پستان کشت شایزاده است بتجمل کشت شایزاده کور ناظر را که کوه
 داد و بجا است کشید که جناب کور ناظر با صاحبش با لباس سپیدی نشانی و قلی بکشد آمد و کشتی را که
 وصل کرده بود و آمد و هر پستان او خن است داخل پلوتش شمریم میرزا زین العابدین با کوه بد و منجم حلی برآید
 که دم ای مرد خوشنوی خوشنوی است کل شت نمبر آب جوانیت و خلی خدر خواب که من شیب خیرم
 صاحبش با امری کرد و رفت و خوشش کرد و بعد ریاضت و کشتی تو قف بکشد و بعد از رفتن پیایم فرستاد
 که پستان شایزاده و پستان شایزاده ای خالی در میان خانه و در عمارت و بی نباشد منم اظهار کرد و کوه بد
 و خوشش کرده بود و بعد ریاضت و کشتی تو قف بکشد تا خودم پیایم آید با لباس سپیدی آمد و اگر کسی بیرون
 و در اسکل اعیان با کوه بد و صاحبش با نام است و بود در آن بنابر ایرانی و با کوه بد با آنکه نعت است و کشت
 دهم یکان یکان حوال برسی کرد و اما از اسکل و آمد و در اسکل کشتی حاضر کرد و بدو من کور ناظر و سوار بر
 منزل آمدیم منزل خانه حضرت بی بی که پیر حاجی حسن بیک دختر زاده کاظم بحیث و کاظم بیک کشتی که آید
 او را نادر شاه از کتک بن با کوه بد آورد و است و آنوقت سلیم خان حکومت با کوه بد را داشت و کوه بد
 با منوریکان است و عظیم نظامی کردند و با و از بند و حاسی کردند و منم است و قدری منوریکان زد و بعد
 مرتضی شد و کور ناظر با لافا منزل آمد و قدری شست و رفت و برای الله چشم آمد و کوه بد
 دیگر حاضر کرد و چون در دو شنبه خیال آتاشانی اشکند و را داشت و حرکت و سوار بی ای در دهنش بود
 عصر روز نوزده ریاضت بغروب با زن باز و کور ناظر و منم ترجمه الراجی و کوه بد بود و کوه بد
 سر بختی است و سارالیب ایران آمد و در خطه سر خدایان این عثمانی بود و از دولت ایران شایزاده

کدنا ناطق
 بنم کدنا ناطق
 راه بند

۲ مهری ۴

چشمه

اگر از اوج

بگفت

سعدایں محمد ناصر محمد باقر

روز دوشنبه بهرم رمضان ماه که بدو وقت شد بنامی که شکست که در آن قسم که از عهد عجم و کون بعد که در آن
 جناب که در ماطر و خوش کیماعت نظرافتن که در وایب خود شن که هر وقت کالی می رود وایب که کوه است
 هزاره و آرد و مری که در جانی است و نظرافتن که در وایب خود شن که هر وقت کالی می رود وایب که کوه است
 دو ساعت بعد از این بی ایم چهار ساعت بعد از آنده تقریباً که کیماعت و نیم بعد از ظهر بود آمدند و اتفاقاً
 در شکستیم و ما قریه الاغانه که معدنی است کیماعت و نیم که کله کند و سیتیم تمام زمین نیست که روزی
 پوت بشهر بی آورده و متصل عراقی است که چرخ بسیار بزرگ دارد و بیکتاب می بندد و از آنجا
 بشهر رفت بی آورده و در نزدیکی شهر کارخانه ای بکیماعت است که آنجا در سرفت را برای سوزاندن کیم
 از آنجا خود را حرد و کیماعتی چلی کرده و بولایات زمین ایران میزند و آنجا کیماعت که در پس آن آبشکند و نیم
 از قریه الاغانه است که کیماعت را به کیماعت است و آنجا عالم و کیماعت که تمام کارخانه ها و کیماعت
 نیست و آب آنشکستیم بیرون شده و آرد و در خیمای کیماعت کرده که کیماعت را به کیماعت و آبشکند و نیم
 از کیماعت معتبر و پس است و شایان نام خود و در آنجا آبشکند بزرگ و کیماعت که آنجا کیماعتی که در آنجا
 ریاده دارد که در نهایت خوبی و آبشکستیم که در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت
 که در کیماعت و آبشکستیم بیرون شده و آبشکستیم که در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت
 حرارت ندارد و پس است که در کیماعت و آبشکستیم که در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت
 شل و آبشکند و در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت
 اصل همان آنجا بود که جدید است که آبشکستیم که در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت
 خواهد و وقت دعا خواندن بی کیماعت که در کیماعت و در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت
 که در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت
 هر چند شویم و هیچ استساق و در کیماعت و در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت
 آنکه در کیماعت که آبشکستیم که در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت و در آنجا کیماعت

از آنجا که

از آنجا که

پوت جو زینت درمی آرد و باقی کجا رسوزان دن اپوری می آید که عوضش خال پستک میزرا یوسف بنیجده خط
ستبر است در کارخانه های خود با میست هزار ماطر و در عمل سید و خود شرح این شروی پسیا و چشم و ابرو
جلی با بلایان شبابت ارد و بعد از تماشا کمال کل که ساعت و یک ربع از گذشته آرا بخار ادا قادیوم و با یک
خیلی تند آید نیم خجاعت از شب قهبا و کوبه رسیدیم و جناب گوز ناظر در انبرل ساینده پایاد و من خدفا
کرد و بخانه خود دشن رفت و از آنسکه دما شزارد و فرسخ زیاده را پست که در طرف شمال شرق شهر با کوبه و
شده است و در تهر کن در دیواری بنجیه قدیم بخلوی خیزی تبه بود که معلوم کسی شده است و در
سایه با کوبه چل و درجه بیت قیقات و طول شرقی او از گریج چل ^{مظنه} در جبهه پنجاه و پنج و قضا
واسم گوز ناظر با کوبه است و پست است و نصب و نیارال فیو را پست و گوز ناظر در عجب ساد و در تهر
غوز ناظر در تهر سندن

کتابخانه
ملکوتی

شروان قنبر است بهیستم سنگ آن بر دلم نهاده که کهن باقی برین شبهه انی زندان است بکین
هر نوی مولک آن من و جلال الدین عبد الرزاق همنانی هم شروان به چنانچه گفته است که
که بنام من شهر شروان ده که یکت غنی از من این مرد خندان ده و میرزا عجب است شروانی که
مصابی ترکمانانی ترجمه یک بود و در بار خ خود نوشته که اصل از قریه مملکت که در کین غنی قنبر
شماخی است و الا هم ده دوزده خانوار دارد و شهر شماخی سی هند اجمیت دارد و در شماخی
سنگی عالی است که خلاق از این پست خلی خوب بنا کرده اند طاق تندی دارد و دوزده و طرقت شستان
که طول آن شش نماند و وسط تیر تیرا چاه در عت شب علای شماخی فاسید علی شینار و افان
ابراهم بن محمد و حاجی میافندی قاضی اهل پست و ابراهیم علی قاضی اهل پست دیدن گردید
و در عرض شش پهل درجه بیت قنبر و در طول شتری چل بیت درجه و بی قنبر واقع شده است
قبله شماخی در جنوب بطرف مغرب است درجه دوزده قنبر است و با انحراف قطب ناکه در شماخی چدرجه است
چدرجه خواهد بود

روز پنجم به رمضان المبارک به باقی سوایم صبح در شماخی چل نیک کا پکه آورد اول تاباشی مسجد
شیمار قنبر که درین چند سال حاجی محمد ضایع تاجر ساخته و از آنجا تاباشی مسجد جامع قدیم قنبر که کعبه عالی
دارد و اهل پست در آنجا نماز جمعه میخوانند و درین از آنجا مسجد خراب نموده است و از آنجا برای نماز کل
که حاجی علی که گفت بکلیسای رهنه برای تاباشی قنبر کلیسای بکشان از دوزده خراب شن کلیسای مختصری
از آنجا بکلیسای قنبر و سپس قنبر ساخته اند و بالایی بلند و اقصیت که به شهر پست و اشکال خراب از آنجا
و حضرت عیسی کریم علیهما السلام داشت از آنجا منزل آن چهار ساعت از پست قنبر از شماخی در آنجا
میخواست باید از آنجا اوم میرصادقان طالش میرعموی سید الملک را با چند نفر و اسیر کرده اند
آوردیم قنبر غنی که تیر تیرا و در پست بطرف مغرب حرکت کردیم از آنجا تا شرادیل بجانب جنوب بود و از آنجا
تا شرادیل کله آق موبه کو بسا راست آب غلظت و در اعث و دایست و از شرادیل آق موبه رفت و
بالایی که حرکت کردیم که بی یار نه در راهی شمول از بختل بود و بعد از رفت و در پست آق موبه از برای

۲۹۲
کتابخانه
ملکوتی

کتابخانه
ملکوتی

شیرادیل

ادال مسجد بود و قابل

با هم قریب بگشت طایفه ها و خود بر کشتا حسم بنفوذ غایب است یک نام ندارد و هلمت در تمام بلوک بر کشتا
 یک نام نیست و هر چه بالادست چارخانه است که طرف شمال است بلوک لایحه است که در غربی دارد
 خانه لوگ چای است و از کلوئی آنرل همه با صحرای سطح و چمن که در بار یک قطعه زمین است و چای
 و آرمیرم رسیده و در طرف یمن اه با ساقی قریب قریه معتبر است که با غیبتان اردو موسوم میگردد خانه
 و نصف و شید و نصف است چای است و قریه دیگری در دهنه کوه مباف بعد است موسوم به چای
 که با غیبتان اردو و تمام و شید است و طایفه ای از نجاب حسین با سید با پستان آید و بنفوذ و نصف است
 بالانگشت و بالانگشت طایفه از روپس است که گیش دارند و بخلاف ریب روپس است و همد و ریب
 از قرامیرم گذشته در بار راه اول آن غیبتان قریه است بقال است که قریه غیبتان و پانین و قریه لغز با
 سوده و راه مسله بردن چرات که میان شان کور پس فاصله است که با غیبتان و دوازده و حکم و
 دارد و قریب است و پس طایفه آن ایست و قریه است و از لوگ چای گذشته بنرل سیدم قریه لوگ
 چای را طایفه حضرت امیر طایفه آن اند که شکر کنند و حالا هم خیلی خانه ها چای ساخته اند و بازار چای خست
 شکل نیک در دیوانخانه و که چندین طایفه است بنرل داده بود و از و بر روی و طاقها نهر آبی جاری است
 یا بار خانه قدری مباف است و لوگ چای آب بسیار خوبی دارد که از کوه قاطلا و شید و داعی که از شیب
 جبال و غیبتان می آید حالا هم فصل خریف است بقدری چای پستان آب اردو و زمین تمام و زمین
 کردیم اسم نخل نیک اینجا اند بر می نیک است و در حرم او سیف اند یک

[illegible]

فانما هذا هو الحق

ایمانی

تو را اینجا
ما بی شانه و رسته و تار
بخت

۱۰۰

۱۶۸

آرٹھن
ہیشیں سحر

اگرچہ

اگرچہ

میرزا
محرم درویش

ایچ جی ای
ہر کس میں ہوا کر
مردن مارا مجھ
قزاجا ہے
میں روماسپا
میا ہے الی
میس رو مے

۲. دوران کُنبه ۴

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۲ پیاده شده

تخت

قونل

بروزن

لوگانه

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

تخت

برگشتن و نزدیک شهر پوپس منبر بخیر و بیکار با استقبال آمد که در منبر کلاه سر داشتیم کلاهک سپید و سبزه
 خود را که دو کت شش را تا منزل که معین شد و باید برسانم و یکطرف شهر که تخته یار منبری است که کلاهک سپید
 خانای علی دارد و از پل آبی که گذشتی در مسلمان است بالای دو خانه که کج که از کوه و خوش قاری می آید این
 شهر میگذرد پل آبی بسیار خوب ساخته اند که پنجاه هزار مسافر خارج او شده است و یکبار پستگاری که در وسط دارد
 که اکنون آب داشت پل آبی هم می آید که در آب من است منزل را در منزل آید و بعد از آنکه کوک
 می گویند اوطاق قایم یک علی دارد و بروی پستگاری می گویند یعنی همان خانه و بعد از ساعتی بنا کردن را بطور خراب
 نیکی لایق بود و چون از جانب کوهر ناظر باطل می آید و در هر جمعه ابوالفتح آقا بود و وقت ملاقات از آن
 خواست من گذر آوردم که بطور مسافت حرکت کرده ام این دینا و باز دید کار بریت خاصه که یکبار
 هم همراه نیاموردم معاودت شایر ادا کان اما بیایم سی خنیا سیم و مسافر و غیره ساوا آمانه و مافوق
 کتیم که از راه خسته ام و پام در می کند اگر حاجتی استم اعلام خواهم کرد و گفت حکیم را خوب است
 می فرماید حاجت منم در یاد کوته و در حکیم با کت و خنیا سیم و پستگاری که در قلعین باز کنید و بخیر
 نزد وقت ابوالفتح آقا را بعد از آنی که در قلعین کتیم که میفرماید که از آن کوهر ناظر باطل
 بروی که کتیم رفتند و ادم از آن کت بود که او لا من و مسافر بودم نمونجی استم که میفرماید که
 از آمدن من مطلع شده اعلام کرده اند که کوهر ناظر باطل که میفرماید که از آن کوهر ناظر باطل
 و اعیان شهر و نظام را با استقبال آورد و خوش اسوار کلاه کرد و تا خانه که معین کرده بودند آمد و در منزل
 یک پست نظام با نور یک جان کر کرد و بالا آمد و ساعتی نشست و قرائت قرآن و صائم نصب گذاشت و بر
 آمد و با یرون شهر شایست کرد و از خانه و مباحث این جوانی میگوید که اگر از جانب دولت مامور است و
 همه دشمنان که از آن کتیم که میفرماید که از آن کت بود که او لا من و مسافر بودم نمونجی استم که میفرماید که
 نادر و کجی کوهر ناظر باطل که میفرماید که از آن کوهر ناظر باطل که میفرماید که از آن کوهر ناظر باطل
 و نظام و موزیکان نفرستاد و گفت اقتدار قشون اردو ولی چرا استقبال نکرد و لیکن ایام بعد از ساعت
 آمد و کوهر ناظر باطل که میفرماید که از آن کت بود که او لا من و مسافر بودم نمونجی استم که میفرماید که

بدرین

تخت

مندرقی بالا برقی صاحبی خواسته تانده می بنویز تا نور شود که شب بماند و خلاف او بود که
 غو بنور تا نور کند که برقی شده اند فلانی بطور مسافت حرکت می کند و خودش مضی احرار است مثل
 و باید نزل معین کنی و قوا بل پیدا و قبل بماند که رات باشد از آنجه پس از احرار است و بیک
 نیار و دم و اگر این نوشته من می رسد و در کون با فصلی است که شاهزادگان از هر ولایت بگذرند
 حرمت آنهاست ششم با نظر عمل می کردم و اگر غو بنور تا نور شود که برقی شده اند فلانی بطور مسافت حرکت می کند و خودش مضی احرار است مثل
 با هم کاغذ می رسد آنطور در قار میگرد و منطقه خواسته است معقولیت و در اسم این حرف بعد از بدو
 اما کلام البته بر طور تکلیف خودشان می دهند و قار میگرد و حاکم اصرار دارد بر می نهد و اینجا می بینم
 این دنیا هیچیک بهم ربط ندارد و ناسایت و معقولیت که نور تا نور شود که برقی شده اند فلانی بطور مسافت حرکت می کند و خودش مضی احرار است مثل
 بنشینم هم آنچه لازم تو نیست از او حسم کرد و چون بول نشستی فایده داشت که یکدیگر را که کرده
 گوگ امام زخم که تا شریف و پس است در شمال شهرت و در نزدیک گوگ امام آثار تعلیم که از
 رودخانه ساخته اند و آن طری که برو و خانه و چلست پی یوار از اسپکت و اکسبا لا آورده اند و امارج
 و طایفه معلوم است که نه از سپکت و اول بهم داشته که از طرف بالا و از طرف پایین این قیدی است و غو
 میگرد که خراب شده و اما معلوم است و آنچه معلوم شد گوگ امام هم در آن قیدی بود است و اصرار
 بشهر داشته اسم گوگ امام شاهانه و او را اسمیت که پدر حضرت امام محمد باقر علیه السلام است و بگوید
 دارد و چون بنشیند کاشی است از آنجی گوگ امام می گویند و موقوفات یاد دارد و در طرف شمال و مشرق که
 کوستان عظیم و غنچه است که تیر تا تیر باید پنج و پنجاه باشد و در کعبه چار باقی می نهد یک بسیار
 بجز اصفهانی پنج شهر می باشد که بنده ام که چار داشته باشد و مسجد خوبی دارد و جلو مسجد میدان وسیع
 که دور تا دور را و چار کاشته اند و طرف همه و کان است تقریباً طول میدان از سپیده فرغ زاریا
 عرض آن از یکصد فرغ کمتر است و نوبت یکصد و صد چار تو می دارد که شاخ و شاخ و داو و طرف میدان است
 و خیلی مکه دارد و دور میدان هم نرداب دارد که زاریا می گذرد و مسجدی در میان صحنی است و
 تا دور را و حرات و میان حرات و مسجد چار کاشته اند و نرداب در دور مسجد زاریا می گذرد و جاری است که

گوگ امام
 منم کاغذ کار
 و کون باف
 فایده نماند

خپل باصناعت و طرح خاصیت دین محمد از زمان شیاه عباس فانی پت دین میان پسیح هم
 با ای ای پت دین خپار اهرم خپار شاه عباس مشهور است یکی از طبقه اکثت تاریخ سخی کلید
 ۱۱۵
 شاهی است ولی اس عبارت مناسبی مسجد ندارد و باید تاریخ فتح کتبخانه دود مسجد این میدان
 باز شود و دو طرف از دود مشاوه بنده است که اجماعا دین می گویند و این طور مسجد در بر سه صفی این
 برج حاد و مشعل است و از خانه طاعلی و حاجی قاضی علی که بدین نام نود و یکصد که این شیخ
 شاه عباس رخسار کرده و این شهر را در حبس خیز یکسا کند می نامند و خلق آجاریا را بر مکان نقل کرده است
 و گنجینه را در سه ای از پت پت می گویند که با کلیسای اهرم است می گویند که اسم او می گویند و بنو مند و
 زبنت زن گنبد را دانی است که معاصران بنو شارت نوده و علی بنی شهر است

روز چهارشنبه بیت و ششم رمضان المبارک پیش آمد اگر کجی روانه شدن بزرگم آید هم بزرگم با کاف خارج
بروزن تم کایم مقام داشته اند گفته اند آن کم کایم مجبور پیشن ابدی مد وادی و تجارت
پای پی در وقت دم بد شد که کجی بخور زاده رکنو تریز و خوشیانی که کجی مرغ انجلیست کجی و خوش
نگر باشد و اگر کجی بیت و بر پس کجی کردیم روانه نوشن قراست که از جنوب شمال جارت
که آجا و دغا قراست آب این و دغا زه رادر بالا برانی راعت گرفت اند حالا آب این داشت و در سبیل
زیاد دارد و اگر کجی افتد که پادشاه خانه محترمت و عرض اه دیر بین بسیار هیچ آبادی نبود و اگر
بمسکو رفت و بر پیشنیت روانه شود که داشت از جنوب شمال بیت یک پل تهری و شش پل
چشم بود خواب شد و یک پل پلانی درین پال بخیر ازین ساخته و خوش مراد است پارسا که
یک چشمه و خواب شن و چشمه او آباد داشت و در بلوک مشک و شلوک کاری ایاد شود و او
کجی آن کم رئیس قرا که هر او بود ابلیک بود که منصب سلطان داشت و اختیار رسو ارشپت خانها و اسکندر
آن کم با دست و او چا پادشاه خانه مسکو را آن کم کجی بیت و سه و بر پیشنیت کلسه در دو ساعت و ده دقیقه
حرکت کرد و قریه مسکو نزدیک چا پادشاه داشت توابع خیمه دارد که بلوک با هم روانه خان و او از کجی
و شش قار آورده و بر پس طرف غری چا پادشاه تده بلوک مسکو راست و مسکو قله سخت و شش کجی

الحمد لله

الحاج محمد بن علي
ابن الحسين بن علي
ابن الحسين بن علي
ابن الحسين بن علي

۱۴۹۲

محمد بن عبد الله
 قاضي
 محمد بن عبد الله

۴۴ می شود

آقای استفا
شکی
۱۳۴۲

1444

برج و بار و آن از آجر و سنگ منظم است و چند برج در پست آب و هنوز باقی است و از آن بعد بلوک شمس که
نوست که در گم خرد آن بلوک است و امروز هم حرکت دارد و مغرب بود و از کجایم قمر افک ابر و نوحه (قصبت)
که در شمال کجاست و قدس کشید و از نوحه باقی است خاکساید اند و از باغی حقی بطرف ایروانی ایرک
و خطی طرف تپیس سرود و اصل نوحه باقی است که قدما نوحه می گفته اند که در سبب نوحی و در
کونیند و در کمر بود که قدس کشید و از نوحه باقی است شهر حضرت المظفر علیه السلام هجری واقع شد و میرزا خان
قاجار خالوی حضرت ولیعهد عباس میرزا شید کردید و بعد از چند روز دیگر روز دوشنبه بیست و دوم
پس نه گزیده و قدس کشید از مسوایدیر آصف الدوله اندیاز خان از جانب خان مغفورانور بود اتفاقاً
که آن من عظیم بشارت و کشور سلام آورد و آنقدر غصه نگذاشت و از ریزه کوار شنیده ام که با میرزا دکان عظام
و راب کرم سراب قتی که موبد الاشراف مای و دل میشد چندی پیش میباش میگردند و تن فصل برشته
عرض میرزا میفرمودند با آصف الدوله اندیاز خان قاجار پیش و از پیش بود می کشم جاک روپس
بدیت داریم که چون اندر دوشیده که بر مخصوصی که رنگ شده بود مناسب نبود و با وجود خیانت نظر خان
مرندی که کجاست را با داد و دشت شکور متوجه شدن جاک روبرو و بار و پس که در حضرت ندارد و دیار
قون و پس اگر گفت که آدوقه با آنها رسد و تپیس خندان استعدادیت و ابقون ایجالت خود را
و تپیس باید باخت تا قدر خود میچایند و میرزا ابوالقاسم قائم مقام و میرزا محمد علی وزیر جاک
سایر سران لشکر را می صواب می حضرت ولیعهد تصدیق می کردند و در باطن و ولایتی و ت خان مغفور
میدانستند که ولیعهد بار و پس اینه نمادند و دارد و سبب کلی ماوریت آصف الدوله این بود
الدوله افرایات ولیعهد قبول میکرد و بقیام مقام می گفت شما اعلی سلم و قدر سببند علم و لشکر
کا رهبر یا با شیره تفاوت دارد و حضرت ولیعهد می فرمودند از اتفاقات پیشه آن شبی که بر سر
یما خیم باید لشکر خیانت کرد و یا خندان بیت داشت راه را که گروه بشکون زار افتادیم اغلب اسبا
آن لشکر از تاب و توان فدا و مردم بخوابی کشید و طیفه صبح آشکار شد و طلایه روپس خبردار در
بر شش خانگی در شهری کجاست لشکر پسته از باغی و حرکت نکردند و آصف الدوله را خان میدانست که جنگ

کجس بر وزن مجاز

حاکم علی

قربان از پند و نیکو

افغان بر کمال است و طوری است آوازی کرد که طول قشون از کجس خنفسه ای دو لشکر و یک ده هزار
 در پانجامی جو حکم و استوار است و نه و سواران فی قشون عجله لشکر نورانی خواهد بود که نورانی
 اسب از نری کرده ای پوی میخی کرده و چنان است که در دشت خاکسلی بر فاذ دشت و اسب
 حمل آورده اند و سوار و پس آتش را با سوار کوه تو ب گرفت و خطیب بر نری که در صداد و صفا
 بود از کوه ببارد و رفت و مسود و پست سازند که ام اندازد و دشتی در طلب لشکر افغان بگانی
 شب و کمال تبیابی و تعب و اسباب پشیمان گشت سواران حکم را نایافته که که چنگلی چه در شکی
 بر تاخت چنانچه قایم تمام گشت آه ازین قوم بی حیت بدین که گوری ترک نمید و قشون
 عاجز و سیکه چه در شمشیر و خواه و دشمن بدو اوجده چه عاجز و سیکه تیغ و سنانانی کار و مال
 و نیز کاشف و واپس طغین و رو بخار و که و نهند و پستم و پشت بخت و بخت چه کردن
 معرکه چون که گشت از دو طرف خواست و آتش و شکست نیز و در بین لشکر قشون و غم و نری
 باز آمد و تو بچستین و لشکر عراقی بباست آتشا گشت قشون نظام و لشکر آذربایجان
 مقاومت نیاورد و ولید را آتشا گشت آتشا حکم تیر و ابراقه و تجمعی و دم ولید از نو و بدست
 چون ریح حاصل شد و تفصیل آن و حکمت در تواریخ قاجار و سلطه ایت و واضح تواریخ آن است که
 میرزا مسعود و کرد و دیو سپهر و میرزا عبد الرحیم و میرزا محمد خان و علی که اوقت در سکت فیاض
 داشت حسب الامر ولید نوشته و از خود و غم و ولید خبر و بگو که رانید و آن شخص اصل امر و
 در خواش آن کتاب و غم و ولید بخاطر و شایسته ای که و کیت و کیفیت قشون و امریکه آتشا
 تعرض فرمود و بود که از آمدن کوفه بایران مصاحبه ترنگان و چای تفصیل نوشته است هر که بخواند
 نسخه رجوع نماید در این روزنامه آینه قدر کافی است و در پنج پارچه نوشته و یکت زیاد بود که از صد و یک
 صبح خواب زخم و آن شعر که در سپهر و علی قبولی در غم نمودن قشون شایسته بود که که گشت
 یا ایها آتقی العتدان و قالوا لا تألفه العتدان و عرب بدوی که بخوار و دانه
 اگر از زمان عاجز شود و غم و ضعیفی بخند و در زخم زاری بسیار بود و معلوم است که بر پستان

تاریخ
 قشون
 ایران
 و
 سلطه
 ایت
 و
 واضح
 تواریخ
 آن
 است
 که
 میرزا
 مسعود
 و
 کرد
 و
 دیو
 سپهر
 و
 میرزا
 عبد
 الرحیم
 و
 میرزا
 محمد
 خان
 و
 علی
 که
 اوقت
 در
 سکت
 فیاض
 داشت
 حسب
 الامر
 ولید
 نوشته
 و
 از
 خود
 و
 غم
 و
 ولید
 خبر
 و
 بگو
 که
 رانید
 و
 آن
 شخص
 اصل
 امر
 و

القدر المولود له من العتدان

انجا خدان سر و عیود و در کنج هم درخت انار است

روز پنجشنبه بیستم و نهم رمضان المبارک ۱۲۸۲ هجری بمبارا خانہ آق استخا آیدیم و از درگم که تہ ایک
بگذری و خانہ درگم است کہ از جنوب شمال غایت و سابق از شکوہ بانظر طرف احسن نمود بلوک شکوہ
نمودہ حال دولت رو پس وضع کردہ چارہ و پس کہ از درگم بگذری بلوک قرار داد کہ ازین پس پیشانی
کزی یعنی پل شکستہ بلوک قراق کردہ اند و در سر چارہ و در پی نیک سابق پیچہ کہ ازین سگہ چو در
اذن ترخی خواست و پخل نیک بلوک قراق پایادہ در سپر یادگان است پایادہ بود دم کا لککہ آمد خود را
کرد و سیزہ ایک کجہ رئیس اران است کہ می گفت منصب پرستوف دارم کبار سلطانی بالاتر و از آن
کہ است کہ تو اسوہ ان صنفی است و در پایا خانہ طافیس بنہار پایادہ شدیم و در خانہ طافیس ستر
چا پا خانہ است قدیم ملی دشتہ خراب شدن دیول از اثر ابل قدیم باقیست و در وقت سیلاب می کزد
چند روزی ہر دم مغل شود و قدری چا پا خانہ را فرستادہ بودیم و در فصلالذات و فرستہ می کردی
و یکی مسلمان میان انداختہ انگلیس کجہ میرزد دشت سبارضند و قنالی بار دشتہ کجہ میرزد کہ کجا
بار کہ تقطیس نہ دور شمال او مسافت تہ چار فرسخ کہ مفید مدت است کہ ازین غنی می کیند کہ در خانہ
کر از دہشتہ و می کزد کہ از غرب بشرق میرود و در دہ و در پی گم کہ کوہ آق داغ است کہ پائین کہ در دشت
ترا و خانہ ساخته اند کہ کوہ خاکی است پس از در پی مطولی دارد کہ در برف باران خیلی بہت و در پائین
در زمین او قرینہ گو گجہ است کہ تہ نہ بزرگی است و اما ای باخا تمام شیخہ پسند و از حسن بوبسکہ کہ برف
آق است خامیر و ہر چہ سلطان است تمام پس است و چا پا خانہ حسن و مرغی زود خانہ و ازین سگہ
حسن بوبسکہ و خانہ است و چند قریات و ملی دشتہ کونون پل نزابت و راہ آہن کہ در بہار ۱۲۸۲
بابا کوہ مشرور خواہد شد تمام معایب ادو آب ارفع خواہد کرد و تہ ارشن کہ در عرض سیان تمام شد
الکون کہ او اخر شبہ ۱۲۷۶ سیاحت در ۱۲۷۶ میجی بکلی تمام خواہد شد و از حسن نو کہ تہ شستم قریات
سندیات کہ تہ مشہریت بازار و دکانی اردو پاتین بسیار دارد کہ از میان دو پاتین باقیہ عجب کرد
و فعل نشین نخل گشت و امر و ہم حرکت با مغرب بود و در خانہ آق استخا و در بزرگی است و سیلاب بسیار

١٣٩٢

سید علی حسینی
مدرسہ اسلامیہ
کراچی

10

۱۰

1293

۱۸۶۵
۱۸۶۶

شماره ۱۰۰

که تمام ملک و اوقاف را و مشرب شود و پل آتشی مستری در آنجا ساخته شد و هزار مسافر جمع او شدند
 و دست پانزده تنی دارد که هر یک دو عدد و نعلی به هر یک یک عدد و پانزده تنی است که از دو طرف میت نهشت پاییه است
 یک عدد و چند تن طول پل است که دو که کعبه است و ای ای و یک عدد و اول پل را و کمال است و یک کعبه
 در عرض او انداخت که در هر سمت دو در و نعل و در اندکی کعبه و پانزده تنی است که در هر طرفی یک کعبه
 می کشد و در آن اطاق قرا و کمال که حتی شکست ساخته است و همه تختها است و محاسن است که حساب دارد
 و این نعل خرج شوره تا قطب رس و تار و آن شود و یک کعبه در دیوانی است که در طرف ایر و آن است و یک کعبه
 در میان کعبه است و از کار که در کعبه هم می کشد و در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 که ملک و اوقاف مشرب کرد و حاصل آب و کعبه برود و دولت و پس نشان دارد که در اوقاف است و استغفار
 ساخته و آن کعبه بر سپاس و افرام آورده و تفاوت خانه هم دارد و در هر طرفی یک کعبه است و استغفار
 بر مثل دیوانه که کعبه پانزده تنی جا است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 و در هر یک دو تختها است و در هر طرفی یک کعبه است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 غصه خواب داد که آنچه تیرا هستی است و آن دولت انگیز است و غصه که بعد از این چو پل است و آن دولت
 رویت و این دولت است که چرا هست و بر این پایه و بایه دولت مال انگیز است و این

در هر یک دو تختها است و در هر طرفی یک کعبه است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 که در اوقاف و این در هر یک دو تختها است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 قرا و است که کعبه پانزده تنی است و در هر طرفی یک کعبه است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 که اوقاف و این در هر یک دو تختها است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 که از راه هم چنان در بنو و مصر که اقامت از کعبه است و در هر یک دو تختها است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 و از کار پانزده تنی است و در هر طرفی یک کعبه است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد
 او را به اوقاف است و در هر یک دو تختها است و اوقاف استغفار و آن کعبه در هر یک دو تختها است و محاسن است که حساب دارد

کمال است
 و کعبه

۲ قرا و این
 کعبه
 هم کاف دارد

تختها

۲ کعبه
 و کعبه
 و کعبه

کعبه
 و کعبه

۲ قرا و این
 کعبه
 و کعبه

کتاب

ایمان

خرام
بنا و در راه مسجد

و نه

چرا

یا اجماع و در راه

و در وقت پاوشایی است که کسی تکار آنها را نخند و بیشه طرف این خیلی شبیه است بشی طرف روضه
که که در پستان چار بست و تا چار خانه زو را زنی قایان صلاح نو اسمعیل آقا بکرا آقا حبس فرقا
عبد الرحمن آقا حسن آقا پانچا نفر سواری که خدایان بپستان آمدند و تا چار خانه صلاح نو پستان
و قرینه صلاح نو نزدیک چار خانه است شصت خانوار دارد و حقیقت قصه است و از صلاح نو به طرف
بمخاضی است کانی و در مسافت هزار فست دم کانی دیکت مسافت و است قدم است دو و پوس کند
قرینه شیخ کویت که حاجی اسمعیل آقا بی بدین سفید آنجا بپستان آمد و وقت از صلاح نو که شصت پستان
طایفه شیخو است و در نزدیک قبرستان شیخو و در خانه خرام که از پیشین که می میگرد و مجرای و از کو
بلوک نرجو است برو خانه که می شود و پسین و در کشتن است پیشین که می سیدم در ترکی یعنی بل سکت که
او ایچا در نزدیک او بنا خفا و اندک که حالا معلوم است و مسافت نایا حاجی بکریان بل آنها و اندک
باسم او و موسوم شین یا حالا شل فله و پسیم که عرب اسم گذاشته اند و از پیشین که می گفته اند بل سید
محلی است که از سنگ و آجر ساخته اند چشمه دارد چشمه وسطی خیلی بزرگ است و معلوم نیست در چه زمان
ساخته شده باشد در این صفحات بعد از رو کرد و در خانه بزرگی خرام نیست حالا هم آب بسیار داشت که از
چشمه می آمد و طرف کوشل و در کوشه است در پیشین که می بچوب در عرض او گذاشته اند که سر کوش
تقلیس می آید از هر آبش کاپاک نول می گیرند و از سایه روشنی هم می گیرند و از بل گذاشته نخل نیک بلوک
با انوب آقا رئیس اران بلوک فست اتی آتش خانه فست که در و این طرف بل چار و در فست دیدم باز در
پسلان و پست نفر رشتی که بسید میرند و از بل گذاشته تمیزل شمال حرکت کردیم یک بصحرای افتادیم
باز کردیم بود که محاضی آه بود که از شمال بچوب چار بست و بعضی بزرگ و بعضی جابو و در نزدیک چار خانه
آن گیت باز و در خانه است که با هم اسم آن گیت معروف است بل سخی دارد یک گیت است که از جنس نوبی چار خانه
می گذرد و آب این چار خانه را باید از روضه خانه بیاورد و مسافت از روضه و این پسلان که برای آب زیاد
جستار دارند بد می گذرد

۲ قمری

۱۲۹۱
شکلی

روز شنبه بیستم و نهم رمضان ۱۲۹۱ و از پیشین که می و اصل و بزرگ آن چلی است یعنی کانی آب که در چار خانه

که جوی چندین چشمه آب گرم است که از آسمانها ساختند از آنجا پستی می کشند همچنان با جریان آب
قلب نما کرد و تپش کرد و اندوختن از آن گشت و در ده و پسر و شمال خیابان است متدی است و
که عرض خیابان است و از لب جوی خیابان آن لب جوی در ده و پسر از غلی خیابان است و پسر
یا غلوچه رسیدیم که در میان پسر و مانور در سینه و در پی او نخایه بود و محرابی غلوچه با دینی آید و در
درخت میکارند و دست او نخایه یا غلوچه است آن اردو که برای شرب از رودخانه گرمی آورده و با کشتن آن
و سرچ آنجا با کجستند آب شور دارد و از آن گشت که روانه شدیم که راه دارد و در پی افتد و در کوه غنچه
می کرد و در میان پسر و مانور یا غلوچه که در طولانی نیست که او را شاه کرگن می گویند یعنی شاه باب
پنهان شده و تپش که شاه شهید آقا محمد خان بمنزله تپش نیست و الی که جستان لنگر خسته و بود شاه
در آن دره بشود و کین کرد و با جریان جکت کرده و کشت داد و است از آنجا تپش است از کوهی که در
تپش است بر سر حله آورده که تپش قتل کرده و غارت نمودند و در آنجا در پسر از رود و دست بود
واقع شده و اگر چه کشت تپش نیست و از کشتان می آید است تپش این بن بست شاه شهید تپش از قلع
شاه افشار و جستان آباد را از کارهای بکت که ازین پادشاه هفت رسد دست الی این دست
آن شد که دولت تپش مبد و ستان فاده تصاحب کرد و دست و پسر خیال که جستان فاده کشت
تصرف نمود و از طریق ازین پادشاه شد و اگر سلاطین ایران سکو خلبه از لاه که جستان فاده کشت
احتمال داشت باین نوع میسار پاره و لاه که جستان فاده شود و فاده چندین ساله و لاه آباد و رود که پسر
پسر از کشتان از لاه که جستان بود که سالها در جزیره خدمت مرهم و لینه تپش داشت و کمال تپش از لاه
و این بند سکو تپش با هم که جستان فاده است که با کیم لای خدمت تپش تپش و است پسر که کیم
بخوابی فلی که در آذربایجان حکومت داشته اند چندان تسلط داشت با کیم جستان فاده تپش حیرت رساند
که اظهار خدمت می کرده اند سکه می داشتند و داشت الله از پسر و مانور یا غلوچه
سزونی آدم که پدید آمده و ازین طرف مغرب حرکت کردیم تا از شرق مغرب و آن گشت از دینی از طرف این
مغرب مشرق روانست و از آنجا پاره یا غلوچه تپش که در سیدیم از پسر و مانور یا غلوچه تپش آدم و

تپش

تپش

تپش

تپش

تپش

تپش

تپش

تپش

تپش

تپش

افتادیم چنانچه از این جسم آب نداد که باید اندک بیاورد که یکو پرس سافت است و بعد با آب گریخته
 محاذی است و در چای خانه سقان لوتی قیصری بپزد و در کوزه ای که در دین جهره است سقان
 حلت بسیار است و آید ای حلت بسیار در جهره بود و سقان لوتی قیصری است که چای خانه را با سقان
 و از این علوه و دانه در پرس که طلی کردیم که سقانی زد و پرسید بود که امتداد او را شمال جنوب است
 قله خرو طلی در آن کوه زد و پرسید بود که بالایی و کلیسا است که بلیت مشهور است و سالی یکبار این
 اوی و دود و پست خانواری حوالی کلیسا کنند و ارد که در کتک کلیسا در دست کوه و در سالی یکبار
 و باغات دارد و در چای خانه سقان لوتی قیصری زد و پرسید بود که کوه است از آن کلیسا سی پست است از آن
 تا تفسیل همه جات را که است که اغلب با کوه را ترشید که ساخته اند و در دوی شهر مشهور است
 میرا رسد اندک خان خیرال قنول و تعلقه ایران تجارت و تعلقه ایران استقال کرده و کالک
 و یک نفر صاحب چای و قنول است و بود که قنول این چند روز است یک ساعت از ظهر که شد
 قنول خانه و تعلقه ایران نیم قبل از وقت نیز است و تعلقه ایران که در کتک کلیسا دارد و از جانب
 جنوب ترش غبار است که در بر و پیشا و متوفی که گفت از یات تبیت و زود آمدن بود و یک
 بخورف و کورتاب پسر شاه میرزا که در عهد خاقان مغفور ایران آمد تعلقه خانی کرد از جانب کمال
 تعلقه تبیت آمد قبل از زود و در کتک کلیسا و تعلقه ایران که در کتک کلیسا و تعلقه ایران که در کتک کلیسا
 خست بود و و منوچهر استم بخام بروم که اندک و د ساعت بطور نازده بجای که در دسر و دوازده ساعت که ال
 طراست بخام بر ترش غبار است و داده شد و بعد از رفتن آنها که کول یک ساعت پس از این غبار است بخام
 شد از جانب بالایی تعلقه تبیت و دوازده ساعت بطور نازده بجای که در دسر و دوازده ساعت که ال
 جانشین قنول از شاهزاده علی شمس بخام برادر کوه کتک کلیسا است و تعلقه ایران که در کتک کلیسا
 زد بود که بخام بر ترش غبار است و دوازده ساعت بطور نازده بجای که در دسر و دوازده ساعت که ال
 شیف خودشان آنجا بخام رسانید و بطور نازده بجای که در دسر و دوازده ساعت که ال
 با سقانی که در شاهزاده کانی سپرد ای رک منوچهر می کنند و با شمس شاهزاده خانها نیز می کنند و در این شهر

سقان لوتی

بلیت
بامرد و کتک کلیسا
بروز نال

موسسه ملی
کتابخانه و موزه
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

کتابخانه ملی

مینیاتوری
کتابخانه ملی
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

پسر میرزا رفیع است که در عهد خان شیدایی از معارف تبرز بود و تا اوایل دولت لعل محمد خرم در تبرز نشین
دشت و میرزا اسد الله خان بابی است که انوشیروانی میانه رویی هم بود که قهت است و در تفریس خیلی با جاده
که در تاجا و تبریز را و راضی بنده و اولیائی دولت و پس هم با او کمال مهربانی و او از بانی تاجا و تبریز است
و در آینه گوشتابی تو ز خانه و جبهه خانه و تو بخارا است که شرف بهشت و جبهت شهر از ادنی و کبر حی و رویش
مسلمان که تو تک و غیره و قهت که کمال است و از میان شهر از طرف جنوب آرد و از ادنی و کبر حی و رویش
است که از پسر کس که ساخته و چنان شهر است که قشیر ضلعان تفریس است و کلیائی است که در
که جزو بی است که با سلم و معروف و از آباد کو به تفریس می رود و با پارخانه است و تفریس سامی و در
معاونه او از قرار تفریس است

اقتا و دین و در حق هر سه و ری پند سا جی است و بر با جی پند فرع رو سبب است و ما و پس ابا
بر از عیاقی چو دم هر یک فرع رو می سپا و بی نغیر فرع و پند که است و یکجا جی که سه فرع رو سبب معا دل می
کرده خواهد بود که دو فرع و یک که است و بر پند چهار سا جی و دل شازده فرع و نیم خواهد بود و هر چهل است
ساجی معا دل می سه فرع و یک و کور کور و بی که پند سا جی است هزار و پند فرع رو سبب است که
می و دو فرع و سه چاکر بند فرع عیاقی بر از می است و لی تحت پر در معا لکون پند سا جی هزار و پنجاه فرع
می کنند و همه تجار پند فرع و دارد و او و پس پند و پنجاه فرع می کنند و میدهند و با عمل تحقیق و در
نجاه فرع بنده فرع و یکجا رک تعاق و است ارد

[illegible]

الحمد لله رب العالمين

تاریخ: ۱۳۰۲/۱۰/۱۵

که بر روی آن نقش کرده اند و دو کانه مناد است که بر روی آن بعد و بنده نه شسته اند و لی آه پال و دو کانه با
کاغذی که روی آن است و در حصار صرف دارد

رویکشید سحر رمضان قبل از ظهر آن دو خایب گینا زیر یکی لباس سیمی آمد حوالی پرسی که در وقت ملاقات
خواست چون ویش بخش برات رفت داده شد که تم نعمت نباشد بحاجت بعد از ظهر تشریف بیاورند و عورت
بفرمانده جانب آروغ ایستگی خود شبن لباس سیمی بپوشید و میزبان بپوشید و بگرفت و آواز سبب بدین
اصل و از لاله است و شانزده سال است حاکم قلیس و توانست و بخش گوئیگ است در زینت و خبره
بدو بان و خواست باند و از معزول کند نتوانست باند بسیار آدم خوشخوئی و مهربانی است بعد از وقت
جانب بغیر ایون خمرانگی با هم و سکون فاجعه تشریف آورده نشان دولت علیه ایران نشان و آتش
زده بود و ندی شست و خیلی حجت داشتند و بسیار آدم با ادب مقبول است در زینت و تقصیر و برون
اصل و از کر جستان است و از اولاد حضرت داد است درین میان جنب گینا گری گورانی لیا که در
اجودان میز طورو پست طورو است و از نجاری جستان خانزاده قدیم است بدین آمد و در او اصرار
جبری که علیحضرت شاهنشاهی شرف کلان شده بود و بدست شاهنشاهی از جانب دولت و شرف
و نشان مثال میون نداشت و جانب بغیر ایون خمرانگی جانی خود را با داد و چندی نشان داشت و خیلی
از میرزا اسد الله خان تعریف کرد و جوهرش کرد با بد صدقت و خدمت او را با و لیامی دولت بگویند
نیساعت که او رفت باز جانب بغیر ایون خمرانگی تشریف آشد و تبرجم ایشان نیز فرستاد و آتش
و کشف خیلی حقیقت که چند جانی تا کاکا و قلیس را طاعت کند و چند جا را پیسم بردند و بعد کشف کرد و
خانم جانی برای شاه معین شن که یک شبی که میل دارد به شاه تشریف بیاورید و بعد گینا گری
که نایب حضرت جانشین ارشد است لباس سیمی تشریف آورده باز میرزا خجسته می ترجم بود و خیلی
خوش صحبتی است و در جنگ سوشه یک بیت سال قبل در خم کله برداشته که یک کله در سینه او خورده
پشت او در زخمات و از اینجه در ساری است قدری عجزات نشانهای متعدد داشت در میان حجت
می کرد که حال کپانی جمعه در یابی که در باین انگلیس و فرانسه (چینی مانج) از زیر دریا راه می یازند و این

دو کانه

گینا گری

آروغ ایستگی

آتش

سکون

گینا گری گورانی

۱۲۸۶

سیاه

سوشه

ماج

ایران و دو سبب بایرانی جمع کرده بود و خواجه بای کر پستان را روی نیم کنه کشیده بود و در کوکاز
 کرد و بدین خلی نصبت داشت و از راه آهین بکشت که سال دیگر تمام شود و هر دو پرس و سی چاه هزار تومان
 ایران خرج دارد که تمام او چهل و دو کسالت که تهنیت پانزده کروز ایران شود و بکشت ده سال قبل
 تمام ملکات روپیه هزار و در سن آهین بود و آهین حساب کرده اند و هزار و سیس را آهین است و می
 امپراطور نیکولای آبی آمده و شد خارج و کنتستان چندان میل داشت ولی این امپراطور میل اردو از انجمن
 راه آهین میا شده است گفتیم دلیل کلی بر تصدیق قول شما این است که امپراطور یکصد شصت و خلی غیر محترم
 بود و پسر دویم کوکاز بیاورد و او بقیت که اگر امپراطور نیکولای میاید صورت نیکرفت گفت پس است
 که فرمودید و صحبت شما می تفرقه شد نیز اسد الله خان گفت بتاشی شبیه خانه و قورخانه اگر خلائی است
 باشد تشریف ببرد گفتیم خلی خوشنود میوم که جبه خانه و قورخانه و قورخانه و قورخانه و قورخانه گفت
 دریا که در پیش است بتاشه منزند که بازاری این اه لر جبت بفرماید که بخندت شما برسم چون در پیش این
 پرسیده بود از کدام راه خیال راحت دارد گفتیم اگر از دریا صد نوبتیم بازاری این اه لر که انشا الله
 بر گردیم و این حرف که او در تبحر حرف رویش بر می دهن گفتیم اینقدر محبت و مهربانی از شما بادین کم کردیم
 صد هم بر نزد باری می نسیم از این اه بر گردیم خلی اظهارش کرد و هر چه او میزد خلی بود و ما و دوست
 کرد و از انجا بخانه کینیا گری گور او را بی نیانی رفتم کارت دادیم و از انجا میز اسد الله خان خواست
 بیاغ آقا میر شجاع بر که بیاغ محمد معروف است که باو بخان سپیده و حال دولت متعل شد است گفتیم این
 فضل خراج خلی در دار فخر بر کشیم کارت با امیر اسد الله خان اند خط روی نوشته شد و در زیر
 بخاری شایسته فرامیز امتعه الله و له

ایران
 نیکو

۲ دول

کونین

۱۲۹۲

کینیا

روز سه شنبه دوم شهر شوال الحکم شد قبل از ظهر نیم باشی قهقاز آمد و میر مصطفی تهرجم او بود و خراج
 قلب ما را از قطب طلیر رسید کم گفت سه درجه دیم است و بعد از رفتن او کینیا را از قورخانه و قورخانه
 صاحب منصب مخصوص دفتر دار حاکم ایالت قلیس آرد و فاشی که با کینیا خانه جلدار
 باقی بر بکشت اصل از انرا او شیر دراز است است که وقت لوک طایف کرج جان ده ایم من کلیم

از کتب معتبره
تاریخ طبرستان

تاریخ طبرستان

تاریخ طبرستان

تاریخ طبرستان

در اوست لقب بمن بنام بنفیدار است که اهل بابل را کسب لایحه می نمود پس می گویند خلیجی تعبیر کرد که
اینار اید نامم مرد خوش و بی چشم و ابرو سیاه بود و باریانی شایسته داشت و چهار نفر از آن هم یک سینه
فرستاده بود که سینه را کالیک باشد و این کارخانه در شتر سیاهان ملود بود که در طبرستان و دولی خندان
یا قس کر با من هم داشت و از اینجا بنفیل مر جت کردیم خواب بر پیش بزرگواران محرابی میسر است خلیجی
بود در شب چهارشنبه در میان راهی میانه راه جانی معین شد و بل دارم که تا شایسته میزد من بول کوام
و دیگر آنکه چون غلامی از اهل بابل به نام کزیا دارم روز چهارشنبه میان ساعت دو و نیم
خدمت غلامی میسر کرد و در آن حکم شب چهارشنبه نیز سوال بخاش خواب بر من بزرگواران میسر کرد
ساعت و نیم از شب وقت بیا که تا شایسته میسر مجلس بر گرفت که در وقت فیلسوف را غلامی میسر جان
و شیطا به صورت فیلسوفی فی زمان حکیم غلامی شد و او شخص است که همیشه بلامی میسر میسر
و بر گرفت غنچه را بام بلا آورد و غلامی از قاتلانه و آن قاتلانی خرفی فرج که از بر گرفت شایسته
که با جابرا می کرد و باغ پیکر خود را می آید است چه تا شایسته میسر و صحبت با باغ و میلست و دیگر
رسوایی با آرد و در حالت خرفی است و حالت حق فیلسوف حالت زخم خورده ای در بر گرفت که در
حالت زخم بر جرمه و مالی کرد و بر خواست و بر گرفت غیر می کرد و خواست بر شش بر می میسر و آن کاشی
که بر می بر فیلسوف بر گرفت غلامی شد و غلامی شیطا بن کثیر گرفت غلامی میسر و غلامی میسر که در کوه
کثیر غلامی چهار و بیلا افتاد و ایراع تا شایسته خلیجی چه بود ساعت خدمت بنفیل آیدیم و قاتلانه غلامی میسر

۱۲۹۲
مهر ماه یوسف

۱۲۳۵
۱۲۳۷

روز چهارشنبه به شوال الکریم ۱۲۳۵ میرزا یوسف آید بخانه و باغ خوشش که با شیل آب را از کشته کزیا
آورد و در حیات و میسر و بجز گرفت که آرمات بر میسر و قاتلانه غلامی میسر و شایسته
بود زیارت کرد و در قاتلانه غلامی میسر که شایسته غلامی میسر که در قاتلانه غلامی میسر
که در وقتای محنت بود و تاریخ ذی القعدة الحرام ۱۲۳۵ هجرت و امضا میسر و غلامی میسر که تاریخ
ربع الاول ۱۲۳۵ است و در عده تا شایسته مهر و مهران آید و نشان لایحه پس محنت کرده اند

نیزه ران شود

۱۸۵۶

و دکان است پل اول بکشد است پل آخری شش چست و در بروی پل شکل پرنس در آن
جانشین سابق اگر از خجاستی قدیم دولت روس است ساخته ای یعنی از منقش رخست نه و در پیش
برین است دشت غزاده توپ و لث عثمانی را خجاست کرده و در و در یک در آن ف و آ و ت و سیه که داده
یعنی دهن توپها برینست و در آن کف در ۱۵۵۶ مسیحی فاتی است و نهاد و چهار سال عمر داشته
در دولت روس پیش مات بزرگ بانجام رسانید است و دوازده سال حکمران قسنت ازیه و اقل قضا
خیلی از او رضامندی اند و باعث آبادی قلعس کارهای بسیار است و در نصف التماکت است
اند و حق اشارت را در ده که مردم با عتباتی و شان قسنت کند پل آتینی بر رودخانه که از این
اوست از آنجا به تورخانه و جبّه که کس کل توخانه و جبّه خانه که میر توخانه قضا ازیه است و او
گسترش از رنگی است و همه را یکجا کان نشان کفک پیکار و قزاقی تعارف کرد و قسنت
بسم ولی عالمانی است و مردم اسپاب اسلحه درین غیر ممنوع است و باز در تورخانه از این
خیلی غار منقش کرد و اوضاع تورخانه و خجاست خانه و قسنت خانه و قسنت خانه که بطرح و آخر
میان خلی مشایخت بقدر قسنت ازیه باید تدارک در تورخانه قلعس باشد که احتیاج بقورخانه
و بطور بخ نباشد و از آنجا منزل حاجت شد و بار و قزاقی است و پس این همراه بود

۱۸۵۷

روز پنجشنبه چهارم شوال ۱۲۸۰ در میان ساعت ده و یازده که پنج اردت ساعت گذشته بود و جاست
پرنس بختیون خجاستی شریف آورد و خیلی صحبت شد و میز خجاستی خود و تبرجم بود و وقت
گفت چه خوبست که با این زن آه بیاید که یکبار دیگر بخدمت شایر سپیم و مجال توفت باشد و تماشایی را
از این یاد و بکشد قسنت از خجاستی و همه اینها می شناسم میل دارم که از این آه بیایم ولی بشرطیکه مرا از قسنت
از رایی بیاید که کتبه را بنیم گفت بخدمت خجاستی آه است که انشاء الله شما را سلامت برسانم و بعد از آن
ایشان نیز خجاستی گفت قسنت از خجاستی گفت که کتبه را بکشد و آه بیاید که انشاء الله شما را سلامت برسانم و بعد از آن
خجاستی هم قسنت شکایت شما از کوزا طو که کتبه شد و بعد از ظهری بجهت اخذ خجاستی خجاستی قسنت از
علیه عثمانی بار و قسنتی بسیار خود شاد اصل مشارالیه رضی است بجهت قسنتی و لث ایلام خجاستی

بهر بزرگ شود و مسافت جریان آن خاک عثمانی نسبت به غاری آذربایجان سایر فراء قریب نبوده و رس است
بعد از آن نهر که بخوار خاشه داخل میشود و مسافت جریان آن از پست نور عثمانی تا ملک بازشو کم که بیان
حضرت جانشین است و ملک جانشین میباشد که حضرت امیر بطور ایشان خج شیده است متعلق است
رو پسته نود پنج و رس است و از ملک بازشو کم تا حد و ولایت تعلیف ویت و رس است و ازین جا
نهر گر خجاک ولایت که بعد داخل شده و جاری میشود و تهنه سالیان پیش که من اعمال ولایت با کویت که
بیاد که بهر شهرت دارد و در اینجا آبشن و قول یعنی بوزانو پست من بهر برای خرمیر و داخل اتصال
که بهر برای خرمیر از آنجا است و شش شرف است و در حال حال ملک قریب تقریباً خرمیر
گرد و خانه بزرگ است او لاک آب خال ملک چای با و داخل میشود بعد از آن شهر خشت آب از برای داخل
میشود که اعمش تسخوف چای است و از آنجا که برده آشور و بازشو کم عبور کرده و از کار تیل لاکه
بکار تیل پائین جاری میشود و در اینجا رودخانه نیربان می نهد که عبارت باشد از رودخانه های گوناگون و رود
و آشور و از سمت جنوبی به تعلیف رس و خانه های غنی تر یال است و مومانیستی و آل گیت و حرام هم متصل
میشود و در خاک ولایت که پائین از حال پست فوق رودخانه های گوناگون از آنجا که باطل است
قانون است و رودخانه های تر و خوار چاین برابر خاک متبه اباغ که جاری میشوند در خاک ولایت که
پائین از قریه زرد آب نزدیک بهر بازشو کم متبیه بود و نهر که آب نیر داخل میشود و عرض تعلیف چهل و یک
چهل و یک قریه است و طول او از گرسنه پنج چهل و پنج رجه و شش رجه است و از طرف قبله بخوار خاشه نیر رود و در
همه اوقیایست و از طرف قطب سه درجه و سی قریه است

فرق ندارد در راه خدا صاحبی که همه بیدار می باشد از آنها رستگار گردد که بین طوارفت که می بیند

۱۲۱۲
۱۸۷۵

گوری
بضم کاف قاف
نور
کون

وگون

۲ قضیه است راه از تقابل پوی از این قرار است

چند
آویز
نقشه

روز ششم شوال المکرّم ۱۲۹۲ مطابق ششم نوامبر ۱۸۷۵ سی و یکم انگلیسی موافق آبان ماه جلای از تقابل
ششم و سیاحت قبل از حرکت که کونستانتین پوپسین شکر که یکدیگر یکی تهر است از جانب خودش و او را
تقلین و دواعی آمد بدو و خیلی اظهار خوشنویس می کرد که المانی تقلین از آمد که شایسته بود و در وقت و خوب است
از این راه مراجعت نمایند که بقدم ایشان خوشوقت بشویم از تقلین پوتی دویست و شصت و دوازده و پست
تقلین اگر پوتی بین شمال مغرب حرکت شد و از گوری تا نورام تا نزدیکی که تا بین شمال مغرب حرکت شد
و از گوناگونی پوتی نصف از جنوب غرب نصف از پوتی مغرب است و از گوناگونی نورام که میگذرد
که میسر است و این آه این از نزدیکی شهر گوری میگذرد و از نورام میگذرد و از نزدیکی شهر گوری میگذرد
تا پوتی میرسد چهار ساعت و پنجاه و پنج دقیقه از پست گذشته بجا که بخار که در شرف فرمی گویند ششم
باشین مجله روز پنج روز در فرانس بنویس است و گو که دال مضموم است حرف اضافی است که در انگلیسی
بجای داف است و فرقی که در سکون اه همل یعنی بین است یعنی از این جهت و پنج دقیقه از شب گذشته
و اکنون استاده که وارد پوتی ششم چهار ساعت و ده دقیقه در راه بودیم سیاحت که راه
کردیم از گوناگونی ششم و کر بطرف بین فاد و یک ساعت دیگر که حرکت کردیم باز از گوناگونی ششم و کر بطرف بسیار
و دو ساعت نیم که حرکت کردیم باز از گوناگونی ششم و کر بطرف است فاد و در عرض او شانزده و شصت
مست شد که تقریباً یک ساعت و پنجاه دقیقه توقف می کنند و در نزدیکی شهر گوری که در طرف بین بود
کیر یک شت شد و شهر گوری شهر شکی است از رود سوبی و بطرف اه آهین که میگذرد و در طرف گونا
او دور و خانیه میگذرد که داخل گیشود و از گوری تا پست فاد و دو و پست و فله غوی و وسط شهر
که و لا قديم که رجب است آنجا که اکنون است و در آنجا ای وقت و گوناگونی تقلین از طرف بین
پست رود خانیه که می شود که بزرگ آنهاست گوناگونی با کاف فارسی است که بعد رود خانیه بود و شش و دو
طرف بین گوناگونی سپیده در دانش که قریب است از پوتی لی جی ششم که خانها را از گوناگونی ششم

و کوفت که قدیم متداول بود و در دهانه گرا و پستل می آن کوه میگذرد و در بالای کوه برای دو پستل آب است
 ساخته بودند که کنون خراب است و در راه آبس علاوه بر لغات هر چند قدم پستل است اگر علم سیر را بداند
 و بداند که علامت آن است که راه علامت است و اگر علم قمر را بداند علامت آن است که راه است
 اینها را دارد و با پستل کی حرکت بکند و اگر علم قمر و سپاه را بداند علامت آن است که سید قمر را
 که راه خراب است و خطر دارد و شبها فانوس سبز و قرمز نگاه میدارند و در یک فانوس و شبیه آن
 یکی قرمز و یکی سبز است یکی بطریق و یکی بطریقه فی نشان میدهد که همان علامت علم است و پستل و پستل
 از راه حرکت که شده بود که باز اگر که ششم چون اینجا پستل که دست داشت پل آبی منتهی است
 رودخانه که در طرف چپ افتاده و از آن رود اوقات و در چهار ساعت نیم از حرکت که شش میماند و رسیدیم
 که رانها غنی ب برای سیه سپاه آب بر ساخته اند و حضرت نجاشین عمارت بسیار خوبی میانه در آنجا
 بیت و قنصلت می کرد و ملتی بود و از کالپ که در آن وقت در می و در آنجا بهر مردم نماز و در عصر خوانند و از آنجا
 تا پندرام چهار و پستل است و پندرام قریه معبر است که در طرف میمنه اند که در واقع است و قلعه یکی هم
 بالای تپه و شش که در کنار رود است کنون ج است و منسپین آه بن و آنجا منزل از راه و درین پستل
 سیار انعام و پندرام می گویند و بغیر آنست سیار می گویند و از پندرام تا سر که که بر و در طرف پستل
 در تحت اختیار غو و باطله و ابلات تغلیس از کوف اسکات است و میر کو بر و بختل است با وجود آنکه در آنجا
 حضرت سبز و قمر و کلسای بنی نخلانک است در فصل مبارک خطه خراب است اگر در جهات پستل را بداند
 و آنجا از جایی خاصه و دنیا است از نو رانم بای جی قوس که منشی الیه سر از برای کرد و این پستل
 چار و پستل است و در نزدیکی جی قوس از میان کوه که ششیم که پندرام کرد و بداند که یکسده و با پستل
 و از پندرام جی قوس بود اگر گونا و ششیم سبب بودند و در سر بالائی و در پستل از برای قوت و دشته شد
 از آن بعد یکی را با نکر و یکی را پونی نگاشته و با نایان کوه را سوار و بعد بیت ثانیه راه بود که چهل و
 صد و شمر دم و لی از دو طرف به راه از پستل تراشیده و بالا آورده و طاق پستل ده بودند و بعد از آنجا
 باز یک مایل دیگر بود که با طاق پستل رده بودند و بعد از آنرا نایب بود و پستل آه بنی قوس هم پستل

باز پستل

باز پستل

که میوز در پشت کشتی است و مانند رباط موم حرکت کشتی و بجز نبوت و نیابت نبود مانند بخشی بزرگ بریم
 که منی بگو با کاف فارسی است و کم پستان که کشتی ایران کشتی است و طول این کشتی دویست
 سازه فوت است و عرض کشتی بیست و هفت فوت و ارتفاع کشتی هجده فوت و در کشتی یکصد و
 اسب است و بارگیر کشتی نصد و چهارده تن انگلیس است و با پس روزه خانه موم است که آن در خانه
 شمال دریا و نزدیک بندر است و در این دریا میوه و بار کشتی است و الله تعالی اما اسلامبول خواست
 و قبل از دخول کشتی بزرگ که در بار میوه بودیم اول علی بیگ ترهان یکا شاهی میراجین مان
 جزال قونول و لعل علیه ایران و طرز بن و پت آمد بعد کشتی پاشا متصرف باطوم با اجزای شوروی نظام
 و توخانه و اجزای ضبط و بیکر و کان قاضی تنبیت و روزه آمد و بعد قونول و لعل رویش کشتی بود
 چنانچه و یکده سرباز هم با موزیکان هم اسکا است پاده موزیکان دند و نظام ضبطیه هم آمدن بودند
 بخشی بزرگ آمدیم با رجه پاشا با اجزای خود شش آمد و حافظه کرد و تکلیف کرد که کشتی شش است
 اینجا توقف دارد و بشهر میاید خدا و مردم که آمدن بر کشتن نعمت و لکنی شبت و عاشای معلوم می شود
 و دولت عثمانی اینجا یک طاووز نظام دارد که عدد و انحصار است و بیت و پنج غار و شوب و دست
 توچی دارد و وقت دواج آنچست بل نظام بود و تعظیم نظامی کردند و پاشا و اجزای یونانیا آمدند
 و تمی کردند و شهاب بیگ که رئیس عسکر نظام بود و کتفم وقت رفتن از احاد سربازان قول این
 پر سی کن که رحمت کشید و خیلی اظهار تشکر کرد که تسلیح خود اسسم کرد و در وقت روانه شدن کشتی
 قونول بود و دواج آمد می گفت هر چه لازم است از ناظر کشتی بگردید و ناظر آورده بود و کتفم با محتاج را از پس
 برداشته ایم البته که لازم شد رحمت خود اسسم داد و شما هم خیلی رحمت کشیدید که از باطوم ما کتف
 درین نصف شب آمدید گفت قرض من بود که خدمت شما را با خجاسم برسانم هر چه در خود شرفی است و بر
 خوب میداند و صد اش هم قدری گرفته است و عرض باطوم چل و یکدرب و چل و دقعه و طول باطوم
 که پس پنج چل و یکدرب و بیت و هفت دقعه است و از شب و شبانه ششم هفت ساعت که نشسته بود
 روانه شد باز ده ساعت که حرکت کردیم و از ده ساعت شش ساعت که نشسته بطراز و ن سیدیم و در

بولا
 با موم کاف

ایران کشتی

مردان

چون کشتی

اینگله

بگرم راهی احترام دولت ایران در بندر باگ کشتی های ایستاده و هم شیر و خورشید را می کشند نه در
پرتی تا اسلحه بول خط پستقیم باند و مشتاد و نه میل کلیر است و حرکت سائل و در ترمی محمود
در وقت انقلاب مگر کاهی و راز سائل و کاهی نزدیک باقتضای وقت حرکت میکنند و یکدیگر

نهیست

۱۲۹۲

روز دوشنبه ششم شوال ۱۲۹۲ صبح از خواب بیدار شدم با وجود آنکه چندان اعتدالی نبود
طوری حرکت که در و میگرد که حالت من بهم خور و در کس نش که نماز خوانم نشسته ایستاده و یکساعت
اعتدال خواب بودم و بیدار گفتم که صبحی لکدر و آشفته ام و آنهم که بطرا برون سیدایم هر طور بود و بر
صلح شستی قدم دیدم و قرار را با شای طرا برون قیبت و در و فرستاده و حاجی میرزا خنجران از آن
دولت خلیه ایران سم آمد و اصرار کرد که تیه نماید و ام با شای شهر بناید که تمام مصلحت است آمد
کشتن در قایق و در نیت که احوال را زیاده تر مصلحت بگذرد و معذورم از مصلحت شستی بنویس و طایق ایتم
نخست که خبر کرد و از همه اسبم پاسا که والی شایمی کونید که حاکم طرا برون توابع است آمد و رسانوی کشته
و بخیمای نارین و در و طول داشت که آنجا بر خیزد تا نیاید با حالت کسل با بیک شستی زخم شارا و با پا
سی زانت و چنین گفتند که با سیمی در عثمانی بخیر ایل نظام متوقف شد است و والی پاشا چون ایل
نیوشید و بود بخلاف دولت و کس که اعیان دولت دیگر که در تمام لازم و دودیه های اجباید یک
همی بپوشند و البته قاعده دولت روس را بنی و کمیت است و از والی پاشا احوال عسکر پرسیدند
پرسیدم که کار را بجا بجا کشید گفت کار تمام شد است که تعجب که از آن راجع است و او ندانید اما بجا پسند
گفت بنور راجع بخود که گفتم معلوم است بنور کار را بنجام رسیده است بقدر بکریج ساعت نشستی
خود رفت و گفت ایستاده در ملا ببول و با توقف خوابید که گفتم تا شایمی اسلحه ببول برین نهادند
لیل تمام نمید و خیال دارم اگر فرصت بشود و زیارت بیا احمد حسن بیت اللکم و خرد وین و من فید شرا
انسان مصلحت بنموده و بیدار خواست که با شفا نشد و تمام سحر طالع دارم و حاجی میرزا حسن از آن
و اصل طرا برون خود را طرا بول است که در وقت زوی که لیدن باشد بنی شکل مریض خلیل است قلند کرد

در کمال
مکمل

طرا بول
آدم

از این کتاب
از کتاب
مکتب سیدک

عرض بر ما از بند آویس که طرف شمال است تا بند را در کجی است که طرف جنوب است که پنجه در نصف فلکی است
و از آن کجی تا جهت بنوعان صدیل انطیسی است و کمتر عرض بر ما بین ما که هر کجی که نزدیک بنده را به بوی
آود ما ساریجست که در ملک قریب است که در جنوب مشرقی سوخته است و انقضت که آنجا عرض بر ما آود در
بیت و جبهه فلکی است و دستهای عمیق و در یکی بند را در جنوب است که از بناد و شمالی بر ما
سیاه است که در آنجا بناد و بیت یک قلاب است که در عرض جمل چهار درجه بنور و قیقه شمالی در طول
شده رجه و جبهه و قیقه بطور غایت است که در طول سی و شش درجه میشت و قیقه گریه است و قیقه
چندان محسوس ندارد و کنار دایمی شمس بر عین از جنوبی است و هیچ جزیره هم ندارد و در دو سو به جزیره ها
که در طرف آویس است که از آن کجی در سلب نقشه می بینند

مشتدا

روز و شب بنده هم شمال الکرم باشد و دو ساعت بنور باشد و برابر بنده پانسیون لنگر انداخت و اگر در
دیر با بسیار طایفه آرام بود که هیچ انقلاب داشت و از آن دو تا ساعت و نیم حرکت کردیم
سپاسون نیز خندان بیت کشتی دریم فرسای است و از شب چهار شب بنده هم شمال و ساعت رفته رفته
حرکت کرد و سانسون نیز در و نشکوه و قیقت و جبهه بسیار دارد و از ولایت آما به که در در کجی است
صند و قیقه بنده و این صیبا و در دانه که با سانسون بنده و تجارت را برای کشتی با سانسون بنده و در
سه ساعت و نیم گذشته دریا طوفان شد و نو باد من غضب آند باران آمد حالت همراهان کجی است
بنود قدرت بنده است و نه حالت شستن شعر قاضی بجی را کثرت بادیم که برای امون و نه خنده
و قال خبذ قال کفی لا انطاع عینی و قال ثم قال رجلي لا توايتني قال الله
عز وجل و بری الناس سکار و ما هم بکفار و بی چون بیت اس مردم قصد یار است
طایک با سانسون حضرت سالت پناست ایشان را چند روز و خطه خواهد کرد و عرض سانسون بنده و کجی است
بیت و قیقه شمالی و طول اوسی و شستن در بیت قیقه گریه است

مشتدا

روز چهارشنبه و هم شمال الکرم باشد و از بناد و شمال طوفان و در کجی است و قیقه بنده و
حالت من بهر جسم خود و برای مدی حرکت در کشتی و بنود و قیقه شمالی و قیقه گریه است

نیاست بفرستادن که در برابر این بولی لنگر انداخته قدری با آرام گرفت میت ساعت تمام طولان
 بود کپستان متصل می آید پست پرده دلداری مید که من انگشتی دهمستان ارم و فاشه اند خدا
 می کند و اهل کنی که زیاد تر از دو میت نفر حاج بود حالت این استند که برخیزد میت استفا شد رکاء
 الهی بخند و دریای سپاه آخر و سیاهی را آورد و عجبت که از یونانیان کنون این یار اهلین بر خیزد
 یونانیان بولیکس می کشد که بفریاد است و در انگلیسی لماک سی می کشد یعنی دریای سپاه و در فرانسوی
 میکو نید یعنی دریای سپاه و در ترکی فراختر گویند یعنی دریای سپاه و آب دریا نیز سیاهی بل است
 که اسم ابستی است الفقه از شب پنجم تا روز هجم دو ساعت و یک ربع کشد شتی او افتاد و اینه بولم
 مثل یارینا در درون که است و بخت بسیار دارد و او همچو فند ببلات کشد و لی از یک شب از
 بیابان میرسد و بکلی الفاسیه بطی الکواکب و جم جمعی سرود که از آب مثل
 آبهای سرد زستان و دوندان بولی در عرض چل کشد و بسم و پنجاه و شست قند طول می کشد
 چل و قند گریه پنج و اقیست

بوتیکس
 یاد مرده و زن
 میخوار
 یار اهلین

روز پنجم از هجم شهر شوال الکرم ۱۲۹۲ در دریا اگر چه با از طرف مقابل بولی چندان و غیا
 روزهای پیش که بر سارط یار بول و فرزند طرف درایت و از شب جمعه و از دهم شوال چهار
 و پنجم قند کشد که از نصف النهار تقریباً ساعت که شش و اردو غار اسلامبول شد و در
 با تفرش گویند و معنی با فرس کن رکاء کا است چایس ابا موند و معنی کل و فرس و زن غنی
 گوگاه است یعنی عرض بول غار اقد رایت که کاو میتواند ازین طرف با طرف عبور کند و پس از است
 نیاست لنگر انداختند که فرائض اسلامبول شوند و در کشتی در طرف یمن خارج کرکستی متصل
 کشتی چراغ سپهری گذارند و در طرف یار چراغ قرمز بگذارند که اگر کشتی از مقابل باید طرف
 یار کشتی متقبل بماند و طور حی که بگذرد که یکدیگر نخورند که میباشند شوند

۱۲۹۲
 یار اهلین

روز جمعه و از دهم شهر شوال الکرم ۱۲۹۲ مطابق و از دهم نومبر کلیبی ۱۷۵۵ امیسی شش ساعت
 روز که شد و اردو اسلامبول شد که غلامی دم اپنل در غنوی بسته است چنانچه مرده

۱۲۹۲
 ۱۷۵۵

نعم الاتفاق بود که من پس از آنکه در بیام و بشارت بیام و امر و زسر کار هم شریف آید
اگر آن میدید بخدمت برسم شریف آید و در دنیا خلی آدم کا بی است مشارالیه اما در محرم محمد علی شاه
زیب خانم است اولاد ندارد و دو و سه و آن ار و حال الله تعالی میرزای الجانی سابق را پر سید کرم
نوکانه خلی با خوش میگذرد و سفر حاضر المازم رکابت پس از آن مشارالیه آیتین فندی که از بی اویا
و مشار و زارت راجه که موافقا قیام وزیر خارجات که مارا شد پاشا از وین سبب و چند روز قبل
صفت پاشا که وزیر امور خارج بود و مغفول شد است مشارالیه از جانب خود و از جانب محبت و
صدر اعظم با حال پس آید بود که صدر اعظم بیت وزارت پستری است از آنجه از خدمت سیدن سرکار
معد و است منتم آنجه لازم مهربانی است کرده من از نیم ساعت فرستد

شیرین
الکلیه
۱۲۹۲

روز شنبه سیزدهم شهر شوال الکرم ۱۲۹۲ از جناب شریف عبدالمطلب که از سادات حسنی است بدین
و خلی مرد عیال القدر است قریب بیست و سال از خلی از ملاقات و محظوظ شدم و بعد از آن موافق
مترجم اول سفارت دولت روس از جانب سفیر کبیر تبریک آن بود و بعد فدی پشنا صدراعظم
از جانب جناب محمود پاشا صدر اعظم آن بود و عصری تماشای مسجد ایاصوفیه قلم تحسین بایزید
بنای ابن کلیسا در راه سادیه بعد از عیسی علیه السلام است در زمان حبیبی بنی اول است که در ۲۸۳
چهار صد و بیست و دو بعد از ولادت حضرت عیسی متولد شد و در پناه نصرت بیفت بر تخت
جلوس کرده و در پناه نصرت و پیش فاتی قداست و انحراف محراب قبله برای آن که
کلیسا بوده محراب آلتا برای باز ساختند طول مسجد دو م و شصت و فو ت عرض مسجد دو م
چهل و دو فوت و پهنای بکن تحانی یک چار چهل و شصت عدد که در و از آن سبک شاق است و
کوچک فوقانی که از سبک مرمر است سی و شش عدد پهنای کوچک مرمر که در و از حیای مسجد
واقع است بضع عدد پهنای چهار طاقی کوچک میان مسجد چارده عدد متقارنه از سبک مر
نبت یک چار چار و میان مسجد و دو ابواب پس جامع نه و رواق جامع و اباب اشکال لکهای نری
چار شکل است که صورت چهار ملک تقریب است و صورت آن بیت معلوم نیست لکن آنکه که در خطاطا

۱۲۹۲
موسسه
ایاصوفیه

۱۲۸۳
۱۲۸۴
۱۲۸۵
۱۲۸۶
۱۲۸۷
۱۲۸۸
۱۲۸۹
۱۲۹۰
۱۲۹۱
۱۲۹۲

اسما مفسد در آن قوم است لوط است الله جنتگ او بگو عثماني
علي حكي جيتن و بران بنده اسباب غن مال شد که ارتوت دولت اردو بگو
وصف دولت عثمانی و قرض بی اندازه و مشایخ تازه بازه خدا کرد و عقیر بازین سجد کالت او
مودعوا هر دو مصلحت قصیده یحیی قرطبی که در وقت انکس کشته ایضا صادق خواهد شد
جنت انیساجد فدا نیست گاهن لاهیهن الا و انیس و صلیان و معنی
الحارپ تنگی و فنی جامدک جتنی الماری تنگی و قهر عیدان و ولیمات
سلوان بهو نهاده و عالم اجل بالانسان سلاوان و جا بگینا بر یکی در تنفس
که کور داشت که در پست خیره سلطان بنده کرد و پول ایران بمصارف و متعلقان و در ساید و در بار
ترس تو پست نام و مرنده و کم کند و قسنت لایت مرن و بوشند که صدر از قشون بیال انجور
شد است روزی صدر از لر و خرج دارد برای دولت خیران عظیم شده است و افضل سالی چهار دهه که
انگلیسی نفع نپول است قمر فی از خارج را میسد و با گینا بر یکی در تنفس و بیکت اگر کمال این کشتی
طول بکشد دولت عثمانی بجای تمام است و قرض و غرض نه سال این قبه نصف کرده اند و اعلی از آنکه
طلب از دشمنانیت بر خور پست اند فلان صدر از سجد اصفیه است میزدنی نیستیم که در برابر جامع سلطان
احمد است و بجای دانش انجا منفویت و در بر طرف و اشکال حیوانات طیسور و زنگنه کرده اند و
بقاعه نقاشی صحیح نیست و پاره خطوط دارد که علامت و آن پست که در آنده اصلاح است و یکپارچه
بطور مخروطه بالا زده و عقیر با و از ده ذرع ارتفاع دارد که در قاعده و یک سکت سفید یک یکپارچه است
که اشکال قدیم نقش کرده اند و خیلی شبیه است به اشکال نقش شاهان که در شاهان و زوزن فارس مشهور
منقوش است و در مقابل این بجای اشن که یکپارچه نیست باز بهمان طود از پست کنه ای که یکپارچه نیست
ساخته اند و ارتفاع او زیاده از بجای اشن است عجیبت در طبع انسانی زلزله و باد و باران آن
اگر چه قدر خبی باشد ولی بجای ضد نم شده است و این بر دوزنایانی ماقیاص است
در یک کینه چهار دهم شوال است بعد از غلزال تباشیری سلمه خانه و تو بخار فرستیم و از جانب دولت سکت

از کتب

ان کتب
بسی سید ان سکت
بیکلی اسن
بسی سکت

بیکلی
از کتب

بجای خود
که در این روز

میرالای خور بود که بر آسمانی همراهِ باشد وقت فتن تو پناه دهی و چون بنو شتر مرغهای سلطان را که در
سلطان ابا کو سفید باقی م‌دراز که مثل کا و دُم دارد و تاناس که دُم شصت شتر مرغ بود و که بعضی با یک
و بعضی با کسری یک است و چهار زرقه منجیل بچاه و اس که سفید بود و بعضی از آن که سفید و چهار شاخ و د
و در تو بچاه چهار صد لوله توپ فولادی که بوب بود که از ته پرشید و شش خان است و باقی از تو بهای فولاد
غیر کُرب بود که از ته پرشید که تازه آن تو بچاه را در نزدیکی پسری همیون ساخته اند و خیلی محکم
خوب بود و این سوای محله تو بچاه است که در میان محله فندق لی و قلاته اوقیت و آرا تاجا بنجران است
زخم چنقطه زمره بزرگ است که یکی نیم من بنظر آمد که از معدن در آورده اند قدری از آن سنگ است
طبعی است که بر سنو از آفتاب فرو نشاند و باقی زمره است و چند قطعه زمره دیگر هم بود که در
استیاز داشت و در تحت غره هم که کلاطین و در غره می نشسته اند از قبه وسط او شکو که او خسته اند
زمره بسیار خوب و تمنا زار و در که بنظر آید صید قراط زیاد تر آمد و منجیل که از بند ساخته اند و آورده
طرح تازه است و قبه های قوت نشان شکست دارد و انواع اسلحه از شمشیر و کبک و خنجر و غیره
که از سلاطین باضی اند است و دیگر و ج کاب مضاعف است که نادر شاه فرستاده است و از آنجا که
سلطان احمد ثالث رقم تحمينا شهرار جلد کتاب اردو خیزان که بود و آن خط حضرت امیرالمؤمنین
علی علیه السلام بود رقم داشت که در سپید است و جبری تر قوم فرموده اند و قرآن تمام است و در پو
و در آن کتاب فارسی سه ده خمریه سید بنی فارض بخا میرزا و کجانی استیاز داشت که در پشته بزرگ است
جبری نوشته است و چند جلد مختصر تاریخ و منشی دیم و دیگر فرصت ملاحظه نمود و از سپید شیخ عطار
شیخ عطار بود که با شمس شاهرخ پسر امیر تیمور کورکان غوغا بود خیلی پسندید که در آن کتاب و
من شده می گویند در آنجا که کتاب صنعتی بجا برده اند که این پسندید که است بر من خبری معلوم
و در عمارات سلطانی کو شکست سلطان عبدالعزیز خان جو خیمیلی ساده مرغوب مطلوب است و در آنجا
طرف نگاه میکند گفتند در آخر عمر ساخته اند و تراکت عیدینا جلد و منشی و است و باب همیون که باغ
باز می شود و از دو طرف درخت سرو است و در که با پس قس التي اخلاف و ابو جاج اردو که در میان جان سرب

است

فی الجاری

اینست متوادی که مکر آمده بود قسعت شده بود و می گفت چنان شیهه جمعیت و سپهر ادمی لم قسعت
 قسعت نام و اکنون سلطان این عمارت را متروک داشته و عمارت میکشاش که در کنار نوغار
 نزدیکی محله طایه است منزل از نه و کاهی بی عمارت تشریف می آورد و عمارت دیگر عرض او ده پست
 که در آنجا تخت طلای از نه نشان است که تحت جلوس است که در تدم آنجا سپهر از نه پانی می کرد
 که بعضی میرسانند (داوده ترکی و دیت بنی اوطاق است سی حرف نسبت است) و بمنزل که بر
 کردم در یک سیر که دولت عثمانی (که چندین مرتبه معزول شده و مضروب شد است که در سلطان
 محمود و نایب تنها کرده و آنوقت باین چلی بوده و از نه سال یا تر دارد و خیلی سپهر و مبادی
 خوشرویت بدین آن بود و کمال افندی که در عهد شاه مرعوم بطهران آن بود و دو سال
 اقامت داشته که نایب شاست با تفاق ایشان بود که حالا و زیر واقفیت و وقتی هم که
 در پیشگاه اجری باریت عیالت عالیست فرستاده بود مشارالیه از جانب دولت عثمانی بجهت کمک فارسی
 میدانست بنصب پاشائی سرافراز شده و بهمان ارینی قده و بعد از نظم افندی که در طهران
 شاهر و فرمود بدین آن بود

شاه

مناظره و

شاه

روز و شب باز در هم شوال و کماله بر حسب اتفاق بین الطلوعین احصاف توأش و در خشدین
 مشرقی عکس آب دریا انداخته بود که خیلی تابش داشت و پس از طلوع آفتاب و بی غایت لای را چنان
 و جاب گرفت که نامای شد نمایان بود و آفتاب کماله لایحیه المصفره بر دردم با هم شست
 و پس از نیامت به دود نه نام شد و کماله کاظم الهوا و طر و قده و فلذا فسد الحیات
 فيها العواد کلا و بعد از ظهر بآفتاب زیر قمار بخانه عبده حکام فرستاد که تخت منشی
 با لباس رسمی و بعضی شسته با لباس غیر رسمی صورت شاسته مرعوم قده را که میزبانان و بکر شاسته
 کتبه و بود و او هم عکس پسند از که هیچ از آن شبیه تر صورتی نبود که آن صورت مبارک شاسته
 او را بجا جمیع سلطان سلیمان اول فرستاد و بجزایایه و فی بنای علی است و از پادشاه خوبه بنای
 که نظیر داشته باشد و چهار ستون بنده یکبار چار و دار که دایره مرکب تغییر با خنجر می شود (سلطان سلیمان

بزرگ

سلطان اول

۹۲۶

۱۷۲۸

تاریخ

کتاب

کتاب

تاریخ

تاریخ

اول پسر سلطان سلیمان است و در نصد و بیست و شش جلوس کرد و پس از کثرتی در بیست سال در بیست و
 چهار تاج و تخت را دروغ کرد و محاصره اول نیکو در زمان در بیست و شش اتفاق افتاد و قصه از اینجا بود که
 یکی چری بنیستیم که بان با بسیاری غریب صورتی عجیب از نوم ساخته نگاه داشته اند و چو در بیست و شش
 اشکال را عاده اعالما خان عیب ساخته اند که در نظر مردم این مان محل حریت و پست نهاده باشد بنیت و
 با پس در نیت که انظار بر بود است که صدراعظم غلامیه بر کشته کلاه ابرائی بر کوه آرات بر سر زمین
 و از شرح اسلام همان کیست است لی عانده و در است لی اندم کرد است که بنده تا شیل قلمبسی با
 بندگی با عجمی با بن برکی و چشما بی با بن شادی و ریگی در شمای بی بن کیب غریب داشته اند و قتل
 چری که سلطان محمود خان ثانی است اندم کرد در نه هزار و دویست و چهل و یکت که غزائی که تیراج آن آفته
 و تاکنون نجاه و یکال که شش است و البته اشخاصی لا امانده اند که آن اشخاص بشخصه دیدن و شناسانده
 بر کرخین صورتی عجیب بنیستیم عجیب داشته اند و یکی چری هم طایفه مخصوصی بوده است که بنیستیم
 و بیست و شش و بیست و شش این را بر بود است بر کس که داوطلب شد و بعد که دخل شد و اورا یکی حرکت
 رفت و کاف ابرای شریف حذف کرده یکی چری گفتند و شغل غلامان که در عهد غلامی عباسی در غزل
 غلامان شده اند که این طایفه هم با بجای که سلطان محمود خان قدیم بکار بر یکی کرد و جمیع که پالهای شای
 در غزل نصب و قتل ملاطین قمار بود و پنجه بر قرین لاک و بوار شدند و یکی ترشک بر غزم و غرم آن پادشاه و
 بزرگت که در زمان با هم بیال قبل کلاههای از سر پسم بود که بقدر نفع می شد و لاک کلاه کو تا شده و در بیست
 و اشکال که آن کلاهها را شده و بی کیتم تعجب می کنم و آن کلاههای غریب محل چندین پسم است که عیب است
 او در جنگ برای کشتن مکن نیت برای است که مردم دیگر بصر لغت آن مان نباشند و نفرت از آن کلاه
 اساس داشته باشند و از اینجا باز در شریف عبدالطلب فیه است و فیه شد و پسر و شایر اشرفی
 بلکه عظمه زده است و از سفارشش می کرد که در خدمت شما میرسد و از اینجا بنزل بر شیم و حیات
 از بنزل عبدالباحوال پس بجای بصد اعظم محمود شارف و زود برکت و کمال را بهم نیا با هم اندیم
 روز سه شنبه تا نهم شوال سی و سه بعد از ظهر حجاب

۱۲۹۲

در عهد دیر که در کتاب است

نیز خبری از نبوت سفیر کبریا نکلیس بدین آمدت بتستال است که در اسلامبول قات اردو بجهت تبریک آقا
 دیرالی بودند و آنجا تشریف آورده بودند و از خطوط سرحدی حرف میانی و بعد از آن جانب بدست
 والی بغداد آمد که حالا وزیر عدلی است مگر در گذشته دینی با هم همجواری بودیم خیلی میل خدمت شما را دارا
 میهمانان اطوار استیانتی کردم قدری اختلاج در چشم در پدید کرد و است که زیاد تر نشود و چنانچه
 مغزلی صفوت پاشا وزیر امور خارج که در همین چند روز اتفاق افتاده بجهت اختلاج چشم و ابرو و بدن
 درو بود و است که خاطر سلطان این دیدار و شهنشیده است را بجهت صفوت اگر رنموده مغزول منم نموده
 و بعد بجز پاشا با ما موافقت و قیام (یعنی امیر البحر) شد و الیه نکلیس است ولی اگر دولت عثمانی است
 در جنگ کربت خیلی خدمت کرده است افونسو پسر خرد که در این جانب بزرگترین اینست که بر تن
 خدمت بکنم و است را لایه رفت از خدمت پاشا تشریف داشتند و صحبت میاد و میبایست و بهر عهده خود را
 دین دولت اسلام بود که بیکر آس روی گوید و میو متاسیب میو دین علی الاسلام و العرب السلام
 روز چهارشنبه بجهت هم شوال ششصد و شصت و شصت بودیم و بهینه فتن بر دوشم شب چشیده میجویم که بحساب
 ش چهارشنبه است (که اگر حساب فرمایند از نصف الفیل الی نصف الفیل است بعد از آن نصف الفیل
 پنجم از چهارشنبه پنجشنبه بود معین الملک وزیر مختار باصره مهمانی کرد که خلاف شأن سفارت است
 شاهزاده معروفی از ایران بیاید و معارف و عیانی این مملکت از خارج و داخل شمارانند و شناسند
 هر قدر ظفره زدم نکلیس بخرد و بعد از سفارتخانه میسپند میروند و بسیار خوبی او انداخت که در
 داشت و پیش از شام در اوقات یکبار و شام شش و شصت بود یکی یکی اینجا میشتند و کمال پاشا وزیر
 چو فارسی میبانت شش و شصت این صحبت می کرد و در طرف دیگر حالت پاشا وزیر و لده سلطان بود
 بکمال شاکت و در آن اوقات انتظار شمارا و از اندک شمس ایشانی را دید و یکدست استماع فرمایند
 شاندیزه ترانیت بعد که است شام و بخت بر خاست و رفت حالت پاشا خواند که می حرام ولی پسر
 او قاف است به خیلی خوب مناسب اند و بعد از شامها اندک شمس میل دارد و بر کونین
 نیمه گرم نکلیس آری ب گفت هر دو صاحب بفرماید بعد که نکلیس بگوید دولت و پس از آن وقت

در عهد دیر که در کتاب است
 در عهد دیر که در کتاب است
 در عهد دیر که در کتاب است

در عهد دیر که در کتاب است
 در عهد دیر که در کتاب است
 در عهد دیر که در کتاب است

ششصد

در عهد دیر که در کتاب است
 در عهد دیر که در کتاب است

۲ اعلام شام کرده

چهارم

کتابچه جلد ششم در تاریخ

کتابخانه

بامیزاجو خان بخت پیغام داد که حالت پاشای کویده چنانچه سخن دست بگویم نیست و نمیدید که
 خورده حریفان من نظر کردند که من میدان ملک برضای پاشای سرعکد با شاره و باره و داخلی سپرد و زنده و دل
 خود را بجماعت رسانید و بعد از میانان سرب پستار سمارت که در سفره حالت پاشا کطج شعرا
 این شعر را بدید گفت: بوبرم شوق بر طرب شهزاده ملک شکر آید می بود بی جد و مندن سر
 ایران سمارت خایه سی من در وسط شپه بودم طرف یمن بن خزل آفتاب سفید کبر و دولت
 بود بسیار آدم و دانه می خیس پاشای است یازده پیا است در سلا بنول است پاشایان میون دولت
 علیه ایران است و نشان دل عثمانی بر صغیر دولت عثمانی داشت درین تپسج کی یاد کرد و
 و طرف یار من است پاشا وزیر عدلیه و معین الملک متقابل شپه بود طرف یمن و کبریا
 و طرف یار او رضا بیک سرعکد و دولت عثمانی بود و سایر رجال دولت عثمانی که در سفره بودند
 بود محمود پاشای امو سلطان حرم وزیر تجارت عرفان پاشای رئیس رانی دولت عبدی پاشا مشیر
 کمال پاشا وزیر اوقاف حالت پاشا کسائی الله سلطان و این شهر جوته پاشا وزیر معارف و پاشا
 وزیر مالیه اتم پاشا وزیر بحریه کانی پاشا بانو وزیر کمرک ابراهیم پاشا وکیل امور خدیو مصر که در
 دارو سید قندی پستار صدارت عظمی ازین افندی پستار وکیل وزارت راجه حافظ محمد بیک پاشا
 مابین چی بجهت آنکه حضور سلطان در شام نیامد و در سواره مد و جناب صدر عظمی هم و پاشا بجهت
 تشریف نیامده بودند و از اعیان دول خارجیه کبیر کلکسین یالی بود و آمدن بر کسین شکل بود
 ایلمچی مخصوص بچک ایلمچی مخصوص اسپانیا ایلمچی مخصوص یونان وزیر مختار آمریکا وزیر قسطنطنیه وزیر
 سویدن نورویچ امور زمامت امور صربستان بعد از تمام با جمعی با جمعی اره و اوت که نشانی
 موجود بودند سفیر کسیر فرانسه و سفیر کسیر اتریش و ایلمچی مخصوص ایتالیا و نورینی پاشا و امداد سلطان علی محمد
 و علیه رضا پاشا و جمعی پاکه خیلی مرد با کالی است و خیلی با وجهت و ششم از او و جواد شدم نسخه
 کامل تاریخ ابن شیرادین یاد گفت عجب که در این زمان دیک نسخه او را در مصر چاپ کرده و برای من
 یک نسخه آورده و خیلی شغوف شدم که هرگز گمان نرفت که نسخه تمام او پیدا شود و بطبع برسد و لطف

کتابت

و حکم از ایمان دولت و نشان ایمان را با بود و قدری نغز زنی صد نفر در دیوار بود و بعد کار رفت
 حصار معروف آمد که صنایع خود را بکار برد و در ترک کو تا قدر شرفی است که در هر چند میز را بکار
 بنظر من آید یکی گفت روزیست ایس هم مثل دوستی می کند که در ملاء و لاکستان
 مرغی و لاکستان چون نوازند حکمی که در من خبری میدادیم مدت پانجا که در سلوک
 بود کاجی ترجمه میکردی بعضی باز میا که در می دروید اسپم کتابی دست کامل باشد او که ضحی را
 با کرد و در بروی خود کاه داشت و گفت متعجب صد و نو دو چهار است و آن صغیر را خواند و دست یکی از آنها
 داد و آنجا هم چون طور خواند معلوم است که تمام ادراک کتاب نظر او است علامتی ادراک ارداب
 شخص را کرد و میداند که امضای است میخواند و میبیند او که از قوه جوشش شیرین کنی او که در کجایم بود
 خیلی جایک دست می خراب داشت و صد و سی و دو و بزرگ که از اطراف چند سوراخ در و داشت و صد
 به نشان بعد از باغبان چیده و کاغذ آورد و سرطابهار را تر کرد و لاک زد و در صد و سی و اب و آبیاری
 یکی از اهل مجلس او بعد پرده روی مردم کشید و صد و سی و اب و برده و صد و سی و کشید که برده
 برداشت خود کار زد و در میان صد و سی و بود که انجمنهای در از آن سوراخها در آورده و از آن آب
 میزد که نماند و صد و سی و در صد و سی و صد و سی و اب و کرد و بر روی آن ورده چند نفر از فرکیا
 بتماشای صد و سی و اب و میزد و چون بجهت صد و سی و میزد که رنده داشتند و خیلی آهنگ
 و اب و سی و اب و صد و سی و اب و میزد و سی و اب و میزد که طعنی بطر سر کار چطور را که در کتب
 او از بر سر است و اب و صد و سی و اب و میزد که در نظر مردم در دست است
 صد و سی و شبیه نماند صد و سی و مفتاح دارد یکی از آن شخص است و یکی نزد خودش است و اب و لاک
 و در و شما که نزد اب و میزد که باز کرد و اب و میزد که در میان هم خوش شل و سما که در و می
 چند که یک کجاست باز می شود و اب و میزد که پرده بود و اب و میزد که در میان و اب و میزد که در و اب و میزد
 بست یا اب و میزد که در میان و اب و میزد که در میان و اب و میزد که در میان و اب و میزد که در میان
 طاهر که اب و میزد که در میان و اب و میزد که در میان و اب و میزد که در میان و اب و میزد که در میان

هر چه هست خلیا پاکت است که گاه می آید در دهن با باز نوشتن لفظ خوب و عدد و یا فری و دست
 پانجاهی نوشتن سفید کرد و س نوشت و دو نفر دیگر نوشتند و او را گرفت بدست یک نفر داد
 سوزاند و بعد رفت بر سر بجه خوشی آید و در میان بخت پاکت با خنجر را در آورده و نشان داد و می
 که بعد از سوزاندن عاوه صد و نه خواهد شد و دست پاکت و سنجی آن که او را در میان پاکت گذاشت پاکت
 بعضی قبیله کرده بوده در میان هم گذاشته و او را در و سر پاکت را پاره می کرد و از میان پاکت بقیه آورد
 و خاقانی خوب گفت: «ما اینم نظر کار کن سنجان» و زین شصت و نه و خاک پنهان شده و هر دو خنجر
 سر کرده عسکری میماند و بعد از حد با زنی مجلسی آن شد خانم مرد و برقص افتاد و پنج قسم تکی
 که پی سوزا با جالت قصه میخواند و این غنیمت را این مرد با خپسته کرد و هر که دست و از می کرد خنجر
 با خنجر دست با زنی کرد خانه پیش من آید و نیز از جواد خان بیا و دل سعادت بفرستد گفت که اگر بی
 نباشد بخیر هم دست دراز کنم که با شما براد و بر قصه میخواند و او که این سنجی کعبه نخواستند که آنجا
 حرکت نخواهد کرد و دست لطیف شما هم که بسبب بخور در و خواهد گرفت خلیا خندید و پرسید گفت و
 از سر از جواد خان پرسیدم گفت شش سعادت نسبت خلیا زن زنی است و فی الحقیقه عالم نیست
 که هیچ قیامت در نظر اهل اُردو پانزاد که زنسا کردن و سنجی از انواع علی و کل را آید و با مردن
 انبی است هم گرفته دست بگرداند و جمع هزار نفر برقص و بدی اند صد و الله العلی العظم
 کل حُرِبَ عِندَ الدِّیْمِ قَرِیْحُونَ و غنیمت این عادات اهل عثمانی زود و آلی ایران قهر می بر سر
 خواهد کرد و یک تکه از این بکشی قسم دهین باشد و در میان نما که میرقصید و بخیر و در و دست بود
 و خورشید بخیر و در کرد و زیاده و از اهل اُردو با تهریسند نظم افندی که سالها و طرآن را در و خور
 گفت این بود دست که میرقصید و در مذبح میبود با آن سنجی که در مذبح از نایلان اعمال که بر سنجی نایاب
 خلاف شرح است گفت آلا آنهم بوی آن سنجی من اند و غنیمت همه لایات بوی آن سنجی باشد
 از عمر اخیری قبیله دلی اند که خان افند است که هر چه نوشته بشن تو است و ایران بکدام نام از
 هر بهت نهاد و اُردو کشاده در کوچه بازار حرکت خواهند کرد و لایق صِرَ الاسلام الا انیمه

پنج

پردن
لبی الله

سویان

و در سن و سی و نه ساله روز پنجشنبه در روز کار و نو سیکر در صبح بر عادت
بر فائز بر روزه و اوقات و کسح را برای شهرت و صلاح خوانند و مؤذنه طلال که با شیشستیم
ربانی آنه خوانند که داشت خواندن چنان نسخ شود که اگر کسی ایما بخواد یا دیگر و باید بخواند و سی و
علی الظاهر از آثار هکلی و اسپاس از سی چنین بنیاید از روزه و شب چه در آید و شیت ملک ملک جستمی
کیر و در کتاب روزه ما بقدر کانی است

روز پنجشنبه هجدهم شوال ۱۲۱۲ که بیست و شش ساعت نبر و بن کابل که مخصوص
چهار اسپه در جانب علیحضرت سلطان آن روز که این به آاحضار منموده بودند در میان کالکه با کائن
صحبته شامه جامع را از اسپه سیدم گفت در ولایت با جمیع خوق نازیت لائی نبی سید بسیار و فیما
خوان کت کتم در نیت چند ی که در بکونید جامع خوق نازیت لائی نبی سید بسیار و نماز خوانیت
خیلی خندید و گفت در پت فرمودید از اتسال از پادشاه آهمن و انور حمپه نیز نزدیک است مثل از پادشاه
اگر و ایران هم آهمن از پادشاه هم نزدیک است از اتسال از پادشاه شاد و خندید و گفت سید
تشریفات چنانی شست و ده ماه معزول بودم درین وقت آمدن حضرت شاه با سلا مبول من معزول
گفتم اگر چه در این ولایت عزل و نصب طایب است اما سبب معزولی شما چه بود و گفت کار باخی بود معزول
و مدتی گذشت مصلحت خود را در جسد امورا و ندیدم استیحا کردم و یک خدیو مصر با سلا مبول آمد
شکایت کرد معزول شدم و هیچ دینم نبر و بنانده و ارد عمارت پهلانی شدیم در بیک و پیش است که در
باغی بی میگوید و پستی انجا را پر کرده اند و بسیار خوب عمارت از برجه بیت ساز دارد و تاسا در پون
مرمر مشین یکبار در وسط آن عمارت که از پهلایا لایروبی تعبیه کرده اند که خیلی خوب بود و خوب
چند دقیقه در اوقات و یک شستیم قوه آوردند و بعد چنانی چنانی در خراب کرد و با وزیر قمار معین الملک
پهلایا لایروبی در عمارت دیگر بنده پهلان شرف شدیم و علیحضرت پهلان استاده بودند که در
داخل شدیم هر سه نواد و دوم سلطان چلی طلبیدند خودشان جلوس فرموده و روزه و نیمی دشان کفینند
که داشته بودند و دادن جلوس انداخته و حسد لی که برای معین الملک که داشته بودند ایشان هم از آن

۱۲۹۲

۲ صاحب از مختار

نیک خان

دو کبابی

۲ در اوطان دیگر با کمال
تشریفات چای باقی

داوند و سلطان خوش خیم و بزرگو و خدایه و قد کوه و خلی آرام و باوقار حرف می زدند و پادشاه
حرف و کن و دهن را و بزند خوشتر می آید و اول می خدایه شباهت شاه و مردم محمد شاه دارد
بر من خدایه که در کوهی که در اوطاق بود و باین چای باقی است و بوزله و حال بر پرسید و بعد از آن که باقی
پرسید که شاه حضرت کرمی و شاه خدایه که در کجا هستند عرض کردیم که در شاه زنده را می شناسد و بود
فصل در بیان ای زنده را می خدایه است قبله عالیه اسم بهر هم شکار و بهر براتی شایان ای زنده را
درماند را می شریف از علی حضرت سلطان سید زنده را می طران پس شکار و بهر براتی شایان ای زنده را
دارد و بار آورد و دوازده نفر است و خدایه شکارگاه خوب است از هر جنس طویر و پست و باغ انجا می آید و بعد
اوصاف شاه و بر شینه بودم بعد از آنکه ملاقات کردم خدایه بر شتا و معنوی من بجهت سلامت می آید و شکر
حالا در روی من منحصراً و پادشاه اسلام است که اگر شتا و معنوی است باشد البتة از هر جهت تقویت
اسلام خواهد شد و در نظر خارج و قیام عظمی که خواهد داشت و عالیه اسم بهر هم شکار و بهر براتی شایان
شاهانه تعریف و تحسین می فرمودند و شاه اندیشه این اتحاد و دوستی باعث منافع کشور برای عالیه و استیلا خواهد
قسمت فرمودند و گفتند بهر طریقی که می آید که در میدان کردیم بعد فرمودند و گفتند که خدایه سید و خواص نیست
بخدمت ایشان عرض کنید عرض کردیم البته اگر خدایات او و شیر خدایان حاصل شد پس از آنکه فرمودند
قبله عالیه اسم عرض کردم که در فرمودند و شاه اندیشه سلامت بجهت شرف خواهد شد و عودت خواهد کرد و عرض
انید و ارم که از توجه خاطر حضرت شاهانه باین سعادت نایل شوم بعد قطع کلام فرمودند و برخاستیم و خود سلطان
برخواست و در بر تخت عرض کرد و دست میزد و می گفت که برای جد و پدر خدایه آمده و فرمایان شایان
که بستم شکار می خدایه از من سرشته از من بخت مبارک شاهانه شرف من آمد و حاضر و شایان الیاد اجزاء
فرموده و حوالی پرسیدند و بعد فرموده و آورده و اوطاق در آیدم باین چای باقی شریف چای شایان که
برای رفیع خدایه می نشیند و تفنن نماید و شربت بخورد و خدایه استمان حال می شود و باز در آن و طاق نشسته
شربت آورد و پس از صرف شربت برخاستیم و باین چای شایان آدمی و حیاط و شرفیات چای شایان آدمی کالکند
چون تشریفات چای شایان است داشت و در بر تخت رکعت و در از سحر و برون منزل عاف بخند خدایه

چاقای قلع

کلید

آب انچه

میرزا

میدان

سید

چاقای قلع چون دریای خنر و آلود در سفاین و نیل علم شیر و خورشید در بنادر برای بن کشتی
 و سفاین بنده است کشتیانی روز پیش که بنفارت آن بود روزی چهار خورشید که ماند از کرم
 شایکی به سید که برای احترام همراه باشد کمال محبت است وزیر مختار یک پر توپل انجام داد و توپکی
 ز قلم آوردند و در دو سه بند کشتی کشیده بود و نمیدانست صحیحی که بطع بالاکشی کشتی را تینا شای چاقای قلع
 بعلم شیر و خورشید نگاه کرد و دیدیم دپت و پامی شیر بوست پشت شیر طیف کشتی است بچکان کشتی
 این شیر چرا این طور شد است ترکی کی میدانست قدیم من بدخیال تیدم که ایران شیرین عادی
 بود که معلوم شد خیاره شب تا بچکل غلط و خسته است و فرار پرده شیر و خورشید را پانین کشید و بخاطر کشتی
 داد و در عرض چند دقیقه در یک باز بکل دست کشید کشتیانی بکل و مخزون بود و من دو سه بند این کشتی
 و آنها هم در جواب علم می کشیدند و چنان میدیدند که این دپت کشتی من است که من بچکان این دپت است
 و در نزد آنها بچکل خورم بود و خیلی از شما ممنونم که گفت این منی شده مرا آگاه کردید تا چاقای قلع
 با هم طرف پنهانی که آنجا میازند و منو هم شده است و در آنجا دولت عثمانی توپ و اسلحه دارد
 کلو لای پسکی بزرگ از قدیم تر کشیده اند که بجهت توپ و خپار و بار که کرده اند چاقای قلع در
 بوناز در طرف یسار است آباد و خجیب دارد و در آنجا عرض بوناز بسیار کم است که کلاو که شغال بزم
 طرف با نظر میرسد و در مقابل او در طرف یکین خاک از او با دقت تسلیم است منی بکلید که در آنجا
 است و در بجزیه و توپ و واپور در چاقای قلع بعد ریختن است که کرد و شش ساعت و نیم از
 گذشته دارد و باغچه آوایشی هم و در آنجا تقریباً یک ساعت کش کرده و چهار ساعت بغروب ان کشتی و اند
 و بعد از آنکه دو ساعت از شب گذشت بند ریختی این لین پسندیم که عثمانی با دقت توپ پسندید که
 میم و کسر دال شده که می گویند که خبره با هم این بند خوان شود و خبره بسیار خوب است و درخت تین
 بسیار دارد و کشتی در اینجا بچاعت که انداخت و تقریباً سی هزار نفر جمعیت دارد که شمل برت

چهار قریه و بند است القعه حرکت کشتی از اسلامبول از میرزا ای قی ارات

از اسلامبول انگلی بولی حرکت با من جنوب مغرب از گلی بولی تا چاقای قلع تا سید انحر

چاقای قلع

که در طرف یسار و قوم قلعه که در طرف میں است حرکت بخوبی منزلت و گیت پس یعنی با پس در طرف
یسار است و از آن پس مثل دریای آبی پی پیگلو نشود یعنی خرابی و غم
از قوم قلعه یعنی قلعه ریکی که بالای سبزه ساحه شده اما غم اواسی یعنی جزیره با غم که مایه نجا انکور است
رینه و قس می گویند با حرکت جانب جنوب است و در باغچه اواسی هم از قدیم سلاطین عثمانی تو خواجه داشته
و بعضی تو خواجه اواسی میگویند و در باغچه اواسی گیت با یعنی مسند با حرکت کشتی قریب
باجل است و جانب جنوب است و کجیل که از با با نورانی بکشد ری حرکت کشتی بجانب شرق است و
طی سافت شش میل خرف شش جنوب شرق حرکت می کند بقدر ری می میرد
و در ری می این حرکت کشتی بجانب جنوب است جزیره نر بزرگ و در طرف است اما و تا با نورون اواسی
(جسی جزیره دراز) که در میان کپتانهای بحر می بخشد اواسی است ششوار است جزیره کوچک است و
بیخ از میرا وقت که در قلعه داخل میسر میسرند و از تسمیه کشتی چار میل بجانب جنوب
شرق میل کرده پس آنرا نوزده میل شرق حرکت می کند تا بقدر از میر میرسد
و از با با بولی که قدری بگذری بقطعه پشنگ یکی میانی است که با کلی ای اک با ف عربی میگویند
کپتان انور را قدر دیول بجو حاج حرکت اود که آن پشنگ بزرگ بر نخورد و میخند یکی ششوار جنوب
سکینه عاقله که با دوطرفا شده و امروز در طی مسافت که بالای سطح کشتی بود کم کشتی پور بر روج
پهلوی که است که علم عثمانی داشت کپتان تری کی میانه است کشتی از نیغ و پور یازنیغ و پور رجب
پرسیدم کشت این انور فیض البهات که بجایس پاشا کما بقا معبر سپید منار لیر و تمام کرد و سلطان
عبد الحمید شاه شیش کرد که در میان پور با یازنیغ بی در سج دولت بنو و ضلع این انور در سج و انور
داشت معلوم شد چه کرد و حالا این انور یازنیغ را همین می کند نم فرستاده اند (و یازنیغ و در ترکی یعنی نجا
واقع است) بطوری آنست داشت که گویا پدر او بمرده (قد رز که ششاه قد رز که بری)
رو در نیمه ششوال انکور کم ششاه سلاطین اوسته زده کجاست از رز که ششاه بنگاه هند رات
رسیدیم و همچو قایق توپو الی با پس سنی مد و الی لایت آیدین بعد پاشا که چند میسم صد و عظم بوده

کتاب
معارف
کتاب
معارف

لانا و
لانا و

معی
معی

اوردن
اوردن

لانا

دوران جنگ

بودن اقبال

نظر کی استوار
عصر و طغیان

کتاب

مکتب

۱۲۹۳

ولایات زنده بود شاکر کبک دستر دار ولایت او بود با تبرجم ولایت دگر آن فندی که اصل او از سنی است
بتیغ آمدند دعوت بنهار کرده نمار را غدا آورد و بعد از آنکه بر کشتی خود مان شن که عثمانیها ضد
میکنید تماشا می از میرستم کجوخ نظام بنوریکان میر لای دستر دار ایستاده بودند و کالک و لای
را هم حاضر کرده بقونلو خان ایران فته از آنجا با سائون گو نهای سمند فر که وزیر دار خیر کرد و بود
شده فته با بون آبا که سیاق شلست تماشا رستم چهار سال نخلی آورده و دست فته قیم و در دست
بر کشیم و طاق بسیار خوبی سمند فر داشت که خیلی بزرگ بود و در بون آبا و سیاق خیر تاجر رستم که باغ
بسیار خوبی با نوع کله آراست بود و درخت نازکی و مرکبات داشت از میر خلی خوب است
از شد که بیرون قیم تمام حصار درخت مرکبات بود و غلبت خت لیمونی شلست و به قیم سبزی لای است
کاشته بودند و سردای بسیار خوب اردیف که در زارستان قبرستان کاشته اند و این عادت
تمام این مملکت بلکه در فرنگستان نیز معمول است که سردار و زارستان میکارند اگر چه غلط و چه
معشوق است ولی این کار به دلیل میستون که در آن مان هم این معمول بوده است چنانچه کتبه
بسیار بر روی سپرد و در خاک شوم ناز از سپر ساید بر آن کانداز و خلاصه از بون آبا
تماشا می کنار دریا رستم که کپانی فرانسیسی در زمین میار خاکشیده و دیار اسپر دپت و خیابان
پس طلی بطول نیم فرسخ پاچه است در میان ما هم دیوار کمی شد که لیان میگوید و در بنجام انقلاب بر یک
عثمانیها روز کاری کویند کشتی با در آنجا سالم ماند و تماشا می آن یوار که پسنگهای کران سنگ
اشغال به دریا میزند خیلی تماشا داشت و این کپانی با دولت عثمانی پاچه سال قمر اردو است که از
انقضای پنجاه سال این ایالت این ایالت عثمانی باشد و جمیع از میر و دست هزار نفر است و
طایفه روم است که در مذبح با روستیه موافقت دارند و از بنده ول اروپا آنجا قونول است و از میر
یونان میگیرند و امروز مذکور شد که پست بلا منبول میروند کاغذهای طرانی عریضه حضور مبارک
سماهی ایجه آقا می نیول ادم که با پسلا بول مضا آنجا برساند آن را تعالی

روز یکشنبه بیت و یکم شوال لکرم پشته است ساعت از شب گذشته و پوز از میر حرکت کرد و یکشنبه

و در بعضی اوقات واپور را یکبار از پاشا
 بخانه خیریه و عجب حسن خیریه که گویان
 نمی کنند از دست خط پاشا بخیریه
 رسید و دانستمال مشرفی
 این که شش از خیریه برزبر و دور
 افتد و از دماغه شش به خیریه
 گذشته و از طول خیریه آبکاشی
 که در طرفین واقع است می که دو
 آگهی کند و نیزه برین بسیار خنده

بجانب جنوب مشرق است که بیسج جزیره نیت و بالاخرت آسمان نصرت قلاب است و درین جزیره
و موج آب و فریا و پس رب الارباب است و پس از جزیره مذکور آما اسکندر ییپ صد چهل و شش
نخلی است و پس از سافت بیت سل جزیره رود پس معروف که جزیره بزرگی است و در طرف سیاه
بیت سل جزیره پستیل اشجار تنوع و درین فاصله و سیل هویت و از آن پس مانند اسکندر ییپ جزیره
نیت حرکت و انوار این طور بود و از نور کشتی بواسطه با قدری انقلاب است که اکثر کشتی بحال شد
و جزیره رود پس نیز در طرف سیاه فاصله بیت سل نخلی است که از دور پدیدت و از جزیره و درین
مده ترین بحر سفید و آن کجک کشتی و در بعضی از نواحی نخلی بود که بیرون آبی می آید و چون
ای چنین می گفتند مده ترین میارند (مده ترین لفظ لاتین است مده بمعنی سطاست و درین
اراضیت چون این یاد و سطر ارضی اقصیه است از آنجهه که در مده ترین سکینه اند و من نصرت
کفته ام مده ترین بیت بحر سفید که پسین سی عبارت از خر است و بحر سفید محیط از نواحی اطلال
که در نقاشا جبرائیل رفیو پست و تمام اطراف و اروپا و آسیا و افریقا است درین باقی ایرانشین
افریقا و آسیا کانی فرانسه کخل کده بحر سفید با بحر اخر متصل کرده اند و دریای سفید و دریای سیاه
و ندانند و رود پس باقیانی بمعنی شبت چون این جزیره مشو از اشجار مرکبات و خوش
و بواسطه از آنجهه رود پس می کشند اکنون نیز خود مصر اشعارت شلاق دارد که بر سال الله او
بجای میروند و وسط جزیره عرض شالی می و شش در بازده قیه است و در طول است و شش در گری
واقع و شیر عقی دریا در روی رود پس نوار و مخته پنجاه قلاب است و درین خطی که کشتی طی
بعضی جامع دریا نوار و دیت قلاب است

روز دوشنبه بیست و دوم شوال الحکم ۱۲۹۶ هـ حالت مردم تحیه انقلاب یاخیل پریشان بود چنانکه
که نماز را ایستاده بخواند یا بخوابد یکی بیوشن و دیگری بیوشن فاده عصری بنوازحت بکشد کسی هم
کندیان اظهار شکر می کرد که در اسلامت و در راه نمی نرزد که ماه دوم بهار است این طور بهودین شش است
اگر انقلاب یا بطوری شد که موج از بالا بی سطح میرنخت من چند پنجاه از شامی کشیدم و خودم که عی

۱۳۴۲

 $\sqrt{3}$

که بیت و در سال اردو و بعد از ایشان است و پسرانش خدیو حسن پاشا و پسرانش پسر پاشا و پسرانش
ابراهم پاشا است و چند پسر دیگر هم دارد و باغ حسین پاشا شون کلمه ای کاراک است اشیاء سر و دیگر است
و در محمودی که محمد علی پاشا از ایل مصر برادر کرد و بسکندریه آورد است آنکه در بلوخان باغ می کند و دو پسر
محمد علی پاشا اسم سلطان محمود خان فاید است و درخت غیر بی ایجادیم که انجیر است به سون می گویند و در باغ
بجیر میگویند مثل انجیر است و از بدین درخت خوشه خوشه می آید و برگ او به چوب سیاه است برگ انجیر را در
اوسه بار بزرگ می شود و به درخت هم تراشی می شیر در می آید و انجیر را در انجیر میزند و سایر کلمات
که از او کمستان آورد و از بدنی نهایت است و تفصیل و انقضا و کتاب باغ است وقت رفتن منزل عزرا
از میدان منشیه شد که خدیو مصر ضرورت محمد علی پاشا خود را سوار با جامه از سفر و درخت و وسط میدان شد
و خندق منتهی در آن بسکندریه قرار داد و باز می کشید و اندک که دو خندق می کشید که یک است و میس
و یو استیسی عاجز است یکی را بی استیسی یکی را بی راجی راجی است و این را در آن خندق قرار بایا میجو
پاشا است و میسایان که در آن به هم تعلقه و با پستیان می کشید که تو بهای یک دارد که کلاه و دیوار
و به شدت شرف است این است حکامات ای اعراف است و این است مقابل غایب است یک یک است
چون خواهد که در کله را در نقشه است و اگر می نویسند و تفصیل اسامی میرسد که باعث نظم آن شد که خود
چون امروز با تمام رسید مناسب است که در این مقام ذکر آن مقام شود در پاشا از اردو و در
و یک سو که تا یونان حضرت شاه پاشای و خانان مصر و کستان شریف باشند و در کاه را از کستان
احضار فرمود و در ملک کاران این است کران انتخاب کرد و در مجلات و زحمت مملکت محروم است این است
طرا که استند فایان آیه که کویت پس از کانتیه فحشهای عودا عودا فاجح است این است
و الحمد لله تعالی افضل الله اقبال حضرت شاه پاشای ایام غیبت کویت تا یونان خدمت دولت در فرستادن
از هر چه اسباب و مفیدی ابرام بود که مخالف موافق او را یک کار نگاه بنود و در ایام حمی از طاعون اسلام
که کاتبی بدین می آید از حضرت و لیله دولت قاهره و مطلقه تعالی در ضمن حکایت شکایت می کردند که در
مذهب طریقه شیخی را نه است که کرده و از جاده پیغمبر انحراف دارد و متوسل شدند که در بندگی ایشان

خدیو

در زمان باغ اردو

کلمه ای

مجلس جان الی

منشی

ایشان شری عرض کنم و از قول علای اعلام علی بدین بیانند: در آن وقت موعود عرض شد که
 حضرت ولیعهد چنان تصور فرمایند تا روزی نظامی گنشد و خلوت کریختانی نشین در مقام جنین ضها
 بر می آید تا آنکه مکتب ثانوی رسالت عایت شریف فراموش نشدند و درگاه ثانیاً بجزو پستان
 و از در پستان ان تعالی فاد که بجزو مبارک ایشان عرض عالی کند محمود میرزای عیسایم را بجزو مبارک
 فرستاد و عینیه خط لایق نوشت که علای اعلام از حضرت والا در طهران اظهار بخشش استند و اکثر
 والا طریقه مرحوم تخریجیم داشته باشند باین جمع و دیگر را مطرود بفرمایند مگر ثانیاً به مرحوم جبر کوهر کا
 مسک عرفان داشت و با در او پیش عرفا بر این دولی ظاهر در حضرت علای و خطبه آنها و دید و باز آید
 طور بی قاری منبر نمود که احدی از علای ظی بر ایشان شیخی است پس کار والا هم تسمی بجزو بزرگوار فرمود
 آن طور رفتار فرمایند و سن هم کمال را در آن برایش احمد مرحوم دارم و از ملاقاتی مندی به وفات شین کم
 بی فرمود و مرحوم شیخی را در آن شیخ احمد بن سبخت آن آب خبثه و ملا صد ثله و ملا آقا
 شیخی رحمت بی فرستاد و از خود ملا محمد تقی مجتهد بزدی اردکانی منبر نمودند که مرحوم شیخ احمد و نجف
 پال و نیز واقعات داشته همه علای ظی بر ایشان داده می کردند و چند سال دیگر مانده و حل افتاد
 انکند و آقا یگان مانده همیشه ایشان را می شناسد و باین گفتگو بعد از وفات ایشان
 بعد از وفات حاجی پستید کاظم رشتی بیان آمد که بعضی سرار و اخبار از آن طایفه اشکار شد که فضیلت
 عوام بود و علای ظی بر طعن و قی می کردند و الله حضرت ولیعهد هم در جواب این عرض اظهار التفات کرد
 اظهار استعاضه نموده بودند و بهر راه محمود میرزا آقا میرزا جواد امام جمعه للصدقی خود منبر احمد مجتهد بزرگوار
 طالب راه مجتهد و مرحوم حاجی علامه رضا میرزا شوشتری که خود می شناسد بود که در آن که مادرش که پستانی
 بکیره شده است و حق او را بجا آقا می پستونی الماکت بجا می جین تاجر شهر بجا می جین قایم مقام
 زحمت نباشد که را مقتر و آید و آری بکند که حق آن قدر است و توفیل او را امر توهم دارد و ثانیاً به
 شما نوشته شود پس آنکه محمود میرزا بهر بر سپید ضرر و ناگانی برادر حاجی محمد کریم خان گانی ازین ضرر
 مطلع شد تا باینرا حسین سپهر خود ملا محمد آصفی که بجهت الاسلام معروف است ساخته و حاجی حسین

ماصفان یا ماغان
 قریب از کت است
 قریب از کت

بیکدیگر که کم، امام جمعه آقا میرزا در هر یک از این ده ششصد از او بجهت و خاطر بود سواد که حدیث از قول ائمه
 و کما جعل کرد و بهر خط عثمان سیرت بکار برد و از اول تا آخر هر روز جمعی از اهل علم و ادب و نجاران
 مبارک و دستار و مقامین خدمت بجا می‌کردند که این نیز در کمال آقا میرزا و او را تمام و در محال طایفه‌ای
 کرده است و این منی در خاطر هر صاحب بنائون آنی که اقبل این چنین کسی که می‌باشد و میان
 طایفه اهل علم است خلاف آئین وین است که از روز و از حرم محرم الحرام ۱۲۹۱ هجری قمری
 بنائون و خداوند چنانچه منی خود است و خط به خطی هر قوم فرموده و آنجا که خدا را از راه حرمت
 و خط مبارک بکر دستانی ست و مقرر فرموده بودند که ایام و ایام باری زیاد و از پانزده روز پیش
 از اتفاقات بجهت علوی اسپهان چنانچه بباران و برف منبتان و در آن سال فی العباد برف آن چنان
 روزی در هم صفر ۱۲۹۱ و خط بنائون ارسانید و حکم بنائون آنکه که چنانچه از پانزده روز زیاد و بکر و
 سیرج اسیر در یکماه و یکروز و آنجا چنانچه از پانزده روز زیاد و بکر و سیرج اسیر در یکماه
 که اختیار چنانچه از پانزده روز زیاد و بکر و سیرج اسیر در یکماه که اختیار چنانچه از پانزده روز
 ثواب الامویه و دل حکمران که ثواب آن که ثواب آن که ثواب آن که ثواب آن که ثواب آن که ثواب آن که
 مبارک کار این مطلب را و اوست که کاف عافی در عرض آنی باشند و میان نایب و رؤساء خلاف
 و بعد از کار کرافت که لک و خیال ایشان آن و ما خلا از بعد از کار کرافت و لایحه اصحاب شریف و کرافت
 خواهم عرض کرد که ماسی خود را که در این زمانه است بجهت حکومت که در میان از دیت نمایند
 معلوم را عاقل نسبت آبل موهم و دیت نید و حق ایشان و داری و داری و داری و داری و داری و داری
 رسید و دستخط بنائون ارسانید و همان و تلغراف ثواب بنیاده و حکومت که در میان از دیت نمایند
 و این سده جهان و در که چنانچه از پانزده روز زیاد و بکر و سیرج اسیر در یکماه که اختیار چنانچه از پانزده روز
 بنده و در منزل بی یکت آباد رسید و موافق حضرت لیکه که در این زمانه است بجهت حکومت که در میان از دیت نمایند
 ایشان سواد که امام جمعه آقا میرزا در هر یک از این ده ششصد از او بجهت و خاطر بود سواد که حدیث از قول ائمه
 عرض کرد و در عرض آنی که در این زمانه است بجهت حکومت که در میان از دیت نمایند

۱۲۹۱

۱۲۹۱

۲ و بفرموده از شهر نادر
 دست بخواهد کشید خبر از
 بجهت تنظیمات دولت خانه
 به دولت ایران می‌فرستاده
 ع

بودم آن کسی که سواد را بر داشته یقین اصل از دیده است البته اصل شیر است اگر اصل آن کاغذ را بر داشته
 یا بخیل میز را بخیل میز را باو بخش و نفر میز را می بیند و بخت این و نفر است به برادر نصیه و غش
 وزارت خارجه و در خدمت مبارک خدا است شفاعت احدی قبول نخورده این نصیه من دنیا و آخرت باشد
 یکست مراد مهدان قطع کرده هزار تومان قاتی می غریب باشی سوگم اگر دروغ شد صلواتی خدا را نصیب است
 وقوع یکبار را تو نیستند معلوم کند برن شخص می که سواد را فرستاده و دو چوب بندی پای استی
 بیای چپ از من کنوگر پادشاه و عمو بی پشاه هستم در جزای قطع باشد و از آن شخص نصیه و چوب
 مؤلفه که و با بی مصلحت مکه لاری این عرض است قبول لغو و دین در بر من معلوم شد که بر طحیترت سنان
 صدق عرض من معلوم کردید و این عقیقه در دل ایند بود که یکت تمیمی را غصب بارانی عالی قادر
 دو پال چند نفر آن نقصان است تمام با زیارت بیت الله الحرام بیت المقدس با جبر استر خاص صلوات
 در وقت و از جناب سپهسالار اعظم کتم زیارت بیت المقدس ای این میروم که بخت یرم بول این
 مخضر اعرض کچم چون دم دعا و رمن بآن پاک دهن تمت زنده و کتیا با دست بخت زنده و کتیا
 گفتند که حضرت زکریا چنین عمل کرده ایشان اند که تمت دستر است شخص چهر می کند و است عا و درم
 مرا زجت خالی از و بکیر و در حضرت تمام لایسیا روحی روح عالمین ده شفاعت کند که استعلا
 بکیر که بر کر حال خود جسم که در از افضا قش و رتن بیت الله الحرام و منزل سنیانی بر تیب که کجا پا
 از بر نظران می آمدند رقص و خود را خواست که تفضیل او درین زمان طویل با جلیل است و حلیت طلیه
 رایت گفت و زیارت می فرم جلاش کردم لهذا مقال میریه عنوان شد و در دیای سپاه شروع شده
 آن دیکر با تمام رسید و چندان خوشی با و کران این زیارت بیت المقدس مراش که زنده و کتیا
 داد و زیارت استاج بر این حضرت خاتم الانبیا و المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم شرف شد و مجرم
 بیت الله الحرام فایز شد و در آن مقام بول در ذاک شجایت جسم که در و جزای این کار را در دین عالی
 و پسری آغل زنده و استم حقی و هم خواست لَهْلَکَ مِنْ هَلَاکَ عَنْ بَیْنَةٍ وَ مَجْجِی مِنْ حَجْجِ
 عَنْ بَیْنَةٍ و این تعال در شب شکوی عنوان شد هَذِهِ مَقَالَةُ مَرْمِیَّةٍ وَ مَقَامُهُ مَرْمِیَّةٌ

ای بادریه سینه مطهر	ای خال روح پاک او	دست بشری زان پند	شیر تو در جیب است
چون گل ز روح پاک او	ارگشت این پاک دست	فرشته از بیان می آید	که اودم از زانبر است
فرشته تو را پستودار	بر عاقبت منبیا تبرک	یکدوره نام نامی است	میچ سپر که است
این لاله صفا که سخن	کو تا بحد عد و تو عیب	قرآن مانده پستوار	نام تو همیشه باید آید
یزدان حق تو صفا گفت	اگرینه میوه مستر است	گفتند میوه پیش از تو	در حق خدای بیش از تو
قوی محمد دل برود عالم	مردود میان نسل آدم	عفت یهیم کلام حق است	دیگر ما را چه جای حق است
با آنکه نور و پاک از نور	دل بسته از طاعت تو	بس رخ رفته تو میوه ای	طبعی چو فستق شیرینی
تست دانی بود که زده	چون یک شکسته دژ	زان و تو التجا نمود	در پیش من را به نمود
پوی تو شمشاد فغان	آبا تو سیر بر این پناه	صد منزل آه طی نمود	صداب جواد می نمود
مردم شد مراه پست	آمار از کلمه با پست	اندوختن زنجیر ناریا	همراه من است بر کجایم
تا مصر بسیار دنیا	دیگر بچسان سخن سیرام	از یکدیگر سخن گرفتند	شرعی و با می گفتند
را نه میفرستد از مل	گشتند ز کردار عار	نایافت اند مد عار	در خشکی و در ترندی خدا
در خاک کشتن آتش زبانه	در آب با دانه بود	کر باد بلا بحر حیرت	موجی خیزد و گدازد
که خط چت نیست اکلم	از آتش آب با دانه	گفتند شاد و گریان	مارانه سپرد خلافت
بیکر کنند ز قید	غافل که خطاست کای	القصه زد و در میرایم	آن غصه که بود ز برام
در زود تو ای کردی حق	نزدیکی و دوری مطلق	دانی تو بر چه غمید	از کین و پست سیر
بر ما شده است آید	بین من و پیش تو یکم	اینک که زود است آفرین	آن نامه که ساخت از ناریا
بزه که این ادنا پست	زان ظفر علامت است	کاملش زید و داد بر	و انگاه سواد از فرست
از خرد و در رک کین	کاین اصل چه شد که گفت	گفت کسی که این کجاست	این چهل چارچو کجاست
تو کاین عیسی کجاست	این جت خیر سار	فریاد رسی کرد شاهم	فریاد رسی تو بی نیام
گفتم شاه کاین است	این کتک این کجاست	تو کاین کاین شیر	بل سیه لطف که کردار

مقاله

که اکنون به وفای فرست
غلامت اصلت یونان
و صحیح امضا کوه پست
بین ملا و کاف عریض
و جمیع پستین اشیر کرد
و فادر ابطال کاف عریض
و کاف ثانی عریض کاف عریض
۱۱

دیوان مغانی باری
سازد پشته صدای
ابن خلیفه از زن و
این اصل اگر گنبد
در زنجیر آویز
تو شاه کالی از عیان
تو و پنهانی در خیز
در پیش نبی جاسم
تا جنت رو سپاه کرد
خواهم زنده شادان
کاین پست سزای خیر
کاین جنت از اول
چون حق زنی نوال
تا من کافر و پست
از رحمت نام و لطیف
بر کس خیال خود گرفتار
نماید کند پد رسد
ز نسی کس سخن بخود
کوید بخدا چندی و الهی
از رحمت عالم چنان
ای غلامت کاف عریض

پس آنچه حق است باز
از پست شرف است
بند که شاه حکم کرد
کاین خط از نو شد
و خوب نذر پد
تو ماه جالی اسبان را
جز صدق صفای زلف
در حضرت حق عالم
روای که او شاه کرد
بل ناخوشی شفت عاقل
تا پست جزای آن
در هر دو جان و بدن
در درگاه قبول
زین حکم شود جلد
شاد بود و جسمه که
ایا چه بود جسمه که
نام بر پد رسد
کس یار و عشق تیغ
این است زنجیر
آتش کیر و پست
ای جان جان عقل کاف

کوید که روز و پست
یکو من از و جنت
کرم کای خدا بود
در حضرت شود و جنت
چون و بود و ادب
تو دانی و حق که پاک
در کس هیچ و دین
عین الکن شمع این
اسلام که تجس خن
بر پانی ملک بر بن
اجراست بر کند که
در دنیا علم این جسمه
عرضی که شود زمر
او عالم علم پست
از خبر پست ز و جنت
اوخت علی از آواز
زادست خیل حق
بر احمد پست جان
ترسم که از خرابی
جنت بجهت جنت
نیمه آخر الزمان

در بل و حق بسی
یکو من از و جنت
تو عالم سزا و العی
یکدست که گشت
خواهم ز تو داد و ای
زین کشت بر پست
قول تو صدق و
در حضرت احمد جان
پس ای کمال سلیمان
تا پخته گشت این
خاصه ز کس نبخش
کاین حکم غیبت دان
علی که بود شاه و لاک
و اندر و دشت
از پست قیام و جنت
تا زین سو کرد و آواز
کروا پست ز و جنت
کو انت را شو پست
اقد بر ای جاودا
از قهر و عذاب جنت
سلطان من اسما

لکه لیل و نهار گشت	آودانی شاقی گشت	فخر بر تو خورشید	سحان نهد ذلک است
این قدر خیر است لعل	بنی قریحان با بکالی	دست من در تنی نی	از لعلت و ارباب نام نی
خاکم به برین مهر و صفت	این ایوان مار و صفت	بگذر شمع نور و صفت	موسی خیران طور و صفت
سکینه است بر خفته	سکر تو مرا در کوه	سر اینهمه است	یعنی که سکیم با پست
مانا که نمود خود مانا	سکنت باشم اگر تو باشم	از وی که در چرخ	در سر و دهان سازد
آفاق ز نایم سیر کرد	زین عبودیت خبر کرد	حاکم کا حد ایجا	روزی چهل و پنج
دار و درخت گشت	از عرش گرفت پادشاه	تو بهی چه بیک	چون ایجا بهی
جز کیش بی خود	جز وحدت تو نخواهد	دین از خبر و اثر	ترتا در و زده
بخشای کنایه	کر کرده عویش	از انت حتم	بود است اسلام
قرآن کتاب شد	در میزان حساب	میز است شود	تشریف بود و بر
ایشان یکی مرا	بل است نامی	عالم بر زده	در عالم مایوسی
آغاز علی است	انجام امام علی	با مرد و لایسان	خوادم که رود
یار بحق	کند روز کرد	یک الف و صد	از حجت شاه
در شرم ماه	این کشته من	در بحر سپاه	در بحر سفید
	چون آب و این	بر خاک کنی	

ایم که الله مظهر
و ابرسان در عرش

ایضا

و چهارم شوال الکرم پخته در باغ جاب جیس باشد که خارج شهر اسکندریه است فاست
و من ای استقام شهر ز قهر در معن کارخانه ماشین تصفیه آب و در خارج شهر است که آب از این
و جایی که صاف کرده بقم شهر میرسد تا شاکر و حسن تا گفت این مال کفانی بوده و ده آوا
شده و دو سال است که سیری شده است که تعلق بخدیو دارد (و حق سیری به صلاح الهی عثمانی است
که در ایران لغت و دیوان گویند) خلاصه تمام خلی خوسپو بود و طبع رحمت بهتر از حامی ایران است و
مرحمت بقسم آب قمر که تمام شهر اسکندریه آب از لجامی رود و به تفریحی می و مرکباید بخدیو بد و اگر

اگر بجای بگردش میروید عظام کنید کفتم برایت قبول و ایام مناسب است و زیارت تسبیح و نیت و ایام
 روز جمعه است از قنات و تفریح حساب نیست و چهار ساعت بنزوب انداختن ایام و سیزده اجماع
 خبرال قنات و نیت و از نهادهای اسماعیلیت گذشته کپل خوبی آینه بر آن ساخته اند و در عرض ادا نگار
 زنت که شتم که خدیو معمر براتی شایسته پناه است و از صبح تا عصر سر که تاجا برود و پول نیکه در
 ساعت بنزوب اند که نوریکان میرند تا سه ساعت از شب قدر که دهل شود و در خوشی کنی گیرند و از
 گذشته از میدان که شکل ابراهیم پاشا و الدخیر را پورا در صفر بخیت اند در میان این الاغینه نصب
 تا شاکر دیم و در عرض او مسجد عالی عتیقی بود که خیلی بنامی حکم است که کفشد از بنامی سلطان حسن است
 حسن شاه می گویند و در کتاب حسن الحاقه در فی حال المصوفا هره نوشته است که این بنا از سلطان حسن
 کمالنا صخره این است لا دون است که در ۷۰۰۰۰ بنفقه پنجاه و هشت ساخته است و در مدت سه سال انجام
 رسید است از آنجا قبر امام شافعی رسیدیم و در صخره عتیقی بنی صخره قیاط و در صخره جبل مطلق است و اسم او محمد
 ابن ادریس است و از آنجا ربه قریب نیست و در ۵۰۰۰۰ کفشد و پنجاه و سه کفشد و در رجب ۲۰۰۰۰ و در
 در صخره فاطمه است و خاقانی درین قطعه که در پشایش خود گفته می گوید: چون مان عمده پشانی در
 آسمان چون من بچشمی تیراند و بوضیفه دل بگشت و شافعی از شب از باز و در فلان تاریخ دیدم که
 چون رفت و سه بهمن بگذشت و در زمان یک کسب و بارگاه مختصری داشته ملک شمس که مادر ملک العاد است
 در پشیم بجزی این کسب و بارگاه ساخته است و در رجب قبر شافعی تحت آن کسب و بارگاه است و کفشد
 از اولاد عبدالحکیم صحابی است تاریخ رنج کردیم بر من چهره می نمودند و در صخره رانیه بار کرد و الاغینه
 چوبی بر پوش منقوشی خلی علانید و مصروف کرده در راجعت بحسن پاشا کفتم که از شافعی پیدم که این
 از شمس که در حق امیرالمومنین نسبت بشما داده قبل لی قل لعلی مدحا حبه یخدا مارا موصدا
 فَلَمْ لَا أَقْدِمُ فِي سَنَجِ امْرِءٍ ظَلَّ ذُو اللَّيْلِ إِلَى زَعْدٍ وَالْبَيْتُ الْمَطْفُوعُ قَالَ لَنَا
 لَبْلَةُ الْغُرَاحِ لَمَّا صَعِدَهُ وَوَضَعَ اللَّهُ بَطْنَهُ يَدُ وَأَحْسَرَ الْقَلْبُ مِنْهُ بَرَدٌ
 وَعَلَى وَاضِعَ أَقْدَامَهُ فِي حَجَلٍ وَضَعَ اللَّهُ يَدَهُ وَاجْتَنَّا كَهْنًا كَيْفَ

بر و
قار و

۷۵۰

۷۵۰

۷۵۰

مقصود

۷۵۰

إِلَى الْأَمِّ بِحَقِّ مَعْنَى أَغَابَ فَجَعَلَ هَذَا الْقَوْلَ وَمَقَامَهُ وَخَفَ عَمْرُوهُ فِي عَمْرٍ هَذَا
 هَلْ أَتَى قَائِلًا كَهَذَا وَهَذَا الشَّيْءَ لَيْسَ يَدْرِي عَلَيْهِ وَنَهْ أَمْرُهُ اللَّهُ
 قَائِلًا كَهَذَا كُنْتَ أَنْ كَانَ رَضِيَ جُتَّ الْبَحْتِدْ فَلَبَّ هَذَا الْقَوْلَ لِي فِي رَأْيِي
 وَاشْتَبَهَ خَرَابَ جَابِخَرُ الْوَسْطَانِي فِي غَمٍّ وَذَوَيْتَ كُنْتَ الْبَسْطُ لِي كَرُوهُ يَدْرِي خَرَابَ خَرَابَ
 شَأْنُ قَوْلِ كَسْبِ دَوَارِجَ بَرِيَّتَ تَبْرِسِيَّةَ وَنَهْ رَقْمُ كَرُورِيَّةَ صَحِيحِ النَّبَاتِ وَجَمَاعِشَ مَا
 ضَرَعَ خَوْفِي بِأَحَادِثَ وَوَقْتُ بِلِي مَحْسَرُ بَرِيَّتَ بَحْسَرُ بَنِي عَلِيٍّ بَنِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِتَبْجَازِ بَحْسَرِ
 اسْتَحْيَ جَنْبَ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَأَى كَدَافِيَّ جَمْعَ بَحْسَرِ وَفِي تَابِ لَعِيَانِي كَوَيْدُ وَكَانَتْ
 عَلَيْهِ الدِّيَارُ مِنَ الصَّالِحَاتِ النَّفِثَاتِ وَهَرَوِيَّ إِنْ الْأَمَامِ الْيَشَاعِي تَابِ دَلِ
 مَحْصَرُ الْبَهَارِ مَعَ عَلَاقِ الْبَحْدِيثِ وَكَارَ الْمَصْرُوبِ بِهَا الْخَلْفَاءُ عَظِيمٌ وَقَوْلِي
 الْأَنْكَارُ كَانَ وَكَانَ تَوَفَى الْأَمَامِ الْيَشَاعِي أَخْلَجَ حَارَّةَ الْبَهَارِ وَصَلَتْ عَلَيْهِ
 فِي دَارِهَا وَكَانَتْ فِي مَوْضِعٍ مَشْهُدٍ مَا الْيَوْمَ وَكَانَتْ بَدَلًا إِلَى أَنْ تَوَفَّتْ فِي شَهْرِ
 رَجَبٍ سَنَةِ ثَمَانٍ وَمِائَتَيْنِ وَكَانَتْ مَاتَ عَمْرُ رَحِمَهَا الْمُؤْتَمِنُ اسْتَحْيَ نَجَافَ
 الصَّادِقِ عَلَى أَهْلِهَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيْدَهَا بِهَا لَكَ فَسَلَّ الْمَضْرُوبُونَ بِقَائِلِهَا
 عِنْدَهُمْ بِدُفْنٍ فِي الْمَوْضِعِ الْمَعْرُوفِ بِهَا إِلَى الْأَنْبَاءِ الْقَاهِرَةِ وَمَضْرُوبُهَا
 وَهَذَا الْمَوْضِعُ بَعِيدٌ يَوْمَ دَلَّ بِدَرْزِ السَّاعِ فَجَرَّتْ الدَّرَزُ لَكَ يَقُولُ لَكَ
 سَوِيَّ الْمَشْهُدِ وَقَبْرُهَا مَعْرُوفٌ بِأَحَادِثِ الدَّغَاةِ وَهُوَ حَرَّتْ اسْتَحْيَ وَسَبَّحَ زِيَارَتِ
 أَنْ تَزُكُوا رَفِئِلَ رَحْمَتِ كَرُومِ

۲ و در شهر مدینه مدینه

۲ ماقیم

سند

سند

روز شنبه نیت و بهتیم شوال المکرّم سینه صبحی بلع جلود عمارت که بهمان کچه عام فاصلا است بهما شام
 مال کثیره را بنویس است که عظیم لا عقبات است بهتیم که با نوع ریاضه و اشجار را از است است و کوچه
 در پت که در است که در بهما میرود و توست که آجا رسیدم یادم که که مرخوم و بعد طایب است بهتیم
 شیرازی علامت می فرمودند که در لندن موزه بهما شامی شتر فنی که سر لید و پلور است و هم می گویند

که در ولایات ایران است باز بتاسا فرستیم که چلو رکوه ساخت است بارتفاع ده دوازده ذراع پس چنگا
 منوج و دایست و یکپسته و درت و امربک کرده است که مردم تاسا بروند که کوه این راست و بعد از
 چسبنا اعلام کرد که خدیو کالت دارد شما بهر جا بخوابید تاسا بروید کالپ که حاضر است بلکه خدیو
 فرمود که خدمت شما عرض کنیم که با ما بی خبری نبصر اما شاکسید که بهر شانزده کافین کپستان مخصوصا
 بتاسا میسر می آید کتم کالاکر میل حضرت خدیو است بهر جا که خوب است اراده طریق تاسا است لند ابنا
 قلده فرستیم که اصل و از بنا باقی قاید جوهر است و سلطان صلاح الدین میسر بر است حکام او کوشیده و
 کالاکر که عظم افتاده و کوه و بران شرف است ولی در است حکام آن قلده از عهدت محمد علی پاشا با قصی الحیا
 کوشیده دیوار باز است که ترشش بر سطح تسلیم است و محمد سیار عالی بنا شده که در پیشگاه سرور
 مکرده و در دت بیت پال انجام رسانیده که بنظر من ارتفاع کسب و از سجد سلطان یاکان در سلاطین
 زیاده تر آمد ولی سجد سلطان سلیمان فیض تر و منیع تر است و فرخنده محمد علی پاشا هم در بیان جامع است
 کوشک خوبی ساخته که عمارت مخصوص محمد علی پاشا است که تمام شهر صدر تحت آن قلعه و از آن است
 که آنجا کنج شکست بهانی شش و آید و زینتی که در عهد محمد علی پاشا بود و اقصیت و از این کنج شکست برمان کاش
 جلال است و درین قلده از بنا با سلطان صلاح الدین سفارت که بعد رصده فرخ بکه زیاده تر کرده و رکنده
 باب رسانیده و دو مقدار نفیبت قطران پست و تخمین قن کا و دبال ساخته اند و پوخرج آب می
 بنی در و پست در واد و اند که در آنجا نیر با کوا آب کشیده در آن منبع می زنند و از این منبع آب می کشند
 بعضی بر آنند که آن رکنده اند که نیل رسانیده و عین سی نزل آنجا را قبی اردا و اند و اگر بخواهانی آب نیل با
 از آن است که آنجا ری است و این حکم را کرده و در این آب محض کجاست که در قلده کیان است که در ایام
 و مجاصره نجاتی شدند و امحی کا رغی بی آرمجی بی است که از آن سلطان باید کار نام است و احوال سلطان
 صلاح الدین یوسف در تاریخ و قیامت الاعیان مسطور است و بعضی خانیان میگویند که این پایه یوسف می گویند
 منسوب بحضرت یوسف بن یعقوب علیهما السلام است و از تاریخ غفلت دارند حضرت یوسف در مصر فرعون که
 منسوب است تشریف داشت و از آن آیین شهر ساخت بیده است و آن خانیان بقره ابراهیم پاشا فرستاد

۱۲۴۳

۲ پاجما ۲

منسوب به یوسف بن یعقوب
 علیهما السلام

نزدیکی مقبره امام شافعی است و درین مقبره بملا محمد علی پاشا و پسرش پاشا و عباس پاشا و غیره
 مدفون هستند و نیز اسکندر خراسانی در آن سپهکامی هر دو متنازه که هر ضلعی یکبار پرت بکلیست
 نهشت است که هیچ بقاعده خط مستقیم قدیم صحیح نیست و این شیوه است که خوشتر است که در ده است
 و در مصر فطانت بسیار خوب نویسد چون خط تعلیق در آن صفحات متداول بود و در مصر بسیار
 جلود کرده است و چند جا اسم خود را بعبارات غیب فرست که در کجی است و را تو سپهکام
 هستی هم که است محمی اموات از زبان سلم و در اینجا مناسب شد که پال دفات محمد علی پاشا
 شد که در محمد علی پاشا در پیشه ابجری در بلد تواله متولد شده و خود اول سلاطین است و در حقیقت کجی در
 جَلَفَتْ نَنْ اَحْمَدُ فِي الْحُلَّةِ وَاحِدًا ۛ لَيْسَ لَهُ مُرْتَبٌ عَلَى الْاَلَا فِ و در
 ابجری بکلمت مصر از جانب محمد و دولت عثمانی بر سر نه از شن و در زمان سلطان محمود خان مجاز و شاه
 تصرف کرده و خود را فید و عظم نامیده و یکت و پال از مصر اودمانه و بجهت دفع انزو و استیسا
 اختیار کجی را با بر اسم پاشا ابرو و لا و اکر کرده و در شب نیز دهم رمضان پیشه ابجری در کجی
 و فاتیفت و نفس او را بمصر آورده و بر جامع خود و فنی که در و ابر اسم پاشا نیز در زمان جاتی او
 در و فاتیفت و فاتیفت ابر اسم پاشا را بجهت خوشی که داشت از محمد علی پاشا بپاک و ند و فاتیفت
 ازین قضیه اطلاع بهم رسانیده و عباس پاشا را در داده و بعد از وفات ابر اسم پاشا متصدی
 امور شد که بعد از محمد علی پاشا اسم ابر اسم پاشا را بر اسم پاشا و پسید بنو پاشا ناظر امور خارج که وزیر ناظر
 دیروز و امروز دیدن آن بود و من بسیار است زقبه بودم میرا رضی عن اباجال سلی و فرستادم خرم چایم
 که هر اینچیز نعمت کشیده آن اند

سلسله
سلسله

سلسله

سلسله

هوکوک
روزی نو

سلسله

روزی یکشنبه است و هشتم شوال الکرام پیشه ابجری اول تابشای سرای جزیره قزم و ازین شهر ششم و فطره
 بسیار خوبی از آن عمل پاشا فید و مصر در سرای علی قزم را داده که نهایت امتیاز دارد که این فطره کرم
 قزم و سرایه نعل است که چهار سال قبل ازین سال است و طول این فطره که بنویسم چهار صد جانور
 فزع و عرض او دو آرد و فزع است و کجی ایی بخوبی شستی با بازی کند و می بندد و بسیار ایی بخوبی شستی با بازی

روزی است و باغ بزرگی دارد که اقسام و خوش طعمی و انجاست و کوه مصنوعی خوبی ساخته اند و در آن
 انشای اردویی که از عهد محمد ^ص علی پاشا نوکری سنجیده است خط آن عبارت و آن غنبت و از حیوانات ^{سخت}
 حیوانیت که از امریکا آورده اند که دست خیلی کوتاه دارد و دم دراز و پاهای از دارد و پاهای خود را و جلدها را
 خود پستان سنجیده خیلی غریب است و دست و پای هم او غیر محمد است و آن دست و پست و خیز دارد و دلالت
 مای بسیار بزرگ بود و از جنس قاقول مرغ خوبی بود که سینه و بخش تیره و پست و اینفند نقطه بود و دم
 داشت و خیلی مرغ زیانی بود و شتر صحرایی هم بود که از هندوستان آورده بودند چنان گویم که از هند
 هندوستان آورده باشند که در وقت شتر صحرایی است و بی بلند می بزرگی این شتر را هم نیست و
 این سپای است عمارت بسیار عالی تمنا دارد و در قدس کشت و دهن اسلامبول اعراف کی گسترده
 بیاید و مایل برین قصر نیز سزاوارست از دست و پست که می مرقون سایه و منید بطور کاشی رفی شکر کرده
 که خیلی تمنا ز بود و بالایی که که از طریق برتشتانوی میروند آینه بزرگی نصب کرده اند که از چند ربع ارتفاع
 او زیاد تر بنظر آید و تقریباً به ذرع عرض داشت و در او طاقهار که یکدیگر باز می و دست میفرزاد
 و تماشا می کنند از آن قصر و حرکت و سخنان و انورهای یک یک و نورهای شتی خیلی بر جاوه آنجا افزوده اند
 عمارت دیگر دهن هم در کنار بناواست فرق اینجا با آنجا بقدر شیب نیل و آب خوردی است و از آنجا
 میان یک که در محله بولات است رقم و اشکال صورت دیده از هر جا آرد و هم جگر ده اندکی از مرد و پستی
 که بر می آید یا با خبر می گیرند آنرا را حفظ کرده اند پایی یکی پدید بود که ناخر با همان حالت ند و بود که وقت
 فرمانی حضرت سلطان عبدالعزیز خان بمصر در ^{۱۲۷۹} هجری تشریف آورد پایی آن مرد در آنجا بنمایان
 سلطان باز کرده اند دیگر بپسته اند و یک کادار شک سپاه تراشیده اند و در جب و شکل مردی
 بود این به صورت بحسب پشک و تراش صنعت خیز خوبی بود و بعضی صورت با بود که آن شخص سنجیده
 تاریخ این شهر از سال است تاریخ این شهر را سال است و بزبان اسپیک می ضبط کرده اند و در
 اغلب اشیاء بعد دهند فرنگی علامت گذاشته بودند که باید در آن پست شرح احوال و باشد و
 بچایخانه و کاغذ خانه فرستیم حسین یک ناظر کاغذ خانه خود را بفرستادند و آنجا می آید که در آنجا

این یک کافه است
 این یک کافه است

خودش مصر بنجام رسانیده است و دستاوردش را لیر و صرح این کارخانه شده است و قطعه بری هم گفته
 که از دولت غریب را از کمر این کارخانه بر همه کارها می گزیرت و حجب آن ارد تمام کارها را
 مصر در محله بولاق است که گلیزین آتش شده است و تخته آتش که با شین ساخته اند اجاراید و کارها را
 و از پوست درخت سوز و از غلت محله نیز کاغذ ساخته اند و آلات مصری مسیح قمار کجا حدایت
 پس است بولاق و دیگر بزرگ این کاغذ آتش می بینند و بولاق اگر کون عاف موسسید و حج این است
 که در ترکی منی چیده است چون این محل از نمایان است آبار آتشی ساخته اند بولاق می کشیده اند و کون
 از آنجا محله بولاق کشیده اند در ترکی غین قاف یکدیگر بهل می شود و در و دو ساعت بغروب باند در حجاب
 که باغ ششبر می رود و باو پس از این است که چون بولاق را اهل رویا و غیره است و هزار کالک در
 تفریح بود که می آمد و می رفتند و ناگانی در تخته العرایع گفت بر مصر نقطه منحه مضرت
 زیر لفظی هزار متر است آن حرف که انتهاست شام است به خود اول مصر را و تمام است
 اگر دین مانده و مید و مسری آتش و منجات بر چرخ و میل حضرت می کشیده و شام شوم را بر مصر علوم
 ترجیح میداد و درین زمان جمعی مصر از غریب و بومی تقریباً نصفه را ریش و کوچه های قدیم مصر
 بسیار مرتفع یعنی چند طبقه روی هم است که ازین عرفان می شد که در طریقه دیگر کوچه است تقریباً
 کرده اگر در نمود پت در آن کشند و یکدیگر چرخ می بندند مکن است و تخته را از آن کشند که در میان
 آفتاب باد و بوی تخته سایه بود شکستند و بی جسر و از او تر باعث گری می شود این کوچه و غرض می
 یکدیگر را که دیدیم و پستم که شهادت ابو بکره مغنی است شیشه خیال می کردم که ازین غرض و بخت دیگر
 ملاحظه کردن در محضر اعیان مایه و انصار شهادت و دل را رسل نموده پسر از آنکه کوچای منک مصر
 مثل آن است که در یک اوطاق افسه باشد مختصر این قصه آن است که مغیره بن شعبه ثقفی در بصره از جانب
 عرب انتخاب مارت داشت و در می نصف النهار در کوچ بجا می میرفت ابو بکره و در راه ملاقات کرد
 که امیر کایمرو گفت حاجتی دارم گفت آن الامیر را آورد و لایق و بوی انیس من بقصای طرقت
 که با هم جمل آورید و از انصافات ابو بکره بارادران می خود را فخر و زیاده و شین بر همه که مادر همه

شرعی
 روزن کبی

قصه مغیره بن شعبه

مصدق

۲ و آریست که عربی کجایه
میں الفا جیہ اولی آلف ملا لیتا

اَحْوَى اللّٰهِ مَكَامًا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ ۖ وَوَقْتُ تَحْرِيرِ رُوْمِ اَمْرٍ زِيَادًا زَيْنًا مَّا طَرَفُوْهُ فَيَسِّرُ كَوْنَهَا
مَصْرُوعًا بِعَبِّ اِيْنِ مُتَّحِقًا

روز و شب به بیت و نظم شوال پخته تا شای آرام فرستیم به باغی صغیر که کم یک یا بیشتر بر روی برنج
معمیز زای هند پس باید که باغی پادرونی اسکندریه را که یکصد عروم شد نام قدود و دو طایف با برنج
نوع ایرلام شود و خاصه که خدیو حشر کرد و صد نفر از اعراب کجا برای اینسانی و صد و نود و یک
اسبابت است از قصر زیارت آنجا حرکت تنو سلک کالک که در کیمات در پنج فرستیم و بی آنکه
نیاید پس که تا بی آرام خدیو مصر ساختند بر بی جوی و دار و که کیمات کالک میوان است و
عرض او ده راس باران که در پال و مصر و بلایان بیاید بجا بر یک باغ و یا غور می گشتند و
داشتند و هر گرم در عین مصر و عربی قریب و واقع شده است و در پای هر گرم عاریت اسماعیل پاشا
ساخته که مرکز آنجا بود و برای تیارش معطل نماند میر و صدای میحتاج و طاق کجا حاضر است
قطر و ل که که شتم کل خمر حیرت و دلخا و اولاد و یوریک عاریت می چای و یوس بنانند و در حدود
باغی قریب او دیوار بی اینسبک که که کیمات تمام کالک و در دیوار باغ است و خیال
دار و تا پای نیمه نارت و اس باز و در قصر از یک خدیو و در دیوار باغ از قصر برای
والا و در بالا رخا شد و اما آفرام خیلی است که بعضی از اسرا می که کوک خراب شد و بی اراده کرد
رأب و هوسا و متر و تجز و طایف و شکل و بشکل علی التلکات علی الاطلاق
و طول مرکب از انضام او و آنچه در حرم صلبه شرح مفصله چل است و اوف انگلیسی اسپنجی هم که
ایکلی که فرغ نشان است نه فویت و هر نو و از و اچ است و هر انجی مقدار شصت و سه سلک است
یکدیگر محقق است و بی انگلیسی که در دیار است با در عاریت برای زوارند که دریم و زر و سکه که
و در حساب مفصله چل و شش و شش و تقریباً و بی زرعی می کند و آنچه اکنون میویم و در
چار و زرعی است تحقیق منسب انگلیس قرب بصوابت و کلا و مسطحت که بر مرغ ستوی الاصل
که بر خلی در عاریت الای هران که علی محمد خان قجر با تا سرع قد و بود و دیار است و از طرف

192

۲۲۴

會

11/18/20

合

۱۳۰۰

مکالم خود

بسم الله الرحمن الرحيم

بقد راتفاع بیت فرج یازمادر در او را پیدا کرده اند و شکافست بمیان رفته اند مثل الان از سر زینت
که بهر آنست که بقدر پنجاه فرج باید سرازیر رفت و از آنجا باید بلند می رفت تا آن سطن من قلم و از آن
مقداری بپستگیری عریان قلم و از آن بالا تر جو بس و شو انتم محمد باقر خان ملا باشی بافرستند در آن
بالا و طاق بزرگی است که تقریباً دو ازده فرج طول دارد و شش فرج عرض دارد و در آنجا عکاس
قبریت که عالانوش اورا بر دشته اند و پستکهای بیرون اهرام خندان بکنیت که بهر کی یکدفع
فرج است ولی در میان آن الان که با تفسیح و انتخاب شکل قلند ان بطور مشابیه حرکت که بکنیا
و دو فرجی و پسته فرجی بر روی یکدیگر است که عرض بر یک تقریباً یکدفع و زیاده است که آتش سید او
حیران است و دم در او پستکهای بکست و در نزدیکی این اهرام بزرگ یکی دیگر است که قدری از
یکی کوچکتر است و در طبقه علای و پستکها مانده است بقدریست که باین اهرامه و یک طبقه از پستکهای
رنجده است که رخن بالایی و خیلی صغوب دارد و از اعراب هم هستند که بالایی هم می رفته و یکدفع و زیاده
که آنقدر از پستک و رنجده است یادم آنکه نوشته اند بر عید با می و در کایل منار که بهر یکدفع اهرام
که بر لیل منار که بهر یکدفع معلوم شد که لیل منار قوی است که رخنه بر اهرام کرده است و در سطل
او یکی دیگر است که خیلی کوچکتر از آنهاست چندین اهرام و یکدفع است که خراب شد و در جوی آن
بزرگ صورت آب و آهول است که کله زنی است که از پستک آسیده اند که از چانه تا سینه و تقریباً
و دور کله و تقریباً پنج شع شود که در مشرق است و نهالدا و پستک از است معلوم شود که کشتی
و در انجلیسی و در پستکهای کونید کونیا و خود از لفظ یونانی باشد و با وجود انکی بالایی سرازیر شدن
و از یکی از اعراب وقت و یکجفت کله او عتیق اردتخی خود شکست نپاشد و اعراب می گفتند که چاه است
ولی معنی ارد احتمال دارد که دست باشد و این سنگ هم بالایی است و الله تعالی اعلم و در نزد
زیر زمینی است که عمارت عالی نبوده است بفصل شازده عدد پستون سنگی چارخا که شکل مربع
و بار تفاع پنجبرع و عرض یکدفع بن یاد تر و قطر سه چارک باقی است که بالایی آن پستونها سنگی
یکچارچک شین اند که دو سه پستون باقی است و پستکهای ضخیم و در دیوارها کار کرده اند و در

سبک بچا و چه بسندیم بچد برع طول شد فرع عرض کند برع قطر بود که در روی الای کشیده بودند
 من عمارت حوض خانه زیر زمین آید نقشه کار برام از عجایب دنیا است که انبیا حق را قابل صنت است و
 حق خوش ابرام عمارت بسیار است که بخاطر طعنه خیزان نوشته اند و یک نام اغلب آثار را انبیا
 اگر پاک کنند خیلی علامات و صور و اشکال و اوقات قاضی شایسته پیدا خواهد شد و چون گفتند آنرا برام
 اندازد باقی متقیه گفته اند این که منسوبت بحضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام که از حضرت زینبای بزرگوار
 فرمودند یعنی الحمران و الکفر فی الی سلطان و در کتابی درین باب است اکنون منظر را در برنج حدیثی است
 اگر چنین باشد جبار و منزه ابرام است که نباشد است چرا که حرکت کوکب برضه و برجی او و برزخ است
 و اندک علم بالاصواب چنانکه در ارم که در اقصای عالم است و درایت کرد و باشد اگر انسان را اقصای عالم
 عالم شد در حال بکند و تماشای ابرام بود و او را علامت نیست و آن که در سابق هر کسی می زده است
 هر کسی را طریق و مشیای من و از درون من بخت اسرار من و این ابرام نیز در من است که هر کسی
 واقف است که طرف شرقی مصر که مقلط است و طرف غربی اقیانوس و ابرام است بینما که تقریب
 فرخنده است و رعایت است در تحسین ابرام بفاصله صد فرسخ از خیمت است آب در او افتاده است و
 خیابانیکه که تا پای اسلام کشیده از زمین خیلی بلند تر که در میان این گل و بخت است که این خیابان در زمین
 در بار و رستمان خیلی صوبه است و مشرق مشرق و جنوبی ابرام بفاصله دو ساعت از واقع شده است
 که نعل از شرقی شهر فرعون می کشیده است و اکنون از غربی شهر مصر یک کدرو وین شصت که در طرف ابرام
 ماضی بخیخ که پائین میرود قطع میشود و او را و حجرات قوسه که در ابرام عمارت خدیو برای صحنه
 بر کسرم قوسه میزاد و دیدم که در شبی در شهر پیدا کرده و عمارت نبش کرده است و یک کدرو در شیکا که برای عمارت
 کرده که هر وقت بشیر و مظل نباشند او را پو کرده و در قوال ابرام فرستاده است معلوم شد که کدرو
 از اسکندریه آمده است گفتند این ابرام بهتر از خود طلعت است بحسن بنا که چهار فرسخ است و آن که در قوسه
 و خروج خروج میروند باشند پائین در اقصای طرانی است کشیده وقت مراجعت انشا الله از افاغ و است
 از منافی برود و در این ابرام که در اقصای طرانی است که از کاشی است یا از منافی است که در این

جدیدی که در شهری سازند زنا و خستنا نیز عکس می کردند معلوم میشد که در جلاله مردند هشتاد و نه سال
 آمدند و حالت عایانی لایت مثل حالت صد سال قبل دولت و پسر است که اعیان مجاهد در جلاله
 مال عیت فعال انشاء بود و منتهی که دارد این است که آنست عجم و بیت داشتند که فرمودند
 داشتند و این چون اسلام دارند این نقطه دارند و در منتهی طو را فل آن ملک بندی اطاعت دارند
 و خوشی که دارند بهمان راعت است که پالی و بار پست بر می دارند و بر می دارند و بصرف می سازند
 او را پسایم دولت کی کند و خدیو مصلح الفعل سی پنج فوج نظام دارد که بر فوجی شصت نفر است و آنجا
 سرباز و کوچی و سوار بر مای بی قزوین می دهند و این لایت از اسلامبول بایا و تراست و خوراک را
 میدهند و اغلب از عرب است و پانزده و پانزده در در حرکت دارند و پانزده و پانزده هم دارد که در
 کار می کنند و بهترین انور را محروم است که و و توره دارد و مکر را از اسلامبول اسکنند و در و پانزده
 آمد است و ساعتی خنده و خنده لایحه می کند و این پس نهایی بل مصر یعنی آنچه از ارکان ایست
 که این فرنگی است چنانچه روزی میان که که در تماشای قلمه بر می کشتم و در میان کالیکه خدیو فرنگی می
 چون شایر رسیدم که این نهایی فرنگی باین هیئت و شامل از کدام طایفه است و زن که ام قزوین است
 بجمالت جواب داد که آنها و خرمای علی پاشا پسر شریف پاشا هستند و من خیلی است که در که اسلام
 حرکات مسافحات تمام دارد و از خجالت گفت لایت از ادای است که نمی گفته در وین اسلام از ادای
 این از ادای است که باید من از طران با خطار این کا متحمل شده بکام معطر بروم و این از ادای است که
 یکماه روزه گرفت و نجوت ناز خواند و سپس علی با غیره و حسن پاشا خلی خجالت کشید و بد معلوم
 خلیل پاشا عثمینی نیما که در اسلامبول است عیال او که نازی خانم دختر مصطفی پاشا برادر خدیو است
 برادر اینها حرکت می کند مثل نهایی فرنگی یک طرفی سوار اسب شود و بسجود برده و حاجی از
 ندارد و در بجای پس بل حاضر شد و خلیل پاشا هم چنانکه سرباز پنج خیز دارد و روز دیگر در میان نمایان
 باز و خرمای عیال کالیکه نشسته بهر لباس فرنگی داشتند که هیچ تمیز نداشتند و روز دیگر خرمای عیال
 پاشای که هم مصر و خرمای آن را سرباهی یک شک شده و بفرج می رفتند بهر لباس کلاه و گردن بند فرنگی

فکر

داشتند که هیچ منتهی نبود و گمان که در عالم آنها دو پست نفر تو اسب نبود که از آن معلوم میشد که این آیه
اسلام است و در قدیم از طوائف مذاهب نبی بر نفس سبزی که هستند که مخصوص سبیلان و دیگران
بی که آتش زنگ اسپیا بود و عالانید بر نفس که دست در میان چه پوچ میری میان سبیلان
و از منی فری نیست که کی درخت نام و کای و پس دارند و من محسبش ازین من و من هم ایراد که فرما
گفت آنقدرم خیریت و در بعضی مواردی است

۱۲۹۲

بشاید غرض از این آیه و احرام سبیلان بحری شب گذشته و دیده شد و در سال اسلام قبول و زود
میت و هم از غرض نوشته اند بحسب است که شب و شب خروج از شعاع از شب سیزده ساعت که شب
و یک کپکه ناول شب دیده خواهد شد و در شب هم بعد تسبیح از شب تقریباً بقدر شش و زیست و مرکز
سبیلان بحری احتمال نیت نخواهد داد و اگر اهل عالمی جویم که و بگوید خروج از شعاع چندان حلیت
بال ندارد و راست است در صورتی که بعد از آن که بعد از آن بعد معدل است از زیست که بعد
زیادتر باشد درین صورت دو ساعت بخروج الشعاع مانده باشد احتمال رؤیت میرود و اگر آنکه
بعد قرار آفتاب زیاد تر از شش درجه باشد و این شود و در شب در شب بعد معدل تقریباً
در جاست البته در شب و شب بعد معدل زیاد تر از جاد و درجه نبوده است و بعد موافقت
در این صورت محال است که بال رؤیت شود و مستخرج مطلق این عبارت نایب صبیحان
که از اهل تبریز است بدین من و مشارالیه علقه و ذکر بی ارد و در مصحاح یکجا است و پس از
میرزا انصاری که در عرفان و رجوع دارند و حسن یا شاید از نظری که که احوال خود یا الحمد لله تعالی از هر
و اگر سبلات داشته باشند ایشان هم خلی طالب هستند و بقاعده و فرنگ که اول اید و بعد از
در ساعت و نیم بفرماند از منزل و از شدیم حضرت خدیو و عمارت میستانی که بسراپای
دارد که در محله عاید است منزل است تا این طبع شده و نیم در عمارت استقبال که در با وجود آنکه
داشت خلی معقول است که وقت نفس میرا احمد حاجی ال قنول میخواستن یا که کم باید اگر متوجه
خواهد بود تا مشارالیه ایدند احضار کرده و چو چو تو آورده چون نمیشدیم ایشان هم بر اعانت

باد خردانکه اصرار کردم باز نشیند و صبحها می تفرقه از عرض داده و دیو آباد می مصر و غیره شد و
 خواستین باز این لمه طبقه دوم مشایعت کردند و هر کس گفت زیاد تر از شاهزادگان متبرکستند
 که بمصر آمده اند محض ملاحظه اسلام احترام کرده اند و دم در بزرگ سرباز نبود مگر چند با خند نصرانی
 شمشیر کشیده داشتند که قطع نظم نمی کردند ابراهیم بکیت شرفات چی پانین لمه استاده بود و گویا
 بغروب ماند و بنر آل مدیم و بعد نیز احمد خان چنین صلاح دانست که بقاعده فرات پستان اگر از ولعیدیم
 دیدن بکنند با هر باغی و خدمت ندید که نسبت بشمار کرده و با الهی الی بران دار و تبرکات با صواب و
 مشارالیه سوار کالپک شده و قسیم خانه مشارالیه خانه خدیو مصر شفاعت او کالپک است و در
 مسرت بسایق و باغات زیاد دارد و خیابان تازه احداث می کنند قریب چهار هزار فدان بکنند
 در دو عمارت خود که هم پسر و خرم است که هر فدان اصطلاح مصر مضروب چهار هزار و دویست
 فرانک است و وقت غروب که با بخار سپیدیم دم در برون بیت نصر سرباز رفید پوشش استاده
 نظامی کردند و ششور کشیدند مشارالیه جوان بسیار خوش شکل خوش سیما پت و مصر آن خوش
 آدم ندیده بودم و بهم خوش بوی ابراعات و بکشیدند تا سیر بک با استقبال آمد و شایعت کرد و در
 بقاعده عثمانی اکبر سلسله حق راشت و ولعید می اوارد ایمل پاشا خدیو مصر این خیال افاد که سیر خود
 ولعید بکند و مصطفی پاشا برادر خود را محروم نماید چون این خیال با خیال باطنی سلطان عبدالعزیز خان
 سلطان امضا داشت و فرمان داد و مصطفی پاشا هم از برادر خود پنج سید و یک و کرد و در اسلامبول افتاد
 که دیو لی سلطان قدر خواست از و کلاهی ملت مصطفی لعیدی سپرد و غزاله برقیف بکسر و
 مراد برادر زاد خود را بی حق بکند و کلازمیکن کردند و عرض و سالی صد علم منقول منسوب
 باز فایده نکرد پت ابالی اسلامبول سلطان از و حامی میل از ند حسین میگوید که جوان است
 حلیم سلیم است و ازین مقدمه تحسب کار را خدیو مصر بود و خاصه که از قضای می شکست مصطفی پاشا
 زود بر میرود که قریب سیست پاشا غنی اردو لی و لاد سلطان عبدالمجید خان جوانی سلطان از و حامی
 دیگر است که کمی حق سلطنت دارند تا بعد الدین میف سلطان بد قبالاهاقته فی شیر جهان

۲ فرست

بدان بزرگ

۴ دارد

کتابخانه

۲ و خواهش حضرت خدیو

عجائب

خدیو که بنامش بود و احتمال دارد که امروز نباشد و اگر می آمد بنام می گفتند من هم بطاعت
 قول او بعد رسد عموم رقم که گنجینه آنجا است گنجینه را دیدم ثبت گنجینه را که رقم قرآنی
 خدیو که هر یک بنام من ثبت من و زن دارد و بخاطر است از زمان سلاطین که خطی نامه است که وقت
 کرده اند در خط است اما زار دارد و از آنجا بد رسد که تفسیر قرآن می گفتند و در رسد بنده و حساب
 حقیقی رقم اتحی خیلی ترقی کرده اند بخیر از شما کرد و اگر از آنجا بود استادش عبارتی گفت و خط لایق
 و بفرانسه ترجمه کرد و بعد برای من برقی ترجمه کرد و خیلی خوب از عهد و برادر از آنجا برایت رس
 الحسین علیه السلام رقم که برایتی در مصر مرطوب نوشت و مصر مسجد و تعمیر کرد و چهل و پنج سن
 سنک مرمر یکبارچه دارد و مرمر از مطهر بحالت بکائی دارد که بر انسان شرعی کند عرض کردم که بنی
 لستند الله علیه چه اند که بر شما اهل بیت بخورند و **وَالْحَسْمُ مِنْهُ فِي الْفَلَاةِ مَخْرَجٌ**
وَالْوَارِثُ مِنْهُ فِي الْفَلَاةِ يَلْدَارُ فلان زید هلم الا طغیانا کیست و وقتی که بنزل آمد
 از شب نیم ساعت قد بود و مذکور شد بعد از رفتن با اول و نیستن پاشا و بعد باغ عربت آن حضرت
 خدیو نزدیک بغروب بلخ عربت بخیر تشریف آوردند منم نوم از دم یک پرشت احوال سازنده فام
 پرسیده مراجعت کرده بودند حسن پاشا که این سفره داشتند از وحشت سر در گرفت تا لیس ریان
 شد گفت تفسیر تو بود که با صراحت را بر دخی سلت میز را احمد جان سید بکه خدیو بقاعه بازید پاشا و آن
 و نیت سانی یکیشی اگر امروز خیال آمدن داشت صبح این پایش را بمن بیکه و که از فلانی مخصوص
 خواشن ارم که بعد رسد عموئی تشریف برده رحمت مرا که در ترقیات امانی این یک شید اطم
 فرمایند حسن پاشا با جالبه ثانی بهارت خدیو رفت ساعت از شب قد بود که خیر بی پاشا و در
 داخله مصر از جانب خدیو آمد که حسن پاشا تفسیر ندارد و من خیال بیرون شد و در شتم با طبا پیغام دادم
 خیال که من میجو هم بهواری و من اون کت نموده بود حسن پاشا و در شستین بود و بعد از طبا
 اذن که رقم که ناچار دیدن سلاطین اید بروم قی زوار و اذن میدهند که اذن اند بزم ملاقات
 و نیم ساعت بغروب نده بود و خیال بودم که مراجعت کرده اید خیلی خوشی خرم بودم که محروم برکت میجو

۲ از مدد است

pardon

۲ می دانم

کسی

کسی

نور

نور

که از امریکا آورده بودند و در دهم شبیکه است که وقت حرکت صندلی نیک می کند و دندان نیز کشیده
 من خوابم بدان دست بزم حکیم باشی و دست مرا گرفت و پاره کردن گفت و بیان کرد که نیست
 در بطوری است که بعد از مرگ و دو پاره سال کرد دندان بجای از اعضایی نپایان بود و اجسام
 با فرو بردن بر سیت دارد که اثر می کند و بخت اگر انسان از بند و نصف فیض انسان نیست
 و دیگر مای بود که طول فقرات طراوت برده و تیر فرساید و طول کند او سترشید و هر طرفه
 او از یک ترسیم زیاد تر بود و آن عین زده بخت که از این جنس بی بحر شالی بطول سی درج چل دست
 که اگر دوش بکشتی بد غرق می کند و از سایر حیوانات بهم بسیار بود و شریح خانه رقیم جان انسان
 چنانکه است و این کیست تضاد و ترتیب و آوازه ای است می کند و هیچ جا از پروردگار
 که با بی در شریک و کاهی خود را می کشید این دم اولها نطفه مذکره آخرها جیفه
 قل زده هو بیده هماغل العذرة وفي الحديث عن الصادق عليه السلام ما من
 عبد الا لا و به ملك موكل بلوى عفته حتى ينظر الى حديثه ثم يقول له الملك
 يا ابن آدم هذا زلفك فانظر من اين اخذته والى ما صار و با این حالت است
 که از کجا آمده و کجا خواهد رفت باری از آنجا بدست می خیزد که درس می خواند و دست نفرش را که بود
 که معشای بهیت زیر رخ ریا می کرد و حکیم باشی تا فرست و چند نفر هم پیاده می آید
 که از اهل صعیب مصر بودند و از آنجا بمنزل آمدیم و الله حدیثم کل ترخان خود را با حواله
 احسام الله و فرستاده بود و شب جمعه چهارم نجای بدت و دعای گیل تا شامی و پورا و تیار میل کرد
 و ما ابره نفسی ان النفس لا تمارد بالثبوت الا ما ترحم ربی ساعت را از رفته
 رفتم و سیار بسیار بزرگ قمع بخت است چهار طبقه است و هر چهار طبقه خوبت مگر برای ارتفاع
 تفاوت داشتند چهل چراغ بزرگ از کازا و بخت که از مردم شکل شمع کافور می آید تا ند که سیاه
 که این شمع کافور است و از صد چراغ زیاده تر داشت اول بزی زنده را و آورده اند که زن آید و بگویند
 در خیه زنی دیگر گرفت و درین بازی زنی می آید استم را و جو خیزی در دست من معلوم شد این رو که از کجا

محنت و مری که بر شوهر خود داشت اعتراف بتقصیر کرد و از محکم بقاعده و نوسه حکم سوزاند و از داد و ستد بگریزید
 شده و نهایتاً سیسے عجز و بیاد برین محکم که کشیش بود حیل و جزئ مال بود و بعد از آن بی زنی بنگرید و فکر
 بود که در نفر و بختون ده که یک یک با شاره حرف بی و ده و این بی قدر و دو ساعت نیم طول کشید
 مگر برای مجلس هم که بی آمد با ناز و دست حرکات بود که درین بی زنی پس حکم بی کند و قاصد های بسیار
 خوب از دختر های مختصر نودند که با سهای شور نازک پوشیده بودند و نفر و او اجتماعاً بی ترسیدند و
 مدتی بعد دیدند و بی آمد و صورت بیوای قبیع عیب اشکال آورد و در پوای مختلف کشید و آورد
 که کشی در دریا در حالت غرق بود و برق میزد و ماران بی آمد و بهر صاف شد عاقبت آمد و از دو قصابی
 کرد و دریا پسند برده کشید و شکل همان تخت زهشان از نیشل آتش و نظر و نورغ و ایطالیا و سنگال
 و غیره و یکی از برای بیوای بسیار عاقل پوشیده بودند و این یک سیست از اهل ایطالیا است که کشش و بهر
 آفات کرده و ندیده و اینها انعام اچنان بکنند که تاشا خا در صبر سایر بلا و ترجیح داشت باشد و تاشا خا در
 خوب و پست است مبرری نید و درین شش و رسا که بیوای مصر و نوبت و تاشا خا در مصر که کشش
 و اند و یک از اهل ایطالیا است بیوای آورد و در سلاسل که فرصت شد تاشا خا در ملاحظه بخدمت بیوای
 تاشا خا در به نعلی خوب مرغوب بود و در تاشا خا در اهل ایطالیا است که سلاسل است مصر خدمت نید
 پست نوکری ارد و سر که برای امین که در نو و در طبسته و ایم بر و بیوای مصر تاشا خا در نو
 میر و بیار و تمام اطراف آن خدمت معتمد بود و درین عرض که چون این منصف ابرای تاشا خا در نو و
 طول کشید خدمت و خواست کشید و یکی هم در طرف میر بیوای دیکت بود که ندید بیوای شت و اگر تاشا خا در
 یک طرف تاشا خا در به نعلی و مخصوصاً این سطر همین کرده بودم که تمام این مجلس را بالا و این میر بیوای
 تاشا خا در که زنت با هر زود و ششم خیلی تعریف کردم که از همه بهتر بیوای تاشا خا در است و بیوای
 این بیوای شت از شب گذشته بود

بیوای
 بیوای

۲ بیوای
 ۳ دیگر

بیوای
 بیوای

مجلس ۳

بیوای
 بیوای

بیوای
 بیوای

روز جمعه چهارم ذی القعدة ۱۲۹۴ صبحی سیر از محل جات ابو ابراهیم سیر فرمود که در بیوای شت
 که در آنجا کشی آید و با مکان امین کرده و پسیدن حاضر باشد و عصری تو نولان و دولت

کتاب

مالک

کتاب

۲ (وحدود)

۱۲۹۲

۱۸۷۵

کتاب

۲ برسم

ایران بسته و از آنجا کجاست از شب قدیم پاشا رفتم و از مصر عین کد شدم که قاهره است
 و سوره قدیم دارد که بعضی با خراب است از مصر قاهره و در آن از مصر بید کد شدم که سوره و کد
 و آباد است و از آنجا آسری قید که عمارت نویسن پاشا است بعد رتبعی است کالیکه راه است و کج
 حسن پاشا برادر خود شش کی میخیزد و سبزه راه من میرزا احمد خان جنرال قونول حسن پاشای همان روز
 محمد باقر خان بد بعد از شام در ساعت سه از آنجا برخواست و دوا کرد و بنظر آمدیم حسن پاشا پسر
 ندید و سرتان پاشا پسر می انداختی هم خوانده است جوان زکمت منور خود خوبی بطریقی آمد و از پسر
 خدیو که حسن پاشا است خیلی تعریف می کرد و می شنیدیم و از میوه با خری که در مصر منه او است
 که یوسف خدیوی می گویند و یک سال قبل از فوت محمد علی پاشا شخصی بند در رشید یوسف خدیوی نام از آن
 که زنت آورد و بعد از آن آورد و بدو بر و تخت بدوستان و در سادوست قاهره و لیکر آن قاهره که زنت
 از آن تاریخ اکنون آنقدر زیاده است که بخروار در کوچه بازار می روند با ستم آن شخص نامید
 میگویند عجب آنکه در آن زمان سیه تاریکی نبود و در عهد شاه شیدا محمد خان جبار بابا یوسف نام شاهر
 برادر شاه شیدا که وقت کوچکی در پیشگاه سیه تاریکی از شیراز میا نذران آورد و آن پس سید که وقت
 در زمان نذران شیل شد و استماع از دیار این لطیف و خوش شریف در مصر و زمان نذران از نذران
 نام شد است و این با ستم او می شود است و لیکر آن آب را به آن پس لیکر آن آب است که در ملک فارس
 در مصر و توابع فراوان است

روزی پنجم و بی القعه ۱۲۹۲ مطابق چهارم و سیمبر ۱۸۷۵ مسیحی آنجلسی چهار ساعت و نیم از دست کشه
 بوالون بسته تمام بخار ایرانی با جایی محمد حسن جگر کار زردنی و حاجی محمد رفیع با جگر صفائی شب است
 آمد خیال استند تا موی شب است بیاید و ناضی ندم حسن پاشا پستار ز رات مصر میرزا
 جنرال قونول و لیت ایران میرزا رضی قونول اسکندریه تا یوسف همراه بودند و کجاست و نیم نبود
 وارد یوسف شدیم که شش ساعت راه آمدیم و بی بعد رسیده در محط معطل شدیم چون ای کی است
 در راه و او را دیگر آخبر لغزانی میخیزد و روانه شود و از مصر تا یوسف اول که از راه چل و آه پس بود و زردنی

کتابت شده است

حمله ایشان غلبه میبخشد و در سوئیس سید پور قتل برسد و جلال میفرستند و با اسباب جنگ
سازنی کمپانی فرنگی در عرتور در باجرو در فرنگ میفرستند و از این جا تا پرت سید گل جبهه را با
کرد و از القدر در رود و فرستادن بیکت محافظه سوئیس بیکد پسته سر برایتا و تعلیم نظامی
و حسن پاشا هم اینجا بسراوه بود از حسن بیک گفت که شتی منو عهده ابریدم که بجده میرود مال ندید و
بج ندید انت که خیر کشتی در لنگرگاه است حسن پاشا خجالت کشید عذر خواست که این جاذبه شهر
کار بجزای و بکویت و اسپم و ابریدم کنت حسن چنان است که با و ب لقب خود را که کز کز کز
حسن پاشا بستید گفت من بنور پاشا نشدم بیکت بهتم و لقب بکی و پاشا نی از دولت غایت شد و بن
خیل مرد صاف و قیامت سال است محافظه سوئیس است بجزای سوئیس و خرمای قیامت که
و سیال است تو کرمی می کند بنور پاشا و اگر کشتی قایم خود شش لنگرگاه خبر داد که کی میرود و
می آید و کشتی نه هم که کمپانی در اسلامبول نوشته داد و تعیین کرد که در روز پنجم و سیمبر در سوئیس
که ششم و سیمبر و مختلف کرد و کشتی را که گفتند که مست بود چنین خبری نوشته است اگر و لثم و سیمبر حاضر شود
خوب است آمد و در اسفل برک برای ندید و از بند آورده بود که اگر کشتی آورده بدید بریزد و از برای
حیوانات خواست است و در سوئیس نماند احمد افندی خبری از اشیتم که و کسل تجارت بریزد و دولت علایر
و بسیار جوان عبوس خوشی مند خبری است تو که باز در کشتی نهی شد که اینجا باشند و بند سوئیس
عزت مست و نه در پنجاه و نه و نه شای و طول می دو در جبهه شتی قید گری پنج واقع شده است

کتابت شده است

روز پنجشنبه ششم ذی القعدة الحرام ۱۲۹۲ در سوئیس توقف شد کانه بای طرائق عرشیه حضور مبارک خان پاشا
نوشته و میرزا ایل کشتی رفت که خبر بیاورد و بعد از نظری که در یاد کرد و بکس کپه لقمه و او را که کپه کافر
بتاشای کل بریدم و این مایه اسیر که قدما بحر العزم و بحر التوبه کپی گفتند مثل دریای محیط و خان خبر
دارد و در جبهه بحر الاحرازان است که مر جان این مایه است و بکس مایه ای اردو که بشکل مزین است و از آن
قرمز است فالما می نسیر و نه دارد و بکس کما قی قدر در غالباً قرمز است و کما قی در میان لوان قناب حمر

۱۲۹۲

تذکره
مقصود

۲ بکار

اذن مید بر کردیم گیت واپور بزرگ از دور پیدا شد که بسوی می آید سباده اصدمه بار بتخیل واپور
 بر کرد و نیده بنگرگاه سوسین مستقیم که امیانی یا ایمانی بی در پست کرده اند تا آنجا رسیدیم کشی
 واپور فرانه بود که رسید و در آنجا واپورهای خدیو حاضر بودند که عسکر خدیو و بریل می
 و خدی قبل با ای آنجا می شد و رفت و یک معلوم شد با ای جسته خجارد عسکر خدیو که شستند و مقام بسیار
 واسطه را گرفت اند و حالانیا عسکر میر و دودر لنگرگاه واپور و محروپه بنظر من آمد که در لنگرگاه سنجید
 دیده بودم میر احمد خان که بنظر من این واپور و محروپه است و یاد کار صبی شد که محروپه از این لنگرگاه
 اسکنه زیان لنگرگاه تا پس پاشا ناظر بحیره آورد است و عسکر برادیدیم که واپور را عمل می کردند که
 بروند و این قلعه را که از قلع بند را پست سلطان پیر اسال که اسیر پاشا خدیو مصر باسلام بنول است
 گرفت پیشکش گفت و با و بخشد و فرمان داد و در حقیقت بخشد سلطان مثل مرغ در بر او بود و کربط و در لنگرگاه
 بخت خدیو بر سر می آید و در قلع را در قشبه بازید و میویند فرضه مجتهد است که در کنار دیوای مجتهد است که از اول
 عدل است و ولایت عدل و وزن گیت ولایت کوچکی است که در جنوب شرق مملکت جسته واقع شده است
 صاحب تقویم البلدان می گوید ذیل بفتح الزاء المجمع و سکون الیاء المشاء الختیه و
 اللام لغیر عن مملکت فی الاخر من فرض الخبشه قال ابن سنی ذیل مدینه مشهوره من
 مدن الخبشه اهلها مسلمون و هی علی ارضین من الکجر و حرها شد بد و لبس
 لهم سائبین و لا یعرفون القواک و قال فی القانون ذیل فرضه الخبشه بخوار
 الیمن و فیها مفاصل فی بین خط الاستواء و بین الافلیم الاول و فیها شیوخ حکماء
 بین اهلها و عند هم نزل التجار و یصیفونهم و یثنا بعون لهم انتهای و در تفسیر ما قبل
 این قد را طلاع داشته اند جای تحسین است و در معارض زوده درجه و بنظر قید ثانی در طول اصل و
 گری نیج و اقیقت و از سوسین آن بند زریق تقریباً پنج پستیم چهار صد و سی فرخت معبد یک طرود
 پشته می گفت که در قدیم در ذیل پستیم صد جامع بود است که اکنون آثار معلوم است و بعضی آباد است
 و در عمده پاشا علی حرم در تحت اختیار عجم بوده است که اکنون آنجا حدودی معلوم است با سمر وادی عرب

اسکندر را از خمار مست کردند

۱۲۹۱

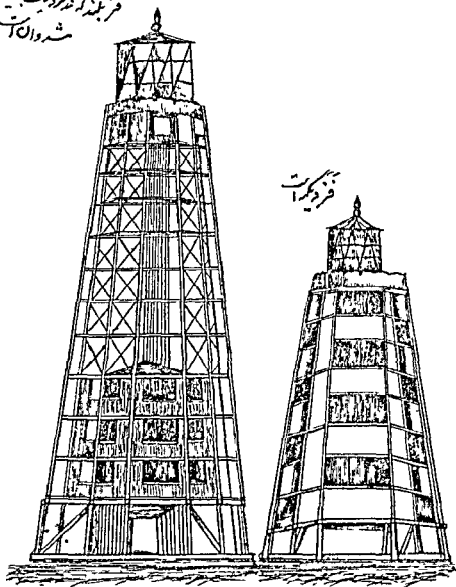
۱۴۹۲

شماره

روز شنبه بیستم ذی القعدة الحرام ۱۲۹۱ هجری شب که شش از نقصانات ملک الملک حرکت نکات ملک
و بواسطت بود شب که شش چهار ساعت از شب قدر خلیج سویس آمد و چهل دریای حرم شد و
سویس اجزیه شد و آن کعبه و نقایص است و از این خلیج سویس است که حضرت موسی علی نبی السلام
و علیه السلام حکم بلیل با قوم بنی اسرائیل در سال هزار و چهارصد و نود و دو قبل از ولادت عیسی علیه السلام
عزیز فرمودند و فرعون گفت که الله و اتباع او از آب آتش گرفتند فاتبعهم فرعون و جحوده و قحطیه
من الیم غاشط بهم ثم یدلف حق ما بود ارا که اندک چون که از حد بگذرد و در مواکند و کوه و کوه
و خوب در این خلیج عقبه و خلیج سویس است و این از فی مقدسه شکل مثلث واقع شده و نیمی از آن
جنوب که دریای حرم میرسد و مانده رأس خمد است و جزیره شد و آن عرض بیست و هفت درج و فی قیه
طول بی چهار درج و صفر و قیه واقع است و در این شمال و مغرب شد و آن جزیره که کوچک است
بعضی نقشها بعلامت نقطه معلوم می کنند و قیه می کنند ششیم بعد از آن و شد و آن بطرف بین افا و بود و شد
و شد و آن جزیره فی آب علفی کوپسار پس کالج است و پس کناری فی بی کل است طول این جزیره بیست
دوازده میل و عرض او چهار میل است و آمد و او از شمال مغرب بجنوب شرق است و از سویس آمد و
در دریای بافر چسب است که بر این است ملاحان ساخته اند و فرجه آخری که آمد و آن بیست و پنج
از غراب ضایع است این فرجه و بیست و پنج فوت ارتفاع از سطح دریا دارد که تقریباً چهل درج عرض
شود و از این آنکه فرجه و چهل فوت است و طرف او و طاق و از است و جبهه فوت تقاروت که در این
مقر را چهار نفر مستحفظ است یکی در عرض شمال نبوت است و در عرض است و آنست و دیگر یکی چار است
نبوت و اولت قرار دارند و قشر هر یک دقیقه در دایره خود می چرخد که در همه طرف پیدا شود و این
مستطابا را با او می رسانند محمود و یک میگفت در حقیقت آنجا یک نبوتی که کوچک است که همه چیز پیدا شود و اگر
ایضا آب تمام شود پس با آنکه از آب یا قطره که در آب شیرین می کشند و چنان شش است که
همه طرف از بیست و پنج میل او دید است و آن چهار نفر بخر خرچ خوراک و شراب براسی و نفر آنها است

فصل

فرزبند که غرزدیک و جزیره
مشهد و آن است

فرزبند است

یادم کرد که ما را فرستید که در وقت که بگذشتیم ساین بیکریم و در آنکه گاه ایستاده بودیم
 بار میزدن اعیل رفت و آمد خبر صحیح نیاورد و گاهی گفتند کشتی منته دیر می آید گاه گفتند که کشتی قریب
 انگلیس بنده میروند و گاهی گفتند که تا خبر نرسد محتمل که وقت بگذرد و عمل کشتی سلمان است
 این کشتی منوچهر پس ابر کشتی نشد و روپس ترجیح دادند در سالون یک شرماتر نشسته داشتند
 ساعت پنجم هم بدیوار سالون استوار برقد رنجاد سالون کشتم که او را کونک بنده خجالت می کشید
 معلوم شد که شسته است سالون ای کشتی ساین بیکر خلی متاز بود و عرض قبل خوب ساین این سالون
 پشتر است که هیچ رسم نیست در پشترج سالون باز شد و از این چهاره خاکی و طرف سالون در
 باد اکره کرده بودند که کسی آنجا نباشد و احمد افندی تعریف می کرد که جایی شایع خلی است معلوم شود
 ده شسته است چنانچه اول با حجاج چاره سطح را قفری چاه و کفک قرار داده بودند و نیز از اعیل را میگویند
 بی زکات تمام کرد و کفر هر که در سطح می نشیند از منی نکت زیاد ترند و از محمود بیکر کپستان کشتی بی
 برآمدن کشتی بت جایی و شش پلنگ معلوم شد که نیت و در سالون یک لشکر آویخته بود و شب هر
 خوابستند روشن کنند مکن نشد آخر محمود بیکر و عدو محمدان ای بی و شش سالون پتاده و جانشان
 گردانید که نصف النهار گر سپید پنج کونک شده باشد بهت کفک کفک است کپستان ساین چون نیت
 خوابانده منم نصف النهار گر سپید پنج بقیه ریت ندارم که کونک بنم از آنجه داخل باطل افتاده است
 و از عکشتی معلوم شد که این کشتی زوایا و پورهای سید پاشای که سابق مصر بوده است و پتاده شده بود
 آرد و تعمیر کرده بودند که هنوز فرصت نکست روغن نبوده است و عجب بیکر که خرج مایشن زیر سالون
 افتاده و سالون آخر کشتی است و از صدای صرخه گوش سوزان شده خواب نیت سالون داد و خود
 برانجی و میسر بجه فرستاد و عکس بمصوبه و عکس کشتی لازم بود چون اهل حاج زیاد شده بودند سید
 صلاح در فرستادن و دید تقریباً پانصد نفر حاج بودند که در سطح منزل داشتند و ملنگی خلی را میگویند
 شد و احمد افندی هم عداوتها انداخته حقیقت کار را با نخت و چنانچه هم مشتظمن بودند که بیکر کشتی
 بمرا کشتند و سید بیکر اچار شده محمود بیکر کپستان که پیر مرد قدیمی بود و در دریای حمرین

۲ اهل حاج همه مرا کردند

کردار گشتی بخوار و در برابر کنگر گشت که این سفر سمره باشد چون محمود پند آرد باین گشتی آمد و بدو
 عهده گشتی آرد و آهستند و میسافرن که با اصطلاح عثمانیها یونجهی بحرف و میفرستند سرکن لغز آید
 و محمود یک پنج سخت و دو لعل هم از اهل ایتالیا را بخاطر این گشتی بخارا و در دهر هر چه است و بر جا
 همه باید در امان آید بمنزل بخشد و آرد و بای مجید بجزای سید و ساید و گشتیهای سید و سید
 حرکت نسیم غرق کرده است بقلل الله مایه آه و بخاک خاک آید و نه آتش مهرور باین گشت
 تو دانا تری ای جهان آخرین به باری صفت و بهشت بر آن داشت که با خیالت ادا کام ملک علایق
 کردم که این جمع کبش کو سفید ثابت من پستند را کرده باین گشتی بخوف که بهر عضو تن خوف است
 و راند و اندک در حرکت موج تخت است ای لئون چرخ صلی که انشا الله تعالی بفضل الهی سلامت بخند
 و برایت بیت اندک آرام و تسان جمیل علیه و آله الصب و له السلام شرف خواهم شد یا طبعه ای بانی
 حیدان خواهم بود و دست می لرزید و دل طبعه ای که میگردید چاکه و قنای که شودم در سر خنجر خنجر
 مبارک که سلاطین علی انرفهم که لک خنجر علی الحسین فاد ویده و خوشش و دل گشتی بخارا
 بجا آوردم که کسر سر روی من کرده و زمانه شکری می توانی در میان به انشا الله سلامت
 بخانه خدا که حضرت ابراهیم علی ستینا و علیه السلام ناکر دامت و زیارت استان جبریل اسپان بنیم
 مشرف خواهم شد تخی محمد و آله الاطهار

۲ افسانه

۳ برای یک کار و این گشتی بخارا

تشان

تقدیم شهاد علی المود

گلخان

حیات

محبوب

سلسله

رول
جمله

حکایت
تاریخ

روز جمعه دهم شهر ذی القعدة الحرام ۱۲۹۸ شب گذشته دریا آرام بود ولی جانورهای کوچک که از راه
 گشتی میگویند میروند و میگویند که آهسته که خوابیم شب گذشته واسطه انفاس گشتی گشتی گشتی
 هر چند باعت نگاه می کردم و می گفتم: روزگار و چه دردی بهشت بنیاد یار است به ای شب
 بجز آن چنداری بر بون روزگاری به در حالی صبح باو سرشته و زیکیان قدر نمی شمع کشیده
 که نمرد حرکت باشد گشتی بجز یک قسری طبعی فدا و حالت پریشان آید و جلال فدا و بودم بیکای نیم
 بنز و نه که پستیان لکرا انداخت من زین بفرود بسط فرستم جل کرده و در طرف شرق میاید
 و باصل خیلی نزدیک بود و فایده هم از امانی گشت برای بخارا می دریا بود و محمود یک گشتی

اینجا سبک‌خاست شبانه حرکت کردن معیاد و از دو تا طایف آفتاب اینجا خواهیم بود و این مکان را که
 پنج مین است اگر بیدار حضرت خضر سینه‌ساکین حضرت در زمین ایامی حرم سلامت بقصد
 بقدر خانی خضر سینه‌ساکین هم نشاء الله سلامت بقدر خواهد رسید خضر سینه‌ساکین در کتب
 که حضرت موسی علی سینه‌ساکین و آله علیه السلام وقت غرق داشت تا این که سید سلطان با بنده قبال
 رکب آفتاب غرق داشت که مآدمت خدای علیان با عیسان و قبول محمد باقر خان کنش تهاکار
 ناخدا بود درین کشتی کار با خدمت در تمام و انوارات را و عثمانی را از دهنه و علی کشتی رود بزرگ
 و انواریت پرمغ زیر یک چون ابله قتل می‌شود و درین چند روز فاصه دیگر آخر

۲ دهمت

روز جمعه یازدهم شنبه فی القعدة الحرام سید جبری کیمیت بیت قیصه از دست نشسته اول آفتاب
 کشتی بنحوس اده فاق پنج و نیم از دست نشسته در لنگرگاه پنج (بروزن تفسیر) کشتی بسیار ابرایم کند
 طیب پنج کشتی آمد و پیش من سبک و آن که کفتم آنکه ندانم کشتی سلامت اندولی سلامت ان غریب است
 این جمیت کشتی در این کشتی کشتی که خوش نشد است و استخاره برای من نیت نمود که دم که از من
 بدیده برویم این آیه آمد که در صفحه بود فقیحین حکم طغیلا ثم لبغوا ایشک معلوم شد که کلام
 معجز نظام حضرت امیر المومنین علی علیه السلام راست بود که در حق بنده فرمودند ذاجل فیهنا
 مفقود و خارج عنها ماولود و آیه شریفه ثم یخرجکم طفلا متلبون آفا و بدیش ابرایم تمام
 پنج کشتی بدین آیه است و او را داریم که از اعراب بدوی طینیان حاصل کرده بدیده برویم و خود محمود
 کتبان هم در قفس نجی اصرار داشت و از کرایه کشتی آجده که یک ثلث راه باقی بود صرف نظر کردیم
 خضر نزدیم بعضی را اهل حاج چون استطاعت می‌شد بجهت کیمیت و نیم بغروب انداختن اینجا
 شیخ ابرایم که در کنار دیات آمدیم استخاره سابق سلام علی ابرایم معنی بخشید و هر چه خواستند
 دادیم و بنده تیر و تپ وقت درودماند خضرند که غنای کشتی بعین الملك وزیر مختار ابرایم
 نوشته ام که سواد آن این است

دوم درم ایامی است
 کشتی با دست بود که در
 رغن دشت
 بلع
 بروزن غیر منقاد
 نصر

جناب معین الملك و امجد العالی از پستی اسباب جواهر نجی اعراب مجاز رضی شدیم

سرد میفراید چه ارشاده زنی خسته پان دوقتم که ترسید از درد برین بود باشد هم که کفی او و ترس
 هزار مرتبه بر پالون این کشتی بخنسی نیت دارد و مرارت آبار شور و حرارت قهار بر مار و نور و قلاب
 سرمان در نیت شیخ علیا بن این پوز برجس خواهد داشت حیثیت که کسی کشتی تخریب داشته باشد
 مسخوبه رسم در عدا و اپورات بنام و فصل الی بود و حسن بهیم بوی طبعه که سال باشد که
 نه انحراف است و خائنه الموح من کل مکان بکمرین مکانی اندیشد پنهانی بر سر میگردیم و
 عظام باقی میرزت و فوج اجسام بوی یک آن میدبان بود که کشتی دین بخواند و رسیده بود که
 ولی بخیر گذشت و شیخ آبراهیم برین سیع کشتی اطمینان نخت و قول نخت و او که مارا انشا الله
 سیه کشیده برانده و غیره نیتوره برساند و کلا علی الله نیتیم و برادر احمد دشت غرق است که جان
 در نیت و برادر غوث سرق است که مال تیرین تیر پیرت و صبا بطف کوان غزال
 که سبزه و بیابان داده مارا ۸۰ صدقه شرف که عطف عصفوف را باقی خواهد داشت و
 حتی بقی نیت می رسیده و نهایی بوده است که یکدسته راحت میکند و در قلاب این سفینه
 حرم این پوز یک نیم خف پیغم و خف خواهد بود و ماصف با وقاصف در فصل الی است
 که این تخریب و طاعت نجات داده و با ملت حیات معلوم شد حضرت خضر کشتیهای شکسته این دیار
 یکا قنات کامل دارد که مساکین اسباجل میرساند و الا کجا میدرند کانی نوید شادمانی بود که بنده خود
 منع که نیت حیات است از مسوغات نجات و این مختصر را بختاب بنویسیم از و بگرایه که بجز
 نیت که داشته بودیم که شیم و جانی سلامت در رویم و آنچه اعراض خواهد استند اویم که مارا بنده خود
 و انانی معلوم نمانی نام کوید و نه کردم ریمان خویش را بر از هم حلاج رسم سلفه و این کار خدا
 حاجی که بخت بجزد فرستادم که پوز بخت خدمت شما بنویسد که از ما خبر باشد و اگر رحمت نباشد
 کاغذ را ببلان نزد سیرت بنویسد که در خانه با حاجی خود برساند امروز که جمعه روزیم است که شوقی
 بنیج نیت فصل این پوز خوش را در کاغذ بگزنوشته ام احمد افندی این پوز خبر است و برودند و باز
 زنت است ۱۱۴ مع قریر برزکی است که در کنار دیار واقع است و بسیار کریم

در کسره
 الهی و فیض
 از رفیع
 الله و فیض

و بنشیند و از دور تیر تیر و چرخ را خیزد و پیش از آنکه آب باران است از دولت شست و نعل چرخ را
و صد نفر تازه سوار وارد میزخوار آمد گفت بار بار اگر کسی می بخوابد بگردن من دست خود را بگذارد
جلای العباد را شیخ ابراهیم شریف فرستاد آوردند

۱۲۹۳

روز شنبه دوازدهم ذی القعدة الحرام ۱۲۹۳ که شش روز خوش کرد در عذای ابلهانه منزل بود سه ساعت از وقت
که شنبه روانه جده شد و از زونی تیره و حرکت طامان که سواحل پس کلاخ است و محتاج به تلاوت و عزیمت
ازینج تا شعب پس به که هفت شکست بر زکات بیت میل مغرب حرکت می کنند و از آن پس کعبه و
میل جنوب حرکت می کند که بطول دریای احمر است و در نزدیکی جده و میل از بشرق حرکت کرده
لنگرگاه جده می شود که از بندر شیخ تا بندر بن مکعب و هشتاد میل است که نمایان است که می کنند و
حضرت حواء علیها السلام از قرار یک از نقشها معلوم شود در طرف شمال مشرق جده و در خارج قلعه
واقع است و امروز که نوزده درجه توپس است در بالا خاشیخ ابراهیم درجه فترین بیت را که اسم در
النهار در سایه است و در جاده که از حد کرمانی است تا کن در زمانه تیر تیر و شش در جبین حیات
بالا گرفت و در آبستان قلب لاسد هوا می نیاید چه خواهد شد بر شخص که دیم درین تخت روان
نیدانند ناچار شدند و فانی شدیم کجاست از شب که شسته بر تراز سوار شده و سینه و قوای تحمل
اعراب فروخته خلوس می شدند حدیث عامر بن عبد الله با و ام که در فقیه است که حضرت صادق علیه السلام
عرض کرد که من اشرفی فی ائمه اشد فی شتر و از خود زیاد تر و آدم چنانکه مراد طایفه یسند بر آن حضرت
که تحقیق که خوب کردی چکم است این نزد انیکه بیانی نزد قبر مبارک رسول خدا صلی الله علیه و آله و آید
و آگاه باشد که بدینی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله می شود سلام ترا از نزدیک میرسد سلام
با و از راه دور استی و شکر و فادامه پس شکر که بر شتر ضبط کرده است و قال الشقیف
مرکب مغرور یا مجاز و اما الشقیف ذاف فلیس من کلامهم و بر وزن فلول القیم
در کدام عرب بسیار است که اکنون متعل است

در کتب معتبره
در کتب معتبره

۱۲۹۳

رویکشیده سیزدهم ذی القعدة الحرام ۱۲۹۳ و قانع دیش خالی از آنکه نیست اولای شیخ برای آب

حاضر کرد و تا بیرون شهر سوار شویم گفتم شده و فدا و بار و شتر سواران و ندو در خارج شهر مثل متوجه
 می یابیم و تا کافه ای خفانت نامه و و جگر که از اعراب ایام هر کرد و دافست در پی طوکی کشیده شده و فدا
 در خارج شهر مثل می و ندو و از میان شهر که میگذشتیم عسکر بنار و سوار طبل و علم همراه بود و دیدیم که شتر و
 سبک شده و فدا و چشم و خجسته و خلک و حیت و خجسته فارسی بان و کشتید که ای تبارز و برادر و برادر سب
 ما ندیم پرسیدم که کی هستی گفت والدۀ محمد میر است که از شده و فدا و شتر و اول منزل را
 رانده و خود و سوارانند گفتم محمد میر را هم پیشین فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 آتین شتر بار نشود و من از اینجا حرکت میکنم مقتولیت کرد و فدا و پاد و شد و عبا آمد و دهن بر زخمی با کرد و فدا و
 شده و بی نزد بان خجسته شکل است و برات و نهار سوار کرد و و جگر آمد و شتر که بیرون شهر بقا فدا و شتر
 و درین آنجا خبر داد و که بیرون شهر شتر سواران و عسکر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 و عبا جان شتر و زلفت فدا و پاره و پاره کرد و درین آنجا سب پاد و شد و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 سلام است و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 یا یکت درین وقت شب مثل است اگر روزی گفتید پیدایی کردم که تا ندیدم حیرت و درین آنجا شتر و فدا و شتر
 اهل حرکت می یابیم گفتم که گشت معلوم کرد که از اهل فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 گفتم سلامت شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 و و حرکت گرفت و رفت و گشتند و جگر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 و تا ندیدم فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 حیرت و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 طایفه پشه بود و ز و با نوز و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 پاد و در جگه فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر
 بعد یکیدان که از شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر و فدا و شتر

که بقاعه برود و آرمه‌ها را که معلوم کردیم حمله فرمائید و تاخت کنید که افراسیاب بیک مقتدر
 پیاده و باقی قلعه و فرانش را از هر طرف فرستادیم خبری نشد اما چارپایه شدیم که نماند و آنچه باقی
 باقی‌نفر عسکر حمزه را نیز فرستادیم خبری نشد اما چارپایه شدیم که نماند و آنچه باقی
 جواب نوشته بود در تمام شهر آدم فرستادیم که نماند اما اگر امشب پیشانند و او را می‌فرستیم
 متقاعدند و صاحب آقا می‌فرماید که خبر از سواران نماند و آنچه باقی شدیم که نماند و آنچه باقی
 از پیش و شاید با شتر باغی علی غریب باز قه باشد یک لکه گرفت و بقدر دره فیکشید رفت و
 و نزد بان آورد که افراسیاب بیک نماند و از ترسین شتر باغی عرب قه است قتی که خبر آورد
 از شب چهار ساعت قه بود که راه رفتیم و در ساعت از شب گذشته و در محله مسکونی شدیم
 محل عسکر حمزه سوار است آب چاه دارد و آب باران هم جمع شود و در عرض اشتهای دیدیم که مواظبت
 همراه شتر سوار می‌آید احوال و در پرسیدم معلوم شد حاجی طهرانی است که بر سپاه حاکم
 و امپال هم یکصد و ده تومان قه بیاید مرحوم حسن میرزا می‌فرماید که او و همکارانش را از
 آنجا همراه است و خبر و عملیات این خبر را در بیست و خفید است که گرایه کزاف شتر بد و خبر است
 کزاف در مدینه می‌فرستد و زبان می‌فرستد و در ضرورتی که قه است و حاجی پشت سر سعد
 سواری نجاشی طبع لیل بود و منزل طایب خیل پس جان نماند چند روز قبل کجید و شست میل را با او
 در نجاست آمدیم و شب میل او در نجاست ملی کردیم و در صحرا حاجی صاف بنجر درخت منیلان چیز کرد
 و از دور آتش اعراب بادیه بنظر می‌آمد گفتند هند و اندیم یکبارند و در منزل مسکونی که در سو
 در طرف شمال بنا شده که فریغ یازید و معلوم بود و این که رخصتی همان است که طایفه کیانیان
 اعتقادند که محمد بن تحفیه در اینجا غیبت کرده است و او را امام میدانند چنانچه کثیره گفته است
 اَلَا اِنَّ الْاَعْمَیَّةَ مِنْ قُرَیْشٍ وَ اَلَا اَلْحِجَّۃُ اَرْبَعَةُ سِوَاءِ عَلِیٍّ وَ اَلْاَشْهَادُ مِنْ بَنِیْهِ
 هُمْ لَا سَبْطَ اِلَیَّسَ مِنْهُمْ خَلَاءٌ فَسَبْطُ سَبْطِ اِیْمَانٍ بَرٍّ وَ سَبْطُ غِیْبَتِ کَرِیْمٍ
 وَ سَبْطُ لَا یَدُوقُ الْمَوْتَ حَتّٰی یَقُوْدَ الْحَبْلَ بِقِدْمَةِ الْاَوَّلِ بِغِیْبِ فَلَا هَیْ وَ لَا نَافِی

مستحکم

قضوی

تبع از آه و بعد از آن
 مبعود بعد از او است

موصی عند عسل و ماء و در وقت اعیان احوال محمد بن الحنفیه سیل موصی بطور است
 و نال موصی حل خفیه و فو فی علی بلغ القصة وقت صبح که بنابر خاتم سیم سیدی ویر
 میر و کسم قدری در کنار آفتاب کرد و آن کش که در بن خنیرم و فیکه نبرد ارشد اطراف آفتاب
 اعراب که فوشسته اند و می گویند آرد شدیم بنابر رحمت آمارا بر خیزانیدم و پس از آنما شیخ ربیع لمون
 که یکی از کلیلای پست از بیست و نه آمد که باید حرکت کرد و از دست ساعت سه ساعت و نیم که سه بر ساعت
 شتران لوک سوار شده و بهنگام راه رفت ایم و آن صحرائی بی آب حلیت در که مایه زنی نمودیم
 بنابر و نماز اوستیم پاده شوم شیخ ربیع التماس می کرد که قدری هم راه برویم که خوف از اعراب
 داشت تا نزدیک غروب شدیم چنانکه کسم شتران را خوا بماند و پامین تا نیکه ما زنجوانیم خود اعراب که نماز خواند
 بعد از نیک سافت شاعری پسته و مانده نیت ساعت بغروب آمد و بود در کنار دهنه که بی بنابر بماند
 عدائی خودیم نماز مغرب را هم خوانده سوار شدیم و بهنگام فکله که دغستانی و اول قرم و غیره بود و بغیر
 حرکت کرده بود و از آنجا داخل جبال فصع شدیم بعضی بطریق در میان و کوه و نود و بعضی با سگهای کوه
 نزدیک بود ساعت ناز شب رفت و ارد بنابر ایستیم و کسم شد که شیانغ میری بجای می رست
 فاکله بیشتر و از خود میری برایی قد و شیخ ربیع لمون هم بروی یکی از شتران خوا بماند و پس
 و متصل تعاقب می کردیم و حرمون حرمون فی الفریق حرمون ایستیم و رحمت شد که در شتران می نمودند
 و یکصد و شصت و پنجاه از منقاده متورده و لیره و مجیدی ده تومان قیمت شد و فکله که در
 نباشد باز مردم بر حمت افتاد و آخر بغیر شب بهاشی اصغر شیخ ربیع را بیدار کردند و در بنابر ایستیم
 او از شتران پاده شدیم و هر که از فاکله بقبضای حاجت بیرون میرفت متصل آن شاقی بکشت سادی سادی
 شب که شد که از کرسکی و بخوانی و شت بر فاکله کشت که نیت که نیت و هم پیش می آمدند
 میدانستند که من آن صفحات ریاستی استند ام بایستی حرکت از کسم تا نود و بنابر ایستیم
 کشید که در روی شتر بودیم حرکت شد و فکله که در روده و بکله که در روده و بکله که در روده
 فاکله و ربی رحم تر و دروغ کو تر خانیه شود صدق الله العلی العظیم الانحراف ایستند که در

۲ با قوم ۲

الفتح

ما فتح حل انحراف کمال
 مطلق علی المغرور کفایت
 بکلی از یک و غیر الصغر

و

فَلَمَّا أَحَدُ رَأَى الْآخَرَ أَحَدٌ وَدَعَا نَزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ كَمَا أَنَّكُمْ سَمِعْتُمْ
 رَسُولَ خُودِ رَاكِبْتُمْ كَمَا أَنَّكُمْ سَمِعْتُمْ بُولَ اشْتِدَادِ كَمَا أَنَّكُمْ سَمِعْتُمْ دَرَانِ جَسَعِ شَرِكِ كَيْفَ زَعَمْتُمْ
 بَنُو دَاوُدَ كَمَا أَنَّكُمْ سَمِعْتُمْ رُسُلَ نِقْمَةٍ رُوْنِغِدَ نَوَسِيمُ بُوَدَ عِلَادَه بَرَانِ اِقْتَابَه وَكَثْرَه
 الْقَتْلَةِ اَكْرَمَابِ شُبُ بُوَدَ قَطَا خُرَجِي بَرِيدَه مَيْدَه وَطَلَسَ دَرِيدَه اَكْرَمَانِ صَحْرَايِ بِي آبِ عِلْفِ
 اَيْنِ قَمِ حِلْفِ خَلْفِ خَلَصِ مِي شَدِيمِ كَالِ فَضْلِ اَلَسِي بُوَدَ قَبُولِ كَلِمَايِ بِنْدِ خَمِ اَيْنِ شَيْخِ رَجِ نَظَرِ خَمِ
 سَنَانِ بَرَانِ مِي مَرِدِ قَطَا غِلْظِ اَلْقَلْبِ اَيْتِ كَهْ خُوشِ خِ اَيْدِ وَفَدِ پَسَرِ بَرِكِ خُودِ رَا سَوَا شَرِكِ كَرْدِ
 كُوكِبِ خُودِ رَا كَذَشْتِ كَزَامِ شَرِكِ اَكْبَشِ جَا رَهْ اَنْوَابِ كَرَقَتِ قَا دَرِ دِيكِ بُوَدِ كَزِيرِ مِي شَرِكِ وَشَدِيدِ
 اَخْرَدِ بَا شِي اَلْقَمِ زَحْمَتِ وَجَهْدِ قَهْرِ اَزْ هِكْرِ شِيدِ زَامِ شَرِكِ اَبَسْتِ اَوْدَاوِ مِي كَلْتِ اَنَا عَشْرُ كَمِ
 مِنَ الدُّنْيَا وَالحِكْمِ اَيْنِ كَفِيمِ بَعْجِ لَازِمِ نَيْتِ كَهْ كَيْفَرِ تَوَا زَكْرِكِ وَدَرْدَا رَا حَفْظِ كُنِي وَبَرَادِ كُوكِبِ اَوْرَا
 بَرِ شَرِ اَو سَوَا كَرْدِ زَامِ شَرِكِ اَبَسْتِ اَوْدَاوِ دَرِ حَتْمَايِ خِيْلَانِ يَنْ صَحْرَايِ سِيَا رَسْتِ قَالَا
 نَدَانْدِ كَهْ دَرِ رَاهِ بِلَا حَيْثُ يَنْ سِيَا رَا كَمَنْدِ قَسْمِ كَهْ خُودِ اَرِ مِي شُوِي كَهْ اَزْ خَا رَاهِ يَنْ خِيْلَانِ مِي كَمِ تَحْمِ وَشِ
 كَجَاوَهْ بَرِ بَوَا رَهْ اَسْتِ شَعْرُ خَا جِيَا دَمِ اَمْ دَرِ بَا يَنْ مَخِ يَنْ اَكْبِ عَشْرِ اَيْنِ دَقْدَمِ پَشِ سَرِ زَنَشَا كَرْدِ نَا
 مِيْلَانِ عَشْمِ خُورِ پَشِ دَرِ كَانِ اَو خِيْلَانِ شَبَابَتِ دَاوِ بَرِ كَمَانِي اَزْ رِي زَهْ دَحْمِ اَبَرِ شِمِ كَهْ مَبْرُ شَدِ بَا
 وَصْنِ خُوبِ عَرَبِ صَنْعِ دَرِ خْتِ مِيْلَانِ اَسْتِ كَزَامِ عَيْنِ مِيْلَانِ كُونِدِ وَكُنِ رُوحِي مَسْمِ دَاوِ كَهْ دَرِ
 بَا رَكَلِ مِي كَنْدِ مِي كُونِدِ رَحْمَتِ نَدِي دَاوِ وَبَرِ اَبَرِ اَسْمِ چَاهِ مَرِ بَعْجِ خُوبِ اَيْتِ كَهْ اَزْ دِ چَاهِ اَلْقَتَنِ
 پَانَزَهْ فَرِ عَقِ دَاوِ وَآبِ شِيرِ فُجِ اَبَسْتِ اَو رَسْتِ اَبَسْتِ عَصَايِ صَا فِ اَيْنِ خُوبِ شَرِكِ
 كَرْدِ مِ وَكُوبِ سَا رَضْعِ كَهْ اَقَادِ مِ حَرَكِ بَا شَرِكِ دَاوِ شَبِ خَرَا جِي حَسَنَهْ شَعْرُ نَدَاهْتِ وَحَايِ
 بَايدِ خَرَا حَفْظِ كَهْ دَاوِ مَاهِي اَسْمِ اَبَرِ پَرِ دَرِ اَخْطِ كَنْدِ كَهْ اَزْ قَا لَهْ نَا مَانِدِ چَاهِ رَا كُولِ دَاوِ مَذْرِي اَبَسْتِ
 اَزْ اَنِ اَبَلِ خَرِيدِ كَهْ بَرَامِ عِلْفِ وَآبِ خَرِ نُوْدِشِ اِنْ خُوبِ خُودِ اَقَادَهْ شَبِكِي اَزْ اَبَلِ خَرِيدِ اَبَسْتِ
 اَلِي كُوكِبِ خَرَمِ خَرَمِ وَايِ پَشِ كُوكِبِ رَحْمَتِ تَوَرِيمِ

رُوْدِ وَشَبِ چَاهِ رُوْمِ دِي اَلْقَهْرِ اَلْحَرَامِ ۲۹۲ شَرِ شَاعَتِ اَرْوَسْتِ قَهْرِ اَبَرِ اَسْمِ حَرَكِ كَرْدِ مِ

و در آن حرکت مابین جنوب شرق بود و این قدر تندی است و در طرف که در وسط کلان است و در آن طرفین
 طریق اسپیکر که در مثل بود و این بالا آورده که حالا خراب شده است و تا آن غنیمت است تا اینجا
 چهار ساعت علی کرده بودیم و آنرا پسین حدیده است (نیم نیم روز و نیم شب) و دو ساعت پس از آن
 که سر ازیر شدیم و آویخته حرکت که بستر حرکت کردیم که این راه و اول شاهراه سلطانیه بود که بیکه مستطیل
 و از آنجا شمال حرکت کردیم که قریه تیران است و پنج ساعت را در و دیدیم در مراجع قریه جایی عیسی سلطان بود
 که خراب شده و آب جاری دارد و از آنجا در و شرق حرکت کرد و به جسد آیدیم و از نیزه برآسیم تا در و بود
 نه ساعت در حرکت بودیم و کار تازه که در سر راه اتفاق افتاد یک ساعت بعد از آن بودیم و در آنجا
 شوم شیش برنج و مسو و جمال یکین کرده زام شتر را با کرده زنده که اگر شایده شود بلخ خاج برآید
 حراتی حراتی هر چه گفتم نماز اید و گفتند نه غیر اندیشه که گفتم زنی و شتر و قلعه اندیشه که گفتم نه تندی
 غیر که تمنا میخواستیم بکمان خودم پیاده شوم و در چهاردهم در حینیکه بزبان حضرت نیا برآیدیم
 اند و پیاده و یکسیر میفرمودند و ظهر عصر از خوبت اعراب بخواندم و در کجا و هم باشند در حین
 یاه و حالت و جمال نماز بود و نوشاکی نماز میخواندند و از مردم این شده و پیوسته و جمال یعنی بکمان
 شید و جمال بجدل بر سلیم است که در تفریه ای طران میانه که پادشاهان حضرت بود است هر که این بود
 میداند که حاجی قاسم تفریه که در آن طور از غده شبیه برآمد است که آنکه با پس آن جهان تر و بیشتر
 و بعد از غروب آفتاب که بین بکمان گشت می کردیم پس هنوزاه طالع نشده بود و تاریک بود که آن شب
 شکست در میان قاطعه نشده که قاطعه بر سپند پرسیدم که این شکست از کجا انداخته شیش برنج که در کنار کجا
 میکت حراتی حراتی که روشنی نمک امیدیم که از میان قاطعه بود و میکت که آنکه زنی انداخته و خاج و در
 و قریه هم چو تیر شکست در جواب آهنگانی و در آن حضرت نه بلذعراست انداخته تصبیح بار و است و تو که
 آنچه که وارد شدیم حاجی دم در میان سپکلان و در و در آب را عده ما هر چه چو تیر که چادر را در
 و در راه حاجی ریم شیش برنج متصل میکت حراتی حراتی که گفتم خودت خیال از کجی بند و دی صبح که می گفتم
 آمد هر جا که بونی چادر بر نند در میان سپکلان و حاجی ایجا به شتر را که پراگنده بود و در و در میان گشت

دوران
 مکمل لقا و اقرب و اذ
 الفکره و تصحیف لدوا

نکته
 حاکم

نجدل بجا و اهل کجرام

حاج ۲

نکته

قاصد

نکته

متبوعین بنیون آخر که خلق شد و او را خواستم کنم جبار را متبوعی را شیخ ابراهیم قائم مقام متبوعین خواهم نمود
 و برای ایشان حکم مدینه خواهم گشت و بشرفی که خواهم گشت پول گرفت که خط مال بر دم منجی شست
 که در شوره و در قعر عرب در اطراف قافله بگذارد که تا هیچ گشت بکشد تا پاره غلیظ البکر شد و گشت
 قافانی خوب گشت و اعاییل مال در دوحاج پادشاه بخانه دار سیع حاج چه خداوند از سر تو شمر
 این جم غفیر حفظ کند که بسلامت بپستان بارک برسد و هر که با اعراب سفر کند خاصه ازین بنیون باید
 بر غم من شرعاً محظور و عرفاً محظور بل متبوعی و پیکس با نیت از نام خود را نباید بدست خنثی قوم بجا
 به و وجهه بغیر جم غفیر آبادی است و نخلات یاد دارد و درین بچلین اوقت اعراب چنین می گویند
 که از اینجا تا بنیون و تمانیه منوره اوسایت که نصف است و قدری از گردن قرآن گذشته بودیم
 چاه آبی بود می گفتند که آب و شربت در وادی صفراء است و شارب را بر او سلطان فرسید و فرستاد
 و قبری بود که بالای او نوشته بودند ابو عبیده بن جهم رسول الله و آب بناری هم دارد که از این
 جمع شود و هر که هم در سر راه اطراف میسر و آنجا دفن می کنند و ابو عبیده بن الحارث ابن رسول الله
 صلی الله علیه و آله در غرود بدو رسید و از پدر تا این مکان سافت بعد است از آنجا باین مکان آوردن و دفن
 کردن نظربعد می آید بلکه میجویت و خود اعراب می گفتند یکی از شایخ عجب است که در خاک
 و کجاست از قافله بر چیدم پرسیدم دست میدهند و جواب می گفتند ولی این شیخ خیر از آن بزرگان
 بفراده و محل و خروف و محل خیزی نه است که کینا را شیخ گفت با این سخن غزایا رسول الله صلی الله علیه و آله
 گفت ما اخا الاخوانی الخنین بنیر الطایف و المکة من ههنا الی ثم عشرة مراحل بعد گفت
 معلوم شد که خیزی شنیده که بدو خوشی بوده است دیگر ندانند که با و چای است و آب جدی قافله
 ولی خلی کرم است که آب کرم فرق ندارد

روز سه شنبه پانزدهم ذی القعدة الحرام ۱۲۹۲ هجری که روشن شد معلوم شد و شب که تا قبرستان
 نمرال استه ایم و از آنجا حیات و شرو و باغچه اموات بخورایم و دم از حرکت و سکون سیدم
 بخلاف دیگر می گفت و سرچ گفت که شیخ ابراهیم درین خنثی قرار داد است که صاحب خنثی باید

مجموعه
بنام شاه مسعود

میان آنها رقم پرسیدم چه خبر است گفتند عرب عربی برای آل است قدری عربی حرف زدیم و گفتم
 پنج نفره است از نامه نوشته شد یکی نزد ماست یکی نزد قایم است و یکی نزد سلیمان بن قیس خالین که چون
 پیشش رفت و اما او را دیدیم هیچ خبر نداشتیم آن رسته را دور زدیم و نمی دانیم دیدنشان می شود
 که بیان واقع خواند و بخند و گفت در میان شما کسی است که سواد داشته باشد یک جوانی گفت من سواد دارم
 کاغذ را خواند گفت حق است و صحت و هر فرستند و من قیاب کرد آن مردم که با یکجند مردم است باز رفت
 و یکمدها پس سوار شد و رفت بشوم دیدیم حمید که از روز و سالی طایفه نبی سعادت و از اکابر عرب
 با چهل نچاه نفر لشکری دورتر گرفتند گفتیم چه حرف دارد گفت ما حق خودمان را از تو خواهم گرفت مسلم
 که بریغ بدین آفتاب یقین کرده است گفت نه من شمار می شناسم و نه شمار می شناسید میانان طایفه
 شما و عرب است اگر امروز تاخیر کرده نیاید است فردا خواهد آمد هر وقت باشد که قارشات خجی دما
 از او خواهد گرفت گفتند ما هرگز دست از تو نخواهیم کشید لعرب ایچم اخوان گفتیم فدیة غیر از آن ندیم
 و دنیا را در پی چکار این را خود را منظور کنید گفتیم آنما ضیف که اجبی حکم الی الحی الحجاج برود و
 اِلَی الْمَدِیْنَةِ بِاللَّيْلِ و بطرف بادیه راه افتادیم گفتیم کاغذی بنی بعلی شاد و کاغذی بنی
 ابراهیم قایم تمام خوابم نوشت هر یک گفتند قبول داریم آنها چنان تصور می کردند که قریب آب بند
 بشم که چدر و قبل از اینجا که شسته و هر چه از خواسته مال را از او خواستند و دمان چاره بر طبق اعلا
 نهاده بود گفتیم و نفر از شایخ و بیست مجوس است چهار نفر ضامن است و اگر یکدیگر نیاورند
 باید دین را از عهده برانید حمیدان گفت ابود و حرف است شنیدش بریغ رفت و با یکدیگر نمانست
 کردند و بریغ دست بدست نیز دو می گفت آنما ضامن ضامن اتفاقات رئیس الحالین شیخ سلیمان
 کونری امروز بر کشتی خانه اش نهاده و همراه بود که حق اعراب حرامی ابدید که انبیا را طویر جویش
 یا خیال نخل داشتند در آن نایک نفر اعراب نیدم از کجا پیدا شد یا از چه طایفه بود و لطیفه سیی بسیار
 لایق بود نزد من آمد و اشاره کرد گفت فاکر کبوا و رو و او را نتوان خواستی سوار شوی و برودید و
 کنید بر آخر گفتیم و الله اعلم الله را بشد و ف سوار کرده و اند شدیم اعراب هم فرستند و از دور

توضیح در این مورد که اگر در این وقت از نماز بگذرد

در این وقت اگر کسی بخوابد یا در این وقت بخوابد یا در این وقت بخوابد

نظاره می کرد و شیخ برین هم مثل حرکت خورشید در وقت نشستن از نماز رفت اهل مانع از رفتن او را بازداشت
کردند اهل اینستان گفتند ازیه و فرمودم که نگذارند که از این بنده بگذرد و اگر کرده حاضر باشیم از عهده بزرگوار
اینکه می بیند این طایفه را از دست رسیده و مسکون علی اندیشه فرستیم قدری که طایفه می کردیم از میان و کوک و سنجک
افا ویم چهار ساعت که طایفه کرده بودیم و نیزه و جاده رسیدیم که آب داشت و ای طایفه بود و اینجا بیابان
شرق و شمال حرکت شد و از آن پس چهار ساعت زیاد تر شمال حرکت کردیم تا به نرسیدیم و رسیدیم
و از آن پس باز به نرسیدیم ساعت شمال شرق حرکت شد و از آن پس مشرق حرکت کردیم تا به نرسیدیم و رسیدیم
رسیدیم شش ساعت و نیم از شب قد بود و در نیزه و نرسیدیم از پاری پاکی ساز و ساعت
فرستاد که از این وقت یا قضا می حاجت بل باید داشتیم کسی که سوار شد و رفت مجبور شد حرکت
و نایوس شد که کباب از نو زیم بکام اعاب ساد شد حضرت موسی علی سینا و علیه السلام ناقص فرستاد
لقد لعنا من سفرنا هذا فصا پر حالت و چه خواهد شد خسته مانده و نماند سینه و دودمان
خورد و کپل فصل مثل مرده و فادیم باز مارا در سنجک پیاده کرد و ند که اگر دو قدم دور تر می فرستیم تا به نرسیدیم
برین ملوک که شنبه بی کانون حریف خریف بود و دو کی شید حراتی جز نمی یابد چاره بر چنان که شنبه بی کانون
سری جنبانید و طاعت بکیم سازه طاعت با حرکت مقدوف او فرستیم ما لانیم نزدیک صبح است
دو ساعت راحت بودیم

مسکون

در این وقت

رو به جنبه بعد هم شد و فی القعدة الهرام و الله اول و یاه جلالی است و دو ساعت و نیم از روز گذشته
از شریف حرکت کردیم و از جبل بنور شهر دینیه سنوره تا مسجد حجرو که دو نیمه مسکه که منفرطه حجاز
بست مشرق حرکت کردیم و از آنجا تا دینیه که یکساعت و نیم است با پیشان مشرق حرکت کردیم و در حجاز
شمال دوشته و ای طایفه نمانید و فیکه مسجد و نیزه و رسیدیم که میفات اهل نیابت حجاج را و ای طایفه
شیخ سلیمان فیس التالی که ششم بخاروم نماز خوانم مر جابر که شایخ حمله سوره سوره که در مسجد حجاز
الان خبر علی میگوید و در آن کان نهین پاکه و ند که حجاج دین حجاز غل کرده و فرمودند و فرمودند و فرمودند
مختصری دارد که یکطرف حاق و در و در آنجا حدیثی نوشته اند که از حجاج بخاری است که حضرت نول صلی الله

نیکوای عبادت

چون عرض اید دربر غایت آقا میرزا افضل ابرو علی و صد جوان گفت سنان آقا سید صافی می رود که ستم کار
خواهم رفت از اینجا تا فراتر احدی که تمام مقام آدم فرستاد آقا سید صافی را خبر کرد که خانه خود را حاکم
بکند و خانه شش را به خدیو بدهد است و می توانست داد و دو با غیبت که بکشد و اگر که اشجار نرست بعد از تمام
که ستم در مردم مبارک را بکند که غفل کرده و زیارت و یکم بکشد این خدیش که من ستم باید در مردم مبارک بکنم
از باشد که گشت پکنانی نمی بسیار خوب و ساعت و نیم شب همه که نشسته با آقا سید صافی احدی که تمام
باستان چنانکه پاسبان مشرقی در بان بکشد و میزبان عزیز پس تمام شرف شده و باب اسلام حل
روضه مبارک که شن عرض کردم باری رسول الله یا سید السالین الا ولین الا حسین الله در دنیا که می توان
سفیدی را یک راه که در خون پاک منزه شود و عمر و حل است و نه ترک پس از آن بجا بر صبح رفته آقا سید
زیارت نامه خواند من عدم حالت خواندن استیم بجا که عی فرسای بی برک عرض که دم و ایر است را
ایکمی می نمود دیدار است یا رب یا نجواب خوشی را چه پس نعمت پس از خدیو اب و زیارت
از حضرت صدیق ظاهر خوانده در روضه مبارک که نماز زیارت کرده و از باب الزمعه و راحه بخانه آقا سید
آیدم چون و از راه بسته بود و حضرت رفیق زیارت است به تبع بود و علی پاشا می گفتم که شیخ الحرم است
روضه مبارک دیدم و در عرض که که می دیدم پیغام داده بود چون وقت چراغ روشن کردن و روضه مبارک بود و از
در زیارت خدمت شما خرم شدم و در عرض که پیاده می دیدم از آقا سید حسن سیدم تا روزه و قرا بود و چه
روایت می باشی ترکی گفته اند قدیم ابو ذر که و روزه و حیات معلوم شد و که نشینده بود آقا سید حسن
میزان است و می گوید که قبر ابو ذر در قریه پستان تعبیت بین پاشی گفت اشب که در خدمت سرکاستیم
ابو ذر می شناسم و در روزه نشینده چند سال است در مدینه است اشب از آن پاشی که کسان نیند خود
و صبحی خدمت سرکاست عرض ابرم کرد

۲ از مریح

سید محمد

سلام

روز محمد سیدم و بی القعه الحرم الله بعد از طلوع آفتاب بن روضه مبارک که شرف از اب شریف که نظر است
داخل شدیم و آن خان زیارت حضرت مولی فاطمه زهرا علیها السلام بقاعه که در کتاب پادشاه
و اعمال می باشد الحرم مسطور است بجا آوردم و گریه مانع شده که مشغول می گفتم یا حاجتی خبر عنوار زلات و

اسرار بی حسنه نمود که او را عاقلانست خواهی کرد و از نبی و پیام برسانی در دواتی چنین که کوراست حضرت پسا
 بجا فرمودند یوشکان سنی چنی الملی و لکنا میر الحبیب فیقال لکنا فمقر علم الدبیر قرا
 فاذا العیت ما قراه فی السلام و لا دستان بزکوار در سبب و حسین و فائسان و الحیحیح
 یکصد و شانزده هجریست و در جنب نزاران بزکوار و سبب ولد الصدق ایشان ^{۵۷} سبب الفصادق علیه السلام
 ترویج مذنب هجری زمان ایشان اتفاق افتاد که دولت نبی امین به وال سید دولت نبی عباس
 توأم مکرم بود و الله ایشان ام قروه خسته قاسم بن نمیر بی بکر الصدیق است و ماوراء منبر است
 بنت عبد الرحمن بن ابی بکر است از این است که حضرت میفرماید اما اولدث من ابی بکر بنی
 و در دواتی لغت و لکنا ابی انوکر من بنی و لاوت با سوادشان سه شش و هجری و ریل افحی
 مدینه منوره اتفاق در سبب یکصد و چهل و شش هجری مدینه منوره یافت در حقه بکر مکرم و بنی
 و غم منظم در فون و در سبب انما اطار شاعر خوب گفته : ^{۱۲۸} البکسک و الالایة ککای
 و من کک و الالایة ککای و فیکه و الالایة ککای و فیکه و الالایة ککای
 فالجذی ککای ککای و الفقه تعمیر بقیه مبارک و بکس از سلطان محمود خان است که در سبب انما
 دویست و سی و چهار هجری محمد علی پاشای مصری بر سلطان تعمیر کرد و است و اسامی تعمیر است از
 بعل آورده بودند و در خارج بقیه مبارک که سبب مرحوم شیخ احمد هجری است پس نکنازی بر بالای قبر
 که مکتب شده است معلوم شد که از نازکی کشته شده و کسی نمیشد است فاتحه خواندم و فرشتگان
 کسرم حق همان است که شیخی میر کرد که ان ابی حسنه منوره فاما در پهلوی قبر ایشان قبر شیخ ابو العباس
 شیخ الاسلام شیراز است نکناز مرزوبیت ابشار فارسی نکناز قبر که کذا شده و دفات مرحوم
 شیخ احمد در راه رجب طریلا واقع شده و از پس نکناز قبر او معلوم غیث و آخر هم رسته اند سبب سنی بود
 ضلع شده و دفات شیخ ابو القاسم شیرازی در واقع شده است و از اینجا بیت الاحزان قسم و از اینجا
 ریارت علیه سعیدیه رستم مر جابان پستانی که بهرین مبارک حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
 و مر جابان شیرازی که حضرت سالت یکیده است که حرو و بدین یک شده است و از اینجا بقیه عثمان و انو

مستطاب

مستطاب

مستطاب

۲ بالای قبر احمد

اعلام ماسکین
 علیهما السلام
 ام قروه باهاو

کتاب

زندقه که در ی غار ج از حقه بقیعت که در طرف شرقی پستج و اچست و در رخ کوب و درین بود
 معویه بن ابی سفیان زمان و آنجا را در اصل پستج کرده است و آنجا بنابر ج قبرستان قبیع که از راه
 دو بر قبیع غار جت بزیارت فاطمه زهرا و والد و حضرت امیر المؤمنین علیهما السلام فقم که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله و سلم در میان قبر و خوابیده و در حجت فرستاده اند و نماز گذارده اند و فرموده اند
 حق را در ی پرستاری من کرده کنم مگر آنکه پنج روز از این بزرگوار نشیند و از حجت
 و آنکه کسی که شیرین شاه مرغان شد و از آنجا منزل مراجعت کردم و بعد از ظهر بنا بر جمعه رستم طلبیدم
 بود ولی بنابر رسیدم امام شیخ نجفی می بود جوان است در رکعت اولی بعد از حمد سوره و آیه الفتحی خوانده
 پس آنده نخت در رکعت ثانی بعد از حمد سوره الشرح را خواند و با ربسم آنده نخت در مذبح خجی بنابر
 و بعد از اتمام نماز زیارت مختصری از حضرت ختمی باب کرده و زیارت صدقه طاهره کرده و منزل را ترک
 عرض راه آدمای غریب دیدم که همه یکدیگر شبیه بودند مثل قالب خشت که خوب رشت از یکدیگر
 داده نمیشد و اغلب شباهت بنفیر بمان داشت که پار سال در طهران شرعاً غایب حضور حضرت پادشاه
 شده بود و در پرسیدم که اگر آن بنیت کند که خدا را اهل جاوه هستند قریب چهار هزار نفر زیارت الله
 عصری علی شای شیخ الحرم که حاکم مدینه است لباس سپی نظامی با قابضی نیمه سوره عیسی افندی بپوش
 آمده بود و عیسی افندی صلح شیر وانی است از غیرت شیر وانی زاده صدر عظمی و ملت عثمانی است
 که سال قبل بصدارت عظمی سرحد را زدن بود و مرد خوشمرویی باغبی است و علی پاشا امر و طبعی است
 بعد از آنکه در عهد محمد پاشا انراب بدوی چار ت کرده خسارت ساندند که مدینه سوره امچاره
 نموده و ما و محصور بودند و قتل و غلاصه شدید شد و او را مغرول کرده علی پاشا را فرستاد و بعد از
 صحبت شد علی پاشا هم رفته اند و نیست عیسی افندی که در کتاب آمدند با رجوع کرده خدمت عثمان
 می کنم تقصیری که رسول خدا در حق او بگوید ما اظلم الخضر و لا اظلم القبر و الاخذی
 آبی در عجب مجول الله و فشفو القبر آمده است که اسم او را فراموش کرد و اندوه صحبت از خدمت که
 حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بدستبارک خرمه بودند چنان هم او می پرسید که تبریک

بسم الله الرحمن الرحیم
 بسم الله الرحمن الرحیم
 بسم الله الرحمن الرحیم

ایده داشت و شب بیدار نماز بجزم مبارک رستم زیارت کرده و زیارت صدقه طامور کرده و نماز
عشاء را با جماعت خوانده ساعت سیزده نزل مراجعت کردم

۱۲۹۲

روز شنبه نوزدهم محرم فی القعد و الحرام ۱۲۹۲ صبحی بیدار نماز زیارت آستان مبارک قضا و در جری
و اهل شمیم زیارت مرقد منور را کرده زیارت پسینده نسا العالمین قمر بر حسب اتفاق صد کس
بجز روز و قد مبارک که در مجموع پانزده بوده پویشای منتول بر روی آنها از خسته بکلی نوزده
بود و شیخ الحرم علی پاشا با شیش پوشیده و بانایا الحرم رفت آفاقه خوابه است از درخت مبارک حضرت
علیایا سلام و اهل مرقد مظهر کرده و خوابه ای بی ادبیه که از عجم و عرب با شامی آذایت می کردند
مرم مظهر قشع کرده بودند و آنها اهل بقعه شدند و من میانی درمی که بقعه و مظهر حضرت فاطمه
علیایا سلام و اهل مرقد و مظهری خواندن علی بیکت یوزباشی که قزاقل منج و بدما شامی کردم و زیارت
میخواندم و علی بیکت گفت در سپید روز نوزدهم ماه ذی القعد و این سخنان را عرض می کنند و حال
سرمه بجزم چو آن بجزم صدق رسول الله صلی الله علیه و آله آنچه گفت با کتار و بعد از سیاحت طول کشید
برون آمدند و شیخ الحرم مرادم در دیدن می کرد و گفت از آن هستند منصوص که بالای مرقد مظهر است
شامیه بر سر که خاک پاک مرقد شاه لولا که است و از آنجا زیارت است و بیست و نوزدهم است
بزرگبانه زیارت شد ای اندر رستم شیخ الحرم سرب پارخی پستاده و عمو و اقای زیباشی بفرست
سوار فرستاده بودند و آقا سید حسن کایکده هم بدید که که شخص بندی نیجا که داشته که بفروش برسانند
او را از پاشا گرفتیم که در سقراط از قاطر باقی پیکشی فرستاده بود که بر کایکده بسته و او را
اندو له بجزم سوار شده زیارت آمد فرستاده کوه آند برون عین کوه امریت که در شمال مدینه واقع است
و از مدینه نوزدهم بقعه حضرت اسد الله و اسد رسول عمر و پسینده شد آه علیه السلام بقدر ربع ساعت
در راه صاف حضرت رازیارت کرده حالت شهادت آن بزرگوار که او را شنید که در بد حضرت است
پناه صلی الله علیه و آله دیدن آن حالت که آن در بخاطر آورده بی خستیا حسین بر صریح الیه الیم
شهادت ایشان شوال المکرم سال سنیم از هجرت اتفاق افتاد و بالا آرا حرمه در شمال آن مقبره و پسینده

احمد
از کتار

که میگوید و بدان مبارک حضرت ختمی آب صلی الله علیه و آله آنجا سگ است و بنا شد مشقه و در آن
از مقبره حضرت حمزه و از خرد و باز سجده که در آنجا کمان را نشکر که پناه و نذر بود حضرت
صلی الله علیه و آله عبد الله بن جبر برادر خوات بن جبر و در آنجا و داشته بودند آنجا که بطبع غنیمت
سگ خانی آن دره را گرفتند که شکت بر سگ اسلام و آتش در درجای این سجد می گویند حضرت
صلی الله علیه و آله اخراج شده و قهقاری نماز خوانده اند و حضرت صادق علیه السلام بر عقب بن بنا
فرمودند که درین مسجد نماز کن این مسجد و میانی و وقت و کوه اند و آنجا تقریباً بشکل مثلث است و آنجا
ثانیاً مقبره حمزه علیه السلام عمود کروم زیارت شهدا را خواندم و سوره محمد صلی الله علیه و آله و
فتح را خوانده بر روح پرست حضرت حمزه فاتحه خواندم که قرآن اندون آن گان مستجاب است و
حسب اتفاق سوره محمد علیه الصلوه و السلام آمد که مناسب حضرت حمزه است و الذین هملوا
فی سبیل الله فان یضللناهم و مقبره حمزه را سلطان عبد المجید خان ساخته است و چون در
که اسامی شد ایستاده را با رسم خودشان در پرتان ماجر و نصار در تیسنه دیوار آنجا ثبت می کرد
که اسامی آن مخلصین که جان راه حضرت رسول اوده اند و در نظر کسی مشهور شد و اکنون در حجره
و عبد الله بن جبر ایسم و دیگر می آنجا معروفیت که عبد الله بن جبر برادر زنی است که از زب
محرمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله است که خواهر زاده حضرت حمزه است از آنکه بر ششم
تجاشای مکان خندق و مسجد الفتح رقم رستم خندق شطرس شده و غراب غنچه حمزه اند که چنین علامتی
در اسلام پایدار باشد و قوافل قریش از که از راه غربی مدینه بشام می فرست می آمدند و مدینه هم
طرف غربی می آمدند و ابونسیان هم با بشرکین طرف غربی می آمدند و طول خندق را علامتی او
بطحانات (بروزن عثمان) که اکنون نیر این اسم معروف است که زمین مد سجد است چنانچه صا
خلاصه الوفاء می گوید الخندق حمزه النبی صلی الله علیه و آله و سلم طولها من اعلا
وادی بطحان غربی الوادی مع الحرة الى غربي صلی العید الى المسجد الفتح ثم الى الجبلین
الصغیرین اللذین فی غربي الوادی این ادبی بطحان شمال محبوب است و دارد که میطرف آن

الحجره
الکبری

میکونند

۴ میگویند

وادی که طرف غربی است خرات و طرف شرقی وادی طمس که در سطح است که اکنون در سطح
میکنند که در نقطه است و بطول واقع شد و یک گوشه او نزدیک سور مدینه است که آن را وانه در آن
بتاب با بعل که مسجد فتح در طرف و افیه غربی که در سطح است که بطرف وادی است که در سطح است
درین سور و میان مسجد فتح که در آن مسجد خراب و مسجد غلانی که درین فاصله است و که در سطح است
درین نوشته اند آنچه صحیح است که با قلب نامعلوم شد در میان آن مغرب نیه سور و در قبله مسجد فتح
مسجد و یک است که در آن مسجد فتح می گویند و عروقه خندق در شمال سال غم از هجرت اتفاق است
که بطل مشهور و پیش بل منصور در بر پیش عسکری و بعد بدست حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
گفته شد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند حضرت علی بن ابی طالب که در آن مسجد فتح
الْقَلْبَانِ وَ بَابِهَا نَسْرُ مَوْزِدَ الْأَبْنَاءِ كَلِّهِ إِلَى الْفَرْكِ كَلِّهِ وَ دُرَادِ
بُحَانِ آثَارِ بَابِ عِمَارَتِ بَابِ رَأْسِ مَسْجِدِ سَاحَةِ الْأَنْبِيَاءِ مَسْجِدِ صَاحِبِ
الْوَفَا نَوشته اند که آن بصری معروف است و این مسجد بنا شده و دو کوچه کوچک در سطح است
و در جنوب مغرب در فیه و صاحب طاقه الوفا نیز میگوید و آنجا مسجد طمس و هو الوادی
الْمَوْسَطِ بُونَ الْمَدِينَةِ وَ دُرُخْشِ مِی کوی و آنکه در عین مساحت حد الفتح و یشار که در الوفا
فی بحرین من قبل المصلی لآنها انصب جهه و وادی آنوایر وادی یک است و خندق
در اطراف آن بنا بوده است در این بصره و وادی در آن که در سطح است و مصلی باین
مصلی است که اکنون باین مغرب جنوب شهر خارج سور جدید مدینه است که در آن مسجد قائم نیز میگویند
و آنجا باینزل مراجعت کردم شب یکشنبه مجرم مبارک زیارت بقعه عرش تبه زده و ساعت گذشت
مراجعت کردم و ساعت چهارم بجا هم رفتم

و انون

آثار واطول و اتوس
مرد و اتوس

۱۳۱

۱۳۱

رویکشید مستمذی القعه الحرام شمس باد سر و سوزید و جوانان و که در بصره فرین سیت صبحی بجل در
ایستاده بود که از حد عدال افزوده و جبک است و در نظری قدس ری تفاوت که در صبحی مجرم مبارک
شرف شد و با وجود آنکه در شب از تمام در آمد و حواله مجسم خورد و زیارت آستان ملک پادشاه

الام و استقام و انچه مشرف شدم و در مسجد طواف کردم که اسامی آنده ظاهرین صحابه را خواندم
 و در آنرا فایض الانوار حضرت صدیق مظهر زیارت مختصری اندوختیم مشرف زیارت مطول
 حضرت صدیق را آنجا خواندم که احتمال کنی اردو آنجا مدفن مبارک باشد و در احادیث اختلاف است
 و بعضی آلات دارد که قبر مبارک آنحضرت در بقیعت و در بعضی احادیث اردوشن که قبر آنحضرت
 قبر مبارک حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و غیره واقعه است و این حدیث را بر آن اول گفته
 بین قبر نبی و قبر نبی روضه من و یا ضحی الجنة و ریح الجنین محمد بن یونس در کتاب بنی
 یحضره النبی که در صحیح است که آنحضرت در خانه خود مدفونست چون بنی امیه مسجد مدینه را
 کردند قبر آنحضرت داخل مسجد شده است و الحال در پشت خانه که حضرت مدفون است علامت ضریح
 مقدس آنحضرت و ایات که مسجد و خانه حضرت رسول صلی الله علیه و آله را همانا است و کتب
 باقی می که گفته که جان دل بود و بر اطراف مسجد فرود و در اجماع است صوت در و می که گفته که در آنجا
 مختصر خوانده حالت هم خود تمیل قبل آمد و در می جای که در هر طور بود خود داری کردم که بر آنجا
 بباروم که از حرکت سوار نیاید حاصل شود الحمد لله تعالی از فضل الهی برکت زیارت عتبات شریف
 سوار نیافزاید و اندیشه منوره قیام باضم قاف سوره قیصر مستقیم قیام در جنوب نیافزاید و اوقات
 که بیرون دینی باز دانی او را بگذری که آب و در وقت بهار میان شهر مدینه آمده او را بگذری که شهر کوفه
 و ادبی طحان محض می شود و برای شرافت مسجد قیام بر سر است که در قرآن حمید خداوند آنجا را بگذری
 علی القوی پانچ موده است و از آنجا بشیر بام ابراهیم رفیق که مایه قطیعه و در ابراهیم پسر حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله است که حضرت صادق علیه السلام بقیعت بن فالد مخصوصا زیارت چند مکان را بیان
 فرموده یکی شریک ابراهیم است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله یکاه برزناخی و ششم که در آنجا است
 فرموده انداز سکنیه و ساخت اند مسجد کوچکی است اکنون آب شده است سقف ندارد و در اطراف
 آب است و سه طرفه و خراب است و در خط امارت دیده می شود که بر یکی شرافت مخصوص دارد و اعراض
 جای خالی احوال اغفال کرده اند و تا مسجد قیام با و هزار قدم می شود و شریک ابراهیم از آنجا

از آنجا

از آنجا

الجنّة و این حدیث با آن حدیث اختلاف کلی دارد در جواب سکوت کرد و خواجه حافظ هم خوب گفت
چک بقا دو وقت همه را عدد بر سه چون بدقت رفته فاسد زود می باشد.

بروز و شبیه است و یکم ذی القعدة الحرام ۱۲۹۲ هجری قمری ششم خاندان قاسم صافی رستم
ذرع ارتفاع دارد وضع شهر در نیمه ببال اطراف است و مردم سور سلطان سلیمان کچک است که
بطور اعوجاج در آن وقت که آما و منجی صبیان تسلیم بوده و در بیوات می کشیده است و بعد از
خارج سور نیز آباد شده است و خاندان قاسم صافی نسبت با بادی خارج شهر و در شهر قرا حکم
وسط دارد و سور قدیم بدین از محمد بن علی الملک بجال الدین المعروف باجو و الاصفهانی است و بر
معلوم شد این سور خراب شده سلطان سلیمان بن ابی نبیان این شهر کشیده است با ابتداء این
بناماد است و از جلال الدین المعروف باجو و اثار خیر در کوه مدینه بسیار است و احوال او در
الایمان سلطنت است و در رمضان المبارک ۱۵۵۹ هجری قمری در وصول فاتیما و بعد از آن
نفس او را بر عافیت و در دنیا خدا طواف اده بعد بدین شهر برده و بر جمع مدقون است و در
در تحت العرافین را و در محاسن را رفته است و رفته است که از قاسم صافی که خطیب
که ششم مرقد مطهر بنور مبارک در میان مشرق جنوب شهر نزدیک سور سلطان سلیمان است
احد در شمال شهر وایل شمال مشرق است که منقطع است و طرف شمال و مشرق او شهر دینه نزدیک است
و یکم که همای نیه از یکم که انقطاع دارد و شکیاست سافت است و تبر مبارک حضرت حمزه در
شهر است که در آن کوه اند و واقع است که تا شهر سه ربع سافت است و ثبات الوداع و در یک کچک
در نزدیک شهر در طرف شمال مغرب است و یکی از انما اتصال بسطع دارد و کوه مسلط در شمال مغرب است
شهر است و آن نیز که منقطع است که یک کوشه و اتصال شهر دارد که باب یحیی با هم است و در
مبارک که کوه مسلط در شمال مغرب واقع شده است و راه شام که حجاج و قوال می آیند از باین کوه
در مغرب حقیقی و غیر کایم است که در آن همه جبال است و تا شهر قریبا یک فرسخ فاصله است که بایست که
شمال بخوبی است و دارد و کوه منقطع است در پیش روی و کوه خاوند که بایست که

است
شهر کوه

مجلس الصغری
مجلس الکبری

صحنه
الحق

این دو که مغرب جنوب مغرب و فاصه آنها کبری و غیر تقریباً نیم فرسخ شود و این دو که میر منقطع است
فما یسفر فی اتصال مسجد شجره و اردو که دو محله است و این مسجد شجره و مشرف حنون العقیق است که اکنون
حراست دارد مسجد شجره تا مسجد قلین تمام آن آدمی حنون عقیق است که در شاطی و ادنی اقیانوس است و کوچه
بانج میر در جنوب مغرب جنوب مدینه واقع است که کوچه منقطع است و فاصله تقریباً یک فرسخ زیادتر است
فما یسفر فی شجره و اردو که فاصله تقریباً یک فرسخ است و حوضه بی انفسیر در جنوب مغرب
که قتل زیدین معاویه در ذی الحجه الحرام سه شنبه شصت و سه هجری در آن مکان افتاد که اکنون متبرک شده
و آنجا مردوست که پس از آن قتل میخست و شش در حرم مبارک و گشتند و بنیان فرزند و بنیان
مجاور و اندک سال دیگر بجز زانید که شوبه زانید گشتند تفصیل او در تواریخ مطبوعه است و حوضه بی منقطع
در باین مشرق و جنوب و ادنی آنجا در جنوب مدینه و از میان شهر میگذرد و پائین شهر و ادنی آنجا
داخل شود پس از آن دو ادبی اوی می متصل شود و قبر محمد صاحب نفس که در باین مغرب و شمال
شهر و نزدیک که منقطع است و قبضت بجزم مبارک در مشرق و شمال جنوب مشرق و فاصله تقریباً
بالای کویت که در نزدیک که مدخل در شمال مغرب حرم محترم است که مشرف بر میدان است که در آنجا
شام منزل می کنند و قبل از ظهر زیارت آپستان لایک ایسان مشرف شده و از باب جبریل داخل
داخل جبریل است خوشتر آمده که همیشه شرفایه می جلال شود زیارت حضرت ختمی تأجیل اندک
خوانده اسطواناتی حرم شریف و معلوم کردیم فصل بنیان قبر شریف و حوضه شریف و حوضه شریف
از بناهای ملک الاشرف و آثاری است که در ذی حجه الحرام سه شنبه و شنبه و شنبه بنا نهاد
او در حوضه شریف و در حوضه شریف اسطوانات و فود و شرف محراب شریف مطبوعات سلطان
نیز محراب دیگر ساخته که متصل با اسطواناتی بمقام است که اسم او نیز در شرف محرابی شده و بناهای احرم
و صحن مسجد جدید و این اسطوانات که حتی خلی خراب ساخته اند از بناهای سلطان عبدالحمید خان سلطان
محمود خان است که در عرض آن ده سال انجام رسانیده و بر خسته شریفه که قایم باقی است که تقریباً
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و صحبه ائمه علیهم السلام در آن فرج رحمت می نمودند است و در آن

کوفه

شده

قائمه
باین
نقشه
و این
نقشه

اب مجیدی بنام

نیز در اینجا جانی بنا بر اوب حکم کرده نویسنده و اکنون اب تو مثل نمی گویند حتی آنکه مذکور شد که قصید در
 سلطان بطورنی که رسم شراست و بنامی مسجد شریف گفته بنظر ایشان ساینده که در سنگ مرمری بنقش
 و در آن حرم شریف منقور کرده و چند روزی اب او مذکور می شده و در آن عظمی عرض کرده بود که کمال
 و همچنین خاست سبب تا خیر حلیت که بنور از مصدر خلافت حکم او صادر شده است فرموده بود و بنی
 بنظر من آنکه شایسته ای کنی که من اسم خود را شناسا جان نویسم در حرم مبارک حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله نصب کنم شاه جهان است باعث ایجاد زمین و آسمان است مرا اگر چاکری آتش
 قبول فرماید و یکی از بنده کانی لیل محسوب نماید فخر این است چطور شما راضی شد باید که اسم مرا چنین
 در این اب نویسنده هیچ نوشتن اسم لازم نیست چنانچه عید و تحسین کردم و در حرم مسجد هم در آن
 اسطوانات اسمی عشره مشوره و آنده اثنا عشر و حمزه و جاسس اباب طلا نوشته اند و هیچ
 اسم معویه نال المؤمنین شده است که اسم او هم نوشته شده باشد القصبه ای که در میان حرم مبارک
 شریف فرقی باشد در اسطواناتی که نوشته که نصف اسطوانات مرمر سفید خیاره است و باقی
 و عرض مسجد مبارک که بخوبی شمال اقصای شش ستون است که این شش ستون پایه ترین بزرگ
 شود و چهار ستون در است و در اسطوانه اول نوشته اند اسطوانه سیر و در باقی نوشته اند اسطوانه
 که صحیح آن محروس است و در اسطوانه نیم نوشته اند اسطوانه و قو و طول مسجد مبارک که مشرق غرب
 واقع است پایه ترین که در ضلع برده و طرف حساب شود و هفت اسطوانه است که یکی پایه ترین است و
 اسطوانه خیاره و در است که در اسطوانه اول قطار و نیم نوشته اند اسطوانه توبه که اسطوانه ای لبایه
 و در اسطوانه و نیم اسطوانه عایشه نوشته اند و محراب مبارک در میان اسطوانه نیم و چهارم است که
 و بنبر مبارک در میان اسطوانه نیم و ششم است و اسطوانه خانه در قطار ثانی است که اسطوانه پنجم است که
 محاذی پایه اول قبر مبارک است و در حرم قدیم در طول هفت ستون است در حرم جدید نه ستون است که
 قدیم که روضه مبارکه و فضای مسجد بود است چهل و دو اسطوانه است در حرم جدید که بقعه خلفا بسجده
 کرده اند پنجاه و سه ستون است و اصل صریح کنسید مظهر از قیامی است که کی طرف شکلیه ریخته دارد و در طرف

اسم مبارک
 مسجد مبارک
 در است
 خانه

محبت شد علی پاشا کتم دور وزارت می سپیم کیمیز در میان بحراب سول الله صلی الله علیه و آله و سلم
 بحراب داد است و دستمالی در بروی خود گسترده چینی کرد که لانی می کند در میان بحراب نشستی
 بحراب کردن خلاف است نهی خمی هم تسبیحی کرد و فوراً دم فرستاد که غن بجند و کلام پس
 که بکس در میان بحراب نشیند و کتم این یکی کار کوزا از شما ساخته شود و موقوف بر مرض سلطان
 که کم بکنند اسامی شد ای شاه که تسبیح شریف حضرت حمزه علیه السلام بنویسند که در کتابا و در کتابا
 و تاملی این شده از معارف قریش و مباحرین و قصار بود و اندام لا بحر خیر نشین شده و علی بن
 جعفر اسم و دیگری کوز نیست و قبل علم و تاریخ هم چند نفری ای می شناسند نهی خمی که یکس در میان
 سفت نکرد است و خلی تحسین کرد و علی پاشا که کم از سلطان بشود و من بخوبی با انجام میرسانم و در میان
 نیز شما هم شریک خواهد بود و در ای از پلان رویت بلال صحبت شد علما تعجب می کردند که عجبی
 فهم داشتند سواد را تا بی سفید می آمد و کردی خامه میدادند و از بحراب منزل دیدم عصری زیاده حضرت
 علیه السلام در بزرگوار حضرت خمی آب صلی الله علیه و آله و سلم که در سوتی اقلوال واقع است و در میان
 عرض کردم که کفر آب فذلعلابین ذوی شرف و کما علا و مولی الله حدان و حضرت
 بدین احوال پدر عبدالمطلب که از طایفه بنی النجار بودند و در مدینه و میان حیاره و بعد از ولادت
 قریب نیاست و سید سوزات و فوات یافت و در مدینه نوش و قبر مبارکشان اکنون اسلام رویه است
 رسم آن نبود که اموات را در آن وقت و قبیل یعنی که معطره و کفن نمیدادند که ضریح را در اسلام
 ساخته باشند و الله اعلم و از انجا برونده مبارک فرستاد که در آنجا اسلام داخل شد و آن
 بسیار در مسجد مبارک بود یکی از آن را و اگر دم که ملاحت کتم خلی خوب با بر جبهه فارسی داشت
 حساب اتفاق سوز و التیم آسمان اخذ و بزوح پرستوخ نید و لکه آدم علیه السلام و الهام نیا
 کرم و زیارت صدقه طاهره را خواند و بنام شیخ عیسی نقی قاضی نید باز و در قتم و با و قن
 شربت از انجا منزل آمد و اول شب شریف عبدالحسن که از بنی عام شریف علیه السلام شریف که معطره
 بدین آمده بود و سارا را از جانب شریف به استقبال حجاج بیت الله الحرام آمده است و آن بکند

از دوش میخ بسند	در طاعت می سپید باد	نسی سرات پاشی که	کافور ته صلی رختی
سر دست مکه دار	ز روح تو مرده زنده دار	نای جان جان خدا	جبریل سلامی از سر است
مارا نسزد که خود پشیمان	که بنده است سنان	ماشای می که زنده باد	ز راه خون این است
ماکان کب سکان نیم	که بپذیری نغمه کوسم	مقبول شد به طاعت	بی حرکت نه دست
سکه از شش گشتن	بر جیش نه طوقی زن	بر جید خود از تو طوقی	وین قی نغمه شوقی
و ملک سکان بی نیم	در مسره و کانی نسیم	بمشده زرق ماسو	رشد و خوش بکرای
حق کرده تو را پیش طلق	ای کز زان پست کن	در موت و حیات پست	در از من سب است
از نفس نه ای یک دانه	که پیش تو زاده ام	ماورجه و ایشیر جان	باجب علی برید نیم
کشته است پدر مرا بخت	استوه جلم وین اودا	آیند خبر بنامم	تغیر وارثت مدم
جدا ز من از خدا پست	صد شو که همدم اودا	دسته ام که پیش	برحت جلال پست
کزارت بهر آنکه پست	در ملک حصه دیر	خون حبیب است	از بهت و چهار زار
باشم چه باز خاک کوه	بهستم جدا در از دست	دیگر زکی هستی تو	خود زبانی تو رستم
عمرم که بر که از دست	این نیست بیکار پست	شسته که از کار بایم	تا جان نمانی بیارم
بخشی بس که اهل	فرمانی از رخ و کوه	شعرم که چو نیست	لیکن صلت توست
از لطف تو هر روز جان	در بر و جهان نصیب	باجب تو علی و اولاد	خواهد که رود و جان
اجب تو علی حبشه	از خاک بسی آورد	در حضرت تو متبرک	سرو رسم از نیکم
و تو که بر استانش	بجدا زاده و یار و بود	حق تو است که وارث	اما تو گشت سال

تست الحامد الامجد علی الاوف الهی سلوة و بحیه

و بعد از اقامه تمام باحالت پریشانی ناکافی قدان عیالی عرض منتهای بیاوین عرض کرد که ای رسول
 عالم علم کانی که یون پستی میدانی که در دست پنجاه تو قه چه قدر در دست کشیده شب زور دست
 ناستم که در عیال پادشاه و کار وین دولت و ولایت عیب و نقص حاصل شود اگر جای آید نماند خدا در دست

لکمی تو بر من میخ
 طبر از دست طبعی
 مارا نسزد که خود پشیمان
 چرخ حیل جان
 سکه از شش گشتن
 و ملک سکان بی نیم
 حق کرده تو را پیش طلق
 از نفس نه ای یک دانه
 کشته است پدر مرا بخت
 جدا ز من از خدا پست
 کزارت بهر آنکه پست
 باشم چه باز خاک کوه
 عمرم که بر که از دست
 بخشی بس که اهل
 از لطف تو هر روز جان
 اجب تو علی حبشه
 و تو که بر استانش

سکه از شش گشتن

میزاب حمت با سیلاب عبرت این عرض اخو احسم که در ولی چون علی حضرت شاهنشاهی و حمت
 مرا از این سعادت زیارت که فیض دنیا و آخرت محروم نفرمودند و از این یارت و او نه هر چه بخواهد
 عرض فی قلوب تجسم مرض من کرد و از قافی بی لطفی فرموده باشند حال کردم یوم بیع الصادق
 صدقه و از آنجا زیارت حضرت استیسیه از آنجا مشرف شده جمیع قده زیارت نامه نام را کرده
 آمد چون حاج شام و محل شریف آمد زنگ کور که وقت ظهر می آید بخارج قلعه تماشاستم خلوت کش
 تا محل شریف آمد ساعت بغروب مانده بود که محل شریف آمد بنشیند منوره تا توپ سرباز و شیخ الحرم
 ستان و ایوان او که در قبل این میدان خارج شود که طرف شب می است نگاه میداشتند و است
 که محل شریف را داخل حرم می کنند محمد پاشا حاکم اول این قریه را که از اشیات کار خوبی کرده است
 و پس از آن فخر آمده یکجا ساعت بغروب مانده از باب اسلام بیده هینه بامیون مشرف شدن محل شریف
 در مسجد مبارک که داشته اند زیارت او هم زده پس از زیارت روضه مبارکه قرآن و ششم بخوانم
 طلاق تحریرم بستم آمد خیلی مناسبی و دو لوبه ترین ابروج پرستوج سید لرنگین نیار که در دم بخیر
 بود و زرات دو جای را گرفت بعضی گفت که تو کتاب فارسی انخوانی مثل من نیست منی بخوانی که از
 مثل تو خوانم محروم تصدیق کرد و پس از آن یارت صدقید ظاهره را کرده و فخر آمد و شب چهار
 زیارت آستان مبارک زده از باب اسلام داخل شده زیارت سید المرسلین صلی الله علیه و آله
 کرده و زیارت سیده نساء عالمین را نیز که در مغل نماز شافعی شدم و نماز جماعت کردم امام شافعی
 بسم الله را جاری گوید و بعد از حمد بعد ریخته خواندن گشت کرده و بعد آیه میخواند و جمیع نمازها
 شافعی خلی کسرا و خلی است و ساعت شب فخر آمد

روز چهارشنبه بیست و نهم ذی القعدة الحرام ۱۲۸۵ هجری (امروز تحویل شمس مجیدی است که اول خرداد است)
 قبل از طلوع شمس بام رفتم جوهر بر سر بود و ناما بودی مدبره قهرین است را در بام گذاشتم و چون
 ایستاد که از من اعتدال در درجه پانزین است و آفتاب یکجا است و بیت و بیت قیده از کوه گذشت
 بود و کوه و احد و غیره کا میر تابید و یکجا است و بی دو قیست گذشت بود و بر منارهای حرم مبارک آمیخته

قلعه بستان
 بدو هزار و دویست
 شمس و شمس
 شمس و شمس
 از قول تو که کردی
 کاین خبش
 مجید بود این
 نادر که
 زلف تو
 ناکست
 کاین کو
 میگویم
 دل نماند
 زانچه
 بزم
 همان
 مجید
 سلام
 عجزت
 ای ابو
 لطف
 با شمس
 زود

مراجعت بنزل کردم و شب نهم دو ساعت از شب قبل باز بنده پیش عرش مرتبه قمر زیارت سیدنا
و المرسلین صلی الله علیه و آله زیارت حضرت صدیق علیه السلام کرده برای ارک بعضی کارها
سفره و در منزل مراجعت کردم

روز نهم بیت و چهارم ذی القعدة الحرام ۹۲۲ هجری از باب جبرائیل علیه السلام صحیح زیارت حضرت
سید الاولین و آخرین صلی الله علیه و آله مشرف شده در مقام غرور محراب عائی اردو خوانده و
زیارت ام لاله الابرار بقیع مشرف شده از آنجا بوداع تصوره فاطمه بنت اسد مشرف شدن زیارت کردم
و در میان کوچه این چند روز بسیار میدیدم که خود راه میدوید و از خاک کوچه از کتلی میخورد و میخورد
دیدم که کاغذ میخورد و پرسیدم گفت شبها میدوید و روزها در کوچه و لای می کند و سرش خود را می
و باز شب میریزد این حیوانات معلم چاره عصری که پسند در کوچه های که روز وقت مراجعت از آنجا
آورد برای آنجا خریدم در میان کوچه دست دپسته یونجه را بر روی آنجا ریختند و میل تمام میخورد و عصر روز
بهار آسمان آفتاب مبارک فرستد زیارت حضرت رسول قبول علیها السلام کرده و در روز بعد
و سوریه رسول الصافات خوانده و بکبر ابرو مبارک پسته لافیا و المرسلین صحیحی که ابرو سینه
العالمین علیها السلام شاکر کرده و در میان صحن کاخچه کوچه ای که باغچه حضرت فاطمه معروف است
دور کت نماز کردم چند درخت خرما دارد که باغبان فن کاشته بود و از کفری که کاشته بود و زیارت
و آب و از چای است که در پیلوئی باغچه است که بقدر چهار پنج ذرع رسیان میرود و شب جمعه بیت پنجم از باب
السلام بروضه مبارکه مشرف شده بعد از زیارت پشت بدو بار و بروی حضرت خاتم الانبیا صلی الله
علیه و آله نشسته و دعای کمال خواندم بکثیر از شیخ گفت شدم که از دور نشسته گوش میداد و من
نام شد و دانست که دعای خوبی است گفت تقبل الله منک گفت هذا دعاء موعود عن سیدنا
علی علیه السلام علیه السلام بن زیاد و کلله فی القصر و الا بها قال نعم دعاء
ما صنعت و پس از آن زیارت صدیق طاهره کرده و بعد از نماز زیارت بنزل کردم

روز جمعه بیت و پنجم ذی القعدة الحرام ۹۲۲ هجری که روز دوحه الارض است که یکی از ایام شریفه و عظامه

برداشتند از زمین
پس بخندید و بچند
نحوه ای میخورد و میخورد
۱۲۹۲
در موضع خاص
شد و روزی میخورد
این نامه نامور است
همه حالت فقر است
چون مانع کیم است
هر شایسته که کوه یاد
خواهد بود و بخیال است
فولت چو قیل و حدیث
این گفته قبول حضرت
در دفتر سخن و قاریان
بر سر کافران غایب
و آنکه بوفار و اسکینه
روی از جانب سینه
از شوق یکی بود و گوید
بافتر رسول درود گوید
غایب بود از بقیع مبارک
سلسله شایسته شود
خاطر بر
از برای

مخصوص در اول طلع آفتاب ببلج بام برآمده زیارت حضرت رسول و روح العالمین شد
 خوانده و پانزدهم غسل جمعه را کرد و بجرم مبارک منسجم و از باب ارحمه ذیل شد که در بروجی است
 و حتی رسیدم که محل شریف را از حرم بیرون میرود چون اجازت می نمودند او از کرد خدا تعالی تعالی شریف
 بر برنجی شریف رفته تا به باب اسلام رفتم و حتی که محل را با افتاد و بجرم مبارک مراجعت کرده حرم و
 خلوت بود زیارت و داغ حضرت رسول الله و صدقه طاهره علیها السلام خوانده و بتبعی رفتم
 زیارت الله طاهرین خوانده وقت که بر شین ایت سیمیل بن جعفر الصادق علیه السلام رفتم که در قدیقا
 در مینوی یواز قلم است و کونا آمدن بنی بارت حضرت سیمیل رفته از آنجا منزل مراجعت کردم و وقت
 نماز جمعه در حرم مبارک حاضر شد چون خلیب نیامده بود تو آن استم که تلاوت نیام تا باز کردم
 و خان آمدن و زخان باشی و احاطه خوانده و ثواب و از بروج پاک پسید لرسلین باز کردم
 این اما خلیب که سومی آمدند بر منته خلیف میخواند خلیب با خلیب است و امامت نماز جمعه باو کجاست
 الله نماز جمعه را خوانده خلیب خوشی بود که بدارا دای خلیب یک گز خمره این باو خلعت داد
 بدوشش انداخته و یک گز زیر پوت و بجرم رسید پائیس عسکه که از شام آمد بود باو داد و کرد
 بالای یک کیر بدوشش گفت و در آنجا نشین شد و بعد از نماز جمعه زیارت حضرت خاتم الانبیاء و ائمه
 نمود و زیارت معتقده بنی رسول صلی الله علیه و آله را کرد و بمنزل آمدیم و امسال محمد الله تعالی زد و
 بی بود و قابل این بود دلیل خلیب که شهادت در حرم را باز کرده عجم را زیارت می که آشتی از روی
 زیارت نامه میخواندند یا پادشاه سابق آفتاب که غروب می کرد و بجرم آمدی و چون از آنجا
 خراج شام بهان خیال شب اول رفت چون این شامی که محمد بن عبدالرحمن بن حسن علیه السلام
 فرمود بخود بودم با فاسید صافی پیاده تا آنجا رفتم و در راه آمد و واقع است اگر آقا پسید صافی
 فراد و مصطفی فاس که همراه بودند کسی نمیدانست و در شب پسته بود آقا پسید صافی کیلوری کرد
 زیارت کرده و در مراجعت مسجد ابو زرفه فابج نور سلطان سلیمان پست متعقدند و از کوه
 از طرف کوچه پسید آمد و در می که آشتی انداخته خوانده و بمنزل آمدیم با دو باران حتی بی میوه و
 خلد

حرکت داده و دست پهلای
 رشتن کمره و در کمره
 شریف را

حورید و طاهرین سکر
 مویکت زرد و در بروج
 حورید خودی خود را

خاصه شود و جیس اند
 کاهی خندش با کوه
 ایوب برای غمناک

ای چشم چراغ اهل
 مقصود غمناک اهل
 ای الله بنم لیح

آی طاهرین غمناک
 در بروج اهل ملک
 چرخ از متکشان

ای قیام تو احسن
 بی قیام تو کمال
 قیام تو کمال
 حکمی تو بود کمال

دوای کرم

سر بود اما پسید ساقی و قلاباسی کشند غسل احرام را و شهر بعد از نماز عصر بخندید که جایز است
 لهذا غسل احرام کردم غنیمت او چنین است که غسل میکنیم از برای عمره تمتع قربا لی الله و بعد از غسل
 شهر را آوردند بار که دهنه طول کشید گفتم فرصت است غنیمت است که باز زیارت حرم مبارک را
 بجهل تمام زخم جرم که خلوت بود و قرآن اندم سوره نزل ابرو ح و لیهد و سوره نذر را بر رو ح
 مرحوم و سوره قیامه را بر روح والده مفسوره و نذر را بر روح پسیده النساءیا که کردم و سوره نزل آیتونم
 بجهل الودان شبها که خواندم دیدم شیشا بالفتح اعراب کرده است شیشا آنجا نشسته بود و بر لایم
 غلط قرآن تصحیح کردن اجبت این بقاعده عربیت شیشا بکبر است که صید جمع است که جمع آشیب است
 مثل بعض آیفین دیدم غما کرد و دو قرآن یک مصطفی چاوشش آورد و آنجا بهم چمن طوبی بود که من نمی گفتم
 باز غما کرد که قرآن انباید پست زو گفتم تو شیخ عوامی زیدانی بخا یا این با پی کیت و هر که عوام باشد
 بهیچ رخا و خوانده و چنانگی که سیکرد که محال است قرآنی که در حرم باشد غلط باشد و این قرآنها که
 بهیچ غلط ندارد و چنانچه بدی کرد و دومی نمود که الیاد یا صدیغ می گویند قرآن خلطست نه اینکه قرآن
 غلط دارد و اگر مصطفی قو نیست پس بود قضیت می کرد و از شب و میب شده روی خود را بر وضو مبارک کرد
 عرض کردم یا رسول الله تو عالم الیبر و العلین هستی میدانم که حق بجانب این نمیده و دل است این عاوی
 در کا و این طور بعضی غما دارد که راضی نمیشود غلط قرآن تصحیح شود باری تان بارک را بگویند
 و پستان حضرت صدیق را بوسیده و اوداع گویان حضرت تمام خواندم چه گفتم چه دیدم از خاک کوی
 بستم محمد آرزویت چه و بمنزل مبارک را برده بود مدقرب بغروب بود و یاد و تا خارج شهر میزد
 خارج شهر بخاک زلت افتاده و موار تحت شدم در عرض اه شیخ الحرم علی پاشا را دیدم که در قلع
 شهر برای شیخ حاج آمده بود خیلی از قصور خدمت خود و در خوابی کرد آدم خوش نفسی است اینجا
 عجم خوشن قمار است چون پاشا محمد پاشا بوده و مغزول شده بجای و علی پاشا آمد است و قور
 بکوش و گفتم محمد میرد و بجای وسیله می آید از قیاس بکن خیلی خندید و دست روی او پسید
 جدا شدیم و از شب دو ساعت و یک ربع فرست بمنزل پنی سبج شجره رسیدیم شست روز دشت شتابا

اندر معی بود القیاس
 واللیل فطره انبیا
 یس ایمنی صکره
 طه شفیق و نیر و کار
 بی زنده کتاب نبی
 در بعضی کتابها
 جبریل و ابلیس
 توفی و اذنبه و
 ابواسطوخانی
 ای ایله صیوت
 عیون آسای
 بر جبین قاسی
 از نام خدا و فضل
 شام مبارک
 آید بپای
 یکم روز از آفتاب
 و آن هم دهنه
 از طلق بنیک
 تدجیم چشم
 سر آمد و نشان

در مدینه منوره توقف داشتند آنرا بعد از بركت زیارتین آنسانین بنیوئل و بجات ثانیة منوره
 خواهند فرمود و از آنکه مرتبه زیارت عجب عوشتن تیر شرف ندیم و وقتی که در منزل در مسجد شجره
 بار او را پس کرد و بیکار صد و قیاضه و شده است از قرار که فرشتن ضد و قیاضه می گویند که یک
 و باران می آید و از منزل که ندیم بعد از زور و بیکار میان سنگ افتاد که یکبار صد و قیاضه و شده است
 و بعد از زور و از تو ان اسباب و براتی اسباب از شسته و عایاتی و دو و کلکی و دو پسند طلاء
 فایلهای خوب که دستانی درخت مراد یک خندان در میان زور و برده اند و بار ایسان دو
 تا یکسان که زور بود که خندان میان زور و نیست که زور بود که زور و زور و زور و زور
 و یکین بود که شتر را با بار زور و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
 ساعت چهار زور و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
 در راه عیب کرده است باطنی شامی فایلهای شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
 در دست او بود می گفت بار و اند من بار را بقطار بسته بار و آرد و دوم سینه شامی که زور و شتر
 مالین مرغ بود و زور و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
 شد که عدو شتر اگر دست است بار و یکبار و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
 و لیل عجم و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
 شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
 بدست حرامی افتاد و آنرا اند و بار و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
 انفس اطفال که عوض مالی افضل خداوند و بجلال انکس است با شتر و شتر و شتر و شتر
 شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر و شتر
 که چهار در پنجو است بخیر برسد و است احرام نیست که احرام میسندم برای عمره متع تجد الاسلام
 بجهت زان وادی اطاعت خداوند عالمیان اجب به الی الله و واجبات احرام به غیر است اول
 فیت که مکرر شد آینه فیت و فیت و فیت و فیت و فیت و فیت و فیت و فیت و فیت و فیت

اوقات میں کلمہ شام
 کردی تو ظهور آقا کلام
 دامن خورشید و شتر
 کرامت همیشه مناجات
 بر ما طری در جنت مران
 ما را رسد در جنت جوان
 ما را نشه به جنت حشر
 هم بار به جنت و جنت
 شامه شد که عدل حکایت
 رسد و شتر و شتر و شتر
 اسلام بود انکس هدایت
 و شتر و شتر و شتر و شتر
 نام و شتر و شتر و شتر
 شتر و شتر و شتر و شتر
 ملک شتر و شتر و شتر
 محو از اول و شتر و شتر
 هم ملک شتر و شتر و شتر
 از ملک شتر و شتر و شتر
 پیوسته در شتر و شتر
 اطلاع در لیل و شتر و شتر

کتابخانه مرکزی
وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
تبریز

از انچه در انچه روزند
و از انچه در انچه روزند
و از انچه در انچه روزند

۱۰۸۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۱۲۱۳۱۴۱۵۱۶۱۷۱۸۱۹۲۰۲۱۲۲۲۳۲۴۲۵۲۶۲۷۲۸۲۹۳۰۳۱۳۲۳۳۳۴۳۵۳۶۳۷۳۸۳۹۴۰۴۱۴۲۴۳۴۴۴۵۴۶۴۷۴۸۴۹۵۰۵۱۵۲۵۳۵۴۵۵۵۶۵۷۵۸۵۹۶۰۶۱۶۲۶۳۶۴۶۵۶۶۶۷۶۸۶۹۷۰۷۱۷۲۷۳۷۴۷۵۷۶۷۷۷۸۷۹۸۰۸۱۸۲۸۳۸۴۸۵۸۶۸۷۸۸۸۹۹۰۹۱۹۲۹۳۹۴۹۵۹۶۹۷۹۸۹۹

بَيِّنَاتٍ اِنْ اِجْمَعُوا عَلَيْهِ لَكُمْ وَاللَّهُ لَاسْمُكَ لَكَ سِيمٌ يُوْشِيْدُنْ وَبَانْدَ اِحْرَامِ كِي كِي
از اراپت و دیگری بنزد دوست و احرام معصده افعال است یعنی نجو حرام کردن انور که حرام
و احرام کرده در این باب مناسب چنان اقاو که از اعمال حج آنچه واجب شرعی اختصار درین روز
نوشته شود خلاصه از مسجد شجره دو ساعت از دست کشیده اوقا دویم نجیعت بغروب زده برای نماز
نکاح و تنگی بچ بد آنکه چرا لا سلام در دست یکبار واجب میشود بر تکلیفی که حاکم و ابل و ازاد و دارا
را حله و زارد و آرای منزه عیال از آن اجبت باشد و نیز ممکن باشد و از رفتن یعنی صحیح المزاج باشد
نباشد و در عرض راه مانعی مثل دزد و دشمن نباشد و نیز وقت او هم وصیت اشتبه باشد برای ملک
آنکه معطله و این چرا لا سلام تقسیم میشود بکس قسم حج تمتع و حج قرآن و حج اقصا و الحج تمتع تکلیف
انجانی است که از آنکه معطله دور باشد بقدر شان زده فرسخ بیشتر از شان زده فرسخ الی مثلاً الله
کما که در مدینه یا در مدینه یا در شام یا در عراق عرب یا در عراق عجم یا در کرستان یا در قشیر یا در سمرقند
از بلاد باشند واجب حج تمتع بجای آوردن نمیشود عدول کنند حج قرآن و حج افراد و رجال و خست
و اناج قرآن و پس تکلیف انجانی است که در مکه منزل ارید یا بیرون که منزل ارند ولی بخبر
فرسخ دور نیستند بلکه از شان زده فرسخ دورند اگر چنانچه این کرد بخوبی باشد حج تمتع بجای آوردن و
اختیار نیست و چون بیان حج قرآن و اقصا و برای مثال با چیدن قایده نخواهد بود و لهذا
بصیرت بعد از حج تمتع پان مجلی ازین و نیز خواهیم نمود فرق بین این و رایا بعدیکه در حج تمتع و صور
مفرده را ذکر خواهیم کرد و انشاء الله تعالی چون رساله ای بکس حج طاعنی علام تفصیل بیان ابیات
مستحبات و ادعیه و اوده در حج تمتع رایا منضمه نموده اند بطوریکه همه کنش نتواند درست ضبط و انداخت
فاصله برای عوام بسیار دشوار است که تمیز میان اجزاء و شرایط و واجبات و مستحبات آن بشود
شود که بعضی بواسطه قلت ادراک مستحبات بسیار وقت می کنند در جای آوردن آن و بعضی آنرا که می کنند
خیال است ببودن آن چنانچه در سفر خیریت اثر که معطله شده و شد بسیار بی ثبات اربعه را در اول
و چوب که می گردند که این بنده آنها را از تحت و ان اعلام می گرد که وقت تلبیه است بخيال آنکه دعا

وین سیکر اوست بستر
 زوفا لای شوارس
 پیسته بکورت
 عنقود محال است
 عرش نزار و بچ کرکن
 وزد وک و غرغش کن
 فایده دهنش فکر کن
 توفیق بملک سربا
 عدالت مفرح و چین
 هم جبهه دشمنان کن
 هم ناغش سینه دی
 بروی دریا و فضل
 وین و فاد کرد و جان
 بوسه دود زانها
 او دکن زهر لای
 ماین سرب کیمین
 بخت کمان
 الواب

مستحب است ولی عامی تسبیح را وقتیکه می‌کند و در خواندن آن و تسبیحین بسیار دیده شد که بعضی غفلت
و عامی تسبیح در نزد حجر الاسود ترک می‌کردند و حاجی که محاذات جزو اول بن شد بخیر احوال
و تکلیف با بر این در بیان حج متع الکفای کیستیم جمیع واجبات را جزاء و شریطه ترک می‌کنیم مستحب
و اذعیه وارده را تا پاسی از خطه و صبط آن بماند و هم آنکه باید ضری از آنرا را ترک کند بر آنکه
در این روزنامه آنچه بر قوم شده و هر واجبیت و ترک آنما غیر جائز و باطله و لو شکیست بد آنکه حج متع
از دو عبادت یکی عمره متع که اول حجاب آورده میشود و یکی حج متع که در ثانی حجاب آورده میشود و این دو
عبادت بهم پیوسته مربوط است اگر عمره پیش حجاب آورده نشود و عقب از حج حجاب آورده بجهت خدای تعالی
عمره مفرد نخواهد بود زیرا که مفرد یعنی مفرد و تنها و چون عمره متع منقطع نیست و تنها است از جهت
مفرد گویند و نیز آن عبادت دویم که حج متع باشد در نفس فسخ آن بقیع عمره و بعد از آن باید حج اذی شود
زیرا که تناسل و پیوسته شده از عمره سابق آنرا بجز بیان مفرد از عمره متع و اما معنی متع یعنی بجز
و متع یا فسخ چون در عمره متع و حج متع که دو عبادت هستند اهرام بمقتضای تسبیح است و در احکام
که شخص ترک کند و حرام کند بر خود میست و چهار چیز را که ذکر خواهد شد بخلاف غیر از عمره متع و حج متع
نساء و نماز طواف نساء و تلبیس و پس از طواف نماز آن در عمره متع و حج متع بجز شخص طواف نمی‌شود
مع چیز دیگری در احرام حرام شده بود و شخص مسلمانی شود بان میت و چهار چیز که از عمره متع و حج متع
پس عمره متع منعی مسرور که بعد از تمام شدن حال آن شخص مسلمانی شود و یکبار یکبار حرام بود
اما بی بهره بود و حج متع یعنی حجی که پس از تمام کردن آن شخص مسلمانی شود و بان میت و چهار چیز
که در حج که عمره متع حجاب آورده شود و حج متع در مقام حجاب آورده شود و بجهت خدای تعالی آن عمره مفرد است
مفرد می‌کند و از حج و تنها شود از کس طاهر میسکند و دسترنجه و از انبار و اما دایه دارد شده و در آن
و اگر بن مصیبت جناب سید الشهدا علیه السلام مشغول است که آنحضرت یوم ترویج را بادل نبیره
فرموده و از عراق شدند زیرا که آنجناب محض اتم حرم حرم الله که مبادا بماند اول ابی سفیان بن خنیس مسلم الله
مبارک که آنحضرت را در آن مکان شریف بفرموده و بکثرت حرمت بیت الله شود و بکثرت خیرای می‌گوید و بکثرت مبادا

الحج تمتع
و عمره متع
و حجاب
و طواف
و تلبیس
و نماز
و طواف نساء
و تلبیس

الحج تمتع
و عمره متع
و حجاب
و طواف
و تلبیس
و نماز
و طواف نساء
و تلبیس

که عیسی با فحش و کثرت است و منزه را که عبادت اول است از برای بیت الله بجا آورده
 حج تمتع را که تمام دو عبادت است بجهت ظلم آل ابوسفیان که فرمودند و متواپسند تمام تکلیف حج تمتع را
 بجا یاورند پس حج را که حج تمتع است و عبادت است از مجموع دو عبادت بدل نموده نموده منزه را که
 بجا عبادت اول ازین دو عبادت باشد بعلت آنکه شخص حاج که بخوابد تکلیف حج الا سلام خود را بجا
 ابتدا شروع میکند با حرام عمره تمتع از ریقات خود بهین طور اعمال عمره تمتع را بجا می آورد تا تمام شود
 و روز هشتم ذی الحجه احرام که یوم ترویج است شروع میکند عبادت و یکم که حج تمتع باشد بطریق عبادت
 و محرم میشود با حرام حج و می رود بنی از روز نهم شروع میکند بطریق خوب می رود بجانب عرفات بعد
 ظهر روز نهم میرسد بعرفات تا روز دوازدهم یا سیزدهم فارغ میشود از اعمال حج و جانب است
 سلام الله علیه که بخواند تا روز دوازدهم یا سیزدهم بماند و تمام عمل انجام برساند لهذا عبادت
 ملا بدر کله لا یتروک کله اکفا بماند عمره تمتع که عبادت اول است فرمودند و چون که
 هشتم یا نهم را تا دوازدهم یا سیزدهم عمره اربعه بودین بیرون رفت و منزه شد یعنی عمره تنها شد
 پس حج را بدل نموده منزه فرمودند و الله صل علی اجات حج تمتع است باید دانست که
 از نماز شستن این گونه مطالبین روزنامه سازان فرود آمدن تکلیف شخص است بهنگام عازم شدن
 بیت الله بجا آوردن شستن و افاضل واجب حج تمتع متاسف است که غیر از آنها چیز دیگر بیان کرده
 و نمی نمایند که اول لازم است شروع بمواقت که آنها معین شود و سپس از آن بجا بیاورند
 پس میگویم مواقت جمع میقات است و آن عبارت از جایی که شخص بکشد باید در آنجا که برسد
 و شروع کند با اعمال خود و بدون احرام حرام است از آنجا بجا و نکند و مواقت شش موضع میباشد
 موضعی ازین مواضع ششگانه میقات است از برای جمعی که عبور می کنند از آن میقات بنویسند که میروند
 اول مسجد نبویه است که آنرا دو جگانه می گویند یکجگانه بر وزن هجینه بضم حاء و فتح لام است و این میقات
 اختیار برای اهل مدینه و کسانی است که از مدینه منوره بجانب مکه معظمه میروند و اگر ضرورت واقع شود که
 شوند از آنجا محرم شوند از آنجکه میقات اهل سام است محرم میشوند و بعضی گمان کرده اند که آن مسجد
 فصل

بنا
 چون تن روزنامه شود
 میس و اجابت افعال حج الا سلام
 و بعضی
 از سنن و مستحبات
 سنده و افاضل و مستحبات
 انها بطور اخطا کرده و بعضی
 و اجابت مذکور مدعیان از بعضی
 مستحبات مؤلفه و بعضی که
 کثیر آرد و بیان انها کرده اند
 فصل کرده و نمود فصل اول در مستحبات
 قبل از احرام و حال احرام و انها
 دوازده چیز است اول تنه
 پاکیزه کردن بدن و تنه
 گرفتن سبب ساروب زدن
 از آله عوی بر بدن کردن
 موی عانه نمودن شستن
 برای احرام هضم جو دادن
 زار شده بعد از غسل
 بجا آوردن

سجده قرا باشد است که او بنا نموده حق ایراد است که این بیان مسجد نجس است و قرا باشد تغییر کرده موضع نماز
و ادای عقیقت است و این میقات اهل عراق و اهل نجد و ویر و هند و کپانی است که ازین اسباب و دیگر
که معتقد و ادای عقیقت اما کن بسیار صدق می کند که او اهل آنجا است بپیشگاه و طایفه آنجا و مجتهد
و او اسطو آنجا غمناست و او احرامها را و ادای عقیقت که کند که احرام کا اهل محاسن است و فضل
احرام بپیش از مساحت اگر آنجا بطریق یقین معلوم و یقین شود مساحت است و اگر یقین حاصل نشود احرام
آخره بنیاد از و باقی که یقین کند که آنجا و ادای عقیقت است و محبت قن چنان معلوم شود که آنجا را
که شریف فیما بین اهل ادای عقیقت است زیرا که ازیر که او ادای عقیقت که میقات اهل سنت است و صلی
می کند چنان معلوم شود که زیاد و زشت فرسخ نباشد و احاطه آنست که تاخیر نیندازد احرام را تا رسیدن
عرق بلکه بعضی از علماء اثنی عشریه باین فریادند تاخیر و اگر تقصیر از اهل سنت بعلت تاخیر احرام آمده است
عرق نباشد و پیش از رسیدن بنجا در دل قصد احرام کند و قیاساً هسته بجا و در حق خود را بریون نیارد
و اگر تواند در جامی خلوت لباس خود را بریون کند و جامه احرام بپوشد و نیت احرام کند پس از آن
بجای نیت لباس احرام را بریون کند و لباس خود را بپوشد و بجهت آن ضعیف به با برسد نیت عرق که
احرام کا اهل سنت است آنجا پس احرام مثل آنها پوشد و چنین اظهار کند که خود خافنی در تحت العرق است
و چون مقدمت از عراق دانند به میقات تو ذات عرق خوانند . موضع سیم قرن المساکل
و این میقات کپانی است که از راه طایفه باید بجانب که قرص صبح قاف و یکون اهل طایفه که یکون
در و منقری که و صاحب صحاح گفت که بقیع قاف و راه مملکت که او یقین فی جنوب است و در و
خلعت زیرا که میقات قرن میت قرن یکون اهل طایفه است و او پس جنوب بکنان نیت مکان و
چنان شید بانی فرموده و قرن یکی از ابد او نیت است چنانچه صاحب قاف و پس گفته که او یقین جنوب
بقرن بکنان بن حاجیه بن اوست و نیت جنوبی می و یقین اهل آن است که اهل بکنان است که کاف
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اِنْ اَحَدٌ رَجَعَ الرَّجْعَ مِنْ حُلَايبِ الْيَمَنِ مَوْضِعَ جَارِمٍ عَلَيَّ اَيْتٍ كَرِهْتُ
اِنْ كَرِهْتُ سَائِيهِ تَمَامَهُ دَر و منقری که واقع است و این میقات اهل بکنان است و کسانیکه ازین مجانب که میگویند

بهر حال است
عقب و صبح چهارگزین و عقب
و صبح دیگر که شود عقب غار
قضا اگر نیت خدا را در عقب
و کت عمارا ملک آن بکنان شود
دور کت که در کت اول است
تجانبه تو حید و در بانی و کت
تجدد فلان با اهل الک و در کت
ملا آورد و همراست که در کت
احرام و قصد را در کت
الهی ملا آورد
۲ که حال فرم میوم
صا و از نیت
و کت خواندن دعا میگویند
که از نیت خدا را در کت
صلا و آه که در کت
باید نیت که کت
مردانند و در کت
ناب و کت سیدارشاد را در کت
در عقب غار

صاحب قاموس کوی که میگوید: **أَوَّلُ الْمَلِكِ** ویرمزم میقات اولین جبل است که مرطبتین من که موضع نماز
 و نجس بقدم جرم منسوب بر باد ساکنه و این موضع میقات اول شام و مصر و مغرب است و در حوالی دریا و
 و بالنسب آنجا را عوام را میگویند و در پست منزلی که است و نجس بقدم میگویند که اکنون سحر آنرا میگویند
 و علامت مکانی باقیست که آنجا محرم میشود و اول شام و مصر که اما میگویند بنده چون فعل و فعل و فعل و فعل
 میشود از مسجد شجره حرام میشوند و اولی اهل سنت و جماعت از نجس محرم میشود و اولی حق آن است که نجس
 را نجس و در پست فرسخ مسافت و در آنجا میقات است و در محاذ و میقات هم حرام است و صحیح است
 زمان شام و اول سردین را راه را نجس بگویند و موضع ششم منزل خود شخص است و آن میقات پنجم
 که از آن پنج میقات گذشته منظرش آن و دیگر باشد بلکه مثلاً میقات یکسان که منزل نشان غایت
 باطنی است و میقات یکسان که مثلاً در وادی فاطمه منزل از دستان افلاک است و گفته اند که یکسان
 که بروند و از سبک ازین میقاتها عبور کنند مثل یکسان که از دریای عجم برای حرم از دریای شام
 احمر عبور کنند و تکلیف آنها این است که اولاً تصور کنند که میقات را نشان بدهند که یکسان که ازین
 مواضع نزدیکتر میباشند به میقاتیکه نزدیکتر است مقابل آن میقات که رسیدند و محاذی آن که در
 محرم شوند مثلاً یکسان که از دریای سفید برای حرم میرود و میرسد بنقطه از دریا که آن نقطه برابر نجس
 و نجس نزدیکتر است به میقات است به یکسان که رسید و آن نقطه محرم میشود و همچنین هر که از باب الله
 که شسته بجهه می آید در دریا در محاذی عظیم محرم میشود و اگر علم بحد و اوقات و برابر میگویند که گفته
 و بعضی گفته اند حرام نمیدانند از جای که دیگر از آنجا پیشتر احتمال محاذات مذکور و احوط از برای این
 شخص که شستن بر یکی از مواضع است باین شخصی که از برای یکسان که که ازین پنج میقات باشد
 برود و خود را یکی از میقاتها برساند و از آن میقات حرام نمیدانند و تا در آن میقات بجهه مثلاً کسی از راه دریا
 کند واجب است در برابر میقات حرام نمیدانند که برابر نجس باشد و همچنین بجهه رسیدن نزد یکسان که
 و رسیدن از یکسان حرام نمیدانند که میقات اولین است و از آنجا با احرام بیک مشرف شود و واجبات پنج
 است واجب که پنج از آن اجابت عمر و متع است و پانزده از آن اجابت حج متع است و یکسان که نام

فرضه و نماز
 سنت وقت سوار شدن شتر
 و برخواستن شتر در وقت اذان در
 برکتی و از این حدن اذان در
 زمانیکه بخواهد برسد و نیز بسیار
 نایب بگویند و در بعضی از محله
 حایب باشد و بعضی دستور
 تا خانه ای که میگوید از شتر که در
 خانه ای که میگوید از شتر که در
 این حرام حج تا بعد از آنکه در وقت
 که بخواستن و برسد از آن
 و قیاس در زبان مکرر است
 احرام و آنها نیز در از در وقت
 اول جایگاه سیاه پوشیده
 و حرام و یکسان مکرر است
 حرام احرام است و در وقت
 و در وقت است و در وقت
 خواستن چهار نفر
 که از جبهه بعبرم اورد
 جز از محله
 شدن و یکسان است مال
 خاک کردن در حال احرام
 قصد زانی

و اگر اینها باشد و منو بخردی قیام واجبست بدن لباس طواف کسده نجاست یک باشد هر چند سجا
 کرد نماز معصوم باشد سیمین خسته کردن است و در وادان موان طواف باطل است حتی بار طواف که یک
 اگر اطفال از خسته بخرد طواف بند بطواف نپا بعد از بلوغ زن آنها حلال نجوا و چنانچه است
 بلکه واجبست که لباس طواف کسده مباح باشد بلکه جمیع شرایط لباس ناکردن و لباس طواف کسده
 بقاعده که فرموده الطواف کالصلوة بجمیع کمالات که درین طریق که قصد کند منت شوط یعنی منت
 طواف ناکسبه عمره متع از فرض حجت الاسلام بجمیع لطافت مانع از تمام نجای و درم ششمین
 کردن بجز الاسود و این پاسبان شود باینکه شخص که میخواهد شروع بطواف کند بنور مجازی و بجز سید و
 مانده بجز بدقت کند و این نیست را در ذوق بکار دارد تا مجازی جبر شود تا قیام حاصل شود که آید بی دراز
 اول جبر شده هفت نفر تمام کردن شوطیست بجز الاسود و این معنی ممکن میشود و مکرر بعد از مجازات است
 بدن بجز اول جبر و در اینجا نیز شخص که نیکو تر بر دو تا قیام که مجازات حاصل شده و این آید پس ایضا
 و وقتیکه زیارت بیت الله الحرام روانه بودم جناب محمد الزمان حاجی تاسع کفی حفظه الله تعالی
 بود و آمدند منم نمودند که در طواف بطور شستی که شتر باشد حرکت نکند و تکیه بجای جبر الاسود
 حکما مجازات واقع خواهد شد پس از آنکه بیت الله الحرام شرف شدم فرمایش ایشان صحیح بود و
 خطای کردند و بهر که ممکن بود پیشتر کردم که خطا کند هشت نفر آنکه در جمیع احوال ناکسبه ابد است
 و در جمیع شوطیست نجایه یا روتجایه بخند که اگر در کعبه از اجزاء شوطیست نجایت کند یا روتجایه
 دوباره بطور صحیح بخور کند و در هر دو که میروید سبک بدر باب جبر سبیل رسد قدری بخت خود را بگذرد
 بخت سقیم نزد آنکه تا نماز دو شسپ کند و باید درست وقت درین باب بگذرد و این بایش
 بدین طریق که قدری در ترانه شوط کند و بشکل مرتب و وزند بلکه بر خطوطی و وزند که شکل
 حادث از آن خطوط و ثمانیه ضلع باشد که چهار ضلع از آن موازی چهار ضلع بیت باشد چو
 ضلع دیگر آن چهار از او بیت مرور نماید و درین صورت شخص حاج کج کردن این است
 بدین شکل چنانچه جناب حاجی سلمه الله تعالی تعلیم فرموده اند

فی قیام
 لباس
 چهار
 پنج

هفت

جابر
 حاجی

هفت

اللَّهُمَّ إِنِّي رَعَيْتُ
عَنْدِي أَفْعَالِي فِي عَمَلِي
أَفْعَالِي فِي عَمَلِي
مِنْ تَحْتِ رَأْسِي فِي عَمَلِي
أَسْجَاتِي لَا تَبْقَى خَلْقِي إِلَّا

أَنْظِرْ لِي يَوْمَ يُنْفَخُ الْقُبُورُ
مُطَاعٌ خُودًا بِالطَّلَبِ وَدَعَا
بِسَارِكَةٍ وَأَوْرَاقِي هَانِ
خُودُكَ وَطَلَبُ الْمَرْفُوعِ لَا يَدُ
يَهْجِي مَنْ خَوَانَدَنْ دَعَاكَ
وَأَرَدْتُ دَرْزِدَ جَهَنَّمَ
فَقَسَمْتُ وَمِثْلَ بَدَنِي كَالْمِثْلِ
بَكْتَدَارُ قَسَمْتُ بِكَ كَمِثْرَةٍ
حَبْرُ ابْنِ بَدَنِي دَارُكَ
بِرْكَهَا لِي خُودًا رَأْسًا
مَوْضِعُ ابْنِ بَدَنِي خُودًا
كَنْدُو قَسَمْتُ بِكَ عَمَلِي وَارْتَبَا
بَارِكُ دَرْزِدَ جَهَنَّمَ
خُودًا بَقِي مَانَدَ شُوطِ رَأْسِي
كَنْدُو رُطُوفِ كَنْدُو رَأْسِي
نُودُ دَانَكَنْدُو رُطُوفِ
نُبُوِي عَمَلِي اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْإِذَا
شَدَّ كَنْدُو رُطُوفِ عَمَلِي
بِسَرِّ رَأْسِي

این بود بیان اجابت عمره متع و هرگاه برای تکلیف ممکن باشد تا این مسرعه متع بحجت تنجی وقت فرموده
یا بحجت عرض حقیق اگر مستطریاکی شود بحجت بجا آوردن طواف وقت و قوف بعرفات یکصد و سی
برای عمره حرام است نقل میکند قیام حرام را با حرام حج هم شده و اگر محرم نباشد از آنکه احرام
می بندد و بجانب عرفات می رود و تمام اعمال حج را بجا می آورد و بعد از آن عمره مفروجه بجا می آورد
این کار فی است از آنجه بر او واجب بود بابت قیام و در فعل حج و واجبات آن و مشتمل بر اینست
فصل در بر فضلی ذکر یک واجب واجبات حج متع خواهد شد فصل اول در احرام حج متع و این
مثل احرام عمره است واجب از وقت و دو جا نه احرام پوشیدن و اینک گفتن بطور سابق است
چهار چیز که در احرام عمره حرام بود در احرام حج نیز حرام است لکن این احرام از دو جهت فی است یکی
زمان احرام عمره و این است که اندوایه شوال ابتدا تا نیکه اگر او را بجا نیاورد تا آخران قیام
نوت شود و زمان قوف بعرفات بعد از ظهر روز عرفة است بر آنست چنانچه خواهد شد فصل دوم
بعرفات و زمان احرام حج مقصود نکست روز و تروی است بطریق استیجاب روز عرفة است بطریق
چنانچه ذکر خواهد شد فرق و تمیز این احرامین که مکان احرام عمره متع یکی از میانهای ششگانه
چنانچه گذشت و مکان احرام حج متع نفس که است جو با و مسجد الحرام است استیجاب با و فصل جا
مسجد الحرام هم محتمل است یا مقام ابراهیم علیه السلام پس عاده و دادن اجابت احرام حج لازم نیست
فصل احرام نماید پس از پوشیدن طایفه احرام بدین طریق که بر خوستار می دم باز داشتن نفس خود را
از بیت و چارچوبه که ذکر شد بحجت بجا آوردن فرض حج متع قریباً لی اندیس لبیه که بود بطریق
از که تابی و از آنجا تا بعرفات و مسجد و عرفات که رسد ترک کند و اگر روز عرفة از که بیرون رود
کشت نکند که تا عرفات در وقت نماز خوش لبیه که بود و عرفات ترک کند فصل دوم در قیام و قوف
بعرفات بدانکه واجب است قوف بعرفات آن موضعی است محصور و مسطح و مسطح و مسطح و مسطح و مسطح
در آن مکان است چه پواره چه پیاده چه حرکت چه ساکن بی اگر تمام مان آنجا خوابیده باشد یا پیش
او داخل است و واجب بود آنجا از ماندن در آن غروب شرعی و عرفات که وقت افطار روز و دو

منرباست پس کافی میت بود آنجا در وقت عصر شد و واجبیت قیام این طریق که میباشتم در نماز
بعد از نماز روزانه تا شام در پنج مرتبه بجهت ایستادن و نماز عالم قریبالی الله و خوف بفرات در آن
زمان بنی که بعد از ظهر تا مغرب یوم عصر نه از واجبات غیر کنی است پس اگر ترک شود تمام آن زمان
و وقت و بعضی از آن زمان باطل آید و در بعضی دیگر نیاید هیچ صحیح است و اگر چه شخص نگاه کرده پس مکمل
و خوف رکعت بنی بین است که عرقا بگوید و عرفان نه و خوف نمود اگر مسامح ترک نمود
خج باطلت فصل سیم در وقت بشهر الحرام است بلکه حاج میت اندید در شب بعد از بانی عرفات
کونج بکند بنوی شهر الحرام برود و در وقت از شب که میرسد آنجا شب از رویا و در وقت بگوید نماز و طواف
حج و این بستی و اگر عیال واجب میزند یا قیام اول و طواف است و برای این بستی و زیت چنین کند که در
بروزی و درم در شهر الحرام محبت فضایی آنی چون طلوع فجر نو وقت خوف بشهر الحرام کند بدین طریق
که میباشتم در شهر الحرام از طلوع فجر تا طلوع صبح پنج مرتبه بجهت خوف آن شب بانی الله و اگر کشتن طواف
اقابا در شهر بیرون و در روز و ای محتر که با خیاض محض است بکند و در نماز با رکعت بعضی گفته اند که
کنار آنست و خوف بشهر واجب کنی است که ترک آن عذابا باعث بطلان محبت فضل چهار در نزد
کردن شنی است بلکه واجب بر مختلف بعد از کونج کردن در شهر الحرام در روز بعد از موضع کونج کرد
می گویند بجهت ادای سه واجب که ذکر خواهد شد فصل پنجم در روزه عقیقه است یعنی از صبح
ریز و برجه و اسم حاجت درمی که موضع روزه می باشد و این قیام واجب است که بعد از طلوع آفتاب روزه
وقت شد روزه کند و اگر فراموش شود تا روزه بزرگ و بر جای آورد و اگر کسی بخاطر نسیان در سال
خودش یا نسیان یا بجا آورد و شرط است که اسم پشنگ نزه بر آتنا صدق کند و شرط دیگر آنکه آنجا
حرم باشد و از سر کجای حکم برادر و ضرری از او بایستد پشنگا و کسی نیت کند باشد بطور صحیح و در حکم آن
استجا احتیاج در شهر شش شکر نزه جمع می کند و مستحب آن است پشنگ نزه قطب باشد و در
چند جز واجب اول نیت کند شخص که می اندازد نیت سنگ بجز و عقیقه در حق متع بجهت واجب بودن
قرتبه ای الله و دوم انداختن آنها پس اگر پشنگ نزه بار و آنجا بکند از رویا و بگوید که می انداختن نیت

مکروه بی
در ذوال کله
و اگر ماهی تنک و بیوشد
خود را را محرم و عورت و حرام
در هر شوط دست با الله
آنکه از رکعت کجی او در رکعت
قطع کند نیت شود در رکعت
عمل و بی هفتاد و هشتاد و
محشود هفتاد و هشتاد و
شود و در هشتاد و هشتاد و
هفتاد و هشتاد و هشتاد و
در ماه عمل و ثواب هفتاد
هزار است از رکعت کجی
قریب ده هزار در هر رکعت
و خداوند او را شایع عبادت
هفتاد و هشتاد و هشتاد و
و بر او در برای او هفتاد
خاص اگر چه آنقدر در دنیا
ماوراء و اگر چه آنقدر در
آحق ماوراء و هفتاد و هشتاد و
در مستحقان نماز باطل و بی
نماز طواف و اینها شش است
و آنکه خواندن سوره نوب
کنند از حمد در رکعت

اول در تن
نخودن سور و حمد بعد از آن
در رکعت ثانی سوره حمد و تسبیح
الحمد ایضا آوردن بعد از نماز
از نماز چهار مرتبه صلوات بر محمد
و آله و عجله فرستادن در سجده
و آله بعد از آن تسبیح و تهنیت
قبول از خدای تعالی کردن
خاندن دعا و مخصوص در
بعد از نماز کلمات فصل و تهنیت
از باب سنجی بین صفات و فضیلت
ایشان و تسبیح و تهنیت ایشان
انها را در یک مکتب اول و ثانی
جمعه الا شود و بوسیدن دست
و بدن با دوا بیدن ایشان
کردن آن در وقت روزه و غیره
چهار مرتبه و شخص خودش با وضو
حجمه الا شود بیکدو بار در رکعت
کشد و در هر رکعت تسبیح
خود بخواند و خوردن آن
ناصحا و در وقت استسقاء
من کمال ذوق و شیرینی
مؤید صحت است و ارد و بیک
مخازن جمل الا شود و آن
در بیت که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و آله
پیوسته است

سیم آنکه مجمره و سانسکریزه بار با واسطه از اذن حق پس اگر پسک بر خور بجای بعد از آن مجمره بخورد
نخواهد بود چهارم آنکه عدد پسک یزه باید هفت باشد پنجم آنکه اتمار یکده نیندازد و هر چند
بر خور و مجمره بلکه واجبست که متعاقب بیندازد و هر چند یکده بر خور یعنی یقین حاصل کند که هفت نکرده
بمجره خورده است و سبب آن است که از ده ذراع تا پانزده ذراع دور تر استاده منکر اعیان از
بجست اینیکه یقین حاصل کند که پسک او بخورده و نزدیک تر نیستی ارد و فصل ششم در نوح و نوحی است
یعنی نوح که سنده و کا و دوشتر و آن واجب است بر کفریک نوح بی پسک بی ای چند نفر کا
نست اگر کسی در نباشد بر فریدن بی روز باید روزی یکبار نوح بی پسک میزند که تهنیت قدرت
خریدن و کشتن بی ارد از آن نوح روزی یکبار میگیرد و در نوح روزی یکبار میگیرد و در نوح روزی یکبار
نیم و یکبار و دیگر بعد از راجت از نوح اگر روزی یکبار میگیرد و در نوح روزی یکبار میگیرد و در نوح روزی یکبار
یکبار و در آن پسک روزی یکبار میگیرد که معطی باشد و از آنجا که حاجت و آرزوهای خود
یکبار یعنی بطن خود در هفت کرد و یکبار در بی ای که سنده شد و نیت باید شد که در دل شستن باشد و اگر
باشد چنانکه در دل و ششش باشد و اگر کا و باشد و در دل و ششش باشد و اگر کا و باشد و در دل و ششش
باشد و باید بی صحیح تمام الا عضا باشد حتی اگر کسی از گوش برید باشد کفایت میکند و باید لاغر باشد
و عرف بگوید لا غر است و باید در بی از گوش بی ای خود شخص بخورد و قدر بی بی بد و پستان بی ای
بند و دهند و مقدار هر یک از این قسمت است باشد هر است فصل هفتم در حلق و تقصیر حلق یعنی سر را
تقصیر در نیت عرب کونا که کون بر نیز است و در اینجا کونا که کون بر نیت است بداند که بعد
نوح کردن بی نیت بی نیت تقصیر واجبست یعنی سر را بشیند و یا شارب و نوح کردن در باره نوح
و نیتی را بشیند بی نیت و واجبست مقدار حلق و تقصیر بطن نیت شود و سر را بشیند و تقصیر می
در فرض حج تمتع واجب بود آن قریه الی الله و بعد از حلق و تقصیر حلال شود و بر حاجت نیت است و نیت
چهار چیز که در احرام حرام شده بود و اگر نیت حاکم بود نیت حاکم بود و نیت حاکم بود و نیت حاکم بود
فراغ از عبادتها و مناسک پسک نیت حاکم بود نیت حاکم بود و نیت حاکم بود و نیت حاکم بود

ناچار شده از جوبه غار بنده قن اصلاح نهیم مسیح راه یکت حاج را حرکت داد و راه پهلوانی نمود
شد چرا که بر سال حساب با خوه آسانی فرایند و از نتره این میگوید یک ساعت از دپسته گذشته حرکت شد
در چهار دهم نبره بنامه عواف شد و بعد از نیم ساعت توقف کرده باز راه افتادیم و در بند سختی بودیم
پس کلان دنگ که گجاده و شتر یکی یکی گذشت و دقت غروب آفتاب که از دهنده خلاص شدیم
جبل القیم در سارما بود و در آن در بند بقدر یک ساعت راه نیسیل بدوخت بود و دشت
نیم از شب گذشته بر بر حضان سیدیم که آب شیرین داشت و در بند کجی هم چای بود که
نبره بعد از شبی که نیدام روز پسینده ساعت راه آمدیم و از خوف برب حرب بود که ازین راه
عبور شد و اگر در تاریکی شب در طول حاج که نیم فرسخت و ده نبره غروب نمک می افتاد
یکفر خلاص نمید خط آبی است که حاج خانه خود را حفظ کرده است و آلاء ازین عسکرت بود و
کاری ساخته میشد و ازین حاج کفن پوشش در گجاده و دخت روان کر برستم و پستانم
باشد از پیرزایی کتر است و بعضی از آن سواران نظام که ملاحظه شد اسبان بجام داشت
مثل شتر زمام داشتند که در وقت ضرورت بجام بر پر لب بزنند و اول منزل حرکت
بجانب جنوب بود بعد مغرب حرکت کردیم و از در بند که در آیدیم ما بین شال مغرب

حرکت کردیم

روز نه شنبه بیت و نهم شریذی القعه الحرام ۱۲ پسته انیم ساعت از دپسته گذشته حرکت
کردیم و در پنج ساعت بنرغب مانده برای نماز پاده شدیم و نیم ساعت مکث کرده ساعت
چهار راه افتادیم نیم ساعت بنرغب مانده برای نماز عصر و مغرب عواف شد نیم ساعت
از شب زنده راه افتادیم ساعت هفت وارد بر ششور شدیم تا نوزده ساعت و نیم راه
زنده ایم بعد از دو پنجوب حرکت کردیم تا پسه این را اضی یک نیم پست که بنامه
در محراب پست پاید میشود و بر پستوره هم شور بد نرغه پست از برای استعمال بکار می آید
اهل حاج که ساعت هفت وارد و منزل شده و حالت غریبی داشتند اغلب کرسنه خوابیدند

و شعری در قفس
ایک بیدار مار طهره و جیح
احرام سدا که کمان شود
از مار صحن همان فصل کرد
احرام عن تنگ کشت سید
ایک در صحن احرام حرم شود
حاله ای بخت احرام را می آید
حرم انبیا مقام از آید
و در احرام حرم در در حرم
که در احرام عن کشت
انست چهار سال کشت
ارمک خارج میشود و در
مغرب میشود باز از پسته
مکوی یک کمره حوادید آید
و قنیکه منقوشه می مکود
و قنیکه منقوشه می مکود
و قنیکه منقوشه می مکود
و قنیکه منقوشه می مکود

و دادیم
دل برد و در حرم
دک حقه ای نماز پاده شد
ایزد طاعت و قنیکه می مکود
آید الله الی الله الی الله
بی غایب و یقیناً هذا الک
پس مکوی الله الی الله الی الله
هی قنیکه منقوشه می مکود
و قنیکه منقوشه می مکود

بمانان کلمات قاعدت کردند و امر و زور راه در میانست روانی بی فاضی بدین
کافیه در خصوص مال نوشتیم که صورتش این است

سَلَامٌ عَلَى الْخَضِرِ الْقَاضِي جَعَلَ اللَّهُ مَسْقَبَ إِيَّامِهِ مِنَ الْمُنَافِقِ أَهْلًا الْخَيْرِ
بِمُضِلَاتِ الْأُمُورِ وَالْبَصِيرِ إِلَى مَسْكَاتِ الْجَنَّةِ وَرَأْسِ تِلْكَ أَنْ نَأْمُرَ بِالْحُجَّاجِ
مِنَ الْغَنِيِّ وَالْحُجَّاجِ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى الْأَفْقِ بِنُحْضِ الْبَصَرِ وَمَدَامُ لُزُومَةِ
الْهِلَالِ أَنْ تَمُرَّ بِهِ فَكَيْفَ يَقُولُونَ أَنَّ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ أَوَّلُ تَالِي طَالِي
شَوَّالٍ وَقَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِيَعْلَمُوا أَنَّ الْأَمْلَةَ قُلُوبُهَا مَوَاقِبُ
لِلنَّاسِ وَالْحُجَّاجِ وَأَنَّ هَذَا الْهِلَالُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ حَتَّى يَرْتَفِعَ الْاَلْبَاسُ
وَالْحُجَّاجِ وَاللَّهُ جَعَلَ حُجَّاجَ الْأَكْبَرِ بَيْنَ سِنِينَ فَلَا نُرْضَ أَنْ يَكُونَ النَّاسُ
فِيهِ مُخْلِفِينَ وَلَكِنْ لَنَا أَنْ نَبْعَثَ مِنَ الشُّهُودِ إِلَى خَيْرِ الْقَوَائِدِ وَمِنَ الْعَبَّانِ
إِلَى أَثَرِ زَمَانِهِمْ وَكَتَنَّا تَابِعِينَ بِشُرْعِ الْقَوَائِدِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَلَا فَرْقَ
بَيْنَ الصَّوْمِ وَالْحُجَّاجِ إِنْ لَمْ يَكُنْ عَنَادُ وَتَجَرُّ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالْأَلِهِ وَسَلَّمَ ضَمَّ بِالزُّوْيَةِ وَأَفْطَرَ بِالزُّوْيَةِ وَاللَّهُ بِعَصْمَانِ مِنَ الْخُافِ وَالْمُهْلَا
وَارْشَدْنَا إِلَى أَوْضَحِ الْمَسَالِكِ بِحُجَّتِهِ وَاللَّهُ شَيْخٌ صَبِيحٌ تَصَدِّقُ كَرْدِهِ
كَهْنِ بِيَانِ شَاهِدِهِ أَوَيْتَ وَشَبَّ سَمِ وَقْتُ غُرُوبِ بَاطِلِ كَتَمِ دَرِيَانِ حَاجِ كَرْدِ
اعْلَامِ بَحْثِ كَدِ اسْتِمْلَالِ بَحْثِ كَمَلِ بَدَقْتُ نَظَرِ اسْتِمْلَالِ كَرْدِ وَبَاهِي نَدِيدِ بَطُورِ كَرْدِ
عَرَبِ وَعَجَمِ وَشَامِي وَغَيْرِهِ مَعْلُومِ شَدُوحِ وَدَرِ قَوَائِمِ سَالِمَةِ اسْطِمْلَالِ غَرْدِ
الْحُجَّاجِ أَحْسَرَامِ رَارِ وَزَهْرِ چَارِ شَدِيدِ تَوَشُّعِ وَشَبَّ چَارِ شَدِيدِ بَعْدِ مَعْدِلِ چَارِ وَرَبِّ
چَلِّ دَقِيقِ وَبَعْدِ چَوَّاشِ دَرِ چَرِ دَوَّاشِ وَهَفَّتْ دَقِيقَاتُ كَرْدِ بَدِينِ پَسِزْدِ دَرِ
وَضَرْجِ الشَّمْعِ دَرِ شَبِّ نَزْبُورِ نَبْتِ سَاعَتِ وَنَجَاهِ وَتَسْتَعِ كَرْدِ شَعْرِ شَدِيدِ وَدَرِ نَبْتِ
مَحَالِ اسْتِ كَرْدِ أَوَّلِ شَبِّ حَسَالِ لَمَالِ زَمَانِ اسْتِ پَدِيدِ ارْشُدِ وَهَسْدِ كَرْدِ اَزْاِطِ رِیَاضِ

فَاتَّكَتْ أَنْ تَكُنْ
عَلَى بَابِ مَنْتَ عَلَى أَيْدِيكَ تَا
أَتَعْلَمُكَ وَفِي صَفَاتِ هَسْتُمْ
أَتَكِدُ وَفِي شَبِّ عَفْوَ بَانِ شَدِيدِ
طَاعَتِ الْحُجَّاجِ وَفِي شَبِّ
كَدِ بَيْنِ عِبَادَتِهِ وَفِي شَبِّ
دَرِ مَحَبَّتِ بَاطِلِ وَفِي شَبِّ
نَا زَصْبِ كَرْدِ نَقِيبِ خَوَانِ
طُلُوعِ أَفْطَابِ وَفِي شَبِّ
شُدُودِ وَفِي شَبِّ بَدِيدِ
فِي شَبِّ وَفِي شَبِّ شَدِيدِ
كَدِ أَفْطَابِ طَالِمْ شُدُودِ
عَشْرُ دَرِ شُدُودِ وَفِي شَبِّ
اَزْغِي بِشِ اَزْطُلُوعِ فَخْرِ كَرْدِ
وَاَزْغِي حُرْمَتِ اَزْغِي
نَمُودِ اَزْغِي اَزْغِي حُرْمَتِ
مَلِ بَانِ كَرْدِ كَرْدِ
اَزْغِي خَلْقِ دَلِشْدِ
هَسْتُمْ خَوَانِ اَزْغِي
وَفِي شَبِّ وَفِي شَبِّ
اَللَّهُمَّ اَللَّهُمَّ اَللَّهُمَّ
اَعْلَمُكَ وَفِي شَبِّ
اَسْأَلُكَ أَنْ تَبَارِكَ لِي فِي
رِجَالِي وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حُجَّاجِ
وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ شَاهِدِ اَللَّهِ
مَنْ قَدْ أَفْضَلَ مَنِي وَتَلْبِسَ كَرْدِ
نَابِعِرَاتِ رَسْدِ هَسْتُمْ
وَأَنْ تَكُنْ بِعَبْرَاتِ

کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

از استقلال و اضی این مختار را استوار خواهد داشت و عصری بصحابت آقا سید
و یل عجم و حاسی محمد آقایی جلدار شیرازی بشریف عبدالحسن جم که تا به به با استقلال
حاج آمده بود و پیغام داد و تفصیل با جارا معلوم داشتیم شارالیه هم نمیکند کرد
بود که اگر اشب ماه دیده نشود و نه در آن یوم الاربعاء است پسخ است اسامه
عسائی اسپال بواب غزو و روز جمعه که مطابق شده است فایز خوجیم شد و قبول
عوام حج اگر خواهد بود القصد در دستور و با بل حاج از چشکی و شوری آب بد گشت
و حال که پاعت نه از شب است سادی بصوت مشکری فریادی کشید که صبح بعد از
نماز بکشد که از صدای خواب از سر رفت حتی مشغول الکفر

روز چهارشنبه سنج شد و فی القصد الحرام ۱۲۹۲ هجری است و کسری از دسته که
راه افتادیم و یک ساعت بغروب مانده و در دربان شدیم و قدر یک ساعت راه
مسفل نماز ظهر شدیم نه پاعت راه آمدیم رانغ قریه خوبی است نخبستان زیاد
دارد و آرد یا بقدر یک ساعت راه است و امروز چهار پاعت که راه ایتم
در ایس احمد پیدا شد بتفاوت از راه لغت یک فرخ و دو و سنج و دور
نزدیک می شد و امروز چهار پاعت بسمت جنوب حرکت و پنج پاعت بسمت
جنوب مایل بشرق بود و سنج شنبه ماه پیدا شد و با این همه و لایل لیلین ارم
که تقویم پال نامه اسپلا مبول رانض قاطع دانسته در عرفه که یوم الجمعة است
اختلاف خواهند کرد و در رانغ از تخم است که مکه معظمه و جده و تبسج
و رانغ جزو تخم است و گویند التماسه لا بزو ولا ستاسه و مدینه منوره
و طایف از حجاز محبوب است و در رانغ از جانب دولت عثمانیه در طلع
توب و عک است و قریه رانغ در عرض بیت و در درجه و پنجاه دقیقه است و در طول
درجه بیت دقیقه مشرقی گریس نیست

حججه خود دارد
تیمه و مکرار است
و در یک آنست فصل است
از آن مستقام و قوت است
و انهاد و چار است اول است
بودن شعل سنا و حد است
فی باب عسل و دود است
سینه و دود کردن است
که باعث تصرف حواس و قوا
است که مدیل و اطن شود و قوا
حما و حدیث که در چهار
مخا و دود نماز ظهر است
در اول وقت بیک ادان و
انامه چهارم است و قوت عاید
در نه شش و یک است
مکسکبار مکرر است
در پانز کوه است
در زمین قسور قرار گیرد
انکه اصحاب کسان خود
شود و در پهلوی می بگرد
مما ظهر و عصر است
دعا شود و مکرر قسور
کوه رود و قوت عاید
میشود و قوت عاید
و قوت کد هشتاد
کردن در حال

1492

10

روز پنجم غزوئی التجه افرام شد هجری در این وقت تراق شد عید پاشای امیر طرح دایم قزو
بدین آمد و صحبت از بال شد گفت شب یکشنبه بیت و هشتم من صبحی ده را دیدم کفتم آن شب
بیت و نهم بود که شما را دیده بودید شب و دوشنبه بیت و نهم که تقریباً سه ساعت از شب
گذشت تحت الشعاع واقع شود و دیگر چگونه درین الظواصین دیده خواهد افتاد اینجین اولین و آحسین
و فرکتان یکپس چنین حرف نیتواند بزند و بجهت عمره که مطابق جمعه است و در صطلح مردم حج
اکبر است ضایع نگنید و شب چهارشنبه که شب بقره حساب کردید من تمام حاج کشتم استمال
کنید و بهرام صاف بود و دیده و نشد سعید پاشا گفت در که معلوم شود که شود چه کرد و اند
کفتم من حالا بشما میگویم من از اهل عالم پیستم و روز پنجشنبه رانقره میدانم اگر شما اختلاف داشته
باشید باید عسکر بدید من و در جمعه را در عرفات خواهم پیستم من علم خود و دین خود را
تبعیوم سال نامه اسلا بول تاج نمیکند دیگر حرف نریز چلی مرد غنود و تجو و بنطری آمد صحبت از زمانها
راه حرمین شد گفت افسوس چه راه و اما زین چاره در دران نیست من آن که و کشتم چیزی که جان
ندارد و از تحت اختیار انسان خارج است مرگ است با قدرت سلطنت و کنت و ولت خیر
چنان نمیتوان چاره کرد که خود عرض حیران باشد خاصه راجی که محتاج الیهت اسلام است کشتم
آنچه دانستم در این مدت حقیقت امور این صفحات را باطلخصرت سلطان عرض نکرد و اند و اگر
حیات باشد از راه اسلا بول که بستم در اسلا بول تفصیل عرض خواهم کرد و چنان معلوم بود که
از این حرفهای من چندان خوش نداشت و بعد از نماز شیخ رانق و محاط آنجا بدین آمدند از
آنها از نفوس رانق پرسیدم مذکور داشتند که جمعیت رانق از دود و نیز از زیاد تراست بخیل
که باقیایل سکنه اطراف رانق باشد و بعد از آنجا بدین آمد حاجی شیخ رسول تبریزی که چند
مرتبه بزیارت کلمه غله آمده است از مسجد شجره صحبت داشت که اغلب با خوشی مردم از سرای
آن شب شده و بمن گفت که شما در کجا احرام بستید کشتم در ذوالخلیفه که حالا تبر علی نمیکند گفت
واجب آنست که در خود مسجد شجره احرام بسته شود و اما احمد عباسی انکار کرد که در آن مسجد کوچک

وَقُوتُ نَفْسِهِ
مَوْضِعُ حَسْبِهَا رِجَالُ
وَنَاجِي الْحَيِّ رِجَالُ
يَكْنُدُ وَيَكْبِرُ صَدْرُهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَابِ الْأَكْبَرِ
رِجَالُ
أَنَا لَنَا
لَقُوهُ
هُوَ اللَّهُ
دَعَاكَ
دُرِّدَارِ
أَسْتَ
عُوسْتَرِ
سَانِدِ
كَبْرِيَا
وَزَعَارِ
مِينَارِ
بَدَلِ
وَكَبِيرِ
بَدَارِ
وَبَرَادِ
چَهِلِ
وَدَرْجِدِ
مُوتِ

ماء لبني خبيث ميثاق المدينة والسلام انتهى صاحب خلاصة الرغاني خبارة
 المصطفى عليه السلام الخليفة كجبهته تصغير الخليفة بفحات واحدا الخلفاء وهو
 النبات المعروف وذو الخليفة ميثاق المدينة وهو من وادي العقوق
 و باوجود این باز حاجی شیخ رسول صدر کرد و الا که جناب حاجی نوشته است جایز است از برای
 او در وقت ضرورت تاخیر حرام مایقات بل شام خوب است در رانج که محاذی خجسته است و
 ميثاق بل شام است تجدید حرکم بنید آن شب سلم از سر می منوط بسجده آمدن زیر پستان
 غسل کردن تغذیه بود اولاً حوستم که به جفیه بروم و پیش پاشا فرستاد و بیت نفرسوار
 فرستاد و از رانج تا جفیه سفر فرستاد و با حالت اضرام و کشت پادشاهام سپان
 رنقن بر کشتن شکل بود و زمان هم آنقدر نبود و با صراحت حاجی شیخ رسول همان جا غسل کرد و
 تجدید حرکم کرد و مدلی ملا باشی نگار داشت که ذو الخليفة تمام آن صحر است که بر علی میگوید که چندین
 چاوست که بفاصله از هم دیگر کنند و آنکه کجای معطل شوند و درخت خرامه که ششده اند که از آنجا
 سیراب می شوند مکان ميثاق است با مشاين مکان مکانه اعراب حق بجانب ملا باشی بود
 مسجد جرد که رسچ میبندند یا بر علی میگویند یا ذو الخليفة میخوانند الفتنه هر دو درجه فبرین است
 در میان چادر که اشتهار نمود و چهار درجه رسچید که جدد و در جاز که ماتی تابستان که سر سبز است
 بالاتر رفته است نمود بانه که در تابستان که مای این مکان چه خواهد شد و در سیکل رانج بقدر نیم رخ
 که بکنند آب شیرین می توان خورد و عصر تا شامی خجسته مان قدم بچاهای مسجلی تا شاگردم یکت جا
 آب خوبی بود یکت کاگالی انگشید و میفرودخت آنجا و فو که فتم کینفر از اعراب و فو می مراد
 دور تا شامیکر پیش آمد و گفت لم اقبل فتم تا فلی مذهب کاکت بر آن فایم کج گفت فتم
 مر جاً ما از برکت مالکت مالکت نشدیم و رانج در محاذی جفیه واقع شده و جفیه ميثاق بل
 شام است که از طریق شام هر که در زمان قدیم عبور میکرد از آنجا محرم میشد و تا رانج پست ساحت
 راوست و در میان که دوست بود با سیکل خراب شد و دوست و اکنون قنل نیز از رانج عبور میکنند

وله انک منی
 بخواند و بفرستد که اول آن
 ان الله ربکم الله انی فی خلقی
 التفتوا و الا فتن فی
 انکم تا ما لم یخاندان در وقت
 افغان است پس معوذتین بخواند
 بین فتنای حق و باطل
 یک فتنه دارد آنچه بداند از آنکه
 و قال و فتن و فتن و فتن
 ان الله ربکم انکم
 فتنای حق و باطل
 فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
 خدا را بفرستد که جدد که است
 خدا را بخواند و رانج در وقت
 خداوند کند بهر کسبیری که
 خداوند با آن کسبیری کرد

سهراب

۲ در می ایلم

در قرآن و تهلل
 کند بلا اله الا الله که حق
 سبحانه و تعالی تهلل بود
 بان در قرآن و صلوات بر محمد
 و آل محمد بسیار فایز است
 و جبهه و می کند در آن و
 ضو آن خدا را

کرده نماز را در عرض راه خواندیم و هاستم و اما وقایع که باید شریخت روان و احمال و
 اقبال را پیاورد و از ترس سعید پاشا اجمال میکرد و سید سلطان بغدادی فرستاد و کماست
 آورده و از وادی فاطمه تا مکه منظره شش ساعت راه است و حرکت بامین جنوب و شرق
 و در اول تنیم ملاستی ساخته و بسجده ایست که اول حرم است آنجا دو رکعت نماز خواند و را
 اقامه ویم و در نزدیکی مقبره رشیدی حج کرده و میرزا در وانه کو دست جانی که برای پاشایان
 شام ساخته اند که در وقت آمدن حاج با توب و عسکر آنجا منزل میکنند جناب تکی آید پاشا
 دالی مجاز با عسکر با استقبال آمده بود ندانم از راه قدری که کرده آنجا فرستادم و اداره
 احتشام الله و احمال و اقبال را فرستادم با چند نفر عسکر که منظره مسارالیه پارسون شده
 عمارت استقبال کرده و هفت و تیر توباندا و چند و یکت فوج عسکر تنظیم نظامی کرده و دیده
 سوار هم بود با شمشیرهای آخته صفت کشیده بودند بقدره و دقیقه شسته و خورده و برخواستیم
 مشارالیه و محاسن معقولی بنظر می آمد از پاشایان یکرا قیاز و از واز سلسله عظام
 بودند و اینک اعراب گفته که شمشیری در این آمده است مثل آج و ف است که در منزل چیده
 یکی از شایع گفت که با حنین و نیده است که حنین کجاست فوج آنچه معلوم شده است در نظر
 ظایف است که در شرقی که منظره باشد هیچ نسا پست باین مکان ندارد و مجال فرستیم
 نبود که بداند که در وقت انقضای قدری راه که راه آدم کشند جناب شریف عبداله میر که
 بکال لکه سوار شده باخت می آید و قدری از راه برای چادر زد و بود و در چادر پناذ شد
 اشطار و در من هم از راه کوچ کرده بدیدن در ختم از تخت پناذ شدیم تا پیرون چادر
 تمام که پای راست او مناج شد دست با استقبال آید در آن مجلس مختصر دانستیم که خیالی آدم
 نزدیک قاعده و انیت بقدره و دوازده دقیقه شسته بر خاستیم وقتی که از کنار او
 مصری که ششم سواران نظام مصری استقبال کرده و هفت و تیر توب هم آنها انداختند
 و با نظام و سوار و از و که معطر شدیم و جناب شریف خانه برادر خود و جناب شریف

و از روی
 انقدر آمد تا آشتی و از
 معقولی بنظر می آمد
 بدیدن در ختم از تخت
 پناذ شدیم تا پیرون
 چادر
 تمام که پای راست
 او مناج شد دست
 با استقبال آید در
 آن مجلس مختصر
 دانستیم که خیالی
 آدم
 نزدیک قاعده و
 انیت بقدره و
 دوازده دقیقه
 شسته بر خاستیم
 وقتی که از کنار
 او
 مصری که ششم
 سواران نظام
 مصری استقبال
 کرده و هفت و
 تیر توب هم
 آنها انداختند
 و با نظام و
 سوار و از و
 که معطر شدیم
 و جناب شریف
 خانه برادر
 خود و جناب
 شریف

و کبریا زار
سازند و حال را بدانند
بسیار خواندن این دعاست
اللهم اغفر لی و قبیح من الذنوب
شبهه تاجر از بد اخلاق نماز
و حضرت امام رضا علیه السلام
اگر چه بناش اول شب بگذرد
و اگر مانعی پیش سر گذارد
بیش از یک شب نیست بخواند
ادایکند و هفتاد و پنج عدد
میان نماز شام و حضرت امام
بیک اذان و دو اذان و بعد
تا آخر از بد اخلاق نماز خواندن
شام است بعد از آن
آنکه چون پیش از اتمام نماز
نیت نماید که شب را بگذرد
او دم در مشعر الحرام در سجده
تتمع از جهت رضای خداوند
و در بیان واجبات حج گویند
داشتن آب که ظاهر و باطن
و جوب شب ماندن است
در مشعر و هم خواندن
در مشعر و ادبیت در شب
راست راه که از غایت بی
این بمشعر نماند و هفتاد
خواندن این دعا است
درین شب هفتاد و پنج
در مشعر

عن راکخانه آباد و جد و اوست برای یاقین کرده بود و آنجا منزل کرد و نیم بایز شمس
در ایستاده بود و بهر سوار او بالا رفت و حاجتی قاهر از جانب دولت علیه ایران که خبرال
قونول جد و است امروز واروده بود در عرض راه با استقبال آمد و جناب و دیگر
هم امروز واروده بود که از جن آدم و اندیخ ساعت از دست گذرشته وارود خانه شدیم
بعد از استقرار در منزل غسل کرده با شیخ حسن جواد که مطوف بود بحرم مبارک رکعت نماز
بنی سیه داخل شدیم طواف عمره متع را بجا آورده در مقام ابراهیم دو رکعت نماز واجب
طواف کرده از باب صفای پروان رفتن حایا حایر اسمعیلین صفای مرده کرده و در مشعر
و بعد از اتمام سعی تقصیر نموده آنچه حرام بود بر خود حلال کرد و غیر از ستر کشیدن جمیع
میت و چهار چیز که قصدیت احرام بود حلال شده مایا بحرم مبارک برگشته با حقیقا طواف
نساء را بعمل آورده و این احتیاط برای آن بود که طواف نساء را اعلامی اعلام بعد از طواف حج
واجب میدهند و از روایت بعضی اخبار ضعیف است طواف نساء در عصر و متع بعد از تقصیر
مخص رفع این شبهه بنای علمای متأخرین که بنای تلبید بر آن بوده بر این شده که بعد از تقصیر
طواف نساء را شخص مستحب بجا آورده و از این جهت در این محل هم طواف نساء کرده و دو رکعت
نماز طواف نساء قربة الی الله در مقام ابراهیم عمل آورد و نماز ظهر و عصر را خواند و عت
بغروب مانع بود و منزل برگشتم و عصری شریف عبدالکبر را در کوچه شریف آمد و بود
بسیار جوان خوش رو و خوش صحبتی است و کل عراق و تجار بدین آمدند میز را عبا متعلی بدین
آمد و بود از زحمات را و جل صحبت میداشت و شب سه شنبه هم بحرم مبارک رفته و طواف
و یک رکعت دو رکعتی احتیاطا طواف نساء را بعمل آوردم که قلاباشی گفت تقصیر را خواند و مانع باید کرد
باشید و دیگری اگر شراب بنزد یا ناخن بکوبد صحیح نیست و یکی هم طواف مستحب بجای آورد
و وقتی که بخانه آدم شش ساعت از شب گذشته بود ۷

روز سه شنبه ششم شهریور سال ۱۲۹۲ هجری قمری جناب شریف عبدالله بدین این مشعر

حاجی احمد

۲

و کبریا زار
سازند و حال را بدانند
بسیار خواندن این دعاست
اللهم اغفر لی و قبیح من الذنوب
شبهه تاجر از بد اخلاق نماز
و حضرت امام رضا علیه السلام
اگر چه بناش اول شب بگذرد
و اگر مانعی پیش سر گذارد
بیش از یک شب نیست بخواند
ادایکند و هفتاد و پنج عدد
میان نماز شام و حضرت امام
بیک اذان و دو اذان و بعد
تا آخر از بد اخلاق نماز خواندن
شام است بعد از آن
آنکه چون پیش از اتمام نماز
نیت نماید که شب را بگذرد
او دم در مشعر الحرام در سجده
تتمع از جهت رضای خداوند
و در بیان واجبات حج گویند
داشتن آب که ظاهر و باطن
و جوب شب ماندن است
در مشعر و هم خواندن
در مشعر و ادبیت در شب
راست راه که از غایت بی
این بمشعر نماند و هفتاد
خواندن این دعا است
درین شب هفتاد و پنج
در مشعر

[illegible]

وَاَلَمْ تَرَ اَنَّا جَعَلْنَا لَمْحَتِ
 اَنفِ الْوَلَمَّةِ لَا تَلُوقُ كَبِدَ
 الَّذِي تَسْتَلِكُ اَن تَصْحَقَ لِيُ
 قَالِي تُوَاطَّفُ مِنْ اَنْ تَمُوتَ
 مَا عَشَتْ اُولَ الْاَيْلِ فِي مَرَا
 هَذَا وَاَنْ تَقِيَّتِي خَالِجِ
 وَامَقْدُورُ اشَدَّ مَوَالِي
 وَمَا عَنِ الْجَنِيِّ مَرْغُوزُ دَكِ
 دَرَاهِمِ اِي اِيَّاهُ دَرِيْشُ
 لَسْتُ نَبِيْ دُوَادِ اَوْ اَنْهَادِ
 مَوْسَا بِالْاَوَّلِ جَرِيْ دَوْلِدِ
 خَالِدُ مَعَالِدِ مِنْ نَدَارِدِ
 شَتَاوْمُ وَشَاكَاوْمُ قَسِيْدِ
 اِذَا كَرَدِيْدِيْ مَرَاوْمُ سَاكِرِ
 كَرَاهَاتِ عَالِمِ دَرِ عَاهِ شَارِ
 تَنْ مَعِي رَايَا نِ عَالَمِ كَلَامِ
 فِي الْمَرْوَدِ مَعِي اَبْعَاثِ كَلَامِ
 فِي الْمَرْوَدِ قُلُوبِ الْمَرَا
 مَسْتَحَاتِ مَعْمَرِ اَلْاَسْكِرِ
 هَذَا دَسْلِكِ رِيْزِ مَكِيْدِ
 حِزَانِ كِدْ مَعِي اِيْلِكِ كَرِيْدِ
 شَاوْشِ مَرَاوْدِ اَكْرَمِ
 مَوْدِ مَسْكُوْرَةِ خَمَاسِ مَكِ
 سِرْمِ بَاوِكِ دِيْكَرِ قَرِيْبِ
 دَاوَادِ نِيْكَوْنِ تَشِيْدِ
 مَا شَدَّ جَهْلُ اَلْحَسْبِ اِيْلِكِ
 سَكْرِيْهَا
 مَسْكُوْرَةِهَا
 مَسْكُوْرَةِهَا

بر زمین خانه ند که در طرف تبرالاسود است عقی چا در قرقره که آب می کشند تا روی آب
 چارود دروغ که ستره دروغ از قرقره ناکف زمین شود قطر چا و تیز چا و دروغ و نیم
 جبرالاسود در کن شری جنوبی شکسته اند مقد و قطعه است که حالا چسپانید و بقره کز
 رکن یانی در غربی جنوبی
 رکن عراقی پان شرق و شمال
 رکن شامی در مقابل جبرالاسود و در غربی شمال
 باب بیت پان کن جبرالاسود و رکن عراقی که جبرالاسود نزدیک است
 نیزاب حمت که مردم ناه و ان طلا می کشند پان کن عراقی و شامی است و در زیر او و پر و سیاه
 که جابه کعبه است اسم سلاطین را با مفتول و زنی ز نقش می کشند
 جبرائیل در زیر نیزاب حمت که آب ناه و ان جبرائیل می نهد
 ستار بامین کن یانی و شامی است که مقابل در خانه ند است که بر کن یانی متصل است
 که در صفا و شرقی خانه ند و در آنکه که ابو قیس است
 و مرده فیما بین شمال شرقی خانه ند است
 و فاصله میان که در صفا و مرده سپید و چهار دروغ است

روز چهارشنبه ششم شهریور ۱۲۹۲ که بحساب سال ناه اسلامبول و رستم قیود سره
 حساب کرد و ندید پاشا می میر طاع غنا و کرد و اول محل مصری یعنی معرفات رفت و بعد از یک است
 محل شریف را حرکت و اندا وصل و اسپاب جو محل مصری بنظر بهتر از محل شریف شامی ماند
 و عمارت شریف در کنار کوچه عام واقع است و از آن کوچه بعرفات میرود و من با آنها لغت
 کرده و رفتم اهل شید از هر ولایت و عجم که تقریباً پنجاه می شدند از من استعلام کرده که من
 امروز نخواهم رفت و اعلی عیسم هم ناه و ان نیستند بر ندیکی متابعت مرا کرده و کسی از شهر
 که معطله حرکت نکرد و قبل از ظهر حرم مبارک رفته ملاوت کردم و در تحت نیزاب حمت و عمارت

کردیم و آب عرفات را زبیده زن مروی از شیشه ز طایب آورداست یعنی قنات کند است
 و آنخی خیرات عظیمی است که اگر کوستان طایب تا آب را آورده است و اکنون آب
 مستطیقه تا آب است که مصلحه و ذوق و پسته ذوق و زیر زمین بار است و معروف است
 که زبیده و سبب خواب دید که تحت عریان مکتوف العود و خواب است و هر که عود میکند ما او
 مقاربت کرد و میکند و در خواب و حشر تمام بر خاست و چند روزی خواب را پنهان کرد
 و از خجالت بکشی است گفت تا آخر اندیشه کسی که تیر لاریج آب و جوصولت اند موسی بن
 جعفر است که علم انبیا را بر او برت دارد و بکلیه کی از کثیران خود تسلیم کرد که بزندان شده از حضرت
 موسی بن جعفر علیه السلام تفسیر انتخاب پارسد و گوید که مرخ چنین آب وین هم آن کیه که بزندان
 نزد حضرت رفت و خواب خود را بیان کرد حضرت تبسم فرمود بیان کردند که توفه توفیه چنین
 خوابی بی پی سیده تو است با و سلام برسان بگو که از او آثار حسیری باقی خواهد ماند که حایر
 سپل بر او رحمت بفرستند نیز از آنکه کثیر که ایر فیش حضرت را زبیده بیان کرد و خوشی
 شد گفت آنت قرطوبه اند و در باب خیرات جاریه با کسان و مشورت کرد و سر کسپس نمی برض
 رسانین و اعرافات را انتخاب کرد و که آب را روان باشد که بجای میت اندا محرم خوش گذر
 متیان سما را نپستاد و تا این کار را با انجام رسانیده برض و رسانیدند که غنا چ زی
 دار و پست خود و بزودن کلکی اگر یکدیگر یا رخص شود و او را فرود قسین یافت و اسم او تا انیزان
 بلکه تا آخر زمان باقیست تا فی الحقیقه قبل از احدث قنات حیرت دارم که مردم و عرفات با آن
 جمیع با ای می میکردند و چند رشک قهر میو اند که در آن حرارت آب کفایت کند و در غاف
 سجده بود که بسجرا بر میست از انود حام و حقیقت فرصت نشد که آنجا فرستند ناری که بم از نرت
 جان عجم نیز در بود و وقت و ر و عرفات آن بسجدر طرف ایمن واقع شده است ~

روز شنبه و جمعه از محرم الحرام ۱۱۲۱ که عید اضحی است قبل از حرکت حاج بسجدر مشرا محرم الحرام ۱۱۲۱

تعلق و عقیق
 علی علیه السلام و علیه السلام
 و غیره که در این باب
 دست از این باب
 ان بکذا و غیره
 مستحبات خلق را
 جبر است اول آنکه
 زانکه در حدیث
 در جبر است اول آنکه
 راست پیش از است
 حواله در حدیث
 سر زبیده را
 علی علیه السلام
 جگر از عود سر را
 در هیچ در حدیث
 انکه که در حدیث
 و شارب و غیره
 بکبر و مصلحت
 مستحبات صدقات
 می جبر و خلاف
 مستحبات و غیره
 در طواف و غیره
 اولی راحت کردن
 سویی که هار و غیره
 ادای مناسک و غیره
 ممکن نشود که در حدیث
 صحت حدیث

۲۲

بجای آورد
چند کلمه صلوات بخواند
چند بار بگوید یا علی
بدرود دعا کند و بگوید یا علی
تسبیح یا علی بخواند
رو و بگوید یا علی
تا صبح بخوابد
و هر سگی که بیدار از این
دعا بخواند الله اکبر الله اکبر
از دوزخ و الشیطان ناامید
گردد و هر کس که در
تسبیح یا علی بخواند
کردن تسبیح است و بگوید
می بماند بهر صورت
سنت است و بعضی واجب
داشته اند و گفته اند
ایست الله اکبر الله اکبر
لا اله الا الله والله اعلم
علی الله ما اوله و آخره
ما اوله و آخره و ما بینهم
الا فناء و در بعضی اخبار
بعد از تسبیح یا علی
و الله اکبر علی الله اکبر
اکبر علی ما رزقنا من
الا فناء و در بعضی اخبار
بزرگدانی است علی ما
الا فناء و در بعضی اخبار
بزرگدانی است علی ما

روزی که یازدهم ذی الحجه الحرام ۱۲۹۲ هجری قمری جمعی از بزرگان مشغول شده و اتفاقاً فی جوف کشته
مردم همه پشنگبار پستی و دیوان همه پشنگبار پستی و با حالت خشکی و تعب روزی که کشته
سواره رستم و در عقبه که جرو اولی است و امروز بواسطه ترتیب که ابتدا از طرف منی شده و آخری پشت
پایه شده و با خود کفشم شیطان بالای کوه منی تا شاید که از هر کجای منی بیاید کشته
چندی که با و طایف و مراجعت میکند اگر محبت نکند و غم نکند شهادت ناقص ندیده و بعد
و یکم مشغول شکر کرد و یکم اگر شمار احویات صغار پشنگبار پستی کشته منی تا شاید که از هر کجای منی بیاید کشته
کر فاکر کیم چنانچه در همان عقبه که پشنگبار پستی کشته منی تا شاید که از هر کجای منی بیاید کشته
تسبیح یا علی و جواز بعد از نماز ظهر با لباس پستی کشته منی تا شاید که از هر کجای منی بیاید کشته
و با سواد می است پسند و ملا و دو دند من از جهت کثرت منزل خود خواستیم این شعر را خواند
رحب الفناء مع الاعداء ضیفه ضیق القضاء مع الاجباب میدان
و من کفتم یارب معنی مولی معنوی بسته هر کجا باشد شکر بار با سواد و هست صحرای کرب و غم
و در اثنا صحبت از ایشان چو یاشدم که شنیدم روز عرفات و در نماز اهل خارج اسلام بوده
کرشاده انداز که ام ولایت است گفت اصلشان بمن معلوم نشد لیکن از ایشان فریاد
و یکی فریاد نیست که میگوید تازه پشیمان شده ام و حال احسن است تا در کوه معلوم شود اگر قرار
با سلام کرد و در این خانه میفرستیم که او را خسته بکند کفتم البته حالا از خوف جان خسته راضی میشود
مردم گفتند که یکی از آنها از اهل خانه است و در خصوص عذر حاجت شد گفت از باطن شایب بود که
از این سعادت محروم نشدیم چنانچه عیسی فدی قاضی مینه هم این شکر را داشت که در این شب شایب
و من شریکیت میتم و بعد از ساعتی تشریف برد و یکم پسته موزیکان چو فرستادند که دم چای
ما بزنند که تهریکت عید میل پاید خوب میزند و صاحب منصبهای نظامی قوام مقام جنابا با کس
پستی کشته منی تا شاید که از هر کجای منی بیاید کشته
انداختند و عسکر کیم شلیک کردند و شلیک عسکر که تفکات می انداختند بهتر از آتش بازی بود

بیکست یک حرکت می انداخته و مساحت مست و نیم از تب نفع دیدم در پشت چادر قلیت
از چادر هر روز آن سه سرداری را پوشیدم چون نفع دیدم تنه را به یک نفر زد که نفع شد و مثل یک
حرکت میکرد چنان پنداشتم که یک حرکت از چادر چنان میروست زیر تندی و فیهان تنه که
اسباب آن در تیسر بهر اول که بروی او افتاد و حرکت کرد و طباب شد و فیهان تنه که
کرفار کرد و چسپا پنج نفر عسکر از عهد او بر بنی آمدند که دست او را به بند تا آخر خستند و بستند
از او جویا شدم که اینجا کار چیست جواب فرمود و گفت مثل جاری می بینی خرم مقصود تو
بی او میکتی کم کشم و ملکیت خرتو زیر تندی و فیهان می کشد که شده و از آن جناب شریف بروی می کشد
شمار از اهل قندهار از اعراب بدوی است که در نزدیکی طایفه مستند جناب شریف بجای حکم کرده
بکلیه منظر پستاد

روز دوشنبه دوازدهم ذی الحجه الحرام ۱۲۹۲ هجری چون پادشاه شریف بزرگ بالباسری
بدین عید آمد که در روز کرفاری کار اعراب داشتیم میدانید که شریف از راه رفیق و پد بالا
آمدن جابر است خانه پنهانی خانه که بعد از تدبیر بلند ساخته شده و من بخدمت رسیدم
شاه را بیدار و با کمالیت از نشان من بخدمت رسید که داشت و او بخدمت رسید و گفت فرمان
من رسید دست خواهم دارم که فرمان و از اظهان بفرستید عرض کردم ان شاء الله تعالی
اهتمام کامل خواهم کرد و بجا کمالی مبارک شاه از حسن اقامت شما و شریف در کاغذ رسم ترخ و فیهان
سرخ خواهم کرد و بعد از رفتن ایشان بزمی جرات شدت پر و خست بفرمودم نماز ظهر را بجمعه
خیف خوانم و روانه که مغفله شدیم و منی فیهان بجزیل فی یومین فلا اثم علیک و من تأخر
فلا اثم علیک معلوم شد که مردم در آمدن تمجیل داشته و از تمام جمعیت خیابان بود که
منی تا شریف که متعقل بر اهل را کتب شد و فیهان و بار بود که در کجای تنگ بکلیه میخورد
می افتاد و تنه و از پشت شریف تنگ که کسی غلطی که تفصیل آن بدینی است و توجیه راست
و با وجود آنکه جناب عسکر سواره و پیاده و سواره با و بفرست تمام راه را طی کردیم و در نزدیکی

سکریه
که همراه داشت و میخواست
دور و هم کج کرد و میخواست
معاوردن نمازهای را بجا
سختی است در دست جناب
صدکن نماز و کلام و فیهان
آنکه را بجا آورد و در قیام
ان و راست نماز و فیهان
سال و هر که صدکن است
الله بگوید و شنیدم که
او ثواب سوار دارد که در
صد مرتبه لا اله الا الله
را راست نماز و فیهان
هر که صدکن است آنکه بگوید
و راست نماز و فیهان
راه حد و نماز و فیهان
خانه در طواف و طواف
مستحبات نماز و فیهان
او مکه و معطر و با کمال
مرحبت از منی که فیهان
و ذلح همکار طواف و
و منی که سوار است که
باشد و مستحبات
کج شش رکعت نماز و
چپ سکنه و فیهان
و دست است که فیهان
که شود و صیقل
ناروح کرده باشد و فیهان
است که فیهان

چون بزیارت قبر حضرت خدیجه کبری علیه السلام رفته و در این چند روز فرصت نشده بود و حضرت
ابوطالب بقعه علیین دارد و حضرت عبدالمطلب بعد مناف و یک بقعه است که بخود این شهر بزرگوار
از یکت در داخل میشود و هاستم پدر عبدالمطلب بن غره شام مدفون است که بزدی است در میان شما
و مصراقت و حضرت آمنه ام رسول الله صلی الله علیه و آله بقعه دیگر دارد ولی اوقات آنجا هیچ چیز
در آنجا نیست منبری مدینه وفات یافته و قبرشان آنجا است و حضرت خدیجه کبری بقعه دیگر دارد و آنجا نیست
که مردان عالم باید خاکپای او را تو تیا چپش بکند و بر رفته و بی بی که داریدست و بعد از زیارت
آن بزرگواران بنحمت تمام منزل آن وقت خود با قباب بنجام رفته و تمام روزه و تمام حرم مبارک
مشرف شده و طوافی مخصوص برای الله خود کرده که بجز من کسی با ندارد و منظور می نموده می شود
اسلامی و ایزدی نباشدش و بکریخته از عتاب منظور و آنچه در کتاب مبطور و در حجر
اسمعیل نماز خوانده نمیرد مراجعت کردم و دید روز و روزه و باران خوب آمد که مدتی بود و در یک مثله باران
نمان بود و الحمد لله تعالی مهال در این روز و تمام و عرفات فوت و موت عالم اتفاق نمیشد و
خوش گذشت و عرفات در طرف شرق مایل بجنوب که مثله اتفاق افتاد است

روز سه شنبه نیز هم در آنجا الحرام ۱۲۶۲ هجری بعد از نماز قرآن مجید تفأل کردم که انون دخول است
دارم که باین پای کشف که بخلاف شرح طریقی که کرد و خواهد کرد و بان تمام حدیث بر زبان
ایه شریفه آمد که در اول سوره لقمان است **الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ**
هُمْ بِالْآخِرَةِ أَكْبَرُونَ و **أُولَئِكَ عَلَى رَحْمَةٍ مِنِّي وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** الحمد لله که از این
اجازه شد از خانه که در آمد اول بزیارت مولود خانه حضرت رسالت رفتم که در شعبانی طالب است
پدیده خود را با من میرسد و در میان است در میان بقعه و در میان و حجره و در یک راست که در میان است
سیما و در دست چنین میکند که حضرت بالا می آن شک نیست بخش عالم مکان شده و آنجا
جای بار و در آنجا است از آنجا حرم مبارک رفته که طواف برای مرحوم و بعد که در آنجا است

در کعبه داخل
شدن است در جنت خلد و این
و قنات از کافان و خلد
حالت و کعبه و مبارک از کافان
بقعه عمر و مبارک از کافان
اول و سنان است که بجهت
دخول خانه عمل کند و این
دخول خانه و در پیش از
بر سه داخل خود در یک
دخول مرد و حلقه و در یک
و بگوید **اللَّهُمَّ اَلِكُمُ الْبَيْتُ**
وَالْكَعْبَةُ لَكَ وَقَدْ قُلْتُ
وَعَلَّاهُ اَلَا اِنَّا قَوْمٌ مِّنْ عِبَادِكَ
وَاَنْتَ عَزِيزٌ مُّخْتَلِكٌ پس داخل
شود و بگوید **اَللَّهُمَّ اِنَّا**
قُلْتُ وَتَنْتَ عَمَّا كَانَ اَلَا اِنَّا
اَللَّهُمَّ كَمَا مَنِيْ مِنْ عَمَّا كَانَ
عَذَابُ النَّارِ بَسْ دُرِّي
فاز که ارد بس تو بیاورد
سک ۱۲۹۲
رکت اول و بعد از آن
هم سپید بخواند و در رفته
بعد از چند بعد از آن است
بعد از آن قرآن بخواند و در
کوشای کعبه بزیارت کند
پس بر کعبه رود که در آنجا
الاسود است و سنان
را و بعد از آن قدس
بگرد و تمام و دست خود را
مان سون عالم و بخواند
بگوید و بیاورد

خواب قلی الدین پاشا رفته دم پله پشته بسال کرد و مشایعت نمود و خلی محبت داشتیم را حوالا
 آتشکش چس رسیدیم گفت ریش درازی دارد و خود معترست که مراخته بکنید و امر و حرمه
 خواهند کرد و حجت میداشت و فیکه قاضی گفتند و از این رفته بکنند آتشکش بکرو که چند روز
 بریدیم کشم حجت کنی گیت انداز و مقین دارد و خواهم برید و گوزنی بای و دولت اسلام کرد
 افسوس کار بر پشته را داشت که طول کشید و دست خلی مرد و نفید دست و کیسالم و بعد از
 توابع حکومت داشته است و آنرا آنجا بازارد برد و منسه و شب تابش از قلم این چهار کاره مثل
 جمع کرد و مینوشتند برخی را تدبیر را کرد و اند و بعضی را تزئین را پسندید و چه در نظر آید از آنجا
 بمنزل آمد و بعد از نماز ظهر و عصر حرم شریف شد و طواف کرده و ثواب و ابر و روح خود شاد و نا
 و دجبر آتشکش را کرد و گویا آنجا آنجا جمع میشود سوال یکسید کنی کشم قرآن خط و ادرستی
 نهم کشم قرآن بخوان حق خود بسال کشم سوره الرحمن را بخوان بیکت آتشکش که او که که این حلیل
 جهان کشم ثواب و ابر و روح و الدی عباس میز را نیا زدن گفت گوردیک که از دست او میسر است
 سوره واقعه خواند و بسیار خوب خواند چو خلی الصلوات بود کشم ثواب و ابر و روح حاجی خود شاد و نیا
 و یکت سوزنا و بخوان و ابر و روح و الدی نیا زدن بعد از نماز طواف خانه زینت الدی و کشم قرآن
 باز حرم پرگشته طواف و یکجانبیات حمام پس از طواف کشم و ثواب و ابر و ثواب حمام پس از
 نیا کردم در مقام ابر و اسم نما کرد و بمنزل کشم

روز چهارشنبه یارو هم می اتجه احرام ۹۲ ملاصحبی بحرم شریف شده طواف کرده و در دست
الحرام نماز کرده و بنزل آمد جناب شریف عون آمد و با کمالیست خیرلی صحت از توابع و
اعادیت شد و بعد از رفتن شرایک از جانب حضرت شریف جلاله تعالی سوار می آورده
بجمل التورفت تم قراول و عسکر همراه بود از که مستطیر باجل التورکیفر رخ و نیم و در جنوب اقصی کعبه
واقع شده است و در طریق این است شریف بدون حضرت بآن مکان محکمت بوده است که گشتی
خیال شریف فراموشی ایشان باده نشود و بکنند قبول شاعر چپ آوازده و کند و از راست شده

[illegible]

و مدینه منوره و شمالی که است القصد از پایی که تا بالای کوه دو ساعت بر حمت تمام طی کردیم
و یک ساعت آنجا بودیم و یک ساعت بر شتم و غار یک سنگ است تقریباً پنج فرسخ طول و عرض
کمتر عرض دارد که بطول مشرق و مغرب امتداد شده و در طرف غربی کیسوخ علی است که می گویند
سورخ حضرت رسالت صلی الله علیه و آله داخل شده است و طرف شرقی سورخ کشت است
که هر کس می تواند برو و من هرگز قبول نکردم که از آن سورخ حضرت داخل شده باشد و آن سورخ
چنانست که اگر یک پستی آنجا بگذاری دخول و خروج آن مستقیم است و از آن سورخ شربت باید
که عین کبوت بنمید و کبوتری که از دود در عقب غار حرف می نوشته بودند اینست که ام فرخی نوشته
یا از هندی یا کسی بگفت پس فرانسوی که حرف از آن که نون است اول حرف خودش باشد نوشته
باشد و نزد یک آن غار یک سنگ بزرگ عظیمی است بالای آن صخره فرستم تمام اطراف است
از غرب و ریای جد اشک است که تقریباً بختیستم باید و در فرج باشد و از طرف با جنوب مشرق
صحرای عرفات و کوه عرفات است و از طرف شرق مزدلفه نمایان است و از طرف شمال آب
خانهای که متعلقه نمایان است و وادی فاطمه پدیدست و بالای آن صخره من از کرم یا اینست
در اغلب ایالات ایران که بهرستان سخت است و من اکثر ایدام چنین کوه سخت و راست
نمیدم دام بر حمت و شفقت تمام زخم یک کوه بزرگی را سطل کردم و فیکه بقله او رسیدم تمام
که باید کوه بلند تر و سخت تر دیگر که پشت اوست و راه او و کلا پرت کا است رفت و بی بدو
هر که برود راه را کم میکند و حسن دلیل که شریف فرستاد بود و باز بعضی جاها بخطا می رفت و قله
کوه اول خیال بر گشتن داشتم از عسکرها بخت کشیدم و حال آنکه اغلب عسکرها در پایین کوه
بهر صحرای مان بودند ولی بالای کوه و آن صخره عظیم جای با صفات و ممکن است که راه او را
کرده آنجا بر که ساخت که آب باران جمع شود و چنین اشعظیم در انظار یاد کا لب باشد بعد
دیدن آن غار و پس کلاهی در خصوص آن کوه فری زن شده کردم که گفت این اثر قدم این قبیله
و این اثر قدم محمد بن عبد الله است در این چرخ کلا و کوه ارتد می باقی بنیاد مکر پایی کوه

هرای مالک و
نقش بنار عبادت کرده و در حوض
در اوایل وقت عبادت کرده و در حوض
و غار یک کوه و در حوض
در اینجا متوقف است از برای
مانند مستقیم است از برای
در کوه و با نمایان
و در اعتبار فاصله آن و در حوض
بجا آورده اختلاف واقع
کثیر از علماء بر آنست که اختلاف
فاصله ندارد و جمعی از علمای
فاصله یکبار و بعضی یکبار دارد
بعضی کافی دانسته اند فاصله
رو در و این قول خالی از قوت نیست
اگر چه پسندناقص نیست و از برای
عمره مفید و تفصیل صورت
مفرد در مسائل واجب و غیر
و مستحب است که چون خواهد
مکتب بیرون رود غسل کند و در
و در اینجا آورده و در قریه
دست بآید و بجز آن کوه و در
نیایی برسانند و چون بمسجد
دغا فای باقی احتیاج نیست
حجر الا کوید باید و مسکود
بجای بیاید و یک است و در
آلوده گذارد و در دست
جانب خانه بکشد و در حوض
آلح اینجا آورده و صداوت
و این حد بفرستد و است
که از باب حاکم

در کوه
در کوه

رو به چنانچه نزد هم ای ای تو انکار هم ای ای صبحی نامی حساب نمود و نفس برداشت قایم مقام ندهد
 بیک میر آتای و سایر مردم ملزمت کرد و عرب آمدند بعد از ظهر حرم مقرر شرفت سده به سیاحت و
 حاجیه طواف کرد و منجانه را جفت کرد و مقرر کرد یک کتور دید که بالای قلعه در خانه نشسته
 ممکن نبود که هر دو پا را بر روی هفت کبکزار و یک پای خود بلند کرده و یک پای خود را که نشسته
 و بحالت خوشی نگاه میکرد و مدتی بهیچ حالت بود راست نگذاشت و توی کتور با هم سر هم کردند
 طعید نل مرفاں رفته در پارچه و شب چند تا نزد هم میخاست راست رفته حرم مبارک
 رفته و در پارچه زعفران غسل کرده بخانه مبارک رفت و در خانه ایستاد و داخل شد و در خانه
 مستقر و در راه پهلوی ستون در کوشتی خانه مبارک و خان از دوشته توتو نهم سالاکان
 در پشت بام مبارک از میان بیت در طرف رکن عراقیت عبور و از میان است که هر که تیرگی
 اسم خود را در استی نقش کرده اند و در میان خانه خدا و دیوارها نصب کرده اند و راضی نشده
 که در خارج بیت مبارک اسمی آنها ثبت و نصب شود و حق آنست که مثل صیغ نام منصوب
 اصحاب و کتوب را باید از آنجا کند و در خارج نصب کرده و خانه مبارک را از آن آرایش میرایش
 مثلا در طرف رکن بانی ملکات الاشرف خادم الحرمین کبابی است که در رسته شصت و شش
 تیر کرده و خادم الحرمین قایم ایست که در رسته شصت و شش و چهار تیر کرده و دشت و سلطان
 عثمانیت و چند سنگنه مقور دیگر است و از دشت پنج دعای بخاطر مرسید که اگر کتوب خدا
 بانی که بخانه مبارک تو آن حرامست که با شصت و شش داخل شود و از بیت مبارک در آن کتور
 خان ساعت شش نیم بود که بغیر آمد و از کتور ثواب خول بیت مبارک را در حدیث دیدیم
 نفس از نفس بیت سنا و دوم این جبارت را کردیم و اگر کتوب ستار و بود و چنانچه کتور
 میکردم که داخل خانه مبارک بودم و در میان رسته ستون است القدر کبابی از رسته
 و از معانی بر توفیق است که در رسته شصت و شش پنج خلوس کرده و در دوی رسته شصت و شش
 رعایت کرده است

۴۲۶۱

وایا بدین حد که در این
اینان که عکس می بینند
ببین که آنکه است عمل
مستحق مولا است عمل
فقط و غرض غرض آنکه در
سال که مقدور در بیان شود
و غرض اینست که
انجام رخ واجب و مستحب
والله اعلم بالصواب

سوره التوبه

بسم الله الرحمن الرحيم

یا ایها الذین آمنوا
یا ایها الذین آمنوا
یا ایها الذین آمنوا
یا ایها الذین آمنوا

روز جمعه شانزدهم ذی الحجه الحرام ۱۲۹۲ هجری قمری بمبارک شرف شده و یکطرفه کردم ثواب را
بنواب اخضا و ایلطه و نصره الدوله و خسته الدوله نیاز کردم و از زقاق انجیر برستم و در کوه سیاه
سپید نمیکردم و آن نکت بخیرت رسالت صلی الله علیه و آله سلام داد و دست این
شعر را بالای نوشته اند: **أَنَا أَنْجَرُ الْإِسْلَامَ كُلَّ حِينٍ عَلَى خَيْرِ أَوْدِيَةٍ**
فَلْيُبَشِّرْهُ فَإِنَّ فَضْلَهُ مِنْ ذِي الْعَالِي «بَخُصَّصْتُ بِهَا وَإِنْ مِنْ
الْأَنْجَارَةِ» و منزل آن بعد از ظهر بود و عریضتم که حالا بجلالت و معروف است که ما این شال و شتر
واقف و نامه مخطوطه تقریر کیا فرستاد و از پامین کو و تا بالا بقدر یک ساعت طول کشید که در تمام کوه
ساخته اند باز صوبت دارد ولی می بینم آن چنان ساخت که سواره به آسانی نماند که در دو روز
که کوه قبه ساخته اند که در میان قبه یک پستک بزرگی است که بعضی شکافه شده است و میگویند
حضرت رسالت صلی الله علیه و آله را اینجا ششصد و دوازده مرد و راجع آنجا آورده و میگویند
که سوره الم نشرح آنجا نازل شده و بر حضرت مردم آنجا میخواندند و میان آن شکست ششوی
شیخ متولی اصرار کرد که میان پستک بروید و یکم نشرح صد و حضرت رسول آورده و این بنی سعد
و سوره الم نشرح در دین نازل گشته و فعلی باین کوه نذر و دیگری نشرح صد و حضرت آمده اند و اینجا
که هر پرسیدیم که غار عری کجاست گفت پامین کوه است چندین پله از کوه ساخته اند که پامین
و در جنوب مغرب آن قبه غار است و نزدیک غار و در صخره عظیمی است که میگوید الصاق دارد
و ما این آنجا بقدر نیم فرسنگ و پامین آن بقدری کشاد است که باید از آنجا بر حجت تمام گذشت و
رفت و غار عری کجاست است و چون کشاد دارد که حضرت رسالت صلی الله علیه و آله پس از آن
مکان شریف قبل از نبوت بعد از نبوت مشغول بودند و آن کوه حضرت جبرئیل نبوت نازل شد و
علی نزد وی بقدر آن سوره اول مورد است که نازل شده است و بالای کوه خیلی با صفاست و در
قد در سواره که بالا پیروند بر که بزرگی ساخته اند که از آب باران پر میشود و اگر پر شود و جمعی را کفایت
و در عرض راه و دیوای خمر که در میان جبل النور و شهر که منظر است سلطان سلیمان عثمانی صلوات

علیم ساخت که آب سبیل را از کف منظر برگردانید است و طول آن تقریباً پانصد و شصت فتنه بود
و یک ساعت بغروب با من مراجعت کرد و چون جناب شریف عبدالمکالت داشت بیاد ایشان
زخم زنی صحت شفا بخشیدم که دم که شب که شسته از دشت و دشت سوایستم خانه خدا را دست
ملاحظه بکنم خیال آدم روز و روزه باز شرفیاب بیت مبارک شل را بنجامرخص شوم جناب شریف
خبر میکنم باز حاضر باشند که هر وقت تشریف برید و خانه مبارک را بار کنند شب شنبه ساعت
بجزم مشرف شده طوافی به نیابت حضرت جایون شایانهای خلده اند که کرده و در حجره
کردم قاری کرد و دیدم سوره ملک را برای یکصد و هجده مرتبه قتل را برای شاه و
و سوره قیامت را برای والد و مرحوم خواندن بسند مراجعت کردم

۱۹۶

روز شنبه خدمت فرمودی آنحضرت را اول صبح با جلاله کعبه کعبه شریف عود آمد و گرد
ارضی کا کعبه پس دست فرستاد و آورد بعضی اشکها داشت از این بنی جوامد پیچیدتم
پایان کردم و خاطر نشان نمودم و بعد از رفتن شارالیه مجرم محرم مشرف شده طواف کرد
ناز را بر حجره تمسک خاذه و احترام نمودن فرمایند و نیز از آب کرده بود و از ادعای او
نمودم و نیز برکت و یک ساعت بغروب با من مجرم مبارک مشرف شده طواف کرد و
حجره سبیل نماز کرد و دم و یکسره در این خانه معشوره و یکسره در خانه برای مرحوم و لیله
قاری خوانده و انصاف است آن این کور با نخواند که انسانیت از قرأت و تلاوت انصاف
و غروب آفتاب منزل آدم شب هجدهم بعد از تمام مجرم مبارک مشرف شده طوافی بجز حضرت
طاهر و علیا اسلام کرده و رخت میراب رحمت در حجره سبیل نماز خوانده سوره یس را بر یکی از
قاریا خوانده که ثواب آنرا بنیاست آنحضرت را که دم و بعد یکی از بنی شریف آمد که گفت که در
مقام ابراهیم با راست زیارت سیاید زیارت مشرف شده و در روز و در روز ششم در
ضریح که روی دست کلا بتون داده و هر چند می کنند که جای پای حضرت ابراهیم است که
بالای او در بناختی کعبه ایستاد و اندک کعبه ایستاد و آب از فرم آنجا ریخته بر کسی

حی آشناند و بعد از زیارت مقام ابراهیم بنحارخانه مبارکه آن بفاصله چند فرسخ دور رسید
 جرجشته قدری قیام نمود و منزل مراجعت کرد و حاجی شیخ ابو محمد خراسانی در پهلوی کن
 بود و سوره مبارکه را که میخواندم در آیه شریفه *وَأَهْلُهَا عِزٌّ وَكَرَامٌ* پرسیدم
 ایشان صفت فرمودند یعنی میرانم و بش معنی دانند گفتیم عجب که عوام هم بخیر در آمدن پیش
 میگویند گفت بلی همین است پشت گاه کردم دیدم محبت با تو خان است گفت خان دانستند
 بلی دیگر خجالت کشیدم که شیخ معنی آنش را بیان کنم که نزد عرهبان و اهل مسجد الحرام محل نشو و نشینی
 او در جالت باقی ماند و من بر خجالت و ساحتی خجالت کردم بیا و آقا میرزا با ایت الله قاضی
 پارسا سال چهلین شب در مسجد بودیم و از گوشه تاشا میگردیم که برای آن حاج محمد حسن می
 آوردند و بیا و ایشان تسلی برداشته مرا پله کاشتم که صورت مرا پیدا این است
 جناب و زیر و قدام مجده و زام و جد و تب غدیر است از حرم رب تقدیر ساحتی بی افت
 و ریخ نمبرل شریف بد معنی آن بیاد شب یاریند و امام آدین قاضی که در مسجد شاه میبود
 پای منبر روی سکو با شامشته کتک میگردیم و در تاریکی نازکی میخوردیم و سیر و تاشای میزد
 و عروس و شغل و فانوس و شمع نام در استقبال انکار داشت و هر امان در استقبال صرا
 در مسجد از عوام صلوات بود و در کوچه نظام نعمات تاختان عصیان و فریاد و زام خروج کردند
 صاحب ریخ غالب شد و طالب کج کار ب و بیبر را پس بدند و سید را پیش زام را کشاندند
 حمام را کشاندند زام را بر و بند زام را خورند و سال درین شب عزیز در کجاست که از
 ریخ عقیق بیت عقیق آمده ام و از آن سب و محراب باین نزم و میراب فایز شده ایم که کجی تکیه
 و کاجی حکیم تعلیم در مقام ابراهیم بنحار مشغولم و در حجر اسمعیل بنیاد گزاشی فاجعه مگو می
 فاجعه مرد و زمره شناخته ام و طراز عمر و عمره ساخته من کجا این استان این استان
 کجی ایکنه می بینم بیدار است یارب یا نجاب چه خوشی این چهلین نیست پس از چندین
 اینجا که رسیدم کا کا آمد که جناب شریف عون که عین جلال و معین کمال است بدین

علامه محمد باقر
 باری
 و در این
 و در این

عنه

روز بیست و نهم یوم النجاة المحرم الحرام ۱۲۶۱ هجری قمری

مبارک شریف شده طواف کردم و در مقام بیستم نماز خواندم از حرم مبارک در آن سوخته
شد و بوی خوشی ز قلم در بالای کوفه پدید آمد و مقام استیجی مسجدی است که سقف ندارد که
سقف آفتاب شده و یکی مسجدی است که سقف دارد و یکی کینه طلال آنجا اذان گفت و حرم مبارک
و خانه مبارک در غربی و اقمی و قیس است و بالای خانه مبارک در یکی که است عیسی و یکی
اطراف و بلند است و از دور تغییر یافته است در نیم فرس آمد و تمام شهر کد پدیدست و در کوه که
سلطانی است یکی قلعه بزرگ است که پانچوب و مغرب کوه و اقمی است و دیگری جبل القم
که در غربی و اقمی است و کوه صفا و مرده بلندتر است می گفتند شریف عبدالمطلب
و خانه ساختند و اکنون بر صفا و مرده کوه فنی آن گفت و از آنجا بچون زنده زیارت قبر حضرت
خدیجه کبری کردم و صلوة و سلام بروح پرستش و شوی بر زکوار و بردان و مادر و برادر
و برادر و او ائمه اطهار و تمام و ائمتی این درین نبوی و ترویج شریعت مصطفی خلی
خدمت کرد و است که مردان عالم باید خاموشه بپندگی او را بدوش یکبشند و خادم قبر است
و هب گفت و زاتم رسول الله کثیم سلام بر روان او و بر جان پسر او که فخر کاین است
فرستم ولی قبر آمده در آب است و از آنجا بقبر عبدالمطلب و عبد مناف رفتم که هر دو در حیات
قبر است و ما شیم پسر عبد مناف و زنده شام است که مطر و بر کعبه عزه را با غنظ جمع گفتند
و هاشم فی ضریح عند بلقعة یسعی الی لاج علیک و سیط غرات و کسبا
بسر قبر اوطالب زخم عرض کردم و ای جبهی که ترا از اهل ناری خوانند و پسر تو قتیخت و نام است
آنجا بنزد مراحت کردم عصری بحرم محرم زنده طوافی کرد و نیابت نصیر الملک و آقا میرزا
و آقا میرزا زکی که حق جاد و جاد دارند و من از راه جرح میل خوانم دست از راه که در اول
ورود که منظره شروع کرد و تمام کردم و بروح ولیعهد مرحوم و شاه مرحوم و اولاد
مرحوم ثواب دارانیا زکردم قاری کو صهی سوره و بطور داخدا و بروح مرحوم و اولاد

الدنیا فی غیر ذلک

و از آنجا منزل آن جناب پیر الملک بود و آن آمده بودند و ساحت چهار از شب بجرم مبارک
شرف شده بطواف کردم و نماز را در حجره ای که خاندان فخریه در آنجا بود

روز چهارشنبه بیت و یکم ذی الحجه الحرام ۱۲۱۲ هجری شریف غوث شریف عبداللہ و جمعی دیگر بود
آمده بودند بعد از رفتن آنها بجرم مبارک رفتیم در فرزند غل کرد و حایا حاسرا بیت مبارک
داخل شده نمازی که وارد شد و میان دستپوش و کتبی ای خائیه مبارکه خواندم و در نماز این
دستپوش در رکعت اولی بعد از حمد و سوره بسم الله الرحمن الرحیم چون خطبه داشتم سوره قدر را
خواندم و بعد از آن که در غل آمدیم و از دست بیت درست ملاحظه نمودیم که بی مرمرای فرست
بر یکی که بیت جو را پستی یکی شکستی در دست مست یکی کوچک یکی بزرگ است سلاطین عثمانی
خصوص بیت اندک الحرام غل میساحه کرده اند جناب بانای حرم مبارک همه سنگت که بدست
فاصله هر یک بقدر یکچهارک انگشت است و آنهم با صاف هیچ لایق بیت اندک الحرام نیست و در عین
نیم بغروب آنرا که مظهر حرکت کردیم در زیر یکی قوه خانه عثمان که در سرا و جدو است
شریف عبداللہ و جناب تقی الدین پاشا و الی عجز بشایت آن چادر زده بودند و در حجره
نشسته بودند و مترصد آمدن من بودند و بیهوشی که مظهر هم نظام استاده هنده ترقیب انداختند
و منم بپا در زنده پایده شدم با پروان چادر و الی پاشا استقبال کرد و شریف بواسطه فلج
بجان جای خود ایستاد و جناب شریف فرمودند یکا شش که توقف شما در مظهر شریفین میشد
توقف در مصر و اسلا میباید فرمودند اینجا میگردید که از صحبت شما خدمت شماست شریف شدم
من هم از دوری حرم محترم و مجوری از رفیق خدمت شما میگویم «فَارْقُهَا لَا عَن رِضَى وَ
فَحَرَقُهَا لَا عَن قَلْبٍ وَ حَرَقُهَا لَا عَن قَلْبٍ وَ حَرَقُهَا لَا عَن قَلْبٍ وَ حَرَقُهَا لَا عَن قَلْبٍ وَ حَرَقُهَا لَا عَن قَلْبٍ
که من خطب کنم که بیا که در نظر من باشد که در روز و اوع شاهزاده این شعر خوانده اند و از حرم محترم
صحت کردم که سلاطین و ترمین ترصین حرم محترم سیل تکامل کرده اند عقول غلب دم از خاری و در
در افکار ایشانست و تا قدر غلبه نباشد مردم بطاعت و عبادت میل ندارند و روح دین بشیر

و هر قدر در زمین کم بگویند تا

سلاطین است آتیم شما را سلام است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله اگر نیز ده سال در کعبه
مطهر فرمودند فَوَلِّ اللَّهُ الْأَلَاءَ إِلَّا اللَّهَ تَقِيحُوا قِيْلَ اِيْمَانُ آوَرْدَنَد و در نیت منور است مؤمنان
آنما نبی است که سر طوعا و کرها یکس کردند جناب شریف تصدیق کرد و خدا تعالی تورات خود را
خواستند و گفتند انا الله و الله در کتاب روزنامه خود تا آنکه از آن تقصیری در خدمت سرزده باشد
خوب خواهید نوشت کتم ما لهذا الكتاب لا يعاد و صبحه ولا كبره الا احبها
اگر امام روزنامه من وصف شما باشد باز که است خیلی خندید و الی پناه هم مرد با سواد است
و بعد از ترتیب قوه را کتب سهوه شدیم و اگر که معطل نگه داشته باشم المله تحت روان قاطری
شش ساعتی که راه است و همه با مغرب حقیقی حرکت میشود و راه صاف و در یک است یعنی
و میار که و است که کوههای بلند و پست قدری از راه دور است و قدری نزدیک تر است
عده آبادی دارد و آب جاری دارد که از دایه فاطمه پیاده قدری شود است چاه تیریم
دارد و ملک حسین پایت را در شریف است و خیلی قابلیت اکران را داده باشد و در میان
که معطل و جن بکار توائل و حجاج می آید و از آنکه معطل تا جن چند جاب شیرین و معصوم قوه و غایت
اولاً قوه بسیار است این قوه نام الله و ثانیاً قوه مکنه و رابع سالم آب خوب دارد
خامس عین که دهناره برای حد و حریم ساخته اند که تا آنجا حد حریم است و پنجم است
راه است سادس شیمی القیصر است ساعت از شب زنده دارد و منزل تنیم و بهترین جا با
مسجد بود که علی بکیت من بانی که والی پاشا به سر راه ما با سوار تعیین کرده بود برای جای
کرد و بود

کتاب الامم الکدود
مکمله سیالیه
علی بن محمد

۲ بیت

۱۲۱۲

کتاب
نسخه
نسخه

رو چوبه بیت و دو نیم دی آنجه احرام شده است در سابقین جدید الاحداث عده کرده
کردم جای پست معیت و آثار قنات قدیم هم دارد و چهار ساعت بغروب ماند و از
حرکت کردیم در قوه خانه بجزه قدری کش کردیم بجزه آبادی اردو آنکه معطل نصف است
در جزه از مغرب و عشا خواندیم و قهوه خانه زحام ساعت نیم و نیم و در شیم علی بک گفت این

۲ خرداد ۱۲۸۴

چندان ای نیست باینجا که در صبح برویم و خانه کبری چند ساعت مانده و از آن وقت
در آن که قصب راحت تاضیع و از قوه خانه عرب بازماند و کوک و شادیم که کاسی بر او ترویت
و کاسی دور و از حد و تاجن چند قهوه خانه است اول قهوه نور ثانی بخور ثالث عرب
سابع جبر او و خاقان علی بنصف سالی رخا و سابع پس قایم قاضی بدو است و آخرین
تار خانه بهشت ساعت راه است و از رخا تاجن یک ساعت و نیم است و صحرای صاف است
صبحی در رخا کفشد کفگیر نندی از سحران و آب مندی در عقب بوده ناخوش مرده است
و یکست او را بهم کرک خورده است یعنی یکتین تا کشتی کشم را ابل قهوه خانه و عسکر انجام پشته
که نقش او را بیاورد و پول دارم که او را دفن میکنند و آب جدو از بارانست که صبا
بزرگ ساخته اند و تونول فرانسوی و انگلیس و آلمانی و دولت ایران در آنجا است

۳۴۴

و در جمعیت و سیم ذی الحجه الحرام ۱۲۸۴ مر و اول دولت سه ساعت از دست گذارنده
دارد و جدو شدیم و اگر که مظهر تاجن شانزد و ساعت را داشت علی قایم مقام و عسکر و قاضی بدو
تا قهوه و اس قایم پست ببال آمده علی یکت بسیار پیر و مبادی آداب است از آب آن سوخته است
کلیه جاز را بدست آتش و سوخته و تیر و پانصد بعد از ساعتی کامل یکت ناظر کرک آمد و دیدند
غشیه دولت و اسلام زیا و میخور و یکت قدیم و جدو و تونول نبود و رشید پاشا پای قونسلها
دول خارجه را تجدید باز کرد و بنا بر پیش حرم محترم بی ادبی شد و کلیه جزار را بدست آنها داد
در این اثنا نایب قونسل فرانسوی آمد و بعد جنرال قونسل دولت بینه انگلیس و ایالتی
و قایم مقام خیر سحره او بود و اختیار تمام بحرالاحمر با جنرال قونسلت کوش راست او نقل داد
بر حمت شش و یکت اگر بخیر امید بر احبت با سلامبول بروید و از اینجا بعد ن بروید و از عدل
و پوزیسته با سلامبول بروید که ششم کار اکل از قضا است و کامل یکت میفتد و و زور و دیگر و پوز
منسیر سد او بهتر است و بعد از نماز عصری پاشای دیار قزم و از بار و راجت

۲ و باجی احمد آقا قونسل
که برایت روانه کردن
و قرا و کرایه حاجت
شام و چای از آن گرفته
بود

بازار اینجا از بازار که منظر آبا و ترهست و تراست عصری کشم که با واپور شرف و سلا
 عثمانی مشهور و دارن قس ایدهند تا ما بان کشتی راضی نشد بودیم یکمیکم میخسبه حرکت میکنند
 بیکه راضی شدیم و قایم مقام استه را که ایاد او معلوم شد که حبس به حرکت میکنند نیلی از قس
 خوردم که اگر چنین بود چرا چند روز از بیت الله الحرام دور و دور شدیم که یکدست به وقت
 آن مکان مبارک غنیمت بود خداوند انشا را بعد بختی صدقه طاهره علیا سلام بیکار دیگر
 زیارت آن آستان بیاورن آن حرم میرون انصیب کند

سنة ۱۲۹۳

گزارش

روز شنبه بیت و چهارم ذی الحجه الحرام ۱۲۹۳ هجری قمری در خارج بندر جده زیارت حضرت
 خوارقم قبرستانی است که در او دیوار کشیده اند و از در که داخل میشود و یک بدست
 که یکی است که میکشید و از حراست و در وسط که بجای ناف و ستر است کسبیدی ساخته اند
 و ضریحی که داشته اند و یکی نصب کرده اند میکشید و ستر و آست و متولی دارد و دعایم آنجا
 نافه میبند و زیارت میکنند و آخر قبرستان جا بیتی که میکشید محل جل جلاله است از ستر تا
 یکصد چهل و نعت و دیو آری هم بطول این قبر عرض سپه چهار فرسخ از د و طرف کشیده اند
 و قبر عثمان پاشا حاکم جده را با ریخ هزار و دویست و شصت و یک با کتیبه دیگر از آنجا
 او در میان این دو دیوار که در محلی جد حضرت خاست دفن کرده اند و اگر این قبر راست
 و طول حضرت خا انقدر باشد قبر عثمان پاشا در گلوی حضرت واقع شده است که گلوی حضرت
 خا را گرفته که چرا باغواهی شیطان کندم خودی که ما از از روضه خا که یکی دلی با قبر کاجی
 کرده است که جسد او را بالای جبهه منظر آتم البشر دفن کرده باشند و از شیخ متولی پرسیدم که تمبر دفن
 کرده و ما قدرت منع نداشته ایم و عجب آنکه راس که در اعضایی انسان اشرف بدن و بجای عقل
 و شعور وسیع و بطول است آن طور ساخته اند که درخت خرمادر مقام راس گشته اند و از
 قبضه خیر قرار داده اند شیخ متولی بر این اصرار کرد که با تقی تسلی است کشم فرزند هرگز نیست
 مادر را نبوسیده است باید سرور روی مادر را بوسید این خوف برای عوام خوب است

و طول قبر شمالی و جنوبی است و آن چنان ساخته اند که رو بقبله است که طرف شرق باشد
 از آنجا بخارج دریا آمدیم که خارج دروازده دین است کثرت نور پاد و نه دین می گیرید گفتند و پست
 بر مایه کمر که پسته اند و از هر دو قروش میگیرند و جای معین است باید از آنجا محل
 مثل کند اگر میل دارد باید بتایم تمام گفت تو در هر پستید کثرت بیج لازم نیست که بخار و شش نکند
 متعلق تا پیش فلک شد بنزل آمدیم عصری معلوم شد که وکیل کشتی شرف رسان دروغ مخفی خیال
 دارد که بر بیخ برود و از قحطی محتاج کشتی را از جای مشغول کرده و واسطه محرم الحرم ازین صبح
 خواهد کرد و قایم تمام بعد از خوابی آمد که مرا خدمت سرکار و محل کرد و کثرت معلوم شد که در میان
 این ولایت زیاده و تراز جای دیگر است از اول این شهر و ابیان میگردید عیب داشت آن
 که متوقف جده و خاسم بود تا خانه چاره خواست باشد و روز است با دشمنال میزد و میوای سر و شب
 قهرین میت مجد اعدال ایستاده بود که چار و پنج درجه باشد و درجه دوازده و نفر شنیدیم که علی
 پاشای شیخ الحرم مدینه منوره شبها عوض تفریح و استسکان تفریح و استسکان و استسکان
 کردم که با آنحال چگونه داخل آن محرم میستون شد که سرشکان پاک و فرشتگان افلاک
 تراب این است ما را تو تیا حیم میارند انشاء الله تعالی تهت است و اگر راست باشد معلوم
 میرزا حبیب مرخان شیراز که در کتب متولی است پستان حضرت رضا علیه السلام بود ثانی شیخ الحرم
 که حرمت حرام و حرم را بر داشته است و آن حرمت یومها علی دین الحکم
 قد هاهنا علی دین المسیح بن مکره

۱۱۹۲

روز یکشنبه پست و پنجم ذی الحرام ۱۲۳۲ با دو طوفان تهمی بود بکنار دریا تا سار حرم
 عمار کرد و لنگر اقامت انداختند و در میان نه آمد گفت احتمال دارد کشتی
 امروز رفته و برسد اگر برسد تیسری و وسط دریا که شش است و پاور و بلیس که دو روز قبل
 و کل نشسته است امروز فردا او را در می آورند و بویس میر و از آنجا و پاور دیگر ممکن است
 بهر طرف برود و حاضر باشد علی الحساب معتدل و سپهر گردان ماند و ایم ماعتد را آسمانی باشد و

آخره در پورات نشه روانه با سپلا مبول خواهد شد و حساب کرد با کران قین و جبهه
تا سپلا مبول بند و روز دانشا الله خواهد رفت و حقیقت فرج بعد از شدت و فرج بعد از
کربت بود که در این سپهر روز اقامت جدّه خیلی طول بودم و افسوس داشتم که چرا از حرم
ماندم که مقام یکت آن در آن حرم محترم منضم بود و با تو ضمیمت بود و یکدو سپه کام در کچه
و جدّه آب بسیار بدی دارد که هیچ سازگاریت یکسال است باران نیامد از صبحگاه
که کتاب می آید که بدخواست برای من قایم مقام یکت آب قتل و قتل از اسلامبول
آورد که در نزد کتیا کشتی شرف رسان کتان داشت و این کت آب تقریباً دوازدهمین
آب داشت و آب قتل از اسلامبول معروف است نهایت کوارائی و عذوبت را دارد
و تا اسلامبول تبه شرب چای کفایت کرد

۲ محمد ص ۱

تجهیزاتی

روز سه شنبه بیست و نهم ذی الحجه الحرام ۱۲۱۲ هجری باخیر و العالیه از حسن حرکت کرد پنج
ساعت و نیم از سه گذشته وارد جاز منجمی با تواری شدیم قایم مقام جدّه و تا جاز از پرتو
انداختن و مشایعت نمودن لازمه احترام را بعمل آورد و محمد پاشا حاکم سابق مدینه منوره
لباس پستی و عثرت بیکت میرآلای که کامان داد جازات جنگی بجا احرامت تا منزل آمدند
از منزل با قایم مقام تا پاور هر سه روز در دریا گواپورات جنگی سلطان فی توپ انداختند
و در جاز الاحمر سه جاز جنگی دولت عثمانی همیشه در حرکت است و مرکز اقامت آنها جدّه است
و این پاور بخلاف پاور مضبوط است و همه چیز تمام است هر قدر را و کیفیت بود این نظیف است
سالون بزرگی دارد که میت و دو فرج طول دست درهای مسمر و بسالون و امشود
پسید و مشیت پنج فوت طول کشتی و مشیت و شش فوت عرض کشتی و مشیت و دو فوت ارتفاع
اوست و از پاورهای دیگر که دین بودیم ارتفاع این کشتی است و پسا عتی از دو میل تا دو و نیم
میل حرکت میکند و اسم کشتیان الیون است کیساخت بغروب ماند و پاور بخیر و حافیت
حرکت کرد بعد از دو سه ساعت با دشمنان تند شد سبحان الله چه حالتی داشتیم

۴ صفحه تیر

۱۲۹۲

۱۰۳۱

ساعتی

روز چهارشنبه شب و هشتم ذی الحجه الحرام ۱۲۹۲
شب که ستاره گرفتار فرشته دیو بودیم که باد شمال بواجبه کشتی میآمد و خیلی آذیت کردند
ما کل ما ینتی الامر بعددکة: شکر از نواح جلاله تعالی الشکر: وقتیکه از سیرس بنجد
میرفتیم با جنوب مواجه بود و حالا باد شمال مواجه است و موج آب میان کشتی میرفت
ناخوشی مردم از آن شد که زحمت و لباسشان شده بود و پس ناخوردند و از شب چهارشنبه
تا روز پنجشنبه و نهم من تمام کل کشتی مثل سیت افتاد و بودیم در این ثبات بعد از دوپس
فغان چای خوردیم و از طبعیت قبول بیکدیگر و گفتن میخواست و دیشب و امروز و پاورده
چهار میل حرکت کرد و است که باد شمال در مواجهه بود و مانع از حرکت شد

روز پنجشنبه و نهم ذی الحجه الحرام ۱۲۹۲ صبحی زحمت خود را بطول کشتی رسانیدم کپتان را
دیدم شکرگذاری میکرد که فرشته سختی بود چربی که باعث امیدواری من و پری سبکی کشتی بود
که تاب آید و اگر کشتی سبک و پرا ز بار آدم نبود در این باد شدیدی خیلی داشت شش ساعت
از دست که نشسته روز مبرور از محاذی فکر کرد در ریاست که ششم و تربت حضرت پدید آمدند
ابا عبد الله الحسین علیه السلام را بدو یا رتخم خیلی اثر کرد و آنحضرت تعالی رفته رفته آرام گرفت و از
محاذی فرما من شمال و مشرق حرکت کردیم تا بقدره و جبری و جبه که محل کران تین است برسیم
تسبیحه طلال محرم الحرام را در کشتی دیدیم شب جمعه شمس که در طرف و جیب باطل است
خیلی با آرامی حرکت میداد که ساعتی زیاد تر از دو میل نبود و این را پور هسب با جمال هیچ نظر
و جبهه رفته بود و لند اکیتان خیلی با قیاد حرکت میکرد و این کشتی کیاست که از کشتی ساز
خانه انگلیس آمده است و متقا و خوار لیره انگلیسی نام شده است

۱۲۹۳

۱۰۳۲

روز جمعه غره محرم الحرام ۱۲۹۳ ساعت از دست که شسته بر انسانی اعراب قلا و زور
و جبهه وار و ندیم که عیان و موج میکیند که در ساحل شرقی دریای احمد عرض مینت و ست
درجه و بیست و شش دقیقه شمال و در طول سی و شش درجه و سی و شش دقیقه شرقی گری بیج

واقع شده است و در تحت حکم ندو مصر است و عسکر و توپانجا همیشه است و قریب سیصد
 رعیت دارد و سالهای سابق که ناخوشی در حجاج بود هر که از کثرت میکشد بیت و کمر و ز
 چاکر کا نزار در آن تین نکاد میدشد سال حیاتا سپهر روز نکاد میدزد و از هر
 یکریال فرانسه که پنجاه و ده شا بهی ایرانست میکشید و گریه قایق ایاب و ذهاب خورد و خوراک
 همه با حاجی است و قتی که ساحل رسیدیم شش دایور دیکر بود که دو دایور بعد از ورود ما
 روز حرکت کرد که از کران تین خلاص شد و بودند و غن را چنان سخت گرفته اند که از
 از ایل و دایور ما کسی نجات نبرد و از خارج اینجا کسی نیاید حتی پول بسته میخواستند و از پول
 احتیاط دارند که بانی بخمال در جسم فروش در ایل حلول کرده است نایب قسطنطنیه
 در جده میخواست اسما تحقیق کسید و چهل و پنجاه نفر در عرفات بودند و از ایل جاوه و بحر
 مغربی که کثیف ترین مخلوق در خوراک و لباس پستندگان ندارم که هفت هشت نفر مرد
 در این صورت که چنین بی عیب پاک باشد کران تین گذاشتن از خداعت نمودن مسلمانان
 آزار کردن باعث غضب پروردگار خواهد شد و اگر اعیان ما بمصر بروند باز حتما و بمعنی
 دارد و پس از آنکه با دایور با سپلا میبول پروت یا اناطولی خواهند رفت و دیکر کران تین
 لازم دارد و بجز آنچون و اجرائی حصول حاصلی نداشت اگر چه برای هر سبب راحت شد
 که زنجیر شکست و کسالت در این توقف شد ولی برای مسلمانان بایز رحمت است و جمعی که خبر
 نداشتند و آذ و توفیق بر نداشتند بود و دخلی بعیرت گذرانند

روز شنبه و دهم محرم الحرام ۱۲۹۳ صبحی درین الطوفان بهی سربود و در حجره دین میت
 از پنجه و قمر و او خیم و در جمل هشت در جاستاد که هفت در جاداعتدال با من تراست و در
 میان و دایور ما شخصی است احمد نام از ایل بابلی کشید که از توابع از میر است و ما در می هم سربود
 مدتی است مجنون شده است و متصل شیطان شیطان میکود و من بخیال شیطان و این
 مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرْنَا إِنَّهُ خَسِرْنَا وَ از عرفات بعد شدت کرده در شبین طفل کت

میریزد و میرز فادّه ندارد و من و هم فرستادم و هم زخمهای خود را پاره پاره کرد و در دست داشت و مادرش در و پنهان

روزی که شنبه بیستم محرم الحرام ۱۲۷۳ هجری قمری گشتی کشتی کپانی دولت روس را که در برابر ما صید صیقل
فرغ بود و زدنش کرد و مذکر از کران تین فلاح شد و بدش شصت بقرب ما من و دانه
خوادم و خبرا برسانید بر ما من چنان که هم او از شما در قفسی افتاد است و در او نیز
از تین وارد شد و امروز برای کران تین ما نویسنده و تین حسی که کرد و در ساعتی عربی
میآمد و از میان قایق صید و میکرد و اگر کجای بکران تین نیامد بیت و میکرد و دیگر در اینجا خواهد
ماند گشتی آن اول ناخوش است بیسج زبان کی و عربی میزد کمپستان تانی را با ساحل در تنگ
خرادر که باید یکی بکران تین بخنکی بروید گفتیم خودم و حرم محالست که از کشتی بیرون آییم
چند نفری برای خدمت باشند برای حفظ اصولی برودند مضایقه دار کمپستان تانی را گواه
نگین کرد و اگر در که میدادیم بر ما من و فلاح است ملاقات با آداب بهتر از این اصحاب عرب بود
و کسی میداند که این کران تین بگم و حضرت سلطانیت یا حضرت خدیو مدرست یا کو تشریف
فرمانگستان است و بجهت اذیت بندگان خدا از چه جهت اگر در عرفات ناخوشی طاعون و باور
این بندگان ضعیف و مقابل تقدیر خدا و لطیف چه بدتر میکردند بشکرانه آنکه نذر ما کنند و خدا
بدهند و قربانها کنند و بشناسانند که آنکه میرزا یکصد چهل و پنج هزار نفر حاجت و فقرات نند و
و حاجت بسلامتی برگشته است عرض او بدکان خدا را در محرابی بی آب و علف نگاه میدارند و نیست
کران تین نیز میروند و پول میکرد و اگر آجانه اراک جمع کسی ناخوشی داشت حاجت میرزا با در خور
ایام کران تین بجهت بدید و در این چند روز ملک الموت باید از محل معمول است تا این بدکان
خدا بسلامت بر او مراجعت کند اگر خدا نکرده و در که مقرر و مدینه مشوره ناخوشی میشد که این کم
بر زبان بی آرد و بی باست رئیس کران تین گفتگوی او را پشت و شو بدهند تا بر زبان و بر سر کپانی
ثانی با رئیس کران تین مراغه داشته ثانی آنکه که رئیس کران تین میگوید باید سلاخی هر چه

۳ یاد بر سر نگاه خواهند داشت

۱۰۰

۲ آخری

۱۰۰

القصة

کران تین

بکران تین باید کپتان ثانی گفتم اگر در کران تین صدر و کشتی با نذر پاپرون خواهم گذاشت و جرات
 نذارید که بطور بی احترامی حرکت بکنید صیغ خودت بگردان بزنس کران تین هم اعلام کن قدری
 سر بزناید قبول فرزون شاعره **دَعْلَب دَاسِیَ لَمْ یَکُنْ دَاسِیَ سَتَدِ** و از عجب تندی
 برای خدمت باشند باقی را از تین تین میدهم کپتان که حریف را دید و حرف را شنید خفرا
 شد و آنها رفتند ما باندیم و خیال تو با پور تقیم عصری که بالای طحی بگوش فرود آمد و هم محقق شد که بچه تیرا
 کپتان ثانی کرد و دست و خواسته است سطح کشتی را بشوید و طعمی داشته بعل نیاید و آنطور اصرار میکرد که اگر
 امروز بکران تین نروند بخت دیگر و زور دیگر باید جانیم و جمعی از اهل کشتی پول داد و بود و نذر فرمود
 و باقی ماند و عجایب گفتند بن و نفرستادی که از نارنج کبشتی آمد دست که و با و طاعون کشتی را
 ملاحظه نماید هیچ درین روز و در حریفی بچشم داشتند امروز که کپتان ثانی بخشکی رفت و بر کشت این
 در آورد و کاغذی هم قایم مقام جن محافظه و جبه نوشته بود آن کاغذ را هم بچمی کپتان دادیم
 گفت قایم مقام در حریفی اختیار دارد این کار با رئیس کران تین است و فرستادن این کاغذ
 بیجا صلیت ما هم که قایم گذاشتیم بفرستیم باز در ثانی معلوم شد تطلب بنا و شده دست و خواست
 آن کاغذ تمام محافظه و جبه رسد آخر بان و نفرستاد که بپور آمده بود و نذر انعامی دادیم که
 محافظ برساند عصری که گرجی مایه گیر دارد دریا بود یکی از آنخدا را قراول خواست و سوار گردید
 کاغذ قایم مقام حسن را برای محافظه و جبه بر و رسانید و این کپتان ثانی برادر حسبه
 پورست سید است بسیار مرد متقلب و خوبی است و بواسطه برادرش اعنائی کپتان اول را بپور
 خودش خیال کپتان اول را دارد و کپتان اول هم مرد فقیر چالی است هیچ یک از عوالتی
 هم با و اعنائی نداشته و کپتانهای دیگر که در و پور مایه دیگر دیده شده تمام امروز کشتی
 بود بلکه بی حکم آنها احدی جرأت کاری نداشت

روز دوشنبه چهارم محرم الحرام ۱۲۶۳ هجری بحسب اتفاق شب گذشته دریا چنان آرام
 که بعد از غیری موج نداشت ولی از جوهره از شبهای دیگر سرد تر بود که درجه قمرینیت

پهل خ در چه رسیده بود که یازده روز از خدمت مل پانین برآمد و بدو که سه روز در خدمت
 یخ بستن مانده است آمد و در پسته پادشاه را که از آن تین خلاص شده است یکی شرح داد و نه نویسنده
 کیت و پادشاه و دیگر هم از آن تین در آن در کنار ساحل بنیود قایق و کجی که آنها را پادشاه و پادشاه
 شش ساعت در آفتاب مغل غرق و دو ساعت در قایق است باید هزار نفر را پادشاه و پادشاه
 قایق کجی رود و تبر و دهن و قیطان و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
 و طای بر سر سیل مان میاورند که الیاد با صد رقص میانه الحرام حرام شود و هزار تریست
 ساعت بنرو بماند و یکی دو ساعت بنرو بماند که من تا شام میگردم و ده تانه مدعی
 در بالای سر میکتیم کشتی تاشی سباب با شش دهم سبحان عقل خود و دین انسان
 چند ردیق است و از او چه کاری ساخته شود و هر چه نویسم از قوت نخواهد داشت و کیت
 نیم بنرو بماند و حکیم تاشی کران بی معادن نظر کران تین شنید و بدو که در کشتی من میمانم
 آمد و بدو دخیلی با آنها ضرب زد و کم که تمام مردم را از کشتی حیح پرورید و مرغی میاورد
 آمد و از طلوع آفتاب تا سه ساعت بنرو بماند و من بدو پس تا شام میگردم که هزار نفر از
 بخانج بیت الله الحرام در آفتاب کر پسته و نشاند و بدو نه ساعت قایق بدو از عهد ذاین حیح میمانم
 تین ازین ازینما که بمانان میکنند نه سلطان جنبه داد و ده خود و ضرورت من پادشاه و فریق خیر
 و قیاطا که آنچید و دام و دانسته ام و بیخیرت سلطان اجبر وقت و تمام گفت که تین اول و تین
 که حاضرند شاد باشند و حکیم تاشی را پرسیدم برودند و گفت من میگویم شتم یار کار با دخی نام
 که حکیم تاشی بنویسد که بگوید که حیح قایق پادشاه که مردم در آفتاب مغل نشاند و ناخوش شوند بدو
 بعد از انقضاء ایام طایق قایق با بیسیس برید که هم سال صد و چهل و پنجاه و عفات آدم و چهل
 نفر مرد است اگر نه اگر دو و یا سه شام بر سپهر مردم چه طایمی آوردید حکیم تاشی و معاون
 بر خوبه رقصینج راضی ملاقات شانرا و نه و ند که این کلمات فاصواب را بشنود چه
 سعی از تفصیل کران تین گفتند و در رسول مرو منی کرد و کسی طاعت میکند برای آنکه

۳ اصدی

۲ الیاد با الله

حکیم

خداستیم قالمه نهار بنفرتیم بطوری تجاشی کردند که آن حالت محل حیرت بود که الیاء و بانه کی کسی
 کشید و درین رسول صلی الله علیه و آله و سلم کسی بدعتی نگذاشته است یا اینکه در مذمت و
 خود مسلمانان آنطور محکم شدند و قدر کران تین کشف خط و دین چنفت مینمودند بجا و افراسیاب مشهور
 برای پرن کباب سیر و در کران تین یا حساب برای ماکن نشد قابل مینار برای عمل جات بفرست
 در آن واپوری که بعد از ماجم و در کران تین داخل شده بود گفتند که آنجا به وضه خزان
 قاسم خوبی است کتم کرمی جزیاد و ریا و رند که در این ایام عاشورا فیضی برود و به ششم اهل کتک
 کردند که اهل واپور مارا بکران تین بردند و ما پاک سپتیم و آنها ما پاک اگر چنین کار بشود یکدیگر
 زیاد و ترا اینجا کت کنیم از این باب که نشستم که بهانه بدست حضرت تنقید میکرد و بکران تین رفتن
 معنی پاک و ما پاک معلوم شد و اشعار و جیه از این قرار است

واپور و جیب شد در	بر حاصل و جیب در کران	اوست و اول محرم	واپور و جیب شد در
آنجا باشد که خاق	کراست قضای تین	نظم آید ترک و یکیت	در منزل سرد و سنگ و یک
ماند سپر و در کران	معلوم کشت حاصل	جز آنکه خلق چنین کردند	سینا عدو تین کردند
قوسی که بهای او فروخت	در و جیب و ربه و فروخت	بفرستید در کران	خاف ز خدا و تین
جز گفت خود و راند	شرم و لب از خدا	او راست کان که تا بود	کرد و است قضای تین
تا و بخت کرد و	ان احق از این جیب	دو و یک از قضای	انستیلای شاکر کرد
و بیهیم قضای حکم	حسب کز نمود و بود	ما قوم عجب ضعیف ایم	معور قضای و بجهیم
ما را نبوده که بمانی	کراست چنین امور	کران بجهت ای تین	ما را بجهت لطف سرور
القصه ای که کران	و از عجب تین	مکتوب رکس فراموش	از ترس که تا و بمانی
گویند باز بولای که	از مرده و نصف	از که از دست چو کنی	باید که زبان خود و بمانی
کاین لفظ بود و بستی	براست لفظ که پرست	یار بپسندید چنین	بر خانه تینست این
اسلامی اگر چنین	از قوم بهی و پسند	اسلام عجب ضعیف	چون و تین کشته

مشکل که با در کربا	یا بن جان و دست در کار	این قوم که غرور بر پیش	کرد خنجر ای او را
ما برین حد قدرت است	حق را برین حد که چه کار	ما را ز پد خیا لی کن	و ابرو زن شمشیر
کشتی برین قتل است	ما را همی چه حسی است	یار ب کجاست یار	کس را یکنه نرسد
یار ب کجا طبعی خلقت	کا و صاف نمود و قلم	بفرست بلای نامرئی	بر قوم و حاجا پنجه داد
آبر حرت پناه آورد	صد تو به از آن گناه	پوید جسم از راه آبا	کویند همه به جز آبا
الله الله رحمان	در خانه خود پناه مانع	تا خود تو دستگیر کرد	شال بجان و پیکر

رو ز شش پنجم حرم الحرام شش مطابق اول فروردین ۱۰۷۷ هجری قمری صبحی قایم مقام و جبهه
افندی محافظه یزباشی و حکیم باشی و غیره بدین آن بودند قایم مقام خلی خدر خاکی کردن
مقتدرم کثرت بر این حد که در کشتی کی میاید و کی میرود و گفت ناظر کران تین ما را هم می گذارد که
کشتی بیاوریم از کشتی احوالی ج یا شویم التماس نمودارم که قصد ما را سفود کنید اگر کاغه قایم مقام
بانی رسید بکشتی مستقر میشدیم و اگر میباشید وقت ورود سرکار توپ می انداختیم التماس دارم
که بجنسرت خدیوارها شکافت کنید و میگفت در ششدار حاجی که اینجا آمده است سی نفر مرده است
آنهم از اهل معاریب و موسیج سال بخین جی نبوده است و جایی شکراست و بعد از ساعتی متحصن
و در حرکت کشتی چند و تیر توپ انداخت و عیالت کران تین هم بیامست و او را دست بند بست
از دست گذارند و او را ز ساطل و تیر خیر و عافیت حرکت کرد و وقت رفتن حاجی عباس آقا
کشم در این ممالک شتافی بهیج وجه از کسان با مطالبه وجهی که خلاف حساب باشد نگذارد و اینجا
هم اگر چیزی باشد معین کن بجا بگو چون محافظه آن بود و بکشت کسان تا بزار و او معاف کرد و ایم
بعد که عیالت آمدند معلوم شد که از آنحضرت ما هم مثل سایر حاج پول گرفته اند حاجی عباس آقا
بجکی رفت محافظه خلی غریب و پسته بود و مبادا بطلانی خلاف گفته باشند خود در میان
ز قهبر و معلوم مکنند و آتش را هم فیه مکنند و این چن صدای تیر اول و او را بر رخاست حاجی عباس
آقای اختیار مراجعت کرد و از محافظه خبری نشد و خلاصه از محافظه جبال سمت شرقی و جبهه

کتاب
مغنی

مغنی

پرسیدم کشتی جبال چیست است که اعراب بدوی کشی دارند و می گفت در میان اعراب آدم است
که چهار روزنه خدایم خورده و آب می نوشد و از میوه کج تا اینجا چسبیده و روزی را در آنجا
خدایم خورده و این اعراب منع عداوت دارند و امروز ما می گویم که چکی غریبی صید شد که
قرمز داشت و خالهای کبود و سیاه و زرد و نشان قطره داشت و پشتش بی هم می قطرات می بود و
خوشگوش داشت بود و میوه را می خورد و کز پر زرد و نارنگی می خورد که در ساحل دریا دریا شال
مغرب است و حرکت کشتی از وجه بطرف سویس چند میلی مغرب حرکت کرد و پس از آنکه از ساحل
دور شد تا سویس حرکت او با پیش شال مغرب است و امروز از فضل خداوند مهربان دریا آرام بود
حرکت را پور راحت است

روز چهارشنبه ششم محرم الحرام ۱۲۹۳ هجری قمری خداوند بزرگوار و بزرگوار جلاله
دریا چنان سالم است که آب در کاس حرکت ندارد و صبحی در بین الظلوعین یک پور در دریا یعنی
سویس دیدم که سیسم تنگ است بدن می کشند و در اغلب مأمور جالاسیسم تنگ است و صبح شده است
چند پور بار چینی جسم بطرف میانی میرفت و بخیلج که پرسیدم در دریا منع نامی خوار بجهت غرب ساحل
پیدا بود و در بعضی جاعرض خلیج تقریباً ده میل است و آن پسر دیوانه که ذکر شیطان دارد و
کشتی را بعد از آنکه در ده متصل او و در شیطان دارد و مادرش در دهان و شصت و هفتاد و یک
ماند و حرکت کشتی شمال واقعی بود

روز پنجشنبه ششم محرم الحرام ۱۲۹۳ هجری قمری از شب چشبه زبورش ساعت و نیم گذشته و پور در لیس که
سویس ایستاد و تقریباً دهی شصت ساعت از ساحل وجه تا یونیس آمد و امروز صبحی چنان بود و در دریا
کرتمه بود که هیچ خیال اطراف پیدا نبود و در شب بخیر از ابل باطلی حاجی حسن نام که از مدینه آمد
ناخوش بود و شبها در سال زیاده تر داشت و فاس یافت صبحی از کران قرین گفت که که واری کشتی
از آن مرده را یافت و رفت اجنای کشتی که می آمد و یکی از آنها که حکیم پاشی است مخلص فندی است
می گفت خجبال در طهران به سر و حیدر فندی بود و تم تقصیل را با و حالی کردم و تم تصدیق کرد که

ناخوشی بای سر نیست از او که گشتی برود و عسری از دل نمی سوار قایق شد و نسی
در میان دریا سیر کرد و در میان آرام بود و گواکان را که پست با آمو جاد و تالیا ن سوس که
کمپانی فرانس ساخته اند فرستادیم تا عجب لیاقت است عرض بلای و سیرت فرغ و عرض قهر و که در
دریاست تیر تیر با نرود و فرغ بود که سبانی سنگام بینان یا با آن لیا ن در غل شوند و قوت
غروب ای احد قای و کیل و ولت ایران و سوس آدمای مارا دیده مطلع شده بود که با بک کار
آمن ایم و پو را آمد

رو ز جمعه ششم محرم الحرام ۱۲۹۳ هجری در لنگرگاه کشتی محروم را دیدیم که در اوایل ذی القعدة الحرام
بر طبع روانه بود و عکس گیر بود و روز است که بر کشت است و امروز هم با طری در زحمت اجاز
غفرات کو می و کنل بودیم که کشتی را باز و حرکت بدیندا تا ویل کو بیون اجاز و کنساید
بج ساعت نیم از دست که نشسته بود کشتی بیکند و قار حرکت کرد و چهار ساعت و سه بن لغروب
مانده داخل کنل سوس شد و چهار ساعت در کنل بودیم که گیت اپو را ز پرت سید آمد بنا صد پنج
شش فرغ و اپو را زان که دست اپو را کپانی انگلیس بود و سنگ کشتی و قمر با خلی امتیاز داشت و دستا
بنزد بان در ششای سون گیرین که سوس پانزد ویل است و اپو را در کنل لنگر انداخت که شب
میان کنل مانیم که ساعت لغروب مانده و اپو را دیگر انگلیس آمد که گشت که خلی بزرگ بود که دریا
مصرف مثل عروسی آراسته بود و مرد زاین و اپو را که بنظر رسید بر و خلی خوب و بد و عیاش
لغروب مانده و باز کشتی دیگر انگلیس آمد که گشت این کشتی بوی آن دو و اپو را نبود و در و کشتی
مرا کی کشیده بودند که در و اپو را بای دیگر نبود و نفیس این کنل و را وایل له ذی القعدة الحرام
که سوس آمدیم مذکور شد است و مذکور شد که در جهان ذی القعدة که تته خدیو مصر میل با
یکصد و هفتاد و شش هزار ستم خاتمه خود را که در این کنل داشته بدولت انگلیس چار لیان ایره انگلیس که
بیت کرد و تو را ایران شود و فرخت است و این کنل چهار صد هزار ستم منقسم شده که اشخاص
که کمپانی فرانس باند دارند و یکصد و هفتاد و شش هزار ستم خاتمه خدیو مصر است و کمپانی فرانس

۹۳

کشتی

۲ صبح پین م دادم

اگر امروز اماره بدینند

مبصر حضرت خدیو و با سلاطین

و بر رعیت و غراف یرلم

و ار جده تا ایحا هر چه

این حاج که شسته است

حاجم کرد

ع

حق گفته داشته است که در این خصوص کنگو دارند و در لیتک دولت انگلیس تقاضا کرده که این پول را بپای
و تصاحب کند چرا که از طرف شمال افغانستان دولت روس بهندوستان که معدن دولت
و مرکز تجارت است نزدیک شده است و از راه کابل هم سناین روس که عبور می کنند اگر کابل را
تصاحب کند در وقت ضرورت حق مانع نخواهد داشت که سناین روس از کابل بطرف هندوستان
نروند و در همه جای کابل عدد بهشتا و پنج میل طول راه علامتی گذاشته اند و میریل را هم بدو قسم
کرده اند که او را هم نوشته اند که اگر در جایی عیب بکند معلوم شود در کلام میل و کلام عدالت
میل قراول خانه هم دارد که برای لغراف است که خانه و آبادی دارد و این محال صنعت را
خندق بجا برد و انداخته و مصر در این کار است که او بود و انداخته و بر نیامده و بودند

نخستین

روز شنبه پنجم محرم الحرام ۱۲۹۳ هجری قمری ساعت یک ربع دیگر از دشت گذشته آفتاب طلوع
کرد و دو ساعت دیگر گذشت بود که واپور و دیگر از انگلیس از کپانی آفریقا تا آل از پرت سید آمد
که بویس می رفت و از پهلوی واپور را گذاشت و بزرگی و سباب و عظمت آن واپورهای دیر و زنی
حکم واپور را داشت که آن زنل و در پنج قایق داشت که آن قایق با کمال قیامت و شکی را داشتند
ساعت دهم از دشت گذشته واپور را حرکت کرد و از آریاسیمون گین تا سمیلیه دیگر گذشت
گفت آب دریا زده و خجیره بزرگی شده است چنانچه اگر کین تا ده میل دیگر در میان بحیره زمین بماند
علامت گذاشته اند که واپور را در میان آن علامتها بگذراند و در میت و پنج میلی سونین را سه فرسنگ
بالای او در میان کابل گذاشته اند که شهباز شن میخند از قریب اطراف دیگر در میان بحیره علامت نیست
عمی بحیره در این چند سال که آب بصحرای قاقا و به قدرش هفت قلاچ است که از اغلب جا واپور حرکت
میکند و پس از آنکه از بحیره اول رفتی فرمائی است که باز علامت گذاشته اند که داخل کابل نمی شود
و در دو طرف این کابل فی و کز بسیار زمین است غنیمت تمام آن اطراف را خواهد گرفت و طول کابل
که در میان بحیره فرمائی است که در این بحیره آب که بصحرای قاقا و است پست بلند بسیار و در بحیره

ساعت
نخستین

۲ تا ۴ چهار مایل از کابل

بسیار است و طول این مجرده تا آهسته شستن میل است چون غمی این مجرود کم است سبب در میان
 کسل علامت که هست تا ندویم که آهوی و عمارت خوبی ندویم که میل با پتا ساخته است
 بسیار راه واقع شده و از نزدیکی آهسته حرکت واپور با چمن شمال شرق و شرق است تا داخل
 سیم شود پس از دو میل راه که طی شد باز به سمت شمال حرکت میکند و عرض این کسل تا بهشت میل
 بقدر چهل متر است و در اول کسل حد چهل و یک است که پرت سید چهل و یک باشد است پس از آن
 کشا در میشود و بعضی طرف میران پس کم چمن کرده اند که خراب نشود و حیرای رگیت هم در طرف
 بسیار بود و بقدر ده پشته درج هم از کسل برگردد است که همیشه یک میخند و آفت این کسل طی اتفاق
 چنان رگیت نرم است و آفتاب که در غرب کرد و مسافت سی میل پورت بیست و دو گشتی تنگ
 انداخت و اقامت نمود که شب از کسل نایم و آهسته که در کسل است ولی از راهی که
 مجرود ثانی برای مجرود ثانی تعیین کرده اند و راهی که باید باز در وقت و قایق تا بهشت رفت

۱۲۹۳

روز یکشنبه به محرم الحرام ۱۲۹۳ که روز عاشورا است صبح زیارت عاشورا را خواندم و در وقت
 اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَقْرَبُ اِلَیْکَ بِیْ هَذَا الْیَوْمِ وَ فِیْ مَوْقِفِ هَذَا وَاَیَّامِ حَیْوَیْیَیْ بِالْاَزْوَاجِ
 مِنْهُ وَاَنْتَ کُلُّ وَاوَدَّ رَا شَا هَلْ کَرَفْتُمْ کَ خَلَا وَاَنْتَ اَلَمْ تَرَا اَنْ بَدَّ کَانَ اَسْتِیْثَانِیْ لِنِیْ کَانَ عَجَبِ
 مَوْسِیْ بَرْتَبِجُو اَلِیْ مُحَمَّدٍ مَحْبُوبِ اَلِیْهِ وَاَنْتَ اَلَمْ تَرَا اَنْ بَدَّ کَانَ اَسْتِیْثَانِیْ لِنِیْ کَانَ عَجَبِ
 سپرده بود من زیر آن بزرگ مبارک گواهم که و یک ساعت از دست کشیده واپور
 راه افتاد و بقدر پنج شش میل حرکت کرد و بدو که لنگر انداخت بقدر دو ساعت جانی که با
 توقف بگذراند و تا کشتی فرزند آمد گذشت و واپور بسیار بزرگی بود که طبعیت داشت و پس از
 آن کشتی راه افتاد و پنج ساعت نیز از دست گذشت و یکی از اشراف سیدون با که با پورت میزند
 میل است و دو کشتی کلید لنگر انداخت به یکی که در جلو بود و واپور بزرگی بود و بفاصله قلی شست
 سیر و واپور بزرگ تری بود که واپور داخل در روز و حرم که در وقت که در جلوتر

نظام هندوستان بطرف عیبار میزد که پادشاه بود که در میان دریای استاد و بود و مدخل
 ولد المانشات فی الجبرکات لا اعلام در حق او صادق بود و در این مدت آنچه او پدید میآورد
 تمام بدن آنها را با رنگ سیاه رنگ کرد و اندواین پادشاه بزرگ تمام میگردید و این تجربه
 برای هندوستان است که رنگ سفید را دفع میکند و نکاه میدارد و مثل برف که خداوند
 عالمیان رنگت را سفید کرد است که دوام بخند که رنگ برف سیاه میشود برفی که در شکست
 در یکا آب میشد و کیفیت پیشه و در نهال او و عدد و پور که چاک عوض گرجی بسته بود و در یک
 او را پور که چاک بود و القه در مسافت امروز در طرف دیار آن طرف کسل آب نیل بصحرای شولوا
 که تا میآید استاد و دارد و در این مرداب غمهای سفید بزرگ نیاید و در آنک نیاید و در این آب
 را و میفرستد بطور گریه آب سفید شده بود و گشت مرغ شاست چون فاصله داشت من دست نستم
 و طول آب مرداب بقدر دود و دزد میل میشد و آب سیاه و کینه و میل پرت سیاحت تمام
 و بقدر یکدیگر میل میخشی است که آب مرداب در راست زمین میزد تراست و باز پرت سید مرداب است
 و بقدر پنج میل پرت سید مانع در این مرداب قایق نیاید و بود که بار سیاه میکردند گویا از سیاه
 آورد و با شند آدم زبان نمی بود که از او پست اعلام شود و میان این مرداب کسل جان خاک
 بقدر بریت سی فرع فاصله است و در میان کسل هم در بعضی قاطعه قطعه آب بقیع افکاده است و هم را
 گرفته و از پورت سید تا سوس در میان بسیار راه یازده مکان است پس چون است اگر کسل
 اغلب جادو می بیند بسیار راه را که خاک کسل نخستند پادشاه و راست چنان کرد و اندک خاک نیز
 منع ذلک باز اغلب با غراب شده خاک ریخته است که از پست چنان که شب بخت سیر است که در
 و مشغول تعمیر بودند و الله چار ساعت بغروب مانده و در دنگ کاه پورت سید شدیم و در
 چو آنچه کپانی سفیدان آفتاب را در کپانی ثانی است که در کشتی او را آبی بود و هر قدر او بداند
 خوشتر برادرش بخلاف است که خدا جسته بدو را نشان داد که قرار ما این شد و از پورت سید
 با سکه ریه برساند و از آنجا با سلا مبول برساند خدا و این شد که و پور حاضریت پادشاه

دیمیا

در این جوی
 میآید

شش روز دیگر میاید و شش روز دیگر با بخند تیه و از آنجا با سلا بمبول میرود و دوازده روز دیگر
یک خند این را پور بهنگری حاضر است دوازده پروت و دوازده پس هشت روز و انشا الله بسلامت
میرود و شما را میرساند که در چهار و چهار و اگر بی و اردو سلا بمبول تهید یکم در راه که ان بین
قیم خور که که کرانین از پروت بروی شسته که هم کرانین بین باشد پول گرایه را دوازده سلا بمبول
و فیض خلی کتیه نهای شما اذیت کرد و تفصیل داد و دوازده سلا بمبول بکپانی خواصم گفت بعد استیحا زد و کردم
و قس این را پور آتیه و خیر که طفله آمد و آمدن شش روز تا پور برسد و آمد و شد که کلاه علی
از آن کشتی این کشتی اندیم کشتی چنان بهم وصل کرده بود و که مرد و زن کشتی این کشتی بگذشته
میزنند و اوصاف قمر این کشتی از آن کشتی بهتر است و از قلع این کشتی زیاد و تر است و قریب
برادر سفر دارد که در بخور و می هم مثل که بخند و این اند که بارهای با و آدمهای را در سطح بالای
جا و او دوازده مهربان تفصیل کند که بسلامت انشا الله بسلامت بمبول برسم و چرت میاید
که بخند تیه را بجا احداث کنی تخت دوازده است و رفته رفته آبادی از مصر خارج شد که شش
دولت و مکتان یکی آنجا هستند عرض پوزت میاید یک درجه و شانزده و دویست و طول شش
پورت میاید و دوازده و دویست و یک درجه است

طرف مادر از سادات فمائی است و تا علم شیخ و خورشید را دید بود کجاستی آمد و در قدس بسیار
 حرکت کرد و در بانگ بیسی عربی و ترکی میزدند باری در مقام مرید میگفت بودم تا مصر بیایم و نیام
 و بجز بچه سان سخن میگویم حالا باید بگویم تا یا سپاسم و نیایشم و بجز بچه سان سخن میگویم و هیچ خیال
 آمدن یا نه نبودست لربود که از پورت یسید یا سکنه ریه برویم این شتی امروز عصری سیرود و کشتی
 دیگر که میفتد دیگر می آید هر قدر قدر کرد که که بتوان بخیر یارت قدس خلیل و بیت المقدس رفت ممکن نیست
 تمام از یاد فرستیم و انشاء الله تعالی در مدینه منوره پیش کشد که دم که یکبار دیگر بزیارت که منظمه
 شوم و چنان میدانم که انشاء الله قبول شده باشد که آنوقت خدا زیارت بیت المقدس نصیب کند
 و یا نه با عشتان خوب ارد که با دولا آب میبخشد اغلب پور تقال است و پور تقال بسیار خوب
 درشت دارد که چهار عدد و پنج عدد مقدار یکین تیریزی شود یکی را دو دم کشیدند که یکدیگر میباشند
 بود که تیر بانه سیر است و عجب آنکه با آن بر یکی بسته دارد اگر دو تا داشته باشد مثل آنست که
 هیچ نباشد و کمیوی ترش هم دارد و قونولهای دول خارجه آنجا هست و در نزدیکی یا نه باید از پاستا
 یمان افضل شود و آثار و علامت پس کجای آنی در میان دریاست و معلوم میشود که قدیم آثار
 شهر تا اینجا بود است رفته رفته از زیادتى آب دریا خراب شده است و در این روز باطله حوض
 طولون را که دریافته است و ایامی دولت عثمانی بفراشه با فروخته اند و در میان او جامع عتیق بوده است
 اگر چه خراب است و ابراهیم پاشا آن قلعه آن جامع را قلع و جبهه خایه کرده بود و است فراینها
 دارند که جامع را خراب کنند مسلمانان او و ناله داشتند یقین است که اعلیحضرت سلطان خیر نزار
 که در میان قلعه احمد بن طولون که هزار سال فرو تراست که بنای آن قلعه شد چنین جامع عتیقی باشد
 و عصری در میان واپور عجب لرزه خیزی که از اولاد خالد بن لید است و قاضی یا نه است
 بدین آمده بود و شاه را لیه مرد با کمال با سودیت و سهل سکنشان دید و بر پدر در قدس شریف است
 بجهت نمودیت قضاوت بیافه آمد دست عرض یافته بی دو درجه و چهار ^{لله} دست و طول
 از گری پنج ی چهار درجه و چهل و شش دقیقه است

۱۲۹۳ هـ / ۱۲۹۳ قمری / ۱۲۹۳ شمسی

۱۲۹۳

در روز شنبه دوازدهم محرم الحرام ۱۲۹۳ از شب تره شنبه نیامت گذشته و پورا ز کنگره
یافته حرکت کرد و جماعتی و شب اول سال بیست و نهمی فرزند یی اقتسام آمد و بدو که شش و
سال قمری تمام بیست و نهمی و قمری شد خداوند انشاء الله بخیر و عافیت و سلامت بقا
پیری برساند و حق تعالی الهام و رحمت بفرستد و آنست که خبر از آن بیکی و ویتب هم از فضل
خداوند و آنجبال و الا که ام دریا آمد و دوام و در یک ساعت از دست که شش بیست و نهمی
بند ریت و ششیم که از بنا و خطین است و شب از محاذی بندرخیا و عک که اهل رود و بیست
اگر می میکنند و از بند صورت و قصد که ششیم و قوسو که می و دل خارج تمام آنجا منزل دارند و در
پروت که و قوسو آن است که برف داشت و کشند و تابستان آنجا برف را بکشند و همیشه برف
سیاه و زرد و این که و کیر ششیم که غلیم معروف بنیان است که از طرف اتمس صید احوال و از
در معنی طرف شرقی و جنوبی و غربی پروت را گرفته است و از پروت به طرف که بروی این است
که و بنیان به پروت و دوات و در واحد الاطلاع میگوید بنیان یا لقمه و آواره و من حلال کل
علی حق یحیی من العرج الذی یمن مکنه و الدنیه حتی بفصل بالشام خاکسار
علی طین فو و جل الحکم و ملاکان بالارهد فو و جل الخلیل و بد مشق سیر و
و محکم و حما و منص لسان و بفصل انطاکیه و المصیصه و بتمی ههنا لک الکک
بهشتانی مایه و شمشاط و ایقلا الی محجر الحزین فبتمی ههنا لک الفی انی
و خود پروت رودخانه دارد که از شرسته شهر میگذرد و داخل دریا میشود آب او خوب نیست و کلب
رود و خانه خوبی است که از قوسو آن جا ریت آب و از آنجلیس شهر پروت آمد و که از شهر کلب پروت
چار ساعت راه است از شهر که بخانه میفرستند و عرض سال یکصد و پنجاه تنک میگرد و شیر قند
لونه آفتاب که کلی است و در راه می کانی فرانه و ام کجا و کلبیس و المانیه برای قمری ارامند و در
و کتبه یک ساخته اند که خبرهای کراف کرده اند که هزار نفر و قمری آن دارم تبیل شش و نه و یک
اولا و غالب تابع ما و است میگو ما و ان صیومی اشته باشند اولاد آنها نیز تابع شد و صیومی

بیت
جفاء
عنه
سینه جان الی
صی
قوسو آن
بنیان

و در منی تریج مذہب عیسوی است جمعی تر جان پسکندر بیک قونول دولت علیہ ایران پسرایان
 بیک بلور آمدند و آرد که اسکندر بیک آمد داشت از آنجہ تا ذن خواست کہ در سوارسی دریا و در
 معاف بفرماید قایق حاضر کرد و بخشی فرستیم اسکندر بیک در اسکند بود چشمش در و میکرد و بتبع خود
 اسکندر تعظیم نظامی کرد و بقونول خانہ زخم از آنجا سوار کا سکہ شد و اطراف شہر را تماشا کرد و در
 طرف او شام بیک صحرائی و سیسی دادیم کہ درخت مثل صنوبر بود کہ تخم او را پیش میکشیدند
 درخت از جنس صنوبر است کہ کج باشد تفاوتی کہ دارد تخم او بزرگ است مثل پسته بود میداد
 و میخورد کہ خیلی چربی دارد و کاجای ایران تخم کج است و بجز آن تخم مغرب پسته است
 کہ کمتر معروف است ولی عربان االی مصر و شام این تخم کج از جنس کج اپشت و در اصل صنوبر
 و از آنرا دروغی گرفتند کہ درین الفسقی می گویند البته ہزار ازین جنس کج دارد و ہر بیک قد و کیت
 اندازہ خیلی جای با صفائی بود و در باغات درخت پادشاه کوفہ کرد و باد درختانی نارنج و لیمو کرد
 بیک بانو بود و خیلی جلوه داشت و از آنجا برگشتہ در کنار اسکند کمال حکمت رئیس بمان بیک قایق حاضر
 کرد و بود کہ مرا سوار کرد و دہ بلور بر سپاند چنان معلوم شد کہ حمدی پاشا و الی شام کہ کجا
 در پیرت است او فرستاد و بود اولاً و حمدی پاشا بیچ احوالی پرسید و خودش نیامد
 او از والی جہان قی الدین پاشا زیادتربو کہ در استقبال مشایعت چطور احترام کرومانیاد
 قایق کہ علم ہلال و پستار و رازد بود و لازم بود کہ علم شیر و خورشید را ہم در طرف دیگر
 با احترام بزنند از آنجہ خدا آورد کہ قایق خودمان حاضر است بخدمت شما را نصیبیم بقایق
 خود سوار شد و بلور آمدیم مشا لہ سینہ بقایق خودش شد ترانہ بدم واپور و با قبل ازین شد
 آنجا پارو چیا ایستاد و در قایق پارو با بند کرد و ندکہ تعظیم قایق است خودش نیز شمشیر
 منہم جواب داد و بلور آمدیم تر جان قونول خانہ بی ہمتسان کرد کہ برای اتفاقا شد کہ قایق
 خیفہ نگردد کہ شد کہ حمدی پاشا بقاعده حرکت میکرد و بلور میآمد و بقونول خانہ میآمد و بتبع قایق
 او را مشبول میکرد و حالایچ حتی نداشت کہ من بیک بقایق از او ہمتسان حاصل کنم لہ نقصہ

تجلیه فی وجهه
طالع خورشید

تب چهارشنبه یک ساعت و بیست دقیقه از شب گذشته و پاور بطرف جزیره قبرس با پنج
دست کلاه روانه شد و دریا قدری انقلاب داشت هوا آبر بود و غرض است و در شب پنجشنبه و در وقت

۲۲۹۳

تجلیه فی وجهه
طالع خورشید

رو در چهارشنبه پنجم محرم الحرام ۱۲۹۳ یک ساعت از دوازده ساعت گذشته و پاور و وار و ملک کاد

لا رنگه شد که ترکمانان و کوی که در زمین مسلط واقع شده و از نو که کلمه یحیی و کاهوی خوب پیر چلی

مستاجر بخشی آورده اند که بقدر چهار پنج هزار جینیت دارد و خواستیم تا شای شحروریم بحمد انقلاب

در یکایک آن باقی بقیه در اجازه نداده و باران هم می آید و نیم ساعت بعد و بن و پاور و حرکت

و قمر پس بر وزن قندهار اول جزیره ایت و اسلام که در زمان حکومت موسوی بن ابی سفیان

در سده هجری منقوش شده و اسطول ایران جزیره از شرق بل تبال و مغرب بل جنوب است و کوه

و مغرب می توان گفت از کتب اندر ریای که نگاشته و طایفه چهل میل است و قنای عرض او از کتب

که در طرف شمال است یک کاب که در جنوب است پناه و دو میل است و کمر عرض او که در طرف

اندر یک است چهار میل است و در قعر قعر عرض تر میشود و این بین ملک و در طرف شمال و مشرق جزیره

تقریباً سی میل میشود که از کتب اندر ریای که نگاشته که در طرف جنوب باقیست و صاحب کتاب

یکصد و شصت و سه جزیره عظیمه که در دهم و نهم و هفتم و ششم و پنجم و چهارم و سوم و دوم و اول

مکان در وجه جنوب است و در کامل الایرج ابن شیری که در وجه شمال و در وجه

کمال فخر قمر علی بد معاویه و قبل سه تیغ و غیره و قبل سه ثلاث و پیش

و کما سائر اهل معاویه عن ائمه جماعه من الصحابه و انوار و عبادة من الصا

دعه و روجه ام حرام و انوار الذل و لذاء و سدادس اوس و باران اثر در حق ام حرام می

و فی هذه العراء ما انت ام حرام بنت ملحان الا نصابه الفها انما لها اخوة

قمرس فامدق عفا فان انت تصد بقا للنبي صلى الله عليه واله الخ فاف

انما باي اول من بعز و ابي القهر و در کامل الایرج فخر قمرس انصقل نشه اربع روز و پنج

عرض لا رنگه می چهار در شب پنج و شش و قیه ثانی و طول و بی سه در چهل و قیه شرقی که می

۲۸

تجلیه فی وجهه
طالع خورشید

روز پنجشنبه چهارم محرم الحرام ۱۲۹۳ شب گذشته که دواپور حرکت کرد ما از حرکت ایستادیم دریا طوفان
 و انقلاب باد و باران شدید داشت که نمیتوان نوشت شب گذشته در روز پنجشنبه از موهجای
 بایل و اپوزر دیکت بهو عاقل باطل شود و بجز از تشریح و زراعی بدرگاه باری کاری نداشتیم
 میان تنه بود و نه روان را توان تدوین شش ساعت نوشت از گلوی پائین فقه بکه هر چه بود
 بالا آمدن حتی حاجی که طب بیعت قبول ننیکد با سواد افاده در آن حالت کفتم ای جبر سید
 روسیا بی کنی چه چون تنهان بکلام ما پی کنی ما شیعه خیدریم اولاد بتول
 باشد شریقی تاجی کنی و همه اهل شتی بجز اصحاب کشتی بحالت مرد و افاده بود و ملا
 یشتی سولاجی برچی خدا از مبروک سیاه که رویش نید و عاقبت سید و با اقبال قریشی با بل
 همیش باد راضی باشد که فی بحال حالت داشت و در این شب یکروز مرا پرستاری میکرد
 این حالت که گشتی با باد کشتی نیکرفت کاجی بهو میرفت و کاجی بقبر ما و کثیر از زن فرنگی کشتی
 ساز و او از شدت آرزید و بالای او چو چو بودیم و او زیر و بم پنطور مجبور هر روز
 ساز میخواست اهل مشرد و سالون را به تنگ می آورد در آن حالت که افاده بودیم فقهت
 رقبه رقبه صدای زیر و بم گم شد بعد معلوم شد سنبل از صعود و نزول و اپوزر زیرت
 در رقبه و خورش بحالت و دم ما افاده که امروز از اندر طول نداد و فی الحقیقه تفضل الی
 بود که ازین باد و باران موج طوفان خلاص شدیم از بند قبرس تا رودس پیصد کیل
 مسافت است باین رحمت که قیام بودیم باز تربت جناب سید الشهدا روح من الا فدا
 فریاد رسی کرد و منگه حالت وضو گرفتن نداشتیم تربت را بمبروک سیاه دادیم کفتم که
 بنیدار باز در درگاه الهی نواز ما کم محیثت هستی و دریا را باین تربت قسم بیک آرام بگیرد و ب
 جمعه نصف شب گذشته بود که قریب بصبح بود اندکی باد تسکین یافت و هوا صاف شد و اپوزر
 فی الحقیقه آرام گرفت و اسم کپان این کشتی آن تونیو کو بی شیش است کپان قایق است و کاپیتان
 سیکست پنجاه و نه سال دارم چهل و پنج سالست در دریا کار میکنم و سی سالست که کامان دارم

در این حالت
 در این حالت

ان و تونیو کو بی شیش است

که میان او خالی شده است و شاخهای قوی دارد و در میان بالی آن خزه چنان معروف است
که او را بقرطاط کاشته است و در طرف یسار چندین جزیرهای کوچک بود یعنی کوه پاره
کوچک است که بقدر که دو و شان سپهران که یک قطعه زمین است که گلهای کوفته صفا
چو پان خست سرخان در اینجا معلق است میچند و بعد میروند میآوردند و از روی سبزه
همه جاکرت واپور در میان بوغازهای تخت که بعضی جاعرض آنها یک میل است خیلی با صفا
و از یک طرفی که گشتی آن قطعه دریا که میان زمین سلا گری و زمین سلا بدو هم است
در قشها گلف آف کوس میونسید یعنی خلیج کوس و این جزایر صغیر که وقت زدن اسپند مثل
کلیم نو و زرد و اسپارا و ازگی در طرف چپ بود و از طرف چپ اقیانوس تا از مغرب
سوس که گشتیم بدو هم در عرض شمالی سی و هفت درجه و شش دقیقه و در طول شرقی هشت و نیم
الطه و نه دقیقه گری بیج و اقیانوس

استخر

کشتی کوه
بر دو طرف
باز هم صفت

کوه

روشنه شانزدهم محرم الحرام ۱۰۹۳ هجری شب شنبه دریا بسلامت بود و در قاعه کشتی سلامت
و قی که خلیج از میروا خلدیم که بهای اطراف از سبزه و جنگل و دوات کن در دریا خیلی با صفا بود
میل باز میروانده یک قری در میان دریا ساخته اند و در نزدیکی قطعه هم میگردید که است چهار
میکر از دسته گذشته بود که بنظر کاه دارد شدیم کپتان فرمان فرما و او که لفظا ایتالیاست
با تکلیف استاپانت یعنی بایت یا بند واپور را نگاه داشت و من و طحله و درین تابان
همیگر و هیچ شش دقیقه گذشته بود که دیدیم نجار بی اختیار از دو کشتی بزرگ و اطراف او
بطوری بالا میروند که در هیچ کت از کشتیا محمود بود که رشحات بخار و دو دفت کشتی را از
دکشتی تلاطم آمد چنان پداشتم در دریا زلزله شد خیلی وحشت کردم کپتان کشم کیامری واقفند
اول فی اینجا تری میدان دیدیم که رگش را با خست کپتان دویم و دید بقدر پا خود و
کشید که جیغ و نجار از اطراف یک بزرگ و خود و یک بالا میآید صفت کشتی را که با میروند
تیره و تار یک کرده بود واپورهای جوانی هم وحشت کرده بودند بقدر و دست زور میزدند

نخستین

از کشتی

نوراً بیای کشتی رسانند که کشتی غرق نشده مردم را پیرون پا و زنده بکشد و معلوم کرد که یک
 تنوره ترکیه داشت و پنج نفر کشتی صده خورده اند که سپهر آنها شرف بوستانه
 کشتی نینان و فریا و آمدن در پهلوی کتیا این اول است و بودم آید رهای شدیم که کشتی
 انکه داشت و چسب اتفاق از فضل آتشی آنجا رو یک ترکیه بطول کشتی صده زده و در
 کشتی پنج تن کشتی کشتی رود که تیر که بشکند که سوراخ بود فی الحقیقه باور چشم زد و این کشتی
 حرکت کشتی حیرت داشتند و از دو کشتی آتشی را با فاصله صد ذراع یا زیاده تر دیدیم بخوابی در
 پهلوی کشتی نوشته اند و انتم که باور انطونی رپل است که با آن و باور از اسلامبول با سکنه
 زده بودیم تا شمار الیه پرده شیر و خورشید را در بالای کل داشت خوراسوار قایق شده اند
 با و گفته بودند که وزیر مختاری در و باور است در قایق دین بود که بیدق در بالای کل است
 بودید غلانی در این کشتی باشد برای وزیر مختاری و خبر آل خوشن و پسر دار باندیق را
 پهلوی کشتی در طرف پشت سرمی کشید تخیل آمد و می گفت کرده سال قبل بود که دیکت می کشید
 تمام کشتی و آنچه در کشتی است فاشید حال او یکراختختست باج ساخته اند که تیر که تمام دیکت
 فیخورد و این آفتاب برای من بالاتر از وقت بخند بود که از ده هزار کلاه خداوند مرعاجات داد
 معلوم شد که خداوند هربان بنجر و کشتن این بنده ذیل ترجمه کرد است اگر قبل از کلاه این
 و آفتاب بود و یک نفر بسلامت از غیر سیم فی الحقیقه از غریب امور بود که اتفاق افتاد و اگر خدا
 نکرد در آن طوفان این قبرس و رودس این امر واقع میشد این شت خاک حیف است
 و باور و با طوفان و آب خیزان چه میکردیم ما ستانده گان ما کم نیامدیم که انطونی
 می گفت بفرستد با شما و عیال شما اتفاقات دارد اگر آن صده دیکت در میان دریا و آفتاب بود
 خیلی خطر داشت شکر آتشی را بجا آوردم که سر سر موی من کرد و زبان و شکمهای تو
 نیار و دریای و این حادثه الحمد لله که در کلاه واقع شده است و کشتی عیب کرده است
 نوراً بجهاب وزیر مختار تعارف کرده با سلامی که دیم و بعد کتیا کشتی آمد گفت این

انطونی رپل

۲ و چند شکر که در کشتی بود

انچه در کشتی بود
 از کلاه و از کتیا
 قول کرد که در کشتی

چاپنج روز کار دارد و پور دیکار کپاس نیست و عسار مرد با سلا بهول میرود و اگر سیل دارد آبش
 بکشد تا پور کوچکی است کشف خدا کی که ما را سلامت تا نکند که از میر رسپاند و در نکند که
 ترکید قدرت دارد که ما را از قاتی با سلا بهول باند با پور کوچک چرسد درین بین محمد قاتی زبانی
 گفته بودند که چنین پوری آن علم شیر و خورشید دارد و بجان آنکه من راه سام مراجعت میکنم شاید
 دیگر از اعیان این است سوار شد بخشی آمد در قاتی از آمدن و از حالت شتی مطلع شد گفت ببر که در آن
 شینه است تعب کد است بعد خورشید پاشا و الی زیر و آید پشینه بود و بالاس سیبانی است
 ایران پور صاحب نصیبا آمد علی آدم مبادی آیت و مرد با کمالی است بعد یک ساعت شست
 انصافیت و قاعده و آنی اندر تفاوت اردو که در سرت حمدی پاشا با وجود آنکه دانست و از و پنا
 کشتی در نکند که توقف دارد و پنج احوال پر سپید خورشید پاشا و الی از میر تا مطلع شد فوراً پور و پور
 کشتی تا غروب معطلی داشت محمد قاتی قبول ضلح دانست که باز دید و برویم منم تبه انصافیت
 راضی شدم عمارت حکومتی هم آنکه است بقای شش رقص هم آنکه یک فوج عسکر موریکان حصا
 ایستاده بودند و الی پاشا تا دم عمارت استقبال کرده بعد یک ربع نشسته بر شتم افسوس خورد که
 جابای خوب از میر نظر شانس یک ششم هم هم افسوس ارمیل داشتیم که دو روز از میر با هم حال
 صایقنی المریله که وقت مراجعت قاتی و ولتی با پرده هلال و تار و پرده شیر و خورشید حاضر
 کرد و چونکه سوار قاتی شدیم از جابا جنگی دولت عثمانی که همیشه در نکند که است بیت و یک تبه پاشا
 پنج نفر از صاحب منصبها و یک کبری شهر و غیره تا پور بشایعت آن قدری نشسته بر شتم و چون
 بتجیل تغیر خبر فرستد که وزیر مختار از خبر ترکیدن مکت پور پریشان خاطر شد و احوال پاشا
 حاکم سابق از میر و آید پور پر سپیدم که چندی جم سعد اعظم دولت عثمانی شده بود و گفتند چند روز
 بعد از رفتن شما از از میر مراجعت کرد و معانی هم از قوت و کفایتی دول خارج کرد و دو روز دیگر
 و همه گفتند و ارموم کرده بودند و حکیم خود هم بر این عقیده است و اغلب از قوت و کفایت
 داشتند و ساعت بغروب با من پور و پستی پیلا دی آمدیم که متعلق کپاسی نیست استیم

نور چشم
نور چشم

Pila

پیلا دی

بالبحر

لیمان

اول با کرج است و طول دایره دایکت دیت فوت و عرض دایره دیت فوت است و حرکت
دایره ساعتی و میل است که ساعت از شب یکشنبه که شسته با نیر و الساعه دایره حرکت
و در تاریخ این وقت گفته ام

صبح شنبه در زمانیم	از دایره که سال است	پایه دایره بود با نیر	درین سال کیت کتی بود
دو پنج و قیه در روز	که باز میرا میسید	از پس شش قیه در	دیکت دایره که کتی
فصل حق که یک کتا	کشته ای که از کزیر	چون کتم کف نزل	که حجت بر آید
فال دایره قیه کون	بخاک کشته است بریم	در سیدی که است	قافیه که و بالید
قایه ساخت بود با نیر	آنان شد درین سخن	کبر خیز رفت از دایره	بناط چسکه بال

القدسه تفصیل حرکت دایره از پورت میعاد تا از میرانوی قرار است که مرقوم میشود

از پورت سعید یا د حرکت دایره و شرق یال شمال است

و از یاقه تا پورت بطرف شمال است

و از بند پورت تا بند جزیره قبرس که در نقشه لار که با کاف عربی نوشته اند حرکت دایره
با چرخ شمال مغرب اقصی است و کجا بند لار که با چون سعدن الملح نزدیکی است و اقصا واقع شد
که یعنی نکات است و عربان کجند و از پاتخت قبرس که لفت نوشته است و در وسط جزیره است
هشت ساعت مسافت است و در نقشه لفت نوشته را یو کوسینه میسند و از نو که که با یو کوسینه
بطول جزیره قبرس مغرب حرکت کرده تا به بند راکو قری میرسد که در طرف جنوبی جزیره قبرس واقع است
استحکام کشته تا به بند جزیره و مغرب با چرخ شمال مغرب حرکت کرده تا از محاذی جزیره که در
جزیره قبرس مغرب است و پس از آن خط مستقیم با چرخ شمال مغرب حرکت کرده تا به بند راکو
میرسد که جزیره با پس بند موسوم است و طول جزیره رو و پس از شمال شرقی جزیره با چرخ
بند و در طرف شمال شرقی جزیره واقع شده است از آنجا که شسته به باز دیکت شمالی است
که از به جاسو اعلی نمایان است و از نو و پس چندیل مغرب حرکت کرده و پس از آن با چرخ

بالبحر

قبرس

جزیره

بند

راکو

بند

بند

از شرق

بند

شمال

کتاب
تاریخ
ایران

کتاب
تاریخ
ایران

کتاب
تاریخ
ایران

کتاب
تاریخ
ایران

شمال متحرک شود و در محاذی کینگی که با کاف عربی که در آخرین شلایه درازی واقعست
که اتصال ادبناک و لایت منتشیه است چندیل حرکت واپور شمال است و این کینگی که در
چنین شلایه ای نامطلوبست آن جزیره صغیر که وقت نخست اسکن دریه در طرف چپ و مثل فی سر
و چپ کانی و گرگی باز در طرف چپ است و دماغه کیری و در محاذی جزیره فی سر واقعست و است پس
از آنکه واپور چندیل از آن دماغه گذشته قلیی با من شمال و مغرب حرکت میکند و باز چندیل بعد
حرکت کرد و از میان چنین شلایه و چنین نوروم با باموده که ترکها بدو نوروم میگوید که در این
تیرانه توابع و لایت منتشیه است و در جنوبی نامطلوبی واقعست میان جزیره کوس که ترکها است کانی
میگویند میگذرد و بدو نوروم با بانیان کی کاز ناموس میگویند پس از آنکه چندیل از جزیره کوس
گذشت باز حرکت واپور شمال مغرب بود و از مغربی جزیره کوس گذشته بجزیره کوس میرسد که
ترکها جزیره شفر میگویند و چندین میکروم دارد و از جزیره تفرنا اسلا مبول همان خط است که در
وقت رفتن اسکن دریه از اسلا مبول آنجا دروازه شوال المکر مرقوم شد است و از دره و در
همه جا سواحل نامطلوبی است و از میان جزایر مجموع میگذرد و بعضی جا از کینگی میل کمر ساحل
نزدیکت میشود و در از میر خرفوت مصطفی پاشا برادر خدیو مصر عیال پاشا را شنیدیم که در ماه
گذشته وفات کرد و کفتم از بخت توفیق پاشا که خدیو است و اگر حکیم پاشا پسر محمد علی پاشا هم
خدیو است بپرو و دیگر ساز عیال در مکتب حکومت برای خدیو و اولاد او نخواهد بود و در حقیقت چنان
حکمرانی مصطفی پاشا بود و کبر پاشای وانی رفت بقفل الله فایستاد و بجهت کرم ما بود

روز یکشنبه پنجم شهر محرم الحرام ۱۲۹۳ شمس گذشته کشتی خوب حرکت کرد و در یاجلی آرام بود
و از شب شش ساعت گذشته دارد و بند جزیره میانی لین شدیم کشتی آنجا چار ساعت
کرد و جان شبانه با او رند و بار برودند و درین وسه روز برای یاجلی سرواست که در
کشتی درجه فرین میت قریب چهل رسید برمره مان مطمین بسیار بد گذشت و امروز صبح
قرآن میخواندم سوز و دین بود باین آیه شریفه رسیدیم هُوَ الَّذِي يُغَيِّرُ كُنُفِيَ الْبَرِّ وَالْأَعْمَى

۱۲۹۳

حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَخَرَبَ بِكُمْ رِيحٌ طَبِئَتْ مِنْكُمْ فُجُورًا مِمَّا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ
 وَخَالَفْتُمْ مَوْجَ الْبَحْرِ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَطَوَّأْتُمْ لِحُطْبَتِهِمْ دَعَا اللَّهَ يُخْلِسُكُمْ لَالِئًا
 لَهُ الْحَيْثُ شَاءَ مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الْفَالِكِينَ فَلَمَّا أَخَذْتُمْ إِذَا أَنْتُمْ بَنُوعُونَ فِي الْوَادِي
 يُعِيرُ الْخَيْلَ تَحْمِلُكُمْ خُودًا مَنَازِلَ وَكُنَّا وَكُنَّا وَكُنَّا عَلَىٰ سِنَانٍ فَخَسَّ مَا رَحِمَ مَا تَحْتِ الْأَرْضِ
 چار ساعت نیم از دست ساعت گذشته و در لنگرگاه رسید و س شدم که ترکها با نخچه را می کشید
 و در اینجا هم نزد دولت شاهی توپ قد و سگ است و در محازی با عیاد اسی یک میل یک قطعه
 مرتفعی در دریا بر آن بالای از فری ساختند و او طاقی هم در و ش ساعت از دست گذشته و
 حرکت کرد چهار ساعت نیم بنزد بانه و به سیدل بخرد و تو قلع رسیدیم که اول بنواز است
 ساعت نیم بنزد بانه و در لنگرگاه چاق قلع شدیم و در چاق قلع مرص بومار یک میل
 بکمر است که کلور توپ از طرف این طرف خوب میرسد بکلور شمال هم میرسد و س محاسب بخیر
 بتفرات نوم که اگر حقایق باشد انشاء الله تعالی منتهی دارد و اسلامبول خواهم شد حاجی عباس آقا
 سوار قایق شد بتفرات بخیر و دو پونری ساعت بنزد بانه و از چاق قلع حرکت کرد و دو ساعت
 گذشته در یکی بولی لنگر انداخت و نیم ساعت دیگر یک گذشته از یکی بولی حرکت کرد و در یکی

ایمال این بنادر و جزایر این قرار است

از اسکندریه تا یونوت معبد یکصد و شصت میل

از یونوت سید تا یافک یکصد و پنجاه میل

از یافک تا حیفا شصت میل

از حیفا تا پرتوت ستاد و پنج میل

از پرتوت تا لارنگه بندر بنزیره و قبرس یکصد و نوزده میل

از لارنگه تا بندر رود و پس کاسر بنزیره موسوم است به سیصد و یک میل

از رود و بنزیره و کوس که ترکها ترک می کشند و شصت و شش و سی و دو کیلومتر اختلاف است بخیر

بنزد بانه
 باغچه ادا اسی
 سیدل بحر
 قلع و قلعه

۲ میل از رشتی و س

از سفر تا بند را از زیر که میزند نرسد و پنجاه و پنج میل

از از میر تاجی قی لین شصت و یک میل

از جی قی لین تا بند دوس که ترکها با غنچه آواسی که نند چاه و هفت میل ^{۵۷}

از بند دوس تا چاق قلعه بیست و پنج میل ^{۲۵}

از چاق قلعه تا گل بولی بیست و یک میل ^{۲۱}

از گل بولی تا اسپلا بمول یکصد و چهل و دو میل ^{۱۱۴}

و از اسکندریه تا اسپلا بمول از راه دور که داپور طی مسافت میکند یکصد و سیصد و شصت و ^{۱۳۶۷}

میل نگذرد است و داپور خوب در یک ساعت و میل را خوب راحت طی میکند و تقریباً در شش ساعت ^{۱۱۴}

از این حرکت دور که از اسکندریه تا اسپلا بمول میرسد و پنجاه و نه در بنا در جزایر تنگه و ت برای حمل

ایشان و امتحان میکند روز و میرسد و از اسکندریه تا اسپلا بمول که دیگر این راه طی کنند

چنانچه در سفر سابق در نیم شبانه روز است

مسافت

روز دوشنبه هجده محرم الحرام ^{۱۳۹۳} که مطابق اول اسفند ماه و جلای اسب شب گذشته از

و تفصل خداوند شیر و بره بجز مرمره و خیبر آرام بود و داپور هم خوب حرکت داشت چهار ساعت و

ساعت گذشته با خیر و العافیه و اسپلا وارد لنگرگاه اسلامبول شدیم و از گل بولی تا اسپلا بمول یکصد

چهار و دو میل است و درین دو ساعت که تقریباً ساعتی نیم میل حرکت کرد و دست اندازان و تالی از قهر ^{۱۱۴}

و تفصل آتی روزی باشد که در روزنامه پسر بنویسم که با خیر و العافیه و اسپلا وارد لنگرگاه و از

شده و قی آنرا از قی منبرگاه مینا گویان در کنار برج شاهی پویان پستیم بخت محمود آکه و جاب و زین

بختی آمده با تفاق و موافقین شده و بشارت خانه علیه ایران آمدیم هجدهم شوال از اسلامبول پر

رقم و هجدهم محرم وارد شدیم و قریب تمام طول کشیده و ما بود حمام نرفته بودم عصری که از

و شب از خشکی داپور خوا بیدیم و شکر خداوند غفور کردیم که ما اینجا را با سلامت رسانیده و است

امید است که بوطن ما کوف هم برساند و یاربمان و ما باز بنشیند و چشم جهان و جی بسیا

بجای حق و بی‌الحق در جای نرم و بوی گرم خواب نوشین تب تاب و دشین را از یاد بر سوز
 بگفت بیدار گرد و خواب بس ای بخت خفته شب بگذرد و خیر که صبح است و آفتاب بر آمد
 برخاستم شکر خداوندی را بجا آوردم که رحمت پرندوش راحت دوش را میخواست و خیر که شکر خدا
 آلف آلف مراد

مسئله

روز سه شنبه نو در محرم الحرام ۱۲۹۳ قبل از نماز رفیق بیکت متشار جناب صدرت خطی
 محمود شاه تبریک آید شش ساعت بعد باین جناب اشد پاشا و زیر امینا و جد که با صطلاح
 عثمانی با ظرافت و راجه است بدین آن بوخی می مروی و صلیخه ای بنظر آید جناب وزیر فخر و دوست
 قدیم جناب رضا خدی از او داشتند و عصری موسی بود و تبرج اول منارت ر و سه روز جناب
 منیر کبیر تبریک آید بود که منیر کبیر عرض میکند که جمیع دیگر دعوی دارم و خیر میل دارم که کفانی
 زیست آن مجلس شده مرا سرافراز کند شکر جناب منیر کبیر سلام برسانید که جمیع دیگر که دوازده روز
 دیگر است احتمال دارم که من دعوت حضرت جانشین قضا را بشنم و اینجا آید رجال تقف
 ندارم و البته اگر تقدیر بآید پیراهنت نکرد و در سپاه قبول باشم شایسته رحمت خودم

مسئله
 اسکندر
 باخون

روز چهارشنبه بیستم محرم الحرام ۱۲۹۳ شب که شش و نیم از شب رفته در محله اسکندر در طوق شد
 سلیقه قشاق و که با صطلاح ترکمانه نقون میگوید بعد از دو ساعت کشتید ناخاموش کرد و چینی
 باز دید جناب وزیر امور خارجه در پیش شاه زخم در خانه نبود کارت داده مراجعت کردیم جناب
 وزیر فخر گفت خانه شریف علی اطلبه بخت اگر میل داشته باشید و بدین کنیم شکر آن فقید
 آید در دیدن سبقت کرد و حالا من بیکت یکم بدین نشان رفته بعد از سیاحت نشسته قبل
 نه در بر کثرت عصری خجیب قاضی عسکر بدین وزیر فخر آن بود منکب عبارت پامین شکر تمام
 مرو خوش شربی است زبان فراموش خوب میزند پس از رفتن شاه را لیه تانهای جامع سلطان
 احمد و رقم که در نزدیکی مسجد یا صوفیه است مسجدی است صحن خوبی دارد و اطراف صحن مسجد

بیت شش ستون یکپارچه سنگی دارد و در دو طرف ده ستون دارد و در دو طرف شش ستون
و خارج مسجد طرف فضای وسیعی است بطوریکه بان که تعلق مسجد دارد که در آنجا جنبه بازار است
معاذ می کنند و خود طاق بزرگ مسجد لای چپ و پای بزرگ خار و دار است که دور و بر مساحت
فرع است که طاق را بالای این چهار پایه خار و دار زد و انداخته و جلی بنایی محکم با جفاست و در
پایین حوض آب قرار داده و اندک براس و وضو گرفتن است و قطعه تاریخی که در سنه ۱۰۲۶
بزار و بیت و شش هجری بود این سلطان احمد خان پسر سلطان محمد خان ثانی است طبع شده و
تخلص میگردد و بحسب اتفاق تاریخی جلوس است و قطعه انداخته و ولادت است که نهصد و
هجری است و در سنه ۱۰۲۶ هجری است و شش هجری است و ولادت است که نهصد و
در چهارده سالگی جلوس کرد و چهارده سال سلطنت کرد و بعضی که امیر سلیمان موسی چلی
ایده رم یازید سلطان بنید سلطان احمد را سلطان چهاردهم می شمارند و عمر او بیست و شش سال
که دو چهارده سال است در جوار جامع خود مدفون است عصری کامل بیک عمر شایسته چنانچه
مشترک امور خارجه بدین آمد و بود و من بودم که تماشای جامع رفته بودم

۱۰۲۶
سلطان احمد خان

۱۲۹۳
سنه

روزی جنبه بیت و یکم حرم محرم ۱۲۹۳ هجری قمری موسی نو تبرجم اول سعادت روس با جلال
پرسی آن بود که کشتی کپانی که روز شنبه بیت ویم بدو می میرد و چندان خوب نیست غیر کبریا
نیر شانه کشتی روز شنبه دیگر بهتر است اگر فلانی کشت بکند البته بهتر است کتم که هر چه غیر کبریا
صلاح بداند خوب است عَفَا اللَّهُ عَنْكَ اللَّهُ يَقْضِي الْعَزَائِمَ وَيَقْضِي كَمِ وَعَصْرِي تَبَاشِي سَجْدِ سُلْطَانِ
زقم که نزد یک سعادت است و ارتقا کسب بدین مسجد جامع سلطان احمد خان زیاده تراست و
مسجد یک طاق بزرگ است و مدرسه هم در جنب ساخته اند و حسن بنایی مسجد سلطان محمود اول
بود است سلطان عثمان بنیجام رسانیده با هم او معروف است تاریخی که دارد و هزار و صد
ثانی است که سال دوم جلوس سلطان عثمان است و این سلطان عثمان پسر سلطان مصطفی خان
بعد از پدرش سلطان محمود خان اول بر تخت سلطنت جلوس کرده و مدت پادشاهی او بیست و

سلطان عثمان

و این جامع اکنون جامع در میان معروف است

روزی جمعیت او نیم محرم الحرام ۱۲۱۲ هجری که در جنبه کدش به کسالت طلیعت سلطان عبدالعزیز بن
بنار جمعه تشریف نبرده بودند و در نظر فاضل عرب می آمد و قتی که صدای توپ بلند شد معلوم شد
که سلطان بقیان سوار شده از طرف دریا به جامع تشریف برده اند و توپ بجای از جهات ایشان
عصری تربت سلطان محمود خان فی رستم فاتحه خواندم مرحوم سلطان عبدالحمید خان بسم الله
مراری و مقبره برای ایشان ساخته شد که همیشه بالای فیض میزد و است بالای قبر به پیشین
نصب کرده اند و دست شمعون تفره بزرگ دارد و چو چراغ بزرگ بسیار خوب آویخته اند و چو
دیگر از خانواده سلطنت در میان کنده است مثل والد و سلطان عبدالحمید خان و دو دختر و حوا
سلطان میرکی از آنها هم در بالای سپهر پائین پادشاهان تفره بزرگ دارد و این سلطان محمود
تانی میر سلطان عبدالحمید خان است در رمضان المبارک ۱۲۹۹ متولد شده و چهارم جادی ۱۲۲۳
جلوس کرده و روز دوشنبه ۱۹ ذی الحجه ۱۲۵۵ وفات کرده و مدت سلطنت ایشان
سی و یک سال و ده ماه و چهار روز و روز و شش راز پادشاه با غرم و خرم و پادشاهی جری را که شای
هزار و هشتاد و سالهای بی شمار و غیر از قتل سلاطین اقتدار و اختیار داشته و دیگر تمام قبایل سیاه
و آتش زده و فغانهای آنها را سوزانده که بکلی نابود شده و تا پنج اینها اقتدای بزرگ
اکبر و استانه که سلاطین جبری است و مؤسس نظام هم در دولت عثمانی ایشان هستند که بعد از
یک چری بنا گذاشتند و با وجود ایشان ممکن نبود که این خیال صورت و قی پذیرد و در نزدیکی است
سلطان محمود خوار و خنجر بی تاب است که قاعده بلند می از پشمکهای کوچک ساخته اند بالای سوار
مد و بزرگ از پشمک ساق است که از یکجای قطعه قطعه است و قدری هم شکسته است و او
بطور قیاسی آن نمک کرده اند از آنجهت او را جبری نامش گشته اند و در قدیم در وسط میدان بود و است
همه اطراف او خانه است که کوکبند قدیم شکل منیرا که رب النوع و موس و اداکن و زکا و لجه است
که از منبر چو تیر که شتری باشد خلق شده است در بالای او بوده است که خراب شده است و اگر

۱۲۱۲
هجری

سلطان محمود خان

۱۲۱۱

۱۲۵۵

خواجه

حضرت خاتمی

میرزا

چو تیر

الاد

۲ از نزل ۴

مسند

انصاف

۲ یک سال شام ۳

۳ دولت عثمانی ۴

فتح اسلامبول خراب میکرد و در بایخ بهشت بهشت ایستاد و گفتند معلوم است که قبل از فتح اسلامبول
خراب کرد و اندی خراب شده است

روشنی بیت و سیم محرم الحرام ۱۲۹۳ هجری قمری مرد و تحول شمس بجو است صبحی کمپانی فیه را خط
تکاتب کتبان و یکم شتی ترا می اگر و کم هیچ لایق شافیت که چنین کتبان داشته باشد که با
بجند مردم از شاست و شما از حرکات و خبرها ریختی آنها خجالت کرد و گفت آنچه از شما یاد
با و خواهم کرد و این شهر ساری برای بل است که در خدمت سرکار چنین فکار کرده است چنانچه
بغروب مانن جناب جلالتاب محمود پاشا صدر اعظم دولت عثمانی بدیدن آمده بودند عاقل پاشا
در سفارت بدیدن آمدن بود و در خدمت بود ایشان آمد بعد از بیاعت نشسته شریف بودند و بجا
صدر اعظم غلظت بعضی معایب می پس در کار حرم شیرین دید و ام و همه را نوشته ام خدمت جناب
میزنم که محضو را تحفه سلطان بفرستید حتی وزیر مختار نمایند و بجا شد که ششم این حق شرافت
که شما دانسته باشید که البته اطاعت میکنم و بعد از چهار ساعتی جناب بفرستید دولت بنیاد
اقتضای بدیدن آمدن محضو را تحفه مصلوق این شعراست و فرستاده و بفرستاده
درون پرزنتش و برون ساد و خیلی مرد ز رنگ مهربان با خوش است از احرام که بجا شد
کشم یازده روز باقی احرار داشتیم شوخی نقشه خلی نعمت دار و من سلمان نیشوم کشم شان
دفعه گفتید من شراب میخورم و گوشت خوک میخورم سلمان بستم کشم معسبی مسافری و اید اگر حالا
شوید من این یک رحمت را از کردن شما بر میدارم گفت قید نمی توانید بردارید آن وقت که در آن
و خیلی از سابق و لاحق صحبت داشتند و از وزیر مختار معین الملک رضایندی کردند و مدتی
ز قند عصری حوالی غروب مسجد یا صوفیه رستم داد حسنات کلاذ الله انصافا بنیان
رفع است و نزدیک محراب سه مرتبه است که بنده هر مرتبه تقریباً نیم ذرع یا کمتر است و گوشت
آب بزرگ مدوری شکل کرده از پنک یک چهارچوب در میان مسجد و حسین فانی که در حسن مسجد
دارد که و آیره یکی چسپا از ذرع و نیم است و آن دیگری بستری که یک تراست

1294

میراثیت

22/6/74

۲ ابن عبد شمس

[illegible][illegible]

و سواد عربی هم دارد و بخت از آمدن شاه جدید هشتم در روز در جریده خواندم خواستیم با هم وقت گذشت
 بود و امروز با وجود اینکه کار و هشتم رسیدن خدمت سرکار را مقدم داشتیم ایشان تشریف داشتند که
 جناب رضا پاشای سرسکر آمدند چند پیر مرد زنده دل خوشروئی است قنود خورند و گفت آن
 شمارادشپ شنیده ام تقصیر زیر قمار است که مرا از آمدن شاه خبر نکرد دست کشتم حالا که دیدم
 میخواستند تقصیر را بگردان و زیر قمار بگذارید گفت من سرسکرستم باید حلقه سوس مخفی داشته باشم اگر خبر
 داشتم البته جاسوسانم خبر میدادند مطلع میشدم این نباید دلیل خیرست کشتم جاسوسان در جانی
 میکردند این شارت نسبت بشما و نسبت بدولت عثمانی آفت جاسوس لازم ندارد و گفت بیست
 که میفرمایند و زیر قمار این است کشتم معلوم است خدمت شاه خبر نمی آید گفت می آید که با خبر هستم
 که بخوانم من از وزیر قمار بگفتم که چه خبر کرد دست بعد با صراحت گفت باز یارت که مشرف غلام
 استانی که مثل شاهت میکند زیارت میروند برای جای زیارت است باید دست شاه را بوسیم که بخواند
 خود دست هر قدر را بگوید و متبول نکرد و بدو دست مرا بوسیدند هم روی در را بوسیدم
 بشوخی گفت بگر از که می آید پاره از اشیاء که می آید و علامت حج و پستمال سفید مبری بند
 دامن شهراد و قندقی چاک و دست کشتم که مشرف شدن مثل یکی از اعمال اجابت تفاوتی که دارد
 بعضی اجابت در روز و سبال باید داشت و زیارت که باید در مدت عمر یکجا بعمل باید آید آب نم
 خاک حرم و تشریف و زرع و نیت که بجای لبان میفرستند کار عوام است خیلی فندی گفت خوب
 فرمایش میکنید هیچ تغییر در حالت شما ندیدم و ایشان تشریف داشتند که جناب جو دست پاشا و غیره
 تشریف آوردند ایشان از سکت کتاب بودند که داخل طبقه نوکر شده اند مرد با سواد با علم هستند
 و دولت عثمانی را تبرکی نوشته است بعد از قنود و یکبار سرسکر گفت قاضی شما را در کنار دریا دیدم
 بتماشای داپور رسود میسرید وقت می گذرد کشتم صحبت شما را ندیدم واپور بهتر است اظهار تشکر کرد
 از صرف چای یکی تشریف بردند و چهار ساعت بغروب ماند و بود که با وزیر قمار در قاضی نشسته
 بتماشای عمارت چرخان مستقیم اتحی عمارت سلطانی و مسرای خاقانی است تمام بسیار خوب

[illegible]

بقدر هزار و دویست اسب است کشتی در از تر ازین میار دین شد ولی باین عرض کشتی کمتر ساخته اند و دوتنور و چهار وارو که میستند و حرکت و برنی آید و انبار زغال دارد و کلبه چهار صید میل ساخت کفایت واپور را بکند و کتیان میخفت واپورهای دیگر هم زیاد تر از دویست سپید میل انبار ندارد و انصافا از همه جهه از سالون و اطراف پاسه و دیگر اعتبار دارد این واپور حصن حصین و قلعه درین است عارف پاشا می گفت در دریا فروخته شدیدی شد حرکت این واپور دوازده درجه بین میار بود که از شدت تهن شکستی قبول انکارف لایحگر العواصف عارف پاشا کامان داد واپورات زرد پوش است خط فارسی نوشت انگیز مغزانیه می دانست خاتمه دریا را دریا جزیره آغری نوز را پر سپیدم که با کجکچی میگویند گفت همان جزیره نگری پوند است که با غولکلی از موزه فروز است و در شمال مشرق موره واقع شده است و بعد از خاتمه از جزیره رود و تاس ایز راهی که آن بودم بشار الیه با کشت نشان دادم که ازین خطوط و ازین حدود ما چنین آید چنانچه کرد و بوزیر نخواست آن اشخاصی که دو سه مرتبه آمده اند اینطور این را در دریا میان جزایر صغیره نمیدهند فلانی خیلی کار کرد و اندک که این را در متوج را تمیز داد و اندکشم اگر در پهلو می بنشیند که طایفه قلب داشته باشم اینجا تا جده واپور را بان راهی که آمده ام میوانم از روی نقشه و قطب ناظر بدیم گفت میان این جزایر صغیره که از رود پس تا از میراست خیلی مشکلست خوب تیز وادید که خط کردم آنطرف که دریای بزرگ است باین شکل نیست گفت فرمایش شما را قبول میکنم که اگر کسی در پهلو می باشد میواند غصن برآید و بچپا مشق کرد و یعنی توپ بزرگ را با ماشین پس آواز و چکر کرد و میش برود و کلوله را با چرخ بدین توپ که نشسته و همه جای کشتی را نشان داد و دیکه دیکه از پهلو است که مرد بان را پهلو می میکند از نو کشتی داخل میشود و پیکه شتیا بجای از میان در اهتست صعود و نزول قدری مشکلست و وقت غروب آفتاب بنابر تخاصم عیله مراجعت کردم

۲ جای کتان بسته شده
و غیره

ترتیب
کتابخانه
موزه

موزه

دوشنبه بیت و پنجم محرم الحرام ۱۲۹۳ در ساعت پنج الی شش با بزرید رضا پاشای سرعصر قدم

۱۲۹۳
سید
سرکاری

مشارا لیه در خانه نبود کار ت داده مراجعت کردم و عصری نزدیکی بنوباره و هر طرف بار
که تماشا کنم جمیع سلطانان بایزید خان ثانی فرستاد که در آن مایع میدان ادا شود و عسکریه و سوار
خانه عسکریه باز شود و جامع کوچک است محض آن میست پس من یکا پیکار دار و میان مسجد چهار یا
در پسک است که بر روی هر که داشته اند و میان مرده پایختون یکا پیکار و وار که بر یک
ساق است این دستون کمتر از تنوهای سجد یا حنفیه میت این سلطان بایزید خان فی سلطان
ممنوع فتح است در پیرامون ^{۱۸۹} شش صد شتا و شش جلوس کرده و در محرم الحرام ^{۹۱۸} هجری و حجه و وفات
کرده است و در این بن حاتم الدین ابلیسی تاریخ ست بهشت را بام او نوشته است که بحاکم
سلطان بایزید خان میرش تاریخ را ختم کرده است و این جامع را در هجری ^{۹۱۳} و پنجاه شروع کرده و در او
و بیست و پنج صد و یازده با تمام رسانیده است این دویم جامع است که در اسلام و اسپهسال باشد
غاز مغرب را در مسجد خوانده و در انصار و معاوت نمود و شش رشتند و محله را و دو کوئی با
یا نقون شد و شب گذشته هم در بویوک و در یا نقون شده بود و در این نقده حساب کرده اند
و خارج اسلام بولی میت موضع یا نقون شده است

رویش شب بیت و ششم محرم الحرام ^{۹۱۸} شش صد شتا و شش جلوس کرده و در این بن حاتم الدین ابلیسی تاریخ ست بهشت را بام او نوشته است که بحاکم
فرستاده و در خانه پست بود که چون حیدر امیر اطر و وفات کرد و دیگر معانی و سوار و خلاف است
حیدر امیر اطر و مریم نیکو لایه بسیار با شاد و تحفه و سپکون او که کیمیا شش از امیر اطر که کیمیا
بود و وفات او در نیم فروردین و سی طابق بیت و یکم فروردین ^{۹۱۸} شش صد شتا و شش جلوس کرده و در این بن حاتم الدین ابلیسی تاریخ ست بهشت را بام او نوشته است که بحاکم
^{۹۱۸} شش صد شتا و شش جلوس کرده و در این بن حاتم الدین ابلیسی تاریخ ست بهشت را بام او نوشته است که بحاکم
بنسارت مردیم مناسب است قبول کرد و قبل از نماز افندی بدین آیه گفت و در مرتبیم
آمد چون شارب بالا و حرم بودیدی ابی بکر و شصت از جامع شد گفت جامع سلطان محمد فتح منظر شما
نزد در نیست و خلی تعریف از او کرده و بعد از رفتن ایشان جناب حسین پاشا براد جناب شریف سید
شرب بزرگ که منظر بدید آید و حکمت ویر و قطع شد و خلی منن دارم که ویر خضر شد خلی مرد

سلطان بایزید خان ثانی

۹۱۸

امیر الدین ابلیسی تاریخ ست بهشت را بام او نوشته است که بحاکم

۹۱۸

با کمال بیهوشی است و در قریه مدّه که میان جند و کاست خیلی آبادی کرده قنات خوب احداث
 کرده است و بعد از رفقن سارا لیه چهار ساعت بغروب مانع بدین جناب مغیر کبیر دولت کویر
 ز ققم و از پشت عمارت بکلی دشت و از محله تنویر یکدشت بظلمت رشم و اراضی این محله را غالباً سلطان
 بردم بخشن است که خانه بازند حا لاخلی خوب شد و از آنجه شوقیه مامیده اند و عمارت خوبی در اول
 آن محله پ سلطان برای پیروشان عزالدین میست اخدی ساختند از انقبض بنزل جناب مغیر کبیر
 روس رفته جنابان مغیر کبیر آلمانی و مغیر کبیر آبخابو و ندما دم پله استقبال کردند و خیلی عذر خواست
 که وفات همیشره امپراطور پش را از آن تماشا باز داشت که شب شنبه قریب هزار نفر از زیر کرید
 بودند سیاحت داشت و از که و احرام و تکالیف مکّه صحبت شد و گفت بتبلیص صرکت شما را مغیر
 کبیر دم که از احترام مجربا پی رابعل آرد و ده کسرم درین که جانشین عزادار شد و است قدر
 صحبت متفرقه و مدام تقیاض آید و وقت رفقن اطاق و فقر خانه خاصه خودش را نشان داد
 که آنجا غلبه عکس معارف و سلاطین بود و در اطاق خودش هم همه قایمچای کردستانی و آلمانی
 ایران آویخته بودند و در مراجعت دم پل سب کالسکه افتاد و چوب کالسکه شکست نزدیک بود که
 بروی اسب بنقید که کالسکه پی زود پیاده شد و در کالسکه را باز کرد و ما از کالسکه پیاده شدیم
 وزیر مختار تا آخر پل پیاده آیدیم انیظرف پل کالسکه را که وقت غروب آفتاب بنار تخانه آیدیم
 چار شنبه بیهوشی منتهی جناب وزیر مختار معانی مغیری دول خارجی داشت یک ساعت از شب گذشته آمدند
 اعیان دولت عثمانی جناب جلالتاب محمود پاشا صدر اعظم عثمانی و جناب راسد پاشا وزیر مختار
 و کمال یک تشریفات چی باشی بود و سایر رفقای دول فرنگستان بود و در سر سفره و طرفین خان
 مغیر کبیر کبیر نشسته بود و در پهلوی او راسد پاشا و در پهلوی او مغیر کبیر فریپ بود و در طرف دیگر
 خانم مغیر کبیر فریپ و در پهلوی او مغیر کبیر کبیر و در پهلوی او زوجه شتار نشسته بود و در مقابل ایشان
 دولت علیه ایران و در میان ایشان جناب محمود پاشا صدر اعظم و در پهلوی ایشان مغیر کبیر آلمانی و در طرف
 ایشان خانم وزیر مختار روسی و ناروی و در پهلوی ایشان مغیر کبیر نشسته بود و جناب مغیر کبیر و ایشان

۲ و کس عکس سلطان مغیر
 خان بود که در میان شکوه
 حالت جنگ عکس انداخته
 بودند که سلطان در حالت طیش
 مغیر کبیر میخندید که سلطان
 کدام جنات بود است که این
 عکس انداخته

و اما وفات مشهوره حضرت امیر المومنین علیه السلام مذکور شده است که در روز دوشنبه بود و در ماه جمادی الثانی در این قرار است

اسطیفاء من بوم در طرف یمن من

نام مدیر کتب خانہ: حاج آقا شمس الدین
جانب سفیر کبریا: وزیر اعظمی امریکا
وزیر تعلیم: وزیر تعلیم
وزیر امور خارجه: وزیر امور خارجه

در طرف سارم

نم سیرگیر در آفتاب سیرگیر گلشن خام ستر در شب وزیر معارف ایضا کمال است ستر کانت بر جی ستر

نہرا حوا و خانیہ اب اول شہارت

۱. وزیر امور خارجه
۲. وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
۳. وزیر عدلیه
۴. وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
۵. وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
۶. وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
۷. وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
۸. وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
۹. وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
۱۰. وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه

در طرف پیار جناب و در محراب

جانب بنبرگیر وزیر مختار لیکت وزیر مختار امریکا مستشار رسالت میرزا محسن محمد

میرزا رفعا پاشا

دارشام نام منیر کبریا خلیف منیر خاں کاتب بود که اگر فدا فی اذن میدهمیل و ارحم که خدمت

سرود و دم رسیده و یا بر ملاقات نسیم من معلوم میل کرد و آنکه ملاقات کند اختیار دارند و لیکن اینها

می دانست با عیال و زیر قمار ترجان شده طور سی بخوبی مجبوس نامقنی کی کردند که در مهابین از

فنی راضی و خوشنودم بحجت کردید و در ساعت پنج از شب رفته پسر خود را زلفه جاب
شام بعد از آنکه از آب شست و در زیر کلاه گذاشت و از آنجا که میخواست

اما مجلس اخب نيزت داد و بود

1495

ما رشنه بیت و هفتقم خرم الحرام ۱۱۱۳ صبح زور و پیا و بیجام سلطان محمد فتح رقم کار

در شش در سه دار و بر اول سیم است که در اسلام قبول ساخته شد و در حواله

۱. بعد از فتح اسلام قبول شروع کرده اند و در رجب ۸۷۳ هجری بمکه رسید و دست بجهت است که

در حق سجدیت پشون است شش تن که طرف مسجد است خیال پشونهای بزرگ کفشت است
و آن پشونهای دیگر خیالی کوچک است که باید که مناسبست ندارد و کعبه مسجد هم از مساجد دیگر
اسلامبول کوچکتر است تراست چقدر جوده در مسجد علم داشته در سید و مذبح و منطق و تقصیر خوانند
تختها با نصد نفر بودند که در پس میخاندند و از آنجا مسجد والده سلطان زینتم بسیار مسجد کوچک مقبول
تختی است در میان کسب پنج چلو پخت که چلو پختی در چهار کتله بزرگ است که بار و غنی بین
میوزانند و یک چلو پخت بزرگ بلور خیالی خوب در وسط است که والده طلیخ حضرت سلطان عبدالعزیز خان
بنا بر ۱۲۸۸ ساله با تمام رسانیده است و در سه هم در جنب و ساخته است از زینت پرده کلاهیون
و چرخ و غیره تا با کسی گفت معلوم است صاحب این مسجد زنده و صاحب مساجد دیگر مرده شده است
و در مراجعت در میدان جامع سلطان بایزید خسته شدیم کالسه که یک کمره فخرالکرم و امر و وزیر
چند بنای نظم الملک میرزا ملک خان وزیر قمار با موی کلش شرحی نجیب و وزیر قمار نوشته بود که راجع بر
ایران بود و وزیر قمار برین ادو کتم جواب و اگر حالت باشد در کشتی وقت رفتن تقصیر خواهم نوشت
صورت کاغذ و ازین قرار است که ثبت میشود و سواد کانی که از اینجاست که بوی خوش و آواز
هر چه میخوام شرفیاب خدمت شوم مواساعدت نمیکند کوئی که آسمان کوئی مستمرا و اما بدو کمال
اضطرار و سپرد است تو پشتم شرفیاب حضور شرف والا شهزاده روحی فدا و شرم حاصل عیال
این عیالین قسم خالته است نزد بزرگ و کوچک و پیش نفس خیش و لم میخواست ناب و غم ایام گیسو
هم در فرنگستان نموده باشند و از خیالات عهد موغاتی بوطن برده باشند و وجود و نیز بچو و شان
همه وقت در خیر و شر ایران نمیرانی تمام بود و البته بعد از مراجعت بدو را بخلافه بیشتر زیست و است
اصلاحات و منوس بر نوع مقدمات خیریه خواهد بود

un des Princes le miroir éclair
-é de la Perse.

این قول و تصدیق یکی از وزیران مشهور فرنگستان است در حق ایشان در معالیه بروی و بطول

۱۲۸۸
۱۲ آیداد است

۱۲۸۵

که کرد که نواب عظمایه زیا و منکر لزم آن بود و اندویند بود و اگر جوانان این چند ایرانی را
 با و دادند با عتقا و بنحیسی نری از ایران باقی نماند بود که با کجای و غیره مردم که خبری بر بطور
 میدادند از دهن غیری و بدو میدادند و نواب تمام میخواستند بگذر دست سوار و پادشاه
 پیش از آنکه معاهده بطور میان آید میدادند و حالت و صورت ایران را نوشته بطهران فرستادند
 با فله آنرا میدادند و در جوانی برین میگذاردیم اگر مسلمات باشند خط انو را ایشان برسانند انشاء
 بکرات اتفاقاً و کنگر دقت باشد پیش و پسندند و هم حرفتند و هم تفریم عیب کرد دست باطله ای جوف
 شمارانجا که کشید ضرر و دارم کتابچه دوست دارم که از گذشته نویسم عیب که کثیر ضرر دارم
 ترسم خواننده بنویسد یا ده چربارست نماید اینها را که بگویند حال که بوزیر محاسن
 اعیان روس بر تفرضا و در باجیان و کیلان و غیره و مقتضیات حالات که در کستان و ترقیات و کایا
 غیبی از ایران است خبریکه دایره است و در ایروس و اعیان بر پستی ایران و کایا
 خیالات و مودود را در جیش از روی که روس است بر کستان انداخته اند و چون را بر پستی
 معقد است و خودش را پستغنی از پستی ایران میدادند فاقه بعد از حد مات پادشاهی سالهای آخر که
 دوستی ایران را و عظم و اعتبار را فاقه تقسیم کرد و در میان پولستیک و س نسبت ایران همین برقم
 حیات است بلکه هم پس از آنکه بکستان و جیسون برای مقب و د و در و در خود و قدرت را
 من بعد منافی مصلحت و میداد

دو سال است بایرانی ندرت است که باغات حال و س با غفلت و پریشانی دولت ایران خلق
 آفر باجیان و دارالمرزبانک حرکت را با بغض هرگاه با کمال ترقی میل تمام *amexcom*
 با نصف وقت و طایفه خود که در قتل و عایت امیر اطو خود و در مراب بمحمد الهی ایرانی
 شده اند بزنده چاره آن هیچ چه مقنود نیست فتح ملا و قلع راحت تر از آن برای روس نخواهد بود
 و هر کس تاسه و شرعی برای قتل ایران است از آن نخواهد بود و در روس نیست و آن بحث و از او
 نه غلبه آن در باجیان و غیره طاعت و تقسیم ایران و قات دولت علی عثمانی در امر خرمز و کال مساعد

بر تبت غایب دنیا میقتل خلق ایران از دولت ایران بایر من شده را در نظر باقی اعتبار میارند
و بانی واسطه چشم مید مردم را چنانکه در اینجا فی را بسوی روس میفرستند و غریب از اینجا
بجهت خط حقوق و ایت خویش در این محکمت لابد ابرجع بدیگری خواهد کرد که تا قیامت بایر من
عثمانی میماند و در داخل و خارج بدنامی عظیم حاصل شود

چنانکه شکایت نیست که این خیال سفر شاه و این مقدمات را و آسین توسیع خبر فرنگستان در ایران
و فتح ابواب مراد و دایو برپا چه قدر مانده اند و چه حیرت روس شده بایر من و بایر من
ساعات دولت عثمانی دولت روس فرصت بیچک نمیدهد و تا اشکال خارجی بماند
با کمال سهولت باز روی دیرینه خود بر سر خلق ایران طالب ایت است و مقید غیر حقوق تجارت و عزت
و کاسبی است نه از ناصر الدین شاه و قیام آنجا بماند و در عوض از امپراطور بر آید جانشین قضا را
هزار بار ترجیح بپاشند خویش میدهند جای هزاران تاسف است که این وضع و نگاری دولت
عظیم عثمانی همه مطابق آرزو و خیر دولت روس است اگر و اتفاقا دولت انگلیس که مقتضای این اوضاع و احوال
اقتدار روس است از ما بایر من در این زمینه خدمات عمده و مسند بایر من و بر بنیاد عاقل و مصلحت
خیر صلاح و صواب بایر من است که متفضل و کار و ظهور و بروز است هر چه زود و ترجیح لازم است تعیین
عمده پس عمده تر از این نباشد بخت دارم چرا روس آشکارا و نهان منکر وزارت غلیل باشد و
جای آشکارا و اخفایست که ایران همیشه بایر من را در این چند سال آخر پی در پی باخته است و بایر من
برایش باقی مانده و بس که بایر من چنان بایر من خصیعت و انجمن در و بار چاره کرد و ایرانی تازه را
این نیز بایر من تردید نیست عمده اعتبار بندگان اقدس در داخل محکمت و در انظار خادم و خان خرا
و بدخواه عالم و جاهل مصلح و منصف آن کشت پول است که در خزانه و در خستیا را ایشان است عمده
پیشکار و شیار بایر من خط خزانه و از و یا آن باشد و حاسپه شدن خزانه عامه را اعظم حساب
برای دولت و ملت بدانند ایران چند سال پیش در مقابل ثبات و فرنگستان که قدره تسلی و اتفاقا
کی اینک هر قدر بر حسب لباس و پوشاک از فرنگستان بخت بزرگ تقدیرها از اغلب ممالک است

بر حسب آنچه در خراک پیش بود و دویم آنکه ایران سواختر بود و در وقت ضرورت دولت مرا
سوار می توانست بیدان پادشاه که بدون دفعه خاطر از باب است و وقت حال خویش تا و سیال
حاکم تملک میسر و در و دوازده ششده مانده شمس بنات لشکر و آرا میانی نایه بود و اعتبار را
ایران موجب دوستی اخیال همسایه قوی بود

اکنون خبری که در ایران باقی مانده است یک کلمه مردمان کرسپند و پریشان بیکار و از زندگی بیزار
خشم و دهنه بیک چنگ پول خرانده است که هم چند نفر آبا و صاحبایان و از نظرات آنهمه خوشه
پریشان نیز مانند از بضاعت خود متعین بر دارند

۲۴۴۰

خلق ایران از شش اشخاص و نعلان که دران میروانند تحصیل نعل و گذران موقوف بل و ایران نیز
خلق است ایران نیز با اسباب افزا راست اسباب افزا رجه میخورند و تقویت از دولت که
یکشت پول خرانده را بر سر میبردم بدینند و لا کفایت نمیکنند و یا تملک کلی با اعتبار همسایه
اسلم متعین این است بقدر امکان هر چه زد و تر بر میست که باشد از خارج تدارک می تملک میانی ایران
بر سهند و نیز بر صفت را بقدر استعداوش جلوه بدیند و هیچ وجود کاری را بنیاید و کم از کم
تقویت زراعت و تجارت و ترویج صنایع قوی باقی نخواهد ماند که بر آن بندهکان تاسیساتی نخواهد
اینان مخاضرت و مشت باشند

میخواهد یک ملت را متحد کند صاحب خرد و بضاعتش کسی میگوید میفرماید صاحب چه کند ایسان
استعداوش را فراهم بیاورد و بر سر اسباب ایران راستند و ایسان موقوف بهت و مروت
شاهنشاه و روحاندا و است که انشاء الله صبح میرباد که بعد از این محلی الملک و الذولت است امر
بهترین سر مشق محکم داری و تربیت یوری در مصر جوید است اساس اسلام با علوم فکرت در مصر
و متراج با انشاء الله سر مشق محوم مالک اسلام خواهد شد

اقتصادی حالت حال مشار و دولت علیه ایران را اسلامبول غلی بجا لست سابق مشار و
مشار ایران در اسلامبول بعد از این محلی جلوه و دولت علیه ایران، بدینده و علامت نظر

ایران سمارت علیه خواهد بود

دولت وقت ایران مجبور است بزد و خرد و بانیالات فرنگستان سمارت علیه باید پاسبان زو
خورد و زد و بدل ره پست و فراسهم داشته باشد مثنی ما هر با معنی برای زبان فرانسه اقلاد و فخر را
اقلاد و مثنی برای زبان عثمانی لازم دارد

وضع و اعتبار و جلال و دستکاه سمارت اقلاد بقدر وضع سمارت روس و انگلیس باید باشد
اقتصادی حالت ایران خیلی بالاتر از آنها باید باشد

ترقی دولت و ملت ایران و وضع و شان سمارت باید شاهد شود

اولیای دولت علیه اگر بر جنس و شتر ایران بصیرت ما زبهرم رسانیده باشد بخت خود را اول ضرر
انقباض و استحكام وضع سمارت خواهند فرمود از هر خرج بجا و بجایی داخله کم کنند و برونی نظم
سمارت را مسلک قبول بردارند جایز خواهد بود

صلح و جنگ راحت و محنت آبادی و خرابی تنزل و ترقی فقر و فتنه اشکام و انقراض دولت ایران
در دست سمارت علیه خواهد بود پس ای چل هزار تومان اقلاد خرج سمارت خواهد بود این خرج را دولت
علیه مضایقه کند و عرض هر روز یکجا صلح عدد و بردار ایران محتاج امداد و دوستی و سرمایه و فخر و محنت است
و برای تحصیل غرور و مات خویش غیر از سمارت اسباب ثبات نخواهد داشت کوش و زرات و دو فخر و محنت
باید سمارت اسلامبول باشد یا و از هر ضرر و زیند نظیر اعتبار سمارت ایران در سلاسل قبول بانیات
شان و اعتبار تا زود دولت علیه باشد و الا خط چندین عیب با ممکن نخواهد بود سمارت آئین ایران است
با بصیرت و علم جناب اشرف و سلیقه جناب وزیر مختار زیاده جبارت شد

روز پنجشنبه بیستم و بیستم محرم الحرام ۱۲۹۳ عصری بعد از ظهر حیدر افندی که سپاهما در طهران شازده
و ایچی بود بدین آمد عذر خواست که دو روز است مطلق شده ام و بجهت مأموریت مجلس بجهت کفر
داشتیم و آنچه معلوم شد برای اجرای حکام مجلس میرویم و یکی آنست که مساوات میان مسلمان و کرسین
با اصطلاح عثمانیان بمسویون میگویند مجری دارد و در مساوات و از اعمال دیگر یکی آنست که کرسین

سلاسل

و ایچی

کرسین

برای مسلمانان زراعت می کنند اگر مسلمان بخوابد ملک خود را بفروشد آنانی که در آن مکان همیشه
 زراعت داشته اند بخریدن اولی باشند که با آنها اگر طالب باشند بفروشند که چون شکوه دولت
 ماه است آنجا مستقل شده است و خارج دولت زیاده شده است بکدامین قننه را بخوابد که صد
 ظا و رتکر کرده و بعد از رقتش هیچکس جید را فندی سامی پشای پر میرد چه رجبی پائید آن
 ارشاد سال تباه و زواری چلی پر میرد خوش شرب درویش مسلک است از میدان مرحوم
 میرزا احسان و جسمی پائید پسرش در این روز پانزدهمین مجلس قانون شکن شده است بعد از رقتش
 کیاست بغروب آمده بود پس زیارت ابوالیوب انصاری کرد و ماباکا پسکه از سنارت تا قبر
 ابوالیوب پنجاه دقیقه است و در غنی بایل شمالی پهلایبول و آهسته است و اغلب زیارت شای
 از خوف است باقی میرود و مرقد بسیار خوبی دارد که مثل مزار امامزاده های ایران کاشی کاری
 کرده اند صریح بسیار خوب دارد و دوازده عدد دستمندان نمرود و چندین فیدیل نمرود داشت صریح
 سلطان سلیم خان ثالث در تاریخ ۱۲۰۷ بر دشت است و تاریخ اگر گفته نیست شاعر این است که
 والا اثر شاه سلیم و این تاریخ هزار و دویست و هشت است نیک و این قولی نیست و در
 بقعه که چاد است که از آن آب پناه برای استشفای خورند آب کواری سرخوینست
 نه چهار فرغ طناب میرود و مزار ایشان را زهر چنه اقیانار داشت و صحن خوبی دارد و پهلای خست
 چار قوی سیکل تم نزد یکدیگر در میان صحن است در پهلای و مسجدی است سلطان سلیم خان
 ثالث ساخته است که یکطرف صحن مسجد و در بقعه ابوالیوب است و نیمه است و دیگر دوازده پستون
 دارد که نه طرف ایوان است و در میان صحن مسجد هم دوازده چار قوی سیکل قدیم است که معلوم
 این پنج دخت را یکوقت کاشته اند یا باغ بوده و ختم را کنده اند و این پنج دخت چون موقع جوش
 و استه باقی نگذاشته اند و مسجد سلطان سلیم خان ثالث هم خوب مسجدی است در میان مسجد شش
 بسیار خوب کلفتی دارد که مثل پستونهای مسجد یا صوفیه است و اصل مای مسجد از سلطان محمد
 بوده است و در تاریخ هزار و دویست و پانزده سلطان سلیم ثالث بر تیره ترین آنجا کویده است

۱۲۰۷
سنة۱۲۱۵
سنة

سلطان خان

۱۲۰۳

۱۲۲۲

۱۲۲۳
ابو یوسف

۲ مکررت

۳ رباب خفا و دوم در
مکررت پیش از شرقی ۴

و بر او افزود و است و این سلطان سلیم خان ثالث پسر سلطان مصطفی خان ثالث است و در ربیع
 ۱۲۰۳ جلوس کرد و دو وعده و طایفه و یابی بر کر بلا مستط شد و کربلائی سلا را قتل عام کرد
 و در عید و پانچون نیا پارت بر صرغیه کرد چون اساس نظام می خواست بر پا کند لکن کچری بر او
 و در اوایل ربیع الاول ۱۲۱۲ در اصفهان کشته شد و مجوس کردند و جای ابراهیم نظامی را که در
 بو قنصل آوردند و در ۱۲۱۳ سلطان سلیم بر اقبال ساندند و ابویوب انصاری پیش خاندان است
 نجار است و در بیت عقبه و در غره بدر و اجد و خندق و سایر مشاهد و در کاب مبارک حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله و سلم بود و است و در وقت حمله صفین و نهروان نیز در خدمت حضرت
 کوی بخت از بنگران بود و در نهروان در مقدمه کیش بود و است صاحب استیاب میگوید
 و توفی بالفطن طینة من ارض الزوم سنده تخمین و قبل اخذ فی تخمین فی خفا
 معونة یحیی بن یزید و باقی نسب و در استیاب و در کتاب جام جم نوشته شد که کاشن
 چهارم در سنه ششصد و هشت و شصت سی جلوس کرد و است که مطابق با سنه پنجم هجری است
 و در عصر و مسلمانان در سال ششصد و شصت و سه هجری قطن طینة احماسه کردند و این لشکر از جانب
 نامور شد و سپه دار این جیش یزید ملعون بود و یکی عظیم کردند و ابویوب انصاری در آن جنگ شربت
 شهادت نوشید و خلعت معادت پوشید و در تواریخ عرب و عجم سال فوت ابویوب را بعضی در سال
 هجری و بعضی بنیاد و بعضی بنیاد و در هجری نوشته اند و با سال مسیحی آن تطبیق کرده ایم جنگ قطن
 سال پنجاه و سه هجری است انسی و در استیاب فات نوشته است و ما در جام جم شهادت نقل کرده ایم
 و اندها علم که کدام یک صحیح است هر چه است از صحابه کبار است و در استیاب میگوید فلان و آن
 یزید علی الجیش فی الفطن طینة جعل ابویوب یقول و ما علی ان امر علیا شایب غرض فی
 غزوه ناک قد خل علیه یزید یعوده فقال له اوضعی قال له اذا مت فکفونی ثم
 امر الناس فلیرکبوا افراسهم فی ارض العدو حتی اذا التزمجد و امساخا
 فادفونی قال ففعلوا ذلک و وقت وفات بشما و تبار و زار سن شریف و گذشته بود

۲ زمان

۲ مختار

۲ سرما و عوام

عید و ابالی سلامبول در ایالت بسلطان میگردند و معلوم است که لشکر بسلام روزگار را بکسر
 گذشته از طرف قلاعه و حوضی قطعه بیستم آورده اند که ابوالقاسم بنحاشید شده و دفن کرده اند و از آن
 هم ما آنجا که قراولایو بسات مادی نیر شده است و در تاسیج نوشته اند که در خارج و بیرون بیرون
 انقضه کی ساعت از شب رفته بنا رتخانه کرکشم و بعد از برکشش کارت میفرماید دولت روس را بدم
 که بشارت آمده و من بودم که کارت داده و رفته بودند و امروزه زیر قمار کارت بسات بسات بسات
 شب آخر با بقاعده اهل اروپا از شاه و عده می خواهند بگیرند شما چیل دار یک قسم مرید با صلاح
 البته خوب است ولی بشرطی که در سر تمام بعضی سگرات صرف نشود و زیر کفش ها و چند سال را که از
 بخوانند که در کتف چون همانی مخصوص من است و از بیت الله اسرار آمده ام صرف بعضی غنیات از مجلس
 با نسیج است در شب همانی چون پسرهای خار جو و ندمند و بود و همانی چون اختصاص دارد
 دو ساعت که با خبر پیدا از نیکوئی نذار و رفت لاری که معلوم شود زیر قمار با نسیج کامل بکیت
 تشریفات حی با نسیج میام داده بود و ایتان مشول کرده بودند

روند جمعیت و نهم محرم الحرام ۱۲۹۱ هجری قمری در آنکه مغیر و خسته از جانب علیختر سلطان
 بوزیر قمار اعلام شده بود که فردا بایده لانی در ساعت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 جلا کتاب محمود پاشا صدر اعظم میرحیدر پاشا در خانه خود از من بده خواسته بود و کی ساعت از شب رفته
 با اتفاق وزیر قمار رختیم سارا الیه خلی مرد با د است تا دم او طانی است بقال شالیست
 کرد و اجزای مجلس اعیان دولت خلیه عثمانی بود و بعد از آنکه بازنده دقیقه که نسیج بود و معلوم تمام
 کرد و بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات
 سواره اوجم که از هر طریقی چه همیشه میر و آفتاب میباشم که کتف تایید برود و ریش نمیکند سید
 ادا طریق باشا بود دست در سر سفره و زیر قمار گفت این شعر را من چنین شنیده ام من آن
 صبح که از طریق او بسات کتف مایات عمری این زیاد و تراست و سار و صبح با آفتاب ناست است
 و در سر سفره خلی از تاریخ و شعر صحبت شد و کیندانی آوردند که بر پنج پخته در میان و هدف
 که بخت بود

مسئله
 در آنکه مغیر و خسته از جانب علیختر سلطان
 جلا کتاب محمود پاشا صدر اعظم میرحیدر پاشا در خانه خود از من بده خواسته بود و کی ساعت از شب رفته
 با اتفاق وزیر قمار رختیم سارا الیه خلی مرد با د است تا دم او طانی است بقال شالیست
 کرد و اجزای مجلس اعیان دولت خلیه عثمانی بود و بعد از آنکه بازنده دقیقه که نسیج بود و معلوم تمام
 کرد و بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات بسات
 سواره اوجم که از هر طریقی چه همیشه میر و آفتاب میباشم که کتف تایید برود و ریش نمیکند سید
 ادا طریق باشا بود دست در سر سفره و زیر قمار گفت این شعر را من چنین شنیده ام من آن
 صبح که از طریق او بسات کتف مایات عمری این زیاد و تراست و سار و صبح با آفتاب ناست است
 و در سر سفره خلی از تاریخ و شعر صحبت شد و کیندانی آوردند که بر پنج پخته در میان و هدف
 که بخت بود

من بپشم صدرا عظم فرمود که این و صدق است در میان و برنج است و در دست گرفته برنج را
 می کند و بنور زد کشم از صدق بایست نو کو در بیاید یا بنجا تزلزل کرد و برنج ارمی آید کشم تا عجم عث کشته
 خاک را سیراب کن ای برنیا ن زینهار پطه قطره تابی میسوند شد چو اگر هر شود و پخی خنید
 و این شعر را مکرر خوانده یاد گرفتند و از شعرای عرب و عجم و قبح هلا مبول و شهادت ابو الزینب را
 صحبت شد که در زمان موعود بوده و پسر داری سلم بن عبد الملک که قبطن طایفه داخل شده است و فصل
 جنگ با کتب از سلطان سلجوقی با رومسوس گفت که در میان کرد و خمی تقوی میکرد و صدرا عظم فرمود چون
 می دانستم شما بنده ای میل دارید یا مشب بجه خاطر ما هیچ غذای فرخی خنیدم همه غذای قدیمی عادی
 ولایت خود مان است کشم من از بعضی غذا های فرخی خوشم می آید ولی ترک عادت خود کرد و در صبر
 در کار دیگری کردن خوب نیست اهل رو پا هم از غذا های خنیدی خوشان می آید ولی هرگز در خانه خودشان
 از غذای نامی خود زنجلاف با ای سلام هر شب در خانه خود قلیله با ای پور و پ سلات و سوپ خود زید
 کرد که درست میفرماید و بجه ملاحظه من بنوارش زینهار بر چهارم و ششم و ششم و ششم و ششم و ششم
 نبود با وجود آنکه اغلب ایشان عادت داشتند آشپز با کرام من ادب اسلام کرده و ترک حرام کرده
 بودند و وقت بزخا پستیم هم فایکین بقاعد ایران عثمانی آورده و جدا در سفره از انبیر
 جناب صدرا عظم که صاحبخانه بودند و در وسط نشسته بودند و در میان من بودم و در سایر ایشان نیز
 مختار دولت ابران بودند و در میان چو ت پاشا و زیر عدلیه و در سایر وزیر مختار یوسف پاشا و زیر
 مالیه بودند و در برابر جناب صدرا عظم جناب رضا پاشا سر عکرو در میان ایشان جناب راشد پاشا و زیر مختار
 و در سایر ایشان و در ش پاشا و زیر مختار و در میان ایشان پاشا و زیر مختار و در میان ایشان پاشا
 کمال پاشا و زیر مختار بودند و سایر همسان و همانا از انبیر بودند و در میان ایشان پاشا و زیر مختار
 خارج کا مل بکیت شریفات چی باشی میرزا جواد خان نایب اول مختارت ایران خیرال و نسل محمد باقر
 میرزا مجملی ناظم آقا میرزا رضا محمود بکیت پرا و راق رفیق بکیت ششاد صدارت و محمد و بکیت کتب
 چی صدارت که همه در سفره خود نشستند و بودیم وقتی که با طاقی آمدیم جناب صدرا عظم وزیر مختار

الکب
 سلجوقی

۲ در سفره میرزا

۲ مکرده ام

گفت چطور شد که قاضی استبجد را بنی امیه میکشیدند حضرت صادق فرمود اگر شعر برید را بخوانید
 لبیک بنسید خانه اشعرا فدا پس از حق و انصاف نگه داشته است از دین آیین تان که کشتم
 از تو قایلیم که در دو کشتان اتفاق افتاد بود یکشتم منافات با عقیده من حق آئینا ندارد و بعد از شایسته
 در اطاق دیگر نشسته چو بوق آورد من کشتم هیچ عادت میهمانم و عزم بقیان چو بوق و سیکان
 ز صاحبیت عمر گرفت نامی کشتم خلاف و بایست شام بکشید کشتم تا در نظام عمر که رسیدند شایسته
 نظام از من بالاتر است نقد رقی دارم که اطاعت شما را من بکنم بی شک و گفت بفراید و بود
 پا و زنجاب صد عظم گفت چون عادت ندارد بکلاه و خنجر بایستد تیر است و سکی عیان است
 بل آقا و نامس از کج خط ادب و معقولیت را با خط می کشند و خطی با ادب حرف نمیزند بخلاف خطی
 ایران که این قاعده را هرگز خط ندارد و از قضا که مدینه و کوفه حرف شنیدم که قاضی مصر بنی من
 آمد جو دست پاشا گفت چون مصر رستم عظم کشته شده است از آنچه بهتر است و بعد تصدیق قاضی
 مدینه را حکایت کردم که یومایجمل الی لذلک شایسته با نفع رفته بود و مرقد کرد و من
 که این خط را تصدیق کنیم آخر کشتم تا شیخ لبس هذا قضیه کلّیه ان کل العرب عالم و کلّ العرب
 جاهل اما عتی هاله و است شیخ عربی خاوهل بناب صدر عظمی بی اختیار خندیدند و گفتند آخر کجا
 رسید کشتم با وجود آنکه قرآن و کیر بر آوردند و خط کرد که شایسته را با کسر نوشته است باز عاود
 را نضی شد و من کشتم یعنی هذا القوضه کلّا فلت صیحه شیخ غم و عالما عاود و تددان عاود
 قدیم عرب است و از نسیه سعد و یتیم ریف شد بعد از صرف قهوه و چای برنج استیم در سر که خواب
 صد عظم شایسته آمد و بوی اعیان و دولت و سر عکس کیکی خدا حافظ کرد و کشتم قایم امس یک
 روز نامت خراشد و مروت مطالعه شود باعث یاد آوری قد که اعیان دولت خواهد شد عظم
 گفت خلی شکر داریم که ما آمد و دیا شمایم و یقین ماسن سرکار از لوح خاطر خدا ما مرکز فرمود
 و وقت برخاستن عریفه که سلطان و وقایع مضار و منافع حیرن شیرین نوشته بودم با کاغذ
 عالی که در باب مال مسروده شد خبر بود و بعد عظم وادام کشتم کیر یکی حق تاست و آن یکی با

و القاضی شایسته الکسر
 و هذا صیحه الجمع
 بر ائمه علیکم

۲ اخلاق

جمع و در ترک ایستگاری محکوم گردیده بود و کفر و مشرک شدن

مکه مبارکه علیه حضرت اقدس پادشاهی بواسطه اختلاف رواج و محاکمات سلطانی زیاده موجب خسارت و نقصان فاحش شده و دین است و خزانه عامه سپه لسانی را هم توفیر غنی نیست چنانچه امر به تسادی رواج

شرف حاصل ریاید عابری بی بضاعت را البته اعانت است

از زمان بیرون الرشید علیه خلفا و سلاطین ندرت بیت الله محرام را موقوف و متروک گردانید

برای وفات بیرون علیه حضرت سلطان خلد اندک و پنجاه روز ایام مذکوب ممکن است همچنان که بنظر

فرحستان برای تشدید توأیم دولت تشریف بردند منجر از برای تشدید و عام فتنه گردید

تا چه در باعث شکوه اسلام خواهد بود و نجاشی مبارک علیه حضرت شامبش ایران اوامر الله علیه

بهریض و انوار که در بستان کهن سلاطین در درگاه رب العزیز مقام نگین است کل شیعیان

انجیل جمیل در جزئیات کار آنجا که استماع بشو باعث شیرت کلیات امور دین و د

جبل البشور کوهی است که غار آن در قرآن مجید مذکور است و از علامات بزرگ اسلام است

او چنان است که لایق فی اللیل الطیر در این هزار و پنجاه سال کسی این راه را تفریق کرده است

زیارت است بمالای کوه است عدد دارد که صریحی سازند که از آب باران پر شود و چند قطره

سازند که اگر کسی زیارت برود شب استجا بماند و از قلعه آن کوه تمام او و دیه متعظم و دریای است

آثار اسلام را بنای مفید و پایدار خواهد بود

و همین صورت دارد و طریق کوه با شمس که بر حرم محرم شرف است که بالایی و مسجد شرف است

ساختن آن را اقلیل مصارف خواهد شد

و چنین است را چهل حرا که مبط جبرئیل است و محل نزول سوره مبارکه معلق است که اکنون چهل

کویند هر قدر این مقامات را باعث رواج دین اسلام است

فرش حرم خدای تعالی تجبیت که یکی یک قطعه مرمر است که با دیگری مناسبت ندارد و پنجاه

نصاف کبود دنیا بناسیه حرم خدا که با گهت وصله کرده بودند و همچنین شکست بیت مبارک که

شیرین
مکه معظمه

بر منبر حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن عرشه بالا نماند خد غن شود که کسی نبود و در وقت پیکان
خطبه خوانده شود البته مقرون با دُعا است

در آن حد و مسجد خمره اسامی تنه اخص که از اکابر مهاجر و انصار مدینه از حضرت بن عبدالمطلب عبدالمطلب
جس مقبره ندارد و اگر امر شود اسامی شنیده و بدیشان در کتب مسجد خمره مرقوم شود از شما را سلام است
قبه ای محل شریف و مقدس است اگر ظالم باشد و هر سال از ترانه عامه ببرد و بیاورد و در نظر مسلمانان گوناگون
تر خواهد بود و محلی که از مصر می آید و در بیتش بیشتر است چنان رود و بدینده و کلمه محل شریف را در پوشش مقبول می
لیکن در راه و در پوشش اهورت سبزی بود که گرد و خاک عربستان کنش را تغییر داد و بود و در راه
بایه احرام که ثبات و دوامی داشت به محل پوشیده مذکور با دو راه پاره پاره کرد و اگر محل را نگاه کرد
و همان در پوشش مقبول را بیدار پوشیده بالایی آن در عرض امام اهورت سبزی وقت احرام اهورت سبزی
پارچه دیگر میخند و شتر را هم محل مخصوص از اهورت و غیره هم کشت که شتر محل آبیاری در شب
شخصی که از اینجا را و کاشغریا رت می آید پس در دو سال که بوطن خود میگرد و دیکت خبری برسد که باعث شکوه
اسلام باشد نه آنکه قریب آب را جلال بدهد و شتر محل بگذارد

بزار از مواضعی است که و قه آنجا از مغزات دین محمدی صلی الله علیه و آله و کلام مجید مذکور است چنانچه
مسجدی که محل زیارت حاج و ستر و دین باشد ساخته و این آثار را قیامت باقی و موجب استقامت
و پیچیدگی و حضرت رسول صلی الله علیه و آله که در ابراهام است هیچ آثاری ندارد و اگر در قافله
و در که معظه بقعه است که میگویند قبر والده حضرت است ولی در تاریخ و را بر نوشته اند بهی استانی
رای مبارک است که مقبره مطهره امام انبسی متروک و منظر باشد

مسجد غدیر خم را اگر گردش فرمائید باقی علامت اسلامت و صلوات و حصول ثواب خلیل خواهد بود
در جده و اگر حقیقه حضرت خواجه باشد که بنا بر وصف همین جبهه نماید و در جبهه مطهره در میان میوه است
که تقریباً یکصد و چهل فرسخ از آن محل است و دیوار کوچکی که کشیده اند که حدودش معلوم باشد
پاشای حکم جده که چند سال قبل وفات کرد و بقبر و حکم در میان دیواری که در جبهه جده است و قفس

کرد و اندازد آنجا که رعایت احترام مقبره مطهر و اهل البیت که حقوق عام و مردم مسلم و ملایم دارند
بر عهده فرس بین است و هیچک از او تاکنون جزنت اقدام باین جبارت نموده و سدا و توحیح
معنی نهایت جبارت مساوی با رانندگی است

پس از ملاحظه این عریضه البته خدایم شپهر مقام حضور مبارک خواهند گفت این مردم بزیارت بقعه
و آمد و آمد چراکنی این جبارت را نکرد و پشت که بعضی میسازند یا پشت نه یا پشت نه یا پشت نه که بعضی
برای دواج ملت اسلام خاکپای پادشاه و اسلامیان پناه لازم بود و بعضی برسد که باغراض فتنه
معایب امور دین و دولت را از سلاطین میسازد از همیشه کار دین و دولت و قوت و شوکت
بود و سلاطین اسلام مطهر و غالب خواهند گشت

در اینست از قرار آنکه مذکور نمودند قلعه جبرین طولون که هزار سال فرو پشت ماند و ایالت
قاهره و تجارت فراتر فروخته اند و در میان آن قلعه جامع مسلمانان قتی بنای قلعه ساخته شده است که در
هم فروخته اند که چرا که جامع خراب شده و دیوارهای آن را و علامت باقی و برقرار است مسلمانان
از این بیاعتنا میگردانند که کمال ايلات خارج و قیصر است که بعضی خاکپای علیجی سلطان سید سید
میان قلعه قبر کفر نخس بود که باذن ابراهیم شاه دفن کرده بودند و قونسل کلید این جباران آن
تقسیم اسلامی تجزیه می نماید که باین شخص مخدوم ماند و جامع ستین مخروب شود و آن روقع این حال مسلمانان
بسی متأثر بودند و احتمال اینکه تاید بعضی خاکپای مبارک نرسیده باشد و عا که میسازد از اعانت
رواج کار و دولت می دانستند اجبارت بعضی نمود که اگر ممکن باشد با هم از قلعه وضع نمودند
آن جامع را یا قسب بجان مسلمانان خود میدهند که از میان دست قلعه جامع خارج شود و بدست خارج باشد
و اگر بجان قلعه را قتل بیاورد برای دولت مناسب است حالت قدر شریف و یافه ناسی مایل
خیلی تفاوت کرد و دست البته مرض حضور مبارک نرسیده است

امسال در عرفات قریب یکصد و پنجاه هزار فقره حاج بودند و بعد تعالی از کمال فضل آنی حاجتی نبود
ماه صفا منوضع قرانتی خبر حساب زحمت مردم تقسیم وقت واحد کاما صلی بدست فرضا

اگر کتبه نخواستی مثل دوشم میبرد باقی است خلاصه در این جهت ایضا ضبط و تصدیق حکیم
 بایستی چاکر وین باقی جویند چون عرض این مراتب را بنقل قاصر خود لازم میدانست لهذا ایضا
 نمود امربایرون مطاع است ۲۵ شهر محرم الحرام ۱۱۱۳ هجری سواد کاغذی که بیاب عالی پیش
 باو کان علی باب عالی حفظ نموده تالی زحمت نمیداد در مدینه منوره و در تبرکات این بن فتن
 محض شریف از شام رسید و چون قادر قاضی شامی حله و اهل شریفه اهل ولایت بود و تصدیق بر آن
 کردند که مستکر حاجی اهل مال و تحت از آن بدبخت اولی است مشارالیه را خواسته هر چه خواست
 تر از عادت معمول نقد ادا کرد که تا مکمل معطل و تا مراجعت از عرفات و منی چون چنان باشد
 روز جمعه بیست و پنجم ذی القعدة الحرام عصری از استبان حج بریل پس بان استخراص حاصل کرد و او را
 شد با بذل و تکلیف رسید از شب و دو ساعت گذشته بود و در و در و منزل که حظار حال شد معلوم کرد
 که چون حسد و قتل حظار حال شد است که اسباب طلای سب و غیره بود که تقداد و موزار و
 ایران است که تفصیل آن ابصار نیست غنیه ایران اعلام کرده و در همان وقت بر قهقهه و قارشیاد
 با شرم و ادا داد و حاجی معیل حکام با شیعیان و عرب را خواستیم روشن نداده و شبانه بیست و ششم
 کردیم گفتند خواب است صحیح گفتیم جواب داد باشع الحرام است قادر را که شرکت در و درستی گفته
 دیگر تا مکمل نمیدیم و بجز که حرفی زدیم که گفت مجلس بدید شود یکی گفت مرا فایده بدید کردی گفت این را
 و جواب خارج از اصول است و لیست هذا ازل تا دود و کیر و فایده الاملا م در این
 از این اموال خیلی تلف شده است اینقدر بر این بن معلوم شد که قادر را شش بار خانه با صلاحت خود
 به بنه این بنده نداده است و از عرب بدوشی شکر اید کرده است و آن حکام هم که قادر چهل بود و سپید
 و آقا سید حسن حاجی خجسته آقا اقرار کرده است قادر نام علی است و بعد از آنکه قادر فایده که قادر
 شناخته ایم او را چنان معفو کرده که دیگر او را ندیدیم و صرفت در بیست و ششم در پیکردن او اعلام کردیم
 گفت خلاف قانون است و بیست و ششم اعلام میکردیم آخر جانی باشد چند روز دیگر با سلامبول خواستیم
 و اولیای دولت موافقه خواهند کرد و کیفیت با کتاب قانون را که میخواستیم از آن موافقه بکنند

و این سه بصراحت عرض می کند حالت آنها طوری بود که اگر دوجه دولتی که بمانت مرزهای این است و یکی
 دیگرین شده و از قافله حاج بیرون میروند و یکصد ستم از قافله دور میشدند و میرسانند که در
 از پی او عسکر فیر سپه نشین عسکر اقدام می کرد از پی می برد و اگر ایام نماند و در باب نه که قافله را شوال
 دارد که باید بجای کرد و ثابت نمود و با آنها افتخار می شمرده و طویل و در دو پای عباس است
 که شتران ذاتی ایشان است شب و روز در میان قافله طبع با انواع و اقسام می گردیدند
 و اینست که فصول حساب جدید مانع قبول کتاب مجید است که قطع اندکی از سارق و سارق بر سر شد
 بر جرأت آنها افزود و شبی بود و خبرین قطع کند و در پی بود و مالی و شتری با بارند و در پی
 شتر پیدا شد می پرسید مال بشتر چه شد میگوید من بسیار شتر نالی پیدا کرده ام و هر که از شتر
 بیت الله احرام بسلامت بخار و وطن بجهت نایه کرامت است و در که عظیم بنجانب قبی الین بنی
 حجاز اعلام شد پس از آنکه بعرض او بای دولت برسد بداند اخبار این مشهوره و حجاز بر حقیقت بود و
 و مغربی این نیز آنچه از ستم بود در آن صیق وقت نمود و به قنات قنات بی حد پیدا داد
 و معلوم شد که تفریط در این بین کرد و انداختی و از قنات اینکلام در آن مجلس عام مرتجبه بود
 که من از حکام خبر ندارم پس از آنکه قبض اندکام بستم و اما و او را بر از سبب از اول امتحان
 آن حکم که از او مطالبه مال کجند و چون بحال و فرصت سودای بند هم احراز نکرد و حالا با
 دولت لازم است که اعلام کند و فصل نماند و استعمال و حرمت ولی نیست خود شایا و ایران غلبه
 گداین بنده دلیل محلی این دلیل نیست و ده مرار لیه و تقدیرا جفا صبح مدار که نمایان بند شده
 ولی علامت مال مراد میان حرمین شیرین و روقی که ملول سیر و قبا لای و ایام است و این
 بخلاف آن است برده اند و از قاسی شامی و شمال و اینطور رفتار کنند از مروت و عدالت دور
 و کسی غیر است از هر عرض بخود است درین دارم که در روزنامه سحر این وقایع مرقوم شد
 و بطبع برسد و دیگر هر چه بجنبه و بجهت بسیار دارد ۲۵ شهر محرم الحرام ۱۲۹۳ هجری

۲ خزانه

۱۲۹۳
شماره

روز شنبه پنجم محرم الحرام ۱۲۹۳ هجری قمری و او متوجه اول سعادت روس شده بود و وقت

و اما محمد رندی پاشا که خبر آل جردانیت کالیکه چار سب برای مرغ دو سب برای چرایان
 بود که مخصوص حضرت سلطان شرف شویم در ساعت پنج و نیم نوب ماند از سارخانه فرستاد
 یکی کالیکه لازم شد مرغ و وزیر مختار در آن کالیکه چار این شسته روانه شدیم در رود و عمارت
 و اشغال ملکیت تشریفات چیش جلوه اند که من چته بودم و شبیه منافی سرخو رود نام سب که گشت
 بیام غصه خواهد کرد و سحر داد و خود حافظ بیکت پاشا چیش بودی که در اطاق انتظار نشسته قوه خوریم
 پس از آنکه بحضور شرف شدیم حضرت سلطان ایستاده بودند و قی که در اطاق شریف خودشان نشسته
 از جن جلوس اند و احوال پرسیدند پس از آن از وزیر مختار احوال پرسید که در اندازن جلوس اند و فرمود
 که آنچه شد تا رابار دیگر دیدم عرض کردم وقت زعفران توجبه پانزده فرمودید که انشاء الله بملاست
 خواهی آمد آنچه الله بملاست یکبار دیگر شرف حضور مبارک نصیب شد فرمودند ملاهم می گویم بملاست
 وطن خواهد رفت و اخلاص قلبی مرا بخدمت شاد اطلاع خواهد کرد عرض کردم که کسالت مزاج مبارک
 ملالت شده چنانکه نشسته که توپ انداخته توپ عید و شادی بودی خوششان آمد فرمودند حضرت شاد
 بتلفاز احوال پرسید که در نیلی ممنون شدم و وزیر مختار فرمودند چرا خودت تلفاز را نیاورد
 عرض کرد خیال کردم که مباد تغییر خاطر مبارک شود فرمودند هر وقت بیایی بایه مسرت خاطر من است
 و من فرمودند حضرت شاد خیلی سلام مرا بفرستید عرض کردم از این اتحاد و ولایت باندگان
 که در سایه و پادشاه اسلام پناه خوش بگذرانیم و اسلام و ملت قوت بگیرد و تصدیق فرمودند و مقدر
 از دقل خودشان نکایت کردند عرض کردم چندی نیست که بایه تشویش و خطر باشد ولی خود
 و موافق است و صدمه از ناخوشیهایی بزرگ زیاد تر است فرمودند همین طور است و قدیری
 از واپور رسودیک کردم فرمودند بهتر از این را که محمد و حیات است و توپ و بزرگ تر است خواهند بود
 و فرمودند مثل این واپور را خودم کشیده ام که باین طور و باین ترکیب پاد و زبیر پسند که عمارت
 واپور را تماشا کردی وزیر مختار عرض کرد و هر جا را بدقت کردید و نوشید فرمودند و پادشاه
 که بتماشای او رفتید و وقت مرضی عرض کردم بعضی خطرات در دنیا و تکه و تپ بودم و تپ

بعد از غلظت او دم که بنظر مبارک و صیقل یافته بود بر لول فاد و خلوا بلیوت من آوایه از دستم بر بسیار راجی
 برسد که توجیه خاطر شاهان صورت گرفت من آن توابع شریک خواهم بود و هر چه در تقویت
 دین اسلام می شود باعث قوت و شوکت دولت است فرمودند همه را خواهم دید و البته مرید تو شد
 صیقل است و از حضور مرخص شد و چون آمدیم پارس چنانگی گفت در این طاق دست در نمی کشید باز
 جان طاق نشسته پای خوردم و بعد زده باز زده دست بر خاتم بهان کاسکه داشت خنجر
 آمدیم در نزدیکی سارث ایران بناب بنیر کبیر و سر خرا آل تقیانیف را دیدم که سوار بر می کشید
 مخصوصا بدین شما آن بود که دواغ بکنم شما بنوید می خواهم بر گردم ولی حالا باز نمی کشید
 هم شریف آورد و بود و بدین بخت حس شد امروز هم که شما را ملاقات میکردم بایه افسوس می گوید
 هرگز فراموش نمی کردم با آنرا گفت کرد و بهر او کاس که شریف آورده در سارث بقدر دست
 نشستی صحبت داشتند گفت که بکپتان ابو رکشه ام که این شاهزاده مومن است در وقت ناکوئی
 در سالون نباشد اگر فلانی از تو راضی نباشد قصر خرابی شد و گفتند امروز صبح بدین حد اعظم
 بودم از شما بیخبر تعریف میکرد می گفت کاش شاهزادگان با هم مثل فلانی میشدند که دست بهر اسباب
 از صحبت فلانی و از معرفت و علم او تعریف میکردند و تعجب داشتند که در ایران چنین اتفاق افتاده
 و با بنیر کبیر و دولت روس صحبت سالی متفرقه در میان آمد و وقت بر خاستن گفت مخصوصا زحمت بنا
 سرخ را و او را و ابجا کپای شاه برسانید که در کارهای دولت ایران هرگز کوتاهی ندارم و مثل دولت
 خودم مراقبت دارم قدر عرض را و شما را انشاء حیاتی باشد خوشم رسانید و وزیر خوارم
 از شما رضامندی داشته اند و مراتب مهربانی شما را ابجا کپای مبارک نوشته اند و سه ساعت فیهم خبر
 نامه بود و دواغ کرده و زنده اند تا امروز بزرگ با موش است و از کارهای دولت عثمانی چنان خبر
 که اعیان دولت خودشان آنطور حسرت دارند و حسرتی با شما آدم فرستاد و بود که یک ساعت
 ندارم و درین دارم که خدمت شما در سپیدم کشم سالی پاشاک و الد شاست و ملاقات کرد و مثل
 است که شما را وین با هم راضی نمیشوم از کارهای خود و خلعت بکنید سه ساعت خبر باندای و بهر

یا نقون بلند شد که در نزدیکی راه شمشیرخانه آتش گرفت و چندی نظیر ضرر مالی بصاحب خانه وارد آمد
چون روز بوقی نمود و خاموش گردید و عسکری بلاستی و الد و احشام الدوله عجایبات را پور فرستاد و
نخاک گفت و پور ساعت یازده از شب خوابد رفت شام خورد و بعد از شام سه ساعت غیم
از شب گذشت و پور آمدیم هر دو در صحرای کریم که در زیر نخار و در آن شب و بخور تا و پور زیاده
ایاب و ذهاب با قافیه رحمت دارد و بول بخورد و در آن پور هم بعد نیم ساعت نشسته ساعت
مریحت کرد و چون در این روز نامه هر جا که اسمی از سلاطین عثمانی ذکر شده عسکری پان کرد و دام حال خا
مناسب آمد که احوال تلخیصت سلطان در این جا مسطور شود و تلخیصت سلطان عبدالعزیز خان سپرد و
محمود خان فی است و شب پانزدهم شعبان المعظم ۱۲۴۵ هجری متولد شده اند و بعد از وفات برادرش
سلطان عبدالعزیز خان تاریخ هجری ۱۲۴۷ هجری مطابق بستم و ششم چون تلخیصت
مسیحی تحت سلطنت جلوس کرده است و در سلطنت خود در ۱۲۷۹ هجری تا شاهی مملکت مصر رفت که بیج
از سلاطین عثمانی تشریف نبرده بودند و در ۱۲۸۶ هجری مطابق ۱۸۶۷ مسیحی برکنی پوزی سیرین
پاریس تشریف برده اند که در اوایل سلطنت اولی سینه زبوره رفته و او اسطر پیچ التانی با سلطان
مرحمت فرمودند و بخیر دولت روس در آن هزاره سلاطین اروپا دیدن کردند و در لندن غلبه
بعل آوردند و از فرانسه خیلی ناراضی بگشتند که لویی فیلیپون تیم در حق ایشان چندان آوشت
حرمت نفرموده بود و اکنون پانزده سال و عسکری است که برار که سلطنت برت دارند

۱۲۴۵
۱۲۷۷
۱۸۶۱
۱۲۷۹
۱۲۸۲
۱۸۶۲

۱۲۸۳
۱۸۶۳

روزی که شمشیر ضلع الملت فتح باغی و نظیر ۱۲۹۳ هجری جماعت از دست گذشت که آفتاب از طلوع
کرده بود و کشتی راه افتاد این آپور از سنای کپانی روس است اسم کپان موسیو رانگ و کوچی است
در هشت زبان از قرآن تفصیل بخندنی اند و روسیه شده ایتالیا گر یک سرب و جابجاء نیزند
فیوید و ترکی هم کمی میدان میشت سال دارد که در جبهه مالکی و خیل کار و خدمت شده و اصل
او از سرب است و شش سال است در این پور خدمت میکند و سالی جمده بار از پوزی با سلطان

می آید و سر و انگشتی و سه روز و ن پنهان است طوک کشتی و ویت ۲۲ ویت قوت عرض کشتی
 پنج و ارتعاش کشتی بیت و چهار قوت همیش بقدر روز و یکصد و چهل ساعت اگر چه ۱۰
 ساعتی و وار و قبل حرکت میکند و کینان از سرهای سال و انقلاب قرا و کینه قریب می کرد که سال
 بود چنین سران شده بود که در او یکصد و صد و پس بطرف داخل و یا پنج بیت بود که و منصفه
 بهیچ ترتیب نده شده و در طرف سو تپل هم از اطراف و یا بقدر ریف شست متبرج بیت بود و شش
 و آب دریا سیاه و باطله داخل آنها را کثیره مرز و اش بهیچ ترتیب از دریا ای دیگر است که چندان شکر
 ندارد و مرز و طعم مایه این دریا پنج بی آن دریا ای دیگر نیست که شور می آب بر لطافت و مرز و طعم مایه
 از دریا و چهار ساعت از و سه شش از روزناز با سرفس در آمده یا نیر و العاقبه داخل دریا ای سیاه
 شیدیم و از فضل آبی بود اگر چه پسر دست ولی طایم است و در پنج ترین بیت تجده است دال بود

الحمد لله
 رب العالمین

۱۲۹۲
 هـ

روز و دوشنبه و دیم ماه صفر الفطر ۱۲۹۲ که روز و دوشنبه شب که شش و فضل برای نیمه و او چون بود
 که در کو مسار و روز و دوشنبه و دریا چون بی که در مرز و از روز و دوشنبه کشتی می گفت در این میان را کثیره
 و احتیاط را کثیره که در این دریا و دوشنبه است هم چنین حرکت طایم مواضع کثیره و دیم چهار ساعت از و سه شش
 مدافعه کثیره می رسیدیم که تا اسلامبول رسید و چنانچه میل است و کشتی بنا صده متر از محاذ می ماند
 و بعد از آن دیکت باطل حرکت می کرد که کلو آنکس توپ می رسید و سه ساعت از و سه شش
 بلکه که این بولی رسیدیم و از این بولی تا اسلامبول و ویت و سی و و قبل است و این بولی رسید
 و روز و خانه کچی هم از میان با و می سکندرو کشتی را با سلاطه اگر چه این بولی روز برسد با سلاطه
 مبدد که امروز زیاده و تر از ساعتی شش میل فریاد و این سلاطه که که کنا در راست بهیچ
 و جسک و منبر است با لوان و غنم پلیست و چنانچه با و می است و انما طولی از ماکه خوب و نیا شکر
 میشود و و او بر یک ساعت نیم در این بولی توقف کرد و روانه شد و شش ساعت از سلاطه و در کو
 تبریزی است که تمام آن ولایت تو توان است که فرود از خروا و بھر و دیار می برند و اگر چه کلا با نبر

الحمد لله
 رب العالمین

بقری بیا و مرصه و فاه

نام
 مسنون

کشیده شد از آن یکی دپاور هم بجزرتا و میرقی کشید بطور شد که در این پاور برقی امپراطور
ایران کشیده داد و آنها جواب نداده و اندیش کینان برقی ندیده و الا اسیدر باید بداند
گفتند از هم افرواموش کرد و دست خور آدم و پستاد اعلام کرد و برق کشیده کینان کشتی
صدای خنده بعد که که کینان آن کشتی در خواب بود و شما که گفتید بدار شده بعد از کیناست احمد
پاشا که والی پاشا میگوید حاکم طرا برون و تو ایست بر او را آمد وقت رفتن هم مشا را از دست برد
بود و بر او آمدت کرد آن وقت به تماشای طرا برون شریف نیاورد و دیگر کیل دهمشته باشدین
ماهر که که به تماشای پاشا را ایست کشتم ضایقه دارم چون دپاور رکش دارد و تماشای طرا برون
شست ساعت بنوب مانع غایبی که والی پاشا فرستاده بود و باینز جهن خان موارده و زخم کل
یکم پسته سر بازو امیر آبی ایستاده بود و در اینجا چندان عسکر ندارد حتی بالابان شیشو نبود و میرا
گفت هر چه عسکر است در اوص روم دپاورم است و آتشا توچی بود که که شکست برداشته بود و که که
و شیشو زده شده و کاسک دم اسکله نگاه دهمشته موارندیم ببارت حکومت زخمیر نزدیک عمارت والی
پاشا تا پائین بودم حیات آدم و با اتفاق بلا از قبل از صرف چای کاسک نشسته تماشای قبا باقی
که در آن طرا برون است و زخمیر چلی بالای در کشیده و در زمین است و بجزای آب است
اطراف دره هم غایب است و در طرا برون آتشا زخمیر قدیم و برج قدیم از پشک و کج باقیست از آنجا
بقونو غایب است و دولت ایران زخمیر ساعت بنوبانده که بر کشتم دم اسکله باز بآب والی پاشا
قنطر من بود که که بشایت تا دپاور میاید با اتفاق مشا را ایست و آتشا از آن شیشو چلی مرد با کالی است
زبان قرانده و زبان را خوب میزند و اتفاقا مشکلی را بر تپه و سنی کرد است که اندامین فخط
و حالا بغلط بطور استمال کرد و اندامین تپه و دوشش معروف متوجه زبان را که در حرکت
کمال اعتبار دارد والی پاشا تبرکی ترجمه کرده است و خیلی است از آن تحریک کرد که که ادرا بد
نشد گفت نسخه اش را در نزد یکی از کتاب من و بعضی قاجات کرده و به دولت و نوز را قاجات
آورده جایب کرده است دولت اورا خواست تا دیب بجد از ترس که نیت یاریس زخمیر

احمد پاشا

قبا باقی
بنابالو

سازان

دپاور
میرا

زخمیر

و نسخه نزد اوست فی الحقیقه که آن نسخه طبع شود بسیار نایب و نافع است و احوال سلاطین و عیال و بزرگان
و از ترکی بنیادی ترجمه کرد و آن سال است و بعد از صرف قوه فرستند و بعد میرزا حسن خان خبر آن
قوسول بهم ترخص شده و رفت و کشتی چتارون غروب آفتاب روانه شد و این مرد دوش و دوش مولد
چنین شهادت می کارنا سوس است که اکنون ترجمه کرده ام بشم بام و مود و می گویند که در ولایت قزوین
که از توابع اناتولی است که در سنه چهارصد و هشتاد و چهار سال قبل از میلاد حضرت عیسی
شده چهار سال قبل از آنکه لشکریان ایران در دنفه اول بنجا که یونان حمله می کردند و تاریخ فوت و معلوم
نیست ولی بحسب تاریخ که نوشته چنانست و غایب شد که از صد سال زیادتر عمر کرده است و در
چهارشنبه صبح چون حرکت کشتی چهار بود و من بیکار جواب کاغذ میرزا یعقوب خان نوشتم که تفضل
بمراه پشته برای جناب وزیر فخر حاجی محمد خان میرین الملک بفرستم و سودا و این است .

جناب معین الملک دایم اقبالہ

کانه میزای یعقوب خان را دیدم و آخر کاغذ نوشته بود (امروز بهترین سرتشک مملکت داری و عزت
پرویی در مصر مویست اساس اسلام با علوم فزیک در مصر تراج یافته است و اندر شرق عموم مملکت
اسلام خواهد شد) خلی تعجب کردم که میزای یعقوب خان چنین نوشته است و الا آن خیل مبارک در کدام
مملکت و آن را رضی در کجاست که در سالی سه محصول بی زحمت بکارند و بردارند ثانیاً رعیت چه در
در مصریت رعیت بندگی است کل و بال و نه با مصر حکم عبید و آمو دارند و کارند و گویند باید از خاک
و کثیر تحویل دیوان عزیز بکنند اگر کسی از حالت آن مساکین خبر داشته باشد میزند که خار می خورند و باران
در ایران کجا چنین رعیت است که هر چه دارند تسلیم حضرت بکنند و هر چه کارند تقدیم خدمت شاهان
ند و باین رعیت تحویل قبول تغییر یا بخواهد که در ایران است و متاع آنجا کشتی که می خورند و می کنند
عوض نقل عقیان در ایران این استطاعت و بضاعت کجاست اگر پنج میان در ایران معاهد بشود که
بدیوان برسد یا جل خزان بکنند باین پنج میان می باید بود و لتهائی که آلف دارند چشمش می کرد و از
آبی چربی که باعث قوت و ولست است آنست که در هر دولت هر چه رعیت دارند از مذهب مختلفه

الحمد لله
سنة ١٤٢٢

۲۔ یاد رکھو کہ ہر حصہ صحیح

که این یک عیب بزرگ است و اگر در ایران میت کرو ز نفوس است یقیناً بجه و کور آن در یک
 مذهب و یک عقیده است و این چنین بزرگ است و کجی در مذهبها اساس اسلام باقی نماند دست نه
 بی حجاب کتاب حرکت دارند و جلانید در کچه و باز از شکرات میفرشند و میوزند اسلام بنابر
 اسلام هیچ تعارض ندارد و قس علی بن افضل و قس علی بن افضل و در ایران اگر کتفر و کچه دست را برو و علمای عام
 و اشرفیاء بیکویند فی الحقیقه اگر اسلامی باقی باشد باز ایراد است که هندو را کارکان و غیره شکم پوشان
 نمند نمند دست عالیهام و میرزا یعقوب خان سالک که در ایران بود و بنا بر چنین عقیده داشت باشد
 که او است اینقدر و نه از روی قبیست و آن زمین خاک گشت باین بن پاک کرد و نام میگویم لا اله الا الله
 بل راه خلاف زنده نام و حرف کزاف بگفته ام اگر از اسلام اسمی و رسمی باقی نماند باز ایران است
 سبب بسیار بلاد اسلام ایران را قبیله اسلام با فضل قیوان نمیدانند و اگر عقیده رای شری مذکور است
 غلطی زیاد مسکروم آن بود و میفرمودند که جوانان این عدا ایران را بسبب داد و آوند با عقاید
 از ایران چیزی باقی نمانده که بخیر و خیر بدیده او را راست است من زیاده و سکرای علی بن ا
 بود و ام و هم قبول جناب موسی بن جگر در فرانسه گفت بود برای ایران سوانی باقی نمانده یکی از عقاید
 معروف فرنگستان است که چنین حرف زده است اگر درست بآن اصول و فصول مراحت کنند
 گفت که هوای صاف ایران هم که رفته جوانم که شش نماند که تنشاق کنند و فترتی نماند که
 استنطاق نمایند اگر قدرتی بدیده باشد که با نظر از خصم کلاه مارا بردارد و حال او را در آن کلاه و ران
 از سر برداشته و بر سر دیگری گذاشته ایم کسی شکر راه آسن نیست هر که شکر باشد از عقل بیکجا است
 نه بآن طور که با اختیار و دولت ایران خود را مسلوب الاقدار نماید و دولت و روسی یکی از دو است
 قوی است و صد سال است که کارهای بزرگ کرده است بیست سال قبل هزار و پارس و آسن
 در ملک خود داشت و هیچ یکفست چنانچه گستان صد هزار و پارس و آسن است و من ندانم
 اندک اندک ساخت و پرداخت حال و هزار و پارس و آسن را و آنچه در برای دولت ایران است
 که کم کم باین کار پرواز و دوسالی چنانچه فرسخ از مال خود بپارزد که در عرض هفت شب سال

کتاب

۲۸ شش

کتاب

۲ بقول خواجه علی الرحمن
 چگونه نشاء شود اندرون
 با خدایا که از خستایا بیرون

باز

الافطاس
بیش
الافطاس
تیرم

لازمیہ

برشت و انزلی از طهران که محل تجارت است برسد و دیگر چه لازم است که آب کوچه و بساط کل در
وقوعه امین و آتیه خجسته و معاون ایران شلیم را می ترشود که هر گاه بایه هزار ناکامی است
و چنین شهرت بعد از آنکه او را همین مقتضی شد صحن مقدس ششم بگذرد باید آن صحن را غریب کرد که
مجرای او این است و به تراز هفتان است که این پنج میان مائیات که گذرانگیزد و مخلوق است
که سالیان دراز چشم این واجب و وظیفه باز کرده اند باید درازی ضمانت برد که همه کزنه باشند
از دولت یابوس شوند که بدید اوصاف نکردنی عرض بی مرض برشته تحریر و آورد دام آن
و زیر فکستان که دخی بر این عقیده را دارد اگر راست باشد طین تفصیل را بشنود و این کلیات
بمنجد و وضعیت که بر عقینش نیز یک کف لافی هم لب فطن رد و هم خوب وطن جناب لا رایتستان
که از عشاء و نورانی معروف و نکستان بل جان است چنین معروف است که غالباً با ادایی
بیان می سر و زدن روی اردخدا نشان غیر کپهر روس از بی فطیعی و اعستدالی دولت عثمانی صحبت
که عقیب از سوخته پرورداری ناشی شود و متلاشی خواهد شد لازماً پاسبان کشد که دو نفر
رفیق بلکه کثیر برای میفتند و سوال کی از رفقا اخیرش را معن آورزان شده بود یکی از آن گفت
دستار من قد کاخا... بن قیق دیکر گفت اگر خیال بر داشتی بخاری عنیطرتا منزل می رود حالا
اگر کسی نگاهدارا بر ندارد مثل کاخ حاج میرزا... قاسمی راه میدهد و از سرم نمی افتد همچنین
هم فیت که همه میل بجند... فَاصْحَكَ فَأَقْبَرْنَا إِلَيْهِ غَدِي * طَعَامًا إِنَّ كُنْجِي كَانَ مُزَا *
این شعر عربی شانت و ثنوت ایرانی را با او بروئت عثمانی حج کرده است و در مان بزبری حرفها
صرصری میزند در این عیب هدم است و بدر می زند اگر بزبری نجوم درینی در ایالتی شیر
پسر عمری قادره در تعلیق ذوق میگردد و با تیان کمیستی ایرانی آن اشتی و رشتی نمیدوم *
خوبی پدر طبیعتی که نشیت * نزد و با وقت مرکز دست * باز بر حرف آدمیم نوشته بودند
(دلم میخواست خواب منتظم ایکم سپاحتی بم دفراختان نموده باشند و از خیالات عدد
بوطن برده باشند) آو لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله

التعليق
در آداب
التذوق
شعر بنیادی
مصادر الفکر

زبون خلاف و تنها که اشتن و تنها زتن خلاف تر بود و نامی که نیست بدین رو خاسته و او جان د
 نبود بقول میرزا مهدی خان صاحب جهانگشایکده سپه بانی نمون یکمده تا آنگاه که اگر نمائند اجده
 نمود و دید که من پس از شصت سال ملوک کشل و کمال انرا را حال او را و نقل خب را شوم و حق
 حاصلی هم نداشتند چه را که مرد و مرد و زن مطر و کوی و بزرگ شویم که کونیند فانی از جیب
 و مقام خیل تابشای سبب استال و قنای پس این وقت است این کار را بهانه کرد و قصد و دیدن
 و خوردن سلاطه و سوپ بود من که در جانی آلوده بودم حالا چپیری چرا آسود و نباشم بعد
 دروازه شهر را توان بست نتوان برین مخالفان بست پس بهتر آن است اگر جانی باشد طهارت بر دهم
 تا بستان را در شریان در را برو پس بدیم و صفی کتاب را اینجا نیم دیدن کتاب و صفای آری
 حرفهای ناصاف است و ما بی کجایر بسلامت و جمال شاه وید و لاروش کنیم و این یک است از
 دعای حیفه اینها انکلی طبع خوانیم و این یک حرفهای شریفه اینها انکلی طبع خوانیم و این یک است از
 کرد و کار چیست جناب تا علم الملک میرزا کلمه نان هم آن فخر خدمت شما بهین نوشته و مراد تو
 از و پاد و زیر سگ پا کرده بود و قهقهات بصوب بی چند پیداد و اخوان عظام در رکاب
 همچون خشتند چکی چید که من کتاب او را بکیم ثم صفرا لیدین قافی از طین بفرست که من بفرستم
 معنی ندارد بلکه خدا خواست از جانب دولت قاهره و مأموریتی و خدمتی باشد و ما هم نتوانیم در آن وقت
 تحصیل موقوفاتی کنیم که بخت و دولت از آن ترش فایده و از آن خوشه عاید برسد و الا چه ای
 آرزو که خاک شده شب از نیکو شدت ظلم از غلبه خراب از دستم قاصد هیچ نیلایم چه بخت
 یا قدم دریم و نایم کوکون شرح این جبران این چون بکمر که اینان بگذارت و وقت در که قدر
 دریای سیاه با مالت تبا و در غراب و تره خراب خسته زیاد تر از این نیتوان نوشت شب چهار
 چهارم صفرا لایم اعتبار نظر ۱۲۳ هجری موافق شب اول مرج ماه انگیسی ۱۲۳۰ و انا العبد العالی
 فرهاد بن دلی محمد حاب تره

بافتن ارم و پنج حضرت

۱۲۳۰ هجری
 ۱۲۳۰ هجری

در لنگرگاه باطوم ایستاد و باطوم بندر کوچکی و لنگرگاه بسیار خوب دارد و در طرف میانه رودخانه چوروق است که باطوم پنج میل است که میان ارض روم و باطوم است و در میان رودخانه چوروق است که قدوسه دولت عثمانی در دست است که در میل است که این رودخانه میان پوتی و باطوم است و از پوتی واپور کوکیت پس تربیت شده و که معنی شیر است برای آوردن بود و در این اثنا حمای پاشا متصرف باطوم با قاضی محضو ندیم افندی مفتی حسن نعمت افندی با افندی مدیر تحریرات و شهاب بیگ که ما ذاعی پسر و محمد افندی مریشی طاپور از طایفه ششوی حنین افندی مریشی ضابطه معلیم افندی کامل بکیه محاسبی و ناظر نفوس ابراهیم بیگ و دولت دوستیه باور آمدند و در کنار اسکله جمیع طاپور نظام ایستاده و مونکیان بمنزله دایر کشتی و ششایح کرده است تا بقونسول بگردند و قونسول هم فراموش کرد که از ازل قواقل آنجا بگذر بسیار فحالت کشید بعد از آنکه پاور دیگر مست پستی بریون آتجا آخره بشوید و این پاور بزرگ تر است و بهتر است و بریون را باور پور متصل کرد و در آب باها را حمل و نقل کرد و از این اثنا ششوی مثل برق خاطف روانه شد و باز اکیل حاج و چهار بان بریون حمل آوردند و جان تصور و هشد که اگر ما برویم و آنها بمانند و بنی در کار آنها خواهد شد ما چار قونسول به پوتی تعزات زد که واپوریکه برسد و کتیا کشتی هم گفت حالا دیر شده اگر برویم شب به پوتی میرسیم و لنگرگاه پوتی آب تری نیست که کشتی بماند و شب رفیق احتیاط دارد لهذا امروز را که می بایست به پوتی برویم و باطوم میان واپور و بریون ندیم و دیشب هیچ خیال می آمد این یکی در میان نبود که ف واپور می شود و در باطوم توقف کنیم صدق رسول صلی الله علیه و آله و سلم البعدید برو الله تقدیر اگر محول حال جانمان نه قصاست چه امری بجا ری تقدیر خلاف رضاست چه امری برایش برآورد زمانه و نبود یکی چنانچه در آئینه تصور است چه قونسول روس از خجالت از واپور رفته پیردن نماید که حین خبرال قضایات را چه بدیم و پاور قونسول بیک که معنی کبوتر است آمد از آن کشتی این کشتی آمدیم کتیا واپور رفته گفت این واپور کوکیت بهتر است و امر و پسر چند نفر صالدا داشت

کتابخانه

کتابخانه

فولوب جات

در این
کتاب
در این
کتاب

که باید با دوستی و محبت و برادران و خویشاوندان و اقارب و اهل حق برود و او که صحتی بسیار باقی
گذاشته که با کسی قول بریزد و در تقایق بچسباند بسیار با برادران و بستهبندی منفرد و عساکر و
در یابا که در میان بود و دوست و دشمن است از صبح تا بحال هر چه بتایق می‌کند می‌کند و
می‌گوید یکی از آن قایق‌چی‌ها را از خود می‌پا تا بسیار طوم فرستاد و می‌گوید را نکند و به سیم در این
خود می‌پا تا بسیار است با او برآمده بود و در مجلس فرستاد و بسیار به بسیار با او خاتم
برداشت و با او آنچه که بکوب بود و در میان بود و آنچه بزرگ بود و در میان ششم بود و دست که بزرگ
چیزی باشد که لازم است تا تمام را بخورم که در توفیق خبر خواهم داد و کلام که بپایان شد من با او بر زمین
اسلامه اول علام خواهم کرد چون تا بحالت دارم قبل از آنکه خبر تا برسد و ظاهر خواهم داشت و کلام
شاید بسیار باشد که اعتقادش این باشد که بخیر رسیدن ما به می‌توان کرد و بسیار از این خبری نظری
خبر زد و به بسیار یک می‌بانی کلام و اسم بسیار است از ممکن تا باشد محال است که سنده و شمر
آرام بخیر شود و عثمانی سیاست را بر داشته اند و مردم چهاره را به کمک انداخته اند پس که لا ادر
این اسم باقیست که دست از در را ببرد کلام سنو از آسمان حکم فایز قرآن نازل شد دست که
حکم موقوف شده باشد فی الحقیقت متغیر شد جواب حسابی نداشت که اگر گوید فضل حساب چیزها
کتاب مجید است و بر این کلام هر است حکم داشت و وقت غروب آفتاب با او در توبه چیکت آیم
سالون تجمانی و فوقانی بزرگ خوب دارد و می‌کند بقا و فوت طول و دوس فوت عرض است و بعد از
فوت که حق آب باشد حرکت میکند و قبل از طلوع آفتاب توبه چیکت روانه شد و تا بند رفتی گرفت
طوفان باد و انقلاب بودیم و شب صبح باران شد و آمد که با بالی خط نشین خنجر بدکشت و چرخ است
از شب و قه حاجی حنجر که در استر می‌تعلق با این می‌شد و پایش نغزید بدریا افتاد و اگر فریاد میکرد
کسی نمیدانست و در آن باران آدمهای گشت کرده طلبا باخته او را بالا کشیدند آنچند مدتی

که غرق نشد

در این
کتاب

روز چهارم ششم صفر المظفر ۱۲۹۳ با انقلاب تمام در محنت و آلام چهار ساعت از درت ساعت

از بندر بونی ندیم با وجود آنکه دریا انقلاب داشت و موج آب از پنجره میرخت و پلور خوب حرکت کرد و موب و دیگران و پولیس نیز که عاکم بونی است با رئیس کرک و کشته کپا فی جازات بلور را آمدند تبریک و خود که دوازده ساعت از دست کشیده بود که بخشی آن خانه وکیل دولت قندهار را دادند شدم آنقدر تهالی باران سیاه و هوا خوب شد و چهل نیک تا بعد از نماز آمد و گفت مرزا میسر با عید کاشم نسانیت و مقبولیت شکافی است ایست که رفتی باشد خایم داد و از آنجا مرخص شده رفت در ایرج و روز که باران آن است که چای بونی کل است که عجب نیکوان کرد و حیث از آن زمینی است که دولت روستیا بنام کشید این نکرکاد به قابل هیچ آبادی نیست و امروز بعد از ظهر با حلی و بنام آفتاب کرم بود و قی که از دریا در آمدیم کشم ای بجز سیاه روی تو با دینید چه هرگز نتوان بود این گونه امید به پیداست که بر عکس تو لا داری که کر و توبخان عکس غم نرسید عصری بتاشی بونی قدری پا و دهم و بتاشی کلیسای روسا که در سراه بود و ششم اسکا ل چو در حضرت عیسی را خوب کشیده بودند زن و مرد و بتاشی جمع شدند و از بونی تا نفیس و بیست و شش و در سراسر است و در عرض راه سواهی نفیس تاز و قمل شامیون است که در بعضی جای که یک کشید و بعضی جابه دست و پنجه و دقیقه کش میخند و از اسلامبول حرکت اطراف ساحل تا بونی با سیال است

از این قرار است

از اسلامبول تا پشته بونی ۲۳۲ میل	از این بونی تا سکن ۱۴۵ میل	۲۳۲
از سکن تا اردو ۸۰ میل	از اردو تا کیر و کول ۲۵ میل	۸۰
از کیر و سون تا طرابزون ۸۰ میل	از طرابزون تا باطلم ۹۱ میل	۶۸
از باطلم تا پوستی ۳۲ میل		۳۲
مجموع ۶۸۰ میل تخمینی است		

روز شنبه بیستم صفر الحظیر ۱۲۸۹ دو ساعت و نیم از دست کشیده ششم فرادیم که سه ساعت حرکت کرد و بحسب اتفاق یکشنبه بیستم شوال بود که از بونی بطرف دیار فستیم امروز که شنبه بیستم

مسافت

از بونی
مسافت

از پرتی بطرف صحرا میرویم چنانکه ایستاده و بکشد و اندک از من قبل و من بعد صبحی
 پر این نظر را روی می کنی بکشد آمد و سر را تا راه شعله آید بسیار جوان مقتول یا دوست
 و شب از تغذیه ساعت پنج شب را بیدار افتاد و برو که حس را و فانی بکنی مترجم خبر است که در راه
 مذکور دست را بیدار اعلام کرد که من مترجم ندارم زیرا نم چای که در کتف حاجی حسن با جعفر بن رودی
 خواب است صبح زود معلوم شد که مشا را بیدار افتاد و میان دریاب کرد و خوش شد دست تا
 را در میوه و دیگران را که گریه می کردی است ترکی که می میداد و از فرستاد و وقت رفتن چون
 شبانه از این راهی گذشتیم دست معلوم نبود از پرتی تا نو سوئی که حوام خوشنما میگویند که
 استاسیون دوم است میوه و در است میوه با جعفر شکل است و این صحرا با وزینما غلب
 و با طلاق است و خوشنما که قریب بزرگی است در کنار که است که کوه و در راه افتاد و است
 آن بعد از صحرای طی بسط که آن به نیست و در عیالی این صحرا آبادی است و شش ساعت
 از دست ساعت گذشت از پرتی آمدی رود و خانه دیون گذشتیم که از کوهستان که تائیس جاری است
 از وسط پرتی گذشتیم دریا میریزد و از کنار پرتی تا استاسیون که تائیس با هم شهر معروف است
 نصف در است و از این استاسیون تا شهر که تائیس نیست در است که دریا و راه است و این
 پل که تائیس طرف دیار راه که و تپه و ما جوار است و اغلب با از بهلوی که جبهه و مشوین است
 چند در است از بهلوی افتاد که کوه برنی که تائیس پدایت و از پرتی تا استاسیون که تائیس نیست و در
 که در سه ساعت طی کردیم از رودخانه قووی ری که گذشتیم که پل آینه خونی هم در روی آینه
 کرده اند که خیلی پل متدی است که آب این رودخانه هم بر روی میریزد و با تائیس بعد از طی است
 چند در است این رودخانه که گذشتیم که باز از پرتی ساخته اند ولی با تائیس آن یکی نیست و از رودخانه
 که گذشتیم و دیگر به جابجاء که و ایجادیم که طرف بار و بهی که است که بعضی با جعفر حاجی است که در
 کنی که به میخور و اغلب جابجاء می شود و از استاسیون قووی ری که تائیس پرتی بکشد و می
 در است و در میان استاسیون قووی ری که تائیس پرتی بکشد و میخور و دیگر است که

نور سوزانی
 در کمال

قوی و پل

جله

نور سوزانی

تیز و وقتیکه کشتی کند که آنجا را میسر کند می گویند و در زمانه که راست و با احتیاجت در می یابند از بر خاسته

تیز و وقتیکه کشتی کند که آنجا را میسر کند می گویند و در زمانه که راست و با احتیاجت در می یابند از بر خاسته

تیز و وقتیکه کشتی کند که آنجا را میسر کند می گویند و در زمانه که راست و با احتیاجت در می یابند از بر خاسته

تیز و وقتیکه کشتی کند که آنجا را میسر کند می گویند و در زمانه که راست و با احتیاجت در می یابند از بر خاسته
 میسر کند که ششم که پل آتشی دارد چون اینجا تنگ است پل آتشی او چندان متدا و نداد و در این سه روز و خانم
 برو و قووی بری که داخل میشد و در این دو خانه از چال شمالی است که اتصال که پستیان کباب
 دارد و هشت ساعت و نیم از دوازده ساعت گذشته که پنج ساعت و نیم از حرکت کاسکه بخار که شش
 اول رسیدیم که از پل آتشی گذشته پل اول فل شدیم بقدریست و هشت عدد و شش درم که از قل در آیم
 و یک ساعت بعد از آن پل ثانی رسیدیم که او در آنراست بقدر چهل چهار عدد و شش درم که از آن پل
 و دو پستیان از پل آتشی که ششم که برو و خانه بی جی بون بسته شده که در میان در و همین دیار یک در و دو
 استایون بی جی بون پوتی که صد و چاه و هشت درم است و از بی جی بون که قدری گذشته پل ششم
 که از آن دو قل در آنراست پناه و چهار عدد و شش درم تا از قل در آیم و در این جا باز برو که نهاد
 مائین بست که برای سربالائی قوت دهم شده باشد و بی جی که داشت در و اکو نهایی دیگر مائین
 بود که برو و مائین این اکو نه کشیده میشد و از اینجا پیچ خرابی جلوراه که از همین برف بسته و تعمیر کرد
 آن دو مائین را بر پشت سربست که برو و اکو نه را می راند و این بسیار حرکت میداد که و اکو نه
 صدای زیاد میکرد و برو و جواد پانجم صد میخورد چون را و نبود که مائین پیش بقصد پناه
 از عقب بخلاف عادت میزد و عدد و اکو نه هم گرم کرده است لکن از قووی بری که بعد از
 برف بود و هر چه بطرف تغیر نزدیک تر میشدیم زیاد تر بود و بعضی برف را عموماً شکافته که و اکو نه
 میان خندق برفی میکشید که از پیچره و اکو نه بالا تر بود که چند مرتبه برف دست دراز کردیم
 برف برداشتم و امسال پیچته خرابی را پستمان خرابی را آهین زیاد دریده است میخشد و قدری
 برف آمده و از اکو نه پنجاه غلظین راه را معیوب کرده است که یک کور و مناط تعمیر کرده اند
 و یک راه مسدود بود و اکنون هم که در او مسطوحات است در بعضی جا برف طبعی بقدر یک در
 باقیست قریب ببردب نزدیکت بگروند و در پس بقدر و خانه پوتی مانده راه از شدت برف
 شده بود که در میان خندق برفی و اکو نه را نگاه داشته بقدر که گفته آدم بود که میشد راه رو شده

تیز و وقتیکه کشتی کند که آنجا را میسر کند می گویند و در زمانه که راست و با احتیاجت در می یابند از بر خاسته

تقدیر آنست که قدم بل فریاد ترس باها را تمام ببرد و گشته تا بگویند دیگر رسیدیم که هزار شش
 سرا و کثرت برفت گنده شده برادر بخیرت بود در آن بی که آنها کار میکردند و دیگر فرستادن ایشان
 بود که یاقالب مثالی موسی و در شیار بود و کیت یس باست که تنگ شده و از او جدا شد و کیت
 چهار روز است که می گنیم بیت و دیگر روز و دیگر کار دارد و خدا نفع کند هر روز مشغول است و این
 خندق برقی تا سوار آمدند و دارد که در بعضی جا با سطح بام و اگر نیکو گشته بود و تا گور برین
 بود و از آن پس در مسجرات نبود و از شب شش ساعت که شت و در و پستایون نفیس شد و پست
 خان خیرال قوسول و موسی و بکر و کوف و از جانب از جانب خاب از کوف تا کجی حاکم ولایت نفیس
 با لباس موسی و پستایون حاضر بودند و نفیس سوار قرق قراول که آمدند و سوار بودند و شارا ایم
 بود و در منزل هم میرا نفیسی آخذ و کوف از جانب برین میفرستادند و سوار بود و چون وقت آمدن تیر
 افتاد و بود شارا آمد در ساعت هفت توپشته بود و حاضر شد و وقتی که بمنزل آمدیم و خوابیدیم
 از شب که نشسته بود و از کسالت حرکت شد و فرو سرامی را و و خوابی خبی کسل چسبیده بودم از پرتی
 تا نفیس نفیس تا سپیون با عدد و نفیس آنها از این قدر راست

چیلادیل	نور سواقی	سلام توحی	کونایس	قوی	له	مده	گور	کلی
پارو	دور	سی	دور	دور	دور	دور	دور	دور
بی	حی	توبن	سوزام	میخای	لونه	قار	کونایس	کونایس
کینه	دور	دور	دور	دور	دور	دور	دور	دور
قیمی	قیمی	قیمی	قیمی	قیمی	قیمی	قیمی	قیمی	قیمی
دور	دور	دور	دور	دور	دور	دور	دور	دور

سکه

روزی که ششم شهر منظره منظره بعد از هزاران اول که اول ملکیت بود و نفیس نفیس حاکم نفیس با لباس موسی
 به نیت از جانب ابای نفیس که کتم وقت نفیس نفیس که میل ابای نفیس نفیس که از این راه مراجعت کنیم
 که دوباره و ملاقات بشود و میل آنها مرگش نیک که باز اینجا آمدن نمی خواهد و نفیس کرد و رفت پس از
 سوز و زحمت را از کوف تا کجی حاکم ابای نفیس است با لباس موسی خبی نفیس و حیل و حیل که

که زنده

عزت
الکون
از او دور
عجب است که

گفتم و عده کردید که اگر ازین راه بیایید نشاء الله شما را سلامت بباد کوبه میرسانم که گنجد آنرا پسند
گفت در همین خیال بودم که از راه مکی برویدیم تمام عاشادار و همسایگان را فراخوایدید و پس سبکین را بر ران
طرف کنجی فرستادم گفتم هر طور صلاح بداند البته خوب است گفت و منزل نوشته نزد خیرالقول
میرفتم که بنظر شما برساند متبرجم او موسی بن بکر و وف کو آفرضا بود وقت رفتن از کوفه اسکی در بان
عمرت میرزا اسد الله خان کشته بود احوال من بهم خورد دست و روزه و علامت مرگ می بینم و خود را
آمد که ناخوش شده است بعد از رفتن او جناب پرنس خراسانی بفراتون لباس رسمی آمد خیلی صحبت کرد
خیلی از آمدن ناخوشی کرد و می نشست و از چهل صحبت شد و تشریف برد یکبار مرد و پنهان است
میخواه از نوکری استغنا بکند مالش را ببردش بخشیده است و چهل کرجی است و از اولاد دختر
داود علیه السلام است و در میان کرجیا خیلی اعتبار دارد و متبرجم ایشان میر فتحعلی آخوندی
و بعد میرزا اسد الله خان را فرستاد که کم نرود و زیر دبارینی اشیک آقاسی باشی قول آیتوبی رفت
چون همیشه حضرت جانشین فوت کرده است احوال پرپی کرده زمان ملاقات بخوابد که قدشان
برسیم خیرالقول بخانه اش رفت بودش را لید در خانه بود کارت داد بود وقتیکه بخانه برگشت
ایشیک آقاسی باشی حضرت جانشین کاغذی نوشته بود که ما باین خدمت فلانی برسیم و وقت
معلوم میرفایند بایم میرزا اسد الله خان اعلام کرد که فسد و بعد از ظهر بیاید

بکلیک

روز دوشنبه نهم شهر صفر المظفر ۱۲۱۲ هجری صبح بخام قدرت رنم آب پاک ملایم کرم است خیلی
امیاز دارد و بدن را نرم می کند بنر که آمدم آقا میر فتحعلی آخوندی آمده بود در این من
او را جناب پرنس خراسانی احضار کرد و خیلی رفت بعد از او اشیک آقاسی باشی حضرت جانشین قول
آیتوبی لباس رسمی آمده و پانزده روز است که از لوط پور غ آمده است میخواست امروز حضرت
جانشین بخوابد من شمار عرض کردم که وقت ملاقات را معین کند بشما تشریف برده بود و عصر
می آیند امید دارم که فردا عرض کرده وقت ملاقات را معین کنیم و چرا بشما آقا میر فتحعلی بود
لباس او صور دیگر بود که مخصوص اشیک آقاسی است از دولت ایران هم نشان داشت

ص ۲۸

و بعد تا نایا آقا میر تقی میر آمد معلوم شد که برین شعر ازینکی فراموش کرد و دست او را لایق فراموش بکنیم
که باز دیدن شریف نیاورند بهمان کارش من گفتا میگویم تا نایا که پیش نایا و نایا که رسید و سلام
کس فلانی دور و راست آمد دست یقین از آمدن ایشان خبر بدست است و من بعد است کیان
رسید و سلام کردم قدم خوردم که بیخ خبر ششم و خنی خیالت کشیدم امر از کار و مردم فراموش
ما خبر باشد در ساعت تا آنجا حاضر شدم و همراه میرزا فتحعلی محمد و میرزا پیرساز و دو بهر میرزا بود
در نظام منصب اردو و بخت افندی خیرال قوسول دولت عثمانی هم بدین آفت بود و میرزا
احوال کو، طور با کو که به راپرسیدم تنیس کسالت دارد و الا که بر نواز فراموش نمیکرد و میرزا فتحعلی
از اینجا نایا و میرزا میباشند فردا میگویم مشارالیه رحمت کسید و بخانه او رفته و خانه نبود و خانه
موسیقی نهشته بخانه تان که آشته بود و رفته بود

تسلط

و روز شنبه و هم عصر الظهر سلامی علی از نهاد جناب جمال با یو را شریف نایا که یو را طور
کو که با لباس رسمی بدین آمد با کمال مذهب که دیروز از آفتاب و مرا خبر کرده است و خنی چهار
و مردمانی که در آنجا قافیه و الا شال میکانه و حلق است گفت تا من میگویم چه در بخت
و دم که دید که شما را شادان و غمناک میگردم و در اینجا هم بود و کوشش و گفت
بهستم که آردم نه درم و خنی است و صحبت کرد و قرار شد که هر حرکت و اینو به یاد که به را اعلام کرد
خبر به و منصب ایشان نفس بالارقه و می زکرت و پا رفته است یعنی فعلی و جوع امورات عامه و کس
این ایره و حکم یکجا کل است و چنین معلوم میشود که بخت میباید که حضرت جانشین ایشان در این
می کشد که منصب یکبارگی تقاضای نایل شود و بعد از رفتن ایشان باز دید جناب برین شعر
و جناب از طرف انجمنی رفته بود و در اکارت داده و منزل بر ششم عصری در دست ساعت بغروب
جناب گینا از مرتبه با لباس رسمی آمد و خنی احوالات از که و مدینه و مصر و اسلامبول بر سید و بر
دور اندیشی است بر کارهای عثمانی هستند داشت و از ایشان پرسیدم که آن وقت در آنجا
تعریف تحفه بنده می و دست عمارت آنجا را کرده چون حال خیال دارم از آن ادا و مردم که

و این که در این خط
و این که در این خط

بست

کجاست تماشای آنجا میروم و چنان میدانم که در ایران صفهان هم از آن جو رتبه بندی خیلی باشد
 گفت فرزند خان جا که قدیم آنجا است و البته در صفهان هست صنعت کرامتی قدیم ایران خیلی با هر
 بود و بعد از سلطنت قاجار روی زمین دولتی قدیم تر از ایران نیست کاشم از عهدشید با جمال
 معین است گفت نه هزار سال تاریخ تا با جمال داریم و از صفهان تعریف کرد و کاشم در صفهان
 خراب شده اگر در این چند سال دولت قاجار صفهان را تحت بود و حالا آبادی آنجا از اسلامبول
 گذشته بود و گفت یقین که چنین است و بعد چندی تا چندی طهران را پرسید کاشم شاه شهید قاجار خان را بگوید
 اسپر باید و قرب ما زندان با جمال کرد و توضیح نمود و رتبه رتبه بتاتسی ایشان مینویسد
 حال نقل و تحویل شکل است و الا خود مان هم میدانم که صفهان نسبت بظهران مازر و رودخانه
 زنده رود از وسط شهر میگذرد و قابل بر کونه آبادی است تصدیق کرد که چنین است گفت
 صفهان را شنیدم کاشم ما اینهمه عازات خوب فرستادم چنان میدانم که اگر آنجا بنظر شما برسد
 جلوه کند و بقدر یک ساعت نشستی خیلی صحبت دهند و رتبه و خیلی اظهار شخصیت کردند گفتند
 از سر کار شما ممنون شدیم که از این راه آمدید و ما را بلافاصله خودتان مشاگردید و تشریف ایشان
 آخوندوف بود بعد از تشریف بردن ایشان خان بابانان پسر شاهزاده بهمن میرزا آمد و پسر خود
 منصور میرزا را همراه آورده بود که از دفتر آخوندوف است هفت سال دارد و پسر خود
 از زرنجی آخوندوف با و تاثیر کرده است و ایشیک آقاسی باشی حضرت بانشین بایزید میرزا
 آمد و بود و بعد کاغذ ایشیک آقاسی باشی برای جنرال قونسول آمد که فردا باید فلانی رخصت
 یک ساعت بعد از ظهر دیدن حضرت بانشین گردید و کون شریف بایزید و کاسک مخصوص خود را
 و آن ساعت پی ایشان چند فرستاد و بعد جنرال قونسول میرزا اسد الله خان آمد و جرات
 که شما لباس نداشتید و پیش سلطان بطور شرف شد و اید و پسر سلطان چه لباس داشت کاشم از
 اتفاقات و بی غمت خود هم به لباس کسی و درجات نشان ادا کردم چون قصد زیارت بیت الله
 داشتم هیچ لباس سبکی همراه نیاورد و دادم که این کونه لباسا بسپهر که منافات دارد و قصد

۲ می شود

کوه چمن کهنه

انسان مشوبه در این منظر بطور مسافت حرکت کرده ام و هر که مهربانی کرد و دست و بقاعه قرار
 کرد و دست مدح و ثناء خود را کرده است و خدمت سلطان بهم با هیچ لباس سرداری سیاه
 و شلوار سیاه مشرف شده ام و سلطان بهم پنج لباس سلطنت داشت بهین طور لباس ساژ
 پوشیده بود و بدو بعد میرزا اسد الله خان گفت با شیک آقاسی با شکی تقصیل را که تمسک پندید
 و بعد از نفس آخه و فایز را سپید الله خان پایده قدری در میان تحریف سیاحت کردیم
 و یک ساعت از شب بقیه منزل آمدیم و امروز بخت کوه چمن سیاه طور که به پیشانی کشوری کل
 قفقاز از جانب جلینجست امپراطور آمد و وار و تخلص شد که متار الیه عوض کار و نیکو لای آمده
 و در اینست که پریشانی کی فیصل مورد بود و متوجه دخیل بود و خود شش هم بواسطه سری بخندان
 میل بنویسند و از هر چه آسوده کی دارد و اذ انتهیست الی مدالک و لا یجوز

۱۲۹۳

رو چهارشنبه یازدهم شهر صفر الحظیر ۱۲۹۳ صبحی باز کورنا طور باد کوبه بدین آمد و گفت بخت
 فرصت داشته باشم بخدمت شما بیام غنیمت میدانم و گفت خواهش دارم در باد کوبه و در منزل
 که خالی است منزل کنی که ششم خانه شما را از خود میدهم و حقیقت در خانه خود منزل خواهم کرد و معلوم
 کرده بود و اندام الله تعالی واپوری باور و ما با شما مناسب باشد در پانزدهم مرت ماه روستای
 که مطابق دو شب غره ریح الاوّل خواهد بود و بعد از مدتی تشریف بردم میرزا احمد علی بیک کاشی
 که از اقربای مرحوم امین الله و فرزند خاں است آمد مشا را به پیشی در دولت روستیه متوسل است
 چایار خانها را اجاره کرده اند و محل طهینانی است که پشته خانه باو داده اند بسیار آدم
 معقول در پستی است که همه از او رضامندی دارند و بیت مال است که خاک قنار است
 چچ تغییر حالت و کلاه و وضع نماز و دست در پنج ساعت بغروب با فراق از جانب حضرت بانسین که
 محض آو رده و امیر را سپید الله خان خبر الی تو منول فرستیم دم در عمارت فردا و بعد از
 ایستاد و احترام نظامی کرد و بهمارت و دخل شده و هم عمارت ایشیک آقاسی باشی و سایر ارباب

صنوبر

حضور بودند تا میفرمودند که منجم اول است ایستاده بود از پنجاه بالا فرستادند
 شدیم پادشاه در دیکه و آخندوف گفت خسته شدید کفشم گرفت در یک کفش دیگر دم خنجر خوب بود
 اطلاق اول این شیک آتاسی بانی گفت میل دارید در این نیکت نشسته قدری نفع خنجر کنید
 شربت پور قاتل و یک دوزی شیرینی آوردند قدری شربت خوردند این شیک آتاسی بانی
 گفت هر وقت میل دارید حضرت جانشین قنطرند بانی است کفشم آید در پنجم ششم برای رسیدن
 خدمت ایشان بود که حالت تحکم داشته باشم بر خاتم شیک آتاسی بانی تا دم اطلاق آمد بزرگ
 عیبات در را باز کرد و مرئی داخل شد و آخندوف نیز آمد میرزا سپید اندکان و سایر ارجا
 پیرون بودند و وقتی که داخل اطلاق ششم جانشین ایستاده بجز جانی که لباس سبزی داشت نشان
 مثال عیبت هاپیون را انداخته با سایر نشانها دست قدم پیش تشریف آوردند دست دراز کرد
 دست مرا گرفتند و ایستاده احوال پرسیدند در روی نیکت جاداد آمدن ادب کرده که اول
 ایشان جلوس نمایند با صرا در طرف عین نیکت مرا جایی دادند و دست نمودند و این اطلاق از
 شاهنشاه ایران پذیرایی کرد و عرض کردیم مبارکی است که مظلور و دوشاهنشاه و الا جادو شده است
 که امپراطور اعظم هم اینجا تشریف آوردند و احوال قبله عالمیان را پرسیدند که خیال تشریف
 خراسان دارند عرض کردیم من قتی است از طهران و آن همه هیچ خبر ندارم معلوم است
 اگر خبر صحیح باشد خدمت سرکار است فرمودند شاهنشاه و فصل خزان بازندان دست بودند
 کردیم خزان طمس فصل چهارم بازندان است که از عهده صفا دارد و فرمودند از آنجا
 شاهنشاه و با ستر با د رقه و حاکم آنجا را مغفول کرده و حاکم سابق را احضار فرمودند و پرسیدند
 او نصب فرموده اند عرض کردیم حاکم سابق سپیدمان است بسیار مرد زیرک قاعده داشت
 قونول دولت روس را از او خیلی راضی بود و سرحد را خیلی منظم نگاه داشته بود و اگر همان باقی
 اوقات در حق استراحت می کردی که فرمودند خیال تشریف فرمائی عاشر را آراوه شده و از
 انقلاب دریا دیگر میل کرده اند که تشریف ببرند عرض کردیم از جانب ایران مذمتی است

و از آنکه
میرزا

و از آنکه در این راه پادشاه بول و معجزه باشد ندیده لازم بود عرض کردم فرمودند و نجاشی
موجب شاهنشاه و در طهران بودید خوب از همه خدمت برآمدید سینه احتیجه کار بزرگی نمود
که در غیاب ایشان ولایت ایران را آن طور امن باشد عرض کردم از بخت و جود مبارک
شاهنشاه بود که ولایت منظم بود اگر من خدمت کردم وزیر مختار دولت روس بودم
میدانم که می گفت از شما در خدمت شاهنشاه و امپراطور رضاعندی خواهم کرد که در غیاب شما
خیلی خوب از همه خدمت برآمدید و قسم نمودند از راه و کج میل دارید بروید یا نه عرض کردم
اگر روز شنیدم را و نخواستید و کل است البته از هر راه بروم بفرض حضرت جانفشین امید
و عرض کردم خلق حسنه جانفشین را از راهی خود وقتیکه در کاب مبارک شاهنشاه
مراجعت کرده بودند شنیدیم وقت زقن زیارت جیت الله احرام در قریم شریف داشتید
فیض ملاقات نصیب شد ملاکه خدمت سرکار رسیدم دهم که برادرهای بن باکم گفته
خیلی ظهار آفتان کرد و عرض کردم در پنج دهم که در اول ملاقات سرسلامتی بخدمت شما
که همیشه و شافوت شده است سلامت و جود امپراطور اعظم همه شما را رفع میکند فرمودند
معصیبتی عرض کردم ای شاهنشاهی منون شدم که میل خاطر این صحبت را داشتید و عرض کردم در
او بود و جدید که در این روزها تهنیت می توانم بدم که ان شاء الله مبارک است خیلی خندیدند
بهشت اولاد دارم این سپهر بسیار است در قضا و تنول شده است دیگر اولاد و تنول
عرض کردم ان شاء الله چندین اولاد دیگر هم خدا عطا خواهد نمود انسان حکم درخت دار و اولاد
او حکم شاخه و برگ را دارد و برتر درخت شاخه اش میوه اش زیادتر باشد شکوه
و سایه او زیادتر است انسان هم هر چه را اولادش بیشتر باشد باعث شکوه او خواهد شد
خوب نکته فلانی گفت و بعد بر خیزد من ختم مخص شوم فرمودند بیا این اوطاق را تا نشان
میں افتاد و طاق خوابگاه و قبله نمایان بوده نشان او ندیده بودند این اطاق بیچ زینت
ندارد و کمرکس صاحب منصبای تو بنما که در بطریق در راه داره من بودند ولی در اینجا نشانی

۲ مرقوم شده

ایران امپراطور شب خواهد آمد عرض کردم اگر زیت خامی ندارد زیت منسوبی دارد
که محل آسایش خواب و شاهنشاه و الاشان شده است و از آن اطاق بیرون آمدن نقشه
تفتازیر را در صحنه بر یکی که تقریباً دو فرس و نیم و در عی شکر سیده وردیوار نصب کرده بودند
و همه کوهها را بجمع کرده و بر بست کرده بودند خیلی اقیانوس داشت یکی یکی باین بند و نشان دادند
این کوه و البرز است که همیشه برف دارد و طرف شمال مغرب و کوه پستان چرک است پشت
کوه و ولایت چمن است که با باغی نیک که در جنب کلههای سخت دارد و حالا همه تجارت و می کنند
و جای شامیل را نشان دادند و فرمودند اینجا در بند است عرض کردم در بند زیت را بری که
نوشته اند از انوشیروان آثار بسیار است که از کوه دیواری آنگار و یکا کشیده است خیلی
بجایم بوده است و دروازو داشته که شبها می بیند فرمودند راست است خیلی آثار قدیم است
و از زمان انوشیروان پرسیدند عرض کردم تقریباً هزار و چهل سال میشود و بعد از
که بدو لاری تفتازیر میروند نشان دادند که از قتلین آتجا میروند و راه آهن پوتی تا قتلین را معلوم
کرده بودند و راهی که بباکو بنده میروند نشان دادند که سمت از اینجا خواهند رفت و آن صحرای
کوچک خیلی با جفاست بعد از این که پیشش میروند نشان دادند فرمودند در آنجا کوه پستان است
که بهترین مینرا آتجا است عرض کردم در حق همین مینرا خیلی اتفاقات کرد و دید که از آن امپراطور
همین است که با شخص محرم اتفاقات میکند فرمودند ولی همیشه ناراضی است و در ایران چند
قطعه دارد و همیشه او حامی آنرا میکند که دولت ضبط کرده است عرض کردم خلاف
اوست که نسبت برادر بزرگ خود بگوید ولی شاهزاده در این عرض در این حرف حق ندارند
جواب بفت سالد آذربایجان را نیز واقعه و مبلغهای خطیر در حق ایشان دولت بجهت شهادت
کرد اگر در آری علی بفت سالد آذربایجان که مقرر فی ایشان بود و دولت چند قطعه و ضابط
باشد حجاب نبوده است و بعد فرمودند بفت نفر از اولاد او و الا آن در نظام خدمت می کنند
و منصب دارند عرض کردم شاید سرکار است که اولاد نجاب و شاهزاده کار از ایشان

کتابخانه
کتابخانه
کتابخانه

و بعد نقشه نشان ایشان دادند که شش همچون باغی در وی دو خلق میکند خوب است آنها
 تحته قالی بکنند عرض کردم در وی دو خلق لازمه طبیعت است البته در فصل نشان
 باید که در معان برین بنده می میرد و مانع باشد که از طرفین بر عینا بجای بکنند و عرض کردم
 اگر میفرمایند بجز فقره را آنجا کجایی شاهانه عرض میکنم منموده بخلی از شما راضی میوم که بجز
 مراتب را بعرض برسانید و منم از نقشه اگر چه خط روسی بود وسیله تقریر و قیاس عرض میکنم
 که اینجا کجاست آنجا کجاست خیلی خوب میگوید و منم از نقشه عرض کردم و فلانی در جغرافیا تالیف
 کرده است که که آنغری و انغ را نشان دادند عرض کردم آرا را تائید میکنم است که در کتاب
 و خطوط مسجده ایران و عثمانی را نشان دادند که انیشهر لکسند زنه پل است که عثمانی با
 میگویند و از آنجا بر سرینشکل خانم خودشان انسان دادند که بچهار فلان فرموده که این شهر
 ازین بچایست که تار و دنیا آمده است از آن کجاست در بالای سرینشکل که منست بگویم
 شکل امپراطور و والد خودشان و والد و نشان ایشان دادند عرض کردم که از سلاطین بزرگ
 دنیا است که با سلاطین معروف متصور و با هم میست و بکنند و لی اگر شما از من میپرسید
 این شکل کیست شاهان که بشما و شش عرض میکنم که امپراطور انسی بچای کجاست شاهان
 دارد فرموده اند که برادر دیگر من بنکولانی را ببینید خواهید دانست که چند شاهان است
 و از آنجا نقشه بطور پیرایه برده نشان دادند که در حالتی بختن بود و خانه نواست که با کلیتی
 میگویند عرض کردم که کو یا طرف کللی نیست این رنگ که کشیده است فرموده من است که میگوئی
 وقتی خوب کشیده بود و من از آن است و در آن کرده است مرا که فرموده اند که از نشان
 تمام خطوط شد چه قدمی شایسته فرموده منم هم خطا خط کرده با آنکه در وف پرده آن خط
 مجلس ملاقات طول کشید یک آقا ساسی باشی و اجزای آن در شایسته کرده و سوار بهار کلاک
 شده و بنو نواخته آدمیم و آخوند و نشان دادند که در کوچه خطا خط کرده و عصری میاز و بدجا گیاره
 رفتیم در نایب و کارستان داده مراجعت کرده وقت درسی در کوچه و بازار کرد و در کلاس

از کلاس

و نشان

از کلاس
 از کلاس
 از کلاس

از کلاس

روز پنجمه دوازدهم صفر المنظر^{۱۲۹۲} هجری بود آن نواب والا حضرت جانشین بقونخانه آمد که
 حضرت جانشین کیاعت بد از ظهر بانه دید شما خواهد آمد میرزا سپیداندگان قونوخانه را نفعی
 و تجار ایرانی را خبر کرد چندی نظر آمدند در ساعت مزبور با اجدان مخصوص خود متعارف
 در کالاسک نشسته تشریف آوردند ایشان تمثال های بون آپو کوک و کوسل بند که دیر لغز
 بودند من تاسیستقبال کردم همان جادست داده اظهار مهربانی کردند با طاق که تشریف
 آوردند بجز آنخند و کس دیگری نبودند و من در خلی شوق ملاقات شمارا دوشتم آنوقت که شما
 آمدید من نبودم افسوس آنوقت را دارم عرض کردم من اگر این وقت هم فیض خدمت حضرت جانشین
 در می یافتم از بخت خود مایوس بودم فرمودند در این عمارت کنه چلو رشتاید و خیرالقول
 چطور می نشیند عرض کردم اگر عمارت کنه است از بخت قدوم حضرت جانشین جانان خواهد بود
 خیلی خندیدند و فرمودند چنان کنه است که هرگز نخواهد شد و از احوال بکه مدینه جی باشد بکه
 اسال چند راجع بود عرض کردم نایب قونسل فرانس در جده میبخت یکصد و چهل و پنجاه نفر شمرده
 فرمودند خیلی است فرمودند شما نهاده خانم شما چطور سوار شتر شدند شما نهاده خانم خیلی بد که شتر
 عرض کردم تخم روان داشتیم که بتر شتر بود و در خدمت داشت ولی بالتبایر احتیاج است فرمودند
 از ابل فضا زو قمر هم سال خیلی بود و عرض کردم بقره دو پست هزار نفر از ابل فضا زو قمر
 بودند و بجه با آنها مثل رعیت ایران مراعات میکردم که در نزد خیرال اقیانیت در اسپهان
 رضا مندی کرده بودند و منسود و منجب طایفه مستحکم امیر اطوار است که آقا دماس در قمر
 قشون باشد و شوق بکنند و یا بکنند آنها ازین کار با و حاشا دارند که مهاجرت کرده بچاک
 عثمانی میرویم و حال آنکه در عثمانی هم ردیف قشون محیطوار است و از احوال بوسنه جی باشند
 که در اسلامبول چند دستید عرض کردم که حیدر افندی که یک چندی در ایران و در بطور و رخ
 داشت او را مأمور کرده بودند که برای اجرای احکام برود و فرمودند که تر و عده کرده اند
 و خلاف کرده اند عرض کردند چون دولت روس و منسود و روس در این کار دخالت دارند

۲ فرمودند من هم شنیدم

شعب کرد و اند و در ماه می ۱۸۷۶ با زاول مجلس اشخاص است بشمار ایه کثرت با این جن خلق که شما
دارید باز در این سال و سالهای دیگر شما را اشخاص خواهند که گفت پیرشده ام خسته شده ام
و در نظام خبی صده کشیده ام که پیرشده ام و وقت بر خاستن کثرت نباشد سلام مرا بجا
تغلیخ امید رسانید که ازین تنبلی ایشان که شما را فرستاد بدین منون شدم و البته او نیم
اصیل قدر بخا و اعیان را زیاد تر از دیگران میداد یعنی تنبلی کرده رفت پس از آن گویا طوطو
با دو کوب آمده بود یعنی اظهار تافت می نمود که من در این هجده ساله شوق و شور و زور و زور
شد اگر میفرمایند منم نمی از اهل با دو کوب را نصرت کنم کثرت با آن چون و شور که تعیین شود
نکافیت که در راه اگر لازم شد بتواند از عده جواب کم و بیش بر آید و احوال شما را در خانم
پرسید گفت من عادت مشرق زمین را میدانم که نباید احوال عیال کسی را پرسید چون شما
اتفاقات دارید از آن جهت پناهی میکنم که انشا الله کسالت نداشته باشند کثرت من قبل شما
از خود میدانم و ایشان هم همیشه احوال سلامتی شما و خانم بجا بستند چون سه بار رحمت کشید
بدین آمده بود و بعد از آن باز دید شما را ایه رفت قرار داد که فردا رحمت کشند
تفصیل مبارک عرض را در امعلوکم که یازده شب در کجا توقف شود چون استخار و از راه خود

۲ با دو کوب

قول و شور و زور و زور
فصلی در بیان غارت و غارت

این آیه آمد قال ای انا فی الکتب جعَلنی نبیا و جعَلنی مبرا کما ایتنا کُنْتُ
از آنجه از آن راه مضمم شدیم و گویا طوطو میگفت بعضی نزلها خوب نیست کثرت کجاست طوطو را بشاید
و بعد از آنکه قبل آمدیم موسی و لیه فرانس که در خدمت نواب الاحضر جانین عارض
عارض است با خدمت کشف بود که میل ارم فلانی را ملاقات بکنم کثرت پس از آنکه او میل داشت
آبته منم مایل هستم که اشخاص این لایت را بقدر مقتدر بشناسم اخذ و فورا اعلام کرد
بود بدین آمد و فرانس است و دانا و حسن مکتب کار و فورا با غی است که منصب خزان
مایور می دارد و در خلق خوش محاور است از احوال که و مدینه و احرام و مناسک حج
جایا میشد و بقدر نیماست نشسته نقد پس از آن میرزا محمد علی بیگ کاشی که وقت کار کارگاه

و کعبه

الان کائن

سلام

۴ تشریف میارورید

و ترائقش و غیره را میداد آمد که من را یار باغبند که برای پس فردا انشا الله معطلی نباشد

روزشنبه چهارم شهر صفر المظفر ۱۲۹۳ هجری قمری مکتب کجکوف کوآر ضابط آمد که قرار منازل
آورده بود و بعد گوناگون را طوری که بیدید آن آمد و بعد از رفتن ایشان نیز رفتی آخند و رفت
معصری بیازد و دیگر بیازد بری نقیض رئیس شجاعی قیوم در منزل بود و خلی اخلای را قتل کرد که
سلام شاد را بر تین شجاعی و دوشهر که در نقیض حاضر بودند رسانیدم و در مادی که همه جمع خواشد
خودم بهمده خواهم رسانید کتم و دواع مرا نیز بهمده رسانید که از ولایت آنها بخوشالی فرستادم از آنجا
منزل آمدن و میان که چناب پرین بفرایون بخراسکی را دیدم احوال پرسی کرد و مفرمود
من فردا بدواع شاخوهم آمد و معصری احوال پرسی خباب از بی لیا فی زرقم خلی اخلای را
کرد که من فرصت نخردم لباس سیاهی پوشم خوابید بخمید کتم اندک تسکات داشتم
شمارا ملاقات نخردم بر خودم نپسندیدم که تاراندیده بروم گفت میدفم نیز بان اظها
اخلاص خود را خدمت شما بکنم که اخلاص ایشان خود را بر کفر فراموشی کنید و از احوال
و حیثیت عرفات و قربانی منی جوایتند تفصیل را کتم گفت من فی الحقیقه اگر بندگان خدا باید که همین
طو راست که باید آنجا کرد و خلی توبه که در این همه مخلوق در آن وادی غیر ذی نفع چه میخورد
و یکصد و چهل و پنجاه پوشش معنی قیامت است پروردن دلی است تا بحال و هم مثل
پوشش بخراسکی زن انجیا رنخوده است و از آنجا آخند و رفتن آمدیم و میرزا اسد الله خان
خبرال تونسل امروزی بیان کرد که تونسل پرورش اشعار شما را که در جکات پرورش فرشته
گفته اید شنیده است و بعضی را ترجمه فرستاده کرده و خوب از عهده بر نیامده از من خواست
کرد و است که برای او ترجمه بکنم اگر چه ترجمه غلطی غلطی خوب نشود و خاصه مکرر با میاز از جهات
میان مطلب میشود و میرزا اسد الله خان بان فراموش را خوب میداند البته بهتر از کسان
دیگر که فارسی را خوب ندانند از عهده بر نیامده است و معلوم شد که تونسل بعضی از اشعار را

و دیگر

السنیة لکون

در وقتیکه موکب جایون علیحضرت شایسته ای روحاندا و فخرکامپتان شریف فرماید و بدو
 بعضی شایه و کان عظام که این اشعار را می دانستند شنیده است الله در جگات عظیم فایان
 پروس و فرانسه که اتفاق افتاد روزی در روزنامه آلمانی تیونلندن نیوزمار و نامایون
 اول را دیدم که اتفاقاً دو شخصی با تبر و فاس آن سلطان کردند و اساس را پا زپاره میکند از ملا
 او حالت من نشان شدنی خستیمار زبان جاری کردید چه افسوس از مناره ناپلین
 کردید از جانی فلک دارون پس از آن طبع جاب را امتحان کرد و معلوم شد که از آن
 ماهر که اثری در این باره شمرش می نمود باقی است و آن نخبه این است و میرزا اسد الله
 قرار گذاشت که پس از جاب با ترجمه فرانسوی دروسی فنی برای من از تو قبول گرفته بفرستد خدا
 دانست که این ترجیع بند را وقت مراجعت از مشایعت موکب فیروزی کوکب جایون رخا و ده که
 از سفر عیالات عالیات مراجعت میفرمودند در کیش رستمیان بدیده منج کرکشان شده ام امیدوار است
 که در نظر اصحاب دانش و ارباب پیش جلوه کند

و در وقتیکه
 عیادت نمودن
 کران شاد و شاد

البحون
 در فارسی یعنی خبری است

سینت قلبه
 بابت در درباری آلائیست خوبی که
 هزار و صد میل در مغرب اشراف است
 یونانی و آلائی مجوس کردند و در
 حال مجوس و در چهارم شبان
 اتجا وفات یافت
 و گدم باک فنی
 مشهوره میون است که پس ازین گشت
 پادشاهی سر عروج کرد و این گشت در
 جلای ۱۲۲۱ هجری اتفاق افتاد

در وقتیکه موکب جایون علیحضرت شایسته ای روحاندا و فخرکامپتان شریف فرماید و بدو
 بعضی شایه و کان عظام که این اشعار را می دانستند شنیده است الله در جگات عظیم فایان
 پروس و فرانسه که اتفاق افتاد روزی در روزنامه آلمانی تیونلندن نیوزمار و نامایون
 اول را دیدم که اتفاقاً دو شخصی با تبر و فاس آن سلطان کردند و اساس را پا زپاره میکند از ملا
 او حالت من نشان شدنی خستیمار زبان جاری کردید چه افسوس از مناره ناپلین
 کردید از جانی فلک دارون پس از آن طبع جاب را امتحان کرد و معلوم شد که از آن
 ماهر که اثری در این باره شمرش می نمود باقی است و آن نخبه این است و میرزا اسد الله
 قرار گذاشت که پس از جاب با ترجمه فرانسوی دروسی فنی برای من از تو قبول گرفته بفرستد خدا
 دانست که این ترجیع بند را وقت مراجعت از مشایعت موکب فیروزی کوکب جایون رخا و ده که
 از سفر عیالات عالیات مراجعت میفرمودند در کیش رستمیان بدیده منج کرکشان شده ام امیدوار است
 که در نظر اصحاب دانش و ارباب پیش جلوه کند

مقدم شد ز جور و بوم	ایکاش شیدی همه شان	شایسته فرماید که گوید	بر دوستان پیوسته
ویران دولت آمد از او	فصولت آمد از منظم	در آنچون نیکبند شد	آخر تاج تخت شاهی
و قتی بود که در جهم	و قتی که بود جهم از جهم	افراشت کینار و تو صم	در وی چه حرو و شب
افستهای گرم و داغ	از شکمهای من و چون	بالای او حیف و مثال	طهر اصفی که فوق
پاریسیان بی خبری	بنیان از پیک و بر نهاد	اعضای او کینه شد	اجزای این نخل مستم
از جبهه یاد کاروان	هر فردی که در و مرزوم	افسوس از مناره ناپلین	کردید از جانی فلک
کار زمانیکه تلبیس	و که ایست	ادم سید فتنه بلیست	
دروغتر نامه ز نیک	امیجبت قصه پاریس	گر سیمور با و گروید	از چار و موطافکیست
از دوستیم نجات	پاریس را جان ز نرسیت	صالحات شان تا نرسیت	مأمورم در پی تلبیس
شهری بود که شمره کثیر	اکون قرین یکدیگر	ان شل بمن از چو کمان	در دمل و قفا و چو کمان

۱۱۱۰ کله ز لیلان
 ۱۱۱۱ ریلان کله ز لیلان
 ۱۱۱۲ کله ز لیلان

کریم پاشا دناوندی	استنجا طرطیه است	افسوس از سارا پاشا	کریم پاشا دناوندی
اما دناوندی	دناوندی	دناوندی	دناوندی
پاریس و روم و حج	پاریس و روم و حج	پاریس و روم و حج	پاریس و روم و حج
اکون کج کون	اکون کج کون	اکون کج کون	اکون کج کون
شکره لشکر	شکره لشکر	شکره لشکر	شکره لشکر
دیوانه جو	دیوانه جو	دیوانه جو	دیوانه جو
اندوید و روم	اندوید و روم	اندوید و روم	اندوید و روم
تدیر از دیر	تدیر از دیر	تدیر از دیر	تدیر از دیر
افغانیک	افغانیک	افغانیک	افغانیک
شاه فرهاد	شاه فرهاد	شاه فرهاد	شاه فرهاد
در عالم	در عالم	در عالم	در عالم
درباره	درباره	درباره	درباره
برنده	برنده	برنده	برنده
راند	راند	راند	راند
خرش	خرش	خرش	خرش
پادشاه	پادشاه	پادشاه	پادشاه
بیت	بیت	بیت	بیت
پیوسته	پیوسته	پیوسته	پیوسته
در خاک	در خاک	در خاک	در خاک
و نظیر	و نظیر	و نظیر	و نظیر

تدبیر
آشنای

یو و پ
ملک از دپاست

ریلین
بخت پرست

خولای

ماه هم از راهای تکلیف است و
حواشی اول حکمت بود

شالون

مسکینا پس بود که احاطه است کرد
و کار خارشند تا پارسین و ریاست

مناکاهون

یکی از سر واران نامیون
که مجروح و پشیده

میلان

دو کور و است

سینت کلود

یکی از عمارات مشهور عالی پاریس

که در مرکب است معروف بود و
آشنای دند

رکش اگر نماند و جا کلا داند سر آمد دست بخاک ورنه نبود و نظر دنیا پیش از آن بوشمند پس از آن اسباب جنگ بر دوش زان پیش گرفت ز خاک این پل آگهی یکن خوا و لک	کاسم کن شسته محرم از کز هر که قرین خود نمود پاریسیان پیش نظر اقویس از سازه پلایون و لک ایضا	ز اسکندر و سارده سخن تقدیر کرد کار حسین اقویس از سازه پلایون و لک ایضا	آتش بخردان سخن کشته کاش کف خند خیمه کشته کریدار حسی ملک در کار ملک کرد چنین از توپ و از طیاره خاموش گشت آتش و کوه در چکار هیچ تقدیر ایضا
زان پیش جام با شهید از سعی ملک و زهر مرگ چون شاخ نوز سرودی اقویس از سازه پلایون	کایشان در خود بدین تا که شان طالعش بخیر این اب را نمود عجب اقویس از سازه پلایون	خالی شد آن یازده ده صد کرد و رفت و شد بگرفت و کند و برد و ز کریدار حسی ملک از صبح دولت است و قوا پاریسیان جو فصل پاریسیان محلی ضلعت و لک ایضا	در کیشانه روز چو دوش در باغ و در باغ جلد خورشید کند آن سازه و خورشید کریدار حسی ملک و لک ایضا

روزی که پانزدهم صفر با خیر و الطاف ۱۲۹۳ هجری قمری علجات را با احاطه اشغال و فتح غون و اند که دیدیم
کونیگوف که او را اهل مکتبی بسبب و بیکتبی گویند که الان جا کم تراکان است بیدان آمد و بود که
اقویس از کم که در آنجا حاضر شدم و خدمت شما پر دارم خیلی مرد خراف زکی است و کمی گفت اگر او
روزد دیگر هم کار من تعلیل تمام شد با عاده چا پاری یا قبل از روز دوشا خودم بزا کانالمیرسانم و با
معاون من فیلاوف آنجا حاضر است و بعد از رفتن او گوزا طور باد کو بآمد و بعد ز خانم خودش را بخواست
که یکم از او که از خانه در بیاید که خدمت شما براده خانم برسد و از حسنعلیخان خبرال عالم که بریدل
رضا مندی که کرد و درین سه سال منوریت من یاد که به بسی چو چه در مرتبه میان من و امری خلاف
نشد که شمشاد ایل از نجیبی فشار روی است اصل و نسب او را نمیدانست گفت من همین ضامنم بی را را نجیب
مبارک شاه عرض خواهم کرد که گوزا طور گفت خیلی از میرکا رمنون ابرم شد که چنین حجت بکنید

بدر ماده
اسم و در دولت گریست
که بعضی نیز مارک باز
مجموعه خوانند

ملک
سردار معروف و ملت پروستا
نوشیدن
خک شدن با ش

سلا
پیشرو
نیکان
نخل

بنا صله منبت و رس قلعه محمد آن است که از دولت روس پس سینه آنجا توپ زن و کفوف نظام است که
 و منحنی سطر که جستان است و در نزدیکی آنجا قریه موغان گوشت که اهل آنجا شیعه بودند اکنون آن
 زیارت ششیده بودند چند نفر از ریش سفیدان بدین آمد و بودند و قریه کانو سینه آب و از هر
 تنش نبشت ذرع ریمان سیر و و اندکی ملوحت دارد

محمدیان
 موغان گو

رو در دو شنبه شانزدهم شهر صفر المظفر ۱۲۹۳ هجری باسلامت و پیماعت از دپسته که شش روز کانو را آنجا
 چا پارخانه سار تا چالکی قریه آبادیت بنفاد و خانوار شد و تمام طایفه ملاغان است و در عرض
 یک سبیلار ریخته بودند که اسال آنستاق را هوشی باز زد و راه مرور صاف و مسوار بود
 پست بلند داشت و ای همه جا اراضی محصول خیر است و در عرض او میان سار تا چالکی موغان
 رودخانه قانوری که ششیم کیل جوی دارد و ابایی موغان نیز یکجا تمام پس لای است و در نزدیکی آن
 یکجا که چا پارخانه در آنجاست قریه تبریزی است چهار صد نصد خانوار است تمام که جی است
 که جی است آبش سرد است و بهر آبش در آنجا شتر معانی است و رس است معانی لطیف ترکی است
 فحل سخت است که در میان کوه باشد و دیوار و برج هم از قدیم از دو طرف بالایی کوه دوشسته
 و اسم باستانی است و اغلب از منی پستند و قریه پانصد خانوار که جی دارد و که جی ارمینی هرگز موغان
 و از نوگرایان یکجا استاق همه جا آبادی باغات اتصال دارد و بسیار جای خوبی است و کجا
 مشهور که جگر ناهجمه که در کتب قدیمه مسطور است همین معانی است و شراب پیاه کازرت که
 از همین جاست بهمه ولایات حمل و نقل می کنند لایت و معانی و شتر معانی در مشرق تغلیس است
 در دو طرف کوه در میان واقع است همه خانایکدیکه مشرب و کوه پستان برف غسان
 که باساک بهر از است و باساک هم انبار در شمال مشرق مشرق معانی واقع است و از معانی کوا
 کوه و خپستان قریه باشت رسل است و در میان معانی و کوه بسیار جحرای و سیسی است و محل نجما
 هر یک در جای خود عوض شدند و قراقرها در سه چا پارخانه تبدیل شدند چون گلی باخ بسیار
 نبود که حالی بکنند لهذا اسامی محل یکجا ضبط شد و لی هر یک و بجای خود ادب انسانیت خود را

ملا

سار تا چالکی
 موغان لیک
 نوگرایان یکجا
 سقانی با در وصف

کلیت کبریا

کوه و طایفه غولان
 از د

آورد و شب در ستاق خوابی ماسنزل داده بودند و قراقرم چون کمری بود و در تیراج در دوازده
فرساید کشید و عاقبتی که رسم است میگردند و در میان کجیها چارستهره مسلمان بود که شاه عباس
بند بر مکرار بی آنجا نشاند و آب چاشنیها شید و فاخته خان و طایفه ملکلی اینروز و خوابند
بکجوزیا و رود و فاخته خان را آن محل سخت را صاحب نشد و در وزارت میرزا آقاخان بکجوزیا
نور عبد ملکلی را احکام کو چاند و میان کجوزیا فرستاد و اگر از بدی آب و هوای آنجا گفتند که کجی کجی
شید بکار برده و رحمتی که کشیدند خیالی ماطل و باطل شد و آن خیال هم صورت غیبت

روزی ششصد و پنجاه نفر از شهر سمرقند آمدند و ساعت دوازده ساعت که ششصد و پنجاه نفر
ستاقی اقامت و هم بطرف شمال فرسید و از رود و از فستکه که بالایی کوه است و در آیدیم و راه را
چپا چپا ساخته که کاسه و عزا و بهشت حرکت می کرد و تا قریه واکرن با کاف عربی بر وزن کجوزیا
که در پامیر کوه واقع است و آرا بجا تا پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر
و پس از آن رفتی که راه طی شد بطرف شمال و مشرق حرکت کردیم و دست و پامیر که از پامیر و پامیر
ارپل و دغانه قانچی که بکجوزیا از آن می گویند که ششصد و پنجاه نفر است یا ششصد و پنجاه نفر است
و از پامیر سید محمد جبار و از آن محل می آمدند و تمام صحرای کجوزیا است و در قریه های آن رود و قوی کل آمدند و
فرزاد داشت که بر روی قیام که می گویند و دست عادل و دراج هم نیاورد و از ششصد و پنجاه نفر
ترتیب و در پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر
که صحرای کجوزیا و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر
میخایل و قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر
می آمدند و آنجا حرکت و مواجده جبال و غنایات و غنایات و غنایات و غنایات و غنایات و غنایات و غنایات و غنایات
و در سطر مشرقی و قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر
و بعضی خلیلی نزدیک و لاگوتی قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر قنبر
رودخانه فاخته که از کجوزیا و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر و پامیر

۱۰
کجوزیا

کجوزیا

کجوزیا

کجوزیا

لاکود خلی

ملک مراد

ملک مراد

چاپارخانه را نسبت باین سروده لاگود خلیا گفته اند که اسکادر زبان کی حرف نسبت است ^۲ ساهنجری
مانده و از و منزل شدیم در جهان علامت حکومت که خدین اوقات است برای تهرل معین کرد و مردم
نظام اسپاده لایان نوریکان و در صاحب منصب بی نظانی حکومتی همیشه پستاده بودند و پستاده
اول بیان نظام فرستاد و حال صاحب منصبها و فوج پر سپیدم بخیر صاحب منصب داشت که ترکی نیست
گفت مراد و ف از ایل نخجوان و پهلوان و دو بعد بمارت آمدیم و این شهر چون درین کوستان و غنا
خط و حرارت اینجا را خیلی لازم میدانند و آنجا امیر اطو با خنی از بخت ملوکا لالف صالحات
تا این جا شایعات را تسخیر کرده و لکری اندیش و من رای من الشبهت اگره ففند رای انکوه
و اسپه کامان و آنجا نمک شلی دوش است و قصه لاگود خلی در شمال مشرق متعلق است

روز چهارشنبه هجدهم صفر المظفر ۱۲۹۳ هجری اول خنده مستقر به طای است که فارسیان چند روز
کونیک دو ساعت اردو پسته گذشت که بحساب آلا فرنگ در ساعت شست از لاگود خلی راه افتادیم
چهار و پریس که آمدیم رودخانه مازنی است (بیکون ای محبی) که از او پستان می آید و درین دو
حد متعلق تمام میشود و آخر خاک حکومت تعلیف است و آنجا کپانی که همراه بودند مرض شد
فلانوف معاون کل کونیکوف باریس بویخانه زاکان که با پستقبال آمده بودند و از رود
مازنی که گذشتیم اول خاک بکمان است (بارموضه بروزن بمندان) و بعد با بخار کوه می آیم
و اغلب اشجار این کوه درخت کردوی جنگلی است و در طرفین جنگل هم درخت کردو بسیار
و در طرف راه را هم در کنار راه زاکان که بقاصد و دروغ درخت کردو گشته اند
بزرگ شود که سایه بخترا تمام این سایه خواهد بود از ابرایم کپانیب سوار بار پریدم که مان
فراوانی کرد و تمام کوه و صحرای او را است اینجا چه قیمت دارد و گفت کردوی جنگلی بکف ری
درشت تر است و یک تنار او را که پنج پوت است که معادل بیت و بخت من نیم تنار است
خریدار زیاد دارد و عجیب است که در آن لایت و وزن تنار تفاوت کلی دارد و در شکی بر تناری بیت

لاکود خلی

لاکود خلی

لاکود خلی

لاکود خلی

لاکود خلی

لاکود خلی

لاکود خلی

در اوس هر قدر ای پاره نونست و بنگار حق نیست سبب تمام کز می پسندد و در شرفی آنجا رو فتا
 بنگار می کند که سبب نیاید و او که کفر یکور شود و مشرفی که از بنگار بنگار کند سبب
 کاویج با دال سلسله بزورن تاریخ که با ستم ستمیه کاویج معروفست و در بر حق بر تدرج و در حق
 و در ایوار بنگار و اکست است که از اتصال عصبی با تدرج و از فرع و قطر طرف زمین تدرج بکنند
 که قبل از سلسله کز می آید لایت که جیسا ساخته بودند که با طرف او که و با طرف تالی و اراست
 دیوار بود و خانه کاویج که از طرف مشرق آنجا جاری است سستی میشود و در و از او با فضل بجا
 خود است و مسافت دیوار که کوچه یعنی با تدرج یکور سبب است و بعضی که گسترست که در زمین غم است
 و آردی در میان قلمس که گزیده بوده است بعضی با بر سبب با بر سبب از بنگار و کج باقی است و اکو
 غلبه آن دیوار سستی هم را دیوار باغ کرده اند و از آنجا که میس که ری بگویند عارست که اگر گزیده
 آنکه که برقی است و طرف او از اتصال اراضی خان بنیاد که سبب است ای است که در بر سبب
 زکات آلی تمام میشود و در زکات آلی را همی میخوابد قبل بکوی لای میله طر ارضی بنامند و در نظام
 آنجا است که اینجا هم یکی از اراضی است که بر حوضه کمر است و در بعضی زکات است که در میان آنجا و جارا
 و در دشت کز می ای کشاد و رای که نیکه در میان بختل دیده شده و کز می ای کشاد و کز می ای کشاد و کز می ای کشاد
 و همی توان صفحات را صاحب بوده اند و عوام لای که بقدر غم از آنجا که فاری می گویند و اما ای شصت
 که می بود که زکات و شصت و شصت و اعیان کز می حکم عید و اما و شصت و شصت و اعیان کز می حکم عید و اما
 طریقت و سبب از او که که ایمان و سبب هم اختیار و در یک زده است و شصت و شصت و اعیان کز می حکم عید و اما
 و ای که برای کز می زراعت کی کنند و کاه میدهند که بحساب آنها عید باشد و طرف شمال و شمال
 زکات آلی جارت و طرف جنوب جنوب مشرق و اما شصت و شصت و اعیان کز می حکم عید و اما
 فاری میرزا مهدی خان زده شده که از آن دو طرفین باره و شصت و شصت و اعیان کز می حکم عید و اما
 حاطه است و او در کز می است و او که که باره و شصت و شصت و اعیان کز می حکم عید و اما
 دو مکان است و او مشرق حاطه است که در کز می است و او که که باره و شصت و شصت و اعیان کز می حکم عید و اما

بنگار
 کاویج

زکات آلی

کاه

و بگون را و شصت و شصت

ارمنی که بجای است و از لاکو و نی تا بخو که شکی باشد در بدنه است که در دهنه که است از رنجیر میل می آید
 بولین تا بستان خلی که م شود که مردمانش لایت کوستان جابریه و ند و در جنگها خون آب و
 و چون بسیار است تب و نوبه هم زیاد و در پستان هم اعتدال ارد و قوتی که در بگوشت و غنای
 و شمال مشرق اگات آبی و اقص و سوار پسته روز و در آبستان با بنامی و در شش خلی تحت آب و
 از طبعه ای که که کاغذ عربی برای بار کجا و در و نوشته بود و در آخر کاغذ از کاغذ که نوشته بود این

صحیح است و زاکات آلی محرف است

روز پنجم نوزدهم شهر صفر المظفر ۱۲۱۰ هجری است جام الماسی رخون خلی خلکو که شد اند و در زاکات
 او را که کردیم و پولیس طرز زاکات آلی رضا بیک که از اهل سکی و شیده است گفت بهتر نیست
 نورغونا کا که برون شب آنجا بماند و پس فردا آتنا بشهر بخزند و شش خود مان یا که یک دو
 چا پاری نهاد و یکور پس تو ایند برید و شب پنجمه را برای روز دوازدهم کشیده کنار دیوار قلعه که
 بطرف میدان است در میان این جلو عمارت است چراغان کرده آتش بازی کرد و نمود ساز و زد و غلام
 معاون قریحی بطرز انانیت و مقولیت رفتار کرد و در ایام پر نیز بزرگ که هفت هفت است بکشتن
 بحرمت کیش که پر نیز و از عیش و عروسی ساز و صحبت نداشت و بخت و رود و ما که از آن او هرگز گشتی
 شاهزادگان عیون و نکرده باب عیش و آتش بازی ابرام آورده بهانه بدستان قادیان میدان
 از زن مرد خلی جمعیت شده بود و صبحی غلامان و پولیس سطر و سایر ارکان و آنجا خانه عیون
 از سادگی عشرت و شیب اظهار استنان که دم عصری قلعه که مشرف بشهر است تماشا فرم قطره و
 قلعه بقدر پسته ذراع است و بر روی طرف شمال است که تو بهارا آنجا گذاشته اند که محاذی قریه جارا
 و در میان قلعه اسپانی از چوب ساخته بودند بطور برج مربع که ارتفاع او تقریباً شش فرس بود و
 کشید که برای شش هزار است یک طرف او شش شش است که سوراخ او بطور نصف دایره است که
 در آنجا که گذاشته بالابرو و که در قن برج و باره بر ایاد و کیر و از کیر و در بستان آنجاست بود و دو
 صاف که بدست بیاید یعنی توان گفت که سر از آن چوب یسمان گرفت بالابرو و که در جنگ ویران

سلاکو و خلی
 جوی
 قوت

زاکات آلی

سلاکو

تولین
 خلی

غلامان
 پولیس

کشتی بالابرو دوازده کثرت درو بروی و دوزبان و مسل یکدیگر که دو نفر و نفر سر را بالارفتن
 می آمد و بالای ورا شکسته است بودند که اگر آنجا بالارفتن بایستد یعنی ابرج بالارفتن صاحب شده
 با وجود آنکه جمیع بودند خوب شوق می کردند بفرمان لافرتن پایش می آمد و بعد شکل پس بی ساحت بود
 که سر را با دست بالای و کده است از سر به پسته زد و م سب پایش می آمد که شوق جتن است که
 دیوار های کوچک بالابرو ندو بعد یک طرف شکسته است یک طرف چتر می بود دنیا صاف بود درع لار
 شکسته دو پاکه است بروی آن یکی می ستند که شوق جتن از خندق است آنجا که از روی سب می شکسته
 خیلی بود و بعضی می افتادند و این شوق و حرکت برای سرباز که پاک بکنی غلی غلی است سم و زدن
 و سم تعلیم رسوم جنگست و وقت غروب آفتاب بود که غل غل شکست که یک طرف اقلید رسید و زدن
 قلع در آمد بود پس از زود بلا فاصله با پس سبی اید شد و پیام داده بود و شوق جتن
 صد و نود و دو و پس راه را زود در آنجا آمد و م کتم پسته شد و ایست عاف با تیر زدن
 آمدن خل مرد و پسته است در سافه ای اسما و آبادی کات آل خیلی رحمت کشیده و نه سال است که
 چنل یک آنجا است اصل و ارا نشه یکی است و اکل یکی و ارا بهنو یک یکی که نیکه کتم مردم را ارشاد شده
 دیدم گفت من سر را بقاع و راه برده ام در خدمت دولت این پسند را دانستم که ایس جایگاه کتر
 و مردمان سخت هستند با آنها بنای مثل اهل تشنگی و راه رفتن را است که ولایت آباد کرده ام در
 تخریب بنای شوق کرد و کرده ام که در کنار بنایان گشته اند و بعد از سه چهار سال بحیر از سر وخته
 یکناطع خواهد بود و کتم این طریقه شما معنی است که حاکم ولایت باید خود سیله داشته باشد و بیست و
 کار خوب از پیش نیرود و این کل یکیت غیرت بر ترقی کرده جبرال خواهد شد و شب جمعه اسم روز یک
 زده و میدن اچراغان کرده بودند که کتم دیشب نه سخت کشیده بود و کافی بود گفت ازین راه سر
 شاهزاده کشه است اهل این ولایت مسرت ارقد و هم شهادت دارند که این راه را بر راه کنجه خستار کرده
 که بقدر یک ساعت نشست و رفت و یک ساعت پانزده سال است اجنارال سار سیرال یکی گوناگون
 و دوستی اخلاص ارم کتم نیرود و دوستی ش که هم بود و پسته است و هم با دوستی می دوستی

نارنگی

زاکات

حاجات سار سیرال یکی گوناگون

بعد از آنستای چراغان قبله که نرسش آنجا رفت

روز جمعه بیستم شهر صفر المظفر ۱۲۹۳ و دو ساعت و بیست دقیقه تا زور که شش از زکات است ای اقام
سراسر بود و دو پاچان که سهای آنستان افرو گرفته بود که هیچ پدید نبود مثل کونیکوف و صبا
حاضر شده مارا راه انداختند کام سراسر کان و خن و را تا سرحد خود شش و اندک و اول از قریه کلاک
که نزار و چهار صد خانوار است بهر لکزیست و نه ورس که کشیم رود و خن است و یازده ورس که کشیم
قریه چوپان کور است و بعد قریه کلاک است که چهار صد خانوار است چا پارغانه را نسبت کلاک کلاک
می گویند و دوازده ورس که از اینجا کشیم از رودخانه قوم کشیم که پس از آن طرف یازده ورس
اگر چه دوهفته قطعه که در سه ورس تا پنج ورس و دلی شل جبال شافحات و چستان بود که بهر طرف
سیار محاذی کوسار باشد مثل طرفین صحرای بود و در چا پارغانه گلخان باکاف فارسی بنهار اقام
که چا پارغانه گلخانگی میسند گلخان قریه معتبرست بقصد شاد خانه است و بیست خانوار که چای
باقی لکزیست درخت ابریشم فراوان دارد در چهار فی سندق دیدم که خیلی نموند و بلند بودند که در
ایران دیده بودم و درین صفحات شلکوک کاری بسیار هم میشود و از گلخان چند ورس که کشیم رود
گرگرموک که با هر دو کاف عربی برون صلکوک باضم است خیلی سبک گلخان سخت است و در بیار سیلاب
دارد که باید همیشه در بار یادگان آنجبا موطن بود چا پارغانه را بگذراند و در پشت وری گلخان رود
قانی قونی (یعنی دره خونی که وقتی در آن دره خون خجسته شده و محل دزدکا و بدهج سرحد کلاک
نام شده و تا سرحد لکزی همه جا کناره راه را از دو طرف درخت کرد و کاشته اند و در آن
کوسار خارج از راه دلمات آباد بسیار است که تحریر ادا فاع ندارد و کام سراسر کان معاون
مرض شد (تحد صورته و قد او منطلقا شباهت بکمانی علی حدس دارد) چون زایل شدی است کشیم
راه نزدیک شد که میل داری بدین اقوام و برادر داریت با چل نیک اگر حرف زد که بوندانی
بر دخیل نمون شد که کیمال است بشیره با و برادر بارادار این دیکه ندیده بودم و از طرف شلکوک
بک نایب چل نیک با سواران آمدن بود و غلخی خوب ترکی حرف میزد گفت چل نیک قدری کنایت

۱۲۹۳

شکل کونیکوف

کام سراسر

چوپان کور کلاک کلاک

گلخان

گرگرموک

قانی قونی

کام سراسر

چل نیک

آیا خجانت یارید هر قدر باشد خواب آمد و از اینجا پا رخانه نژدی گوی گنگ آید همی گوی موی
که باش گوی ک در دانه کوه شاه دانی است یکی از شهبان است و میان آن شاه و
وزیر پا رخانه گوی ک یکی از شهبان است و در س که شستم باز بدانه کوه خاقانم که شاهرکی همه با بد
کردیم و این اه لا گودهی و شکی نه سال است که معمول شد دست چهل بر آن از ترس کمری عبور
متعبر بود که با صد نفرد و دست نفر ساری گذشتند و دست خانه هم از آن سه و شش و دانی بود که
ایک لی نسی می شود و در آب استانی بی آبی خلی صد میخورند و در وقت غلیظان شاه ازین را یک
پانزده و پرسی نیت است باز پشته با سوار خراق می گذرانند و در شش نود دانی و در میان و
شکی و کج است و کوه محمدیت که بطول لایت واقع شد دست و چندان سخت نیت قصه می کرد
یکی از شهبان کوه شاه دانی و قندهار دست و نزدیک شهر از رود خاکیش گذشتیم که در میان کوه و
آب از خجانی آید و نام این آب را با انکار شیر بهر میرد و در میان شهر هم چشما نخی ناپ است
خانما آب چشما رود کوه و در شمال شرق واقع شد دست و خانما در دانه کوه اتفاق افتاد و دست
نزار و شش صد خانه و کسرت یافتند خانواران منی است و در هزار و یکصد خانوار و مسلمان است که
مشا و شیعه و دشمنان شری است و حمایه شیعه و ارس و نخی ایک و دیگر مقرر است بر چای نخی و
خانما ی منی است و چهل نیک شهر تازه دست از اهل کوس است منی بود که نوکی یعنی صد او داد و
تاری نژدی است و بونع با و او شبعه در زمان و سی یعنی خاکشار الیه در خوش پیاکی منظر آمد و
و اعیان شهر با استقبال آمدن برای خانه معین کرده بودند و می گفت میر و زعم تمام مردم با استقبال
آمد بودند و خیلی مطرب شدند شاعر شریف نیا و رویه مترجم او شیر علی بیک نایب شهرت که ر و سها نجا
واده پدرش امیر خانوف می گویند اصل مشا را لیا رتیه ایدان تبریز است که میراجعفر قلیخان
بودند و از آنوقت در یکی میگردانند و همشان شیده است و شب بخوند طایرین العابدین خوبی
شرع این لایه است بدین آه بود و دانه و زایل بحال است منی خجانی است و در یکی توکل کرده
صاحب عیال و حلافت شده بکار شیده می آید و در منی ملا و محمد آفات و بعد که در خان کربلی

[illegible]

وعدہ وند

مجله کتب

کتابخانه

۱۲۱۳

کتابخانه

نخستین

کتابخانه

کتابخانه

که دخترزاده حضرت سیاحان بنی است با لباس نظام بدید آمد و شاه را دید و بگویند است و در فرودگاه
امپراطوری منصب اردو و قوچس میخورد که چرخ دایمی دید و پدر و زاینجا تشریف نداشتند و در فرودگاه
و عده و پوز و نیک است نسبت و ان کث کرد و الا یعنی لم یخواست که در شکی چند روز بماند و از آن
نارین العابدین پدید آمد که نوچه چلفا است گفت ایسم قدیم این شهر است و در نسبت در کتابخانه
نوشته اند و یکی اسم ولایت است و نوچه پاتخت است بنظر این حرف صحیح آمد چنانچه شرفان

اسم ولایت است و شما بنی پاتخت است

روز شنبه بیت و یکم شهر صفر المظفر ۱۲۱۳ هجری قمری بهای عمارت محمد حسن خان و در بزرگ سیاحان
که شاه شید قاقا محمد خان و راکور کرده بود جناب گیسو زمرنگی از شعله پوشی متف عمارت او
تعریف می کرد و کار بخاران ایران است حالا درین صفحاتیست که از دست بخت از خانه که بر
مین کرده بودند اما آنجا بقدر زیست مسافت بود و در شرفی شهر در و نه کوه در میان قلعه قدیم
که حسین خان یکی پدر محمد حسن خان و سیاحان ساخته است و اکنون آن مستلج بخر قشون و قلمی حاکم
تج او کسی بخیر نی نشیند عمارت محمد خان باغی بی است باغچه خوبی دارد و مسافت آلا و مسافت او
بخاری است خیلی خوب ساخته اند که به صلاح بخاران ایران شمشه بندی می کنند و بی تبر از
عمارت قدیم اصفاغان بسیار است که سئو کنند می گویند و این هم نسبت این ولایت تازه که از دور
و سایر صاحبها همراه بودند نخل نیک گفت هر چند این شهر است از آن وقت بدیم است به سئو
کاری بخردیم و من سئو است منزل شمارا درین عمارت بدیم چون بخاری است و در فرودگاه
دو سئو و پس و ر بود از آنجا این منزل امین کردم و قصه سئو ساعت بیت قیده از دور
سخی راه افتادیم و در نزدیکی چا پارخانه ایکلی رودخانه اگر چای است که تریکی یعنی رودخانه
که بخاری و در زمین چاچیت که در اغلب مواضع متوج حرکت می کند از آنجا اگر چای بی می گویند
چا پارخانه که گذشته تم بداند کوه دالشی زید انخی افتادیم و در نزدیکی چا پارخانه در دهن کوه
لوگ بلایع است که سئو آنجا از بنی است از چا پارخانه با نظرف حرکت ابرض کوه بود که با عرض کوه

دانش یوزد اغی را طبعی کنیم خوب پس که از چا پاره خانه که شینیم قریه جبر آباد و دیار است که خیرت یلخان علی
 پسر محمد خان بنی ساخته و صد خانوار از آن است خوشی از قریه قرا باش کو چایند اسیا آورده است
 و عرض کرده از جبر آباد تا قریه دشت بهشت و در است رودخانه و نه چای و کوه و در جبر آباد و سکنند
 عرض کرده را طبعی کرده اول قریه بویوک و منتهی مشروب می کنند و در غریبی او کو چک بهشت و چای
 نزدیک چا پاره خانه قریه نو چک بهشت که ترک و دو سوخته است یعنی آب مخور دین کو بهشت و مابود است
 سکن و صحراندار و اما ای این قریه سلمان است و آبادی کو چک بهشت از بویوک بهشت و زیاده است
 از این کو بهستان کی که بیرون چای صحرایه و سی است که دو در پس چا پاره خانه و صحران شیک
 و اگر این صحرایه می داشت ناله آنجا که حکمتی انکایت می کرد و در غلبه سالما که آب بهشت چای نیم
 باشد برای قرا بهشت هم خیلی بد میگذرد و در حرم خیرت یلخان بنی از طرف مشرق از رودخانه و این
 نه می حدث کرده که خان از غریبی می گویند که ای صحرایه مشروب بکنند بعد از جبر قلیان ایلی بولک از
 که از مشروب بشود و این شده آن نه منطس نده است و بنظر من چای آن که احداث قات بتوان کرد و
 اراضی قابل است و عرض این صحرایه یا نازد و در پس است پس از آنکه عرض صحرایه کردیم باز کو بهشت
 از چرخ اغی فستادیم که او نیز بهشت و مابود است سیح آب ندارد و بخودخت از چرخ خیرت یلخان
 شتر هم دارد و درخت چای آنرا قات و است با غیبه آردیش می گویند و در سوزاندن مطر است در
 او تیر خانه شود و نوعی از سر و کوبی است و در شتر چای آن صحرایه که از رود آریجان مشروب میشود و قریه
 که فخر علی و جای کسر علی می گویند که ایلی سرد و قریه شیه است پس آنکه صحرایه می شد بعل ندره
 میرسد که باید بعرض کو و از چرخ اغی حرکت کرد و در بعل بندره می و در سخی تمام میشود که اول
 از شست و قدیم این دره دزدگاه بود که همیشه زدن است و سخت داشته درین چند سال که طالع
 منافذ کرده بهر فرستاده اند آمدن شده است و عرض کرده قریه ناچ و در پس است چا پاره خانه
 که حقیقت در دهنه کو و از چرخ اغی است چا پاره خانه خوبی است که از نجار عربی بکنده و راه مشرق
 بیاورده و این که در چرخ اغی طوالت تیر با پسید و رس شود که آن قیو متد دارد و در سر که از غریبی جوا

دانش یوزد اغی

دشت

نویسند

نویسند

خان

از چرخ اغی

از چرخ اغی

نویسند

از چرخ اغی

ازین دای
ان سو
مالیان

نوعیه

نوعیه

بکنج برود باید چاه مستقیم بود و از این چاه اگر عبور کند باید این طرف کوه از رودخانه که بگذرد
و خیلی صنوبر دارد و این چاه را قاتی سوخته جایا راه پست کاهی از راه بقدر یک و پست کاهی
درس و در میشد و کاهی نزدیک و قاتی سوید این کوه درخت ارج است و از آنجا به ارج چاه را
و از آن قاتی سوید این کوه بی درخت و بیغاید است که حرامی را میگوید و در کاه بوده و از آنجا به ارج
داغی می گفتند از مجنون بیک از منی پس آمد و ویردی بیک نایب بلوک کسی تا چاه و از آنجا به ارج
سیاهی سلمان اردو ایامی ایان محمود قاتی پس خان بیک و خلی با سوار خود از چاه پاران به چاه
مرخص شد که عرض اوسوار این بود که دست نه دند و در نزدیکی چاه است و نایب بیک آن اش با سوار
حاضر بود و در پست کاهی پاران ماند و از محاذی علی ارجان کنه شتیم که پل سنگ و آجری می باشد که در
راست و نوخود عرض شالی چاه و یکد کرب پانزده دقیقه و در طول شالی چاه و در جبهه درج و یازده دقیقه

نوعیه در چاه پاران سیاه قلیس تا چاه و از این ارج است

نوعیه واقع است

از قلیس تا از نوخود ده و پست نیم بقدر چاه
مجه و یاه و ثمانه و تحسینه سیزده و در در و از این چاه آب جوی است از و از این تا کالو
با کاف عربی ده و پست یکم تا چاه و در و یک ربع و از استاسون قلیس تا کالو
در حساب چاه و پست می گیرند

از قریه کالونی تا سارناچا لکی ده و پست

از نوغالی لکی تا یوردی تا لاک بند کس

سیزده و پست نیم بر زبان کرجی و در خانه را یوردی پایا شناسه تحسینه می گویند و در سارناچا

می خوانند و اسم ترکی او قادی است یعنی رودخانه منسوب بنوعان و اسکیا در زبان کرجی منسوب است

از لاک بند کس تا نوکریان اسکیا سجد و پست و یک ربع از نوکریان اسکیا تا سقنا

سه و در و یک ربع است جمعا شصت و شش و در

از سقنا تا سنور خا لکی سجد و پست از سنور خا لکی تا چاه و از

میت و کورس اریچاؤرینکی لاگو و چکیا کجروال همد و کسره جهمی چاروه و کس
حکم ماسی پنج درس

ارلاگو و چکیا آبلانک پکیا بنده درس در نزدیکی قریه بکانات از پلاکای چکیا
آزاکات آلی بیت و دو ورس حکم ماسی نه ورس

ارلاکات آلی آگو لک ایچا یا کاف فارسی یعنی کار و گو لک قریه بزرگی است و چار ناز
بیت گو لک ایچا یی کیندیت ورس نه ربع ارگو لک ایچا آکا چکی
که یاس کاخ لکزی است بنده ورس نیم ازکا چکی آفرین گوی نوک ایچا ناز
درس نیم و فرین آریه فارسی در لک کرمی معنی غلی است و فرین گوی نوک یعنی گوی سبک
برایش گوی نوک یعنی گوی بک و ایچا حرف نسبت است پانزده ورس نیم
از فرین گوی نوک ایچا آگو خیمه ورس است و تو خواهم تحت ولایت شکی است
حکم ماسی پنج ورس

ار تو خواهم ایست ای بنده ورس اریچا آلی آگو بنده ورس ورس
ار تو چیمه آچاقست و بنده ورس یک ربع حکم ماسی ورس است
و از چاقست آباد کوبه و رهای او چار ناز و روزنامه شوالی کو راست و از چاقست
چار ناز نامه معلوم شده و بنده ورس است لی بحباب بید که مبدعین تعیین کرده اند
پانصد و شصت و شصت ورس است که در قلیس لی سب چار یی گرفته و ورس اجابتیم
تفاوت می کند و بنده ورس این راه باره کنج کلر است و در راست که راه کنج پانصد و شصت
درس است و لی بحباب و چنک و قماش این راه بر است

و اریچا آلی آگو بنده ورس است

و در عرض راه اگر قد ری کم و بیش بنده باشد مضایقه نیست ولی کلیت آبر بانی که نوشته شده
طوار است مثلاً قصبه لاگو دخی و شمال شرقی است و اگر در طی مسافت قد ری عوجاچ ایستاده

و اگر کفر لای شید محال بود که بتوان با آمد که در زیستان عزا ده کالسه را بشکاش می بندد که از این
 گرد با آمدی آید احمد کده فضل آتش علی شید دیرین چند روز باران ناید صبح چنان که در صحرای اریتر
 دو مان گرفت بود که سواران دزدوی کالسه بزمعت مژ می شید از نصف گرد که کشتیم بالا می
 افتاب شد و صحرای دهنه می شد و دو مان دوازده تو افتاب که بر آسمانی بید چنان نظری آمد که گویا تمام
 صحرای رفت و هرگز این حالت با این طور در کوه و صحراییده بودم و از افاق سوختن افسار و کوفت با یک
 که اصلان از این سینه زونی است و وقت شام شد تباه باغ آمد و ما تا شامی همراه بود چند درین
 حاجی علی اکبر بیکت با استقبال آمده بود در سه و سی یک شهر یوسف تاریخی با یک که وقت قریب
 همین بود که طیول دار و دهنده سیل نایب شهر زد و کوس کی است با صاحب سبها و نیک
 قرانی باشی اعیان شهر با استقبال آمده بود نده ساعت بغروب آمده و در شهر شامی شیدیم شب
 موسیو بکلوف پادل پیر شامیر خان ادر بر کن موکت و بکلوف لا و محاسبتیدن آمد و علی شید
 ضیعت کرد و گفت چند خوشحال شدم که حضرت جانشین شمار ملاقات کرد که ما آنچه تعریف کردیم
 دانست راست عرض کردیم شمار اینه مو بتعین نجسای بی لایت است بانی آبی ابا و شمار
 کردیم و فرمان شاه عباس نانی و شاه سلیمان اردو حلاقیه شده است مراعات از او بکنید گفت از
 در تحت خستیا کور نا طور کونجا است و آنکی که ما موارین مت با بخار قیامت با من شناس است
 او شمارش می کنم که انشاء الله تعالی در سلک نجابویند شمار اینه فارسی نجیب نیزند و یک حسن بیکرد
 که تا بحال آن بخرد است بعد از رفتن شمار اینه طلای شهر بید آمدند حاجی ملا احمد شیروانی که آن
 ندیده بودم و آقا سپید علی خلیل افندی قاضی اهل پسند ملا علی صفر قاضی شید بودند و آقا میرزا
 چون کمال است شریف نیاورده بودند

یوسف تاریخی
 کوفت با یک

۲ که وقت رفتن است خود را
 عریضه نوشته بود

رو پنجشنبه بیت و ششم شهر صفر المظفر ۱۰۲۳ هـ دو ساعت از روز گذشته از شامی روانه شدیم محل یک
 صاحب سبها و تجارت بایت آمده آنرا مرضی کردیم نیت بیکت با یکی که سر خد شامی است آمده
 شامی از طرف شرق تهاش در آن طرف است آمده است که قوشه و پس می گویند که بنماد و شش و پست

و چهارپشت بنمزد باشد خوشی نکند (و این بخلاف زردشتیان است که گفته پیوند پیوند خوشتر
 نزدیکیتر است) و مرد و شان غل میبندد و سیرکنی در جامه پوشانیده بر روی او کرباس پیچیده باشند و
 چوبی و فکن کنند و اگر صندوق هم حاضر باشد ضرر ندارد و آن کس باید نماز بخواند و قبر را خیلی گویند
 که جانور بسیار چه مرده را نتواند در آورد و زشتا نشان اگر از شوهر را ضعیف باشد نفقه و کسوه ندانند
 و از آنرا کند زود قاضی فتنه شکایت کند بحکم قاضی طلاق است و آن دو دیگر خستیار ندارد و زن بک
 بیکر در دندب خود خیلی سخت بستند و آنهایی که متابعت یهود دارند فتنه هم می کنند و قریه
 دوست و غل نوار است و طایفه لاغان این صفات بسیار است البته کجاست بغروب باشد

منزل شیدم

سلسله

روز جمعه بیت و نهم شهر صفر ۱۲۹۳ هجری کجاست از روز گذشته از چهار خانه یکی افتادیم
 شش و در آن طرف پانزده لغت نامه خاک شامی تمام شدند لغت بیک مخرجش و از آنجا در آن
 لغت نامه احوال قبرستان می گویند لفظ با سنی است و اسپم خط قرمز هم مناسب است و زیست
 از بی آبی و خشکی زمین گرمی بود و بر زمین خیلی بد می گذرد و در سر حد چیده بود و آن طرف
 بود که با اسکندر بیک باو کوبه و قبته سالیان بارش سفید لوح کجایا حاضر بودند و در یک درسی پای
 سراجی آبی است پس بجای حاجی غیبانه خیلی آب خوب ارد و دهنه و کس شهر نامه بیک کس شهر
 اعیان حاضر بودند و در دایره کجاست و در منزل کوز را طور باد کوبه است و اریل اسکی منزل کردیم و مشا
 تفسیر تعریف کرده بود که در خانه من منزل شود و قبل خانه کلا همان طور در آمد و در آن طرف
 بغروب آمده و ارد و شیدم فوج کجاست تبرجم مشا الیه که بروج حسین یکجاده معروف است و ملک نظر
 که شاه نظروف معروف است در این است و آن کوز با ز جانب او بودند و کوز و در کوز
 و کوز کوز را طور یعنی مساوی کوز را طور تا آن کوز کوز که کوز کوز است و کوز کوز
 وقت نفس دیده بودم تا آن کوز کوز است و کوز کوز است که در ولایت اند که
 ماسوسن ارد که کوز کوز است و کوز کوز است که در ولایت اند که کوز کوز است

مردگین را در معرفی کرد و سارا را یکستان سید که در تاختی بی ادبی کرده بود و س گرفتار دوم شد
 نهاد و را بخشیدم و بجز خواش تمامش بود که بخشیده شود و گفتم چنانچه بر شش فقره یکی هم در تعلیم
 نیلی راضی شدم که بحرف س بخشیده شد و فوت بولکسیک یعنی بر بولکسیک که سنوزبان منسوب
 و بعد بر او کلمات و تجارت را آرد و معرفی کرد که بسیار کلمات بود و مذکبی صامدی است که هستان
 از اهل باد که بر زیارت مشرف نه بود و مذکبی از شمار صامدی نشند و از کنگر آنها را لازم شد
 لشکر مجستای شمار اینچیم عصری کلمات نظریک است که یک افریستادم که دو و قور خطین اوید
 بیاورند و شب نوح یک مذکور داشت در وزارت خبر غراف پسیده که آرا لوف اسکی در ششم
 ۱۸۷۶ روزهی مطالبی است و چهارم صفر تغلیب فاتیما است بقاد و شتالان است خلی
 خوبی بود و با میرزا اسد الله خان خلی خصوصیت داشت و با ابائی و لایران بطور مهربانی حرکت کرد
 محض آشنائی مشارالیه بنام او و غراف سرسپلاستی دم که میرزا اسد الله خان ساند میرزا اسد الله
 در جواب نوشت بود از مهربانی شما که او را فراموشش نکرد و این خلی لشکر کرد چون خبر ادا بود و جواب
 بعد عرض خواهر که در تجارت گور را بطور نشین مشرف بدیارت این چند روزی گویند و در باخیلی آرامش
 کند که انشاء الله همین بطور باشد که سلامت بانزلی بریم

۱۸۷۶

روز شنبه بیت و هشتم شهر منظر النظم رسیده بعد از نماز جزال لازر و وف بدیدن آمد مشارالیه
 از ارانده منظره باغی است و در جنگلی اعینستان خلی خدمت کرده و شامل امشارالیه بنجد
 برایش کی سرور و تهازی آرد و است آرد شاه تدریس می کرد که جالبی که او سواره و اسوار رقت
 سر کرمال است از خدمت در گور و بروی شویک علی نشین شامل بود و آرد و زده است می گفت لیبدا
 پهلین در رسدات و لشکر کشی مثل در شاه نیست سکه و غسان اوید با هم و سالها آنجا و جنگ و دست
 و در حکومت بود با هم شرا و امیلا نم و می گفت شامل همینکه بنا که است مسلمانان که اسپیری کرد و پول
 می گرفت و مرض می کرد و مسلمانان با او بد شدند و بنای جنگ که از دزد و بدیت و آنجا و شتد بکار
 حراب شد و سلب اتفاق مردم از او شد و اگر این کار را نمی کرد و چند سال بحیثیم و غیبتان است

۱۸۹۳

شماره
 ۱۸۹۳
 ۱۸۹۳

۱۸۹۳

روس نمی افتاد و بخت شش سال مرد خرافی قاعده دلسپه ندیده ام باری مشارالیه موجب
 جنار اسلے سالی شتر از مناط می گیرد و در باد کوبه می نشیند و در بند هم می امیر طور بسیار
 بخشیده است که نفع او هم عاید می شود از دیوار در بند پر سپیدم گفت حقیقت دارد این دیوار
 از در بند کشیده شده است تا از بنا لای که هستی بزکات آلی می شود که اکنون آثار است
 و بعضی جا دیوار سیخ خراب نشده است امروز سپیدی میزایوف آمدند تماشای
 سعدن نفت و آنسکه و ده گرفتند و ویس کور نا طور بزوکن با ما میزد و کورین ای
 که پولیس سطر است آمدن فایتون حاضر کرد و تماشای سباب ماشین فستیم که کندم را
 پاک می کند و آرد می کند نه سبکت برشکی روزی ویس بوت آرد می کند و بخت
 چل هزار مناط حسیج اوشده است خیلی تماشا داشت از آنجا و پس کور نا طو رفت
 وقت باقی است اگر میل دارید تماشای سباب جوهر کشی نفت برویم کارخانه مال میزایوف است
 و خیلی کارخانه خوبی است و جوهر نفت بسیار اعلی دارد و دوسال است جوهر نفتی که از امریکا
 می آورند و از آن تر می فروشنند قدری از نفع او کم کرده است و روسها درین حایله بکدا
 نفت را بمقامی برسانند که از آن نفت بستر باشد که یکی دنیای در آوردن نفت صرفه نباشد
 باشد تا موقوف بخند و لی شکست یاد اصل نفت و بهتر است یا با سباب تصفیه بهتر کند
 الفقه از این کارخانه نفت و کارخانه آنسکه سالی بعنا و پنجره مناط بد و بت میرسد
 و از این کارخانه شهر که میت و نه غازان است از هر غازانی روزی ده مناط تسلیم می کند
 و ایام عید با وجعات موضوع می شود و در مراجعت در کن رود ریابانی که برای تعمیر مناط
 و واپورات ساخته اند تماشای فستیم چل هزار مناط خرج انباشتن و ریاد ساختن
 محل شده است چشمته نماین گفت روز دوشنبه یک کشتی بزرگ یکنگ که مستی مقبوت
 او را با اسباب از آب بالا خواهند کشید که بعضی تعمیرات لازمه دارد اگر میل دارند تماشای
 بایند که تم خیس خوب اتفاق افتاد که در بودن من چنین کاری اتفاق افتاده است

مایه جادو کورین ای
 فایتون

غازان

کشتی

یاقاسی اولان لایم آنه آنجا وقت غروب نسرل آیم و بنس کورنا طور و پولیس سطرنا در میرل
آده مراجهت کورده و الحمد لله قنایه ار رکت آیه شریفه کو استخاره و تدابیر و کویه
یحییع یاد و باران نه آشتیم و اگر آن ارانسی کل مید حرکت چلی شکل میدومی بایست
جد رده و معطل تویم بایمترل برسیم

روزی که بخت بدیت و هم تنم صغر المظهر ^{۱۲۹۳} است حتی حس سبک در دوا بیه که روزنامه
اکو کسپی را بنویسد آمد بود سارایه که گفتم امپراطور لفظ حجاب تو سخن صحیح نیست
علاج حجاب را بوزر ایست معاذ و سفرای کار جویند که در فرامیه کس لاش
میربند و لایق تان امپراطور بطیضرت است که تحفظی باشد چایچه شازادگان را
التیس در فرانه بنویسند و در انگلیسی خوش نوشته بنود او حال کرد که اشتباه است
گفت در بانی هم اگر عیبی باشد فرمایش کید گفتم بر تخت لفظ عوام است صحیح آنچه
نمود است و اگر کم ظرف او فارسی باشد در ایران هم مشتری پیدا می کند گفت فار
خوب اینجانب گفتم نزد ابی مطلق معلوم میشود که در کجاست اگر شروانی بنویسد
اشد است مثل شهر است شاه هم میداند شروانی پستی است گفت با جمال انبیل
معروف بود ایم و شروانی حق خان را دواست اگر تفسیر بدیم باید از دولت
اذن بگیریم و مشکلات که اذن بدهند و زرداب قریه است در سنای خن که اصل
شارایه از اجات و بعد از خسار و پیش گور نا طور و چوکیس سطر و رئیس چند
و سایر صانع بجا آمد که بتا شایه معدن نفت برویم و یس گور نا طور را طها
مکذکر که شنیدم چنین فرمایشی بحین بیک کرد و اید که امپراطور را این طور بنویسد
ما از صلاست کارسی خبرند ایریم خیلی ممنون شدیم که گفتم سلاطین ا خداوند عزوجل
استیاز می از دیگران داده است اینست در هر کار ثفا و تداشته باشد پنجاه
بغروب اندر و در شهر هم اول معدن نفت تقریباً بالا خانه فرسم انسان سرفه را ملاحظه که

1595

الحمد لله الذي
 جعل في كل شيء
 حكمة

جنتی نامہ

کتابک باب چهارم

در غریب صنع آتشی حیران میآید در مسافت دو فرسخ میطرفت دریای زخار و در کنار او
 آتش که و نار و در پهلوی او معدن نفت آتش از آب خاموش شود و نه نفت آتش
 شعله می گیرد و انقضیه این معدن نفت که از آنجا با طرف و اکلاف میسوزند نفت آتشی است
 روزی هشت هزار پوت نفت پسیاه از آن چاه ها که تقریباً دویست چاه بزرگ کوچک است
 بهمن پیم آید که بشمارد کوپه میسوزند و سر پوطلی را غالباً بچهار کا پاک می فروشند بعضی
 چاههاست که روزی سیصد و میت مناطه اعل دارد و از آن چاهها دو چاه خیل
 غریب است یکی چاه کوگور آفات که سنی چهار ساجن روسی که کیصد و دو فرسخ است
 و تقریباً هفتاد و ربع ایران است عمق دارد و هجده ساجن او که پنجاه و چهار فرسخ است
 مالا مال از نفت است که دریا سوناج است و این چاه را باشت چاه و دیگر از دوت
 کوگور آفات و چهار پال بدو ملیا مناطه اجاره کرده است که تقریباً هشتصد هزار
 تومان پول ایران میشود و چاه دیگر چاه صفوف است که گاهی جوش غریبی دارد و چاه
 ساجن که کیصد و میت فرسخ و سبست عمق دارد و کاهی بغلیان آمده میجوشد و قوی که
 انخار قسم نگفتد دیش تا صبح میجوشید که بخود بالایی آمد که احتیاج بجوشیدن نداشت
 قدری ایستادیم بر حسب اتفاق باینو پنا راه افتادیم که برویم آن قدر دور شد
 بودیم که عله انجام داد کشید که جوشید و بازه بر شتم فطر دهن لوله یک چارک زیاده است
 نفت چنان علیان است که از او طانی تخته که بالای او بشکل چهار مربع مخروط
 الشکل مساوی الا ضلع ساخته اند که بالای او پهن است بالاتر بسته بقدر
 فرسخ تخته بالا را برانیده از اطراف میرنجت و ارتفاع آن او طاق تخته
 پانزده فرسخ روسی است و از درخت تخته ها میرنجت در دویوز تمام نفت بود
 آنچه که از مجرا سانی که ساخته بودند بنا بر میرفت بکار می آمد و آنچه که بر زمین
 میرنجت یک ندر جاری بود که تلف می شد بقدر یک ربع آنجا ایستاده تا ساجن

کازر کاظم است

اگر ندیده بودم هرگز باور نمی کردم که این طور غنیان و فخران داشته باشند
 که بپا نژده بنانند و فرع مالار و دو یک هزار آسپانی باری بنود و از اسکا
 و ساعت بانشکده و قسمی که در قره سورا خانزاست و شب را میزبان یوسف
 همان کرده بود و از کارخانه جوهره کشی بانشکده و قسمی همان میانه که قوت
 رفتن دیده بودم بهمان حالت تشریف داشت و بامین مغرب و جنوب ایستاد
 رنگ میرود و طایفه و چند بار در زمین آتش زدیم شعله و ریشد و این آتش
 دوزخ اردو نوزد بر سنج که از میان او آتش در می آید بعد پنج شش دقیقه
 دست که ختم پیچ گرم شد در میان نوک آتش نیت همینکه هوا رفت که کار
 باشد شعله آتش خارجی با و بخار و مشتعل می شود اگر خاموش بکنی باد سنج
 از آن لوها در پی می آید همینکه شعله آتش بهای مجاور او رسید با شعله آتش
 و سرفه و مرتفع تر باشد سوزنده تر است که او کسی حس هوا او را روشن و مشتعل بکند
 و چهار طایفه آنرا از قدیم ساخته اند که زنگ بزرگ و کوچک و متوسط
 از وسط او آویزان است که آن طایفه می زد صدای سنجته دارد و آن کندان
 چهار طرف یاز است که بر پایه او شمالی و جنوبی و مشرقی و مغربی است
 وسط آن بامین جات اربعه باز است و وسط او حوض مانندی است که در
 میان او نوک آتشی تعبیه کرده اند که متضرب و روز از آن شعله آتش
 در می آید باری چهار ساعت از شب رفته از آنشکده روانه شده پنج ساعت
 نیم از شب رفته داد و سرل شدم و کیش گوز نا طور و صاحب منصبهای دیگر تا
 دم در آمده مراجعت کردند و آنشکده و در نزدیکی فسیله سورا خانزاد واقع است
 و باد کوبه در عرض چل درجه و سیه شمالی و در طول شرقی چل درجه و پنجاه و پنج
 دقیقه گری پنج دقیقه

در کتب
 و کتب

روز و شب بخود ریح الاذل ۱۲۹۳ هجری قمری مان ویش گوناگون را که کاپ آورده و بتماشا
 کشی کشیدن بقیه راه و این تماشا کشی را با لاکشیده و طفرین کشی را که معروف و متداول نباشد
 که داشته اند بقوت چرخ با تاسانی کشیده می شود و در یک ساعت او را از دریا بیرون آورده و تمام
 کشی مقولست مال میرزا یوسف است و در آن خود کشی را از آنجا که جو یا شدم گفت شانزده هزار
 پوت است که در آن ایران شتا و هزار من تبریز است و این چرخ ماشین که این پور را می کشد
 آن دارد که تا چهل هزار پوت بکشد و از آنجا که بدین ویش گوناگون و رفت از آنجا که قبل آمدیم
 تا دم در خانه با پولیس مسطر آمدند شب بخت نبین فعیفه که از اهل بزن است در پست و دم مسجد
 عبدالباقی سپه حاجی سلیم کلاتر بود که با او را آورد و الله تعالی ام الله تعالی که تماشا بکشد و از ده پوت
 وزن دارد و بدستش سال از عمرش گذشته و پیش از این است پستان او بمرتبزرک
 و پیر است که کینف بچود و سناله با ترحمت مثل صندلی نشسته پای خود را می آویزد و با نماز شدم
 و پستانش توش سرش آفتد نیست و سرود کردن او با نماز و مردمان متعارف است بیاخت
 که هر که او را تماشا کند پول بدهد خاسی از تماشا نبود و در ساعت سه نیم از شب رفت و داخل
 و او قطنین شدیم و صاحب ضیاعه فی کت کرده و داع کرده و مراجعت کرده و ترجان چند
 روز نوح یک شاد و نظروف بود و از پیر میرزا یوسف که در سر کارخانه است پستی بفرستاد
 و پنج روز قبل و خیک از هوا می کاز است که خواسته بودم که در طهران بخصه و مبارک و طبع
 شامش می بدم از کاز پر کرده بطوریکه می میران و راست بگویم که شام بود ساعت پنج بود و پور
 و در خارج کشی امتحان کردیم خیلی تازه کی داشت اگر در راه عیب بکند و خیک پاره نشود خیلی
 تماشا دارد و در ساعت شش آنجا می ایستد که تاجران از زرافه و حاجی عبدالباقی تاجران و کوب
 برادرش حاجی عبدالفی و حاجی نعمت تاجران و مشهد عبدالباقی کلاتر سپه حاجی سلیم و سایرین
 شده و رفتند و ویش گوناگون را می خواست مشهدی عبدالباقی را که روسی میدانند تا آنرا می برد
 ما روانه کنده راضی نشدم و از پنجل بکیت بلوک پستی خریده و زرافه نظروف شکل سیاهی

ما ویش گوناگون را که کاپ آورده و بتماشا کشی کشیدن بقیه راه و این تماشا کشی را با لاکشیده و طفرین کشی را که معروف و متداول نباشد که داشته اند بقوت چرخ با تاسانی کشیده می شود و در یک ساعت او را از دریا بیرون آورده و تمام کشی مقولست مال میرزا یوسف است و در آن خود کشی را از آنجا که جو یا شدم گفت شانزده هزار پوت است که در آن ایران شتا و هزار من تبریز است و این چرخ ماشین که این پور را می کشد آن دارد که تا چهل هزار پوت بکشد و از آنجا که بدین ویش گوناگون و رفت از آنجا که قبل آمدیم تا دم در خانه با پولیس مسطر آمدند شب بخت نبین فعیفه که از اهل بزن است در پست و دم مسجد عبدالباقی سپه حاجی سلیم کلاتر بود که با او را آورد و الله تعالی ام الله تعالی که تماشا بکشد و از ده پوت وزن دارد و بدستش سال از عمرش گذشته و پیش از این است پستان او بمرتبزرک و پیر است که کینف بچود و سناله با ترحمت مثل صندلی نشسته پای خود را می آویزد و با نماز شدم و پستانش توش سرش آفتد نیست و سرود کردن او با نماز و مردمان متعارف است بیاخت که هر که او را تماشا کند پول بدهد خاسی از تماشا نبود و در ساعت سه نیم از شب رفت و داخل و او قطنین شدیم و صاحب ضیاعه فی کت کرده و داع کرده و مراجعت کرده و ترجان چند روز نوح یک شاد و نظروف بود و از پیر میرزا یوسف که در سر کارخانه است پستی بفرستاد و پنج روز قبل و خیک از هوا می کاز است که خواسته بودم که در طهران بخصه و مبارک و طبع شامش می بدم از کاز پر کرده بطوریکه می میران و راست بگویم که شام بود ساعت پنج بود و پور و در خارج کشی امتحان کردیم خیلی تازه کی داشت اگر در راه عیب بکند و خیک پاره نشود خیلی تماشا دارد و در ساعت شش آنجا می ایستد که تاجران از زرافه و حاجی عبدالباقی تاجران و کوب برادرش حاجی عبدالفی و حاجی نعمت تاجران و مشهد عبدالباقی کلاتر سپه حاجی سلیم و سایرین شده و رفتند و ویش گوناگون را می خواست مشهدی عبدالباقی را که روسی میدانند تا آنرا می برد ما روانه کنده راضی نشدم و از پنجل بکیت بلوک پستی خریده و زرافه نظروف شکل سیاهی

وایفای پنج

خریده و زرافه نظروف

بادی مرده را خوبست بودم بطور خوب کشیده و پرداخته گشتی آورد اگر از روستا
در طلعه آن باز نماندنی ناخست کشم که در طلعه آن ساخته شود با سم تو باد و کار خواهد بود

ساعت

روز دوشنبه دوم شهر ربيع الاول ۱۲۹۲ هجری شنبه در ساعت نه از شب که تقریباً
سه ساعت از نصف شب گذشته بود و او را از لنگرگاه باد که حرکت کرد و هوا الحمد لله صاف
خوب است و دو ساعت از دوشنبه گذشته از نزدیکی خیزید و کوچک بود را که گذشتیم که بقدر
که دوستان تپه طهران و قدری زیاد تر است و جو را که در لغت ردی معنی چغندر است چون
آن که به تبرک چغندر است این اسم می نامند که باد که با کوچک می کشند و بساقت می کشند که
پاره دیگر است که او را بیک زیره می گویند و دروغ نیست که زیره محقق خیزد و باد چهار ساعت
از دوشنبه گذشته بمکرگاه سالیان رسیدیم و تسبیح شش من سالیان رنگت آب دریا از
داخل رودخانه گردید و ریخته بود و دره اش هم تفاوت داشت پس آنکه که ششمین
رنگت دریا برنگت اصلی خود بود و پس کتال این فول است و هشت سال است در زیر
خدمت می کنند و می گفتند و مرتبه در دوزخ گردانده اند و حرکت کرده اند و در دوزخ
قلعه یکی دنیای شمالی که تعلق بدولت روس دارد خدمت کرده است و این را او را با او
که وقت رفتن هوا شدیم که برایش کی می کشند و هیچ چیز تفاوت نکند و در طول و عرض و سالیان
تختانی و فوقانی یکی است که آنکه رنگت و سنگهای آن محل قمر بود این اخضر است که پستان و جاذبان
بود این اگر از باد که به تامل سالیان حرکت گشتی جانب جنوب است و از سالیان
لنگر آن جابین جنوب مغرب است و از لنگر آن تا آنری جنوب بایل جابین جنوب مغرب است و از
باد که به تامل سالیان سینه و پنجه در است که دویت میل نخلی است و دو ساعت و نیم
مانده در لنگرگاه لنگر آن است اما دریم بقدر دو ساعت توقف کرد و جابین یک که نایب شهرت
بکنج آمد و لنگر آن خرمیت از هزار خانه متبادر است نیم ساعت بعد و او را پور را راه افتاد

ساعت
ساعت
ساعت

ساعت
ساعت

و امروز این رباعی را کشیم $\text{ای بحر خمر توئی بنام آبگون}$ $\text{یعنی که بود آب تر آب سکن}$
 $\text{از آتش قهر حق شو پیر این کر}$ $\text{باشیغه شیر حق شوی راه نمون و که انقیض کر منزل}$
 بآتری خواهد شد $\text{رَبِّ اَنْزَلْنِي وِرْجَلِي}$ خواهد شد $\text{این نعمت کر ز حق مرگست نصیب}$
 $\text{از یاری شیر حق علی خواهد شد}$

روز چهارشنبه بیستم ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری شب چهارشنبه با گیلان و کرکه با جنوبی است میوز
 کتیان میخفت این با جنوبی است نسبت کشتی که با نزل میرو و اصل و یکل آو راست که کل مرداب
 انزلی را بریامی آو و با گیلان آو راست که از طرف کیلان می و زرد و بعضی این با و را گیلان
 کونید یعنی با و گیلان که و بهیسی با است ولی کل آو ز خطر صبح تر آمد چرا وقتی که این با میوز
 آب مرداب و دخل دریا می شود که بقدر دو پست میل ز نکت آب دریا تغییر میکند که بود می شود و
 بر تفاوت میکند میکل که بران دریا می میخفت هر وقت که با و خزر علی میوز و دریا طیان و انقلاب
 و اردو پسچنین است با و دشت و بعضی با و دشت که از طرف مغرب می آید با و دریا انقلاب
 و با و گنار و از طرف جنوب میوز که آب مرداب را بریامی و گیلان بر وزن بی نوا از ما جنوب
 مشرق میوز و با و گند و شش از طرف می و زرد که در این دریا و مرداب اصطلاح است با و
 و با و خزری بگون ذای مجید و شمال است که با و طوفان و انقلاب است چون از طرف شمال با
 و خزر می میاید ابالی آن صخات خزری میگوید و از شب کیاعت و سه ربع گذشته بلکه کا و ستر
 رسیدیم و بقدر پنج ساعت کشت کرد و مذ و هفت ساعت از شب رفته و او پر روانه شد و سه
 و سه گذشته بلکه کا و آتری وارد شدیم و بقدر کیاعت در راه و او پر را نگاه داشت از یک
 هوا و دو مان بود و هیچ ساحل و کوهها پیدا نبود که هر طرف غربت و قسرت و سفید پاشیده بود
 هرگز ندیده بودم از ترس آنکه مباد کشتی بخاطر و د از حرکت می انداخت تا ابل ساحل صدای
 یا علی یا علی شنیدم معلوم شد که ساحل نزدیک است و دو پست که بر می آمد و طیان قلب حاصل
 کشت و از با و گو به با آتری درسی ساعت آمدیم بقدر هشت ساعت در راه و مظل شدیم و رعیت

۱۲۹۳

گیلان

کشتی

۲ که کل آو راست و کل آو

نسبت دارد و وقتی که

شالی میوز و آب دریا و اصل

مرداب میوز و نکت آب و

نکت دریا میوز

کشتی

کشتی

کشتی

کشتی

و ساعت غلی مسافت کردیم از مالای سلطه میرزا مهدی از دو در پیداشد بنال نیک که گفت
 دیر در عصری مغراف حاجی عبدالباقی رسید که خلائی روز چهارشنبه وارد می شود و مرا بجا
 ناصرالملک تبخیر دست پا دو و او پورسلطانی را هم آتش میبرد و خود ناصرالملک هم تا مصطفی قیصر
 می آید و بعد دو ساعت در کشی معطل شدیم تا او پورسلطانی برسد تقریباً شش ساعت
 مانده و او را از نرلی شدم و تپ آنرا بخیر منگلا و گاو آنت خیر المنیرین در محل نیک
 افتاد و سجده شکر کردم و گفتم صد شکر که گشت از نرلی که رب انزلی است بر زبان دل
 از لطف علیست ورنه کی بود امید و در ششش بود منزل با چه طول و او پورسلطانی
 سی و یکم ربع است که تقریباً صد فوت است و از نکرگاه تا بارگاه سه ربع کشید که آمدیم و
 چنان بر بود که قصر سلطانی بآن ارتفاع پیدا نمود و بعد از ورود و انزلی از تو خجانه مبارک
 هفت تیر تپ انداختند عصری جناب ناصرالملک حاجی بهارالملک با نرسل آمد

۲ امان تم خانی

۱۲۹۳

روز جمعه چهارم ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری چنان بود و دو دمان بود که قصر سلطانی در سیدکی
 مهارت معلوم نبود اهل نرلی گفتند که دو هفته است که این طول است و جناب ناصرالملک گفت
 تا سیزده عید کند و و شکلا روم بشد رشت بروید و بوسیله انزلی به تهر و تاشای فارسی را شکار و مواج
 در ایامی ذخیره شتر از شتر و باز راست انداختن دو سب و در نکرگاه است آمد عظیم
 با اتفاق ناصرالملک و حاجی بهارالملک بخیریه میان شیشه باغ میرزا عبدالقوام پستونی بقیم
 امروز از صبح تا غروب آفتاب هوا به جناب بود که از کشتن در فتنه قصر سلطانی دیدانی شد

۱۲۹۳

روز جمعه پنجم ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری در انزلی عبدالطهری کرجی سوار شده تاشای خانایان
 زقیم بندر بیت و قی کشید که در بنما از مرداب حرکت کردیم طول مرداب تقریباً از قریه گز
 چال که از توابع انزلی است و در غرب است تا قریه حیفه که از توابع رشت است و در شرق

ش

به کوه چال
 به کوه چال

هشت میل است و عرض مرداب تقریباً از بند رانزلی است که در شمال است تا محال تو لم یضم
لام که در جنوب است سفر فرخ است و عمق مرداب جانی که بسیار عمیق باشد نه قلیج است محال
که ازین زیاده تر باشد که هنوز معلوم نگردیده و عمق چاه آب غازیان بقدر یک ذرع است
که آب شیرین دارد

۱۲۹۳
سنة

روز شنبه ششم ربیع الاول ۱۲۹۳ هـ مطابق اول اپریل ۱۸۷۶ م مسیحی که میسرده فرو ریز
ماه جلایلی است صبحی بقدر سلطان رفیق در اینده ششماه هم خلی خرابی برپیداست تعمیر لازم
بسیار قصر با صفاست هیچ قطعه است و ارتفاع او بیست و یک ذرع است و امر و زوادم این غازیان
و انزلی که مرداب داخل دریا شود فرع کرده و سیصد و هشت ذرع طول دارد و پل خوبی
توان ساخت و پیرا از جنوب شرق انزلی واقع شده و جنبه بوغاز شمال جنوب صحتی است
در طرف غربی بوغاز و غازیان در طرف شرقی واقع شده است معصری سوار کرده و پیاده شده و
(نیم نون و کسروا) رفیق که مخفف نام و در است که ناو زورق کوچک را کوئید و و یکبر و
عجور است بقدر یک ساعت در مرداب حرکت کردیم تا آنجا که یک ساعت راه بود و چون بنزدیک
و در این دو سه روز بر روز کشتیهای بزرگ را با طناب بکرجیای کوچک بسته و آن کرجیای
می کشیدند و از بوغاز داخل دریای کرد و خیلی تاشا داشت قول ابی حازم یاد آمد که گفت
وَلَا يَنْبَغِي لِلْأَصْلَاحِ أَنْ تَهْتَدَ مَوَالِي الْأَكْبَرِ إِلَّا فِي ثَلَاثِ مَوَاضِعَ إِذَا خَاضَهَا أَيْسَبَلًا
أَوْ سَادًا أَوْ لَيْلًا أَوْ ذُلْجًا وَاجْتَبَلًا

۱۲۹۳
سنة

روز یکشنبه ششم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ هـ صبحی تار را در انزلی خورده چهار ساعت نیم از دست
که شش به پاور سلطان رفیق آمد و چهار ساعت بغروب مانده بدین رودخانه پیرا زار رسیدیم که
و پاور آمده بکرجی سوار شدیم و دو ساعت و نیم بغروب مانده با تخیر و العافیه وارد پیرا زار
شدیم و نه عدد و کرجی بزرگ که احمال و اطفال داشت قطار بدینا به پراخت بسته بودند و کمی
خیلی تاشا داشت و در میان مرداب بقدر یک ساعت برای تاشا سوار گاه می که داکتر

تاشا
سوار

مقتل شدیم و در ملک دام تقدیر یک کرجی که پُر شده بود مای بود که سی چل عدد مای بزرگ بنویسد
 بود که بسیار مای بدینست است و در دهنه رودخانه علی خضر خان بمغاف پی و عبدالحکیم خان
 پسر عمه رشتی و پسر میرزا عبد الوهاب پستونی با استقبال آمدند و در پیرار اراعیان شکر و شکر
 و میرزا عبد الوهاب پستونی و میرزا مصوم کار پرواز خان را حاجی میرزا نصیر متوسل بجای تا کم
 و تجار و اعیان دیگر با استقبال آمدن بودند و وقت غروب آفتاب وارد شهر رشت شدند و
 جناب ناصر الملک خواست در دارالایام منزل بدینچنین وقت رخصت از خارج شهر خانه بزرگ
 امین دیوان آمده اکمده رفیع کسالت شد کفتم آنجا مبارک است برای دوست روز در دارالایام
 اسباب رحمت شامیتوم لند در خانه میرزا علی محمد خان پادشاهم و ناصر الملک و اعیان و
 تاد خانه آمده و در خانه کرم و نیم و از پیران را تا شش خیابان و سلاطین و اشراف و تجار
 بنیامانی دار که از پل قانی رودزی که به لاکو دخی میرفتیم عبور کردیم مگر آنکه آن خیابان
 عرفی از این خیابان است

روز دوشنبه ششم ربیع الاول ۱۲۹۳ صبحی عالمی اعلام گشتند و شامی اقول جناب آقا شیخ
 بعد از آن جناب محمد علی امام بعد از آن حاجی ملا قائم بعد از آن جناب سلاطین الاطیاب و اعیان
 عبدالباقی شریف فرما شدند و خیلی نشسته و صحبت داشتند آقا شیخ جواب گفت یکی از اهلات
 ظهور امام عصر عجل الله فرجه که در حدیث است تقارب طرق است و حالا معلوم میشود که تقارب
 طرق به تنه فرموده و راست و فکجه حضرت امام از عبارت را فرموده و اند بنظر ما غریب می آید که
 تقارب طرق یعنی چه و چگونه ممکن است بحضرت جناب ناصر الملک و حاجی سبزه الملک آمدند بعد از آن
 آقا محمد حسن متین التجار و سپایر تجار و میرزا عبد الوهاب پستونی آمدند

روز سه شنبه ششم ربیع الاول ۱۲۹۳ بعد از ظهری جناب ناصر الملک شریف آوردند و عالیجاه
 چرخ صاحب قوسول دولت انجلیس اعلام کرده بود که بدین باید بعد میرزا نصر الله میرزا
 شایر الیه اخبار کرده که در بولس باران تهنیه با خوشی که وارد و منیت تواند از خانه پروراید

سلاطین

رو به باشی و کتک
 من است و است و است
 که یک کتک است و است
 و است و است و است
 و است و است و است
 و است و است و است

چون باران آمد خدو استند جناب ناصر الملک کم گفت درج مفاسد ملی دارد که خیلی بایه نعت است
و بعد باز دید عیالی اعظم الله قدرتم اول بجای جناب امام جمعه و بعد بجای جناب میر عبدالقادر
بجای جناب حاج ملا قاسم و بعد بجای جناب شیخ جواد رقم وقت غروب آفتاب بر شتم

۱۲۹۳

رو چهارشنبه و هم ربيع الاول ۱۲۹۳ صبح بدین ناصر الملک بدر انگه فرستم و شمارا اینجا
خودم عالیجاه چهل صاحب قونول دولت انگلیس و آنجا دیدن کردم گفت در روزنامه پنج
اسمی از شما برده اند که در انگلیس شست هر که از کسی قرض بخواد و بباب کرد و گذارد می گویند از قرض
قرض کرده است نوشته اند عموئی شما ایران باسلامی آمده است شاه ایران خوش بخت است که
عمودار و پسران عثمانی عمویم دارد که از او قرض بکند و طلبهای مردم را بدو و بهیستی خبری
بدولت عثمانی زده اند چون ما بچه پول است قرضی سلطان از تجار و فرنگستان بجهت لشکر کشی بپسند
در سنه ماضیه خیر افتاده و قرار گذاشته اند که نصف بدهند و نصف را هم در مدت پنج سال بپردازند
بداد که این نصف علاوه بر مراجه سالهای آتی خواهد شد و از اینجا در روزنامه پنج انگلیس که از است
باقسام عجم و مضامین غریب از دولت عثمانی بکند از بزرگو و تنها مینویسد و ضرب میزند و از
خود انگلیس و وزیرای دولت شکایت می کند و بسیار خوش پان است و اغلب بیان مطلب را بکند
و اتقار می کند و فی الحقیقه یکسری و دولت که قضا و مضامین پنج نشود و از کون و کون چنین
وزیر قمار انگلیس شنیده بودم که می گفت هر که در زبان و لغت انگلیس دست آگاه نباشد مضی شود
اشارات پنج نفین پس از آنکه بگفته ام معلوم شد خیلی مضامین لطیف دارد و چه ستر بخت که زود
راه بجائی دارد و چه القصد وقت غروب آفتاب بمنزل آمدم

۱۲۹۳

مکمل از خانم

رو پنجشنبه یازدهم ربيع الاول ۱۲۹۳ صبح حاج محمد ابراهیم میر محمد شمر بقیدار حاجی ملا رستم
درده بود و مراجعت کرده با انوان بدین آمدن بودند و بعد بدین عده مکرر کج کج عالیجاه
محمود خان رشتی سپه پاسمان فومنی فرستم نه را آنجا موعود بودم و در آنجا خانم چهل صاحب

انجمن مبین آمد از اهل کلبی است و در چند زبان ستیاد است عصری بخانه مراجعت کرده بجا
ناصر الملک آمده با اتفاق مبارزید حاجی محمد ابراهیم زرقم از آغا اشیان برای روانه کردن چنانچه
دارا اختلاف بمنزل رفته و من شب بود و بزیارت بقعه که میگوید مقبره حضرت امام زمان
علیه السلام است زرقم اهل کلبان خبی اعتقاد دارند و کرامات حد از آنجا دیده شده و نسبت کلب
آن بقعه است و در فرامین سلف با نام زاده لال توی معروف است و وجه تسمیه را چنین میگویند
قدیم آنجا آمار قبری نبود و است جوانی در حالت مستی از آنجا میگذشت و میخوانده و هرگز میگرد
صدائی شنیده است که لال توی آن جوان لال تنده آنجا افتاده است بعد آنجا را کا و دیده
آمار قبری پیدا شد و است متاعه غلطه را اکنون هزار فایض المانوار آنحضرت محل رجوع خاص و است
و از شب یک ساعت زرقم بمنزل آمد

روز جمعه روز دهم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری و روز عید حضرت سید المرسلین صلوات الله
سلامه علیه است اعتقاد عامه بر آنست و قد آلا سلام محمد بن یعقوب کلبی هم در اصول کافی باقی
باینمقی تصدیق کرده است مال الیه ایضا شیخنا الشیخ الثانی فی ذی القعدة و در کتب معتبره
تحقیق کرده و در جایگزین مسطور است که نطفه مبارکه آنحضرت در شعب ابیطالب در حرم پاک
مادر و ایام تسریق قرار گرفت چنانچه جایز و لالت بر آن دارد و ایام تسریق باز و دوم و سوم
و میز و هم ذی القعدة محرم چون عیان بواسطه اختلاف فصول و تخریج واقعی را تمیز داده و بحسب قری
و او نداند لطف آنحضرت را ایام و بحسب کسی که آن سال در جاده وسیع الاخره بود و منعقد شده
مقدار رکعت مولود و در طبقه بار در قرار گیرند و عالم قرار داده و طبیعت تقاضا نمود و باینکه
و اگر پیش آنده بخلاف عادت و طبیعت است پس ماه تام و از دهم برین الاول چرا بود عقل
و نقل بر این که او میگوید ولی اکنون معسول به خاصه بنده هم ربیع الاول و معمول قافیه و
شهر مذکور است و چون از کسی ذکر می شد لهذا لازم کردید که از او نیز بدلول الکلام آنحضرت
ذکر می شود و منی بکینه بود که جود آن داشتند و آن چنانست که جود آن را ماه قمری

عقوبت محمد زاده

عقوبت محمد زاده

و

و سال شصت و نواست سال شمس با سپه سال بر ماه آذرماه و ده و آن سال نیز
 ماه حساب کنند و این در هر نوزده سال هفت بار یک ماه می شود پس در هر نوزده سال
 هفت بار سیزده ماه باشد و آن سال سیزده ماه یکبار خوانند و این یکبار که در آن جوهر است
 برای پنجاه و شش عید فصح که اول عید فطر خواهد بود و در روز نوزده و از آن است
 چون نوزده سال شمس با هر نوزده سال قمری قیمت بخت هفت ماه و سبع ساعت زیاده
 و از آنجهت است که بخت حساب مدار بر نوزده است و در آن ده سال که یکبار بخت است
 ابو ریحان پرونی در نیم و نیم و ششم و یازدهم و چهارم و دهم و شانزدهم و نوزدهم است
 و از آن بود که حضرت ختمی باب علی علیه السلام در فی القدره الحرام سال هفتم از هر
 بهار و پیمان بکشتن آرد و پنج فرمودند که این فی القدره بحساب عربانی بخیر نباشد که سال
 شانزدهم از دور یکبار ششم بود و سال ده و از اول اسلام هم چنین بوده بسبب متابعت عرب
 و جهودان در حساب کتاب جهودان و سیر و خرم را و او را خوانند که مالی آدار است و نسبت
 عبری یکبار را بخیر گویند بر روزی عید یعنی آستان بهار سپید و هم و عربانی بخیر اند یعنی در آخر
 آفنده و بی آسبی در وقت یعنی آن بخیر است چنانچه صاحب مجالس می گوید و این معنی است
 مناسب است القدره حکم آیه شریفه *إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ* و این کلام در کتاب
إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنِي عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ یوم خلق السموات والأرض
 یکبار در اسلام حرام شد و در آن سال آخر که حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و سلم زیارت بیت الله
 الحرام مشرف شدند سال یکبار پنجم بود و سال حجة الوداع بود و بر حسب اتفاق و تخیل نبی بخت
 بلای مطابق افتاد و حضرت در خطبه حجة الوداع این دو آیه شریفه را بر امت خواندند فرمودند
إِنَّ الزَّمانَ قَدْ انْسَدَّ كَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَوْمَ خُلِقَ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ و یکبار در اسلام حرام
 و سال ده و هجده و قمری شد و منی شمس شد و این تفصیل چون خالی از فایده نبود و بر مناسبت
 روز مولود حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم تحریر افتاد و القدره شمس است

آذر
 آذر

جناب ناصر الملک و اعیان تهر آمده از شهر رشت روانه شدیم و اینطرف پل حاجی محمد باقر حاجی
 بهادر الملک و اعیان شهر را وداع کرده مرض شدند و ناصر الملک تا خلعت پوشان آمدند و از آنجا
 وداع کرده ایشان بهم برگشتند و گانگه را تا گنهدم آوردیم و درین بسیار راه در جنبای کوه
 آکوچینک و متعال و سیب جلی با جماعه و چنگلیهای کیلان با واسطه و راهی میشد کوه دست بعد از
 آنکه سیب و متعال و کویچ دست آمد میشکوفه پست پس از آن انا راست و پس از آن نوبت کل
 ابریشم است که دو ماه است از وقت سفید و شش در کنار راه حساب بود و نسیاحت بفرمانند
 و اردو با پارخانه گنهدم شدیم

۱۲۹۳

روزشنبه نهم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ از چایارخانه گنهدم تا پای سفید گنهد با کاس که آمدیم
 و سفید گنهد که اول کرده و کوهسار است متصل سفید رود است که سفید رود از پندی او میگذرد
 و از گنهدم تا چایارخانه رستم آباد و همه جا کوه طرفین است که اغلب جاها از دامنه کوه گذشت
 و همه جا طرفین چنگل و کوهسار و طرفین سفید رود است این اوقات وقت طلیان سفید رود
 اغلب جا میان دو کوه بالا مال از آب بود و خیلی با صفت بود و از پل حاجی محمد باقر تا کاه و استرا
 امام زاوه با شمس سزار و شمس و بیت ذریع است و از کاه و استرا تا سفید گنهد سه هزار
 سپیدی و مقدار پنج ذریع است گنهد زار یکبارگی در محله کوه قتل ترکی است چون خاک آن سفید
 لهذا سفید گنهد گفته اند و تا راه را در غل چوبنکل طریق راه انبوه با شکوه و اشجار و قوی ملک
 از آن پس برفه رفته بنگ که کوه می شود که نسبت بطرف رشت حکم عراق را دارد و در رستم آباد
 زراعت گنهدم در زیاده می شود و از راه از خانه نقل بر تا چایارخانه رستم آباد و کوهسار است

روزی که سفید چایار رستم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ از چایارخانه رستم با و تبخیر آمدیم پل محلی که وقت
 رخت و چمدان و خراب بود و چمدان تمام شده بود و کیمیا گنهد و دیگر را بهم پست ما و کبر ما که گفت که
 در اوایل حاوی لادلی تمام می شود و می گفت روزی سه چهار ساعت با ذریع سفید و کیمیا

چون

چون بعد از ظهر بود باد شمال برخواست و باد با جریان آب تصادم داشت که قطرات آب
مثل باران از پشت بلایا می آمد وقت رفتن چون صبح بود صد باد را نداشتیم ولی دیدن این
باد که ثانی باد عادیست لازم بود که کز خنجران و درج جانیده بودم و چنان دانستم چون
طرفین پل کو دست مجری و متبیرج منحصراً همین نکته است که پل ساخته اند از آن جهت با آن
مکان شده است و الا مضرت می آید با این مکان این طور در پیشگاه عاصف و قاصف باشد و هر جا که
اینطور باشد باد در آن کان سخت خواهد بود و جهت همین بادست نام در همانی زیتون منجیل مایل بطرف جنوب
و عجب آنکه این مینجیل در بهار و تابستان با واسطه پائین خانه بعد از ظهر میوزد و در طلوع خورشید
می گیرد و باز بعد از ظهر بنای وزیدن را می گذارد و اگر در تابستان این باد و زوایل منجیل از
پشت هلاک می شود حکمت آنی است که بآن باد عادت کرد و اندک کز خنجران پل ندانیم فرو نماند

۲ میرزا مهدی که وقت رفتن
تا اینجا آمده بود در غرض شد و
مراجعت کرد
۱۳۹۳
سنة

روز دوشنبه پانزدهم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ از منجیل کجا روانه شای پاچا را دیدم چون کار و
خیلی کثیف بود که چادریم نشسته آنجا بنزد ناچار و قشلاق طایفه چکنی منزل کردیم که نسبت کجا
کثیف حکم حضرت شریف دار و اهل قشلاق هم کار بایلاق زده بودند و قشلاق و دست نگرانی حضرت
کا و وجو را میگرداند که کار و اندام از بنای حاجی محمدادی تاجراست که پل را ساخته است
و آب شاهر و دطنیان داشت و آب از دو چشمه بزرگ پل حاجی محمدادی منصرف و منحرف شده از
دو چشمه کوچکی پل می رود اگر آب را بزرگتر داند و در دست که آن دو چشمه که یک مقدار است
تا آب آن آب را ندانسته باشد و عقرب خراب شود چکنی کجا رفته دین می آید و از دیوان حکم شد
که در پاچا را چا یا رخانه بسازند و استماد اکبر معمار برای باز وید آنجا آمده بود و اگر ساخته شود
کجا رفته دین خواهد آمد

۱۲۹۳
سنة

روز شنبه شانزدهم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ از قشلاق چکنی روانه شده دست در می در کار و
پاچا معطل شد که جایی چا یا رخانه را میان آب مبارک و کاروانسرا معین کرد و هم بهر عتیقه گفتند که

مام از سپک و آجر و گچ باشد که خلق بزنند و وام او در این سواد برت زما و ترخا پو
 بجناب ناصر الملک پنهانم دادم که تفاوت طاق آجری با تیر چوبی که خیلی کم است معترض نگا
 مبارک برساند که انشاء الله این چارخانه با تمام برسد در زمستان اجای نفوس خواهد شد
 این کاروانسرا بنجر بطریق مال سیح حاجی شیرین دارو که تیران دو ساعت آنجا زیت کرد و بغیر
 خزان نرسیده در دامنه کوه چندیاده چادر را بچینی با و در آنجا در سپیده یاد در بهار قایم
 زهر نام پسر زن قوچاقی بود و عفو رقتی آن نکو شسته و فلذی الحسان اُخذ و
 الطهر و تروح الی الطار بصلح شایانها و هَلْ بصلح الطار ما اُخذ الذفر
 از من و پسریدم گفت وقتی که تحقیق شاه مرحوم شد من تومر دستم و میمنه میمدم را دادم برای
 ما و جاق روشن کرد و در کنار و باقی نشسته و جوانی میکرد و متقل میخوبانید و آه می کشیدم
 چرا ایقدر آه می کشی گفت میمدم بچینی نوکر است سوار را خبر کرده اند که بنفر رود و او را دادم منم اندام
 او را بنخورم که دیگر او را نبینم چو میاشتم ناز میخوای چه و سوره را خوب خواند و دارد دلم
 یگانگیان خوب تندرستی خوشم آمد هیچ کس نرفت نه زهر داران چه را بنظر مداند و یاد گرفته
 باشد و بعد از نماز قرب بطله چنان خواند و دو مان شد که جبال تنواری و قتل بواجز پر شده
 و چنان گشت بلکه در چند قدمی را کب میمدم کو با زلف خوب شد آقا کاظم که جدای خزان سکیت
 دیروز در اینجا پنهانی آمد که اگر زمستان بود یکپارک در صحرا دادم می کرد و میمدم خیلی سرد بود
 و آقا کاظم که جدای خزان گفت که سه چهار سال قبل کبیر از فرنگیها آمده بود مساحت این که بهما
 میکرد و میگفت که ارتفاع قلعه خزان آسدر رشت سهرارو بسید می بود و دفع است جان
 دانستم و فوت گفت آقا کاظم دانسته است و اگر درست گفته باشد تقریباً یازده هزار فوت میزد
 و خزان این سخن میزد تمام گرم خوب است و در دوات مقبره کاتکبیر و ستاخی مشکلی که یکی هزار
 خانه است تمام دارد و نزدیکیت بفرو بود و دمان آرام گرفت از غزل درآمد و تماشای گارو
 رفیق آقا کاظم باین کرد که نقصان با مبعولت که ندارد می کشم انشاء الله اگر حیا می سواد بپای

که آنرا اندام سال ساخت شد و تنه کرد که در عرض و دام چرخ دست رحمت خالی است
ملک کرده بانجام می رساغم و قرار شد که در پهلوی عام در کنار راه بنامد که درستی
غراب که عبور می کنند منزل نگاه باشد

رو چهارشنبه پنجم ربيع الاول ۱۲۹۲ هـ از قریه خزان روانه شده بقریة آقا بابا سیم و تا مسافر
زیری بطرف قریه مرزعه و بین دیار راه بود از قطعات برف شخون در سرگردنه کوه سایی چرخ کرد
ما بین طارم و سلطانیه است مالامال از برف پدیدار بود و چرخ خفت چهار کراست و کرباصطلاح
ایلات دزد را می گویند و آن کوه سارچسپا در ده بزرگ است از آنجهت چرخ میگویند که تقریباً از شان
بجنوب امتداد دارد و قریه سیمیل آباد در میان گردنه و قایان چاسپو خیلی کارتر و دین و مستبان
می آید که از هلاکت برف و کولان نجات میدهد و از تنه که بسمت مرزعه سرزیر میشود و شهر قریه و جن
سیدمانیه طهران پیدا است و از قریه خزان تا مرزعه در دو ساعت و نیم آمدیم و مشکوفه بادام زیاد
یادم از پیروت آمد که در دوازدهم محرم که مطابق نوزده درجه دلو بود و بهاشای پیروت قسم
تکوفی با دامن مثل مروز جلوه و صدا داشت که بیت و سیم جل است که شست و چهار روز شستی
تفاوت این مکان با پیروت است سبحان الله مالک الملک چقدر کتی در اختلاف کند و امر جاست بخیر
ذات پاک پروردگار کسی ازین سرار آگاه و خیر نیست (لا تقف بالیس لک به علم) و در نمناگاه
مرزعه وجه جلای از بابت جاده ملک کرد پیمان میدید که هیچ مکان مفیرت که در آن مکان خدا کرم
شاطر باشی شود و در ترک اسب پول لعل پاورد و کف چمن کار خنید بود و خدا توفیق داد در جهان
مبلغ چاه تو مان به آنگاه که خدا می خزان از جهه مسجد و ام انشا الله مسجد استس علی التقوی
شد و تنه کرد که غره جرب بانجام برساند الله سده ساعت بغروب مانده به آقا بابا رسید و چاه
ساعت و نیم راه آمدیم ولی از چهار فرسخ زیاده تر نیست و در آقا بابا باغ بزرگی مالک اول او حاجی آقا
ملک التجرار احداث کرده که چرخزار درخت بادام دارد و از شکوفه و در زمین فرش سفید گسترده
و در هر جا چادر سفید کشیده اند خیلی خوب بود و باد استمنا فی آن خرب در جا می دید و دیده شده است

و نزدیکی ضرورتی طالبان از مباحث و مباحثه و پیشه و ریش نمیدان استقبال آمده بودند و
آقا با با نوچشی جدا علی میرزا با کماله مسکله رسولی نو آب شرف و الاسامی طه و ام قباله ایستاد

رسید

۱۲۹۳
سید

روز جمعه چهارم ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری (اول فیهان ماه رومی است) بانجیر و العاقبه میگردم
رکن الدوله یلغی میرزا طاب شاه آقا با با شهر قزوین مستقیم و مقرر نظام آباد و نوات عسکریه
سلطان احمد میرزا کرم قزوین بانی اعوام کرام حق میرزا یعقوب میرزا پسر مرحوم ظل است خان خجسته
و سایر اعیان و ولایت تشریف آورده بعد از ظهری وارد دارالایام قزوین که با صلح
قزوینی با از عهد صفویه بدو قنایه معروف است وارد شدیم و در اول فیهان باران رحمت الهی
هم آمد و در پنج شهری قبه شهر صفهان قزوین کلان سیاه فیت که از صد فتنی خوابیده و گوید که شهر
قزوین از بنای شاپور و ذوالکفایت است و سوره قزوین از بنای زبیده زن هرودن از رشید است
و بر حسب اتفاق قزوین بحسب عده تاریخ بنای مودان شهر است که یکصد و نفا و دستان
هجری است

کلان

۱۷۶
شماره

۱۲۹۳
سید

روز جمعه نوزدهم ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری تباشی باغ و کلاه فرکی شاه طماسب اول ز قزوین خراب
و در این بود پس از آن با تانان نو آب صفه الدوله بنامه بن عم کرم حق میرزا و له مرحوم رکن الدوله
یلغی میرزا طاب شاه و مستقیم و در خانه حق میرزا کتاب فرشی چند جلد کتاب آورده بود و یک
کتاب جنگی خریدیم و یک حافظه خوب داشت نو آب صفه الدوله را می پست قبل احوال من و در
طهران مراحم ملوکانه فاسله باز کرد و این عمل آمد و خوش استیزار و وضع بمیالشن و خدو
که دار از زوال الش و تبیر از آرمی و چون روح قدسی و بخواه از مردم صاحب کالت و تبیر از
و عضه الدوله که کشد که شام بشیر از ما و خواست شد که شام خراب سال النیب است ولی درین منزل
که برانم بمحل اعباء حکومت و ابوالفضل بشوم حال که ولی خسته و تنی رفته دارم تا لقیه
آسی و تدبیر پادشاهی چه باشد

در پیشه

۱۲۹۳

روز شنبه بیستم شهریور سال اول ۱۲۹۱ چهار ساعت بغروب بانه از شهر قزوین در آمده نواب خضد الله
و هجی میرزا تاج شهنشایت کرده از نواب مغزی الیه و داغ کرده روانه شدیم و در عرض راه
و باران شد و در هوا در طرف شرق و قوس قرخ بالای هم پدیدار شد علی گاشا داشت و قوس قرخ
داخل بقدر نسیاعت طول کشید که تا محو شد باین امتداد قوس قرخ ندیده بودم و کوه های طرف
شمال و شمال شرق را و کوه های طالقان را برف زده و امروز بیت و هجتم ماه جلای است هوا
ببار سرد و نسیاعت بغروب بانه وارد عباد الله آباد شدیم که عوام عبد الله با میکوبند
تسخیر قزوین سه فرسخ و نیم است و در طرف جنوب شرق قزوین اقصیت

۱۲۹۳

روز یکشنبه بیستم شهریور سال اول ۱۲۹۳ صبحی خنایه و دومان کوه و بیابان را گرفت بود که
چهار مدهو نبود که در صحرای عباد الله و خاک علی چنین به وضاب باشد که مثل کیلان بود و بعد
دو ساعت که آفتاب شد هوا خنایه گرم شد که آن نر سایه و در روزی که گرمای امروز هر دو غیر
بود و از عبد الله تا قریه شلاق چهار فرسخ فایست حرکت بطرف شرق است و از آن جا بافتند
کازرسپنک و در فرسخ است حرکت بطرف باین شمال و مشرق است که مشرق بایل تراست و در
کازرسپنک این شهر بخاطر طرم آمد که توپا کش باشد و ما را ای برادر از کس پاک که زند جان پاک کازران
برسپنک

۱۲۹۳

روز دوشنبه بیست و دوم شهریور سال اول ۱۲۹۳ از قریه کازرسپنک با و غلان تپه رفتم
او غلان تپه در جنوب مشرق کازرسپنک است و پنج فرسخ مسافت است و در عرض راه باران زیاد
خوردیم پنج ساعت بغروب بانه وارد او غلان تپه شدیم

بلغ السيل الى

لربح حج زينه وهي حرة مختصة
لاساداراد واصيد واكلها
لأبيه لا ياكلوها الماء فاذا بلغه
لسيل كان جارا مجتافا يفرج
لأجواز الحيد الربيه ما لا يقع
في الأرض

روز سه شنبه بیست و نهم ربيع الاول ۱۲۹۳ در او غلان تپه توقف شد شب گذشته و امروز باران
رحمت الهی سبل جبل را سیراب کرد و استیجی الارض بعد موتها

روز چهارشنبه بیست و چهارم ربيع الاول ۱۲۹۳ (اول اردی بهشت ماه جلای) امروز که
صاف شد و سخا باز هوا وضاب از زنی بر جاست معلوم شد که تا قریه و لیان و فشد برف آمد

و در خاقان رفت را در با همار و رفتند و سر و تنی آن مصحات را سر باز و دست امروز خمداد و
مخص شد بطهران رفت و امروز روز و خلان تپه بالا ای قاسم کج طرح خیابان بکیمت طلب
تپه مزاد و فرج و موصشش فرج که انشاء الله تعالی ساخته و پرده خست شود

۱۲۹۳

روز پنجشنبه بیت پنجم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری قمری نو چشمی میرزا دابو استیج میرزا خلف
نواب شرف و الاحسام استیج و ام اقبال که دست و اما دی طیفیست تاشاهی و خوانده را
دارند در قریه شحر آباد تنیده بودند که با و خلان تپه آمد و ام جمعت کشته شد با و خلان تپه
سلطان حسین میرزا پسر مرحوم سیف الملک میرزا و نوذیر میرزا پسر مرحوم رضا قلی میرزا پسر امیر
بهاپیل میرزا پسر مرحوم کیمورث میرزا ملک آرا و حاجی معتدل شیرازی در خدمت ایشان بودند
و شهرباد از توکل شیدا راست و اما و خلان تپه چار و فرج مسافت دارد و امروز اول نور است
و شک که شسته قبول نمیشود و شد دست

روز جمعه بیت هشتم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری قمری نو چشمی ابوالفتح میرزا بسلامتی رفتند و
والانصره الذوال از شحر آدمی فرستاده و احوال پرسید که روز و خلان تپه بکیمت تبرکات بلبل آورده بود

۱۲۹۳

روز شنبه بیت و نهم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری قمری نو چشمی ابوالفتح میرزا بسلامتی رفتند و
والانصره الذوال از شحر آدمی فرستاده و احوال پرسید که روز و خلان تپه بکیمت تبرکات بلبل آورده بود
روز دوشنبه بیت و نهم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری قمری نو چشمی ابوالفتح میرزا بسلامتی رفتند و
والانصره الذوال از شحر آدمی فرستاده و احوال پرسید که روز و خلان تپه بکیمت تبرکات بلبل آورده بود
جدید در آن رج روز و با تها رسید

روز دوشنبه بیخ ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری قمری نو چشمی ابوالفتح میرزا بسلامتی رفتند و
والانصره الذوال از شحر آدمی فرستاده و احوال پرسید که روز و خلان تپه بکیمت تبرکات بلبل آورده بود
روز دوشنبه بیت و نهم شهر ربیع الاول ۱۲۹۳ هجری قمری نو چشمی ابوالفتح میرزا بسلامتی رفتند و
والانصره الذوال از شحر آدمی فرستاده و احوال پرسید که روز و خلان تپه بکیمت تبرکات بلبل آورده بود
جدید در آن رج روز و با تها رسید

سلیمان میرزا

وبياض أزهاره وسواد أشجاره كاديال حودا فلت في علائك فضبغة والبعض قصر منين
ضفة الله وقصر أخضر من الله ضفة نعم لما قال الشيخ برك ورجان سبه ودر نظر پوشا

هر دو رقیب ذقیری است معرفت کردگار

[illegible]

۱۳۰۱۵

ادرج

سخن حاجی غیاث علی بیاردرسی
 کسان متعلقان غیاث متبعه ازنا
 حاجی دلا علی خطه الله بهارین
 و کلمه سخن آید بود در جوان
 و اتفاق دریا که این فیض درود
 آقا و ده جود رتوان بیلا
 از دریا کرده بود دم دریا حجابا
 عیالی کجای که ای با حق
 مناسب بود در انجلیک
 که انشا الله خدای تعالی
 که باین آقاب نائل گردد و حتی
 محمد و آلیم

[illegible]

باستقبال آمدند و بنده نواب جان سوزیر را امیر تومان از جانب جناب اشرف محمد سپهسالار
 اعظم دام آقا تشرفیه آوردند و متعرب الخاقان میرزا محمود وزیر را و از آنجا به آستان ملکوت
 از جانب حضرت نایب السلطنه و آشوبگشته آمدند و سرکار اعظم الیه یک و کالسکه فرستاد و بگذرد
 در کالسکه ایشان با خوان غلام سوار شده بشهر آمدیم و حاجی محمد حسین قاجار و ولود حاجی محمد رحیم مال
 قاجار تمام باقی تنقبه تجری با جمعی از اعیان قاجاریه باستقبال آمده بودند و نواب حاجی بهادر
 الله و سامان میرزا و نصر الله میرزا و محمد رفیع میرزا و اشکاف ناسی شاهی سرکار نایب السلطنه آمدند
 فضل الهی و مرام طایفه شاهی و انصاری و العافی پنج ساعت و بیست و فقط از دست ساعت گذشت
 دارد و در روز و شش ساعت و بیست و قیاساً از دست ساعت گذشته و از خانه شدیم و عمارت
 دزدی لا احترام و شاعران نظام و وزیرانی که اقامت می کردند و در حال آمده و موکب میرزا
 کوکب هایون تشرف فرمای شکار خارج و بود از آن جهت در آن روز از فیض حضور با بهر انوار محرم
 شدیم و در روز دیگر که موکب هایون آوردند سرداری تن بقوس مبارک برافرازی این بنده
 درگاه و محنت کرد و خسار فرمود پس از بتغییل آستان شرفیابی حضور مبارک از جلوس افتاد
 بقدر یک ساعت عادت فرموده و از کبابی حالات و ولایات احوال سعاری با نورین دولت
 علیه استفسار فرمودند و آنچه میداشت بیان واقع را بعرض نکای مبارک رسانیده عرض
 کردم که کتابچه عرایض لازمه را نوشته بنظر مبارک خوا سپرد رسید دستم عا کردم که رویا
 بشمارد و بر کس و کپتانهای گیتی تنهایی از من خواست نشان دولت علیه ایران را کرده اند و بعضی را
 این بنده درگاه جبارت کرده و قدح کرده ام پست عا دارم که محنت کرده و مرین
 قضا آئین در حق آنها صادر شود که باعث سرافرازی این بنده است بلفظ مبارک
 فرمودند که بر کس عده کرده و یا ناکرده و اند صورت او را اینجا سپهسالار اعظم

به بهید بی مضایقه محنت خواهد شد

و آنچه بقدر رای این بنده در داخل از تقاضای سلطان و در خارج از عطایه نشان سرکار

و اینست که در

حاصل کرد و تفصیل مآنها را شرح شد و مرتب از این قیامات

دولت عثمانی

خانی بیگ حسن پاشا پیرایه	سید بن عبدالحسن پیرایه	خیری پاشا پیرایه
شریف بزرگ	شریف بزرگ	که وزیر باطنی است
درجه دوم	درجه سیم	درجه دوم
حسن پاشا مستشار از رعیت	علی بیگ قایم مقام ایالت خا	رشید بیگ میرالامی است
درجه سیم	که درجه و سکونت دارد	درجه چهارم

روانه نویسمه اسلامبول که باید اسم و درجه نشان اجاب وزیر مختار میلانکات پیش
چهارم

دولت هند و غیره

کبیر خان اول گنجی گنجی	ابینا گنجی گنجی گنجی	احمد قادیان گنجی گنجی
مستر انطویه رسل	بهان گنجی انطویه گنجی	ایران درجه
درجه چهارم	درجه چهارم	درجه پنجم
احمد قادیان گنجی گنجی	احمد بیگ پیرایه گنجی گنجی	مرسیه و رسل و روشن آفتاب
دربار گنجی گنجی	دولت ایران درجه	دولت ایران گنجی گنجی
درجه پنجم	درجه چهارم	درجه پنجم
محمد مایه جان دولت ایران	که زحمت حاج با دوست	درجه چهارم

صاحب منصبها بسمه دولت روسیه

کیا شایع میوه غایتی	نخل نمک پورین مطهره و پوتی	خبرال پوری ویزه خدمت و شرف
یوست کافایه کاراواج	بارون ی گنجی	اداره قفقازیه
درجه دوم	درجه سیم	درجه دوم
یوروف پورین قرقانه گورنا طور	الکسیوف پورین قرقانه گورنا طور	گنیسار شایع میوه غایتی
نخاستر جناب پستار ایل اسک	نخاستر جناب پستار ایل اسک	نخاستر جناب پستار ایل اسک
درجه سیم	درجه دوم	درجه سیم

<p>شکل کو بکثرت چلنیک راکان نالہ</p>	<p>رضا بیک پولیس سسر راک درجہ چارم</p>	<p>بوعدہ توسی نخل بیک درجہ چارم</p>
<p>برکویں ویس کوزا طوط باد کوہ</p>	<p>سیرانوف مقوا سی و آج صاحب کارخانہ باد کوہ</p>	<p>جارجی علی بیک ماجر سائبے کرا ارجان ستاحی است</p>
<p>روح بیک مترجم باد کوہ درجہ پنجم</p>	<p>کپیتان اولی کشی روسیہ موسیو ژان گورکویچ</p>	<p>کپیتان اولی کشی روسیہ استرا اسکے</p>
<p>فرمول ولسون درجہ اولی</p>	<p>علی بیک کوک پاسے اندری فلکیت نووچ</p>	<p>علی بیک شاحی پوست مارونی ناوچ</p>
<p>سارومان سپہ گردو کوک پاسے</p>	<p>علی بیک بلوک باد کوہ خریستہ فورانطوف</p>	<p>موسیو جودی وی ڈنول روس در باطوم</p>
<p>موسیو کاپیتان ولسون</p>		
<p>روسیہ باطوم و کتابچہ پانچیم دیگر که عرض شده بود بنظر مبارک و سائید تجتیس فرمود و بجناب شرف افخم سپهسالار اعظم دام اقبال شرح فرمودند که در مجلس شورا خوانده و بطله جابان و ررایه غلام رسیده اگر صحیح معمول دارند و یکی را وزیر اسب غلام و اولیای دولت تاهار بسندیده بودند که از این قرار باید معمول داشت که صلاح و صواب است و خوشتر آن کتابچه و این روزنامه خارج از رسم روزنامه نویسی است و میزرا تاجد ساوچی خوش نویس کسین شش بهشتا است تا اینچ و در و در را تو بلا نشا دکرده</p>		
<p>نخبر بیک چرناتال و لک ایست</p>	<p>کرافورن و فیکت آیرج داس</p>	<p>استانچس چسین میرا نخبریت صدر</p>
<p>و بیا این رسید این روزنامه و خبریت الله الحرام و کتبها ایمانی لادرتی و شریع الشالی</p>		

من شهر ۱۲۳۳ هجری انا ایل العاصی قتلہ و زخمہ ما دبرن و لیعبد الہامجد الامم عباس بن علی
ابن سلطان الاعظم فقتل شہ قاجار طاب اللہ ثراہ و سید علی است اگر عیب و نقصی بنظر ملاحظہ
کنند کان آید بنظر عفو و اغماض اصلاح فرمایند الا سنان محل النیان مناسب چنان دید کہ در آخر
روز نماز قیامہ ناصرخسرو علوی را کہ در حقیقت بیان احوال کرد ہست بر شتہ عرض در آورد

۱ کہ این روز نامہ حرکت
کشتی و کشتن دُف و نوچہ
ناخوشی روز بروز متجدد
بر شتہ عرض در گذرہ است
ع

علوی منہ ماید

ناصر چہد

شا کر از رحمت خدای رحیم
ز دہلبتیکت عمرہ اتغنیم
باز کشتہ بسوی خانہ سلیم
پاسبے کردم بدون زخدا کلیم
دوستی مخلص عنبر زو کریم
زین پنہر کردن بربخ و بیم
فکر نم راندا مت است ندیم
چون تو کس نیست اندرین اقیم
حرمت آن بزرگوار حسہ یم
چہیت کردی اندر ان تحیرم
جرپہ ما وون کرد کار کریم
از سر علم و از سپہ تغیم
باز وادیے چاکہ داد کلیم
ایستادی و یا سقہ تقدیم
بتو از معرفت رسید نسیم
در حرم سچو اہل کعبت و رقیم

ما جیان آمد مذ با عظیم
آمد سو پے مکہ از عرفات
یا قبیح و عسہرہ کرد تمام
من شد مپا عقی با پتقبال
مر مراد میان فاصلہ بود
کشم اورا بکوی چون رستی
تا ز تو باز ماندہ ام جا دید
شا د کستم بد آنچہ کردی حج
باز کو تا چگونہ داشتہ
چون می خواہی کس گرفت احرام
جسدہ بر خودا کردہ بد سوے
گفت فی گفتش زد یے لبتک
می شنیدی ندای حق و جواب
گفت فی گفتش چو در عرفات
عارف حق شدی و منکر خویش
گفت فی گفتش چو میریفتے

امیر از شهر بسج و دودسیه
 گفت کی کتمش چو پشک جبار
 از خود انداخته برون کیوی
 گفت کی کتمش چو می کتشی
 قرب خود دیدی اول و کردی
 گفت کی کتمش چو کشتی تو
 کردی از صدق و اعدا دشمن
 گفت کی کتمش بوقت طواف
 از طواف همه ملائکان
 گفت کی کتمش چو کردی سیه
 دیدی اندر صفای خود گوین
 گفت کی کتمش چو کشتی باز
 کردی آتش بکود مرخود را
 گفتانین باب سه چه گفتی تو
 کشم آید دوست یزدی خج
 رفت و نگه دیده آمده باز
 کرو خواهی که حج کنی پس ازین

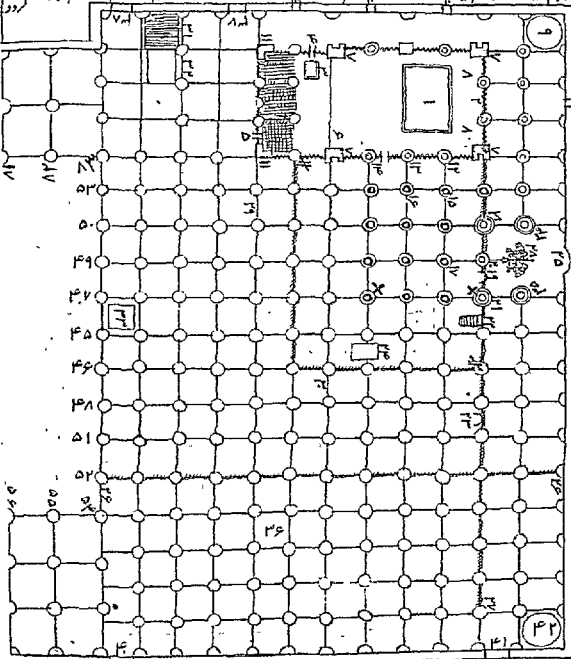
وز غم و حرقت ذاب جسم
 جسمی انداختی بدیور جسم
 همه عادات و فعلهایه و سیم
 کو نغذازی پی اسپید و یتیم
 قتل و قتل با نرس و نرسیم
 مطیع بر مقام ابراهیم
 خویش خویش را بجای تسلیم
 که دیدی بهر دکه چو نعلیم
 یاد کردی بگرد عرش خلیف
 از صفای مروه بر تقسیم
 شد دلت فارغ از نجیم و نسیم
 مانده از بجز کعبه دل بدو نیم
 چو می کنوں که کشته و سیم
 سن ندانسته ام هیچ و تقسیم
 نشدی در مقام محو مقیم
 محنت بادیه خریده بسیم
 بسنجین کن که کرم و متقلیم

خداوند ما را توفیق زیارت آستان ملکوتی پاسبان حضرت نذاری
 و الاخرین صلی الله علیه و آله وسلم و طواف بیت الله حرام را یک بار و بجز
 که حق محمد و آله چه قسم کاش بدان کوی شد و دیگر بار که از آن طریق و آن کوی

مشرف

شکل حرم محترم و مسجد معظم است که اساسی هر یک را در همین جا بنویسیم بجهت یکی صفحه

بگذریم و بگویم که اینها در روز دیگر بعد از هر یک را نمودیم که ختم این را ظاهر است با سراسر

مغیر

24.

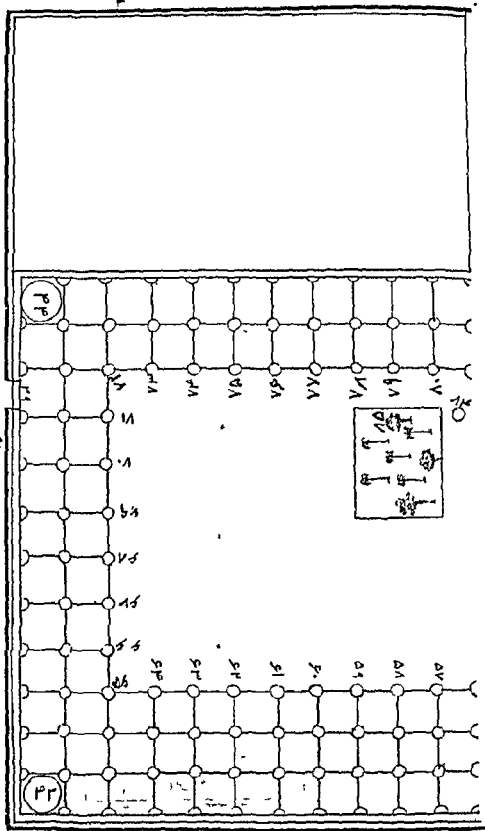

Fig. 2

تعمیل علامت اعدادند که در مسجد مطهر و حرم محترم و حین مبارک جناب سید المرسلین

و مطهر الاولین حضرت رسالت پناه محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم است

۱	رقعه مطهر حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله	۱۹	بخش آب مبارک
۲	در مبارک ضریح مطهر	۲	استخوانه مخلقه
۳	مصعق مؤرخ حضرت طایفه	۲۱	ستون بزرگ
۴	در مبارک مصعق مؤرخ حضرت صدیق	۲۲	منبر مبارک
۵	در بیکر حضرت که اسمش انا لا اوتو	۲۳	محراب سلطان سلیمان
۶	در که ما این حجره حضرت صدیق	۲۴	جای اذان نماز و مکتب
	مطهر که شنبه از در مبارک مصعق	۲۵	بخش آب بزرگ
	داخل ده از این در داخل روضه	X	ستونهای یک نصفه یا اینان مرمر است
	و چراغ از این در داخل میکنند		دو خط کشیده شده که معین شود
۷	در چهار گوشه پایه بر کتیبه ظاهر	۲۶	کتیبه علی هذا التیون و ما یخاد فیها احد
	کتیبه مطهر بر این چهار پایه		مسجد النبی صلی الله علیه و آله و سلم
۸	دو عدد شمع در موضع مبارک	۲۷	ستونهای چهاره دار که یکدیگر را میزنند و در آنجا
۹	این اطاقی که ایاک او مبارک است		مسجد قدیم یا بنای که افزوده اند
۱۱	در پایه دیگری که مصعق مؤرخ حضرت	۲۷	خدیجه که کشیده اند تا بزرگ که علامت
	صدقه یا ایاک این و پایه میکنند	۷	دارد که ارتفاع او بقدر یکدست است
۱۲	استخوانه سیر بر	۲۸	چهل چراغ بزرگ است
۱۳	استخوانه حریر	۲۹	چهل چراغ بزرگ سفید
۱۴	استخوانه و فود	۳۰	چهل چراغ قهوه
۱۵	استخوانه ابی لبابه	۳۱	اوطاق خواجیه ها
۱۶	استخوانه عایشه	۳۲	ایوان جلوه اوطاق که خواجیه ها می نیند
۱۷	استخوانه جنان	۳۳	تخت جای اذان و مکتب
۱۸	ستون بزرگ	۳۴	ستون بزرگ

علامت پنجمهاست که برای رستنائی که گذاشته اند اینطور قدر را بکشند

٣٥	سُونُ مَرْدَك	٥٩	نَجْمُ مَرْحَلَةِ الْإِبَادَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٣٦	جَهْلُ جِرَاعِ مَرْدَكِ قَرْمَر	٦٠	إِسْلَامَةُ نَزِيدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٣٧	ثَابِتُ كُرَايِيلَ	٦١	مُحَمَّدُ النَّاسِ قَرَضَى اللَّهُ عَنْهُ
٣٨	ثَابِتُ يَسَاءَ	٦٢	مُوسَى الْكَاطِبُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٣٩	ثَابِتُ تَوَسُّلَةِ ثَابِتٍ مَكُونِي	٦٣	مُحَمَّدُ النَّفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٤٠	ثَابِتُ زَحْمَكِ	٦٤	أَحْمَدُ الْعَسْكَرِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٤١	بَابُ الْإِسْلَامِ	٦٥	أَكْرَمُوا أَهْلَ بَيْتِهِمْ حَيَارَكُ
٤٢	دِرَاوِطَانِي نَالَا أَوْ مَارَ آتِ	٦٦	مَالِكُ مَرَايِسَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٤٣	مَسَارِ	٦٧	أَخْمَدُ بْنُ حَسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٤٤	مَسَارِ	٦٨	عَبْدُ اللَّهِ أَحْمَدُ
٤٥	مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ	٦٩	رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى
٤٦	هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	٧٠	مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي دَبِيرٍ الشَّافِعِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٤٧	مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ	٧١	عَمَّانُ بْنُ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٤٨	أَوْ تَكَرَّرَ الصَّدِيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ	٧٢	أَحْتَا أَهْلُ بَيْتِي الْجَيْشِ وَالْجَيْشِ
٤٩	عُمَرُ الْغَارُونِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ	٧٣	مُحَمَّدُ الْمُهْدِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٥٠	عَلَى الْمَرْضِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ	٧٤	عَلَى النَّفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٥١	عَمَّانُ دَوَالِ الْوَرْدِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ	٧٥	عَلَى الرِّضَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٥٢	حَسَنُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ	٧٦	خَفَرُ الزَّادِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٥٣	حُسَيْنُ التَّبِطِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ	٧٧	رَبُّ الْعَامِدِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٥٤	أَخِي كَالْحَقِّ أَقْدَبِيهِمْ هَسْتَدِي	٧٨	أَوْ هَسْتَدِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٥٥	جَمْعُ أَسَدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ	٧٩	عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَزْوَافٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٥٦	طَلْحَةُ الْحَمِيرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ	٨٠	سَعِيدُ بْنُ رِبْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٥٧	سَيْدُ نَسْرِ قَاصِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ	٨١	رَبُّ نَسْرِ الْعَوَّامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
٥٨	أَوْ عُبَيْدَةَ بْنِ الْحَوَّاجِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ	٨٢	أَبُو الْفَصْلِ عَنَّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

۱۳ اقتدوا بایکدیگر و عمر اللذین من کعبه جانا آب

۱۵ باغی مشهور باغ حضرت فاطمه علیها السلام

تذکیر

طول مسجد در فوسه مبارکه از باب توتل تا حته دیوایت و بیست قدم است

عرض مسجد از باب حمت تا باب پناه یکصد و چهل قدم است

فاصله پستون سمت از یکدیکه نه قدم متوسط است

و فاصل پستونهای واقع مظهر از یکدیکه هفت قدم است

دوره پستونها متفاوت است از یک ربع و سیمه چارک و یک ربع و نیم است

و پستونهای بزرگ پنجاه ذراع است

و پستونهای که از نصفه پایین شکست مرمر کرده اند طراشهاست چارک است

ستونهای سمت مغرب صحن مبارک با فضا نام نصفه پستون که وصل به یوار است پنجاه و دو عدد است

که از عدد ده است که حزه آمده اند و رسوله رضی الله عنه نوشته شده است

ستونهای سمت شمال صحن مبارک با فضا نام نصفه پستونهای که وصل به یوار است هجده عدد است

که از عدد ده است که مالک بن انس نوشته شده است

ستونهای سمت شرق صحن مبارک با فضا نام نصفه پستونهای که وصل به یوار است بیست و نه عدد است

که از عدد ده است که ابو القاسم عباس رضی الله عنه نوشته شده است

عدد پستونهای مسجد طهر من حیث المجموع دیوایت بیست و چهار است

آنچه که از اسطوانات و فود که علامت دارد و علامت است و تا عدد ده است که پستونهای که در آن

تا پستونهای که پهلوی او طاقی است که بالای و شماره بلال است که علامت تشدید دارد و ستونهای

قطر ضریح مبارک که طرف شرقی است تا آخر که علامت است و در دوی و پنج پستون است ستونهای

که نصف پایین آن بر مرست

اختصاص کتاب که شامل فسخ نبرسات از مسات طبع و قاده خاطر نشاء و جناب فضایل آب میسر را بولجا
نوب این موم مغفوره حاجی اکبر نواب است که در اصفهان اتم باخچه الطفره شسته تالیف و تحریر کرده

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم

مسافران یارب کی را در درگاه حضرت آله راه آدری خوشتر از حمد و شانه است و ره نور
طین شرمسار کی را در میگاه پروردگار آگاه چه بسرا از اعتراف بخنا و شبنانک و رب البیت
تبارک و تعالی من ملوغنا الى معرفد انک و وصولنا الى السبلع شاک انک کما
انیت علی نقصک و فوف ما بقول القائلون و لیستحک المسبحون یعسر

ما تو ایم حق حمد تو کنن با همه کز و یان عالم بالا ما ندایا از هر چه گویم پشیمانم

و در ملک بزرگی می تابان بخشند و بر کاه پایا هر درویش و شاهی و در و دامند و در و

پاک و کوهر تابان کنان سرود که در بیدای آستانه عرفان کوی ماعرفات حق معرفات

از میدان آیان بوده و سپیل جویت رابدوم عبادت حق عبادت پیونده و حیات خد

بر عترت کرام و آل وی لا تراش که امنای طایفه و قاسم جان نیران آقا ابد کز کنگار

دادی غایت و طالبان سبیل ایت و خداوندان ملک و شستبانی این عجم عرب فخری نانا

که این مجموعه دلکش و روزنامه جان فخری اکو موسوم است بحدیای سبیل و کنایه لیل اتخی اسمی است

مستی و لطفی است سر اسرار محبوسیت زیبا و روزنامه ایشید که تو انم گویم از انان که

رسم سخن سازگشت و در بان کز سخن باقیه سنی من لطفی و لایلی بن بکری ایسج سولک و مصطفی

که بقول برانموس خوش باشد و مطبوع سر سخاوی فاشش و تبانی است دل شین و کپتانی

و امین مشون بهار فایات مبرها رسا و ات فیها ماتت شهید الا نصر نلک الا عین

آلایه ارمطوبه در هر شش شرم یکد بر کوسرا زنده است و با سر کرانه های منظمه در هر شش شرم
یک که درون آن قرار دارد هم بنوايه علوم عرسه مشغول است و هم به بوی سنون بوی تفریح و
تقیه را محض من پیا بل حج بیت الله الحرام را عادی است از اولی اغلب علوم را محوی مخزن آنرا
مژیل است و مجمع رموز و ایل مدد مانت تاریخی است و تکیج تاریخ مورخین از ان حاصل هم می باشد
تاریخ است و هم نسی از ان مستغنیان او کلا است و سرسلان از ان حردار شیخ

بود چون حسن منظور نشد

شکو و چون جنبه و مقبول لسا	از الفاظ و عبارات پیش
----------------------------	-----------------------

که در خاصه و اما اثر این

ان کت ناظر آیه ها علیین الاصلاف	لرایه حلیه
---------------------------------	------------

لا بویک و الا شتر لا یفریک صدیق لا یجورک و شعیق لا یجورک شیخ

هذا کتاب الالادب موایس و دمودت و مبسر و مدبر و معید
اذاب و مؤنیر و خشنه و قاذف انصردت فصاحت و سمیر . روزنامه
بیت الله الحرام نواب کامیاب شرم کاب اتی بقول و اخر بفضل عادل کامل کاف است که بجا
جان است و نادره دوران دُرر کلا شین قیبه و بر است و غرر عبارات شش ملا و عشر تبخ و
شان خصم شحات و شیر بخار و بجلک و بنان غنیر زیست و کو هر بخار کشف مشکلات
حقیق است و کاشف معضلات فایق کلمات فصاحت آتش پارس تازی کالفتک الیه

مثل انی کرشته شیخ

و شاه دلسله و ساله	و حانه و حقه
--------------------	--------------

روان بکر نصرت است و بکر سکوه و دودمان خلافت مقرب درگاه شاه است و منظور
غایت پادشاه نایب الایالات البامره ستمه و لا القامره زایر مدینه پنهان طایف بیت الله الحرام
شاهزاده از اود عظم فرما و میرزا اود ام الله تعالی ایام امارت و دولت که در این اوان
سعادت نشان نظیر اخلاقی که در امر فارس بر سریده بود و این کت که سرآمد ممالک ایران بل کش
سموده جهان است پریشان از طره و جوان و یراق از خاطر عاشق آنده ساکین و طایفین
کت از شدت پریشانی دست از کار رفته از غریب میان مانی پانی زرقار نماند که صحران کو که از ساق

و دخل نبوه و حاضر وادی بته و بود و از فرط نا امنی هر چه مساکلک بود محاکلک شد و هر چه مست
 محل انصاف و مقام فکشت احراز را از اشرا بار بار بر خاطر شسته و عالی را از ادانی خار و دود
 شسته و هر چه حکم قدر نماند الا علی حضرت قدر قدرت قضا شوکت پادشاه و حجاب فلک خراک و استلا
 ظل الله فی الارضین شایسته و دنیا و دین شیر یار زمان زمین ملک الملوک ملک الملکات قبه الملکات
 مطهر الطاف الملی نور تخت پادشاهی بوالنصر و الفتح و العی السلطان بن السلطان بن السلطان
 و انخافان بن الخاقان بن الخاقان سلطان صاحب جهان ناصر الدین پادشاه و عهده الله و دولت و
 حکومت و منتهای ریاست این ملک که در این زمان بر عیض و او ان از سرشکی مشک است و از هر
 صعب تر نفس خود و تحمل است و اینک اندک زمانی است که میند دولت و حکمرانی اینک است
 و جو و شرفش زمین است و این فتنه ثانی است که پس از می چهار سال بکمرانی این ملک باشد
 و بنفرو و جناب کالات صاحب شیرازی قار که دل فرست باز آمد چنانچه در قصیده خود مود و مود و

و نواب معظم الیه بران وانی بکفرین
 تیمار و بکمرانی این ملک متاخر و امان
 شیراز از دست و موم و کتب و شورش است
 استبداد بر سپهر و فتنه و فتنه و فتنه
 و اسواق را از دین بسته چون ابرایک
 برین آراستند پس از نزول بر سر
 داری و استعمار در مرقم کنای

اینجا ذکر پی شوم | بزرگ عم شهنشاه بعد چندی سال | پارس را بدولت و دولت

چو شد رغبت او می چار سال در دست	دوباره آن در رحمت با فراز آمد
زمان حیرت شد بد موافق طبع	دست موافق دل نزد اهل آزاد
خرد بد میسر بود کاشی قار کوبی	دست که از کف مار قد بود آرد
عروش ملک بنام تو دود باره و دود	ز بس خراب شد این شوخ بجا زاده

القصه دیرین باقی که دست معرفت اشخاص و مغارف آگاهی ز حال عامی عارف و امیر و فخر
 کیر را از ظلم شیر ز داشت چه بسیار کارهای بزرگ فرمود و چه قرارهای محکم مقرر فرمود و در اوقات
 بطوری فرمود که غنی لاف و مولفش برساند و معاصد و معاصد و معاصد و معاصد و معاصد و معاصد
 کرم بر خاص عام افکنده و جناح عدل پر و جوان پست و دزدیک آمد به که ملک نوی آباد و اسپه
 و کاد و بان اختلال با شقام رسد عهده عمل که امنیت سرحدات و ثنور بود که امکان عبور و مرور
 در کال اشغال بلکه نزدیک به محال نمید و مجسمه الله و الله چنان امن آسوده شد که اینک مرور و فصل

و کاروانیان و عورت و مردان بایران متعجبین قیظین نهایت آسان است و در غایت
 خاطر علی التواتر و التوالی فی الایام و الالیالی صلت و لک و لک که جمیع فادان و فادان
 و محلات مکرانی را بنفش نفس و وجود شریف متعل است از طبع شفق آچار رعایت زشت فقه و
 و این برنده حکومت نشسته رسیدن امور عامه خور و خواب اگر خود حرام نموده درین اقل از
 کثرت شدت استقام چه عدد کثیر را در انرا نمی سیب پاک و در دوزان نام آورنا پاک دست آورده
 رسانیده انکه بدست نیامده و در انسانی جتنی و جتنی خدا آفرین که هیچ عقلی باور نمیکرد و باور نمیکرد که انرا
 قله که که از بسط خاک سر کبره افلاک کشیده توان بریشش آورد و در واقع رکین که انکه در واقع
 فضلیان مبارک بود که او هم درین و این نشانی عوینت یزدانی و مایهات است
 و این طالع سیون نجات روز منته و منته شامشاه روح عالمی منته و شریط حراست
 و دقایق سیاست و غم حرم و استبداد و رای تو ابست طلب ممتدی که سایه اش منارتی اهل
 بد انشاء الله پست پانده و انکه با دانه که زانی آن قلعه زرین جبین مستوح شده و آن
 سطر و درود و تیغ آتش بار غوغا شاد و متعولی شورش با راست و توشش در دار و بار چون پیش
 با اتمام این روزنامه میون مطابق آنده خوشتر آنکه بر و بد جمال نامی از این عالم درین خوشتر
 که شش بر این و عجایب قیام که آن نیز یکی از وقایع عجیب است و حکایات غریبه زیرا که خاک
 خواج شیندی که در زمان آلب اسلان فتح این قلعه را شیری درین و ان سعادت نام محقق
 منسل این است که در یکی از کرمیرات فارس قلعه ایست بر مع و تین موسوم بقلعه سرتوان
 و از که تبر که در شرقی قصبه جرم است و افسه و آن گوی است در نهایت ارتفاع که عتاب
 پسر بقوت طیران بجای قلعه آن تواند رسید و سطر طایر با آن مله پروازی بر سر این فراز
 تواند پرید شتر سیاط علیها للعوالم فلا ند و بفضل علیها للعالم اها صید
 اطراف غیر متصل کبوسی دیگر در وسط صحرا منقطع نهایت وسعت اقامه شملت بر سه قمره که
 قمره اولی و دومین را اهل صحرا کرمیرات و در گن خوانند و گویند رک اول و رک دوم

۲ فی توسط و طبع و طبع

۴ گوئی ازست باغ مشهوره فاکر
 که عن قریب انشاء الله تعالی و در مجرای
 از مرکب اوان طالع اچسی شیندی

و در سبک از این دوک چشمه آب است در نهایت کو اراغی و سیل صعود بران درک و هبوط از آن
منتهی است برای در نهایت باریکی و پستی و بلند و اعوجاج که خریا ده و یکفر از آن طریق عبور نماید کرد
و در قهر پلوی یکدیگر از آن آه تو اندرفت که اگر آنکه از عقب جسم بروند و قهر و سوم که بر اصل قله آن
واقع است قله ایست نهایت صیانت و مسانت و زلزله از شدت ارتفاع سر به روی شیده و قله
ساک رسانیده و موسوم است به الم بهین صعود بران نهایت صعوبت که دید بان هم جز بر دو باخا نخوا
برکوشد و در وقتش نتواند رسانیده و سر که بدان قله تصاعده خواهد جز بدست پیای طبا باقی می که بر پیا
بنده و از زیر برزش کشند و در اصل آن قله خود را نتواند کشاید با بجمله شیعر

آن کوی هستی و رابر زمین باشد نشان | آسمانی هست کوی چشمه از آسمان

شرفا تش مای پس فلک البروج نماید و عروج بران ارقیل و لوج جل در نرم نیاید شیعر

زبالا شش کوی که در زرف چاه | فلک چشمه و چشم مای است ماه

ان حسن حسین قله خدا فرین میوه مامن متصل لیران کردان کردن کشان یا غیاث تهر و ان بران
چنانکه بعد از شیرازی صاف در زویل احوال تا بکاف راس پس بلوک شبانکاره شرح و بطل و بطل
از ان این است که نسب آن لوک بار و شیر با بک یا بنو چهر می شود چنان که کید قبل از ظهور اسلام
اسلاف امان اصفه ان رس بوده و در سینه ربیعین ارباباه فضلویه بر نواحی فارس استعلا یافت
و مکت سلیمان ادر تحت تصرف آورد و در هر طرفی امیری از امرای شبانکاره نصب کرد و قادر
چهریک در زمان ابابارسلان که سلطنت که مان داشت از پی از علاج و اجله ایشان نهفت
میان و فصل لویه محاربات رفت و خرابی تمام نواحی فارس را یافت عاقبت فضلویه را
تأب مقاومت لشکر قاور و می از یاده بران اردو منظم بخت ابابارسلان یافت و بانواع و ایام
جسته فارس و ارباب و مضافات را مبلغ بیت و نعت هزار هزار در هم بران و وضع غبار
و منویم واجب لشکر قاطعه کرد و قاور و رادست تعرض از دیار او کوتاه شد و بکرامت فضا
در فارس خیزد و گن پیدا شد و در شیر از نواب کاشت و خود بدار ابحر در رفت و بقصر زمان اعوام

مغلقة الانوار مرخی جلا بها: غافل از اینکه شعله کوشه کفر قسم ز خلق فایه نیست
 کوشه خورشید بای کوشه نشین است: پاس محمدی پس از انجام پاره از انور در پی تمام عمل آن
 مردود در آمد از اول سبق مدار از پی استانش آمد که بلکه بجاست امیر علی اوزر اسطرنجی طر از سر
 نیشب آرد و از ترمود با غاشش آوردند که فی قته و آشوب آن بکجا این آن بخت نشود و نبوت
 کریمین قند بر خواسته فرو نشیند هر چه زیاده او را گفتند و بروی خوانند که شفت و خل بر فضیلت
 طرف قوت خود نمود و تا آخر یکی از چهارم خود را با سالت می فرستادند که هم تمام حقی بر وی نمود
 از ظاهرو باطن کار جمعیت و مقدار استعداد و وضع محل و کنجایش بضاعه و اندازه استطاعت می گاه
 باید و بیند در اجتماع بدعاقت انقلاب توشی می یار آمده و آنجا بی از غریت و عزیت خود و از
 پس از رسیدن ابلاغ فرمایشات و اتمام خت خیر این اطاعت حاصل می شد و پند
 و لایق و مؤاخذه می شد و العذاب الالیم آنجا بدون اظهار تردید و تشکیک با توکل قبول ابدای
 جشی بر اطمینان فوجی دریا موج با سپه عراده توپ شهر آشوب قو پوزعد و نور بدست بر است
 متعرب انجان میز علی محمد خان ام الملك سپه حاجی میرزا علی اکبر قوام الملك نامور فرمودند و لوای
 ظفر قوام را بدین صوب برافراشتند و فرمان لازم الاو اعان این نهاد یافت که آن فوج بلا جوبی حرف و
 بدان که چون مای در سپه باب مسلم برانید و چون قضای مبرم بدان که مردود و حاط نمایند و بکدر است
 دست گیر نموده از زیر بریرانده علم شیر و خورشید دولت علیه ایران ابر فرازان قلعه بر سرانند
 لشکر میل یکار دیو شکار با آنکه تعیین داشتند که درین شب سر کار بجنگ و دعوا صورت پذیرد و خطا
 چاره داشته انخت قبول بر دیده نهاده کار رزم را ساخته و بسباب طعن ضرب آمده و
 همه در بوجوشن چو چو شده دریا همه در باین چو سوزنده آذر چون که در غر
 خاک پیامد و مایل که از فراز نیشب گراید از شهر بیرون قد راه مانو کنفتند و پس از رسیدن این صحر
 اطراف آن کوه فلک سگوه را گرفتند و بجزار شفت و عراده توپ جهان آشوب اکنون ده مرده که
 مقابل کوه تبر سر بر فلک افراشته بر مذبح توجه و قبالتانماه جوان بخت کرد و خت بخت اندک آن

برای کشید یک توجیه بستانا و تیر توپ و از او حجب پاشی که در رک دوم که تیر ساخته بود و در آن
ریخته آنگاه فرج افشار و چریک جهنم دار است و چو کتی می عراب مانند دی که موع و آید یا موع که اگر
با و کرایه بخشش آمد و از نشیب آن گره اندک بگریزایان برابر آید و مانند عتابانی لا و در آن کجا
لا نوحه بود و در جلد راست گیر نمود آن در رک را تصرف کرد و آنگاه ملاقات عبا ابراهیم و ابراهیم
اکسار بر اهل طبعه بالا که قلعه عالم پر و دغا همداد پس از روزی چند که آن مرد و دغا خدمت از فرار قلعه
انجام می نشیب آید که بنا که فضل خدا و اقبال پاینده و محرم و استبداد را می دهد می خوشی آن
و با کار آن است سم داده شکام مزاحمت و معصود و قبله که می با یکی طنباب خوابسته بود و بر فرار قلعه
نمای چریک عراب و در استقامت با اتفاق سربازان افشار و دفعه بر آسان شکیات تفکک کرده آن یک خدمت
بف کلودر ساخته و چهار تن از تابعان ابغیر کلودر از پا و آ و و دیکه را بهار که با سربازان
یکدیگر با شکستن نمود و از بار سربازان کجا ساخته آنگاه اهل قلعه آمانی است و در نهایت سهولت لشکر
از برزبرشته و قلعه را تصرف کرده و در حجب امرو الارایت نهر است شیر و خورشید از برزبان کلودر
افراشته نخست روز نیز دهم محرم را از داخل نمودن آن مرد و در شیر شیر از فرج نمود و در آن مرد
صعیر و کبیر شیر از استیلا این شود و از واره تا میلان کرد آن حرجب آمد و آنروز از بار می استیلا
آنکه حرس این ایام هزاران می نهایت بگویند استند عید نور و زنده حضرتت الابر که درین معرکه
جلا و قی غار ساخته بود و نوارش برینش کجی فرو نمودن مالی بلوکات حواله خوشن از اقیل و جهنم
دار ابر و عراب اهل شهر را خصوصیت کار و ذوی الغزو الاستبار از دین و سه روز از من فرعی است
داده که اگر استیلا تر لرزان و از ده ساله بر آید و ده را احمد و شایسته را شکوه حضرتت الابر و با شکوه
ایک بجمه و منه تیغ و ملک مصول است ملکات حصین است و منت و افرند می که چنین است
خبر تریش ایام صلح است و غامد انصاف و ایو کین است و در این استند از سر کجا بار
چند که نواز بود و منه و وجوده بر بسته و بیچارگان از ظلم حکاماران و منه و بلوک از فرط اشت
حس ملوک مانند فلک برین آراسته شده و باع ملکات از تر و ذلالت پراسته شش

ملک از حدش فراتر آید و دگرم شد که نیست

فستہ جزو ریشم خوبان خہ جزو رعیدان

چون سخن نجاشید و محلی از قلعه تبریز گذر شد و پس از قلعه سفید نوبت جان فسا و قلعه سفید شد
تغذیه فاسن و کرامت بر آن نمود که بر وجه جان نهایت احتیاج و احترام تمام این جان فسا و قلعه سفید
شود تا میزبانان بخیر و انطباع رخ رود و آن فن خند و کتاب پست طالب کرد و بلند پذیر نگار
قلاع سفید و حصون حسین در کمر میرات و سرحدات فارس بسیار است و آنی آنچه در پهنه و افواه
مشهور است و در کتاب تواریخ مطبوعات است یکی قلعه ^{بزرگ} و دو قلعه سفید و کل
و کلاب و اصطخر و طوس و اشکنان و شهرهای ^{بسیار} اما قلعه ^{بزرگ}
که محلی از فصل آن عرض شد انانی و قلعه سفید یکی در حالی نوبت جان اقصی چنانکه صاحب
عبدالمشیر از ^{اول} آنجا که در شرح حال آتابک مظفرالدین قاهر بن پشور کوید چون
حکم تجزیه قلاع و رباع ممالک به طرف روان شد و شیراز نیز تحت برانجام تمام قلاع تصور شد
الا قلعه سفید که از بر حصان آن از حضرت التمس ابقاقت و می هم معاف فرمود و آن قلعه
و بر نواحی نوبت جان و از قبیل قلعه سابر مغری که می خواست از ممالک اقطاعش دیده در قاصد
و از اوضاع معاش قلم حافل خبر و از چاره رفیق و از نشن کردن ایا قاصد و از اوضاع
زیرک ابرار صراط آسار آنجا که یک محدوده بقدر آنکه بخوار و راجحان مجاز تواند و بالا می قلعه
مسطح و قریب یک مایل از راع و فلاح و منابت اشجار و زمین انواع فواکه و اثمار و در سالی
تعداد اشجار شمره آنجا که در پنجار هند و چهار صد و چهل و چهار برین تحت انجیر در شمار آمد و آنی
از روان قاصد بر سر قلعه آنجا که در سالی و اسپانیایی از آن آب آید و از این که در آن آب باز بر طرف
محدود چنانکه صورت آنجا در سبکام بهار از زیر یک مایل که کوشش و سرسایع و مستقیم می کرد و آن
بوی که از آنجا که در غایت شون است بود و چنانکه در این کوه توالات معتد بر آنجا که شون است آن
قدومش و حوادث روزگار و مملکتین معتدل حصین می شد و در سال از ارتفاع نفس قلعه و نواحی
قلا تا از فصل مجاز از قلعه فسنه و آن اندازه نمود و آنچه از سابق مجرور بودی بشکریان عرض آن

قسمت نمودی و موسی بن سید گفته که در می که بنام آن سفید بود که ایرانیان امدان میسند
 این قلعه را خواسته و امر و زور بلاد موسی طاعی و ایل ایغی حسی می چسبانت و از آن پسکی نشان می دهند
 حکایت کنند که آنجا یک پوخته تاخت کرده که در حکمت معنی و خیر است که پادشاهان هم وار و سوار و قضا
 ازان که زیور و جربان که بر نذر اندی که حسی می چسبانت و دیگر نرسد حاجی بن شب بران است
 کمان بر بند بان است که چنانکه ششینه می میر بار زالدین اولین قلع چسک کرده و از اینجا قلعه
 نقل و تحویل کرده و قلعه سفید می در که مپسین واقع است زیرا که از این قلعه تا قلعه سر حرم قریب از ده طر
 راه است و از این قلعه سفید که صفی ششینه می قلعه بر کفر چسک سافت دارد و امدال عالم با حسی
 و الواقع بود که می بود که پستی ششینه از سیر جبال در نهایت ارتعاع که از نیم فرخ توان گفت
 از تاخت و تازان است مشرف تمام که با حسی از خوش حد که در آج الی کوی بران مشرف نیست
 بر پشت می آسمان بود پس چون بر شتری جل بودی و بر قلعه آن که در مسیح هم درین
 وسیع هموار است که توانی راحت نمود و هم نمی پست بلند ناموار که بخیل است و نسبت شجار در را
 دیدم در اینجا باغی بوده که معدودی از آنرا در تاخت باقی است و درخت بلوط و خبیر و بادام کوی
 زیتون آنرا و انکور بسیار و علف اوان ارد و شکار بی شمار و در آن پنج چشمه آب جاری است که چشمه
 در باستان خشک شود و یک چشمه که در زیر درخت چاری جاری می باشد جریان دارد و باقی چشمه حسی از
 نیک تر است و آنکه آب از آن چشمه را تا سایل جاری بر شیب که بنیاید و در آن خاصیت می آید و بر آن
 آن که آب از پس چند فرسده که اکنون از باشته شده مساحت و در آنه آن تقریباً چهار فرسک است
 و طوق معروفه و صد و بران بهبوط از آن چپا راستی که جنوبی قلعه می بسیار شیب که با فضل مسدود و کونین
 و اینجا پستی بنحکم خیمه ششینه آنجا که بر شیبک و کج مسدود ساخته و دیگر می شرقی که که است که در
 شیراز واقع است می نزدیک که از این راه و جز پادامه شد و توان نمود شمالی که که است که بستان
 فیلان که که نواید بران تسلط بر آید از آن آید چپا هم مغربی که است مسدود شتر خواب چون
 واقع است و از این راه و سواره بر شش از قلعه توان شد و طوطی قیای بیچ که کوزه راه و دیگر است که که از آن

۲ و شب جوان که از جنات است
 و نیات در دهنت قلعه سفید
 واقع است که همان محله نوآباد
 و فیلان است صحیح

بدینت دارند و بر خمت تمام پاید و تواند از زیر بر آید و در دامن آن چشمه های آب بسیار است
 بکار قلعه کیانید و در از منته سابقه سلاطین جسم که آن قلعه را نام ساخت بودند بر آن که در وسط
 قلعه شکمهای عظیم برده و زیر هر یکی را بشکی کوچک حکم نموده که با نذک حرکتی آن بشک از جای
 کنده و از بر آن که هلاکت شکوه مرشید حرکت قسری لم یثلب بسی آمده آنچه جبر و در راه بود
 و مشاییت آن پشک عظیم از فراز پیشب آمده که احدی از اسکان ته از پیشب آن هلاکت شکوه
 نکام نبوده چه بای احتمال تصاعد تخیل یورش از زیر بر زوالی الفعل برود و مورد تفسیر نیست
 پس کما از بالا بر آمده و در محاصره و محصورین آنچه پشک بوده تمام از زیر بر آید مذکر معذره
 قلیل که در گوشه کنار پدید شود آفاق قلعه کل در کلاب نزدیک بیسمان است هر دو بیست
 و حسین در ۲۵ هجری لیجان منسی در آن قتلعه با شیاع و اتباع خود متحصن بود و بر حسب مشاییت
 برود و در محاصره و محصورین الله تعالی خلل انور بر داری ترمیمی صاحب انگلیس و افواج قوا بر داعی و فوج
 آمده آفاق قلعه اضطرار و صحرای وسیع الاربعاء مروست و قات و متون ایرخ ایران گران
 و پیوسته پای تحت کیان بد و کعبه و استما شمنین یابیده از پیشب آن بدو چنانکه فردوسی
 شعر نشستن که آنکه با صخر بود که کیان ابدان یکم فخر بود و عصفه الله و له و علی که وسیع
 قلعه ناحیه کی از بخردان گفت که کوی بر دریا نهاده و در کوی در کوی حاجی او که مراد از
 از او بیست که بر رود کر پسته که اتی از بناهای عجیب نیاست و مقصود از دویم همین آبنا را
 آفاق قلعه اشکوفان در بلوک ابرج است که اکنون قلعه شرک شهور است آب و در آن است و این قلعه
 که جنس عمیده آن بعد بوده که ابرشس تاج الدین این قلعه مقید و محصور کس روید آبربی شعر و الطیر
 آجناس تطیر و انما للغناهن خلیسن فی الاقفاس و ان قصیده غزلیه حبیه که مشهور
 اتفاق است و موشی بصوف بدایع و لطایف در آنجا گفته و مطلع آن این است شعر من لایح
 چنانکه بیطاع و مملعات بکسلان و خضر آه و عبد الله و صف شیرازی که در
 حین انشا این قصیده ادوات تحریر از کاغذ و ادوات خورشید انقدر می داشت می الما نمود می پسر

مشاییت
 چشمه های آب

آج الدین سلطان یار باقیست کردتی کند و در شهر کاشی که طاعت روح اورا از قفس بچو حد جان فتنه
 آج الدین محمد خلاصی قیامت قیامت سید باور حضرت امام البحرین معنی الدین ابو نعیم محمود بن ابوالفتح السیرانی
 روایت کرد و بعضی بیات تقدیم و تأخیری بود که وجه علامه قلند و طبیبه منی معلوم میشد آن ابرار و
 مرتب کرد اند و فضیلتی مان بمانی جهازا بمطالع و ذکر آن غرضی تمام حاصل آمد و مولانا اعظم
 قطب الدین محمد بن محمود بن المقدم صنی الدین محمود بن اشرفی شیع ساخت و وجه علل صرف و نحو و لغت
 واضح و فصیح و افصح از روی علم و بیان یان که در بلاغت و برات کثرت شریعت اقصی سید
 بل خیریه همدا ارغزیا فیض خیمای انبیا است سیاحت حج عی اللہ عن التحیل بالکحل
 انما قلعه شکر الایام در کرم سیرت باین کج خلق و مندر در مرعبله لاعتنه طرف اینه رود
 و یک مرتبش و از به طرف اینه است در قتل چای از قدیم خر کرد و بود که باب و در خانه سید
 و در تراز صد ذرع غن است و قطران چهار ذرع زیاد و آب آن قلعه منحصرا پاست و در تراز
 متر دین اصفا بودی در سال هزار و دویست پنجاه و شت هجری که حضرت محمدی از کرم سیرت فاکر
 پس از تلخیص دست مار و امور رجب شرباز و دمت برانبا شستن آن چاکشت فوج کمره و در یک کمان
 روزی چند شغل انباشتن آن چاک شد و از آن پس آن چاک منظر شد آن قلعه نیز مندر سراسر متروان
 جانی نیست آن قلعه در آن از این علی طین شوارع اسرا که فاعل خوف هم مردی که در دین آن
 رفته قزلبی بالاک حکام آن چاک و پاک کردند و من شرب شد بحد الله الی در این کمانیا بجا آمدند و او
 قلعه باز چاه را انباشت و پنجاه شکاری را بجم فرستاد و راهسار را خراب کرد و اندک اندک آبهای تهر و دیگر جبال
 زیرت نخواهد بود و انما قلعه طوطی که قلعه مور و حش کسم نیک بلکه بدین هم مشهور است و عالی سر است
 فنیاس و قیاس آن قلعه ابرار لایحی بنی نهاده اند که از سه طرف آن قلعه میان رود و بزرگی جابوی
 و از یک جانب منقل کد است و در دهنت که قریب یک کام با قلعه چپه آبی است که در قدیم کمان آن را طوطی
 آن چپه چیده بود و در کد قاطر بار و یا بیانی را آن نقب عبور توانست نمود و آن نقب عبور و بالای آن
 پشته نیز برجی ساخته اند که قلعه کیان در مقام ضرورت تواند از آن نقب بالا حمله آمد و آب دارد و عطا

چاره پند است نترک شد
 و در می چهار سال قبل که نواب الا
 ادم الله تعالی اقبال بزم تنبیه را
 و سرکش از ارباب این ازان آید
 فرمود تمام ارج تسلای را خرابی
 و انواع قمره کاب از انواع
 و غیره و نری چند شمول خرابی آن
 تسلای مودت با کعبه
 صح

رستم از الوار درین جا و در قلعه نوگات که تا این قلعه سه فرسنگ است راه است و در قلعه فرامرز که تا اینجا
 از مطلب که بیان افتتاح و دستام کتاب بود و در احادیث و از مقصد مجبور از سر مطلب و عجب
 از آنچه کسب و ششفتگی که این شافل کامل که هر یک شغل است شافل و برکت ازین امور در هر یک است
 متوجع وقت خواهد بود حضرت مخفی هیچیک ازین امور مانع از عمارت علوم و طایفه از است
 قونیت همواره محفل شرفش که مشرع آمال است و منهل اقبال از دانشوران فصیح البیان و
 نیامده و جز حرف دانش آن محفل نفرموده و نیستند شعره تفکره علم و منطق حکمه
 و باطنه که خنجر و ظاهره لب و حق سبحانه و تعالی شتی بر خلق این بلد بخساده که چنین
 برایشان فرستاده و محفل مقال آنکه پس از تمام این وز نامه بمایون از فیه طریقه دینی ظالمین و
 نه در جهان نه حاصل ابر چاشمنه نموده و بطنی در نهایت خوشی نوشته شده و وقت در هیچ
 فرموده بمت انطباعش در آورده تا پس از تعدد و شخ سرطانی از آن فیه بدست آید و باعث
 نامیک و ملت بشوند با هم از آن است که باز با بوطای از آن صغر الکف کرد و از جسم
 برقع اعلامه و آید الامن لطول ایامه و ام الایان چه و را و الا مان چه و را شعره

آمین آمین گفتد جبریل

این دعوت را بجا و تمیل

انرا شکار افکار بکار بسیار حکیم کامل و عارفان و فاضلان که در فتح قلعه کعبه

فرنگ کوفت قلعه تبری را	بست بدین مجال حید کبری را
لک شده شد بقله که بر آن نیت	راه شد آمد نه دیورانه پری را
تیه فیه یاد کوی از بجزاشید	خیره سبب که مردم هنری را
تیه میر بلند مرتبه فیه یاد	کوفت تبهره را و مقصد تبری را
خیره سران اچان بکشت که طریس	کرد ازین بعد ترک خیره سری را
بر شده حصنی که ره نبوده و ریش	کردش شمشیر دوزنه قمری را
لکریخ فصل شاه جهان را	فتح و ظفر برد و کرد را بهری را

اول شهنشاه و نیم زانصر دین شاه
 بود و سب قاضی مسیح که قظرش
 کرد در آن مپدی طس که فرو بست
 بجمع با او رفیق گشته و او را
 تقویتش نمیند کرد و جمعی از جهل
 را ده آن قلمه بنت سال و یکتن
 آتش ششم ملک کشید زبانه
 معتقد آمد و لا عسم اکرم خسرو
 تا شود خون ناسته بیانه
 گفت منادی می کنند در سو
 توبه نماید باب توبه چو باز است
 راه سلاطنت بیخت شاه بکیرید
 سرود ام و بپاس عمر شهنشاه
 در دل در کوشش آن طالع نحس
 یح نیست از نخر و دمنه و د
 تحت شهنشاه حکمت علی ساخت
 عسم ملک لشکری فروز رشتا
 سیم و کهریزل کرد و غله سبب د
 پاریسانی که سالها بکشیدند
 جمع نمود و امید و سیم سبب داد
 سرور ایشان تو ام ملک که در باغ

مالی کجوبین وین تاج و سیر را
 اوج ثریا گرفته تا بتری را
 قاضی را داده و مردم سفری را
 آمده انبار مفسد او شتر را
 روشنی دیده که بوی ببری را
 پای نیفشرد و مجسمه چاره کری را
 خواست می موقت طینت بشری را
 ست بخدمت میا کی کینه وری را
 یا سحر رشتونده بیخبر پس را
 فرود او باشن مردمان جوی را
 خیره مکاریه تخم بی ثری را
 تا کخند اتمام پرده درستی را
 خواند برایشان نضای بدری را
 چرخ قضاوت می فتنه و د و کری را
 کبر پشک و کینه شتری را
 خفت دین کار حکمت نظری را
 راند چو چنینه لنگر تر بے را
 کرت زربفت و با مصای زری را
 امت عصیان و رنج و بدری را
 تا بشناسد ایم را و بر س را
 نشوز ریشه است شاخصای طری را

پسچ نکرده و مضایقت ز زر و سر
خدمت ش کرد سالها پد را و
امر نشد حکم میرا بدل و جان
الحق زین عیسم و پورهای کمرش
آرسی بو طالب و نتیجه پاکش
در عیسم سالار خانه مردم خانه است
یارب در حق شاه سازا جابت
هم ضمیمه امیر از کرم شاه

ما بکند متبع خدو و بکهری را
خود عمل آورد شیوه پسری
باز پذیرفت و یافت معتبر
شاه قوی کرد رسم داد گری را
دادند آیین رڼیا بر سر را
عیسم چه بود مردمان بکدری را
وردش با نگاه و ناله سحری را
باستق کمد از پیچ و لنگری را

من کلام مخفی لاد باء میرا انوالفاسل المتخلص بفرهنگ ابن الحرمی الوفا الفی الکرمی

حدیث نمنن و اسپستان اسکندر
از انچه دیدم و بشنیدم اندر ایام
اسکندر از همه شاهان بکلیت گیری
یکی بخش ملک شاه تاجبرالدین بن
و کرکراف شاری لاف پیدا کرد
کزیده مستمدا و له عم ساهنش
دیرین و نخته همنه از او پیدا آمد
و کرکفته فرسنگ اعتمادت نیت
بین چه پای سنها که یاد کرد و بستند
فنا نه با س کن ایسیح انکار
دزی که نامن اشدر بو و چندین سال
نمردمان ادران بلاد جاسه قرا

شنیده بودم و عظمند اشقی باور
فنا نه با س کن ابست شد مجرای
فنا نه کشت و حکایت کنشند از او تبر
که یاد ناوری از د اسپستان اسکندر
دلیل قول من اینک امیر شیرنگ
که هم نخته خصال است و هم تنووه
که خیره اند از او عقل تیر کشید
بروز نامه پاریس انگلیس نکر
بروز نامه از ان شمشیر یار و شور
کرت حدیث کنم د اسپستان قحط
پناه غول بسا بان دیو بکهر
نه کاروان ازان یار را که کد

دزدی ز شالوده اشس بوده خاک را کبر
 یکی حصار برافراشته سراز کردون
 نام آن محدب مرد پاسبان تازون
 نیازمند باب و حورش نبود که دشت
 دار لنگره آن کس از نظر کشد
 با پستواری دزغ و کشت خیره سر
 فریب شتر طلبان خور و سز طاعتش
 بزم خوشی شهنزوه کشت و غافل این
 نیده بود که ز همه خند بر دمان
 خدایگان جوان بخت میر کشور گیر
 بطلم فار پس چو مورش در حصرت
 منزله خانی خواه و خادم درگاه
 درست کرد و کز اول بکبدین فپ
 بی درخت قوی او چو ریشه بر کنی
 ولی چو ریشه بود سر چو شاخ از انجیر
 ز نظم ملک چو پروا نخت خاطر عالی
 یکی سپاه ز افواج ترک که در کن
 سوار با بنه ضمیمه نگار و شیر کن
 بهشتبانیان خواست فوجی از ایلات
 یکی گروه بهمدیال اسبشان پس
 جریه همچو کدکست بر منجه سنان

دزدی ز لنگره اشس بود چرخ بر خنجر
 سان قلعه کردون راند راه دزد
 سخن بر از سرودے بکوشش و بک
 رجدی حوت خورش ز خنجر آشوب
 پس از دو ماه بر سده رسد شایع
 سوامی سرور پس ز ابلی قادیبر
 کشید و ماند بدان قلعه شش سال اند
 که باشد آتش سوزان زیر کشت
 بخواند بود و مکر خواب شیر شز ز
 که خسروان امیر است و شاه را چاکر
 به پشت کمری تاسید عاتق اکبر
 به ادا نوبه واریک لایق و دروغ
 که ظلم مایه فتنه است و بیخ اصل شجر
 و کز نه شاخ برود از انجیر برک و ثمر
 بجای شاخی روید هندار شاخ کبر
 کاشت مت و زان کپان نماند
 بمس دلاور و کرد و دلیر و کند او
 سایه با هم صحرانور و و کوکب سپر
 سحرار و عرب ترک و باصری و
 یکی سپاه محمدرشت زینسان بتر
 چو تیعنان ز غم دوع و جوشش و مغر

تو ام ملک کس خانه زار و دولت را
 بران سپاه سپدار کرد و حکم را
 چنان سپاه باجست که و نرمی بُرد
 ز خواب غفلت چون باز گردیده بدید
 ره فرسار بجز بربطک ندیده و
 سپاهار سپه را فراز قلعه کشید
 کشید توپ بجائی که بیم آن بود
 سخت قلعه ده مرده راز خشم گرفت
 سپاه را پس از آن حکم جنگ یورش داد
 یکی سحاب تو کفنی بر آید آتش بار
 بجای لشکر همه آتشین کرو بهشت
 صدای توپ محبیه در هوا چون آن
 زینت کوه یکی سنگ چون آکرید
 در آن میانه ستمکاره جادو میاگرد
 کهی چو دیو مشبه بر آمدی بهر
 دلی چو بخت نبودن داشت کوشش
 بنیم خطه تاراج رفت و گشت اسیر
 خراب گشت و بخت و فرار کرد و گشت
 کون نشان پنهان از آن کسان نمایند
 زهی مؤید فرخنده بخت نیک خصال
 نظام یافت تو ملک ناصر الدین

که داشت بسته بخدمت جمیع ملک
 چنان بشکر کا و پس طوس بن نو
 کران عدوی بداندیش را بخت
 چهار خویش بدریای آتشین اندر
 شهاب شیطان سورشش آورد راه
 بکار دانه و بکاشت جابجا
 کبی قیل برافروزد از حرارت
 چنانکه لشکر اسلام قلعه خیمبر
 با چنانی ست در آن صده سورشش
 فرو گرفت بیک خطه دشت و کوه و
 بجای قطره شعله جانی آتش
 که در بهار آن در کوه غرشتند
 هزار شک بغلاید مرد را باثر
 که تابرون گشت جان از این بیک
 کهی چو نافت صاحب نشان بی
 نشان تیر بلا گشت دیو بد جستر
 دغینه های دمی خواست زدن
 حصار او و سپاه و معاون یار
 مکر بدشت مهربانی تن قتل پسر
 زهی منظر فسیر و زوز نیک خیر
 بزرگ گشت تو دین پاک تیسر

از نوحه کردی از نظم ملک قوت پنا	برای خیر بایست زایزد و دور
ز هست تمام تو خلقی ز دست ظلم و تم	خلاص آمد و آسوده شد ز خوف و خطر
جانیان همه زین فتح خوشدل اندو	نشاط و خوشنودی مرغ و زبانی کر
کر این فتوح در آغاز قرن افی شد	دلیل دولت و بخت و نشان فتح و ظفر
چنان حصار حصین انجمنین بایست	بدست آمد و این خود بنال نیک شمر
بفرما طاعت پاوشاه قدر شناس	همیشه بادت همنده و دره و جاه و خطر
کلاه خروئی تخت پادشاهی	ز شاه ناصر دین با درایت و زیور

باین رسیده تحریر این کتاب بکتابخانه عید ذیل علی رضا آگینسی شیرازی رود
بعد از شهر ریح الثانی ۱۲۹۳ مطابق اول ماه انگلیسی ۱۸۷۶ هجری قمری مطابق دوازدهم

۱۲۹۳
سنة

اردی بهشت ماه جلای مطلق نور و هم نیا ناز و روی در دارالکشم

حقت بالاسم الاعرابی محمد و آله الطاهیرین

سلام الله علیهم اجمعین

محمد